

Euroopan unionin virallinen lehti

L 150

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

62. vuosikerta

7. kesäkuuta 2019

Sisältö

I Lainsäätämisyksikössä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/877, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta ⁽¹⁾ 226

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta ⁽¹⁾ 253
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta 296

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/876,

annettu 20 päivänä toukokuuta 2019,

asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoitaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni toteutti vuosina 2007–2008 puhjenneen finanssikriisin jälkimainingeissa rahoituspalvelujen sääntelykehityksen huomattavan uudistuksen parantaakseen rahoituslaitostensa häiriönsietokykyä. Uudistus perustui pitkälti Baselin pankkivalvontakomitean, jäljempänä 'BCBS', vuonna 2010 hyväksymiin kansainvälisiin standardeihin, jotka tunnetaan Basel III -sääntelykehiksenä. Yksi uudistuspaketin monista toimenpiteistä oli antaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU ⁽⁵⁾, joilla tiukennettiin luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten, jäljempänä 'laitokset', vakavaraisuusvaatimuksia.
- (2) Vaikka uudistuksella vakautettiin rahoitusjärjestelmää ja parannettiin sen kykyä kestää monentyyppisiä mahdollisia tulevia häiriö- ja kriisitilanteita, siinä ei kuitenkaan puututtu kaikkiin havaittuihin ongelmiin. Yksi tärkeä syy tähän oli se, että kansainvälisten standardien laatijat, kuten BCBS, ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä, jäljempänä 'FSB', eivät olleet tuolloin saaneet päätökseen työtään, jossa kehitettiin kansainvälisesti sovittuja ratkaisuja kyseisiin ongelmiin. Jäljelle jääneisiin ongelmiin olisikin puututtava nyt, kun merkittäviin lisämuutoksiin liittynyt työ on saatu päätökseen.

⁽¹⁾ EUVL C 34, 31.1.2018, s. 5.

⁽²⁾ EUVL C 209, 30.6.2017, s. 36.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2019.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (3) Komissio totesi 24 päivänä marraskuuta 2015 antamassaan tiedonannossa ”Pankkiunionin toteuttaminen”, että riskien vähentämistä on tarpeen jatkaa, ja sitoutui antamaan lainsäädäntöehdotuksen, joka perustuisi kansainvälisesti sovittuihin standardeihin. Myös neuvosto on todennut 17 päivänä kesäkuuta 2016 antamissaan päätelmissä ja Euroopan parlamentti 10 päivänä maaliskuuta 2016 ⁽⁶⁾ antamassaan päätöslauselmassa pankkiunionista – vuosikertomus 2015, että riskien vähentäminen finanssialalla vaatii enemmän konkreettisia lainsäädäntötoimia.
- (4) Riskienvähentämistoimien ei pitäisi pelkästään vahvistaa Euroopan pankkijärjestelmän häiriönsietokykyä ja markkinoiden luottamusta siihen vaan myös tarjota perusta, jolta pankkiunionin toteuttamista voidaan jatkaa. Näitä toimenpiteitä tarkasteltaessa olisi myös otettava huomioon unionin talouteen vaikuttavat laajemmat haasteet, erityisesti tarve edistää kasvua ja työllisyyttä aikoina, joina talousnäkökymät ovat epävarmoja. Tässä yhteydessä on käynnistetty erilaisia merkittäviä poliittisia aloitteita, kuten Euroopan investointiohjelma ja pääomamarkkinaunioni, joilla on pyritty vahvistamaan unionin taloutta. Sen vuoksi on tärkeää, että kaikki riskienvähentämistoimet toimivat sujuvassa vuorovaikutuksessa näiden poliittisten aloitteiden sekä finanssialalla hiljattain tehtyjen laajempien uudistusten kanssa.
- (5) Tämän asetuksen säännösten olisi vastattava kansainvälisesti sovittuja standardeja, ja niillä olisi varmistettava, että direktiivi 2013/36/EU ja asetus (EU) N:o 575/2013 ovat edelleen Basel III -kehyksen mukaisia. Kohdennettujen muutosten, joissa otetaan huomioon unionin erityispiirteet ja laajemmat poliittiset näkökohdat, olisi oltava soveltamisalaltaan tai -ajaltaan rajoitettuja, jotta ne eivät heikentäisi vakavaraisuuskehyksen yleistä vakautta.
- (6) Myös voimassa olevia riskienvähentämistoimia sekä erityisesti raportointi- ja julkistamisvaatimuksia olisi parannettava sen varmistamiseksi, että niitä voidaan soveltaa oikeasuhteisemmin eikä säännösten noudattamisesta aiheudu kohtuutonta rasitusta etenkin pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille laitoksille.
- (7) Suhteellisuusperiaatteen soveltamista koskevia kohdennettuja helpotuksia varten pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset olisi määriteltävä tarkasti. Yksi absoluuttinen kynnyсарvo ei sinänsä ota huomioon kansallisten pankkimarkkinoiden erityispiirteitä. Sen vuoksi on tarpeen, että jäsenvaltiot voivat käyttää harkintavaltaansa saattaakseen kynnyсарvon kotimaisten olosuhteiden mukaiseksi ja mukauttaakseen sitä tarvittaessa alaspäin. Koska laitoksen koko ei yksin ratkaise sen riskiprofiilia, on sovellettava myös laadullisia lisäperusteita sen varmistamiseksi, että laitosta tarkastellaan pienenä ja rakenteeltaan yksinkertaisena laitoksena ja että se voi hyötyä oikeasuhteisemmista säännöistä vain, jos se täyttää kaikki asiaankuuluvat perusteet.
- (8) Vähimmäisomavaraisuusasteet myötävaikuttavat rahoitusvakauden säilymiseen toimimalla riskiperusteisiin pääomavaatimuksiin liittyvänä pysäytysmekanismina ja rajoittamalla ylivelkaantumista noususuhdanteiden aikana. BCBS on tarkistanut vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa kansainvälistä standardia täsmentääkseen tiettyjä vähimmäisomavaraisuusasteen määrittelyyn liittyviä näkökohtia. Asetusta (EU) N:o 575/2013 olisi muutettava tarkistetun standardin mukaiseksi, jotta unioniin sijoittautuneilla mutta unionin ulkopuolella toimivilla laitoksilla olisi tasapuoliset edellytykset toimia kansainvälisesti ja jotta varmistettaisiin, että vähimmäisomavaraisuusaste täydentää yhä tehokkaasti riskiperusteisia omien varojen vaatimuksia. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus täydentämään nykyistä vähimmäisomavaraisuusasteen raportointi- ja julkistamisjärjestelmää.
- (9) Jotta ei rajoitettaisi tarpeettomasti laitosten luotonantoa yrityksille ja kotitalouksille ja jotta estettäisiin markkinalikviditeettiin kohdistuvat aiheettomat haittavaikutukset, vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus olisi asetettava sellaiselle tasolle, jolla se toimisi uskottavana pysäytysmekanismina ylivelkaantumisriskin varalta haittaamatta kuitenkaan talouskasvua.
- (10) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽⁷⁾ perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä ’EPV’, totesi 3 päivänä elokuuta 2016 vähimmäisomavaraisuusastetta koskevasta vaatimuksesta antamassaan kertomuksessa, että ensisijaisen pääoman (T1) perusteella laskettava vähimmäisomavaraisuusaste, joka vahvistetaan 3 prosentiksi kaikentyyppisille luottolaitoksille, toimisi uskottavana pysäytysmekanismina. Myös BCBS on sopinut kansainvälisellä tasolla tästä 3 prosentin suuruisesta vähimmäisomavaraisuusastetta koskevasta vaatimuksesta. Vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus olisi sen vuoksi vahvistettava 3 prosentiksi.

⁽⁶⁾ EUVL C 50, 9.2.2018, s. 80.

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (11) Tämä 3 prosentin suuruinen vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus rajoittaisi kuitenkin tiettyjä liiketoimintamalleja ja liiketoiminta-alueita toisia enemmän. Erityisesti julkisten kehityspankkien myöntämiin julkisiin lainoihin sekä julkisesti tuettuihin vientiluottoihin kohdistuvat vaikutukset olisivat kohtuuttoman suuria. Sen vuoksi vähimmäisomavaraisuusastetta olisi mukautettava tämäntyyppisten vastuiden osalta. Olisi vahvistettava selkeät kriteerit, joiden avulla voidaan todeta tällaisten luottolaitosten julkinen tehtävä ja jotka kattavat sellaisia näkökohtia kuten luottolaitosten perustaminen, niiden harjoittaman toiminnan tyyppi, niiden tavoite, julkisyhteisöjen myöntämät takuujärjestelyt ja talletusten vastaanotto toimintaa koskevat rajoitukset. Jäsenvaltion keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen päätettävissä olisi kuitenkin edelleen oltava, missä muodossa ja millä tavalla tällaiset luottolaitokset perustetaan. Kyseiset viranomaiset voivat perustaa uuden luottolaitoksen tai hankkia taikka ottaa haltuunsa olemassa olevan yhteisön, muun muassa toimilupia myöntämällä ja kriisinratkaisumenettelyjen yhteydessä.
- (12) Vähimmäisomavaraisuusaste ei saisi myöskään heikentää keskusvastapuolimääritykseen liittyviä palveluja, joita laitokset tarjoavat asiakkaille. Sen vuoksi keskusvastapuolten määrittämien johdannaistransaktioiden alkumarginaalit, jotka laitokset saavat asiakkailtaan ja jotka ne siirtävät keskusvastapuolille, olisi jätettävä pois vastuiden kokonaismäärästä.
- (13) Poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa on perusteltua jättää tietyt keskuspankkivastuut pois vähimmäisomavaraisuusasteesta, ja jotta helpotettaisiin rahapolitiikan toteuttamista, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava väliaikaisesti jättää tällaiset vastuut pois vastuiden kokonaismäärästä. Tätä varten niiden olisi ilmoitettava julkisesti asianomaista keskuspankkia kuultuaan, että tällaisia poikkeuksellisia olosuhteita on olemassa. Vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus olisi mitoitettava uudelleen siten, että se korvaa poissulkemisen vaikutuksen. Tällaisella uudelleenmitoitamisella, että rahoitusvakautteen kohdistuvat riskit, jotka vaikuttavat asianomaisiin pankkisektoreihin, jätetään huomiotta ja että vähimmäisomavaraisuusasteella aikaansaatu häiriönsietokyky säilyy.
- (14) On syytä ottaa käyttöön maailmanlaajuisiin järjestelmän kannalta merkittäviin laitoksiin, jäljempänä 'G-SII-laitokset', sovellettavaa vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus direktiivin 2013/36/EU mukaisesti ja joulukuussa 2017 julkaistun, maailmanlaajuisiin järjestelmän kannalta merkittäviin pankkeihin, jäljempänä 'G-SIB-pankit', sovellettavan vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan BCBS:n standardin mukaisesti. BCBS:n määrittämän vähimmäisomavaraisuusastepuskurin erityisenä tarkoituksena on lieventää G-SIB-pankkien rahoitusvakaudelle aiheuttamia verrattain suuria riskejä, minkä vuoksi sitä tulisi soveltaa ainoastaan G-SII-laitoksiin tässä vaiheessa. Olisi kuitenkin tehtävä lisäanalyysyjä sen määrittämiseksi, olisiko vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta aiheellista soveltaa direktiivissä 2013/36/EU määriteltyihin muihin järjestelmän kannalta merkittäviin laitoksiin, jäljempänä 'O-SII-laitokset', ja jos olisi, millä tavalla kalibrointi olisi sovitettava niiden laitosten erityispiirteisiin.
- (15) FSB julkaisi 9 päivänä marraskuuta 2015 kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskevan asiakirjan, jäljempänä 'TLAC-standardi', jonka G20-maat hyväksyivät Turkissa marraskuussa 2015 pidetyssä huippukokouksessa. TLAC-standardin mukaan G-SIB-pankeilla on oltava riittävä määrä vahvasti tappionkattamiskykyisiä (alentamiskelpoisia) velkoja, joilla varmistetaan sujuva ja nopea tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen kriisinratkaisun yhteydessä. TLAC-standardi olisi pantava täytäntöön unionin lainsäädännössä.
- (16) Kun TLAC-standardia pannaan täytäntöön unionin lainsäädännössä, on otettava huomioon voimassa oleva omien varojen ja hyväksyttävien velkojen laitoskohtainen vähimmäisvaatimus (minimum requirement for own funds and eligible liabilities, MREL), joka vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU⁽⁸⁾. Koska TLAC-standardin ja MREL-vaatimuksen yhteisenä tavoitteena on varmistaa, että laitosten tappionkattamiskyky on riittävän suuri, näiden kahden vaatimuksen olisi oltava yhteisen kehyksen täydentäviä osatekijöitä. Käytännössä TLAC-standardin yhdenmukaistettu vähimmäistaso olisi otettava asetuksessa (EU) N:o 575/2013 käyttöön lisäämällä siihen uusi omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus. G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen korotus ja muita kuin G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen vaatimus olisi sen sijaan otettava käyttöön tekemällä kohdennettuja mukautuksia direktiiviin 2014/59/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 806/2014⁽⁹⁾. Säännöksiä, joilla TLAC-standardi otetaan käyttöön asetuksessa (EU) N:o 575/2013, olisi luettava yhdessä direktiivissä 2014/59/EU ja asetuksessa (EU) N:o 806/2014 annettujen säännösten ja direktiivin 2013/36/EU kanssa.

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

- (17) Ainoastaan G-SIB-pankkeihin sovellettavan TLAC-standardin mukaisesti tässä asetuksessa käyttöön otettua vähimmäisvaatimusta, joka koskee omien varojen ja vahvasti tappionkattamiskykyisten velkojen riittävää määrää, olisi sovellettava ainoastaan G-SII-laitoksiin. Tässä asetuksessa käyttöön otettuja, hyväksyttävistä velkoista koskevia sääntöjä olisi kuitenkin sovellettava kaikkiin laitoksiin direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen täydentävien mukautusten ja vaatimusten mukaisesti.
- (18) Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusta olisi TLAC-standardin mukaisesti sovellettava kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jotka ovat joko itse G-SII-laitoksia tai osa G-SII-laitokseksi määritettyä ryhmää. Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusta olisi sovellettava joko yksilöllisesti tai konsolidoinnin perusteella sen mukaan, ovatko tällaiset kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt itsenäisiä laitoksia, joilla ei ole tytäryrityksiä, vai emoyrityksiä.
- (19) Direktiivin 2014/59/EU mukaan kriisinratkaisuvälineitä voidaan soveltaa paitsi laitoksiin myös rahoitusalan holdingyhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin. Emoyrityksenä toimivilla rahoitusalan holdingyhtiöillä ja emoyrityksenä toimivilla rahoitusalan sekaholdingyhtiöillä olisi sen vuoksi oltava riittävän suuri tappionkattamiskyky kuten emoyrityksenä toimivilla laitoksillakin.
- (20) Jotta varmistettaisiin omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimuksen tehokkuus, on olennaisen tärkeää, että instrumenteilla, joita pidetään hallussa kyseisen vaatimuksen täyttämiseksi, on vahva tappionkattamiskyky. Veloilla, joihin ei sovelleta direktiivissä 2014/59/EU tarkoitettua velan arvon alentamista, ei ole tätä kykyä eikä myöskään muilla veloilla, jotka ovat periaatteessa alentamiskelpoisia mutta joiden arvon alentaminen voisi aiheuttaa käytännön ongelmia. Sen vuoksi tällaisia velkoja ei pitäisi hyväksyä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimukseen. Toisaalta päämainstrumenteilla ja etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on vahva tappionkattamiskyky. Myös sellaisten velkojen tappionkattamiskyky, joilla on sama etuoikeusasema kuin tietyillä poissuljetuilla veloilla, olisi otettava tietystä määrin huomioon TLAC-standardin mukaisesti.
- (21) Jotta velkoja ei laskettaisi kahteen kertaan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusta laskettaessa, olisi otettava käyttöön hyväksyttävien velkojen eristä olevien omistussuhteiden vähentämissäännöt, jotka vastaavat asetuksessa (EU) N:o 575/2013 päämainstrumentteja varten jo kehitettyä vähentämismenetelmää. Kyseisen menetelmän mukaan omistussuhteet hyväksyttävien velkojen instrumenteista olisi ensiksi vähennettävä hyväksyttävistä veloista ja, siinä määrin kuin velkoja ei ole riittävästi, kyseiset hyväksyttävien velkojen instrumentit olisi vähennettävä toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista.
- (23) TLAC-standardi sisältää joitakin velkojen hyväksyttävyyssuhteita, jotka ovat tiukempia kuin voimassa olevat päämainstrumenttien hyväksyttävyyssuhteet. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi päämainstrumenttien hyväksyttävyyssuhteet olisi yhdenmukaistettava siltä osin kuin on kyse erillisyyhtiöiden välityksellä liikkeeseen lasketuista instrumenteista, joita ei enää hyväksytä 1 päivästä tammikuuta 2022.
- (23) On tarpeen säätää selkeästä ja avoimesta ydinpääoman (CET1) instrumenttien hyväksymismenettelystä, jonka avulla voidaan ylläpitää kyseisten instrumenttien korkeaa laatua. Tätä varten toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava vastuu näiden instrumenttien hyväksymisestä ennen kuin laitokset voivat luokitella ne ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi. Toimivaltaisten viranomaisten ei kuitenkaan tarvitsisi pyytää etukäiteistä lupaa ydinpääoman (CET1) instrumenteille, jotka on laskettu liikkeeseen toimivaltaisen viranomaisen jo hyväksymien oikeudellisten asiakirjojen perusteella ja joihin sovellettavat säännökset vastaavat sisällöltään säännöksiä, joita sovelletaan päämainstrumentteihin, joille laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteislupaa luokitella ne ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi. Tällaisessa tapauksessa laitosten olisi sen sijaan, että ne pyytävät ennakkohyväksyntää, voitava ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisilleen aikomuksestaan laskea liikkeeseen tällaisia instrumentteja. Niiden olisi annettava ilmoitus hyvissä ajoin ennen instrumenttien luokittelua ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa tarkistaa instrumentit. Kun otetaan huomioon, että EPV:n tehtävänä on lähentää entisestään valvontakäytäntöjä ja parantaa omien varojen instrumenttien laatua, toimivaltaisten viranomaisten olisi kuultava EPV:tä ennen ydinpääoman (CET1) instrumenttien uusien muotojen hyväksymistä.
- (24) Päämainstrumentit voidaan hyväksyä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi vain, jos ne täyttävät asianmukaiset hyväksyttävyyssuhteet. Tällaisiin päämainstrumentteihin voi kuulua pääomaa tai velkoja sekä kyseiset kriteerit täyttäviä etuoikeudeltaan huonompia lainoja.
- (25) Päämainstrumentit tai niiden osat olisi hyväksyttävä omien varojen instrumenteiksi vain, jos ne ovat maksettuja. Instrumentin maksamattomia osia ei pitäisi hyväksyä omien varojen instrumenteiksi.

- (26) Omien varojen instrumentteihin ja hyväksyttäviin velkoihin ei saisi soveltaa kuittaus- tai nettoutusjärjestelyjä, jotka voisivat heikentää niiden tappionkattamiskykyä kriisinratkaisussa. Tämä ei saisi merkitä sitä, että velkoja koskevissa sopimusmääräyksissä olisi oltava lauseke, jossa nimenomaisesti todetaan, ettei instrumenttiin sovelleta kuittaus- tai nettoutusoikeuksia.
- (27) Pankkisektorin kehittyessä yhä digitaalisemmassa ympäristössä ohjelmistoista on tulossa aiempaa merkittävämpi omaisuuserä. Harkitusti arvostettuihin ohjelmistohyödykkeisiin, joiden arvoon laitoksen kriisinratkaisu, maksukyvyttömyys tai selvitystila ei merkittävästi vaikuta, ei olisi kohdistettava ydinpääoman (CET1) eristä tehtävää aineettomien hyödykkeiden vähennystä. Tämä täsmennys on tärkeä, sillä ohjelmisto on laaja käsite, joka kattaa hyvin eri tyyppisiä omaisuuseriä, joista kaikki eivät säilytä arvoaan toiminnan päättyessä. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon erot, joita ohjelmistohyödykkeiden arvostuksen ja jaksottamisen ja näiden varojen toteutuneen myynnin välillä on. Lisäksi olisi otettava huomioon kansainvälinen kehitys ja erot ohjelmistoihin kohdistuvien investointien kohtelussa sääntelyn yhteydessä, laitoksiin ja vakuutusyhtiöihin sovellettavat erilaiset vakavaraisuussäännöt ja rahoitusalan monimuotoisuus unionissa, mukaan luettuina rahoitusteknologiayritysten kaltaiset sääntelemättömät yhteisöt.
- (28) Jotta voidaan välttää tavanomaista jyrkempiä vaikutuksia, olemassa olevat instrumentit on tarpeen vapauttaa tietyistä hyväksyttävyysskriteereistä. Velat, jotka on laskettu liikkeeseen ennen 27 päivää kesäkuuta 2019, olisi vapautettava tietyistä omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen hyväksyttävyysskriteereistä. Tällaista vapautusta olisi sovellettava sekä velkoihin, jotka sisältyvät tapauksen mukaan TLAC-vaatimusten etuoikeudeltaan huonompaan osuuteen ja MREL-vaatimusten etuoikeudeltaan huonompaan osuuteen direktiivin 2014/59/EU mukaisesti, että velkoihin, jotka sisältyvät tapauksen mukaan TLAC-vaatimusten etuoikeudeltaan parempaan osuuteen ja MREL-vaatimusten etuoikeudeltaan parempaan osuuteen direktiivin 2014/59/EU mukaisesti. Vapautuksen voimassaolon olisi päättyttävä omien varojen instrumenttien osalta 28 päivänä kesäkuuta 2025.
- (29) Hyväksyttävien velkojen instrumentit, mukaan lukien instrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yhden vuoden, voidaan lunastaa ainoastaan sen jälkeen, kun kriisinratkaisuviranomainen on antanut siihen etukäteisen luvan. Tällainen etukäteinen lupa voisi olla myös yleinen etukäteinen lupa, missä tapauksessa lunastus olisi suoritettava rajoitetun ajan kuluessa ja ennalta määrätyn, yleisen etukäteisen luvan piiriin kuuluvan määrän osalta.
- (30) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 antamisen jälkeen on muutettu kansainvälistä standardia, joka koskee laitoksilla olevien keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden vakavaraisuuskäsittelyä, millä on pyritty parantamaan laitoksilla olevien ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden kohtelua. Standardiin tehtyjä merkittäviä tarkistuksia ovat yhden menetelmän käyttö määrittäessä omien varojen vaatimusta, joka koskee maksukyvyttömyysrahastoon rahastoiduista osuuksista johtuvia vastuita, selvän ylärajan asettaminen omien varojen kokonaisvaatimuksille, joita sovelletaan ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyviin vastuisiin, ja riskiherkemmän menetelmän käyttö johdannaisten arvon määrittämiseksi, kun lasketaan ehdot täyttävän keskusvastapuolen hypoteettisia resursseja. Muihin kuin ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden kohtelua ei sen sijaan ole muutettu. Koska tarkistetuissa kansainvälisissä standardeissa on otettu käyttöön kohtelu, joka sopii paremmin sellaiseen ympäristöön, jossa käytetään keskusvastapuolimäärittystä, nämä standardit olisi sisällytettävä unionin lainsäädäntöön, jota olisi näin ollen muutettava.
- (31) Sen varmistamiseksi, että laitokset hallinnoivat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevia vastuitaan asianmukaisesti, näiden vastuiden kohtelua koskevien sääntöjen olisi oltava riskiherkkiä ja edistettävä läpinäkyvyyttä yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden osalta. Sen vuoksi BCBS on antanut tarkistetun standardin, jossa vahvistetaan selkeä hierarkia menetelmille, joiden avulla näille vastuille lasketaan riskipainotetut vastuuerät. Hierarkia kuvastaa kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden läpinäkyvyyden astetta. Asetus (EU) N:o 575/2013 olisi muutettava vastaamaan näitä kansainvälisesti soveltuvia sääntöjä.
- (32) Kun kyseessä on laitos, joka antaa yksityisasiakkaita viime kädessä hyödyttävän vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen, joka koskee sijoitusta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksiin tai osakkeisiin, myös osana valtion tukeman yksityisen eläkejärjestelmän toimintaa, laitoksen tai yrityksen, joka kuuluu samaan varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin piiriin, ei tarvitse suorittaa maksua, ellei asiakkaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osakkeiden tai osuuksien arvo ylitä taattua määrää yhtenä tai useampana sopimuksessa määrättyä ajankohtana. Sitoumuksen toteutumisen todennäköisyys on näin ollen käytännössä vähäinen. Jos laitoksen vähimmäisarvoa koskeva sitoumus rajoittuu prosenttiosuuteen määrästä, jonka asiakas oli alun perin sijoittanut yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeisiin tai osuuksiin (kiinteämääräinen vähimmäisarvoa koskeva sitoumus), tai määrään, joka riippuu taloudellisten indikaattoreiden

tai markkinaindeksien toteutumisesta tiettyyn aikaan, asiakkaan osakkeiden tai osuuksien arvon ja tietynä päivänä taatun määrän nykyarvon välinen mahdollinen positiivinen erotus muodostaa puskurin ja vähentää laitoksen riskiä joutua maksamaan takauksen kohteena oleva määrä. Kaikki nämä syyt oikeuttavat pienemmän luottovasta-arvokertoimen.

- (33) Nykyään asetuksessa (EU) N:o 575/2013 annetaan laitoksille mahdollisuus laskea johdannaistransaktioiden vastuuarvo vastapuoliriskikehyksessä käyttämällä jotakin kolmesta eri standardimenetelmästä, jotka ovat standardimenetelmä, käyvän arvon menetelmä ja alkuperäisen hankinta-arvon menetelmä.
- (34) Näissä standardimenetelmissä ei kuitenkaan oteta asianmukaisesti huomioon vastuisiin liittyvien vakuuksien kykyä alentaa riskejä. Menetelmien kalibroinnit ovat vanhentuneita, eivätkä ne ilmennä finanssikriisin aikana havaittua huomattavaa volatilitteettia. Niissä ei myöskään oteta asianmukaisesti huomioon nettoutuksesta saatavia hyötyjä. Näiden puutteiden vuoksi BCBS päätti korvata standardimenetelmän ja käyvän arvon menetelmän uudella johdannaistavastuiden vastuuarvon laskennassa käytettävällä standardimenetelmällä, jota kutsutaan vastapuoliriskin standardimenetelmäksi. Koska tarkistetuissa kansainvälisissä standardeissa on otettu käyttöön uusi standardimenetelmä, joka sopii paremmin sellaiseen ympäristöön, jossa käytetään keskusvastapuolimäärittystä, nämä standardit olisi sisällytettävä unionin lainsäädäntöön, jota olisi näin ollen muutettava.
- (35) Vastapuoliriskin standardimenetelmä on riskiherkempi kuin nykyinen standardimenetelmä ja käyvän arvon menetelmä, minkä vuoksi sen pitäisi johtaa omien varojen vaatimuksiin, jotka vastaavat paremmin laitosten johdannaistransaktioihin liittyviä riskejä. Joillekin laitoksille, jotka käyttävät nykyään käyvän arvon menetelmää, vastapuoliriskin standardimenetelmä voi osoittautua liian monimutkaiseksi ja raskaaksi käyttää. Laitoksille, jotka täyttävät ennalta määritellyt hyväksyttävyyssuhteet, sekä laitoksille, jotka ovat osa nämä kriteerit konsolidoinnin perusteella täyttävää ryhmää, olisi otettava käyttöön yksinkertaistettu versio vastapuoliriskin standardimenetelmästä. Koska yksinkertaistettu versio ei olisi yhtä riskiherkkä kuin vastapuoliriskin standardimenetelmä, se olisi kalibroitava asianmukaisesti, jotta varmistetaan, ettei johdannaistransaktioiden vastuuarvoa arvioida siinä liian pieneksi.
- (36) Sellaisten laitosten kannalta, joilla on vähän johdannaistavastuita ja jotka käyttävät nykyään käyvän arvon menetelmää tai alkuperäisen hankinta-arvon menetelmää, vastapuoliriskin standardimenetelmä ja sen yksinkertaistettu versio voivat kumpikin olla liian monimutkaisia ottaa käyttöön. Sen vuoksi alkuperäisen hankinta-arvon menetelmä olisi varattava vaihtoehtoiseksi menetelmäksi laitoksille, jotka täyttävät ennalta määritellyt hyväksyttävyyssuhteet, sekä laitoksille, jotka ovat osa nämä kriteerit konsolidoinnin perusteella täyttävää ryhmää, mutta sitä olisi tarkistettava, jotta sen suurimmat puutteet voitaisiin korjata.
- (37) Olisi otettava käyttöön selkeät kriteerit, joilla laitoksia voidaan opastaa sallittujen menetelmien valinnassa. Kriteerien olisi perustuttava laitoksen johdannaistoiminnan kokoon, joka kuvastaa sitä, miten kehittyntä menetelmää laitoksen pitäisi pystyä käyttämään vastuuarvon laskennassa.
- (38) Finanssikriisin aikana joillakin unioniin sijoittautuneilla laitoksilla oli huomattavia kaupankäyntivarastoon liittyneitä tappioita. Tuolloin kävi ilmi, että eräillä niistä ei ollut riittävästi pääomaa kattamaan näitä tappioita, minkä vuoksi ne joutuivat hakemaan poikkeuksellista julkista rahoitustukea. Nämä havainnot saivat BCBS:n korjaamaan useita puutteita kaupankäyntivarastoon kuuluvien positoiden vakavaraisuuskohtelussa, joka muodostuu markkinariskejä koskevista omien varojen vaatimuksista.
- (39) Vuonna 2009 viimeisteltiin ensimmäiset uudistukset kansainvälisellä tasolla, ja ne saatettiin osaksi unionin lainsäädäntöä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/76/EU⁽¹⁰⁾. Vuonna 2009 toteutetussa uudistuksessa ei kuitenkaan puututtu markkinariskejä koskeviin omien varojen vaatimuksiin liittyvien standardien rakenteellisiin heikkouksiin. Epäselvyys kaupankäyntitoiminnan ja rahoitustoiminnan välisestä rajanvedosta mahdollisti sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön, kun taas markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten puutteellinen riskiherkkyys ei antanut mahdollisuutta kattaa kaikkia laitoksiin kohdistuneita riskejä.

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta kaupankäyntivarastoa ja uudelleenarvopaperistamista koskevien pääomavaatimusten sekä palkka- ja palkkiopoliittikkaa koskevan valvojan arvion osalta (EUVL L 329, 14.12.2010, s. 3).

- (40) BCBS käynnisti kaupankäyntivaraston perusteellisen tarkistuksen korjatakseen markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten rakenteelliset heikkoudet. Tämän työn tuloksena julkaistiin tarkistettu markkinariskikehys tammikuussa 2016. Keskuspankkien pääjohtajien ja valvontaviranomaisten johtajien ryhmä päätti joulukuussa 2017 jatkaa tarkistetun markkinariskikehysten täytäntöönpanoaikaa, jotta laitokset saisivat lisäaikaa tarvittavan järjestelmäinfrastruktuurin kehittämiseksi mutta myös siksi, että BCBS voisi käsitellä tiettyjä kehukseen liittyviä erityiskysymyksiä. Tähän kuuluu standardimenetelmän ja sisäisten mallien menetelmän kalibrointien uudelleen-tarkastelu, jotta ne vastaisivat BCBS:n alkuperäisiä odotuksia. Tämän uudelleentarkastelun päätyttyä ja ennen kuin tehdään vaikutustenarviointi, jossa arvioidaan uudelleentarkastelun johdosta FRTB-kehukseen tehtävien tarkistusten vaikutuksia unionin laitoksiin, kaikkien niiden laitosten, joihin sovellettaisiin FRTB-kehystä unionissa, olisi ryhdyttävä raportoimaan tarkistettua standardimenetelmää käyttäen saatavista laskelmista. Tätä varten jotta ilmoitusvaatimuksiin liittyvät laskelmat toimisivat kaikilta osin kansainvälisen kehityksen mukaisesti, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädös Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. Komissio antaa delegoidun säädöksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019. Laitosten olisi aloitettava laskelmista raportointi viimeistään yhden vuoden kuluttua mainitun delegoidun säädöksen hyväksymisestä. Lisäksi laitosten, jotka saavat luvan käyttää FRTB-kehysten mukaista tarkistettua sisäisten mallien menetelmää raportointitarkoituksia varten, olisi myös raportoitava sisäisten mallien menetelmää käyttäen saatavista laskelmista kolmen vuoden kuluttua siitä, kun menetelmä on täysin operatiivinen.
- (41) FRTB-menetelmiä koskevien raportointivaatimusten käyttöönottoa olisi pidettävä ensimmäisenä vaiheena siirryttäessä FRTB-kehysten täysimääräiseen täytäntöönpanoon unionissa. Kun otetaan huomioon BCBS:n FRTB-kehysten tekemät lopulliset tarkistukset, kyseisten tarkistusten vaikutukset unionin laitoksiin ja tässä asetuksessa raportointivaatimuksia varten jo esitetyt FRTB-menetelmät, komission olisi annettava tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 30 päivään kesäkuuta 2020 mennessä lainsäädäntöehdotus siitä, miten FRTB-kehys olisi pantava täytäntöön unionissa, jotta markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset voidaan vahvistaa.
- (42) Markkinariskien oikeasuhteista kohtelua olisi sovellettava myös sellaisiin laitoksiin, joilla ei ole kovinkaan paljon kaupankäyntivarastoon liittyvää toimintaa, jolloin useimmat laitokset, joiden kaupankäyntitoiminta on vähäistä, voivat soveltaa kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positioihin liittyvää luottoriskikehystä vähäistä kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskevan poikkeuksen tarkistetun version mukaisesti. Suhteellisuusperiaate olisi myös otettava huomioon silloin, kun komissio arvioi uudelleen, miten laitosten, joiden kaupankäyntivarastoon liittyvä toiminta on määrältään keskitasoa, olisi laskettava markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset. Etenkin sellaisten laitosten, joiden kaupankäyntivarastoon liittyvä toiminta on määrältään keskitasoa, markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten kalibrointia olisi tarkistettava kansainvälisen kehityksen perusteella. Laitokset, joiden kaupankäyntivarastoon liittyvä toiminta on määrältään keskitasoa, olisi vapautettava tällä välin FRTB:n mukaisista raportointivaatimuksista.
- (43) Suuriin asiakasriskeihin sovellettavaa kehystä olisi lujitettava, jotta parannettaisiin laitosten kykyä kattaa tappioita ja noudattaa kansainvälisiä standardeja. Tätä varten olisi käytettävä laadukkaampaa pääomaa pääomapohjana, kun lasketaan suuriin asiakasriskeihin sovellettavaa rajaa, ja luottojohdannaisiin liittyvät vastuut olisi laskettava vastapuoliriskin standardimenetelmän mukaisesti. Lisäksi olisi alennettava rajaa, jota sovelletaan G-SII-laitosten muihin G-SII-laitoksiin liittyviin vastuisiin, jotta voitaisiin vähentää suurten laitosten keskinäisiin kytköksiin liittyviä järjestelmäriskejä ja pienentää vaikutusta, joka G-SII-laitosten vastapuolten maksukyvyttömyydellä voi olla rahoitusvakauteen.
- (44) Vaikka maksuvalmiusvaatimus (LCR) varmistaa, että laitokset voivat kestää vakavaa stressitilannetta lyhyellä aikavälillä, se ei kuitenkaan takaa, että näillä laitoksilla on vakaa rahoitusrakenne pidemmällä aikavälillä. Onkin käynyt selväksi, että unionin tasolla pitäisi kehittää yksityiskohtainen sitova pysyvä varainhankinnan vaatimus, joka olisi täytettävä kaikkina aikoina, jotta estettäisiin liian suuret maturiteettierot varojen ja velkojen välillä sekä liiallinen riippuvuus lyhytaikaisesta tukkurahoituksesta.
- (45) Sen vuoksi olisi pysyvää varainhankintaa koskevan BCBS:n standardin mukaisesti annettava säännöt, joissa pysyvän varainhankinnan vaatimus määritellään laitoksen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrän ja vaaditun pysyvän rahoituksen määrän välisenä suhteena yhden vuoden aikajänteellä. Tätä sitovaa vaatimusta olisi kutsuttava pysyvän varainhankinnan vaatimukseksi, jäljempänä 'NSFR-vaatimus'. Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrä olisi laskettava kertomalla laitoksen velat ja omat varat sopivilla kertoimilla, jotka kuvastavat niiden luotettavuutta NSFR-vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä. Vaaditun pysyvän rahoituksen määrä olisi

laskettava kertomalla laitoksen varat ja taseen ulkopuolisiin eriin liittyvät vastuut sopivilla kertoimilla, jotka kuvastavat niiden maksuvalmiusominaisuuksia ja jäljellä olevia maturiteetteja NSFR-vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä.

- (46) NSFR-vaatimus olisi ilmaistava prosentteina, ja sen vähimmäistasoksi olisi vahvistettava 100 prosenttia, joka osoittaa, että laitoksen pysyvä rahoitus riittää täyttämään sen varainhankintatarpeet yhden vuoden aikajänteellä sekä normaali- että stressitilanteissa. Jos laitoksen NSFR-vaatimus alittaa 100 prosentin tason, laitoksen olisi noudatettava asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettuja erityisvaatimuksia päästäkseen mahdollisimman pian takaisin vähimmäistasolle. Jos NSFR-vaatimusta ei noudateta, valvontatoimenpiteiden soveltaminen ei saisi olla automaattista. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sen sijaan arvioitava, miksi NSFR-vaatimusta ei ole noudatettu, ennen mahdollisten valvontatoimenpiteiden määrittelyä.
- (47) Kuten EPV suosittaa 15 päivänä joulukuuta 2015 pysyvän varainhankinnan vaatimuksista asetuksen (EU) N:o 575/2013 510 artiklan mukaisesti laatimassaan kertomuksessa, NSFR-vaatimuksen laskentasäännöissä olisi otettava tarkasti huomioon BCBS:n standardit, mukaan luettuina niiden muutokset, jotka koskevat johdannaistransaktioiden kohtelua. Koska on kuitenkin tarpeen ottaa huomioon joitakin eurooppalaisia erityispiirteitä sen varmistamiseksi, ettei NSFR-vaatimuksella vaikeuteta Euroopan realitalouden rahoittamista, BCBS:n NSFR-vaatimukseen on aiheellista tehdä joitakin mukautuksia määriteltäessä eurooppalaista NSFR-vaatimusta. EPV suosittaa näitä eurooppalaisesta toimintaympäristöstä johtuvia mukautuksia, joissa on pääasiassa kyse erityiskohdeluista, joita sovelletaan pass through -malleihin yleisesti ja katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskuun erityisesti; kaupan rahoitukseen liittyviin toimiin; keskitettyihin säännelyihin säästöihin; vakuudellisiin asuntolainoihin; luotto-osuuskuntiin; keskusvastapuoliin ja arvopaperikeskuksiin, jotka eivät suorita merkittäviä maturiteettitransformaatioita. Nämä ehdotetut erityiskohtelut heijastavat pitkälti sitä etuuskohtelua, joka myönnetään kyseisille toimille eurooppalaisessa maksuvalmiusvaatimuksessa muttei BCBS:n maksuvalmiusvaatimuksessa. Koska NSFR-vaatimus täydentää maksuvalmiusvaatimusta, näiden kahden vaatimuksen olisi oltava johdonmukaisia määritelmiltään ja kalibroineiltaan. Tämä koskee erityisesti vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia, joita sovelletaan maksuvalmiusvaatimuksen laadukkaisiin likvideihin varoihin laskettaessa NSFR-vaatimusta, jossa olisi otettava huomioon eurooppalaisen maksuvalmiusvaatimuksen määritelmät ja arvonleikkaukset, riippumatta sellaisten maksuvalmiusvaatimuksen laskennalle asetettujen yleisten ja toiminnallisten vaatimusten noudattamisesta, jotka eivät ole tarkoituksenmukaisia NSFR-vaatimuksen laskennan yhden vuoden aikajänteellä.
- (48) Eurooppalaisten erityispiirteiden lisäksi johdannaistransaktioiden kohtelu BCBS:n NSFR-vaatimuksessa voisi vaikuttaa merkittävästi laitosten johdannaistoimiin ja näin ollen myös Euroopan finanssimarkkinoihin ja loppukäyttäjien mahdollisuuksiin käyttää joitakin toimintoja. BCBS:n NSFR-vaatimuksen käyttöönotto ilman laajoja määrällisiä vaikutustutkimuksia ja julkista kuulemistä voisi vaikuttaa aiheettomasti ja suhteettomasti johdannaistransaktioihin ja joihinkin toisiinsa liittyviin liiketoimiin, määritystoimet mukaan luettuina. Lisävaatimusta, jonka mukaan bruttomääräisten johdannaisten velkojen varalta on oltava 5–20 prosenttia pysyvää rahoitusta, pidetään hyvin yleisesti karkeana toimenpiteenä pyrittäessä saamaan käsitys ylimääräisistä rahoitusriskeistä, jotka liittyvät johdannaisten mahdolliseen kasvuun yhden vuoden aikajänteellä, ja vaatimusta tarkastellaan uudelleen BCBS:n tasolla. Tätä 5 prosentin tasolla BCBS:n lainkäyttöalueille jättämän harkintavallan puitteissa käyttöön otettavaa vaatimusta voitaisiin muuttaa, jotta otetaan huomioon BCBS:n tason kehitys ja vältetään mahdolliset tahattomat seuraukset, joita voivat olla Euroopan finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan häiriintyminen ja riskeiltä suojaavien välineiden tarjoamisen estyminen laitoksille ja loppukäyttäjille, yritykset mukaan luettuina, niiden rahoittamisen varmistamiseksi pääomamarkkinaunionin tavoitteen mukaisesti.
- (49) BCBS-järjestelmässä lyhytaikaisen rahoituksen, kuten takaisinostosopimusten (pysyvä rahoitus, jota ei hyväksytä), ja lyhytaikaisen antolainauksen, kuten takaisinmyyntisopimusten (vaativat maksuvalmiusvaatimuksen määritelmän mukaisesti jonkin verran pysyvää rahoitusta eli 10 prosenttia, jos niiden vakuutena on tason 1 laadukkaita likvidejä varoja (HQLA-varat), ja 15 prosenttia muiden liiketoimien osalta) kohtelu on epäsymmetristä, kun on kyse rahoitusalan asiakkaista. Tämän epäsymmetrisen kohtelun tavoitteena on ehkäistä laajojen kytkösten syntyminen lyhytaikaisessa rahoituksessa rahoitusasiakkaiden välille, koska tällaiset kytkökset merkitsevät keskinäistä yhteyttä, jonka vuoksi vaikeuksiin joutuneen laitoksen kriisinratkaisua on vaikea toteuttaa ilman, että riski leviää koko rahoitusjärjestelmään. Epäsymmetriaan sovelletaan kuitenkin varovaista kalibrointia, joka voi vaikuttaa sellaisten arvopapereiden, erityisesti valtion joukkolainojen, likviditeettiin, joita käytetään yleensä vakuuksina lyhytaikaisissa liiketoimissa, koska laitokset vähentävät todennäköisesti toimintavolyymiaan takaisinostomarkkinoilla. Se saattaisi myös heikentää markkinatakaustointia, koska takaisinostomarkkinat helpottavat tarvittavan varaston hallintaa, mikä olisi ristiriidassa pääomamarkkinaunionin tavoitteiden kanssa. Jotta laitoksilla olisi riittävästi aikaa mukautua asteittain tähän konservatiiviseen kalibrointiin, olisi otettava käyttöön siirtymäkausi, jonka aikana vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia olisi tilapäisesti alennettava. Vaaditun pysyvän rahoituksen määrän tilapäisen alenemisen suuruuden pitäisi riippua liiketoimien tyypistä ja kyseisissä liiketoimissa käytettävien vakuuksien tyypistä.

- (50) Sen lisäksi, että BCBS:n vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota sovelletaan sellaisiin rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutettuihin lyhytaikaisiin takaisinmyyntitransaktioihin, joiden vakuutena on valtion joukkolainoja, kalibroidaan väliaikaisesti uudelleen, on osoittautunut tarpeelliseksi tehdä joitakin muita mukautuksia sen varmistamiseksi, ettei NSFR-vaatimuksen käyttöönotto vaikuta kielteisesti valtionlainamarkkinoiden likviditeettiin. BCBS:n mukainen 5 prosentin vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota sovelletaan tason 1 laadukkaisiin likvideihin varoihin, valtion joukkolainat mukaan luettuina, merkitsee sitä, että laitoksilla pitäisi olla näin suuri prosenttimäärä pitkäaikaista vakuudetonta rahoitusta valmiiksi saatavilla riippumatta siitä, kuinka kauan ne aikovat pitää tällaisia valtion joukkolainoja. Tämä voisi kannustaa laitoksia vielä enemmän tallettamaan käteisvaroja keskuspankkeihin sen sijaan, että ne toimisivat päämarkkinatakaajina ja tarjoaisivat likviditeettiä valtionlainamarkkinoilla. Lisäksi se on ristiriidassa maksuvalmiusvaatimuksen kanssa, jossa näiden varojen likviditeetti hyväksytään kokonaan jopa vaikean maksuvalmiuskriisin aikana (0 prosentin arvonneikkaus). Sen vuoksi vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, jota sovelletaan eurooppalaisessa maksuvalmiusvaatimuksessa määriteltyihin tason 1 laadukkaisiin likvideihin varoihin, erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja lukuun ottamatta, olisi pienennettävä 5 prosentista 0 prosenttiin.
- (51) Lisäksi kaikilla eurooppalaisessa maksuvalmiusvaatimuksessa määritellyillä tason 1 laadukkailla likvideillä varoilla (erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja lukuun ottamatta), jotka on saatu johdannaissopimusten vakuusmarginaaleina, olisi kuitattava johdannaismojoja, kun taas BCBS:n pysyvän rahoituksen vaatimuksessa hyväksytään ainoastaan se, että johdannaismojoja kuitataan käteisvaroilla, jotka täyttävät velkaantumista koskevan kehyksen ehdot. Hyväksymällä vakuusmarginaalit laajemmin lisätään valtionlainamarkkinoiden likviditeettiä, estetään sellaisten loppukäyttäjien rankaiseminen, joilla on runsaasti valtion joukkolainoja mutta vain vähän käteisvaroja (kuten eläkerahastot), ja vältetään lisäämistä käteisvarojen kysyntään liittyviä jännitteitä takaisinostomarkkinoilla.
- (52) NSFR-vaatimusta olisi sovellettava laitoksiin sekä yksilöllisesti että konsolidoinnin perusteella, paitsi jos toimivaltaiset viranomaiset myöntävät yksittäisille laitoksille vapautuksia sen soveltamisesta. Jos yksittäisille laitoksille ei ole myönnetty vapautuksia NSFR-vaatimuksen soveltamisesta, kahden samaan ryhmään tai samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvan laitoksen välisille liiketoimille olisi periaatteessa annettava symmetriset käytettävissä olevan ja vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet, jottei menetettäisi rahoitusta sisämarkkinoilla eikä estettäisi tehokasta likviditeetin hallintaa eurooppalaisissa yritysryhmissä, joissa likviditeettiä hallitaan keskitetysti. Tällaiset symmetriset etuuskohtelut olisi sallittava ainoastaan ryhmänsisäisissä liiketoimissa, jos kaikki tarvittavat suojatoimet ovat käytössä, rajat ylittäviä liiketoimia koskevien lisäkritereiden perusteella ja ainoastaan asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten ennakkosuostumuksella, koska ei voida olettaa, että laitokset, joilla on vaikeuksia täyttää maksuvelvoitteitaan, saavat aina rahoitustukea muilta samaan ryhmään tai samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvilta yrityksiltä.
- (53) Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten olisi voitava soveltaa yksinkertaistettua NSFR-vaatimusta. Yksinkertaistetussa, tarkkuustasoltaan heikommassa NSFR-vaatimuksessa olisi edellytettävä, että kerätään vain rajallinen määrä tietopisteitä, mikä yksinkertaistaisi kyseisten laitosten laskentaa suhteellisuusperiaatteen mukaisesti samalla, kun varmistetaan kalibroinnin avulla, jonka olisi oltava vähintään yhtä varovainen kuin täysimittaisen NSFR-vaatimuksen kalibrointi, että kyseisillä laitoksilla on yhä käytettävissään riittävästi pysyvää rahoitusta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin voitava vaatia pieniä ja rakenteeltaan yksinkertaisia laitoksia soveltamaan täysimittaista NSFR-vaatimusta yksinkertaistetun version sijasta.
- (54) Kolmansissa maissa olevien tytäryritysten konsolidoinnissa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kyseisissä maissa sovellettavat pysyvän varainhankinnan vaatimukset. Sen vuoksi unionin konsolidointisäännöissä ei pitäisi ottaa käyttöön sellaista kolmansissa maissa olevien tytäryritysten käytettävissä olevan ja vaaditun pysyvän rahoituksen kohtelua, joka on edullisempi kuin kyseisten kolmansien maiden kansallisessa lainsäädännössä säädetään.
- (55) Laitosten olisi ilmoitettava sitova yksityiskohtainen NSFR-vaatimus toimivaltaisille viranomaisilleen raportointivaluutan määräisenä kaikkien erien osalta ja erikseen kunkin merkittävän valuutan määräisten erien osalta, jotta varmistettaisiin mahdollisten valuuttaerojen asianmukainen seuranta. Laitoksille ei saisi asettaa NSFR-vaatimuksen vuoksi kaksinkertaisia raportointivaatimuksia tai sellaisia raportointivaatimuksia, jotka eivät ole voimassa olevien sääntöjen mukaisia, ja laitoksille olisi annettava riittävästi aikaa valmistautua uusien raportointivaatimusten voimaantuloon.
- (56) Koska tarkoituksenmukaisten ja vertailukelpoisten tietojen tarjoaminen markkinoille laitosten yhteisistä keskeisistä riskimittareista on vakaan pankkijärjestelmän peruseriaate, on olennaisen tärkeää vähentää tietojen epäsymmetriaa mahdollisimman paljon ja helpottaa luottolaitosten riskiprofiilien vertailua lainkäyttöalueiden sisällä ja niiden välillä. Baselin komitea julkaisi tarkistetut pilarin 3 mukaiset julkistamisstandardit tammikuussa 2015 parantaakseen laitosten sääntelyn mukaisesti markkinoille antamien tietojen vertailtavuutta, laatua ja johdonmukaisuutta. Sen vuoksi on aiheellista muuttaa nykyisiä julkistamisvaatimuksia, jotta nämä uudet kansainväliset standardit voidaan panna täytäntöön.

- (57) Rahoituspalveluja koskevasta EU:n sääntelykehiksestä esitettyyn komission kannanottopyyntöön vastanneet tahot katsoivat, että nykyiset julkistamisvaatimukset ovat kohtuuttomia ja raskaita pienten laitosten kannalta. Olisi sallittava, että pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset eivät julkista tietoja yhtä usein ja yhtä tarkasti kuin suuret laitokset, mikä vähentäisi pienten laitosten hallinnollista rasitusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta julkistettavien tietojen pidemmälle menevää mukauttamista kansainvälisiin standardeihin.
- (58) Olisi tehtävä joitakin selvennyksiä palkitsemista koskevien tietojen julkistamiseen. Tässä asetuksessa vahvistetuissa palkitsemista koskevissa julkistamisvaatimuksissa olisi noudatettava palkitsemissäätöjen tavoitteita, joiden mukaan on perustettava ja ylläpidettävä palkitsemisjärjestelmiä ja -käytäntöjä, jotka ovat yhdenmukaisia tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja koskevat erityisesti henkilöstöryhmiä, joiden ammatillisella toiminnalla on merkittävä vaikutus laitoksen riskiprofiiliin. Lisäksi olisi vaadittava, että laitokset, jotka saavat poiketa tietyistä palkitsemissäännöistä, julkistavat kyseistä poikkeusta koskevat tiedot.
- (59) Pienillä ja keskisuurilla yrityksillä (pk-yritykset) on keskeinen merkitys talouskasvun luomisessa ja työllisyyden edistämässä, minkä vuoksi ne kuuluvat unionin talouden tukipilareihin. Koska pk-yrityksiin liittyy pienempi järjestelmäriski kuin suurempiin yrityksiin, pk-yrityksiin liittyviä vastuuta koskevien pääomavaatimusten pitäisi olla pienempiä kuin vastaavien suuriin yrityksiin liittyvien vaatimusten, jotta varmistettaisiin pk-yritysten optimaalinen pankkirahoitus. Nykyään enintään 1,5 miljoonan euron suuruisiin, pk-yrityksiin liittyviin vastuisiin sovelletaan 23,81 prosentin suuruista riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän vähennystä. Ottaen huomioon, että pk-yrityksiin liittyviin vastuisiin sovellettava 1,5 miljoonan euron kynnyksarvo ei ilmaise pk-yrityksen riskialttiuden muutosta, pääomavaatimusten vähentäminen olisi ulotettava koskemaan pk-yrityksiin liittyviä vastuuta, jotka ovat enintään 2,5 miljoonaa euroa, ja pk-yrityksiin liittyvien vastuiden 2,5 miljoonan euron ylittävään osaan olisi sovellettava 15 prosentin suuruista pääomavaatimusten vähennystä.
- (60) Infrastruktuuri-investoinnit ovat olennaisen tärkeä keino parantaa Euroopan kilpailukykyä ja edistää työpaikkojen luomista. Unionin talouden elpyminen ja tuleva kasvu riippuvat pitkälti siitä, onko pääomaa saatavilla strategiaan investointeihin, joiden kohteina ovat Euroopan kannalta tärkeät infrastruktuurit, varsinkin laajakaista- ja energiaverkot, liikenneinfrastruktuurit, sähköisen liikkuvuuden infrastruktuurit mukaan lukien, erityisesti teollisuuskeskuksissa, koulutus, tutkimus, innovointi, sekä uusiutuva energia ja energiatehokkuus. Euroopan investointiohjelman tavoitteena on edistää lisärahoituksen saantia kannattaviin infrastruktuurihankkeisiin muun muassa hankkimalla sitä uusista yksityisistä rahoituslähteistä. Monien mahdollisten sijoittajien kannalta suurimpana ongelmana on oletettu kannattavien hankkeiden puute sekä rajalliset mahdollisuudet arvioida asianmukaisesti hankkeisiin liittyviä riskejä niiden monitahoisuuden vuoksi.
- (61) On olennaisen tärkeää edistää yksityisiä ja julkisia investointeja infrastruktuurihankkeisiin luomalla sääntelyympäristö, joka antaa mahdollisuuden edistää laadukkaita infrastruktuurihankkeita ja vähentää investoijille koituvia riskejä. Erityisesti olisi alennettava infrastruktuurihankkeisiin liittyviä vastuuta koskevia omien varojen vaatimuksia, jos kyseiset hankkeet täyttävät joukon kriteereitä, jotka edellyttävät niiden riskiprofiilin alentamista ja kassavirtojen ennustettavuuden parantamista. Komission olisi tarkasteltava laadukkaita infrastruktuurihankkeita koskevaa säännöstä, jotta voidaan arvioida säännöksen vaikutusta laitosten tekemien infrastruktuuri-investointien määrään ja investointien laatuun ottaen huomioon unionin tavoitteet siirtyä vähähiiliseen ja ilmastonmuutosta kestävään kiertotalouteen sekä säännöksen asianmukaisuutta vakavaraisuuden kannalta. Lisäksi komission olisi harkittava, olisiko kyseiset säännökset ulotettava koskemaan myös yritysten tekemiä infrastruktuuri-investointeja.
- (62) EPV:n, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010⁽¹⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, EAMV) ja Euroopan keskuspankin suosituksen mukaisesti keskusvastapuolet olisi erillisen liiketoimintamallinsa vuoksi vapautettava vähimmäisomavaraisuusastetta koskevasta vaatimuksesta, koska niiltä edellytetään pankkitoimiluvan hankintaa pelkästään siksi, että keskuspankkien yliön järjestelyt olisivat niiden käytettävissä ja jotta ne voivat auttaa saavuttamaan rahoitusalan tärkeitä poliittisia ja sääntelytavoitteita, missä ne ovat keskeinen väline.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (63) Lisäksi luottolaitostoimiluvan saaneiden arvopaperikeskusten vastuut ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014⁽¹²⁾ 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjen luottolaitosten vastuut, esimerkiksi käteissaldot, jotka johtuvat maksutilien tarjoamisesta arvopapereiden selvitysjärjestelmän osallistujille ja arvopaperitilien haltijoille ja talletusten vastaanottamisesta niiltä, olisi jätettävä vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle, koska ne eivät aiheuta liiallisen ylivelkaantumisen riskiä, sillä kyseisiä käteissaldoja käytetään yksinomaan liiketoimen selvittämiseksi arvopapereiden selvitysjärjestelmissä.
- (64) Kun otetaan huomioon, että direktiivissä 2013/36/EU tarkoitettuja omia lisävaroja koskevat ohjeet muodostavat valvonnan odotuksia heijastelevan pääomataavoitteen, niihin ei saisi soveltaa toimivaltaisten viranomaisten asettamaa pakollista julkistamisvelvoitetta eivätkä ne saisi kieltää julkistamasta tietoja asetuksen (EU) N:o 575/2013 tai mainitun direktiivin nojalla.
- (65) Jotta voitaisiin varmistaa, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 eräät tekniset erityissäännökset määrittellen asianmukaisesti, ja ottaa huomioon standardien mahdollinen kehitys kansainvälisellä tasolla, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä sellaisia tuotteita tai palveluja koskevan luettelon muuttamisesta, joihin liittyvien varojen ja velkojen voidaan katsoa olevan riippuvaisia toisistaan, kansainvälisiä kehityspankkeja koskevan luettelon muuttamisesta, markkinariskiä koskevien raportointivaatimusten muuttamisesta sekä lisäriskivaatimusten määrittämisen osalta. Ennen kyseisten säädösten antamista on erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽¹³⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (66) Teknisillä standardeilla olisi varmistettava asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vaatimusten johdonmukainen yhdenmukaistaminen. Koska EPV on elin, jolla on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, sen tehtäväksi olisi annettava laatia ja toimittaa komissiolle luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity toimintapoliittisia valintoja. Teknisiä sääntelystandardeja olisi laadittava seuraavilla aloilla: varovaisuusperiaatteen mukainen konsolidointi, omat varat, TLAC-standardi, kiinteistövakuudellisten vastuiden kohtelu, rahastoihin tehdyt pääomasijoitukset ja sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukainen tappio-osuuksien laskenta luottoriskiä, markkinariskiä, suuria asiakasriskejä ja likviditeettiä varten. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä nämä tekniset sääntelystandardit Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti. Komission ja EPV:n olisi varmistettava, että kaikki kyseiset laitokset voivat soveltaa näitä standardeja ja vaatimuksia oikeassa suhteessa laitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden.
- (67) Jotta julkistettuja tietoja olisi helpompi verrata keskenään, EPV:lle olisi annettava tehtäväksi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa vahvistetaan tietojen julkistamista varten vakiolomakkeet, jotka käsittävät kaikki asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetty olennaiset julkistamisvaatimukset. Laatiessaan näitä standardeja EPV:n olisi otettava huomioon laitosten koko ja monitahoisuus sekä niiden toiminnan luonne ja riskien taso. EPV:n olisi raportoitava mahdollisuuksista parantaa vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia käsittelevän unionin paketin oikeasuhteisuutta soveltamisanal, tarkkuuden tai raportointitiheyden osalta ja esitettävä ainakin konkreettisia suosituksia siitä, miten sääntelyn noudattamisesta pienille laitoksille aiheutuvia keskimääräisiä kustannuksia voidaan pienentää ihanteellisesti 20 prosenttia tai enemmän ja vähintään 10 prosenttia yksinkertaistamalla vaatimuksia asianmukaisesti. EPV:lle olisi annettava tehtäväksi laatia tekniset täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotka liitetään raporttiin. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.
- (68) Jotta laitosten olisi helpompi noudattaa tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU vahvistettuja sääntöjä sekä teknisiä sääntelystandardeja, teknisiä täytäntöönpanostandardeja, ohjeita ja malleja, jotka vahvistetaan kyseisten sääntöjen täytäntöönpanoa varten, EPV:n olisi kehitettävä tietotekninen väline, jonka tarkoituksena on opastaa laitoksia asiaankuuluvien säännösten, standardien, ohjeiden ja mallien noudattamisessa laitosten koon ja liiketoimintamallin mukaisesti.

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

⁽¹³⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (69) Sen lisäksi, että EPV:n olisi raportoitava mahdollisista kustannussäästöistä 28 päivään kesäkuuta 2020 mennessä, sen olisi valmisteltava yhteistyössä kaikkien asiaankuuluvien viranomaisten eli vakavaraisuusvalvonnasta, kriisinratkaisu- ja talletusten vakuusjärjestelmistä ja erityisesti Euroopan keskuspankkijärjestelmästä (EKPJ) vastaavien viranomaisten kanssa toteutettavuustutkimus, joka koskee yhtenäisen ja integroidun järjestelmän kehittämistä tilastotietojen, kriisinratkaisutietojen ja vakavaraisuustietojen keruuta varten. Ottaen huomioon integroitua tietojenkeruuta koskevan EKPJ:n aiemman työskentelyn raportissa olisi esitettävä kustannus-hyötyanalyysi, joka koskee keskitetyn tiedonkeruupisteen perustamista tilasto- ja sääntelytietojen integroitua raportointijärjestelmää varten kaikkien unionissa sijaitsevien laitosten osalta. Tällaisen järjestelmän olisi muun muassa käytettävä kerättäviä tietoja koskevia johdonmukaisia määritelmiä ja standardeja ja taattava luotettava ja pysyvä tietojenvaihto toimivaltaisten viranomaisten välillä, ja siten varmistettava kerättyjen tietojen tiukka luottamuksellisuus, järjestelmän käyttöoikeuden vahva todentaminen ja hallinnointi sekä verkkotur-vallisuus. Keskitämällä ja yhdenmukaistamalla tällä tavalla Euroopan raportointijärjestelmää pyritään estämään se, että eri viranomaiset pyytävät samanlaisia tai samoja tietoja, ja vähentämään siten huomattavasti sekä toimival-taisille viranomaisille että laitoksille aiheutuvaa hallinnollista ja taloudellista rasitetta. Komission olisi tarvittaessa ja EPV:n laatiman toteutettavuustutkimuksen huomioon ottaen toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotus.
- (70) Asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi pyrittävä välttämään kaikenlaista päällekkäistä tai epäjohdonmukaista makrovakausero- ja valvontaan liittyvien valtuuksien käyttöä asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti. Asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi erityisesti harkittava, ovatko toimenpiteet, joita ne toteuttavat asetuksen (EU) N:o 575/2013 124, 164 tai 458 artiklan mukaisesti, päällekkäisiä tai epäjohdonmukaisia suhteessa muihin direktiivin 2013/36/EU 133 artiklan mukaisiin voimassa oleviin tai tuleviin toimenpiteisiin.
- (71) Ottaen huomioon tässä asetuksessa säädetyt muutokset, jotka koskevat ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, erityisesti laitosten tällaisten vastapuolten maksukyvyttömyysrahastoihin rahastomien maksujen kohtelua, olisi siksi muutettava vastaavasti myös asetuksen (EU) N:o 648/2012⁽¹⁴⁾ asiaankuuluvia säännöksiä, jotka on otettu siinä käyttöön asetuksella (EU) N:o 575/2013 ja joissa säädetään siitä, miten lasketaan keskusvastapuolten oletettu pääoma, jota laitokset käyttävät sen jälkeen laskiessaan omien varojen vaatimuksiaan.
- (72) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat niiden jo olemassa olevien unionin säädösten lujittaminen ja parantaminen, joilla varmistetaan yhdenmukaisten vakavaraisuusvaatimusten soveltaminen laitoksiin kaikkialla unionissa, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (73) Jotta mahdollistettaisiin se, että vakuutuslaitokset, jotka eivät ole lisävalvonnan kohteena, voivat asianmukaisesti luopua osuuksista, olisi vakuutusyrityksissä olevien omistussuosuuksien vähentämättä jättämiseen liittyen sovellettava muutettuja siirtymäsäännöksiä taannehtivasti 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen.
- (74) Asetus (EU) N:o 575/2013 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 575/2013 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 ja 2 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt yleisistä vakavaraisuusvaatimuksista, jotka direktiivin 2013/36/EU nojalla valvottavien laitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on täytettävä seuraavien seikkojen osalta:

- a) omien varojen vaatimukset, jotka liittyvät luottoriskin, markkinariskin, operatiivisen riskin, selvitysriskin ja velkaantuneisuuden täysin kvantifioitaviin, yhdenmukaisiin ja standardoituihin osatekijöihin;

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvasta-puolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

- b) vaatimukset, joilla rajoitetaan suuria asiakasriskejä;
- c) maksuvalmiusvaatimukset, jotka liittyvät likviditeettiriskin täysin kvantifioitaviin, yhdenmukaisiin ja standardoituihin osatekijöihin;
- d) a, b ja c alakohtaan liittyvät raportointivaatimukset;
- e) julkistamisvaatimukset.

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt, jotka koskevat omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevia vaatimuksia, joita kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat maailmanlaajuisia järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia (G-SII-laitokset) tai osa G-SII-laitoksia ja EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisia tytäryrityksiä, on noudatettava.

Tällä asetuksella ei säännellä julkistamisvaatimuksia, joita toimivaltaiset viranomaiset soveltavat laitosten vakavaraisuuden sääntelyn ja valvonnan alalla direktiivin 2013/36/EU mukaisesti.

2 artikla

Valvontavaltuudet

1. Tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava direktiivissä 2013/36/EU ja tässä asetuksessa säädetty valtuudet ja niiden on noudatettava näissä säädöksissä säädettyjä menettelyjä.
2. Tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi kriisinratkaisuviranomaisilla on oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU (*) ja tässä asetuksessa säädetty valtuudet ja niiden on noudatettava näissä säädöksissä säädettyjä menettelyjä.
3. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä yhteistyötä omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevien vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.
4. Varmistaakseen säännösten noudattamisen toimivaltansa puitteissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 (**) 42 artiklassa säädetyn kriisinratkaisuneuvoston ja Euroopan keskuspankin sille neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013 (***) annettuihin tehtäviin liittyvissä asioissa on varmistettava olennaisten tietojen säännöllinen ja luotettava vaihtaminen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

(***) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63)."

2) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan 7 alakohta seuraavasti:

"7) "yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalla yrityksellä" (collective investment undertaking, CIU) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY (*) 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyä siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä (yhteissijoitusyritys) tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU (**) 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoista sijoitusrahastoa;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).";

ii) korvataan 20 alakohta seuraavasti:

"20) "rahoitusalan holdingyhtiöllä" rahoituslaitosta, jonka tytäryritykset ovat yksinomaan tai pääasiallisesti laitoksia tai rahoituslaitoksia ja joka ei ole rahoitusalan sekaholdingyhtiö; rahoituslaitoksen tytäryritykset ovat pääasiallisesti laitoksia tai rahoituslaitoksia, joista vähintään yksi on laitos ja joissa yli 50 prosenttia rahoituslaitoksen pääomasta, konsolidoidusta taseesta, tuloista, henkilöstöstä tai muusta toimivaltaisen viranomaisen merkityksellisenä pitämästä indikaattorista liittyy tytäryrityksiin, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia;"

iii) korvataan 26 alakohta seuraavasti:

"26) "rahoituslaitoksella" yritystä, joka ei ole laitos eikä pelkkä teollinen holdingyhtiö ja jonka pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevissa 2–12 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa, mukaan lukien rahoitusalan holdingyhtiöt, rahoitusalan sekaholdingyhtiöt sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2015/2366 (*) 4 artiklan 4 kohdassa määritellyt maksulaitokset sekä omaisuudenhoitoyhtiöt mutta poislukien direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan f alakohdassa määritellyt vakuutushallintayhtiöt (vakuutusholdingyhtiöt) ja sen g alakohdassa määritellyt sekavakuutuslaitokset;"

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).";

iv) korvataan 28 alakohta seuraavasti:

"28) "jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella" jäsenvaltiossa toimivaa laitosta, jolla on tytäryrityksenä laitos, rahoituslaitos tai oheispalveluyritys, tai jolla on omistusyhteys laitokseen, rahoituslaitokseen tai oheispalveluyritykseen, ja joka ei ole itse toisen samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;"

v) lisätään alakohtat seuraavasti:

"29 a) "jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla sijoituspalveluyrityksellä" jäsenvaltiossa toimivaa emoyritystä, joka on sijoituspalveluyritys;

29 b) "EU:ssa emoyrityksenä toimivalla sijoituspalveluyrityksellä" EU:ssa toimivaa emoyritystä, joka on sijoituspalveluyritys;

29 c) "jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla luottolaitoksella" jäsenvaltiossa toimivaa emoyritystä, joka on luottolaitos;

29 d) "EU:ssa emoyrityksenä toimivalla luottolaitoksella" EU:ssa toimivaa emoyritystä, joka on luottolaitos;"

vi) lisätään 39 alakohtaan alakohta seuraavasti:

"Kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jotka täyttävät a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset, koska niillä on samaan keskusvastapuoleen kohdistuva välitön vastuu määritystoimia varten, ei katsota olevan asiakaskokonaisuus.;"

vii) korvataan 41 alakohta seuraavasti:

"41) "konsolidointiryhmän valvojalla" toimivaltaista viranomaista, joka vastaa konsolidoidusta valvonnasta direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan mukaisesti;"

viii) korvataan 71 alakohdan b alakohdan johdantolause seuraavasti:

"b) sovellettaessa 97 artiklaa seuraavien varojen summaa.;"

ix) korvataan 72 alakohdan a alakohta seuraavasti:

"a) se on säännelty markkina tai kolmannen maan markkina, jonka katsotaan vastaavan säänneltyä markkinaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU (*) 25 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).";

x) korvataan 86 alakohta seuraavasti:

"86) "kaupankäyntivarastolla" kaikkia positioita, jotka laitos on ottanut rahoitusvälineissä ja hyödykkeissä käydäkseen kauppaa tai suojatakseen positioita, jotka on otettu kaupankäyntitaroituksessa 104 artiklan mukaisesti;"

xi) korvataan 91 alakohta seuraavasti:

"91) "kaupankäyntivastuulla" keskusvastapuoleen liittyvää määräytösapuolen tai asiakkaan nykyhetken vastuuta, mukaan luettuna määräytösapuolelle kuuluva vakuusmarginaali, jota ei ole vielä saatu, tai keskusvastapuoleen liittyvää määräytösapuolen tai asiakkaan mahdollista tulevaa vastuuta, joka johtuu 301 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista, sekä alkumarginaalia;"

xii) korvataan 96 alakohta seuraavasti:

"96) "sisäisellä suojauksella" positiota, jolla kaupankäyntivaraston positioon ja yhteen tai useampaan kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen positioon liittyvät tai kahteen kaupankäyntiyksikköön liittyvät riskitekijät katetaan suurelta osin;"

xiii) korvataan 127 alakohdan a alakohta seuraavasti:

"a) laitokset kuuluvat samaan 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään tai ovat pysyvästi verkostona keskuslaitokseen liittyneitä;"

xiv) korvataan 128 alakohta seuraavasti:

"128) "jakokelpoisilla erillä" viimeksi päättyneen tilikauden voittoa lisättynä siirtyvillä voitoilla ja varoilla rahastoista, jotka saadaan käyttää tähän tarkoitukseen ennen voitonjakoa omien varojen instrumenttien haltijoille ja vähennettynä siirtyvillä tappioilla, voitoilla, joita ei voida jakaa unionin tai kansallisen lainsäädännön tai laitoksen sääntöjen mukaisesti sekä varoilla, jotka on siirretty rahastoon, jota ei saa jakaa kansallisen lainsäädännön tai laitoksen yhtiöjärjestyksen mukaisesti, ottaen kussakin tapauksessa huomioon omien varojen instrumenttien erityisen luokan, jota unionin tai kansallinen lainsäädäntö, laitosten säännöt tai yhtiöjärjestys koskevat; kyseiset voitot, tappiot ja rahastot määritetään laitoksen yksittäisten tilien eikä konsolidoidun tilinpäätöksen perusteella.;"

xv) lisätään alakohdat seuraavasti:

"130) "kriisinratkaisuviranomaisella" direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista;

131) "kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä" direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 83 a alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä;

132) "kriisinratkaisun kohteena olevalla ryhmällä" direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 83 b alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisun kohteena olevaa konsernia;

133) "maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella" tai "G-SII-laitoksella" direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti yksilöityä G-SII-laitosta;

134) "EU:n ulkopuolisella maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella" tai "EU:n ulkopuolisella G-SII-laitoksella" maailmanlaajuisesta järjestelmän kannalta merkittävää pankkiryhmiä tai pankkia (G-SIB-pankki), joka ei ole G-SII-laitos ja joka sisältyy finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän G-SIB-pankeista julkaisemaan luetteloon, jota päivitetään säännöllisesti;

- 135) "olennaisella tytäryrityksellä" tytäryritystä, joka yksittäisenä yrityksenä tai konsolidoinnin perusteella täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:
- tytäryrityksellä on hallussaan yli 5 prosenttia alkuperäisen emoyrityksensä konsolidoiduista riskipainotetuista omaisuuseristä;
 - tytäryritys tuottaa yli 5 prosenttia alkuperäisen emoyrityksensä liiketoiminnan yhteenlasketuista tuotoista;
 - tämän asetuksen 429 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tytäryrityksen vastuiden kokonaismäärä on yli 5 prosenttia tytäryrityksen alkuperäisen emoyrityksen konsolidoidusta vastuiden kokonaismäärästä;
- määritettäessä olennaista tytäryritystä ja kun sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 21 b artiklan 2 alakohtaa, kaksi EU:ssa väliyhtiönä toimivaa emoyritystä lasketaan yhdeksi tytäryritykseksi konsolidoidun asemansa perusteella;
- 136) "G-SII-yhteisöllä" yhteisöä, joka on oikeushenkilö ja G-SII-laitos tai osa G-SII-laitosta tai EU:n ulkopuolista G-SII-laitosta;
- 137) "velan arvon alentamisella" direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 57 alakohdassa määriteltyä velan arvon alentamista;
- 138) "ryhmällä" yritysryhmää, johon kuuluu ainakin yksi laitos ja joka koostuu emoyrityksestä ja sen tytäryrityksistä taikka yrityksistä, jotka ovat sidoksissa toisiinsa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU (*) 22 artiklassa tarkoitettulla tavalla;
- 139) "arvopapereilla toteutettavalla rahoitustoimella" takaisinostotransaktiota, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvää liiketoimea tai vakuudellista limiittilunottoa;
- 140) "alkumarginaalilla" vakuutta, joka ei ole vakuusmarginaali ja joka on kerätty yhteisöltä tai asetettu yhteisölle kattamaan liiketoimeen tai liiketoimien muodostamaan salkkuun liittyvää nykyistä ja mahdollista riskiä ajanjaksolla, joka tarvitaan kyseisten liiketoimien realisoimiseksi, tai suojaamaan uudelleen niiden markkinariskiltä liiketoimen tai liiketoimien muodostaman salkun vastapuolen maksukyvyttömyyden jälkeen;
- 141) "markkinariskillä" markkinahintojen, mukaan lukien valuuttakurssien tai hyödykehintojen, muutoksista johtuvien tappioiden riskiä;
- 142) "valuuttakurssiriskillä" valuuttakurssien muutoksista johtuvien tappioiden riskiä;
- 143) "hyödykeriskillä" hyödykehintojen muutoksista johtuvien tappioiden riskiä;
- 144) "kaupankäyntiyksiköllä" tarkasti määriteltyä välittäjien ryhmää, jonka laitos on perustanut hoitamaan yhdessä kaupankäyntivaraston positioiden muodostamaa salkkua tarkoin määritellyn ja johdonmukaisen liiketoimintastrategian mukaisesti ja joka toimii samassa riskienhallintarakenteessa;
- 145) "pienellä tai rakenteeltaan yksinkertaisella laitoksella" laitosta, joka täyttää kaikki seuraavat ehdot:
- se ei ole suuri laitos;
 - sen varojen kokonaisarvo on yksittäisenä laitoksena tai tilanteen mukaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti konsolidoinnin perusteella keskimäärin enintään 5 miljardia euroa kuluva vuotuista raportointikautta edeltävällä neljän vuoden jaksolla. Jäsenvaltiot voivat alentaa tätä kynnsarvoa;
 - sihen ei sovelleta velvoitteita tai siihen sovelletaan elvytyksen ja kriisinratkaisun suunnittelua koskevia yksinkertaistettuja velvoitteita direktiivin 2014/59/EU 4 artiklan mukaisesti;
 - sen kaupankäyntivarastoon liittyvä liiketoiminta luokitellaan 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti pieneksi;
 - sen kaupankäyntitarkoituksessa pidettyjen johdannaispositioiden kokonaisarvo on enintään 2 prosenttia kaikista taseeseen sisältyvistä ja taseen ulkopuolista omaisuuseristä sekä kaikkien johdannaispositioiden kokonaisarvo on enintään 5 prosenttia, kun molemmat lasketaan 273 a artiklan 3 kohdan mukaisesti;

- f) yli 75 prosenttia sen konsolidoiduista kokonaisvaroista ja -veloista, lukuun ottamatta ryhmänsisäisiä vastuita kummassakin tapauksessa, liittyy toimiin Euroopan talousalueella sijaitsevien vastapuolten kanssa;
- g) se ei käytä sisäisiä malleja tämän asetuksen mukaisten vakavaraisuusvaatimusten täyttämiseksi, lukuun ottamatta tytäryrityksiä, jotka käyttävät ryhmätasolla kehitettyjä sisäisiä malleja edellyttäen, että ryhmä kuuluu 433 a tai 433 c artiklassa säädettyjen julkistamisvaatimusten piiriin konsolidoinnin perusteella;
- h) se ei ole ilmoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle vastustavansa luokittelua pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi laitokseksi;
- i) toimivaltainen viranomainen ei ole päättänyt, että laitosta ei pidä sen kokoa, sidoksia, monitahoisuutta tai riskiprofilia koskevan analyysin perusteella arvioida pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi laitokseksi;
- 146) "suurella laitoksella" laitosta, joka täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:
- a) se on G-SII-laitos;
- b) se on määritetty muuksi järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi (O-SII-laitokset) direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti;
- c) se on sijoittautumisjäsenvaltiossaan yksi kolmesta suurimmasta laitoksesta varojen kokonaisarvolla mitattuna;
- d) sen varojen kokonaisarvo on yksittäisenä laitoksena tai tilanteen mukaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti konsolidoidun asemansa perusteella vähintään 30 miljardia euroa;
- 147) "suurella tytäryrityksellä" tytäryritystä, joka voidaan katsoa suureksi laitokseksi;
- 148) "listaamattomalla laitoksella" laitosta, joka ei ole laskenut liikkeeseen arvopapereita, jotka otetaan kaupankäynnin kohteeksi jonkin jäsenvaltion säännellyillä markkinoilla, kuten direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määritellään;
- 149) "tilinpäätösraportoinnilla" kahdeksatta osaa sovellettaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY (**) 4 ja 5 artiklassa tarkoitettua tilinpäätösraportointia.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tiettytyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38)."

b) lisätään kohta seuraavasti:

"4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, missä tilanteissa 1 kohdan 39 alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

3) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Laitosten on täytettävä yksittäisinä laitoksina tämän asetuksen toisessa, kolmannessa, neljännessä, seitsemännessä, seitsemännessä A ja kahdeksannessa osassa sekä asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädetty velvoitteet, lukuun ottamatta tämän asetuksen 430 artiklan 1 kohdan d alakohtaa."

b) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, ainoastaan niiden laitosten, jotka on määritetty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi ja jotka ovat myös G-SII-laitoksia tai jotka kuuluvat G-SII-laitokseen ja joilla ei ole tytäryrityksiä, on täytettävä 92 a artiklan vaatimukset yksittäisinä laitoksina.

EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisten tytäryritysten on noudatettava 92 b artiklaa yksittäisinä yrityksinä, jos ne täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

- a) ne eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä;
- b) niillä ei ole tytäryrityksiä;
- c) ne eivät ole EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryrityksiä.”;

c) korvataan 3, 4 ja 5 kohta seuraavasti:

"3. Minkään laitoksen, joka on joko emoyritys tai tytäryritys tai joka on sisällytetty 18 artiklan mukaiseen konsolidointiin, ei tarvitse yksittäisenä yrityksenä täyttää kahdeksannessa osassa säädettyjä velvoitteita.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tämän artiklan 1 a kohdassa tarkoitettujen laitosten on noudatettava 437 a artiklaa ja 447 artiklan h alakohtaa yksittäisinä laitoksina.

4. Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten, jotka ovat saaneet luvan tarjota direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa lueteltuja sijoituspalveluja ja -toimintaa, on täytettävä yksittäisinä yrityksinä tämän asetuksen kuudennessa osassa ja 430 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetty velvoitteet.

Seuraavien laitosten ei tarvitse noudattaa tämän asetuksen 413 artiklan 1 kohtaa ja siihen liittyviä tämän asetuksen seitsemännessä A osassa säädettyjä maksuvalmiudesta raportointia koskevia vaatimuksia:

- a) laitokset, joille on lisäksi myönnetty toimilupa asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti;
- b) laitokset, joille on lisäksi myönnetty toimilupa asetuksen (EU) N:o 909/2014 (*) 16 artiklan ja 54 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti sillä edellytyksellä, että ne eivät harjoita merkittävää maturiteettitransformaatiota; ja
- c) laitokset, jotka on nimetty asetuksen (EU) N:o 909/2014 54 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti sillä edellytyksellä, että:
 - i) niiden toiminta rajoittuu sellaisten pankkipalvelujen tyyppisten palvelujen tarjoamiseen, jotka on lueteltu kyseisen asetuksen liitteessä olevan C jakson a–e alakohdassa, arvopaperikeskuksille, joille on myönnetty toimilupa kyseisen asetuksen 16 artiklan mukaisesti; ja
 - ii) ne eivät harjoita merkittävää maturiteettitransformaatiota.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat, siihen saakka kun komission 508 artiklan 3 kohdan mukaisesti antama kertomus on saatu, olla soveltamatta sijoituspalveluyrityksiin kuudennessa osassa ja 430 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyjä velvoitteita ottaen huomioon näiden yritysten toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden.

5. Tämän asetuksen 95 artiklan 1 kohdassa ja 96 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten, laitosten, joihin toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltaneet tämän asetuksen 7 artiklan 1 tai 3 kohdassa mainittua poikkeusta ja laitosten, joille on lisäksi myönnetty toimilupa asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti, ei tarvitse yksittäisenä yrityksenä täyttää seitsemännessä osassa säädettyjä velvoitteita ja niihin liittyviä, tämän asetuksen seitsemännessä A osassa säädettyjä vähimmäisomavaraisuusasteesta raportointia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1)”.

4) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla seuraa ja valvoo jatkuvasti ryhmän tai alaryhmän kaikkien tämän vapautuksen kohteina olevien laitosten likviditeettiasemaa, valvoo jatkuvasti ryhmän tai alaryhmän kaikkien laitosten rahoitusasemaa, jos kuudennen osan IV osastossa säädetystä NSFR-vaatimuksen soveltamisesta on myönnetty vapautus, sekä varmistaa riittävän maksuvalmiustason ja pysyvän rahoituksen tason, jos kuudennen osan IV osastossa säädetystä NSFR-vaatimuksen soveltamisesta on myönnetty vapautus, kaikkien näiden laitosten osalta;”

b) korvataan 3 kohdan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) yhden maksuvalmiusalaryhmän hallinnassa oleviksi vaadittujen likvidien varojen määrien jakautuminen ja näiden varojen sijainti ja omistus, jos 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä vahvistetun maksuvalmiusvaatimuksen soveltamisesta on myönnetty vapautus, ja yhden maksuvalmiusalaryhmän käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrien jakautuminen ja sijainti, jos kuudennen osan IV osastossa säädetyn NSFR-vaatimuksen soveltamisesta on myönnetty vapautus;

c) niiden likvidien varojen vähimmäismäärien määrittäminen, joita 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä vahvistetun maksuvalmiusvaatimuksen soveltamisesta vapautettujen laitosten on pidettävä hallinnassaan, ja niiden käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen vähimmäismäärien määrittäminen, joita kuudennen osan IV osastossa säädetyn NSFR-vaatimuksen soveltamisesta vapautettujen laitosten on pidettävä hallinnassaan;”

c) lisätään kohta seuraavasti:

”6. Jos toimivaltainen viranomainen vapauttaa laitoksen tämän artiklan mukaisesti kuudennen osan soveltamisesta, se voi myös vapauttaa kyseisen laitoksen siihen liittyvien 430 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisten maksuvalmiudesta raportointia koskevien vaatimusten soveltamisesta.”

5) Korvataan 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause seuraavasti:

”1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti vapauttaa kokonaan tai osittain tämän asetuksen toisessa–kahdeksannessa osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjen vaatimusten soveltamisesta yhden tai useamman rahoituslaitoksen, joka on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon ja jotka ovat pysyvästi liittyneet keskuslaitokseen, joka valvoo niitä ja joka on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:”.

6) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien laitosten on täytettävä konsolidoidun asemansa perusteella toisessa, kolmannessa, neljännessä, seitsemännessä ja seitsemännessä A osassa säädetty veloitteet 18 artiklassa tarkoitettua laajuudessa ja siinä tarkoitettulla tavalla, lukuun ottamatta 430 artiklan 1 kohdan d alakohtaa. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien emoyritysten ja niiden tytäryritysten on perustettava asianmukainen organisaattiorakenne ja asiaankuuluvat sisäiset valvontajärjestelyt sen varmistamiseksi, että konsolidointia varten vaaditut tiedot käsitellään ja toimitetaan eteenpäin asianmukaisesti. Niiden on erityisesti varmistettava, että tytäryrityksillä, joihin tätä asetusta ei sovelleta, on käytössään järjestelmät, menettelyt ja mekanismit, joilla varmistetaan asianmukainen konsolidointi.

2. Sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen vaatimuksia sovelletaan konsolidoinnin perusteella, ilmaisulla ”laitos”, ”jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos”, ”EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos” ja ”emoyritys” tarkoitetaan tapauksen mukaan myös

a) rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, joka on hyväksytty direktiivin 2013/36/EU 21 a artiklan mukaisesti;

b) emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevaa nimettyä laitosta, jos kyseinen emoyritys ei edellytä hyväksyntää direktiivin 2013/36/EU 21 a artiklan 4 kohdan mukaisesti;

c) direktiivin 2013/36/EU 21 a artiklan 6 kohdan d alakohdan mukaisesti nimettyä rahoitusalan holdingyhtiötä, rahoitusalan sekaholdingyhtiötä tai laitosta.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuksi yrityksen konsolidoiduksi asemaksi on katsottava sen emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoitu asema, joka ei edellytä hyväksyntää direktiivin 2013/36/EU 21 a artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetuksi yrityksen konsolidoiduksi asemaksi on katsottava sen emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoitu asema.”;

b) kumotaan 3 kohta;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, ainoastaan sellaisten emoyrityksenä toimivien laitosten, jotka on määritetty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi ja jotka ovat G-SII-laitoksia tai kuuluvat G-SII-laitokseen tai EU:n ulkopuoliseen G-SII-laitokseen, on noudatettava tämän asetuksen 92 a artiklaa konsolidoinnin perusteella tämän asetuksen 18 artiklassa tarkoitettussa laajuudessa ja siinä tarkoitettulla tavalla.

Ainoastaan EU:ssa emoyrityksenä toimivien yritysten, jotka ovat EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisia tytäryrityksiä ja jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on noudatettava tämän asetuksen 92 b artiklaa konsolidoinnin perusteella tämän asetuksen 18 artiklassa tarkoitettussa laajuudessa ja siinä tarkoitettulla tavalla. Sovelletaessa direktiivin 2013/36/EU 21 b artiklan 2 kohtaa kahden EU:ssa väliyhtiönä toimivan emoyrityksen, jotka on yhdessä määritetty olennaiseksi tytäryritykseksi, on kummankin noudatettava tämän asetuksen 92 b artiklaa konsolidoidun asemansa perusteella.”;

d) korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten on noudatettava tämän asetuksen kuudetta osaa ja 430 artiklan 1 kohdan d alakohtaa konsolidoidun asemansa perusteella, jos ryhmään kuuluu yksi tai useampia luottolaitoksia tai sijoituspalveluyrityksiä, joilla on toimilupa direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa lueteltujen sijoituspalvelujen tarjoamiseen ja sijoitustoiminnan harjoittamiseen. Toimivaltaiset viranomaiset voivat siihen asti, kun komissio on antanut tämän asetuksen 508 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen, ja jos ryhmään kuuluu ainoastaan sijoituspalveluyrityksiä, vapauttaa EU:ssa emoyrityksenä toimivat laitokset tämän asetuksen kuudennen osan ja 430 artiklan 1 kohdan d alakohdan noudattamisesta konsolidoinnin perusteella ottaen huomioon sijoituspalveluyritysten toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden.

Jos vapautus on myönnetty 8 artiklan 1–5 kohdan nojalla, laitosten ja tapauksen mukaan rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, jotka kuuluvat maksuvalmiusalaryhmään, on noudatettava kuudetta osaa ja 430 artiklan 1 kohdan d alakohtaa maksuvalmiusalaryhmän konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla.

5. Sovelletaessa tämän asetuksen 10 artiklaa siinä tarkoitetun keskuslaitoksen on täytettävä tämän asetuksen toisen–kahdeksannen osan ja asetuksen (EU) No 2017/2402 2 luvun vaatimukset keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten muodostaman kokonaisuuden konsolidoidun aseman perusteella.

6. Tämän artiklan 1–5 kohdan vaatimusten lisäksi ja tämän asetuksen muita säännöksiä ja direktiivin 2013/36/EU säännöksiä rajoittamatta toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, silloin kun se on perusteltua riskin erityisominaisuuksista tai laitoksen pääomarakenteesta johtuvia valvontatarkoituksia varten tai jos jäsenvaltio säätää kansallisia lakeja, jotka edellyttävät toiminnan rakenteellista erottamista pankkiryhmän sisällä, että rakenteellisesti erotetut laitokset noudattavat tämän asetuksen toisessa–kahdeksannessa osassa sekä direktiivin 2013/36/EU VII osastossa säädettyjä velvoitteita alakonsolidointiryhmän tasolla.

Ensimmäisessä alakohdassa säädetyn lähestymistavan soveltaminen ei saa rajoittaa tehokasta konsolidoitua valvontaa eikä aiheuttaa suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain, muodostaen tai luoden täten esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.”

7) Kumotaan 12 artikla.

8) Lisätään artikla seuraavasti:

”12 a artikla

Konsolidoitu laskenta sellaisten G-SII-laitosten osalta, joihin kuuluu useita kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

Jos ainakin kaksi samaan G-SII-laitokseen kuuluvaa G-SII-yhteisöä on kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, kyseisen G-SII-laitoksen EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen on laskettava tämän asetuksen 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrä. Laskelman on perustuttava EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen konsolidoituuksiin asemaan ikään kuin laitos olisi ainoa G-SII-laitokseen kuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Jos tämän artiklan ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettu määrä on pienempi kuin kaikkien kyseiseen G-SII-laitokseen kuuluvien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen tämän asetuksen 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrien summa, kriisinratkaisuviranomaisten on toimittava direktiivin 2014/59/EU 45 d artiklan 3 kohdan ja 45 h artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos tämän artiklan ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettu määrä on suurempi kuin kaikkien kyseiseen G-SII-laitokseen kuuluvien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen tämän asetuksen 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrien summa, kriisinratkaisuviranomaiset voivat toimia direktiivin 2014/59/EU 45 d artiklan 3 kohdan ja 45 h artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

9) Korvataan 13 ja 14 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Julkistamisvaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

1. EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten on noudatettava kahdeksatta osaa konsolidoidun asemansa perusteella.

EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten suurten tytäryritysten on julkistettava 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451 a ja 453 artiklassa tarkoitettut tiedot yksittäisinä yrityksinä tai tarvittaessa tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti alakonsolidointiryhmän tasolla.

2. Kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi määritettyjen laitosten, jotka ovat G-SII-laitoksia tai kuuluvat G-SII-laitokseen, on noudatettava 437 a artiklaa ja 447 artiklan h alakohtaa niiden kriisinratkaisuryhmän konsolidoidun aseman perusteella.

3. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta EU:ssa emoyrityksenä toimiviin laitoksiin, EU:ssa emoyrityksenä toimiviin rahoitusalan holdingyhtiöihin, EU:ssa emoyrityksenä toimiviin rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin eikä kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jos niitä koskevat tiedot sisältyvät kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen konsolidoinnin perusteella julkistamiin vastaaviin tietoihin.

Edellä olevan 1 kohdan toista alakohtaa sovelletaan kolmanteen maahan sijoittautuneiden emoyritysten tytäryrityksiin, jos kyseiset tytäryritykset katsotaan suuriksi tytäryrityksiksi.

4. Sovellettaessa 10 artiklaa siinä tarkoitetun keskuslaitoksen on noudatettava kahdeksatta osaa konsolidoidun asemansa perusteella. Keskuslaitokseen sovelletaan 18 artiklan 1 kohtaa, ja siihen liittyneet laitokset katsotaan sen tytäryrityksiksi.

14 artikla

Asetuksen (EU) 2017/2402 5 artiklan vaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien emoyritysten ja niiden tytäryritysten on täytettävä asetuksen (EU) 2017/2402 5 artiklassa säädettyt velvoitteet konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että niiden järjestelyt, menettelyt ja mekanismit, jotka näissä säännöksissä vaaditaan, ovat johdonmukaisia ja yhteensovittettuja ja että kaikki valvonnan kannalta relevantit aineistot voidaan tuottaa. Niiden on erityisesti varmistettava, että tytäryrityksillä, joihin tätä asetusta ei sovelleta, on käytössään järjestelyt, menettelyt ja mekanismit, joilla varmistetaan säännösten noudattaminen.

2. Soveltaessaan tämän asetuksen 92 artiklaa konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla laitosten on sovellettava tämän asetuksen 270 a artiklan mukaista ylimääräistä riskipainoa, jos asetuksen (EU) 2017/2402 5 artiklassa säädettyjä vaatimuksia rikotaan kolmanteen maahan sijoittautuneen yhteisön tasolla, yhteisö on sisällytetty tämän asetuksen 18 artiklan mukaiseen konsolidointiin ja rikkominen on olennaista suhteessa ryhmän kokonaisriskiprofiiliin.”

10) Korvataan 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause seuraavasti:

”1. Konsolidointiryhmän valvoja voi yksittäistapauksissa vapauttaa tämän asetuksen kolmannen osan, siihen liittyvien seitsemännen A osan raportointivaatimusten ja direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvun soveltamisesta, lukuun ottamatta tämän asetuksen 430 artiklan 1 kohdan d alakohtaa konsolidoinnin perusteella, edellyttäen, että seuraavat edellytykset ovat olemassa:”

11) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

”16 artikla

Poikkeus konsolidoidusti sovellettaviin vähimmäisomavaraisuusastetta koskeviin vaatimuksiin sijoituspalveluyritysten ryhmien osalta

Jos kaikki sijoituspalveluyritysten ryhmään kuuluvat yhteisöt, emoyhteisö mukaan lukien, ovat sijoituspalveluyrityksiä, jotka on vapautettu seitsemännessä osassa säädettyjen vaatimusten soveltamisesta yrityskohtaisesti 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti, emoyrityksenä toimiva sijoituspalveluyritys voi päättää olla soveltamatta seitsemännessä osassa säädettyjä ja niihin liittyviä seitsemännessä A osassa säädettyjä vähimmäisomavaraisuusasteesta raportoimista koskevia vaatimuksia konsolidoidusti.”

12) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

Varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin menetelmät

1. Laitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, joiden on noudatettava tämän luvun 1 jaksossa tarkoitettuja vaatimuksia konsolidoidun asemansa perusteella, on konsolidoitava kokonaan kaikki laitokset ja rahoituslaitokset, jotka ovat niiden tytäryrityksiä. Tämän artiklan 3–6 kohtaa ja 9 kohtaa ei sovelleta silloin, kun kuudetta osaa ja 430 artiklan 1 kohdan d alakohtaa sovelletaan laitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella tai maksuvalmiusalaryhmän alakonsolidointiryhmän tasolla 8 ja 10 artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa 11 artiklan 3 a kohtaa laitosten, joiden on noudatettava 92 a tai 92 b artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia konsolidoinnin perusteella, on konsolidoitava kokonaan kaikki laitokset ja rahoituslaitokset, jotka ovat niiden tytäryrityksiä asianomaisissa kriisinratkaisun kohteena olevissa ryhmissä.

2. Oheispalveluyritykset on sisällytettävä konsolidointiin samoissa tapauksissa ja samoin menetelmin kuin tässä artiklassa säädetään.

3. Jos yritykset ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä, miten konsolidointi on suoritettava.

4. Konsolidointiryhmän valvojan on vaadittava niiden laitosten ja rahoituslaitosten omistusyhteyksien suhteellista konsolidointia pääomaosuuden mukaisesti, joiden johdossa on konsolidointiin sisältyvä yritys yhdessä yhden tai useamman konsolidoinnin ulkopuolella olevan yrityksen kanssa, kun kyseisten yritysten vastuu rajoittuu niiden omistamaan pääomaosuuteen.

5. Kun on kyse muista kuin 1 ja 4 kohdassa tarkoitetuista omistusyhteyksistä tai pääomayhteyksistä, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä, onko konsolidointi suoritettava ja millä tavoin se on suoritettava. Ne voivat erityisesti sallia pääomaosuusmenetelmän käytön tai edellyttää sitä. Tämä menetelmä ei kuitenkaan tarkoita kyseisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on seuraavissa tapauksissa päätettävä, onko konsolidointi suoritettava ja millä tavoin se on suoritettava:

a) kun laitoksella on toimivaltaisten viranomaisten mielestä huomattava vaikutusvalta yhdessä tai useammassa laitoksessa tai rahoituslaitoksessa, mutta sillä ei ole omistus- tai muita pääomayhteyksiä näissä laitoksissa; ja

b) kun kaksi tai useampia laitoksia tai rahoituslaitoksia on yhteisen johdon alaisia siten, ettei tämä perustu sopimukseen tai niiden perustamiskirjan tai yhtiöjärjestyksen määräyksiin.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti sallia direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7–9 kohdassa säädetyn menetelmän käytön tai edellyttää sitä. Menetelmä ei kuitenkaan merkitse asianomaisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.

7. Jos laitoksella on tytäryritys, joka on muu yritys kuin laitos, rahoituslaitos tai oheispalveluyritys tai jolla on omistusyhteys tällaisessa yrityksessä, sen on sovellettava kyseiseen tytäryritykseen tai omistusyhteyteen pääomaosuusmenetelmää. Tämä menetelmä ei kuitenkaan tarkoita kyseisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan soveltaa tai vaatia niitä soveltamaan eri menetelmää tällaisiin tytäryrityksiin tai omistusyhteyksiin, mukaan lukien sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä vaadittu menetelmä, edellyttäen että:

- a) laitos ei jo sovelle pääomaosuusmenetelmää 28 päivänä joulukuuta 2020;
- b) pääomaosuusmenetelmän soveltaminen olisi kohtuuttoman raskasta tai pääomaosuusmenetelmä ei ota riittäväällä tavalla huomioon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta yrityksestä laitokselle aiheutuvia riskejä; ja
- c) sovellettu menetelmä ei johda kyseisen yrityksen täydelliseen tai suhteelliseen konsolidointiin.

8. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia sellaisen tytäryrityksen tai yrityksen täydellistä tai suhteellista konsolidointia, johon laitoksella on omistusyhteys, jos kyseinen tytäryritys tai yritys ei ole laitos, rahoituslaitos tai oheispalveluyritys ja jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) yritys ei ole vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, kolmannen maan jälleenvakuutusyritys, vakuutusholdingyhtiö eikä yritys, joka jätetään direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle mainitun direktiivin 4 artiklan mukaisesti;
- b) on olemassa huomattava vaara siitä, että laitos päättää antaa rahoitustukea kyseiselle yritykselle stressitilanteessa, jos tällaisen tuen antamiselle ei ole sopimusvelvoitteita tai jos ylitetään tuen antamista koskevat sopimusvelvoitteet.

9. EPV:n on laadittava teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, millä edellytyksillä konsolidointi on suoritettava 3–6 ja 8 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

EPV:n on toimitettava teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

13) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

Kolmansissa maissa toimivia yhteisöjä koskeva alakonsolidointi

1. Tytäryrityksenä toimivien laitosten on sovellettava 89–91 artiklassa sekä kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa sekä niihin liittyvissä seitsemännessä A osassa säädettyjä vaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos kyseisillä laitoksilla on laitos tai rahoituslaitos tytäryrityksenä kolmannessa maassa tai omistusyhteys tällaisessa yrityksessä.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, tytäryrityksenä toimiva laitos voi päättää olla soveltamatta 89–91 artiklassa ja kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa sekä niihin liittyvissä seitsemännessä A osassa säädettyjä raportointivaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos sen tytäryrityksen kokonaisvarat ja taseen ulkopuoliset erät sekä omistusyhteydet kolmannessa maassa ovat alle 10 prosenttia tytäryrityksen toimivan laitoksen varojen ja taseen ulkopuolisten erien kokonaismäärästä.”

14) Korvataan toisen osan otsikko seuraavasti:

”**OMAT VARAT JA HYVÄKSYTTÄVÄT VELAT**”.

15) Korvataan 26 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, täyttävätkö pääomainstrumenttien liikkeeseenlaskut 28 artiklassa tai tarvittaessa 29 artiklassa säädetty edellytykset. Laitokset saavat luokitella pääomainstrumenttien liikkeeseenlaskut ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi vasta saatuaan siihen luvan toimivaltaisilta viranomaisilta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitos voi luokitella ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi sellaisen ydinpääoman (CET1) instrumenttien lajin myöhemmät liikkeeseenlaskut, joille laitos on jo saanut kyseisen luvan, sillä edellytyksellä, että molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- a) kyseisiin myöhempiin liikkeeseenlaskuihin sovellettavat säännökset ovat sisällöltään vastaavia kuin liikkeeseenlaskut, joille laitos on jo saanut luvan,
- b) laitos on ilmoittanut nämä myöhemmät liikkeeseenlaskut toimivaltaisille viranomaisille riittävän ajoissa ennen niiden luokittelua ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi.

Toimivaltaisten viranomaisten on kuultava EPV:tä ennen luvan myöntämistä sellaisille pääomainstrumenttien uusille lajeille, jotka on tarkoitus luokitella ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava EPV:n lausunto asianmukaisesti huomioon ja, mikäli ne päättävät poiketa siitä, ilmoitettava EPV:lle kolmen kuukauden kuluessa EPV:n lausunnon vastaanottamisesta kirjallisesti perustelut siitä poikkeamiselle. Tämä alakohta ei koske 31 artiklassa tarkoitettuja pääomainstrumentteja.

EPV laatii ja julkaisee toimivaltaisilta viranomaisilta kerättyjen tietojen perusteella luettelon kaikenlaisista pääomainstrumenteista, jotka kussakin jäsenvaltiossa katsotaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi, sekä pitää luetteloa yllä. EPV voi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti kerätä sellaisia ydinpääoman (CET1) instrumentteihin liittyviä tietoja, joiden se katsoo olevan tarpeen, jotta voidaan todeta tämän asetuksen 28 artiklassa tai soveltuvin osin 29 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttyminen sekä pitää yllä ja päivittää tässä alakohdassa tarkoitettua luetteloa.

Jäljempänä 80 artiklassa säädetyn valvontamenettelyn jälkeen ja jos on riittävä näyttö siitä, että asianomaiset pääomainstrumentit eivät täytä tai eivät enää täytä 28 artiklassa tai soveltuvin osin 29 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, EPV voi tilanteen mukaan päättää olla lisäämättä kyseisiä instrumentteja neljännessä alakohdassa tarkoitettuun luetteloon tai poistaa ne kyseisestä luettelosta. EPV antaa sitä varten ilmoituksen, jossa on myös viitattava asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen näkemykseen asiasta. Tämä alakohta ei koske 31 artiklassa tarkoitettuja pääomainstrumentteja.”

16) Muutetaan 28 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) instrumentit ovat kokonaan maksettuja, eikä laitos ole rahoittanut suoraan tai välillisesti kyseisten instrumenttien omistusoikeuden hankintaa;”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa ydinpääomainstrumentiksi katsotaan ainoastaan pääomainstrumentin kokonaan maksettu osa.”;

b) Lisätään 3 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohdan v alakohdassa vahvistettu edellytys on katsottava täytetyksi sen estämättä, että tytäryritystä koskee sen emoyrityksen kanssa tehty voittojen ja tappioiden siirtoa koskeva sopimus, jonka mukaisesti tytäryritys on velvollinen siirtämään vuositilinpäätöksensä laadinnan jälkeen vuotuisen tuloksensa emoyritykselle, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) emoyrityksen hallussa on vähintään 90 prosenttia tytäryrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;
- b) emoyritys ja tytäryritys sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa;
- c) sopimus on tehty laillisissa verotarkoituksissa;
- d) vuositilinpäätöstä laatiessaan tytäryritys voi harkintansa mukaan vähentää jaettavien voittojen määrää kohdentamalla osan tai kaikki voitoistaan omiin varoihinsa tai yleisten pankkiriskien rahastoihin, ennen kuin se suorittaa maksuja emoyritykselleen;

- e) emoyritys on sopimuksen mukaan velvollinen korvaamaan tytäryritykselle kaikki tämän tappiot;
- f) sopimusta koskee irtisanomisaika, jonka perusteella sopimus voidaan irtisanoa vain tilikauden loppuun mennessä ja irtisanominen tulee voimaan aikaisintaan seuraavan tilikauden alussa, jolloin emoyrityksen velvollisuus korvata kaikki kuluvan tilikauden aikana tytäryritykselle aiheutuneet tappiot ei muutu.

Jos laitos on tehnyt voittojen ja tappioiden siirtoa koskevan sopimuksen, sen on viipymättä ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimitettava tälle jäljennös sopimuksesta. Laitoksen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle myös kaikista voittojen ja tappioiden siirtoa koskevan sopimuksen muutoksista ja sen irtisanomisesta. Laitos ei saa tehdä useita voittojen ja tappioiden siirtoa koskevia sopimuksia.”

17) Korvataan 33 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

- ”c) laitoksen käypään arvoon arvostetut johdannaisvelkojen voitot ja tappiot, jotka aiheutuvat laitoksen oman luottoriskin muutoksesta.”

18) Muutetaan 36 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

- ”b) aineettomat hyödykkeet, lukuun ottamatta varovaisesti arvostettuja ohjelmistohyödykkeitä, joiden arvoon laitosta koskeva kriisintarkaisu, laitoksen maksukyvyttömyys tai selvitystila- ja konkurssi-menettely ei vaikuta kielteisesti;”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

- ”n) jäljempänä 132 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen osalta mikä tahansa määrä, jolla yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksien tai osakkeiden arvo alittaa vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen nykyisen arvon ja jonka osalta laitos ei ole vielä ottanut huomioon ydinpääoman (CET1) erien vähennystä.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

- ”4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vähennysten tarkemmat soveltamissäännöt, myös sellaisten arvoon kohdistuvien kielteisten vaikutusten osalta, jotka eivät aiheuta vakavaraisuuteen liittyviä ongelmia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

19) Lisätään 37 artiklaan alakohta seuraavasti:

- ”c) vähennettävää määrää on pienennettävä tytäryritysten sellaisten aineettomien hyödykkeiden kirjanpidollisen uudelleenarvostuksen määrällä, jotka johdetaan tytäryritysten konsolidoinnista ja jotka liittyvät muihin henkilöihin kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluviin yrityksiin.”

20) Korvataan 39 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

- ”Tulevista veronalaisista voitoista riippumattomiin laskennallisiin verosaamisiin kuuluvat vain väliaikaisten erojen seurauksena ennen 23 päivää marraskuuta 2016 syntyneet laskennalliset verosaamiset, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät.”.

21) Korvataan 45 artiklan a alakohdan i alakohta seuraavasti:

- ”i) lyhyen position erääntymispäivä on joko sama tai myöhempi kuin pitkän position erääntymispäivä tai lyhyen position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;”.

22) Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Tätä kohtaa ei sovelleta laskettaessa 92 a ja 92 b artiklassa vahvistettuja omien varojen vaatimuksia, jotka lasketaan 72 e artiklan 4 kohdassa säädetyn vähennyskehyksen mukaisesti.”;

b) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohdan iv alakohdan viimeinen virke seuraavasti:

”Konsolidoitu tase tai laajennettu yhteenlaskettu laskelma on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille 430 artiklan 7 kohdassa tarkoitetussa teknisessä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetuin määräajoin”;

ii) korvataan a alakohdan v alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”v) laitosten suojajärjestelmien piiriin kuuluvat laitokset täyttävät yhdessä konsolidoidulla tasolla tai laajennetulla yhteenlasketulla tasolla 92 artiklan mukaiset vaatimukset, ja ilmoittavat vaatimusten täyttämistä 430 artiklan mukaisesti.”

23) Muutetaan 52 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) instrumentit ovat laitoksen suoraan liikkeeseen laskemia, ja ne on maksettu kokonaan;”

b) korvataan b alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”b) mikään seuraavista ei omista instrumentteja.”;

c) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) laitos ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti instrumenttien omistusoikeuden hankintaa;”

d) korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) jos instrumentteihin sisältyy tapauksen mukaan yksi tai useampi etuaikaisen lunastuksen optio, mukaan lukien osto-optiot, optioiden käyttö on yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavallassa;”

e) korvataan j alakohta seuraavasti:

”j) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että laitos tapauksen mukaan toteuttaisi instrumenttien osto-option, lunastuksen tai takaisinoston muuten kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä laitos ilmaise tätä muulla tavoin;”

f) korvataan p alakohta seuraavasti:

”p) jos liikkeeseenlaskija on sijoittautunut kolmanteen maahan ja se on nimetty direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan mukaisesti osaksi kriisintarkaisun kohteena olevaa ryhmää, jonka kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö on sijoittautunut unioniin, tai jos liikkeeseenlaskija on sijoittautunut jäsenvaltioon, instrumentteja koskevassa laissa tai sopimusmääräyksissä edellytetään, että kriisintarkaisuviranomaisen päättäessä käyttää kyseisen direktiivin 59 artiklassa tarkoitettuja alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan pysyvästi tai instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumentteiksi;

jos liikkeeseenlaskija on sijoittautunut kolmanteen maahan ja sitä ei ole nimetty direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan mukaisesti osaksi kriisintarkaisun kohteena olevaa ryhmää, jonka kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö on sijoittautunut unioniin, instrumentteja koskevassa laissa tai sopimusmääräyksissä edellytetään, että asianomaisen kolmannen maan viranomaisen päätöksestä instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan pysyvästi tai instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumentteiksi;”

g) lisätään alakohdat seuraavasti:

- "q) jos liikkeeseenlaskija on sijoittautunut kolmanteen maahan ja se on nimetty direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan mukaisesti osaksi kriisinratkaisun kohteena olevaa ryhmää, jonka kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on sijoittautunut unioniin, tai kun liikkeeseenlaskija on sijoittautunut jäsenvaltioon, instrumentit voidaan laskea liikkeeseen kolmannen maan lainsäädännön nojalla tai ne voivat olla muuten kolmannen maan lainsäädännön alaisia vain, jos kyseisen direktiivin 59 artiklassa tarkoitettujen alaskirjaus- ja muuntamisvaluuttuksien käyttö on kyseisen lainsäädännön nojalla pätevää ja täytäntöönpanokelpoista sellaisten oikeussäännösten tai oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisten sopimusmääräysten perusteella, joissa tunnustetaan kriisinratkaisutoimet tai muut alaskirjaus- tai muuntamistoimet;
- r) instrumentit eivät ole sellaisten kuittaus- tai nettoutusjärjestelyjen alaisia, jotka heikentäisivät niiden tappionkattamiskykyä.”;

h) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentiksi katsotaan ainoastaan pääomainstrumentin kokonaan maksettu osa.”

24) Lisätään 54 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

- "e) jos kolmanteen maahan sijoittautunut tytäryritys on laskenut liikkeeseen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteja, a alakohdassa tarkoitettu 5,125 prosentin tai sitä suurempi laukaiseva tapahtuma lasketaan instrumentteja koskevien kyseisen kolmannen maan kansallisten lakien tai sopimusmääräysten mukaisesti edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on EPV:tä kuultuaan todennut, että kyseiset määräykset vastaavat vähintään tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia.”

25) Korvataan 59 artiklan a alakohdan i alakohta seuraavasti:

- "i) lyhyen position erääntymispäivä on joko sama tai myöhempi kuin pitkän position erääntymispäivä tai lyhyen position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi.”;

26) Korvataan 62 artiklan a alakohta seuraavasti:

- "a) pääomainstrumentit, jos 63 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, 64 artiklassa määritetyssä laajuudessa.”;

27) Muutetaan 63 artikla seuraavasti:

a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Pääomainstrumentit katsotaan toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät.”;

b) korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) instrumentit ovat laitoksen suoraan liikkeeseen laskemia, ja ne on maksettu kokonaan;”

c) korvataan b alakohdan johdantokappale seuraavasti:

"b) mikään seuraavista ei omista instrumentteja.”;

d) Korvataan c ja d alakohta seuraavasti:

"c) laitos ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti instrumenttien omistusoikeuden hankintaa;

d) tapauksen mukaan instrumenttien pääomamäärää koskeva vaade on instrumentteja koskevien säännösten mukaan kaikkia hyväksyttävien velkojen instrumenteista johtuvia vaateita huonommassa asemassa;”

e) korvataan e alakohdan johdantokappale seuraavasti:

"e) mikään seuraavista ei ole antanut instrumenteille sellaista vakuutta tai takausta, joka parantaisi vaateen etuoikeusasemaa.”;

f) korvataan f–n alakohdat seuraavasti:

"f) instrumentteihin ei kohdistu järjestelyjä, jotka parantaisivat instrumentteihin perustuvan vaateen etuoikeusasemaa;

- g) instrumenttien alkuperäinen maturiteetti on vähintään viisi vuotta;
- h) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ole kannustimia siihen, että laitos tapauksen mukaan lunastaisi tai maksaisi takaisin niiden pääomamäärän ennen niiden erääntymistä;
- i) jos instrumentteihin sisältyy yksi tai useampi ennenaikaisen takaisinmaksun optio, mukaan lukien osto-optiot, optioiden käyttö on yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavallassa;
- j) instrumenttien osto-optio, lunastus, takaisinmaksu tai varhainen takaisinosto voidaan toteuttaa vain, jos 77 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät, ja aikaisintaan viiden vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä muulloin kuin 78 artiklan 4 kohdassa säädettyjen edellytysten täytyessä;
- k) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että laitos tapauksen mukaan toteuttaisi instrumenttien osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai varhaisen takaisinoston muuten kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä laitos ilmaise tätä muulla tavoin;
- l) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;
- m) instrumentteihin liittyvien koron- tai osingonmaksujen määrää ei muuteta laitoksen tai sen emoyrityksen luottoluokituksen perusteella;
- n) kun liikkeeseenlaskija on sijoittautunut kolmanteen maahan ja se on nimetty direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan mukaisesti osaksi kriisinratkaisun kohteena olevaa ryhmää, jonka kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on sijoittautunut unioniin, tai kun liikkeeseenlaskija on sijoittautunut jäsenvaltioon, instrumentteja koskevassa laissa tai sopimusmääräyksissä edellytetään, että kriisinratkaisuviranomaisen päättäessä käyttää kyseisen direktiivin 59 artiklassa tarkoitettuja alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan pysyvästi tai instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi;
- kun liikkeeseenlaskija on sijoittautunut kolmanteen maahan ja sitä ei ole nimetty direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan mukaisesti osaksi kriisinratkaisun kohteena olevaa ryhmää, jonka kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on sijoittautunut unioniin, instrumentteja koskevassa laissa tai sopimusmääräyksissä edellytetään, että asianomaisen kolmannen maan viranomaisen päätöksestä instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan pysyvästi tai instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi;”

g) lisätään alakohdat seuraavasti:

- ”o) kun liikkeeseenlaskija on sijoittautunut kolmanteen maahan ja se on nimetty direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan mukaisesti osaksi kriisinratkaisun kohteena olevaa ryhmää, jonka kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on sijoittautunut unioniin, tai kun liikkeeseenlaskija on sijoittautunut jäsenvaltioon, instrumentit voidaan laskea liikkeeseen kolmannen maan lainsäädännön nojalla tai ne voivat olla muuten kolmannen maan lainsäädännön alaisia vain, jos kyseisen direktiivin 59 artiklassa tarkoitettujen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö on kyseisen lainsäädännön nojalla pätevää ja täytäntöönpanokelpoista sellaisten oikeussäännösten tai oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisten sopimusmääräysten perusteella, joissa tunnustetaan kriisinratkaisutoimet tai muut alaskirjaus- tai muuntamistoimet;
- p) instrumentit eivät ole sellaisten kuittaus- tai nettoutusjärjestelyjen alaisia, jotka heikentäisivät niiden tappionkattamiskykyä.”;

h) lisätään kohta seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen kohdan a alakohdan toissijaisen pääoman (T2) instrumentiksi katsotaan ainoastaan ydinpääomainstrumentin kokonaan maksettu osa.”

28) Korvataan 64 artikla seuraavasti:

”64 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien lyhennys

1. Toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on yli viisi vuotta, katsotaan koko määrältään toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi.

2. Se, missä määrin toissijaisen pääoman (T2) instrumentit katsotaan toissijaisen pääoman (T2) eriksi instrumenttien maturiteetin viimeisten viiden vuoden aikana, lasketaan kertomalla a alakohdan laskutoimituksesta saatu tulos b alakohdassa tarkoitetulla määrällä seuraavasti:

- a) instrumenttien kirjanpitoarvo niiden sopimuksenmukaisen maturiteetin viimeisen viisivuotiskauden ensimmäisenä päivänä jaettuna kyseisen kauden päivien lukumäärällä;
- b) instrumenttien sopimuksenmukaisesta maturiteetista jäljellä olevien päivien lukumäärä.”

29) Lisätään 66 artiklaan alakohta seuraavasti:

”e) niiden erien, jotka on 72 e artiklan mukaan vähennettävä hyväksyttävien velkojen eristä, määrä, joka ylittää laitoksen hyväksyttävät velkojen erät.”

30) Korvataan 69 artiklan a alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) lyhyen position erääntymispäivä on joko sama tai myöhempi kuin pitkän position erääntymispäivä tai lyhyen position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi.”.

31) Lisätään 72 artiklan jälkeen luku seuraavasti:

”5 a LUKU

Hyväksyttävät velat

1 jakso

Hyväksyttävien velkojen erät ja instrumentit

72 a artikla

Hyväksyttävien velkojen erät

1. Hyväksyttävien velkojen erät koostuvat seuraavista, jolleivät ne kuulu johonkin tämän artiklan 2 kohdassa säädettyyn poisuljettujen velkojen luokkaan, ja 72 c artiklassa täsmennetyssä laajuudessa:

- a) hyväksyttävien velkojen instrumentit, jos 72 b artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät eikä kyseisiä instrumentteja katsota ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eikä toissijaisen pääoman (T2) eriksi;
- b) toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, eikä niitä katsota 64 artiklan mukaisesti toissijaisen pääoman (T2) eriksi.

2. Seuraavia velkoja ei sisällytetä hyväksyttävien velkojen eriin:

- a) suojatut talletukset;
- b) avistalletukset ja lyhytaikaiset talletukset, joiden alkuperäinen maturiteetti on alle yhden vuoden;
- c) se luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisten talletusten osa, joka ylittää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU (*) 6 artiklassa tarkoitetun suojatason;
- d) talletukset, jotka olisivat luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisia talletuksia, jollei niitä olisi tehty unioniin sijoittautuneiden laitosten unionin ulkopuolella sijaitsevien sivuliikkeiden kautta;
- e) vakuudelliset velat, mukaan luettuina katetut joukkolainat ja suojaustarkoituksiin käytettyjen rahoitusvälineiden muodossa olevat velat, jotka muodostavat olennaisen osan katepoolia ja joille on kansallisen lainsäädännön mukaisesti asetettu vakuudet samalla tavoin kuin katetuille joukkolainoille, edellyttäen, että kaikki tiettyyn katettujen joukkolainojen vakuuspooliin liittyvät vakuudelliset varat säilyvät koskemattomina ja pidetään erillään ja riittävästi rahoitettuna, ja sulkien pois vakuudellisen velan tai velan, jonka vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys, sen osan, jota vakuutena käytettyjen varojen, pantin tai kiinnityksen taikka muun vakuuden arvo ei riitä kattamaan;

- f) velat, jotka aiheutuvat asiakkaan varojen tai asiakkaan rahojen hallussapidosta, mukaan luettuina asiakkaan varat tai asiakkaan rahat, joita pidetään hallussa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten puolesta, edellyttäen, että asiakas on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla;
- g) velat, jotka aiheutuvat varainhoitosuhteesta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai jonkin sen tytäryrityksen (varainhoitaja) ja toisen henkilön (edunsaaja) välillä, edellyttäen, että edunsaaja on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyys- tai siviililainsäädännön nojalla;
- h) velat, joiden alkuperäinen maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajana on laitos, joka ei ole samaan ryhmään kuuluva yhteisö;
- i) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajina ovat
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY (**) mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät;
 - direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyn järjestelmän osallistujat, ja jotka aiheutuvat tällaiseen järjestelmään osallistumisesta; tai
 - asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan mukaisesti tunnustetut kolmansien maiden keskusvastapuolet;
- j) velka, jonka edunsaajana on jokin seuraavista:
- työntekijä kertyneen palkan, eläke-etuuden tai muun kiinteän palkkion osalta, lukuun ottamatta palkkion muuttuvaa osaa, jota ei säännellä työehtosopimuksella, ja lukuun ottamatta direktiivin 2013/36/EU 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen olennaista riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivien henkilöiden palkkion muuttuvaa osaa;
 - kaupallinen velkoja, kun velka aiheutuu sellaisten tavaroiden tai palvelujen tarjoamisesta laitokselle tai emoyritykselle, jotka ovat sen jokapäiväisen toiminnan kannalta kriittisiä tavaroita ja palveluja, mukaan luettuina tietotekniset palvelut, yleishyödylliset palvelut sekä tilojen vuokraus, huolto ja ylläpito;
 - vero- ja sosiaaliturvaviranomaiset, edellyttäen, että kyseiset velat ovat etuoikeutettuja sovellettavan lainsäädännön nojalla;
 - talletussuojajärjestelmät, kun velka aiheutuu direktiivin 2014/49/EU mukaisesti maksettavista rahoitusosuuksista;
- k) johdannaisista aiheutuvat velat;
- l) velat, jotka aiheutuvat kytkettyjä johdannaisia sisältävistä velkojen instrumenteista.

Ensimmäisen alakohdan l alakohdtaa sovellettaessa velkojen instrumenttien, joihin sisältyy ennenaikaisen takaisinmaksun optioita, joiden käyttö on liikkeeseenlaskijan tai haltijan harkintavallassa, ja vaihtuvakorkoisten velkojen instrumenttien, joiden korko perustuu yleisesti käytettyyn viitekorkoon, kuten euriboriin tai liboriin, ei saa katsoa olevan kytkettyjä johdannaisia sisältäviä velkojen instrumentteja vain kyseisten ominaisuuksien perusteella.

72 b artikla

Hyväksyttävien velkojen instrumentit

- Velat katsotaan hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi, jos ne täyttävät tässä artiklassa säädetyt edellytykset, ja ainoastaan tässä artiklassa täsmennetyssä laajuudessa.
- Velat katsotaan hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - velat ovat tapauksen mukaan laitoksen suoraan liikkeeseen laskemia tai nostamia, ja ne on maksettu kokonaan;
 - mikään seuraavista ei omista velkoja:
 - laitos tai yhteisö, joka kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään;
 - yritys, johon laitoksella on suora tai välillinen omistusyhteys siten, että laitos pitää hallussaan suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20:tä prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;
 - kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti velkojen omistusoikeuden hankintaa;

- d) velkojen pääomamäärää koskeva vaade on instrumentteja koskevien säännösten mukaan kokonaan 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin poissuljettuihin velkoihin perustuvia vaateita huonommassa asemassa. Tämän ensisijaisuusjärjestystä koskevan vaatimuksen katsotaan täyttyvän kaikissa seuraavissa tilanteissa:
- i) velkoja koskevissa sopimusmääräyksissä täsmennetään, että direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa määritellyssä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä instrumenttien pääomamäärää koskeva vaade on tämän asetuksen 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin poissuljettuihin velkoihin perustuvia vaateita huonommassa asemassa;
 - ii) sovellettavassa lainsäädännössä täsmennetään, että direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa määritellyssä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä instrumenttien pääomamäärää koskeva vaade on tämän asetuksen 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin poissuljettuihin velkoihin perustuvia vaateita huonommassa asemassa;
 - iii) instrumentit laskee liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jolla ei ole taseessaan sellaisia poissuljettuja tämän asetuksen 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja velkoja, joilla on sama tai huonompi etuoikeusasema kuin hyväksyttävien velkojen instrumenteilla;
- e) mikään seuraavista ei ole antanut veloille sellaista vakuutta tai takausta tai tehnyt muuta sellaista järjestelyä, joka parantaisi vaateen etuoikeusasemaa:
- i) laitos tai sen tytäryritykset;
 - ii) laitoksen tai sen tytäryritysten emoyrityksenä toimiva yritys;
 - iii) yritys, jolla on läheinen sidonnaisuus i ja ii alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;
- f) instrumentit eivät ole sellaisten kuittaus- tai nettoutusjärjestelyjen alaisia, jotka heikentäisivät niiden tappionkattamiskykyä;
- g) velkoja koskevissa säännöksissä ei ole kannustimia siihen, että laitos tapauksen mukaan toteuttaisi niiden pääomamäärän osto-option, lunastuksen tai takaisinoston ennen niiden erääntymistä tai maksaisi ne varhain takaisin 72 c artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tilanteita lukuun ottamatta;
- h) instrumenttien haltijat eivät voi lunastaa velkoja ennen niiden erääntymistä 72 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tilanteita lukuun ottamatta;
- i) jollei 72 c artiklan 3 ja 4 kohdasta muuta johdu, jos velkoihin sisältyy yksi tai useampi ennenaikaisen takaisinmaksun optio, mukaan lukien osto-optiot, optioiden käyttö on yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavallassa 72 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tilanteita lukuun ottamatta;
- j) velkojen osto-optio, lunastus, takaisinmaksu tai varhainen takaisinosto voidaan toteuttaa vain, jos 77 ja 78 a artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät;
- k) velkoja koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tapauksen mukaan toteuttaisi velkojen osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai varhaisen takaisinoston muuten kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä laitos ilmaise tätä muulla tavoin;
- l) velkoja koskevissa säännöksissä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;
- m) velkoihin liittyvien koron- tai osingonmaksujen määrää ei muuteta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai sen emoyrityksen luottoluokituksen perusteella;
- n) 28 päivän kesäkuuta 2021 jälkeen liikkeeseen laskettujen instrumenttien osalta asiaankuuluviissa sopimusasiakirjoissa ja tarvittaessa liikkeeseenlaskua koskevassa esitteessä nimenomaisesti viitataan alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien mahdolliseen käyttöön direktiivin 2014/59/EU 48 artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi katsotaan ainoastaan velan kokonaan maksettu osa.

Kun jotkin 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettut poissuljetut velat ovat kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla etuoikeudeltaan huonompia kuin tavalliset vakuudettomat saatavat muun muassa siksi, että ne ovat sellaisen luotonantajan hallussa, jolla on läheinen sidonnaisuus velalliseen, koska hän on tai on ollut osakkeenomistaja, määräysvalta- tai muussa suhteessa ryhmään, ylimmän hallintoelimen jäsen tai sukua jollekin edellä mainituista henkilöistä, tämän artiklan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa sovellettaessa etuoikeuden arvioimiseen ei käytetä tällaisiin poissuljettuihin velkoihin perustuvia vaateita.

3. Kriisinratkaisuviranomainen voi sallia, että hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi katsotaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen velkojen lisäksi sellaiset velat, joiden yhteenlaskettu määrä on enintään 3,5 prosenttia 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta vastuisiin sisältyvän kokonaisriskin määrästä, edellyttäen, että

- a) kaikki 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa säädettyä edellytystä lukuun ottamatta;
- b) veloilla on sama etuoikeusasema kuin niillä 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla poissuljetuilla veloilla, jotka ovat ensisijaisuusjärjestyksessä viimeisinä lukuun ottamatta tämän artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja poissuljettuja velkoja, jotka ovat kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaan tavanomaisia vakuudettomia vaateita huonommassa etuoikeusasemassa; ja
- c) kyseisten velkojen sisällyttäminen hyväksyttävien velkojen eriin ei aiheuttaisi olennaista riskiä menestyksekkäisiin oikeustoimiin ryhtymisestä tai pätevien korvausvaatimusten esittämisestä, minkä kriisinratkaisuviranomainen arvioi direktiivin 2014/59/EU 34 artiklan 1 kohdan g alakohdassa ja 75 artiklassa tarkoitettuja periaatteet huomioon ottaen.

4. Kriisinratkaisuviranomainen voi laitoksen pyynnöstä katsoa velat hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi 2 kohdassa tarkoitettujen velkojen ohella, jos

- a) laitoksella ei ole lupaa sisällyttää 3 kohdassa tarkoitettuja velkoja hyväksyttävien velkojen eriin;
- b) kaikki 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa säädettyä edellytystä lukuun ottamatta;
- c) veloilla on sama tai parempi etuoikeusasema kuin niillä 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla poissuljetuilla veloilla, jotka ovat ensisijaisuusjärjestyksessä viimeisinä lukuun ottamatta tämän artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja poissuljettuja velkoja, jotka ovat kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaan tavanomaisia vakuudettomia vaateita huonommassa etuoikeusasemassa;
- d) sellaisten 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen poissuljettujen velkojen määrä, joilla on sama tai huonompi etuoikeusasema kuin kyseisillä veloilla maksukyvyttömyyden yhteydessä, on laitoksen taseessa enintään 5 prosenttia laitoksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä;
- e) kyseisten velkojen sisällyttäminen hyväksyttävien velkojen eriin ei aiheuttaisi olennaista riskiä menestyksekkäisiin oikeustoimiin ryhtymisestä tai pätevien korvausvaatimusten esittämisestä, minkä kriisinratkaisuviranomainen arvioi direktiivin 2014/59/EU 34 artiklan 1 kohdan g alakohdassa ja 75 artiklassa tarkoitettuja periaatteet huomioon ottaen.

5. Kriisinratkaisuviranomainen voi antaa laitoksen sisällyttää vain joko 3 tai 4 kohdassa olevat velat hyväksyttävien velkojen instrumentteina.

6. Kriisinratkaisuviranomainen kuulee toimivaltaista viranomaista tarkastellessaan, täytyvätkö tämän artiklan edellytykset.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

- a) hyväksyttävien velkojen instrumenttien epäsuoran rahoituksen luonne ja siinä sovellettavat rahoitusmuodot;
- b) lunastusta koskevien kannustimien muoto ja luonne sovellettaessa tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdan edellytystä ja 72 c artiklan 3 kohtaa.

Näiden teknisten sääntelystandardien luonnosten on oltava täysin yhdenmukaisia 28 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja 52 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen delegoidun säädöksen kanssa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

72 c artikla

Hyväksyttävien velkojen instrumenttien lyhennys

1. Hyväksyttävien velkojen instrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, kelpuutetaan kokonaan hyväksyttävien velkojen eriin.

Hyväksyttävien velkojen instrumentteja, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yhden vuoden, ei kelpuuteta hyväksyttävien velkojen eriin.

2. Jos hyväksyttävien velkojen instrumentti sisältää haltijalle kuuluvan lunastusoption, joka voidaan käyttää ennen kuin instrumentin alkuperäinen ilmoitettu maturiteetti päättyy, instrumentin maturiteetti määritellään 1 kohtaa sovellettaessa ensimmäiseksi mahdolliseksi ajankohdaksi, jona haltija voi käyttää lunastusoptiota ja pyytää instrumentin lunastusta tai takaisinmaksua.

3. Jos hyväksyttävien velkojen instrumentti sisältää kannustimen siihen, että liikkeeseenlaskija toteuttaa osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai takaisinoston ennen kuin instrumentin alkuperäinen ilmoitettu maturiteetti päättyy, instrumentin maturiteetti määritellään 1 kohtaa sovellettaessa ensimmäiseksi mahdolliseksi ajankohdaksi, jona liikkeeseenlaskija voi käyttää kyseistä optiota ja pyytää instrumentin lunastusta tai takaisinmaksua.

4. Jos hyväksyttävien velkojen instrumenttiin sisältyy etuajaisen lunastuksen optioita, joiden käyttö on yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavallassa ennen kuin instrumentin alkuperäinen ilmoitettu maturiteetti päättyy, mutta jos instrumenttia koskeviin säännöksiin ei sisälly kannustinta osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai takaisinoston toteuttamiseen ennen kuin instrumentin alkuperäinen ilmoitettu maturiteetti päättyy eikä sisälly lunastusta tai takaisinmaksua koskevaa optiota, jonka käyttö on haltijan harkintavallassa, instrumentin maturiteetti määritellään 1 kohtaa sovellettaessa alkuperäiseksi ilmoitetuksi maturiteetiksi.

72 d artikla

Sen seuraukset, että hyväksyttävyydedellytykset eivät enää täyty

Jos 72 b artiklassa säädetyt sovellettavat edellytykset eivät enää täyty hyväksyttävien velkojen instrumentin tapauksessa, velat lakkaavat välittömästi olemasta hyväksyttävien velkojen instrumentteja.

Edellä 72 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettut velat voidaan edelleen lukea hyväksyttävien velkojen instrumentteihin, jos ne katsotaan hyväksyttävien velkojen instrumentteiksi 72 b artiklan 3 tai 4 kohdan nojalla.

2 jakso

Hyväksyttävien velkojen eristä tehtävät vähennykset

72 e artikla

Hyväksyttävien velkojen eristä tehtävät vähennykset

1. Laitosten, jotka kuuluvat 92 a artiklan soveltamisalaan, on vähennettävä hyväksyttävien velkojen eristä seuraavat:

- laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet omista hyväksyttävien velkojen instrumenteista, mukaan luettuina omat velat, jotka laitos voi joutua ostamaan voimassa olevien sopimusvelvoitteiden vuoksi;
- laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, kun laitoksella on näiden yhteisöjen kanssa keskinäiset ristiinomistukset, joilla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään keinotekoisesti lisäämään kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kykyä kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa;
- 72 i artiklan mukaisesti määritetty sovellettava määrä suoria, välillisiä ja synteettisiä omistusosuuksia G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta näissä yhteisöissä;
- laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, kun laitoksella on merkittävä sijoitus näissä yhteisöissä, lukuun ottamatta kuitenkaan merkintä-sitoumuksia koskevia positioita, joita pidetään enintään viisi työpäivää.

2. Tätä jaksoa sovellettaessa kaikkia instrumentteja, joilla on sama etuoikeusasema kuin hyväksyttävien velkojen instrumenteilla, on käsiteltävä hyväksyttävien velkojen instrumentteina, lukuun ottamatta kuitenkaan sellaisia instrumentteja, joilla on sama etuoikeusasema kuin instrumenteilla, jotka katsotaan hyväksyttäviksi veloiksi 72 b artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla.

3. Tätä jaksoa sovellettaessa laitokset voivat laskea 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien omistusosuuksien määrän seuraavasti:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{1}{L_i} \right)$$

jossa:

h = 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien omistusosuuksien määrä;

i = liikkeeseen laskevaa laitosta merkitsevä indeksi;

- H_i = 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien liikkeeseen laskevan laitoksen i omistusosuuksien kokonaismäärä;
- I_i = niiden velkojen määrä, jotka liikkeeseen laskeva laitos i sisällyttää hyväksyttävien velkojen eriin 72 b artiklan 3 kohdassa määritetyissä rajoissa tuoreimpien julkistamiensa tietojen mukaan; ja
- L_i = 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liikkeeseen laskevan laitoksen i liikkeeseen laskemien velkojen kokonaismäärä tuoreimpien liikkeeseenlaskijan julkistamien tietojen mukaan.

4. Jos EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella, johon sovelletaan 92 a artiklaa, on suoria, välillisiä tai synteettisiä omistusosuuksia sellaisen tytäryrityksen (sellaisten tytäryritysten) omien varojen instrumenteista tai hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joka ei kuulu (jotka eivät kuulu) samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuin kyseinen emoyritys, emoyrityksen kriisinratkaisuviranomainen voi, otettuaan asianmukaisesti huomioon mahdollisten asianomaisten tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten näkemyksen, sallia, että emoyritys vähentää tällaiset omistusosuudet vähentämällä pienemmän määrän, jonka määrittää kyseisen emoyrityksenä toimivan laitoksen kriisinratkaisuviranomainen. Kyseisen mukautetun määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin määrä (m), joka lasketaan seuraavasti:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

jossa:

- i = tytäryritystä merkitsevä indeksi;
- OP_i = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien ja emoyrityksenä toimivan laitoksen hallussa olevien omien varojen instrumenttien määrä;
- LP_i = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien ja emoyrityksenä toimivan laitoksen hallussa olevien hyväksyttävien velkojen erien määrä;
- β = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien ja emoyrityksenä toimivan yrityksen hallussa olevien omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen erien prosentuaalinen osuus;
- O_i = tytäryrityksen i omien varojen määrä, jossa ei oteta huomioon tämän kohdan mukaisesti laskettua vähennystä;
- L_i = tytäryrityksen i hyväksyttävien velkojen määrä, jossa ei oteta huomioon tämän kohdan mukaisesti laskettua vähennystä;
- r_i = suhdeluku, jota sovelletaan tytäryritykseen i sen kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tasolla tämän asetuksen 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ja direktiivin 2014/59/EU 45 d artiklan mukaisesti; ja
- $aRWA_i$ = 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti laskettu G-SII-yhteisön i vastuisiin sisältyvän kokonaisriskin määrä, jossa otetaan huomioon 12 a artiklan mukautukset.

Jos emoyrityksenä toimiva laitos saa ensimmäisen alakohdan mukaisesti vähentää mukautetun määrän, tytäryritys vähentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen omien varojen instrumenteista ja hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien omistusosuuksien määrän ja tämän mukautetun määrän välisen erotuksen.

72 f artikla

Omista hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 72 e artiklan 1 kohdan a alakohdassa laitosten on laskettava omistusosuudet pitkien bruttopositioiden perusteella seuraavin poikkeuksin:

- a) laitokset voivat laskea omistusosuuksien määrän pitkän nettoposition perusteella, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa kohde-etuuteen liittyvässä vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;
 - ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;
- b) laitosten on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy kyseisiin indekseihin sisältyviin, omiin hyväksyttävien velkojen instrumentteihin;

- c) laitokset voivat nettouttaa pitkät bruttopositiot, jotka ovat omissa hyväksyttävien velkojen instrumenteissa ja jotka on saatu indeksiarpapereista olevista omistusosuuksista, niiden lyhyiden positioiden kanssa, jotka ovat omissa hyväksyttävien velkojen instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun kyseisiin lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
- lyhyet ja pitkät positiot ovat samoissa kohde-etuutena olevissa indekseissä;
 - sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella.

72 g artikla

Hyväksyttävien velkojen erien vähennyspohja

Sovellettaessa 72 e artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohtaa laitosten on vähennettävä pitkät bruttopositiot, jollei 72 h ja 72 i artiklassa säädettyistä poikkeuksista muuta johdu.

72 h artikla

Muiden G-SII-yhteisöjen hyväksyttävistä veloista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Laitosten, jotka eivät hyödynnä 72 j artiklassa säädettyä poikkeusta, on tehtävä 72 e artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut vähennykset seuraavasti:

- ne voivat laskea hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevat suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet samassa kohde-etuuteen liittyvässä vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - lyhyen position erääntymispäivä on joko sama tai myöhempi kuin pitkän position erääntymispäivä tai lyhyen position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
 - sekä pitkä positio että lyhyt positio ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;
- niiden on määritettävä indeksiarpapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla jaottelumenetelmää käyttäen kohteena oleva vastuu, joka liittyy kyseisiin indekseihin sisältyviin omiin hyväksyttävien velkojen instrumentteihin.

72 i artikla

Hyväksyttävien velkojen vähentäminen, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta G-SII-yhteisöissä

1. Sovellettaessa 72 e artiklan 1 alakohdan c alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava vähennettävä määrä kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettua laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:

- kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet niiden finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista ja niiden G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, ylittävät 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä ja joka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:
 - 32–35 artikla;
 - 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohta, k alakohdan ii–v alakohta ja l alakohta, lukuun ottamatta määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;
 - 44 ja 45 artikla;
- niiden G-SII-yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien laitoksen suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrä jaettuna kaikkien niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on niiden finanssialan yhteisöjen ensisijaisen oman ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista ja niiden G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joissa kriisinsäätökohteena olevalla yhteisöllä ei ole merkittävää sijoitusta.

2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä ja 1 kohdan b alakohdan mukaisen kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti vähennettävä määrä on kohdistettava kuhunkin laitoksen hallussa olevaan G-SII-yhteisön hyväksyttävien velkojen instrumenttiin. Laitosten on määritettävä kustakin hyväksyttävien velkojen instrumentista se määrä, joka on vähennettävä 1 kohdan mukaisesti, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettulla osuudella:

- a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien määrä;
- b) laitoksen hallussa olevan kunkin hyväksyttävien velkojen instrumentin osuus niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaisuudesta, jotka laitoksella on niiden G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joissa sillä ei ole merkittävää sijoitusta.

4. Edellä 72 e artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen omistusosuuksien määrää, joka on enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohdan säännösten soveltamisen jälkeen, ei saa vähentää, ja siihen on tarvittaessa sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

5. Laitosten on määritettävä kustakin hyväksyttävien velkojen instrumentista 4 kohdan mukaan riskipainotettava määrä kertomalla 4 kohdan mukaan riskipainotettavien omistusosuuksien määrä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua laskennasta saatavalla määrällä.

72 j artikla

Kaupankäyntivarastoa koskeva poikkeus hyväksyttävien velkojen eristä tehtävistä vähennyksistä

1. Laitokset voivat päättää olla vähentämättä määrättyä osaa hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevista suorista, välillisistä ja synteettisistä omistusosuuksistaan, jotka ovat yhteenlaskettuina ja pitkien bruttopositivien perusteella arvostettuina enintään 5 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä 32–36 artiklan soveltamisen jälkeen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) omistusosuudet ovat kaupankäyntivarastossa;
- b) hyväksyttävien velkojen instrumentteja pidetään hallussa enintään 30 pankkipäivää.

2. Niiden erien määriin, joita ei vähennetä 1 kohdan mukaisesti, on sovellettava kaupankäyntivarastoon kuuluvia eria koskevia omien varojen vaatimuksia.

3. Jos 1 kohdassa säädetty edellytykset eivät enää täyty kyseisen kohdan mukaisesti vähentämättä jätettävien omistusosuuksien osalta, kyseiset omistusosuudet on vähennettävä 72 g artiklan mukaisesti soveltamatta 72 h ja 72 i artiklassa säädettyjä poikkeuksia.

3 jakso

Omat varat ja hyväksyttävät velat

72 k artikla

Hyväksyttävät velat

Laitoksen hyväksyttävät velat koostuvat laitoksen hyväksyttävien velkojen eristä 72 e artiklassa tarkoitettujen vähennysten jälkeen.

72 l artikla

Omat varat ja hyväksyttävät velat

Laitoksen omat varat ja hyväksyttävät velat koostuvat laitoksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen summasta.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45)."

32) Korvataan toisen osan I osaston 6 luvun otsikko seuraavasti:

"Omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevat yleiset vaatimukset".

33) Muutetaan 73 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

"Instrumentteihin liittyvä voitonjako";

b) korvataan 1–4 kohta seuraavasti:

"1. Pääomainstrumentteja ja velkoja, joiden osalta laitoksella on yksinomainen harkintavalta päättää voitonjaon maksamisesta muussa muodossa kuin käteisenä tai omien varojen instrumentteina, ei katsota ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) tai hyväksyttävien velkojen instrumentteiksi, paitsi jos laitos on saanut etukäteisen luvan toimivaltaiselta viranomaiselta.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä 1 kohdassa tarkoitettu etukäteinen lupa vain, jos ne katsovat, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) edellä 1 kohdassa tarkoitettu harkintavalta tai voitonjaon mahdollinen muoto ei vaikuttaisi haitallisesti laitoksen kykyyn peruuttaa instrumenttiin liittyviä maksuja;
- b) edellä 1 kohdassa tarkoitettu harkintavalta tai voitonjaon mahdollinen muoto ei vaikuttaisi haitallisesti pääomainstrumentin tai velan kykyyn kattaa tappioita;
- c) edellä 1 kohdassa tarkoitettu harkintavalta tai voitonjaon mahdollinen muoto ei muutoin alentaisi pääomainstrumentin tai velan laatua.

Ennen 1 kohdassa tarkoitetun etukäteisen luvan myöntämistä toimivaltaisen viranomaisen on kuultava kriisintarkausviranomaista siitä, täyttääkö laitos kyseiset edellytykset.

3. Pääomainstrumentteja ja velkoja, joiden osalta muulla oikeushenkilöllä kuin ne liikkeeseen laskeneella laitoksella on harkintavalta päättää tai vaatia, että instrumentteihin tai velkoihin liittyvä voitonjako suoritetaan muussa muodossa kuin käteisenä tai omien varojen instrumentteina, ei katsota ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) tai hyväksyttävien velkojen instrumentteiksi.

4. Laitokset voivat käyttää yleistä markkinaindeksiä yhtenä perustana määritettäessä ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) ja hyväksyttävien velkojen instrumentteihin liittyvän voitonjaon tasoa.;"

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Laitosten on ilmoitettava ja julkistettava yleiset markkinaindeksit, joista niiden pääomainstrumentit ja hyväksyttävien velkojen instrumentit ovat riippuvaisia."

34) Korvataan 75 artiklan johdantolause seuraavasti:

"Edellä 45 artiklan a alakohdassa, 59 artiklan a alakohdassa, 69 artiklan a alakohdassa ja 72 h artiklan a alakohdassa tarkoitettujen lyhyiden positioiden maturiteettia koskevien vaatimusten katsotaan täyttyvän hallussa olevien positioiden osalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:".

35) Korvataan 76 artiklan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"1. Laitokset voivat 42 artiklan a alakohtaa, 45 artiklan a alakohtaa, 57 artiklan a alakohtaa, 59 artiklan a alakohtaa, 67 artiklan a alakohtaa, 69 artiklan a alakohtaa ja 72 h artiklan a alakohtaa sovellettaessa vähentää pääomainstrumentissa olevan pitkän position määrää sen indeksin osuudella, joka on muodostettu samasta kohde-etuutena olevasta vastuusta, jota suojataan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) suojattava pitkä positio ja sen suojauksessa käytettävässä indeksissä oleva lyhyt positio ovat molemmat kaupan-käyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettut positiot arvostetaan käypään arvoon laitoksen taseessa;
- c) edellä a alakohdassa tarkoitettu lyhyt positio katsotaan laitoksen sisäisten valvontamenettelyjen mukaiseksi todelliseksi suojaksi;
- d) toimivaltaiset viranomaiset arvioivat c alakohdassa tarkoitettujen valvontamenettelyjen riittävyyttä vähintään vuosittain ja ovat vakuuttuneita niiden jatkuvasta asianmukaisuudesta.

2. Vaihtoehtona sille, että laitos laskee vastuunsa, joka liittyy eriin, jotka mainitaan yhdessä tai useammassa seuraavista alakohdista, laitos voi käyttää toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla varovaista arviota kohde-etuutena olevasta vastuustaan, joka liittyy indekseihin sisältyviin instrumentteihin:

- a) indekseihin sisältyvät ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) ja hyväksyttävien velkojen instrumentit;
- b) indekseihin sisältyvät finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit;
- c) indekseihin sisältyvät laitosten hyväksyttävien velkojen instrumentit.

3. Toimivaltaiset viranomaiset saavat myöntää 2 kohdassa tarkoitettua etukäteisen luvan vain, jos laitos on osoittanut niiden hyväksymällä tavalla, että laitoksen olisi toiminnallisesti raskasta valvoa kohde-etuutena olevaa vastuutaan, joka liittyy tapauksen mukaan yhdessä tai useammassa 2 kohdan alakohdassa mainittuihin eriin.”

36) Korvataan 77 artikla seuraavasti:

”77 artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähentämisen edellytykset

1. Laitoksen on saatava toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteinen lupa mihin tahansa seuraavista toimista:
 - a) laitoksen liikkeeseen laskemien ydinpääoman (CET1) instrumenttien vähentäminen, lunastaminen tai takaisinosto sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä sallitulla tavalla;
 - b) omien varojen instrumentteihin liittyvien ylikurssirahastojen vähentäminen, voitonjako tai uudelleenluokittelu omien varojen eräksi;
 - c) ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai takaisinoston toteuttaminen ennen sopimuksenmukaista maturiteettia.
2. Laitoksen on saatava kriisinratkaisuviranomaiselta etukäteinen lupa toteuttaa 1 kohtaan sisältyvämmien tapauksen mukaan hyväksyttävien velkojen instrumenttien osto-optio, lunastus, takaisinmaksu tai takaisinosto ennen sopimuksenmukaista maturiteettia.”

37) Korvataan 78 artikla seuraavasti:

”78 artikla

Valvontaviranomaisen lupa omien varojen vähentämiseen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä laitokselle lupa toteuttaa ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien vähentämisä, takaisinostoja, osto-optioita tai lunastuksia tai niihin liittyvien ylikurssirahastojen vähentämisä, voitonjakoa tai uudelleenluokitteluja, kun jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) laitos korvaa ennen 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toimea tai samanaikaisesti sen kanssa 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua instrumentteja tai niihin liittyviä ylikurssirahastoja vähintään yhtä laadukkailla tai laadukkaammilla omien varojen instrumenteilla laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestäväillä ehdoilla;
 - b) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että laitoksen omat varat ja hyväksyttävät velat ylittävät tämän asetuksen 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toimen jälkeen tässä asetuksessa, direktiivissä 2013/36/EU ja direktiivissä 2014/59/EU säädetyt vaatimukset marginaalilla, jota toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisena.

Jos laitos antaa riittävät takeet siitä, että se kykenee harjoittamaan toimintaansa omilla varoilla, jotka ylittävät tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädetyt vaatimukset, toimivaltainen viranomainen voi myöntää kyseiselle laitokselle yleisen etukäteisen luvan toteuttaa mitä tahansa tämän asetuksen 77 artiklan 1 kohdassa säädettyjä toimia, jos täytetään perusteet, joilla varmistetaan, että tällaiset tulevat toimet ovat tämän kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaiset. Tämän yleisen etukäteisen luvan saa myöntää ainoastaan tietyn, enintään yhden vuoden pituiseksi ajanjaksoksi, jonka jälkeen se voidaan uusua. Yleisen etukäteisen luvan saa myöntää ainoastaan tiettyä toimivaltaisen viranomaisen ennalta vahvistamaa määrää varten. Ydinpääoman (CET1) instrumenttien tapauksessa ennalta vahvistettu määrä saa olla enintään 3 prosenttia kyseisestä liikkeeseenlaskusta ja enintään 10 prosenttia määrästä, jolla ydinpääoma (CET1) ylittää tässä asetuksessa, direktiivissä 2013/36/EU ja

direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen ydinpääomaa (CET1) koskevien vaatimusten summan marginaalilla, jota toimivaltainen viranomaisena pitää tarpeellisena. Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien tapauksessa ennalta vahvistettu määrä saa olla enintään 10 prosenttia kyseisestä liikkeeseenlaskusta ja enintään 3 prosenttia liikkeeseen laskettujen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien kokonaismäärästä tapauksen mukaan.

Toimivaltainen viranomaisena on peruutettava yleinen etukäteinen lupa, jos laitos rikkoo jotakin kyseistä lupaa varten vahvistettua perustetta.

2. Arvioidessaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen korvaavien instrumenttien kestävyyttä laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta toimivaltainen viranomaisena on tarkasteltava, missä määrin kyseiset korvaavat pääomainstrumentit olisivat laitoksen kannalta kalliimpia kuin ne pääomainstrumentit tai ylikurssirahastot, jotka niiden on määrä korvata.

3. Kun laitos toteuttaa 77 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimen ja 27 artiklassa tarkoitettujen ydinpääoman (CET1) instrumenttien lunastamisesta ei saa sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan kieltäytyä, toimivaltainen viranomaisena voi poiketa tämän artiklan 1 kohdassa säädetystä edellytyksestä sillä ehdolla, että se vaatii laitosta rajoittamaan tällaisten instrumenttien lunastamista asianmukaisin perustein.

4. Toimivaltainen viranomaisena voivat antaa laitoksille luvan toteuttaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien tai niihin liittyvien ylikurssirahastojen osto-optioita, lunastuksia, takaisinmaksuja tai takaisinostoja viiden vuoden kuluessa niiden liikkeeseenlaskupäivästä, jos 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) kyseisten instrumenttien luokitusta koskevissa säännöksissä on tapahtunut muutos, jonka johdosta instrumentit todennäköisesti suljettaisiin omien varojen ulkopuolelle tai luokiteltaisiin uudelleen laadultaan alempiarvoisiksi omiksi varoiksi, ja kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - i) toimivaltainen viranomaisena katsoo kyseisen muutoksen olevan riittävän varma;
 - ii) laitos osoittaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että kyseisten instrumenttien sääntelyn mukaista uudelleenluokitusta ei voitu kohtuudella ennakoida ajankohtana, jona ne laskettiin liikkeeseen;
- b) kyseisiin instrumentteihin sovellettavassa verotuskohtelussa on tapahtunut muutos, jonka laitos osoittaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla olevan olennainen ja jota ei voitu kohtuudella ennakoida ajankohtana, jona instrumentit laskettiin liikkeeseen;
- c) instrumentit ja niihin liittyvät ylikurssirahastot vapautetaan uusista säännöksistä määräajaksi vakavaraisuusasetuksen 494 b artiklan nojalla;
- d) laitos korvaa ennen 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toimea tai samanaikaisesti sen kanssa 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua instrumenttia tai niihin liittyvät ylikurssirahastot vähintään yhtä laadukkailla tai laadukkaammilla omien varojen instrumenteilla laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestäväillä ehdoilla, ja toimivaltainen viranomaisena on sallinut kyseisen toimen todettuaan, että se olisi vakavaraisuuden kannalta hyödyllinen ja perusteltavissa poikkeuksellisilla olosuhteilla;
- e) ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentit ostetaan takaisin markkinatakausta varten.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

- a) ilmaisun "laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestävä" merkitys;
- b) 3 kohdassa tarkoitettua asianmukaisia perusteita rajoittaa lunastamista;
- c) menettelyvaatimukset, mukaan luettuina rajoitukset ja menettelyt, joita on noudatettava toimivaltainen viranomaisena myöntäessä etukäteisen luvan 77 artiklan 1 kohdassa mainittuun toimeen, ja tietovaatimukset, jotka laitoksen on täytettävä hakiessaan toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa toteuttaa kyseisessä kohdassa mainittu toimi, mukaan luettuina menettely, jota sovelletaan lunastettaessa osuuskuntien jäsenille liikkeeseen laskettuja osakkeita, ja hakemuksen käsittelyn määräaika;

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

38) Lisätään artikla seuraavasti:

”78 a artikla

Lupa vähentää hyväksyttävien velkojen instrumentteja

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on myönnettävä laitokselle lupa toteuttaa hyväksyttävien velkojen instrumenttien osto-optioita, lunastuksia, takaisinmaksuja tai takaisinostoja, kun jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) laitos korvaa ennen 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua toimea tai samanaikaisesti sen kanssa hyväksyttävien velkojen instrumentit vähintään yhtä laadukkailla tai laadukkaammilla omien varojen tai hyväksyttävien velkojen instrumenteilla laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestäväillä ehdoilla;
- b) laitos on osoittanut kriisinratkaisuviranomaisen hyväksymällä tavalla, että laitoksen omat varat ja hyväksyttävät velat ylittäisivät tämän asetuksen 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toimen jälkeen tässä asetuksessa, direktiiveissä 2013/36/EU ja 2014/59/EU säädetty omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset marginaalilla, jota kriisinratkaisuviranomainen pitää yhteisymmärryksessä toimivaltaisen viranomaisen kanssa tarpeellisenä;
- c) laitos on osoittanut kriisinratkaisuviranomaisen hyväksymällä tavalla, että hyväksyttävien velkojen korvaaminen osittain tai kokonaan omien varojen instrumenteilla on tarpeen, jotta voidaan täyttää toimiluvan jatkamiselle tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädetty omia varoja koskevat vaatimukset.

Jos laitos antaa riittävät takeet siitä, että se kykenee harjoittamaan toimintaansa omilla varoilla ja hyväksyttävillä veloilla, jotka ylittävät tässä asetuksessa, direktiiveissä 2013/36/EU ja 2014/59/EU säädetty vaatimukset, kriisinratkaisuviranomainen voi toimivaltaista viranomaista kuultuaan myöntää kyseiselle laitokselle yleisen etukäteisen luvan toteuttaa hyväksyttävien velkojen instrumenttien osto-optioita, lunastuksia, takaisinmaksuja tai takaisinostoja, jos täytetään perusteet, joilla varmistetaan, että tällaiset tulevat toimet ovat tämän kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaiset. Tämän yleisen etukäteisen luvan saa myöntää ainoastaan tietyn, enintään yhden vuoden pituiseksi ajanjaksoksi, jonka jälkeen se voidaan uusida. Yleisen etukäteisen luvan saa myöntää tiettyä kriisinratkaisuviranomaisen ennalta vahvistamaa määrää varten. Kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista myönnettyistä yleisistä etukäteisistä luvista.

Kriisinratkaisuviranomaisen on peruutettava yleinen etukäteinen lupa, jos laitos rikkoo jotakin kyseistä lupaa varten vahvistettua perustetta.

2. Arvioidessaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen korvaavien instrumenttien kestävyyttä laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava, missä määrin kyseiset korvaavat pääomainstrumentit olisivat laitoksen kannalta kalliimpia kuin ne pääomainstrumentit tai ylikurssirahastot, jotka niiden on määrä korvata.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

- a) toimivaltaisen viranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen välinen yhteistyömenettely;
- b) 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun luvan myöntämistä koskeva menettely, mukaan lukien määrääjät ja tietovaatimukset;
- c) 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun yleisen etukäteisen luvan myöntämistä koskeva menettely, mukaan lukien määrääjät ja tietovaatimukset;
- d) ilmaisu ”laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestävä” merkitys.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaa sovellettaessa teknisten sääntelystandardien luonnosten on oltava täysin yhdenmukaiset 78 artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen kanssa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

39) Muutetaan 79 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Väliaikainen poikkeus omista varoista ja hyväksyttävistä veloista tehtävistä vähennyksistä”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun laitos pitää hallussaan pääomainstrumentteja tai velkoja, jotka katsotaan omien varojen instrumentteiksi finanssialan yhteisössä tai hyväksyttävien velkojen instrumentteiksi laitoksessa, ja kun toimivaltainen viranomaislainen katsoo, että kyseisiä omistusosuuksia pidetään hallussa rahoitustuen antamiseksi, minkä tavoitteena on kyseisen yhteisön tai laitoksen uudelleenorganisointi tai elinkelpoisuuden palauttaminen, toimivaltainen viranomaislainen voi väliaikaisesti olla soveltamatta vähentämissäännöksiä, joita sovellettaisiin muutoin näihin instrumentteihin.”

40) Lisätään artikla seuraavasti:

”79 a artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumentteja koskevien edellytysten noudattamisen arviointi

Laitosten on otettava huomioon instrumenttien oikeudellisen muodon lisäksi niiden merkitykselliset ominaisuudet arvioidessaan toisessa osassa säädettyjen vaatimusten noudattamista. Instrumentin merkityksellisten ominaisuuksien arvioinnissa on otettava huomioon kaikki instrumentteihin liittyvät järjestelyt, myös ne, joita ei erikseen mainita instrumentteja koskevissa ehdoissa ja edellytyksissä, jotta voidaan todeta, että tällaisten järjestelyjen taloudelliset yhteisvaikutukset ovat asiaa koskevien säännösten tavoitteen mukaisia.”

41) Muutetaan 80 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien laadun jatkuva valvonta”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. EPV valvoo laitosten unionissa liikkeeseen laskemien omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien laatua ja, jos on huomattavaa näyttöä siitä, etteivät kyseiset instrumentit täytä tässä asetuksessa säädettyjä hyväksyttävyyssuhteita, ilmoittaa siitä välittömästi komissiolle.

Toimivaltaisten viranomaisten on EPV:n pyynnöstä toimitettava EPV:lle viipymättä kaikki sen merkityksellisiksi katsomat tiedot uusista pääomainstrumenteista tai uudentyypisistä veloista, jotka on laskettu liikkeeseen, jotta EPV voi valvoa laitosten unionissa liikkeeseen laskemien omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien laatua.”;

c) korvataan 3 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”3. EPV antaa komissiolle teknistä neuvontaa mahdollisista merkittävistä muutoksista, joita se katsoo tarvittavan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määritelmään seuraavien seikkojen vuoksi.”

42) Korvataan 81 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vähemmistöosuuksiin kuuluvat yhteenlasketut tytäryrityksen ydinpääoman (CET1) erät, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tytäryritys on jokin seuraavista:

i) laitos;

ii) yritys, johon sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU vaatimuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;

iii) kolmannessa maassa sijaitseva väliyhtiönä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, johon sovelletaan yhtä tiukkoja vakavaraisuusvaatimuksia kuin kyseisen kolmannen maan luottolaitoksiin, jos komissio on päättänyt 107 artiklan 4 kohdan mukaisesti, että kyseiset vakavaraisuusvaatimukset vastaavat vähintään tämän asetuksen vaatimuksia;

- b) tytäryritys kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;
- c) muut henkilöt kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset omistavat tämän kohdan johdantokappaleessa tarkoitetut ydinpääoman (CET1) erät.”

43) Korvataan 82 artikla seuraavasti:

”82 artikla

Ehdot täyttävät ensisijainen lisäpääoma (AT1), ensisijainen pääoma (T1) ja toissijainen pääoma (T2) ja ehdot täyttävät omat varat

Ehdot täytettäviin ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), ensisijaiseen pääomaan (T1) ja toissijaiseen pääomaan (T2) ja ehdot täytettäviin omiin varoihin kuuluvat tapauksen mukaan tytäryrityksen vähemmistöosuuksien, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssi-rahastot, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tytäryritys on jokin seuraavista:
 - i) laitos;
 - ii) yritys, johon sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU vaatimuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;
 - iii) kolmannessa maassa sijaitseva väliyhtiönä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, johon sovelletaan yhtä tiukkoja vakavaraisuusvaatimuksia kuin kyseisen kolmannen maan luottolaitoksiin, jos komissio on päättänyt 107 artiklan 4 kohdan mukaisesti, että kyseiset vakavaraisuusvaatimukset vastaavat vähintään tämän asetuksen vaatimuksia;
- b) tytäryritys kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;
- c) muut henkilöt kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset omistavat kyseiset instrumentit.”

44) Korvataan 83 artiklan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Erillisyhtiön liikkeeseen laskemat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä niihin liittyvät ylikurssi-rahastot sisällytetään 31 päivään joulukuuta 2021 saakka, tapauksen mukaan, ehdot täytettäviin ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), ensisijaiseen pääomaan (T1) tai toissijaiseen pääomaan (T2) tai ehdot täytettäviin omiin varoihin vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:”.

45) Lisätään artikla seuraavasti:

”88 a artikla

Ehdot täyttävien hyväksyttävien velkojen instrumentit

Velat, jotka on laskenut liikkeeseen unioniin sijoittautunut tytäryritys, joka kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, voidaan sisällyttää 92 a artiklan soveltamisalaan kuuluvan laitoksen konsolidoituihin hyväksyttäviin velkojen instrumentteihin edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ne on laskettu liikkeeseen direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- b) ne on ostanut nykyinen osakkeenomistaja, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään, kunhan direktiivin 2014/59/EU 59–62 artiklan mukainen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
- c) niiden määrä ei ylitä määrää, joka on laskettu vähentämällä i alakohdassa tarkoitettu määrä ii alakohdassa tarkoitettusta määrästä:
 - i) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle liikkeeseen lasketut ja sen joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välityksellä ostamat velat sekä direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti liikkeeseen laskettujen omien varojen instrumenttien määrä;
 - ii) direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittu määrä.”

46) Muutetaan 92 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”d) vähimmäisomavaraisuusaste 3 prosenttia;”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn vaatimuksen lisäksi G-SII-laitoksen on täytettävä vähimmäisomavaraisuusastepuskurin ylläpitämistä koskeva vaatimus, joka vastaa tämän asetuksen 429 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua G-SII-laitoksen vastuiden kokonaismäärää kerrottuna 50 prosentilla G-SII-laitokseen direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan mukaisesti sovellettavasta G-SII-puskurikannasta.

G-SII-laitoksen on täytettävä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus pelkästään ensisijaisella pääomalla (T1). Vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen täyttämiseen käytettyä ensisijaista pääomaa (T1) ei saa käyttää tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädettyjen muiden vähimmäisomavaraisuuteen perustuvien vaatimusten täyttämiseen, ellei mainituissa säädöksissä nimenomaisesti toisin säädetä.

Jos G-SII-laitos ei täytä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta, siihen sovelletaan pääoman ylläpitämisvaatimusta direktiivin 2013/36/EU 141 b artiklan mukaisesti.

Jos G-SII-laitos ei täytä samaan aikaan vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta eikä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määriteltyä yhdistettyä puskurivaatimusta, siihen sovelletaan pääoman ylläpitämisvaatimuksista korkeampaa kyseisen direktiivin 141 ja 141 b artiklan mukaisesti.”

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskevat omien varojen vaatimukset lasketaan seuraavien riskien osalta:

- i) tämän osan IV osaston mukaisesti määritetty markkinariski, kyseisen osaston 1 a ja 1 b luvussa esitetyt menetelmiä lukuun ottamatta;
- ii) neljännen osan mukaisesti määritetyt suuret asiakasriskit, jotka ylittävät 395–401 artiklassa määritetyt raja-arvot, siltä osin kuin laitoksella on lupa ylittää kyseiset raja-arvot;

c) tämän osan IV osaston mukaisesti määritetyt markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset kaiken liiketoiminnan osalta, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriski, kyseisen osaston 1 a ja 1 b luvussa esitetyt menetelmiä lukuun ottamatta;”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”ca) tämän osan V osaston mukaisesti lasketut omien varojen vaatimukset, lukuun ottamatta 379 artiklaa selvitysriskin osalta.”

47) Lisätään artiklat seuraavasti:

”92 a artikla

G-SII-laitosten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimukset

1. Jollei 93 ja 94 artiklasta ja tämän artiklan 2 kohdassa säädetystä poikkeuksista muuta johdu, laitosten, jotka on määritetty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi ja jotka ovat G-SII-laitoksia tai G-SII-laitoksen osia, on aina täytettävä seuraavat omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimukset:

- a) 18 prosentin riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä;
- b) 6,75 prosentin ei-riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta vastuiden kokonaismäärästä.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:

- a) kolmen vuoden aikana päivästä, jona laitos tai ryhmä, johon laitos kuuluu, on määritetty G-SII-laitokseksi;
- b) kahden vuoden aikana päivästä, jona kriisinratkaisuviranomainen on soveltanut velan arvon alentamista direktiivin 2014/59/EU mukaisesti;

- c) kahden vuoden aikana päivästä, jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on ottanut käyttöön direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoista yksityisen sektorin toimenpiteen, jolla pääomainstrumentit ja muut velat on alaskirjattu tai muunnettu ydinpääomaksi (CET1), millä on pyritty vahvistamaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjaa kriisinratkaisuvälineitä käyttämättä.

3. Jos kokonaismäärä, joka saadaan soveltamalla tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan vaatimusta saman G-SII-laitoksen jokaiseen kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön ylittää tämän asetuksen 12 a artiklan mukaisesti lasketun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimuksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen kriisinratkaisuviranomainen voi muita asianomaisia kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan toimia direktiivin 2014/59/EU 45 d artiklan 4 kohdan tai 45 h artiklan 1 kohdan mukaisesti.

92 b artikla

G-SII-laitosten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus

1. Laitosten, jotka ovat EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisia tytäryrityksiä eivätkä ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on täytettävä aina omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus, joka on 90 prosenttia 92 a artiklassa säädettyistä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimuksista.

2. Edellä olevan 1 kohdan noudattamiseksi ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) ja hyväksyttävien velkojen instrumentit otetaan huomioon vain, jos ne ovat EU:n ulkopuolisten G-SII-laitoksen perimmäisen emoyrityksen omistuksessa ja saman ryhmän muut yhteisöt ovat laskeneet ne liikkeeseen suoraan tai välillisesti edellyttäen, että kaikki tällaiset yhteisöt ovat sijoittautuneet samaan kolmanteen maahan kuin perimmäinen emoyritys tai jäsenvaltioon.

3. Hyväksyttävien velkojen instrumentti otetaan huomioon 1 kohdan noudattamiseksi vain, jos se täyttää kaikki seuraavat lisäedellytykset:

a) direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa määritellyssä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä velkaan perustuva vaade on huonommassa asemassa kuin sellaisiin velkoihin perustuvat vaateet, jotka eivät täytä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ja joita ei voida pitää omina varoina;

b) siihen sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 59–62 artiklassa tarkoitettuja alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.”

48) Korvataan 94 artikla seuraavasti:

”94 artikla

Pientä kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskeva poikkeus

1. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetään, laitokset voivat laskea kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevan omien varojen vaatimuksen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti edellyttäen, että laitosten tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan koko on kuukausittain kuukauden viimeisen päivän tietoja käyttäen tehtävän arvioinnin perusteella enintään yhtä suuri kuin molemmat seuraavista kynnysarvoista:

a) 5 prosenttia laitoksen kokonaisvaroista;

b) 50 miljoonaa euroa.

2. Jos molemmat 1 kohdan a ja b alakohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, laitokset voivat laskea kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevan omien varojen vaatimuksen seuraavasti:

a) liitteessä II olevassa 1 kohdassa lueteltujen sopimusten, kyseisessä liitteessä olevassa 3 kohdassa tarkoitettujen osakkeisiin liittyvien sopimusten sekä luottojohdannaisten osalta laitokset voivat olla soveltamatta 92 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua omien varojen vaatimusta kyseisiin positiioihin;

b) muiden kuin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kaupankäyntivarastoon kuuluvien positioiden osalta laitokset voivat korvata 92 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua omien varojen vaatimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketulla vaatimuksella.

3. Laitosten on 1 kohtaa sovellettaessa laskettava tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoimintansa koko kunkin kuukauden viimeisen päivän tietojen perusteella seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- a) kaikki 104 artiklan mukaisesti kaupankäyntivarastoon luokitellut positiot on sisällytettävä laskentaan, seuraavia lukuun ottamatta:
 - i) valuuttaa ja hyödykkeitä koskevat positiot;
 - ii) positiot luottojohdannaisissa, jotka hyväksytään sisäiseksi suojauksiksi kaupankäyntivaraston ulkopuolista luottoriskiä tai vastapuoliriskiä vastaan ja luottojohdannaistransaktiot, jotka kuittaavat täydellisesti kyseisten sisäisten suojausten aiheuttaman markkinariskin 106 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- b) kaikkien laskentaan a alakohdan mukaisesti sisällytettyjen positioiden arvo on määritettävä niiden kyseisen päivän markkina-arvon mukaan; jos position markkina-arvoa ei ole saatavilla tietyllä päivällä, laitosten on käytettävä position käypää arvoa kyseisenä päivänä; jos position markkina-arvoa tai käypää arvoa ei ole saatavilla tietyllä päivällä, laitosten on käytettävä kyseisen position tuoreinta markkina-arvoa tai käypää arvoa.
- c) pitkien positioiden absoluuttinen arvo on laskettava yhteen lyhyiden positioiden absoluuttisen arvon kanssa.

4. Jos molemmat tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, tämän asetuksen 102 artiklan 3 ja 4 kohtaa, 103 artiklaa ja 104 b artiklaa ei sovelleta direktiivin 2013/36/EU 74 ja 83 artiklan velvoitteista huolimatta.

5. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, kun ne suorittavat kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevien omien varojen vaatimusten laskennan 2 kohdan mukaisesti, tai kun ne lopettavat sen.

6. Jos laitos ei enää täytä yhtä tai useampaa 1 kohdassa säädettyä edellytystä, sen on ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle.

7. Laitoksen on lopetettava 2 kohdan mukainen kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevien omien varojen vaatimusten laskemista kolmen kuukauden kuluessa jossakin seuraavista tapauksista:

- a) laitos ei täytä 1 kohdan a tai b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä kolmen peräkkäisen kuukauden ajan;
- b) laitos ei täytä 1 kohdan a tai b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä yli kuuden kuukauden aikana viimeksi kuluneen 12 kuukauden ajanjaksolla.

8. Kun laitos on lakannut laskemasta kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevia omien varojen vaatimuksia tämän artiklan säännösten mukaisesti, se saa laskea kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevat omien varojen vaatimukset tämän artiklan säännösten mukaisesti vain, jos se osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikki 1 kohdassa säädetyt edellytykset on täytetty keskeytyksettä kokonaisen vuoden ajan.

9. Laitokset eivät saa ottaa, ostaa tai myydä kaupankäyntivaraston positioita ainoastaan noudattaakseen jotain 1 kohdassa asetetuista edellytyksistä kuukausittaisen arvioinnin aikana.”

49) Kumotaan kolmannen osan I osastossa oleva 2 luku.

50) Muutetaan 102 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”2. Kaupankäyntitarkoitus on voitava osoittaa sellaisten strategioiden, toimintatapojen ja menettelyiden perusteella, jotka laitos on luonut hoitaakseen positiota tai sijoitussalkkua 103, 104 ja 104 a artiklan mukaisesti.

3. Laitosten on luotava ja pidettävä yllä kaupankäyntivarastonsa hallinta- ja valvontajärjestelmiä 103 artiklan mukaisesti.

4. Sovellettaessa 430 b artiklan 3 kohdassa säädettyjä ilmoittamisvaatimuksia kaupankäyntivaraston positiot on annettava 104 b artiklan mukaisesti perustetuille kaupankäyntiyrityksille.”;

- b) lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Kaupankäyntivaraston positioihin on sovellettava 105 artiklassa määritettyjä varovaista arvostamista koskevia vaatimuksia.

6. Laitosten on käsiteltävä sisäisiä suojauksia 106 artiklan mukaisesti.”

51) Korvataan 103 artikla seuraavasti:

”103 artikla

Kaupankäyntivaraston hoito

1. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat kaupankäyntivaraston hoitoa varten. Toiminta- ja menettelytavoissa on otettava huomioon ainakin seuraavat seikat:

- a) mitkä toiminnot laitos katsoo kaupankäyntitoiminnaksi sekä kaupankäyntivaraston osaksi sovellettaessa omien varojen vaatimuksia;
- b) missä määrin positioiden arvo voidaan määrittää päivittäin suhteessa aktiivisiin likvideihin kahdensuuntaisiin markkinoihin;
- c) mallin avulla arvostettujen positioiden osalta, missä määrin laitos voi
 - i) tunnistaa position kaikki olennaiset riskit;
 - ii) suojata position kaikki olennaiset riskit välineillä, joille on olemassa aktiiviset likvidit kahdensuuntaiset markkinat;
 - iii) tehdä luotettavia arvioita tärkeimmistä olettamista ja mallissa käytetyistä parametreista;
- d) missä määrin laitos voi tehdä ja on velvollinen tekemään positioista arvostuksia, jotka voidaan validoida ulkoisesti johdonmukaisella tavalla;
- e) missä määrin oikeudelliset rajoitukset tai muut toiminnalliset vaatimukset estävät laitosta realisoimasta tai suojaamasta positioita lyhyellä aikavälillä;
- f) missä määrin laitos voi harjoittaa ja on velvollinen harjoittamaan positioiden aktiivista riskienhallintaa kaupankäyntitoimissaan;
- g) missä määrin laitos voi luokitella uudelleen riskejä tai positioita kirjaamalla ne joko kaupankäyntivarastoon tai sen ulkopuolelle sekä tällaisten 104 a artiklassa tarkoitettujen uudelleenluokittelujen ehdot.

2. Hoitaessaan kaupankäyntivaraston positioitaan tai positiosalkkujaan laitoksen on noudatettava kaikkia seuraavia vaatimuksia:

- a) laitoksella on oltava kaupankäyntivaraston positioita tai salkkuja varten toimivan johdon hyväksymä selkeästi dokumentoitu kaupankäyntistrategia, johon sisältyy myös odotettu hallussapitoaika;
- b) laitoksella on oltava kaupankäyntivaraston positioiden tai salkkujen aktiivista hoitoa varten selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat; toiminta- ja menettelytavoissa on määritettävä seuraavat:
 - i) mitä positioita tai positiosalkkuja kaupankäyntiyksiköt tai, tapauksen mukaan, nimetyt välittäjät, voivat ottaa;
 - ii) positiolimiittien määrittely ja niiden asianmukaisuuden seuranta;
 - iii) sen varmistaminen, että välittäjät voivat itsenäisesti ottaa ja hoitaa positioita hyväksytyjä limiittejä ja strategioita noudattaen;
 - iv) sen varmistaminen, että positioista annetaan ilmoitukset toimivalle johdolle kiinteänä osana laitoksen riskienhallintaprosessia;
 - v) sen varmistaminen, että positioita seurataan markkinatietolähteiden perusteella aktiivisesti ja position tai sen sisältämien riskilajien jälkimarkkinakelpoisuus ja suojattavuus arvioidaan, mukaan lukien arvostuksessa käytettävien markkinatietojen laadun ja saatavuuden, markkinoiden kokonaisvaihdon ja markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevien positioiden koon arviointi;
 - vi) aktiiviset petostentorjuntamenettelyt ja valvontatoimet;
- c) laitoksella on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat, joilla voidaan seurata positioita suhteessa laitoksen kaupankäyntistrategiaan, mukaan lukien liikevaihdon ja sellaisten positioiden seuranta, joiden alun perin suunniteltu hallussapitoaika on ylittynyt.”

52) Kumotaan 104 artiklan 2 kohta.

53) Lisätään artikkelat seuraavasti:

"104 a artikla

Position uudelleenluokittelu

1. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toimintatavat sen määrittämiseksi, mitkä poikkeukselliset olosuhteet oikeuttavat uudelleenluokittelemaan kaupankäyntivarastoon kuuluvan position kaupankäyntivaraston ulkopuoliseksi positioksi tai päinvastoin kaupankäyntivaraston ulkopuolisen position kaupankäyntivarastoon kuuluvaksi positioksi, jotta ne voivat määrittää omien varojen vaatimuksensa toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla. Laitosten on tarkasteltava näitä toimintatapoja vähintään kerran vuodessa.

EPV seuraa erilaisia valvontakäytäntöjä ja antaa viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2024 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet siitä, mitä tarkoitetaan poikkeuksellisilla olosuhteilla tämän kohdan ensimmäistä alakohdtaa sovellettaessa. Siihen saakka kunnes EPV on laatinut ohjeet, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle päätöksestään myöntää tai olla myöntämättä lupa laitokselle luokitella jokin positio uudelleen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti ja perusteltava päätöksensä.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan, joka koskee kaupankäyntivarastoon kuuluvan position uudelleenluokittelua kaupankäyntivaraston ulkopuoliseksi positioksi tai päinvastoin kaupankäyntivaraston ulkopuolisen position uudelleenluokittelua kaupankäyntivarastoon kuuluvaksi positioksi, jotta laitokset voivat määrittää omien varojen vaatimuksensa, vain silloin kun laitos on toimittanut toimivaltaisille viranomaisille kirjallisia todisteita siitä, että sen päätös position uudelleenluokittelumisesta on seurausta poikkeuksellisesta olosuhteesta, joka on yhdenmukainen laitoksen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistamien toimintatapojen kanssa. Tätä tarkoitusta varten laitoksen on toimitettava riittävästi todisteita siitä, että positio ei enää täytä niitä ehtoja, joiden mukaan se on luokiteltava kaupankäyntivarastoon kuuluvaksi tai kaupankäyntivaraston ulkopuoliseksi positioksi 104 artiklan mukaisesti.

Ylimmän hallintoelimen on hyväksyttävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös.

3. Jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt luvan position uudelleenluokittelumiseksi 2 kohdan mukaisesti, luvan saaneen laitoksen on

a) julkistettava viipymättä

i) tieto siitä, että sen positio on luokiteltu uudelleen, ja

ii) jos uudelleenluokittelu johtaa laitoksen omien varojen vaatimusten vähenemiseen, vähenemisen suuruus; ja

b) jos uudelleenluokittelu johtaa laitoksen omien varojen vaatimusten vähenemiseen, oltava ottamatta huomioon tuota vaikutusta ennen position erääntymistä, jollei laitoksen toimivaltainen viranomainen anna laitokselle lupaa ottaa tuota vaikutusta huomioon aikaisemmin.

4. Laitoksen on laskettava position uudelleenluokittelusta johtuva laitoksen omien varojen vaatimusten nettomuutos vähentämällä omien varojen vaatimuksista välittömästi uudelleenluokituksen jälkeen omien varojen vaatimukset välittömästi ennen uudelleenluokitusta ja siten, että kumpikin näistä lasketaan 92 artiklan mukaisesti. Laskennassa ei oteta huomioon minkään muiden tekijöiden kuin uudelleenluokituksen vaikutuksia.

5. Position uudelleenluokittelu tämän artiklan mukaisesti on peruuttamaton.

104 b artikla

Kaupankäyntiyksikköä koskevat vaatimukset

1. Jäljempänä 430 b artiklan 3 kohdassa säädettyjä ilmoittamisvaatimuksia sovellettaessa laitosten on perustettava kaupankäyntiyksiköitä ja annettava kukin kaupankäyntivarastoonsa kuuluva positio jollekin kyseisistä kaupankäyntiyksiköistä. Kaupankäyntivarastoon kuuluvat positiot voidaan antaa samalle kaupankäyntiyksikölle vain, jos ne ovat kaupankäyntiyksikön hyväksytyin liiketoimintastrategian mukaisia ja jos niitä hoidetaan ja valvotaan johdonmukaisesti tämän artiklan 2 kohdassa säädettyllä tavalla.

2. Laitosten kaupankäyntiyksiköiden on aina täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

a) jokaisella kaupankäyntiyksiköllä on oltava selkeä ja erottuva liiketoimintastrategia ja riskienhallintarakenne, joka on riittävä sen liiketoimintastrategiaa varten;

- b) jokaisella kaupankäyntiyksiköllä on oltava selkeä organisaatorakenne; laitoksessa toimivien nimettyjen välittäjien on hoidettava kaupankäyntiyksikön positioita; jokaisella välittäjällä on oltava nimetyt tehtävät kaupankäyntiyksikössä; kukin välittäjä voidaan nimetä vain yhtä kaupankäyntiyksikköä varten;
- c) jokaisen kaupankäyntiyksikön on asetettava kyseisen kaupankäyntiyksikön liiketoimintastrategian mukaiset positiolimiitit;
- d) vähintään viikoittain on laadittava kaupankäyntiyksikön tasolla toimintoja, kannattavuutta, riskienhallintaa ja sääntelyvaatimuksia koskevat raportit, jotka on toimitettava säännöllisesti ylimmälle hallintoelimelle;
- e) jokaisella kaupankäyntiyksiköllä on oltava selkeä vuotuinen liiketoimintasuunnitelma, joka sisältää hyvin määritellyn palkitsemisjärjestelmän, joka perustuu luotettaviin suoritusten arvioinnissa käytettyihin perusteisiin;
- f) jokaisen kaupankäyntiyksikön osalta on laadittava kuukausittain raportit erääntyvistä positioista, päivänsisäisistä ja päivakohtaisista kaupankäyntilimiitin ylityksistä ja toimista, joita laitos on toteuttanut ylityksiin puuttumiseksi, sekä arviot markkinalikviditeetistä, ja ne on annettava toimivaltaisten viranomaisten käyttöön.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan b alakohdassa säädetään, laitos voi nimetä välittäjän useampaan kuin yhteen kaupankäyntiyksikköön, edellyttäen, että kyseinen laitos osoittaa toimivaltaisen viranomaisensa hyväksymällä tavalla, että nimeäminen on tehty liiketoiminta- tai resurssinäkökohtien vuoksi ja että siinä säilytetään muut tässä artiklassa säädetty välittäjiin ja kaupankäyntiyksiköihin sovellettavat laatuvaatimukset.
4. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, miten ne noudattavat 2 kohdan vaatimuksia. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että laitos muuttaa kaupankäyntiyksiköidensä rakennetta tai organisaatiota tämän artiklan noudattamiseksi.”

54) Muutetaan 105 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kaikkiin käypään arvoon arvostettaviin kaupankäyntivaraston positioihin ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positioihin on sovellettava tässä artiklassa määritettyjä varovaista arvostamista koskevia vaatimuksia. Laitosten on erityisesti varmistettava, että niiden kaupankäyntivaraston positioiden varovaisen arvostamisen varmuusaste on asianmukainen, kun otetaan huomioon käypään arvoon arvostettavien kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden dynaaminen luonne, erityiseen varovaisuuteen liittyvät vaatimukset sekä käypään arvoon arvostettavia kaupankäyntivaraston positioita ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita koskevien omien varojen vaatimusten soveltamistapa ja tarkoitus.”;

b) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Laitosten on arvostettava kaupankäyntivaraston positiot käypään arvoon uudelleen vähintään päivittäin. Kyseisten positioiden arvonne muutokset on ilmoitettava laitoksen tuloslaskelmassa.

4. Laitosten on mahdollisuuksien mukaan aina arvostettava markkinahintaan kaupankäyntivaraston positioita ja käypään arvoon arvostettavat kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positioita, myös silloin, kun ne soveltavat kyseisiin positioihin asianomaista pääomakohtelua.”;

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Kun arvostusta markkinahintaan ei voida suorittaa, laitosten on varovaisesti arvostettava positioita ja salkkunsuun mallin avulla, myös laskeessaan kaupankäyntivaraston positioiden ja käypään arvoon arvostettujen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden omien varojen vaatimuksia.”;

d) korvataan 7 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa kaupankäyntiyritykset eivät saa osallistua mallin kehittämiseen tai hyväksymiseen, ja malli on testattava riippumattomasti, mukaan lukien mallin matemaattisen perustan, käytettyjen oletusten ja ohjelmistototeutuksen validointi.”;

e) korvataan 11 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) ylimääräinen aika, joka tarvittaisiin positioita suojaamiseksi tai siihen sisältyviltä riskeiltä suojautumiseksi niiden likviditeettihorisonttien jälkeen, jotka on osoitettu positioita riskitekijöille 325 bd artiklan mukaisesti.”;

55) Muutetaan 106 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Edellä olevan 1 kohdan vaatimuksia on sovellettava rajoittamatta kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen tai siihen kuuluvaan suojattuun positioon tapauksen mukaan sovellettavia vaatimuksia.

3. Jos laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottoriskisiin tai vastapuoliriskisiin liittyvän vastuun käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua luottojohdannaista, kyseinen luottojohdannaispositio on hyväksyttävä kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottoriskisiin tai vastapuoliriskisiin liittyvän vastuun sisäiseksi suojaukseksi 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa, kun laitos tekee hyväksytyin kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa toisen luottojohdannaisransaktion, joka täyttää kaupankäyntivarastoon kuulumattoman takauksen luonteista luottosuojaa koskevat vaatimukset ja kuittaa täydellisesti sisäisen suojauksen aiheuttaman markkinariskin.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksyty sisäinen suojaus ja kolmannen osapuolen kanssa tehty luottojohdannaisesta koskeva sopimus on sisällytettävä kaupankäyntivarastoon laskettaessa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”4. Jos laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen osakeriskisiin liittyvän vastuun käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua osakejohdannaista, kyseinen osakejohdannaispositio on hyväksyttävä kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen osakeriskisiin liittyvän vastuun sisäiseksi suojaukseksi 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa, kun laitos tekee hyväksytyin kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa toisen osakejohdannaisransaktion, joka täyttää kaupankäyntivarastoon kuulumattoman takauksen luonteista luottosuojaa koskevat vaatimukset ja kuittaa täydellisesti sisäisen suojauksen aiheuttaman markkinariskin.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksyty sisäinen suojaus ja hyväksytyin kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa tehty osakejohdannaisesta koskeva sopimus on sisällytettävä kaupankäyntivarastoon laskettaessa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

5. Kun laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin korkoriskeihin liittyviä vastuita käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua korkoriskipositioita, kyseistä korkoriskipositioita on pidettävä sisäisenä suojauksena arvioitaessa kaupankäyntivarastoon kuulumattomista positioista syntyviä korkoriskejä direktiivin 2013/36/EU 84 ja 98 artiklan mukaisesti, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) positio on annettu muista kaupankäyntivarastoon kuuluvista positioista erilliseen salkkuun, jonka liiketoimintastrategia keskittyy yksinomaan korkoriskivastuiden sisäisten suojausten markkinariskin hallintaan ja vähentämiseen; tätä tarkoitusta varten laitos voi antaa tähän salkkuun muita kolmansien osapuolten tai oman kaupankäyntivarastonsa kanssa otettuja korkoriskipositioita, edellyttäen että laitos kuittaa täydellisesti kyseisten muiden oman kaupankäyntivarastonsa kanssa otettujen korkoriskipositioiden aiheuttaman markkinariskin ottamalla vastakkaismerkkisiä korkoriskipositioita kolmansien osapuolten kanssa;

b) edellä 430 b artiklan 3 kohdassa säädettyjä ilmoittamisvaatimuksia sovellettaessa positio on annettu 104 b artiklan mukaisesti perustetulle kaupankäyntiyksikölle, jonka liiketoimintastrategia keskittyy yksinomaan korkoriskien sisäisten suojausten markkinariskin hallintaan ja vähentämiseen; tätä tarkoitusta varten kyseinen kaupankäyntiyksikkö voi ottaa muita korkoriskipositioita kolmansien osapuolten tai laitoksen muiden kaupankäyntiyksiköiden kanssa, edellyttäen että kyseiset muut kaupankäyntiyksiköt kuittaavat täydellisesti kyseisten muiden korkoriskipositioiden aiheuttaman markkinariskin ottamalla vastakkaismerkkisiä korkoriskipositioita kolmansien osapuolten kanssa;

c) laitos on dokumentoinut täydellisesti sen, miten positio vähentää kaupankäyntivarastoon kuulumattomista positioista syntyviä korkoriskejä sovellettaessa direktiivin 2013/36/EU 84 ja 98 artiklan vaatimuksia.

6. Kaikkien 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun erilliseen salkkuun osoitettujen positioiden markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimukset on laskettava itsenäisesti, ja ne täydentävät muita kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita koskevia omien varojen vaatimuksia.

7. Edellä 430 b artiklassa säädettyjä ilmoittamisvaatimuksia sovellettaessa kaikkien tämän artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun erilliseen salkkuun tai kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden tai tämän

artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kaupankäyntiyksikön ottamien positioiden markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimukset on tilanteen mukaan laskettava itsenäisesti erillisenä salkkuna, ja ne täydentävät muita kaupankäyntivarastoon kuuluvia positiota koskevien omien varojen vaatimusten laskentaa.”

56) Korvataan 107 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tässä asetuksessa kolmannen maan sijoituspalveluyritykseen, kolmannen maan luottolaitokseen ja kolmannen maan pörssiin liittyviä vastuuta kohdellaan samoin kuin saamia laitokselta vain, jos kolmannen maan kyseiseen sijoituspalveluyritykseen, luottolaitokseen tai pörssiin soveltamat vakavaraisuuden valvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat vähintään unionin soveltamia vaatimuksia.”

57) Muutetaan 117 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) lisätään alakohdat seuraavasti:

”o) Kansainvälinen kehitysjärjestö;

p) Aasian infrastruktuuri-investointipankki.”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta muuttaa tätä asetusta antamalla delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti, jotta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja kansainvälisiä kehityspankkeja koskevaa luetteloa voidaan muuttaa kansainvälisten standardien mukaisesti.”

58) Korvataan 118 artiklan a alakohta seuraavasti:

”a) Euroopan unioni ja Euroopan atomienergiayhteisö;”.

59) Lisätään 123 artiklaan kohta seuraavasti:

”Niiden lainojen vastuulle, joita luottolaitokset myöntävät eläkeläisille tai vakituksessa työsuhhteessa oleville työntekijöille velallisen eläkkeen tai palkan osan ehdoitta tapahtuvaa siirtoa vastaan, on sovellettava 35 prosentin riskipainoa, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) lainan takaisinmaksua varten velallinen valtuuttaa ehdoitta eläkerahaston tai työnantajan suorittamaan luottolaitokselle suorita maksuja vähentämällä kuukausittaiset lainan maksut velallisen kuukausipalkasta tai eläkkeestä;

b) velallisen kuolemasta, työkyvyttömyydestä, työttömyydestä tai nettokuukausipalkan tai -eläkkeen pienemisestä aiheutuvat riskit katetaan asianmukaisesti vakuutuksella, jonka velallinen ottaa luottolaitoksen hyväksi;

c) velallisen kuukausittaiset maksut kaikista lainoista, jotka täyttävät a ja b alakohdassa säädetty edellytykset, ovat yhteenlaskettuina enintään 20 prosenttia velallisen nettokuukausipalkasta tai -eläkkeestä;

d) lainan alkuperäinen enimmäismaturiteetti on enintään kymmenen vuotta.”

60) Korvataan 124 artikla seuraavasti:

”124 artikla

Kiinteistövakuudelliset vastuut

1. Vastuuseen tai osaan vastuuta, jolla on täysimääräinen kiinteistövakuus, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos 125 tai 126 artiklan mukaiset edellytykset eivät täyty, lukuun ottamatta sitä osaa vastuusta, joka on luokiteltu toiseen vastuuryhmään. Siihen osaan vastuusta, jonka arvo ylittää kiinteistön arvon, on sovellettava samaa riskipainoa, jota sovelletaan asianomaisen vastapuolen vakuudettomaan vastuuseen.

Se osa vastuusta, jolla katsotaan olevan täysimääräinen kiinteistövakuus, ei saa olla suurempi kuin markkina-arvon kiinnitetty määrä tai niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat säätäneet säädösperusteisesti tiukoista kiinnitys-luottojen arvon arviointiperusteista, kyseisen kiinteistön kiinnitysluottoarvo.

1 a. Jäsenvaltioiden on nimettävä 2 kohdan soveltamisesta vastaava viranomainen. Tämä viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

Jos jäsenvaltio on nimennyt tämän artiklan soveltamisesta vastaavaksi viranomaiseksi toimivaltaisen viranomaisen, kyseisen viranomaisen on varmistettava, että kansallisille elimille ja viranomaisille, joilla on makrovakaushallintaan liittyviä tehtäviä, tiedotetaan asianmukaisesti toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta käyttää tätä artiklaa, ja että ne otetaan asianmukaisesti mukaan 2 kohdassa tarkoitettujen, kyseisen jäsenvaltion rahoitusvakauteen liittyvien ongelmien arviointiin.

Jos jäsenvaltio on nimennyt tämän artiklan soveltamisesta vastaavaksi viranomaiseksi jonkin muun kuin toimivaltaisen viranomaisen, jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat säännökset, joilla varmistetaan toimivaltaisen viranomaisen ja nimetyn viranomaisen asianmukainen koordinointi ja tietojenvaihto tämän artiklan asianmukaista soveltamista varten. Viranomaisten on erityisesti tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava kaikki mahdollisesti tarvittavat tiedot, jotta nimetty viranomainen voi hoitaa asianmukaisesti sille tämän artiklan mukaisesti määrätty tehtävät. Tällä yhteistyöllä pyritään välttämään toimivaltaisen viranomaisen ja nimetyn viranomaisen toimien päällekkäisyys tai epä johdonmukaisuus sekä varmistamaan, että vuorovaikutus erityisesti tämän asetuksen 458 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 133 artiklan mukaisesti toteutettujen muiden toimenpiteiden kanssa otetaan asianmukaisesti huomioon.

2. Tämän artiklan 1 a kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on 430 a artiklan nojalla koottujen tietojen ja muiden merkityksellisten indikaattoreiden perusteella arvioitava määrääjain ja vähintään kerran vuodessa, perustuvatko 125 artiklassa tarkoitettuihin yhteen tai useampaan kiinteistösegmenttiin kohdistuviin asuinkiinteistövakuudellisiin vastuisiin, jotka sijaitsevat asianomaisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa, sovellettava 35 prosentin riskipaino ja 126 artiklassa tarkoitettuihin liikekiinteistövakuudellisiin vastuisiin, jotka sijaitsevat asianomaisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa, sovellettava 50 prosentin riskipaino asianmukaisesti seuraaviin:

- a) kiinteistövakuudellisiin vastuisiin liittyvistä tappioista saatu kokemus;
- b) kiinteistömarkkinoiden tulevat kehitysnäkymät.

Jos tämän artiklan 1 a kohdan mukaisesti nimetty viranomainen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella toteaa, että 125 artiklan 2 kohdan tai 126 artiklan 2 kohdan mukaiset riskipainot eivät riittävästi vastaa tällaisten vastuiden, joiden täytenä vakuutena on asianomaisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitseva asuin- tai liikekiinteistö, yhteen tai useampaan kiinteistösegmenttiin liittyviä todellisia riskejä, ja jos asianomainen viranomainen katsoo, että riskipainojen riittämättömyys voisi vaikuttaa haitallisesti sen jäsenvaltion nykyiseen tai tulevaan rahoitusvakauteen, se voi korottaa kyseisiin vastuisiin sovellettavia riskipainoja tämän kohdan neljännessä alakohdassa määritettyjen vaihteluvälien mukaisesti tai määrätä 125 artiklan 2 kohdassa tai 126 artiklan 2 kohdassa säädettyä tiukempia kriteerejä.

Tämän artiklan 1 a kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on ilmoitettava EPV:lle ja EJRK:lle tämän kohdan mukaisesti sovellettavien riskipainojen ja kriteereiden mukautuksista. EJRK ja EPV antavat lausuntonsa asianomaiselle jäsenvaltiolle yhden kuukauden kuluessa edellä mainitun ilmoituksen vastaanottamisesta. EPV ja EJRK julkaisevat 125 ja 126 artiklassa sekä 199 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille vastuille riskipainot ja kriteerit, jotka asianomainen viranomainen panee täytäntöön.

Edellä olevan 1 a kohdan mukaisesti nimetty viranomainen voi tämän kohdan toista alakohtaa sovellettaessa vahvistaa riskipainot seuraavien vaihteluvälien mukaisesti:

- a) 35–150 prosenttia asuinkiinteistövakuudellisille vastuille;
- b) 50–150 prosenttia vastuille, joiden vakuutena on liikekiinteistö.

3. Jos 1 a kohdan mukaisesti nimetty viranomainen vahvistaa 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti korkeammat riskipainot tai tiukemmat kriteerit, laitoksilla on oltava kuuden kuukauden siirtymäkausi niiden soveltamiseksi.

4. EPV laatii tiiviissä yhteistyössä EJRK:n kanssa teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 1 kohdassa tarkoitetun kiinnitysluottoarvon tiukat arviointikriteerit ja tekijät, jotka on otettava huomioon 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa riskipainojen asianmukaisuuden arvioinnissa.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. EJRK voi asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisten suositusten avulla ja tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa antaa ohjeita tämän artiklan 1 a kohdan mukaisesti nimetyille viranomaisille seuraavista:

- a) mitkä tekijät voisivat 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna mukaisesti vaikuttaa haitallisesti nykyiseen tai tulevaan rahoitusvakauteen; ja
- b) ohjeelliset viitearvot, jotka 1 a kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on otettava huomioon määrittäessä korkeampia riskipainoja.

6. Jäsenvaltion laitosten on sovellettava toisen jäsenvaltion viranomaisten 2 kohdan mukaisesti määrittämiä riskipainoja ja kriteereitä kaikkiin vastaaviin vastuisiin, joiden vakuutena on kyseisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitsevia asuin- ja liikekiinteistöjä.”

61) Korvataan 128 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on sovellettava 150 prosentin riskipainoa vastuisiin, jotka sisältävät erityisen suuria riskejä.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa laitosten on käsiteltävä kaikkia seuraavia vastuita vastuina, jotka sisältävät erityisen suuria riskejä:

- a) sijoitukset venture capital -yrityksiin, paitsi jos kyseisiä sijoituksia kohdellaan 132 artiklan mukaisesti;
- b) pääomasijoitukset, paitsi jos kyseisiä sijoituksia kohdellaan 132 artiklan mukaisesti;
- c) spekulatiivinen kiinteän omaisuuden rahoitus.”

62) Korvataan 132 artikla seuraavasti:

”132 artikla

CIU:ssa olevia osuuksien tai osakkeiden muodossa olevia vastuita koskevat omien varojen vaatimukset

1. Laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen kertomalla CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka lasketaan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla menetelmillä, kyseisten laitosten hallussa olevien osuuksien tai osakkeiden prosenttiosuudella.

2. Jos tämän artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, laitokset voivat soveltaa 132 a artiklan 1 kohdan mukaista läpikatsomisperiaatetta tai 132 a artiklan 2 kohdan mukaista sijoitusvaltuutukseen perustuvaa menetelmää.

Jollei 132 b artiklan 2 kohdasta muuta johdu, laitosten, jotka eivät sovelle läpikatsomisperiaatetta tai sijoitusvaltuutukseen perustuvaa menetelmää, on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa, ”vaihtoehtoinen menetelmä (fall-back approach)”, CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen.

Laitokset voivat laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen käyttämällä tässä kohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää sillä edellytyksellä, että edellytykset kyseisten menetelmien käyttämiselle täyttyvät.

3. Laitokset voivat määrittää CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 132 a artiklassa säädettyjen menetelmien avulla, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) CIU on jokin seuraavista:
 - i) siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys (yhteissijoitusyritys), josta säädetään direktiivissä 2009/65/EY;

- ii) vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota hoitaa unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on rekisteröitynyt direktiivin 2011/61/EU 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla;
 - iii) vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota hoitaa unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on saanut toimiluvan direktiivin 2011/61/EU 6 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
 - iv) vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota hoitaa unionin ulkopuolelle sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on saanut toimiluvan direktiivin 2011/61/EU 37 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
 - v) unionin ulkopuolelle sijoittautunut vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota hoitaa unionin ulkopuolelle sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja ja jota markkinoidaan direktiivin 2011/61/EU 42 artiklan mukaisesti;
 - vi) unionin ulkopuolelle sijoittautunut vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota ei markkinoida unionissa ja jota hoitaa unionin ulkopuolelle sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja kolmannessa maassa ja johon sovelletaan direktiivin 2011/61/EU 67 artiklan 6 kohdan nojalla hyväksyttyä komission delegoitua säädöstä;
- b) CIU:n esite tai vastaava asiakirja sisältää seuraavat tiedot:
- i) omaisuuslajit, joihin CIU:lla on valtuudet sijoittaa;
 - ii) jos sovelletaan sijoitusrajoja, suhteelliset rajat ja niiden laskentamenetelmät;
- c) CIU:n tai CIU:n rahastoyhtiön raportointi laitokselle täyttää seuraavat vaatimukset:
- i) CIU:n vastuista raportoidaan vähintään yhtä usein kuin laitoksen vastuista;
 - ii) rahoitustiedot ovat riittävän tarkkoja, jotta laitos voi laskea CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laitoksen valitsemaa menetelmää käyttäen;
 - iii) jos laitos soveltaa läpikatsomisperiaatetta, riippumaton kolmas osapuoli todentaa kohde-etuuteen liittyvien vastuiden tiedot.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, monenkeskiset ja kahdenväliset kehityspankit ja muut laitokset, jotka sijoittavat CIU:hun yhdessä monenkeskisten ja kahdenvälisten kehityspankkien kanssa, voivat määrittää CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 132 a artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti, edellyttäen, että tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja että CIU:n sijoitusvaltuutuksessa rajataan ne varojen tyypit, joihin CIU voi sijoittaa, varoihin, joilla edistetään kehitysmaiden kestävästä kehitystä.

Laitosten on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen ne CIU:t, joihin ne aikovat soveltaa toisessa alakohdassa tarkoitettua kohtelua.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan c alakohdan i alakohdassa säädetään, jos laitos määrittää CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän sijoitusvaltuutukseen perustuvan menetelmän mukaisesti, CIU:n tai CIU:n rahastoyhtiön raportointi laitokselle voidaan rajata koskemaan CIU:n sijoitusvaltuutusta ja siihen tehtäviä muutoksia, ja se voidaan tehdä vasta kun laitokselle syntyy ensimmäisen kerran vastuu suhteessa CIU:hun ja kun CIU:n sijoitusvaltuutuksessa tapahtuu muutos.

4. Laitokset, joilla ei ole riittäviä tietoja, joiden avulla ne voisivat laskea CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 132 a artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti, voivat käyttää kolmannen osapuolen laskelmia sillä edellytyksellä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kolmas osapuoli on jokin seuraavista:
 - i) CIU:n säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että CIU sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä säilytysyhteisönä toimivassa laitoksessa tai säilytysyhteisönä toimivassa rahoituslaitoksessa;
 - ii) tämän alakohdan i alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien CIU:iden osalta CIU:n rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen yhtiö täyttää 3 kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen;
- b) kolmas osapuoli suorittaa laskennan 132 a artiklan 1, 2 tai 3 kohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti, tapauksen mukaan;
- c) ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut kolmannen osapuolen laskelmien paikkansapitävyyden.

Laitokset, jotka käyttävät kolmannen osapuolen laskelmia, käyttävät kyseisistä laskelmista saatavaan CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään kerrointa, joka on 1,2.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, jos laitoksella on rajoittamaton pääsy kolmannen osapuolen tekemiin yksityiskohtaisiin laskelmiin, kerrointa 1,2 ei sovelleta. Laitoksen on annettava kyseiset laskelmat pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselleen.

5. Jos laitos soveltaa 132 a artiklassa tarkoitettuja menetelmiä laskeakseen CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ("tason 1 CIU") ja jos mikä tahansa tason 1 CIU:n kohde-etuuteen liittyvä vastuu on toisessa CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleva vastuu ("tason 2 CIU"), tason 2 CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä voidaan laskea käyttäen mitä tahansa kolmesta tämän artiklan 2 kohdassa kuvatusta menetelmästä. Laitos voi käyttää läpikatsomisperiaatetta laskeakseen CIU:iden vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät tasolla 3 ja sitä seuraavilla tasoilla vain, jos se on käyttänyt samaa menetelmää laskennassa edellisellä tasolla. Muussa tapauksessa sen on käytettävä vaihtoehtoista menetelmää (fall-back approach).

6. CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka lasketaan 132 a artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyn läpikatsomisperiaatteen ja sijoitusvaluuttukseen perustuvan menetelmän mukaisesti, rajataan kyseisen CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään, joka lasketaan vaihtoehtoisen menetelmän (fall-back approach) mukaisesti.

7. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset, jotka soveltavat 132 a artiklan 1 kohdan mukaisesti läpikatsomisperiaatetta, voivat laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen kertomalla kyseisten vastuuerien vastuuarvot, jotka on laskettu 111 artiklan mukaisesti, 132 c artiklassa säädetyn laskukaavan mukaisesti lasketulla riskipainolla (RW_i) edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) laitokset arvostavat CIU:ssa olevia osuuksia tai osakkeita koskevat omistusosuutensa hankintamenoon, mutta CIU:n kohde-etuutena olevat omaisuuserät ne arvostaisivat käypään arvoon, jos ne soveltaisivat läpikatsomisperiaatetta;
- b) laitosten hankintamenoon arvostamien osuuksien tai osakkeiden markkina-arvon muutos ei muuta kyseisten laitosten omien varojen määrää eikä kyseisiin omistusosuuksiin liittyvää vastuuarvoa."

63) Lisätään artikkelit seuraavasti:

"132 a artikla

Menetelmät CIU:iden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi

1. Jos 132 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät, niiden laitosten, joilla on riittävästi tietoa CIU:n kohde-etuuteen liittyvistä yksittäisistä vastuista, on otettava kyseiset vastuut huomioon laskeakseen CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän painottamalla kaikkia CIU:n kohde-etuuteen liittyviä vastuita ikään kuin ne kohdistuisivat välittömästi kyseisiin laitoksiin.

2. Jos 132 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät, ne laitokset, joilla ei ole riittävästi tietoa CIU:n kohde-etuuteen liittyvistä yksittäisistä vastuista voidakseen käyttää läpikatsomisperiaatetta, voivat laskea kyseisten vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän CIU:n sijoitusvaluuttuksessa ja asianomaisessa lainsäädännössä asetettujen rajojen mukaisesti.

Laitosten on tehtävä tässä alakohdassa tarkoitettujen laskelmien olettaen, että CIU:n vastuut syntyvät ensiksi sellaisista sen sijoitusvaluuttuksen tai asianomaisen lainsäädännön mukaisen enimmäismäärän puitteissa sallituista vastuista, joilla omien varojen vaatimus on suurin, minkä jälkeen vastuut kertyvät laskevassa järjestyksessä, kunnes vastuiden yhteenlaskettu enimmäismäärä saavutetaan, ja että CIU käyttää vivutusta sijoitusvaluuttuksensa tai asianomaisen lainsäädännön mukaisen enimmäismäärän puitteissa.

Laitosten on suoritettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu laskenta tämän osaston tässä luvussa, tämän osaston 5 luvussa ja tämän osaston 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

3. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädetään, laitokset, jotka laskevat CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, voivat laskea kyseisen CIU:n johdannaisvastuiden arvonriskisuriskia koskevan omien varojen vaatimuksen määränä, joka on 50 prosenttia kyseisten johdannaisvastuiden omien varojen vaatimuksesta laskettuna tapauksen mukaan tämän osaston 6 luvun 3, 4 tai 5 jakson mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitos voi jättää johdannaisvastuiden arvonoi-kaisuriskin omien varojen vaatimuksen laskennan ulkopuolelle ne vastuut, joita kyseinen vaatimus ei koski, jos ne kohdistuisivat välittömästi laitokseen.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään, miten laitosten on laskettava 2 kohdassa tarkoitettujen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät silloin, kun saatavilla ei ole yhtä tai useampaa laskentaan tarvittavaa lähtötietoa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä maaliskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

132 b artikla

CIU:iden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärien laskentamenetelmiä koskevat poikkeukset

1. Laitokset voivat jättää 132 artiklassa tarkoitettujen laskelmien ulkopuolelle CIU:n hallussa olevat ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) ja hyväksyttävien velkojen instrumentit, jotka laitosten on vähennettävä kutakin niistä koskevien 36 artiklan 1 kohdan, 56, 66 ja 72 e artiklan mukaisesti.

2. Laitokset voivat jättää 132 artiklassa tarkoitettujen laskelmien ulkopuolelle 150 artiklan 1 kohdan g ja h alakohdassa tarkoitettujen CIU:issa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevat vastuut ja sen sijaan soveltaa niihin 133 artiklassa säädettyä kohtelua.

132 c artikla

CIU:ihin liittyvien taseen ulkopuolisten vastuiden kohtelu

1. Laitosten on laskettava sellaisten taseen ulkopuolisten vastuueriensä riskipainotettu yhteismäärä, jotka saattavat muuttua CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleviksi vastuiksi, kertomalla kyseisten vastuiden 111 artiklan mukaisesti lasketut vastuuarvot seuraavalla riskipainolla:

a) kaikkien niiden vastuiden osalta, joihin laitokset käyttävät jotakin 132 a artiklassa säädettyä menetelmää:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

jossa:

RW_i^* = riskipaino;

i = CIU:ta merkitsevä indeksi;

$RWAE_i$ = CIU:*i*lle 132 a artiklan mukaisesti laskettu määrä;

E_i^* = CIU:*i*:n vastuiden vastuuarvo;

A_i = CIU:*i*:n varojen kirjanpitoarvo; ja

EQ_i = CIU:*i*:n oman pääoman kirjanpitoarvo.

b) $RW_i^* = 1\,250\%$ kaikille muille vastuille.

2. Laitosten on laskettava sellaisen vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen vastuuarvo, joka täyttää tämän artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset, taatun määrän diskontattuna nykyarvona käyttäen maksukyvyttömyys-riskitöntä diskonttaustekijää. Laitokset voivat vähentää vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen vastuuarvosta vähimmäisarvoa koskevaan sitoumukseen nähden kirjatut tappiot sovellettavien tilinpäätösstandardien mukaisesti.

Laitosten on laskettava niiden vähimmäisarvoa koskevasta sitoumuksesta aiheutuvien taseen ulkopuolisten vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, jotka täyttävät kaikki tämän artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset, kertomalla kyseisten vastuiden arvo 20 prosentin luottovasta-arvokertoimella ja 132 tai 152 artiklan mukaisesti johdetulla riskipainolla.

3. Laitosten on määritettävä sellaisten taseen ulkopuolisten vastuuerien riskipainotettu yhteismäärä, jotka aiheutuvat vähimmäisarvoa koskevista sitoumuksista 2 kohdan mukaisesti, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) laitoksen taseen ulkopuolinen vastuuerä on vähimmäisarvoa koskeva sitoumus, jossa on kyse sijoittamisesta yhden tai useamman CIU:n osuuksiin tai osakkeisiin ja jonka mukaan laitos velvoitetaan suorittamaan maksu vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen mukaisesti vain, jos CIU:n tai CIU:iden kohde-etuuteen liittyvien vastuiden markkina-arvo jää ennalta määritetyn kynnsarvon alapuolelle yhtenä tai useampana sopimuksessa määrättynä ajankohtana;
- b) CIU on jokin seuraavista:
 - i) direktiivissä 2009/65/EY määritelty siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys (yhteissijoitusyritys); tai
 - ii) direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, joka sijoittaa yksinomaan siirtokelpoisiin arvopapereihin tai direktiivin 2009/65/EY 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin muihin likvideihin varoihin, jos kyseisen rahaston valtuutus ei mahdollista direktiivin 2009/65/EY 51 artiklan 3 kohdassa säädettyä suurempaa velkaantumista;
- c) CIU:n vähimmäisarvoa koskevasta sitoumuksesta aiheutuvien, kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden nykyhetken markkina-arvo ottamatta huomioon taseen ulkopuolisten vähimmäisarvoa koskevien sitoumusten vaikutusta kattaa tai ylittää vähimmäisarvoa koskevassa sitoumuksessa määritellyn kynnsarvon nykyarvon;
- d) jos CIU:n tai CIU:iden kohde-etuuteen liittyvien vastuiden markkina-arvon ylittävä osuus vähimmäisarvoa koskevan sitoumuksen nykyiseen arvoon nähden supistuu, laitos tai muu yritys, sikäli kuin se sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse laitos on tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2002/87/EY mukaisesti, voi vaikuttaa CIU:n tai CIU:iden kohde-etuuteen liittyvien vastuiden koostumukseen tai rajoittaa mahdollisuutta pienentää ylittävää osuutta edelleen muilla tavoin;
- e) vähimmäisarvoa koskeva sitoumus hyödyttää viime kädessä suoraan tai välillisesti tyypillisesti yksityisasiakkaita direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 11 alakohdan mukaisesti.”

64) Korvataan 144 artiklan 1 kohdan g alakohta seuraavasti:

”g) laitos on laskenut IRB-menetelmän mukaisesti riskiparametrien estimaatteihin perustuvat omien varojen vaatimukset ja pystyy antamaan 430 artiklan vaatimusten mukaiset ilmoitukset;”.

65) Korvataan 152 artikla seuraavasti:

”152 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä (CIU) olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevien saamisten käsittely

1. Laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen kertomalla CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka lasketaan 2 ja 5 kohdassa tarkoitetuilla menetelmillä, kyseisten laitosten hallussa olevien osuuksien tai osakkeiden prosenttiosuudella.

2. Jos 132 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät, niiden laitosten, joilla on riittävästi tietoa CIU:n kohde-etuuteen liittyvistä yksittäisistä vastuista, on otettava huomioon kyseiset kohde-etuuteen liittyvät vastuut laskeakseen CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän painottamalla kaikkia CIU:n kohde-etuuteen liittyviä vastuuta ikään kuin ne kohdistuisivat välittömästi kyseisiin laitoksiin.

3. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädetään, laitokset, jotka laskevat CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, voivat laskea kyseisen CIU:n johdannaisvastuiden arvonokaisuriskistä koskevan omien varojen vaatimuksen määränä, joka on 50 prosenttia kyseisten johdannaisvastuiden omien varojen vaatimuksesta laskettuna tapauksen mukaan tämän osaston 6 luvun 3, 4 tai 5 jakson mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitos voi jättää johdannaisvastuiden arvonokaisuriskin omien varojen vaatimuksen laskennan ulkopuolelle ne vastuut, joita kyseinen vaatimus ei koskisi, jos ne kohdistuisivat välittömästi laitokseen.

4. Laitokset, jotka soveltavat läpikatsomisperiaatetta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti ja jotka täyttävät 150 artiklan mukaiset pysyvän osittaisen käytön edellytykset tai jotka eivät täytä edellytyksiä tässä luvussa säädettyjen tai yhden tai useamman 5 luvussa säädettyjen menetelmien soveltamiseksi kaikkien CIU:n kohde-etuuteen liittyvien vastuiden tai niiden osien osalta, on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja odotettujen tappioiden määrä seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) laitosten on sovellettava 147 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun oman pääoman ehtoisten vastuiden vastuuryhmään kuuluviin vastuisiin 155 artiklan 2 kohdassa säädettyä yksinkertaisen riskipainon menetelmää;
- b) laitosten on sovellettava 147 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettuun arvopaperistamispositioiden vastuuryhmään kuuluviin vastuisiin 254 artiklassa säädettyä ikään kuin ne kohdistuisivat välittömästi kyseisiin laitoksiin;
- c) laitosten on sovellettava kaikkiin muihin kohde-etuuteen liittyviin vastuisiin tämän osaston 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää.

Jos laitos ei ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa pysty erottamaan pääomasijoituksiin liittyviä vastuuta, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin liittyviä vastuuta ja muihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin liittyviä vastuuta toisistaan, sen on käsiteltävä kyseisiä vastuuta kuten muita oman pääoman ehtoisia sijoituksia.

5. Jos 132 artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, ne laitokset, joilla ei ole riittävästi tietoa CIU:n kohde-etuuteen liittyvistä yksittäisistä vastuista, voivat laskea kyseisten riskien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 132 a artiklan 2 kohdassa säädetyn sijoitusvaltuutukseen perustuvan menetelmän mukaisesti. Laitosten on kuitenkin sovellettava tämän artiklan 4 kohdan a, b ja c alakohdassa lueteltuihin vastuisiin kyseisissä alakohdissa säädettyjä menetelmiä.

6. Jollei 132 b artiklan 2 kohdasta muuta johdu, laitosten, jotka eivät sovelle tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaista läpikatsomisperiaatetta tai tämän artiklan 5 kohdan mukaista sijoitusvaltuutukseen perustuvaa menetelmää, on sovellettava 132 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoista menetelmää (fall-back approach).

7. Laitokset voivat laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen käyttämällä tässä artiklassa olevien menetelmien yhdistelmää sillä edellytyksellä, että edellytykset kyseisten menetelmien käyttämiselle täyttyvät.

8. Laitokset, joilla ei ole riittäviä tietoja, joiden avulla ne voisivat laskea CIU:n riskipainotettujen määrän 2, 3, 4 ja 5 kohdassa säädettyjen menetelmien mukaisesti, voivat käyttää kolmannen osapuolen laskelmia sillä edellytyksellä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kolmas osapuoli on jokin seuraavista:
 - i) CIU:n säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että CIU sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä säilytysyhteisönä toimivassa laitoksessa tai säilytysyhteisönä toimivassa rahoituslaitoksessa;
 - ii) tämän alakohdan i alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien CIU:iden osalta CIU:n rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen CIU:n rahastoyhtiö täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetty kriteerit;
- b) muiden kuin tämän artiklan 4 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta kolmas osapuoli suorittaa laskennan 132 a artiklan 1 kohdassa säädetyn läpikatsomisperiaatteen mukaisesti;
- c) edellä 4 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta kolmas osapuoli suorittaa laskennan kyseisissä kohdissa säädettyjä menetelmiä käyttäen;
- d) ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut kolmannen osapuolen laskelmien paikkansapitävyyden.

Laitokset, jotka käyttävät kolmannen osapuolen laskelmia, käyttävät kyseisistä laskelmista saataviin CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään kerrointa, joka on 1,2.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, jos laitoksella on rajoittamaton pääsy kolmannen osapuolen tekemiin yksityiskohtaisiin laskelmiin, kerrointa 1,2 ei sovelleta. Laitoksen on annettava kyseiset laskelmat pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselleen.

9. Tätä artiklaa sovellettaessa sovelletaan 132 artiklan 5 ja 6 kohtaa sekä 132 b artiklaa. Tätä artiklaa sovellettaessa sovelletaan 132 c artiklaa ja käytetään tämän osaston 3 luvun mukaisesti laskettuja riskipainoja.”

66) Lisätään 158 artiklaan kohta seuraavasti:

”9 a. Odotettujen tappioiden yhteismäärä, joka aiheutuu sellaisesta vähimmäisarvoa koskevasta sitoumuksesta, joka täyttää kaikki 132 c artiklan 3 kohdassa säädetyt vaatimukset, on nolla.”

67) Korvataan 164 artikla seuraavasti:

”164 artikla

Tappio-osuus (LGD)

1. Laitosten on tuotettava tappio-osuuksia (LGD) kuvaavat estimaattinsa, jotka täyttävät tämän luvun 6 jaksossa asetetut vaatimukset ja jotka edellyttävät toimivaltaisten viranomaisten 143 artiklan mukaisesti myöntämää lupaa. Ostettujen saamisten laimentumisriskin LGD-luku on 75 prosenttia. Jos laitos pystyy jakamaan ostettujen saamisten laimentumisriskin EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi luotettavalla tavalla, se voi käyttää omaa LGD-estimaattiaan.

2. Takauksen luonteinen luottosuoja voidaan hyväksyä mukauttamalla PD- tai LGD-estimaatteja 183 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan vaatimusten mukaisesti ja edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet yksittäistä vastuuta tai vastuuryhmää koskevan luvan. Laitos ei saa soveltaa taattuihin vastuisiin mukautettua PD- tai LGD-estimaattia, jos mukautettu riskipaino olisi pienempi kuin vastaava takaaajan kohdistuvan välittömän vastuun riskipaino.

3. Sovelletaessa 154 artiklan 2 kohtaa, 153 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun luottosuojan tarjoajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun LGD-luku on joko takaaajan tai vastapuoleen kohdistuvan suojaamattoman sopimuksen LGD-luku riippuen siitä, osoittavatko saatavilla olevat todisteet ja takauksen rakenne palautettavan määrän riippuvan takaaajan vai vastapuolen taloudellisesta tilanteesta, jos takaaaja ja vastapuoli molemmat tulevat maksukyvyttömiksi suojatun liiketoimen voimassaoloaikana.

4. Kaikkien sellaisten asuinkiinteistövakuudellisten vähittäisvastuiden, jotka eivät ole valtioiden takaamia, vastuilla painotettu keskimääräinen LGD-luku ei saa olla alle 10 prosenttia.

Kaikkien liikekiinteistövakuudellisten vähittäisvastuiden, jotka eivät ole valtioiden takaamia, vastuilla painotettu keskimääräinen LGD-luku ei saa olla alle 15 prosenttia.

5. Jäsenvaltioiden on nimettävä 6 kohdan soveltamisesta vastaava viranomainen. Tämä viranomainen on joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

Jos jäsenvaltio on nimennyt tämän artiklan soveltamisesta vastaavaksi viranomaiseksi toimivaltaisen viranomaisen, kyseisen viranomaisen on varmistettava, että kansallisille elimille ja viranomaisille, joilla on makrovakaustalvontaan liittyviä tehtäviä, tiedotetaan asianmukaisesti toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta käyttää tätä artiklaa, ja että ne otetaan mukaan 6 kohdassa tarkoitettujen, kyseisen jäsenvaltion rahoitusvakauteen liittyvien ongelmien arviointiin.

Jos jäsenvaltio on nimennyt tämän artiklan soveltamisesta vastaavaksi viranomaiseksi jonkin muun kuin toimivaltaisen viranomaisen, jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat säännökset, joilla varmistetaan toimivaltaisen viranomaisen ja nimetyn viranomaisen asianmukainen koordinointi ja tietojenvaihto tämän artiklan asianmukaista soveltamista varten. Viranomaisten on erityisesti tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava kaikki mahdollisesti tarvittavat tiedot, jotta nimetty viranomainen voi hoitaa asianmukaisesti sille tämän artiklan mukaisesti määrätty tehtävät. Tällä yhteistyöllä pyritään välttämään toimivaltaisten viranomaisten ja nimettyjen viranomaisten toimien päällekkäisyys tai epä johdonmukaisuus sekä varmistamaan, että vuorovaikutus erityisesti tämän asetuksen 458 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 133 artiklan mukaisesti toteutettujen muiden toimenpiteiden kanssa otetaan asianmukaisesti huomioon.

6. Tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on 430 a artiklan nojalla koottujen tietojen ja muiden merkityksellisten tietojen perusteella ja ottaen huomioon kiinteistömarkkinoiden tulevat kehitysnäkymät arvioitava määrääjain ja vähintään kerran vuodessa, ovatko tämän artiklan 4 kohdassa esitetyt LGD-vähimmäisluvut asianmukaisia asianomaisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitseviin asuinkiinteistö- tai liikekiinteistövakuudellisiin vastuisiin nähden.

Jos 5 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun arvioinnin perusteella toteaa, että 4 kohdassa tarkoitettut LGD-vähimmäisluvut eivät ole riittävät tai jos se katsoo, että LGD-lukujen riittämättömyys voisi vaikuttaa haitallisesti viranomaisen jäsenvaltion nykyiseen tai tulevaan rahoitusvakauteen, se voi korottaa asianomaisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitseville vastuille vahvistettuja LGD-vähimmäislukuja. Näitä korkeampia vähimmäislukuja voidaan soveltaa myös tällaisten vastuiden yhteen tai useampaan kiinteistösegmenttiin.

Edellä 5 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja EJRK:lle ennen tässä kohdassa tarkoitettun päätöksen tekemistä. EJRK ja EPV antavat lausuntonsa asianomaiselle jäsenvaltiolle yhden kuukauden kuluessa edellä mainitun ilmoituksen vastaanottamisesta. EPV ja EJRK julkaisevat kyseiset LGD-luvut.

7. Jos 5 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen vahvistaa 6 kohdan nojalla korkeammat LGD-vähimmäisluvut, laitoksilla on oltava kuuden kuukauden siirtymäkausi niiden soveltamiseksi.

8. EPV laatii tiiviissä yhteistyössä EJRK:n kanssa teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset, jotka 5 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on otettava huomioon arvioidessaan LGD-lukujen asianmukaisuutta osana 6 kohdassa tarkoitettua arviointia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9. EJRK voi asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisten suositusten avulla ja tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa antaa ohjeita tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti nimetyille viranomaisille seuraavista:

- a) mitkä tekijät voisivat 6 kohdassa tarkoitettun mukaisesti vaikuttaa haitallisesti nykyiseen tai tulevaan rahoitusvakauteen; ja
- b) ohjeelliset viitearvot, jotka 5 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on otettava huomioon määritettäessä korkeampia LGD-vähimmäislukuja.

10. Jäsenvaltion laitosten on sovellettava toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten 6 kohdan mukaisesti määrittämiä korkeampia LGD-vähimmäislukuja kaikkiin vastaaviin vastuisiinsa, joiden vakuutena on kyseisen toisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitsevia asuin- tai liikekiinteistöjä.”

68) Korvataan 201 artiklan 1 kohdan h alakohta seuraavasti:

”h) ehdot täyttävät keskusvastapuolet.”

69) Lisätään artikla seuraavasti:

”204 a artikla

Osakejohdannaisten hyväksyttävät tyypit

1. Laitokset voivat käyttää osakejohdannaisia, jotka ovat tuottojenvaihtosopimuksia tai taloudellisessa mielessä käytännössä vastaavia, hyväksyttävänä luottosuojana vain sisäisten suojausten toteuttamiseksi.

Kun laitos ostaa luottosuojaa tuottojenvaihtosopimuksen avulla ja kirjaa vaihtosopimuksen perusteella saadut nettomaksut nettotuloiksi, mutta ei kirjaa vastaavaa suojattavan omaisuuserän arvon alentumista joko käyvän arvon alennuksena tai varausten lisäyksenä, luottosuojaa ei saa pitää hyväksyttävänä.

2. Kun laitos toteuttaa sisäisen suojausten osakejohdannaisia käyttäen, kaupankäyntivarastoon siirretty luottoriski on siirrettävä kolmannelle tai kolmansille, jotta sisäistä suojausta voidaan pitää hyväksyttävänä luottosuojana tätä lukua sovellettaessa.

Kun laitos on toteuttanut sisäisen suojausten ensimmäisen alakohdan mukaisesti, ja tässä luvussa asetetut vaatimukset täyttyvät, laitoksen on takauksen luonteista luottosuojaa hankkiessaan sovellettava tämän luvun 4–6 jaksossa esitettyjä sääntöjä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskennasta.”

70) Muutetaan 223 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kun kyseessä ovat OTC-johdannaissopimukset, 6 luvun 6 jaksossa säädettyä menetelmää käyttävien laitosten on laskettava E_{VA} seuraavasti:

$$E_{VA} = E.”;$$

b) lisätään 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun kyseessä ovat OTC-johdannaissopimukset, 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa säädettyjä menetelmiä käyttävien laitosten on tapauksen mukaan otettava huomioon 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa säädetty vakuuden riskiä vähentävät vaikutukset.”

71) Muutetaan 272 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 alakohta seuraavasti:

”6) ”suojausryhmällä” sellaista liiketoimien ryhmää yhden nettoutusryhmän sisällä, johon voidaan soveltaa täydellistä tai osittaista kuittausta määritettäessä tulevaisuuden potentiaalista vastapuoliriskiä tämän luvun 3 tai 4 jaksossa säädettyjen menetelmien mukaisesti;”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”7 a) ”yksisuuntaisella vakuusvajesopimuksella” vakuusvajesopimusta, jonka mukaan laitoksen on asetettava vakuusmarginaali vastapuolelle, mutta se ei saa vakuusmarginaalia kyseiseltä vastapuolelta tai päinvastoin;”

c) korvataan 12 alakohta seuraavasti:

”12) ”markkina-arvolla (Current Market Value, CMV)” kaikkien nettoutusryhmään kuuluvien liiketoimien nettomarkkina-arvoa ilman saatuja tai asetettuja vakuuksia, missä positiiviset ja negatiiviset markkina-arvot on nettoutettu laskettaessa markkina-arvoa;”

d) lisätään alakohta seuraavasti:

”12 a) ”riippumattomalla vakuuden nettomäärällä” soveltuvin osin nettoutusryhmän vastaanotetun tai asetetun nettovakuuden volatiliiteettikorjattua arvoa pois lukien vakuusmarginaali;”

72) Muutetaan 273 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on laskettava liitteessä II lueteltujen sopimusten vastuuarvo jonkin 3–6 jaksossa esitetyn menetelmän perusteella tämän artiklan mukaisesti.

Jos laitos ei täytä 273 a artiklan 1 kohdan mukaisia ehtoja, se ei saa käyttää 4 jaksossa esitettyä menetelmää. Jos laitos ei täytä 273 a artiklan 2 kohdan mukaisia ehtoja, se ei saa käyttää 5 jaksossa esitettyä menetelmää.

Laitokset voivat ryhmänä käyttää 3–6 jaksossa esitettyjä menetelmiä yhdistelmänä jatkuvasti. Yksittäinen laitos ei saa käyttää 3–6 jaksossa esitettyjä menetelmiä yhdistelmänä jatkuvasti.”;

b) korvataan 6, 7 ja 8 kohta seuraavasti:

”6. Kaikissa 3–6 jaksossa vahvistetuissa menetelmissä tietyn vastapuolen vastuuarvo on sama kuin kyseisen vastapuolen kullekin nettoutusryhmälle laskettujen vastuuarvojen summa.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kun yhtä vakuusvajesopimusta sovelletaan useaan kyseisen vastapuolen nettoutusryhmään ja laitos käyttää yhtä 3–6 jaksossa vahvistetuista menetelmistä kyseisten nettoutusryhmien vastuuarvon laskemiseksi, vastuuarvo on laskettava asiaa koskevan jakson mukaisesti.

Tietylle vastapuolelle liitteessä II lueteltujen OTC-johdannaissopimusten tietyille nettoutusryhmälle tämän luvun mukaisesti laskettu vastuuarvo on nolla tai – jos seuraavaksi mainittu luku on suurempi – vastapuoleen

liittyvien kaikkien nettoutusryhmien vastuuarvojen summan ja kyseiseen vastapuoleen liittyvän sellaisen vastuun arvonokaisun (CVA) summan, jonka laitos hyväksyy tapahtuneeksi arvonalennukseksi, välinen erotus. Vastuiden arvonokaisut on laskettava ilman, että otetaan huomioon tätä kuittaavaa velan arvonokaisua, joka kohdistuisi yrityksen omaan luottoriskiin ja jonka yritys on jo vähentänyt omista varoista 33 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

7. Laskettaessa vastuuarvo 3, 4 ja 5 jaksossa säädettyjen menetelmien mukaisesti laitokset voivat käsitellä kahta samaan nettoutussopimukseen kuuluvaa OCT-johdannaissopimusta, jotka ovat täysin yhdenmukaisia, ikään kuin ne olisivat yksi sopimus, jonka nimellinen pääoma on nolla.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa kahden OTC-johdannaissopimuksen katsotaan olevan täysin yhdenmukaisia, kun ne täyttävät kaikki seuraavat ehdot:

- a) niiden riskipositiot ovat vastakkaismerkkisiä;
- b) niiden ominaisuudet ovat samat lukuun ottamatta kaupantekopäivää;
- c) niiden kassavirrat kuittaavat toisensa täysin.

8. Laitosten on määriteltävä pitkän selvitysajan liiketoimista aiheutuvien vastuiden vastuuarvot käyttäen mitä tahansa tämän luvun 3–6 jaksossa vahvistettua menetelmää riippumatta menetelmästä, jonka laitos on valinnut OTC-johdannaisten ja takaisinostotransaktioiden, arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen sekä vakuudellisen limiittiluotonannon käsittelyä varten. Laskiessaan omien varojen vaatimuksia, jotka koskevat pitkän selvitysajan liiketoimia, laitos, joka käyttää 3 luvussa vahvistettua menetelmää, voi soveltaa riskipainoja 2 luvussa vahvistetun menetelmän mukaisesti jatkuvasti ja kyseisten positioiden olennaisuudesta riippumatta.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”9. Tämän luvun 3–6 jaksossa vahvistettujen menetelmien osalta laitosten on käsiteltävä liiketoimia, joissa on havaittu wrong-way-erityisriski, 291 artiklan 2, 4, 5 ja 6 kohdan mukaisesti.”

73) Lisätään artikkelat seuraavasti:

”273 a artikla

Edellytykset yksinkertaistettujen menetelmien käyttämiselle vastuuarvoa laskettaessa

1. Laitos voi laskea johdannaisspositioidensa vastuuarvon 4 jaksossa säädetyn menetelmän mukaisesti edellyttäen, että sen tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän johdannaisiin liittyvän liiketoiminnan koko on kuukausittain kuukauden viimeisen päivän tietoja käyttäen tehtävän arvioinnin perusteella enintään yhtä suuri kuin molemmat seuraavista kynnysarvoista:

- a) 10 prosenttia laitoksen kokonaisvaroista;
- b) 300 miljoonaa euroa.

2. Laitos voi laskea johdannaisspositioidensa vastuuarvon 5 jaksossa säädetyn menetelmän mukaisesti edellyttäen, että sen tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän johdannaisiin liittyvän liiketoiminnan koko on kuukausittain kuukauden viimeisen päivän tietoja käyttäen tehtävän arvioinnin perusteella enintään yhtä suuri kuin molemmat seuraavista kynnysarvoista:

- a) 5 prosenttia laitoksen kokonaisvaroista;
- b) 100 miljoonaa euroa.

3. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa laitosten on laskettava tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän, johdannaisiin liittyvän liiketoimintansa koko kunkin kuukauden viimeisen päivän tietojen perusteella seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- a) johdannaisspositiot on arvostettava niiden kyseisen päivän markkina-arvoihin. Jos position markkina-arvoa ei ole saatavilla tietylle päivälle, laitosten on käytettävä position käypää arvoa kyseisenä päivänä; jos position markkina-arvoa tai käypää arvoa ei ole saatavilla tietylle päivälle, laitosten on käytettävä kyseisen position tuoreinta markkina-arvoa tai käypää arvoa;

- b) pitkien johdannaispositioiden absoluuttinen arvo on laskettava yhteen lyhyiden johdannaispositioiden absoluuttisen arvon kanssa;
- c) laskentaan on sisällytettävä kaikki johdannaispositiot, lukuun ottamatta luottojohdannaisia, jotka kirjataan taseeseen kaupankäyntivaraston ulkopuolisia luottoriskejä kattavina sisäisinä suojuuksina.
4. Poiketen siitä, mitä tapauksen mukaan 1 tai 2 kohdassa säädetään, jos johdannaisiin liittyvä liiketoiminta ei konsolidoidusti ylitä tapauksen mukaan 1 tai 2 kohdassa säädettyjä kynnysarvoja, laitos, joka sisältyy konsolidointiin ja jonka olisi sovellettava 3 tai 4 jaksossa säädettyä menetelmää, koska se ylittää kyseiset kynnysarvot laitoskohtaisesti, voi ja edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät sen, sen sijaan käyttää konsolidoidusti sovellettavaa menetelmää.
5. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille 4 tai 5 jaksossa säädetystä menetelmästä, joita ne tapauksen mukaan käyttävät tai lakkaavat käyttämästä, laskeakseen johdannaispositioidensa vastuuarvon.
6. Laitokset eivät saa tehdä johdannaistransaktiota taikka ostaa tai myydä johdannaistrumenttia ainoastaan noudattaakseen jotain 1 ja 2 kohdassa asetetuista edellytyksistä kuukausittaisen arvioinnin aikana.

273 b artikla

Yksinkertaistettujen menetelmien käyttämiseksi asetettujen edellytysten noudattamatta jättäminen johdannaisten vastuuarvoa laskettaessa

1. Jos laitos ei enää täytä yhtä tai useampaa 273 a artiklan 1 tai 2 kohdassa säädettyä edellytystä, sen on ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle.
2. Laitoksen on lopetettava johdannaispositioidensa vastuuarvojen laskeminen tapauksen mukaan 4 tai 5 jaksos mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jokin seuraavista toteutuu:
- a) laitos ei täytä tapauksen mukaan 273 a artiklan 1 tai 2 kohdan a alakohdassa säädettyjä edellytyksiä tai tapauksen mukaan 273 a artiklan 1 tai 2 kohdan b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä kolmena peräkkäisenä kuukautena;
- b) laitos ei täytä tapauksen mukaan 273 a artiklan 1 tai 2 kohdan a alakohdassa säädettyjä edellytyksiä tai tapauksen mukaan 273 a artiklan 1 tai 2 kohdan b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä yli kuutena kuukautena viimeksi kuluneiden 12 kuukauden ajanjaksolla.
3. Jos laitos on lopettanut johdannaispositioidensa vastuuarvojen laskemisen tapauksen mukaan 4 tai 5 jaksos mukaisesti, se saa aloittaa johdannaispositioidensa vastuuarvojen laskemisen uudelleen 4 tai 5 jaksossa säädetyllä tavalla ainoastaan, jos se osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikki 273 a artiklan 1 tai 2 kohdassa säädetty edellytykset on täytetty keskeytyksettä yhden vuoden ajan.”

74) Korvataan kolmannen osan II osaston 6 luvussa 3, 4 ja 5 jakso seuraavasti:

”3 jakso

Vastapuoliriskin standardimenetelmä

274 artikla

Vastuuarvo

1. Laitos voi laskea yksittäisen vastuuarvon nettoutusryhmän tasolla kaikille nettoutussopimuksen kattamille liiketoimille, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) nettoutussopimus kuuluu yhteen 295 artiklassa tarkoitetuista nettoutussopimusten tyypeistä;
- b) toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet nettoutussopimuksen 296 artiklan mukaisesti;
- c) laitos on täyttänyt 297 artiklassa säädetty velvoitteet nettoutussopimuksen osalta.

Jos ensimmäisessä alakohdassa säädetystä ehdoista yksikin jää täyttymättä, laitoksen on käsiteltävä kutakin liiketoiminta ikään kuin se muodostaisi oman nettoutusryhmänsä.

2. Laitosten on laskettava nettoutusryhmän vastuuarvo vastapuoliriskin standardimenetelmää käyttäen seuraavasti:

$$\text{Vastuuarvo} = \alpha \cdot (\text{RC} + \text{PFE})$$

jossa:

RC = 275 artiklan mukaisesti laskettu jälleenhankinta-arvo; ja

PFE = 278 artiklan mukaisesti laskettu tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski;

α = 1,4.

3. Vakuusvajesopimuksen alaisen nettoutusryhmän vastuuarvo on rajattava nettoutusryhmän vastuuarvoon, joka samalla nettoutusryhmällä olisi, jos siihen ei sovellettaisi minkäänlaista vakuusvajesopimusta.

4. Jos samaan nettoutusryhmään sovelletaan useita vakuusvajesopimuksia, laitosten on kohdennettava kukin vakuusvajesopimus siihen nettoutusryhmän liiketoimien ryhmään, johon kyseistä vakuusvajesopimusta sopimusoi-keudellisesti sovelletaan, ja laskettava vastuuarvo erikseen kullekin kyseisistä ryhmiin jaetuista liiketoimista.

5. Laitokset voivat asettaa nolaksi sellaisen nettoutusryhmän vastuuarvon, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) nettoutusryhmä koostuu ainoastaan myydyistä optioista;

b) nettoutusryhmän markkina-arvo on aina negatiivinen;

c) laitos on vastaanottanut kaikkien nettoutusryhmään kuuluvien optioiden premion ennakolta sopimusten täytäntöönpanon vakuudeksi;

d) nettoutusryhmään ei sovelleta mitään vakuusvajesopimusta.

6. Nettoutusryhmässä laitosten on korvattava liiketoimi, joka on rajallinen lineaarinen yhdistelmä ostettuja tai myytyjä osto- tai myyntioptioita, kaikilla yksittäisillä optioilla, jotka muodostavat kyseisen yksittäisenä liiketoimena pidettävän lineaarisen yhdistelmän tämän jakson mukaista nettoutusryhmän vastuuarvon laskemista varten. Kutakin tällaista optioiden yhdistelmää käsitellään yksittäisenä liiketoimena nettoutusryhmässä, johon yhdistelmä sisältyy, vastuuarvon laskemista varten.

7. Kohde-etuudessa pitkän position muodostavan luottojohdannaistransaktion vastuuarvon enimmäismääräksi voidaan määrittää jäljellä olevan maksamattoman premion määrä sillä edellytyksellä, että sitä käsitellään omana nettoutusryhmänään, johon ei sovelleta mitään vakuusvajesopimusta.

275 artikla

Jälleenhankinta-arvo

1. Laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo RC nettoutusryhmille, joihin ei sovelleta vakuusvajesopimusta, seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\text{RC} = \max\{\text{CMV} - \text{NICA}, 0\}$$

2. Laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo yksittäisille nettoutusryhmille, joihin sovelletaan vakuusvajesopimusta, seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\text{RC} = \max\{\text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA}, \text{TH} + \text{MTA} - \text{NICA}, 0\}$$

jossa:

RC = jälleenhankinta-arvo;

VM = säännöllisesti nettoutusryhmän markkina-arvon muutosten lieventämiseksi nettoutusryhmää varten tapauksen mukaan vastaanotetun tai asetetun nettovakuusmarginaalin volatilitteettikorjattu arvo;

TH = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava vakuusvajeraja, jonka alittuessa laitos ei voi vaatia vakuutta; ja

MTA = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava siirron vähimmäismäärä.

3. Laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo useille nettoutusryhmille, joihin sovelletaan samaa vakuusvajesopimusta, seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RC = \max \left\{ \sum_i \max\{CMV_i, 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\} + \max \left\{ \sum_i \min\{CMV_i, 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\}$$

jossa:

RC = jälleenhankinta-arvo;

i = nettoutusryhmiä, joihin sovelletaan yhtä vakuusvajesopimusta, merkitsevä indeksi;

CMV_i = nettoutusryhmän "i" markkina-arvo;

VM_{MA} = useaa nettoutusryhmää varten niiden markkina-arvon muutosten lieventämiseksi säännöllisesti tapauksen mukaan vastaanotetun tai asetetun vakuuden volatiliteettikorjatun arvon yhteismäärä; ja

NICA_{MA} = muita useita nettoutusryhmiä kuin VM_{MA} varten tapauksen mukaan vastaanotetun tai asetetun vakuuden volatiliteettikorjatun arvon yhteismäärä.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa NICA_{MA} voidaan laskea kaupan tasolla, nettoutusryhmän tasolla tai kaikkien niiden nettoutusryhmien tasolla, joihin vakuusvajesopimusta sovelletaan, riippuen siitä tasosta, jolla vakuusvajesopimusta sovelletaan.

276 artikla

Vakuuden hyväksyminen ja käsittely

1. Tätä jaksoa sovellettaessa laitosten on laskettava muuttujien VM, VM_{MA}, NICA ja NICA_{MA} vakuusmäärät soveltamalla kaikkia seuraavia vaatimuksia:

- jos kaikki nettoutusryhmään sisältyvät liiketoimet kuuluvat kaupankäyntivarastoon, ainoastaan 197 ja 299 artiklan mukaan hyväksyttäväksi katsottava vakuus voidaan hyväksyä;
- jos nettoutusryhmä sisältää vähintään yhden kaupankäyntivaraston ulkopuolisen liiketoimen, ainoastaan 197 artiklan mukaan hyväksyttäväksi katsottava vakuus voidaan hyväksyä;
- vastapuolelta saatu vakuus on hyväksyttävä positiivisella merkillä ja vastapuolelle asetettu vakuus on hyväksyttävä negatiivisella merkillä;
- minkä tahansa tyyppisen saadun tai asetetun vakuuden volatiliteettikorjattu arvo on laskettava 223 artiklan mukaisesti; tässä laskennassa laitokset eivät saa käyttää 225 artiklassa säädettyä menetelmää;
- samaa vakuuserää ei sisällytetä muuttujiin VM ja NICA samanaikaisesti;
- samaa vakuuserää ei sisällytetä muuttujiin VM_{MA} ja NICA_{MA} samanaikaisesti;
- mitään sellaista vastapuolelle asetettua vakuutta, joka on eroteltu kyseisen vastapuolen omaisuuseristä ja on sen vuoksi konkurssioikeudellisesti erillinen, jos kyseinen vastapuoli laiminlyö maksunsa tai tulee maksukyvyttömäksi, ei voida hyväksyä muuttujien NICA ja NICA_{MA} laskennassa.

2. Laskettaessa tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua asetettua vakuuden volatiliteettikorjattua arvoa laitosten on korvattava 223 artiklan 2 kohdassa vahvistettu kaava seuraavalla kaavalla:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_c + H_{fx})$$

jossa

C_{VA} = asetettua vakuuden volatiliteettikorjatun arvon yhteismäärä; ja

C = vakuus;

H_c ja H_{fx} määritellään 223 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Sovelletaessa 1 kohdan d alakohtaa laitosten on asetettava saadun tai asetetun vakuuden volatiliteettikorjatun arvon laskennan kannalta olennainen realisointiaika jommankumman seuraavan aikajänteen mukaisesti:

- a) yksi vuosi 275 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille nettoutusryhmille;
- b) 279 c artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti määritetty riskivakuusjakso 275 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille nettoutusryhmille.

277 artikla

Liiketoimien sijoittaminen riskiluokkiin

1. Laitosten on sijoitettava jokainen nettoutusryhmän liiketoimi johonkin seuraavista riskiluokista 278 artiklassa tarkoitetun nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin määrittämiseksi:

- a) korkoriski;
- b) valuuttakurssiriski;
- c) luottoriski;
- d) osakeriski;
- e) hyödykeriski;
- f) muut riskit.

2. Laitosten on suoritettava 1 kohdassa tarkoitettu sijoittaminen johdannaistransaktion pääasiallisen riskitekijän perusteella. Pääasiallisen riskitekijän on oltava johdannaistransaktion ainoa olennainen riskitekijä.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, laitosten on sijoitettava johdannaistransaktiot, joilla on useampi kuin yksi olennainen riskitekijä, yhtä useampaan riskiluokkaan. Jos kaikki olennaiset riskitekijät yhdessä kyseisistä liiketoimista kuuluvat samaan riskiluokkaan, laitosten edellytetään sijoittavan kyseisen transaktion vain yhden kerran kyseiseen riskiluokkaan perustuen kyseisistä riskitekijöistä olennaisimpaan. Jos olennaiset riskitekijät yhdessä kyseisistä liiketoimista kuuluvat eri riskiluokkiin, laitosten on sijoitettava kyseinen liiketoimi yhden kerran kuhunkin riskiluokkaan, jossa liiketoimella on vähintään yksi olennainen riskitekijä, perustuen kyseisistä riskitekijöistä olennaisimpaan kyseisessä riskiluokassa.

4. Sen estämättä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia, kun ne sijoittavat liiketoimia 1 kohdassa lueteltuihin riskiluokkiin:

- a) jos liiketoimen pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on inflaatiomuuttuja, laitosten on sijoitettava liiketoimi korkoriskiluokkaan;
- b) jos liiketoimen pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on ilmasto-olosuhdemuuttuja, laitosten on sijoitettava liiketoimi hyödykeriskiluokkaan.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

- a) menetelmä sellaisten liiketoimien tunnistamiseksi, joilla on vain yksi olennainen riskitekijä;
- b) menetelmä sellaisten liiketoimien tunnistamiseksi, joilla on useampi kuin yksi olennainen riskitekijä, ja olennaisimman riskitekijän tunnistamiseksi 3 kohtaa sovelletaessa;

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

277 a artikla

Suojausryhmät

1. Laitosten on laadittava asianomaiset suojausryhmät kutakin nettoutusryhmän riskiluokkaa varten ja osoitettava kukin liiketoimi suojausryhmiin seuraavasti:

- a) korkoriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on saman valuutan määräinen;
- b) valuuttakurssiriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, perustuu samaan valuuttapariin;
- c) kaikki luottoriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään;
- d) kaikki osakeriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään;
- e) hyödykeriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava yhteen seuraavista suojausryhmistä niiden pääasiallisen riskitekijän, tai olennaisimman riskitekijän tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, luonteen perusteella:
 - i) energia;
 - ii) metallit;
 - iii) maataloustuotteet;
 - iv) muut hyödykkeet;
 - v) ilmasto-olot;
- f) muuhun riskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on sama.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa korkoriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet, joiden pääasiallinen riskitekijä on inflaatiomuuttuja, on osoitettava erillisiin suojausryhmiin, jotka eivät ole samoja kuin sellaisille liiketoimille vahvistetut korkoriskiluokkaan sijoitetut suojausryhmät, joiden pääasiallinen riskitekijä ei ole inflaatiomuuttuja. Kyseiset liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on saman valuutan määräinen.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitosten on vahvistettava erilliset yksittäiset suojausryhmät kussakin riskiluokassa seuraavia liiketoimia varten:

- a) liiketoimet, joiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on markkinahintojen perusteella laskettu volatiliteetti, riskitekijän toteutunut volatiliteetti tai kahden riskitekijän välinen korrelaatio;
- b) liiketoimet, joiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on kahden samaan riskiluokkaan sijoitetun riskitekijän välinen eroavuus, tai kahdesta saman valuutan määräisestä maksuvelvoitteesta koostuvat liiketoimet, joissa samasta riskiluokasta kuin pääasiallinen riskitekijä oleva riskitekijä sisältyy toiseen maksuvelvoitteeseen kuin siihen, joka sisältää pääasiallisen riskitekijän.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa laitosten on osoitettava liiketoimet asianomaisen riskiluokan samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, on samanlainen.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa laitosten on osoitettava liiketoimet asianomaisen riskiluokan samaan suojausryhmään vain, jos kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen kyseisten liiketoimien riskitekijöiden pari

on samanlainen ja molemmat kyseiseen pariin sisältyvät riskitekijät korreloivat positiivisesti keskenään. Muussa tapauksessa laitosten on osoitettava ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien yhteen 1 kohdan mukaisesti vahvistettuun suojausryhmään vain ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen riskitekijän perusteella.

3. Laitosten on toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä asetettava saataville tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen suojausryhmien lukumäärä kullekin riskiluokalle, kunkin kyseisen suojausryhmän pääasiallinen riskitekijä, tai olennaisin riskitekijä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, tai kunkin kyseisen suojausryhmän riskitekijäpari sekä kussakin kyseisistä suojausryhmistä olevien liiketoimien lukumäärä.

278 artikla

Tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski

1. Laitosten on laskettava nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski seuraavasti:

$$PFE = \text{kerroin} \cdot \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

jossa:

PFE = tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski;

a = nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin laskentaan sisältyviä riskiluokkia merkitsevä indeksi;

AddOn^(a) = riskiluokkaa a koskeva korotus laskettuna tapauksen mukaan 280 a–280 f artiklan mukaisesti; ja

kerroin = kerroin, joka lasketaan 3 kohdassa tarkoitettulla kaavalla.

Laskentaa varten laitosten on sisällytettävä nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin laskentaan riskiluokkaa koskeva korotus, jos vähintään yksi nettoutusryhmän liiketoimi on sijoitettu kyseiseen riskiluokkaan.

2. Edellä 275 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen useiden nettoutusryhmien, joihin sovelletaan yhtä vakuusvajesopimusta, tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski lasketaan kaikkien yksittäisten nettoutusryhmien tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin yhteenlaskettuna määränä, ikään kuin niihin ei sovellettaisi minkäänlaista vakuusvajesopimusta.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi kerroin lasketaan seuraavasti:

$$\text{kerroin} = \begin{cases} 1 & \text{jos } z \geq 0 \\ \min \left\{ 1, \text{Floor}_m + (1 - \text{Floor}_m) \cdot \exp \left(\frac{z}{y} \right) \right\} & \text{jos } z < 0 \end{cases}$$

jossa:

Floor_m = 5 %;

y = 2 · (1 – Floor_m) · Σ_aAddOn^(a)

$$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA 275 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille nettoutusryhmille} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA 275 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille nettoutusryhmille} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i \text{ 275 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille nettoutusryhmille} \end{cases}$$

NICA_i = riippumaton vakuuden nettomäärä laskettuna ainoastaan liiketoimille, jotka kuuluvat nettoutusryhmään i. NICA_i on laskettava kaupan tasolla tai nettoutusryhmän tasolla vakuusvajesopimuksesta riippuen.

279 artikla

Riskiposition laskenta

Jäljempänä 280 a–280 f artiklassa tarkoitetun riskiluokkaa koskevan korotuksen laskemiseksi laitosten on laskettava nettoutusryhmän jokaisen liiketoimen riskipositio seuraavasti:

$$\text{Riskipositio} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

jossa:

δ = liiketoimen valvojan määrittämä delta laskettuna 279 a artiklassa säädetyn kaavan mukaisesti;

AdjNot = liiketoimen mukautettu nimellismäärä laskettuna 279 b artiklan mukaisesti; ja

MF = liiketoimen maturiteettikerroin laskettuna 279 c artiklassa säädetyn kaavan mukaisesti.

279 a artikla

Valvojan määrittämä delta

1. Laitosten on laskettava valvojan määrittämä delta (δ) seuraavasti:

a) osto- ja myyntioptioiden osalta, jotka oikeuttavat option ostajan ostamaan tai myymään kohde-etuutena toimivan välineen positiiviseen hintaan yhtenä päivänä tai useina päivinä tulevaisuudessa, paitsi jos kyseiset optiot on sijoitettu korkoriskiluokkaan, laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$\delta = \text{merkki} \cdot N \left(\text{tyyppi} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0,5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

jossa:

δ = valvojan määrittämä delta;

merkki = – 1, jos liiketoimi on myyty osto-optio tai ostettu myyntioptio;

merkki = + 1, jos liiketoimi on ostettu osto-optio tai myyty myyntioptio;

tyyppi = – 1, jos liiketoimi on myyntioptio;

tyyppi = + 1, jos liiketoimi on osto-optio;

$N(x)$ = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio eli todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on nolla ja varianssi yksi, on yhtä suuri tai pienempi kuin x ;

P = option kohde-etuutena toimivan välineen spot- tai termiinihintaa; jos option kassavirrat ovat riippuvaisia kohde-etuutena toimivan välineen hinnan keskimääräisestä arvosta, P on sama kuin keskimääräinen arvo laskentapäivänä;

K = option toteutushinta;

T = option erääntymispäivä; jos optio voidaan toteuttaa vain yhtenä tulevana päivänä, erääntymispäivä on sama kuin kyseinen päivä; jos optio voidaan toteuttaa useina tulevana päivinä, erääntymispäivä on viimeinen kyseisistä päivistä; erääntymispäivä ilmaistaan vuosina käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä; ja

σ = option valvojan määrittämä volatilitteetti, joka määritetään taulukon 1 mukaisesti liiketoimen riskiluokan ja option kohde-etuutena toimivan välineen luonteen perusteella.

Taulukko 1

Riskiluokka	Kohde-etuutena toimiva väline	Valvojan määrittämä volatilitteetti
Ulkomaanvaluutta	Kaikki	15 %
Luotto	Yhden kohteen väline	100 %
	Usean kohteen väline	80 %
Osakkeet	Yhden kohteen väline	120 %
	Usean kohteen väline	75 %
Hyödykkeet	Sähkö	150 %
	Muut hyödykkeet (paitsi sähkö)	70 %
Muut	Kaikki	150 %

Option kohde-etuutena toimivan välineen termiinihintaa käyttävien laitosten on varmistettava, että

- i) termiinihintaa on option ominaisuuksien mukainen;
 - ii) termiinihintaa lasketaan käyttäen raportointipäivänä vallitsevaa korkokantaa;
 - iii) termiinihinnassa otetaan huomioon kohde-etuutena toimivan välineen odotetut kassavirrat ennen option erääntymistä;
- b) synteettisen arvopaperistamisen ja n:n tappion korista muodostuvien luottojohdannaissopimusten etuoikeusluokkien osalta laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$\delta = \text{merkki} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

jossa:

$$\text{merkki} = \begin{cases} + 1 & \text{jos luottosuoja on hankittu liiketoimen avulla} \\ - 1 & \text{jos luottosuoja on toimitettu liiketoimen avulla} \end{cases}$$

A = etuoikeusluokan kiinnityspiste; referenssiyhteisöihin k perustuvat n:n tappion korista muodostuvat luottojohdannaissopimukset: $A = (n - 1)/k$; ja

D = etuoikeusluokan irtautumispiste; referenssiyhteisöihin k perustuvat n:n tappion korista muodostuvat luottojohdannaissopimukset: $D = n/k$;

- c) muiden kuin a tai b alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta laitosten on käytettävä seuraavaa valvojan määrittämää deltaa:

$$\delta = \begin{cases} 1 & \text{jos liiketoimi on pitkä positio pääasiallisessa riskitekijässä tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa} \\ - 1 & \text{jos liiketoimi on lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa} \end{cases}$$

2. Tätä jaksoa sovellettaessa pitkä positio pääasiallisessa riskitekijässä, tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, tarkoittaa, että liiketoimen markkina-arvo kasvaa, kun kyseisen riskitekijän arvo kasvaa, ja lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä, tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, tarkoittaa, että liiketoimen markkina-arvo pienenee, kun kyseisen riskitekijän arvo kasvaa.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään
- kansainvälisen sääntelyn muutoksia vastaava kaava, jota laitosten on käytettävä, kun ne laskevat valvojan määrittämää delta-arvoa korkoriskiluokkaan sijoitetuille osto- ja myyntioptioille ottaen huomioon markkinaolosuhteet, joissa korot voivat olla negatiivisia, sekä valvojan määrittämä volatilitteetti, joka soveltuu kyseiseen kaavaan;
 - menetelmä sen määrittämiseksi, onko transaktio pitkä vai lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä, tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

279 b artikla

Mukautettu nimellismäärä

- Laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä seuraavasti:
 - niiden liiketoimien osalta, jotka on sijoitettu korkoriskiluokkaan tai luottoriskiluokkaan, laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä johdannaissopimuksen nimellismäärän ja valvojan määrittämän duraatiotekijän tulona, joka lasketaan seuraavasti:

$$\text{valvojan määrittämä duraatiotekijä} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

jossa:

R = valvojan määrittämä diskonttokorko; R = 5 prosenttia;

S = liiketoimen aloituspäivän ja raportointipäivän välinen ajanjakso, joka ilmaistaan vuosina käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä; ja

E = liiketoimen päättymisajankohdan ja raportointipäivän välinen ajanjakso, joka ilmaistaan vuosina käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä.

Liiketoimen aloituspäivämäärä on aikaisin päivä, jona vähintään yhden laitokselle maksettavan tai laitoksen maksaman liiketoimen sopimuksenmukaisen maksun suuruus on määritetty tai maksu on vaihdettu, ei kuitenkaan maksuja, jotka liittyvät vakuuksien vaihtoon vakuusvajesopimuksessa. Jos liiketoimen maksujen suuruuden määrittäminen on jo aloitettu tai liiketoimen perusteella on jo ryhdytty maksamaan maksuja raportointipäivänä, liiketoimen aloituspäivämäärä on nolla.

Jos liiketoimeen liittyy yksi tai useampi tulevaisuuden sopimuspäivämäärä, jona laitos tai vastapuoli voi päättää liiketoimen loppuunsaattamisesta ennen sen sopimuksenmukaista maturiteettia, liiketoimen aloituspäivämäärä on aikaisin seuraavista:

- se päivä, tai jos tulevia päiviä on useita, aikaisin niistä, jona laitos tai vastapuoli voi päättää liiketoimen loppuunsaattamisesta ennen sen sopimuksenmukaista maturiteettia;
- päivä, jona liiketoimen maksujen suuruuden määrittäminen on jo aloitettu tai liiketoimen perusteella on jo ryhdytty maksamaan maksuja, ei kuitenkaan maksuja, jotka liittyvät vakuuksien vaihtoon vakuusvajesopimuksessa.

Jos liiketoimella on kohde-etuutena toimivana välineenä rahoitusväline, joka voi aiheuttaa sopimusvelvoitteita, jotka ovat ylimääräisiä liiketoimen sopimusvelvoitteisiin nähden, liiketoimen aloituspäivämäärä määritetään perustuen aikaisimpaan päivään, jolloin kohde-etuutena toimivan välineen avulla maksujen suuruuden määrittäminen on jo aloitettu tai sen perusteella on jo ryhdytty maksamaan maksuja.

Liiketoimen päättymisajankohta on viimeisin päivä, jona liiketoimen sopimuksenmukainen maksu laitokselle tai laitokselta vaihdetaan tai voidaan vaihtaa.

Jos liiketoimella on kohde-etuutena toimivana välineenä rahoitusväline, joka voi aiheuttaa sopimusveloitteita, jotka ovat ylimääräisiä liiketoimen sopimusveloitteisiin nähden, liiketoimen päättymispäivä määritetään liiketoimen kohde-etuutena toimivan välineen viimeisen sopimuksenmukaisen maksun perusteella;

Jos liiketoimi on strukturoitu määrättyjen maksupäivien jälkeen jäljellä olevien riskien poistamiseksi ja sen ehdot on sovittu uudelleen sellaisiksi, että liiketoimen markkina-arvo kyseisinä määrättyinä päivinä on nolla, jäljellä olevien riskien poistaminen näinä päivinä katsotaan samaan liiketoimeen kuuluvaksi sopimuksenmukaiseksi maksuksi.

b) valuuttakurssiriskiluokkaan sijoitettujen liiketoimien osalta laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä seuraavasti:

- i) jos liiketoimi sisältää vain yhden maksuveloitteen, mukautettu nimellismäärä on johdannaissopimuksen nimellismäärä;
- ii) jos liiketoimi sisältää kaksi maksuveloitetta ja yhden maksuveloitteen nimellismäärä on laitoksen raportointivaluutan määräinen, mukautettu nimellismäärä on toisen maksuveloitteen nimellismäärä;
- iii) jos liiketoimi sisältää kaksi maksuveloitetta ja molempien maksuveloitteiden nimellismäärä on muun kuin laitoksen raportointivaluutan määräinen, mukautettu nimellismäärä on suurin näiden kahden maksuveloitteen nimellismääristä sen jälkeen, kun kyseiset määrät on muutettu laitoksen raportointivaluutan määräisiksi vallitsevaan avistakurssiin;

c) niiden liiketoimien osalta, jotka on sijoitettu osakeriskiluokkaan tai hyödykeriskiluokkaan, laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä liiketoimen kohde-etuutena toimivan välineen yhden yksikön markkinahinnan ja yksiköiden määrän siinä kohde-etuutena toimivassa välineessä, johon liiketoimi viittaa, tulona;

jos osakeriskiluokkaan tai hyödykeriskiluokkaan sijoitettu liiketoimi ilmaistaan sopimuksellisesti nimellismääränä, laitosten on käytettävä mukautettuna nimellismääränä liiketoimen nimellismäärää eikä yksiköiden määrää kohde-etuutena toimivassa välineessä;

d) muihin riskiluokkiin sijoitettujen liiketoimien osalta laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä a, b ja c alakohdassa säädettyistä menetelmistä sopivimman perusteella riippuen liiketoimen kohde-etuutena toimivan välineen luonteesta ja ominaispiirteistä.

2. Laitosten on määritettävä kohde-etuutena toimivan välineen nimellismäärä tai yksiköiden määrä 1 kohdassa tarkoitetun liiketoimen mukautetun nimellismäärän laskemista varten seuraavasti:

a) jos liiketoimen kohde-etuutena toimivan välineen nimellismäärää tai yksiköiden määrää ei ole vahvistettu ennen sen sopimuksenmukaista maturiteettia:

- i) kohde-etuutena toimivan välineen determinististen nimellismäärien ja yksiköiden määrien osalta nimellismäärä on kaikkien kohde-etuutena toimivan välineen nimellismäärien tai yksiköiden määrien determinististen arvojen painotettu keskiarvo tapauksen mukaan liiketoimen sopimuksenmukaiseen maturiteettiin saakka, kun painokerroin on se osuus aikavälistä, jonka aikana sovelletaan kutakin nimellismäärän arvoa;
- ii) kohde-etuutena toimivan välineen stokastisten nimellismäärien ja yksiköiden määrien osalta nimellismäärä on määrä, joka määritellään vahvistamalla kaavan sisällä olevat markkina-arvot tulevien markkina-arvojen laskemiseksi;

b) sopimusten, joiden nimellismäärä vaihdetaan useaan kertaan, nimellismäärä on kerrottava sopimusten mukaisten vielä jäljellä olevien maksujen lukumäärällä;

c) niiden sopimusten osalta, jotka johtavat kassavirtamaksujen tai johdannaissopimuksen kohde-etuuden moninkertaistumiseen, laitoksen on mukautettava nimellismäärää sellaisten vaikutusten huomioonottamiseksi, joita moninkertaistumisella on kyseisten sopimusten riskirakenteeseen.

3. Laitosten on muunnettava liiketoimen mukautettu nimellismäärä raportointivaluuttaansa vallitsevaan avistakurssiin, jos mukautettu nimellismäärä lasketaan tämän artiklan mukaisesti muun valuutan määräisen kohde-etuutena toimivan välineen yksiköiden määrän sopimuksenmukaisen nimellismäärän tai markkinahinnan perusteella.

279 c artikla

Maturiteettikerroin

1. Laitosten on laskettava maturiteettikerroin seuraavasti:

a) niiden liiketoimien osalta, jotka sisältyvät 275 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin nettoutusryhmiin, laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/\text{OneBusinessYear}\}, 1\}}$$

jossa:

MF = maturiteettikerroin;

M = liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti, joka on yhtä kuin liiketoimen kaikkien sopimusvelvoitteiden loppuunsaattamiseen tarvittava ajanjakso; tätä varten johdannaisopimuksen valinnaisuutta pidetään sopimusvelvoitteena; jäljellä oleva maturiteetti ilmaistaan vuosina käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä;

jos liiketoimella on toinen johdannaisopimus kohde-etuutena toimivana välineenä, ja se voi aiheuttaa ylimääräisiä sopimusvelvoitteita liiketoimen sopimusvelvoitteiden lisäksi, liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti on yhtä kuin se aika, joka tarvitaan kohde-etuutena toimivan välineen kaikkien sopimusvelvoitteiden loppuunsaattamiseen;

jos liiketoimi on strukturoitu määrättyjen maksupäivien jälkeen jäljellä olevien riskien poistamiseksi ja sen ehdot on sovittu uudelleen sellaisiksi, että liiketoimen markkina-arvo kyseisinä määrättyinä päivinä on nolla, liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti on sama kuin seuraavaan tarkistuspäivään jäljellä oleva aika; ja

OneBusinessYear = yksi vuosi pankkipäivinä ilmaistuna käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä;

b) edellä 275 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin nettoutusryhmiin sisältyvien liiketoimien maturiteettikerroin määritellään seuraavasti:

$$MF = \frac{3}{2} \sqrt{\frac{\text{MPOR}}{\text{OneBusinessYear}}}$$

jossa:

MF = maturiteettikerroin;

MPOR = jäljempänä 285 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti määritetty nettoutusryhmän riskivakuusjakso; ja

OneBusinessYear = yksi vuosi pankkipäivinä ilmaistuna käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä.

Kun määritetään asiakkaan ja määrätyösapuolen välisten liiketoimien riskivakuusjaksoa, asiakkaana tai määrätyösapuolena toimivan laitoksen on sovellettava viiden pankkipäivän vähimmäisjaksoa 285 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn sijaan.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa jäljellä oleva maturiteetti on yhtä suuri kuin sellaisten liiketoimien seuraavaan tarkistuspäivään jäljellä oleva aika, jotka on strukturoitu määrättyjen maksupäivien jälkeen jäljellä olevien riskien poistamiseksi ja joissa ehdot on sovittu uudelleen sellaisiksi, että sopimuksen markkina-arvo kyseisinä maksupäivinä on nolla.

280 artikla

Suojausryhmän valvojan määrittämän tekijän kerroin

Jäljempänä 280 a–280 f artiklassa tarkoitetun suojausryhmää koskevan korotuksen laskennassa suojausryhmän valvojan määrittämän tekijän kerroin "e" on seuraava:

$$e = \begin{cases} 1: & 277 \text{ a artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen suojausryhmien osalta} \\ 5: & 277 \text{ a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistettujen suojausryhmien osalta} \\ 0,5: & 277 \text{ a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettujen suojausryhmien osalta} \end{cases}$$

280 a artikla

Korkoriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 278 artiklaa laitosten on laskettava korkoriskiluokkaa koskeva korotus tietyille nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{IR}}$$

jossa:

AddOn^{IR} = korkoriskiluokkaa koskeva korotus;

j = kaikkia nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja korkoriskisuojausryhmiä merkitsevä indeksi; ja

$\text{AddOn}_j^{\text{IR}}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu korotus korkoriskiluokan suojausryhmälle j .

2. Laitosten on laskettava korotus korkoriskiluokan suojausryhmälle j seuraavasti:

$$\text{AddOn}_j^{\text{IR}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{IR}} \cdot \text{EffNot}_j^{\text{IR}}$$

jossa:

ϵ_j = suojausryhmän j suojausryhmän valvojan määrittämän tekijän kerroin, jonka sovellettava arvo määräytyy 280 artiklan mukaisesti;

SF^{IR} = valvojan määrittämä tekijä korkoriskiluokalle, jonka arvo on 0,5 prosenttia; ja

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä, joka lasketaan 3 kohdan mukaisesti.

3. Suojausryhmän j efektiivisen nimellismäärän laskemiseksi laitosten on ensin sijoitettava suojausryhmän jokainen liiketoimi taulukon 2 asianmukaiseen alaluokkaan. Niiden on tehtävä se kunkin liiketoimen päättymisajankohdan perusteella, joka määritetään 279 b artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti:

Taulukko 2

Alaluokka	Päättymisajankohta (vuotta)
1	> 0 ja <= 1
2	> 1 ja <= 5
3	> 5

Sen jälkeen laitosten on laskettava suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + 1,4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1,4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0,6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$$

jossa:

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä; ja

$D_{j,k}$ = suojausryhmän j alaluokan k efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{alaluokka } k} \text{Riskipositio}_l$$

jossa:

l = riskipositiota merkitsevä indeksi.

280 b artikla

Valuuttakurssiriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 278 artiklaa laitosten on laskettava valuuttakurssiriskiluokkaa koskeva korotus tietylle nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$\text{AddOn}^{\text{FX}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{FX}}$$

jossa:

AddOn^{FX} = valuuttakurssiriskiluokkaa koskeva korotus;

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja valuuttakurssiriskin suojausryhmiä merkitsevä indeksi; ja

$\text{AddOn}_j^{\text{FX}}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu korotus valuuttakurssiriskiluokan suojausryhmälle j .

2. Laitosten on laskettava korotus valuuttakurssiriskiluokan suojausryhmälle j seuraavasti:

$$\text{AddOn}_j^{\text{FX}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{FX}} \cdot \left| \text{EffNot}_j^{\text{FX}} \right|$$

jossa:

ϵ_j = suojausryhmän j valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka määritetään 280 artiklan mukaisesti;

SF^{FX} = valvojan määrittämä tekijä valuuttakurssiriskiluokalle, jonka arvo on 4 prosenttia;

$\text{EffNot}_j^{\text{FX}}$ = suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$\text{EffNot}_j^{\text{FX}} = \sum_{l \in \text{suojausryhmä } j} \text{Riskipositio}_l$$

jossa:

l = riskipositiota merkitsevä indeksi.

280 c artikla

Luottoriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 2 kohtaa laitosten on vahvistettava nettoutusryhmän asianomaiset luottoreferenssiyhteisöt seuraavasti:

a) Kutakin luottoriskiluokkaan luokitellun yhden kohteen liiketoimen kohde-etuutena toimivan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen liikkeeseenlaskijaa varten on oltava yksi luottoreferenssiyhteisö; yhden kohteen liiketoimet on osoitettava samalle luottoreferenssiyhteisölle vain silloin, kun sama liikkeeseenlaskija on laskenut liikkeeseen kyseisten liiketoimien kohde-etuutena toimivan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen.

b) Kutakin luottoriskiluokkaan luokitellun usean kohteen liiketoimen kohde-etuutena toimivan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen ryhmää tai yhteen riskikohteeseen perustuvaa luottojohdannaista varten on oltava yksi luottoreferenssiyhteisö; usean kohteen liiketoimet on osoitettava samalle luottoreferenssiyhteisölle vain silloin, kun kyseisten liiketoimien kohde-etuuksina toimivien vieraan pääoman ehtoisten referenssirahoitusvälineiden ryhmällä tai kyseisten liiketoimien yhteen riskikohteeseen perustuvilla luottojohdannaisilla on samat osatekijät.

2. Sovellettaessa 278 artiklaa laitoksen on laskettava luottoriskiluokkaa koskeva korotus tietylle nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$\text{AddOn}^{\text{Credit}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$$

jossa:

$\text{AddOn}^{\text{Credit}}$ = luottoriskiluokkaa koskeva korotus;

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja kaikkia luottoriskin suojausryhmiä merkitsevä indeksi; ja

$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = 3 kohdan mukaisesti laskettu korotus luottoriskiluokan suojausryhmälle j .

3. Laitosten on laskettava luottoriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j seuraavasti:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Credit}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k) \right)^2 + \sum_k 1 - (\rho_k^{\text{Credit}})^2 \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$

jossa:

$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = luottoriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j ;

ϵ_j = suojausryhmän j valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka määritetään 280 artiklan mukaisesti;

k = 1 kohdan mukaisesti vahvistettuja nettoutusryhmän luottoreferenssiyhteisöjä merkitsevä indeksi;

ρ_k^{Credit} = luottoreferenssiyhteisön k korrelaatiokerroin; jos luottoreferenssiyhteisö k on vahvistettu 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, $\rho_k^{\text{Credit}} = 50\%$; jos luottoreferenssiyhteisö k on vahvistettu 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, $\rho_k^{\text{Credit}} = 80\%$ prosenttia; ja

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = 4 kohdan mukaisesti määritetty luottoreferenssiyhteisöä k koskeva korotus.

4. Laitosten on laskettava luottoreferenssiyhteisöä k koskeva korotus seuraavasti:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$$

jossa:

$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$ = luottoreferenssiyhteisön k efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}} = \sum_{l \in \text{luottoreferenssiyhteisö } k} \text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}} \cdot \text{Riskipositio}_l$$

jossa:

l = riskipositiota merkitsevä indeksi; ja

$\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ = 5 kohdan mukaisesti laskettu luottoreferenssiyhteisön k valvojan määrittämä tekijä.

5. Laitosten on laskettava luottoreferenssiyhteisöön k sovellettava valvojan määrittämä tekijä seuraavasti:

a) Edellä 1 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetun luottoreferenssiyhteisön k osalta $\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ on sijoitettava yhteen kuudesta tämän kohdan taulukossa 3 ilmoitetusta valvojan määrittämästä tekijästä käyttäen perusteena vastaavan yksittäisen liikkeeseenlaskijan valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen tekemää ulkoista luottoluokitusta, jos on kyse yksittäisestä liikkeeseenlaskijasta, jolle ei ole saatavilla valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta,

i) Edellä 3 luvussa tarkoitettua menetelmää käyttävän laitoksen on määritettävä, mitä ulkoista luottoluokitusta yksittäisen liikkeeseenlaskijan sisäinen luottoluokitus vastaa;

- ii) Edellä 2 luvussa tarkoitettua menetelmää käyttävän laitoksen on sovellettava kyseiseen luottoreferenssiyhteisöön kerrointa $SF_{k,l}^{Credit} = 0,54$ prosenttia; jos laitos kuitenkin soveltaa 128 artiklaa tähän yksittäiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvän vastapuoliriskin riskipainon määrittämiseksi, kyseiseen luottoreferenssiyhteisöön on sovellettava kerrointa $SF_{k,l}^{Credit} = 1,6$ prosenttia.
- b) Edellä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistetun luottoreferenssiyhteisön k osalta:
- i) kun riskipositio l, joka osoitetaan luottoreferenssiyhteisölle k, on virallisesti hyväksytyssä pörssissä listattu luottoindeksi, kertoimen $SF_{k,l}^{Credit}$ valvojan määrittämäksi tekijäksi on valittava jompikumpi tämän kohdan taulukossa 4 määritetystä arvosta sen perusteella, mikä luottoluokitus on suurimmalla osalla indeksin osatekijöistä;
- ii) kun riskipositio "l", joka osoitetaan luottoreferenssiyhteisölle k, ei ole tämän alakohdan i alakohdassa tarkoitettu positio, kerroin $SF_{k,l}^{Credit}$ on kuhunkin osatekijään sijoitettujen valvojan määrittämien tekijöiden painotettu keskiarvo a alakohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti, kun painot määritetään kyseisen position osatekijöiden nimellisarvojen osuuksien perusteella.

Taulukko 3

Luottoluokka	Yhden kohteen liiketoimien valvojan määrittämä tekijä
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Taulukko 4

Hallitseva luotto-luokka	Noteerattujen indeksien valvojan määrittämä tekijä
Investointiluokka	0,38 %
Muu kuin investointiluokka	1,06 %

280 d artikla

Osakeriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovelletaessa 2 kohtaa laitosten on vahvistettava nettoutusryhmän asianomaiset osakereferenssiyhteisöt seuraavasti:

- a) kutakin osakeriskiluokkaan luokitellun yhden kohteen liiketoimen kohde-etuutena toimivan osakereferenssirahoitusvälineen liikkeeseenlaskijaa varten on oltava yksi osakereferenssiyhteisö; yhden kohteen liiketoimet on osoitettava samalle osakereferenssiyhteisölle vain silloin, kun sama liikkeeseenlaskija on laskenut liikkeeseen kyseisten liiketoimien kohde-etuutena toimivan osakereferenssirahoitusvälineen.
- b) Kutakin osakeriskiluokkaan luokitellun usean kohteen liiketoimen kohde-etuutena toimivan osakereferenssirahoitusvälineen ryhmää tai yhteen riskikohteeseen perustuvia osakejohdannaista varten on oltava yksi osakereferenssiyhteisö; usean kohteen liiketoimet on osoitettava samalle osakereferenssiyhteisölle vain silloin, kun kyseisten liiketoimien kohde-etuuksina toimivien osakereferenssirahoitusvälineiden ryhmällä tai kyseisten liiketoimien yhteen riskikohteeseen perustuvilla osakejohdannaissilla on soveltuvien osin samat osatekijät.

2. Sovellettaessa 278 artiklaa laitosten on laskettava osakeriskiluokkaa koskeva korotus tietyille nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$\text{AddOn}^{\text{Equity}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$$

jossa:

$\text{AddOn}^{\text{Equity}}$ = osakeriskiluokkaa koskeva korotus;

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja kaikkia osakeriskin suojausryhmiä merkitsevä indeksi; ja

$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$ = 3 kohdan mukaisesti laskettu korotus osakeriskiluokan suojausryhmälle j .

3. Laitosten on laskettava osakeriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j seuraavasti:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Equity}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k) \right)^2 + \sum_k 1 - (\rho_k^{\text{Equity}})^2 \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$

jossa:

$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$ = osakeriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j ;

ϵ_j = suojausryhmän j valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka määritetään 280 artiklan mukaisesti;

k = 1 kohdan mukaisesti vahvistettuja nettoutusryhmän osakereferenssiyhteisöjä merkitsevä indeksi;

ρ_k^{Equity} = osakereferenssiyhteisön k korrelaatiokerroin; jos osakereferenssiyhteisö k on vahvistettu 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, $\rho_k^{\text{Equity}} = 50$ prosenttia; jos osakereferenssiyhteisö k on vahvistettu 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, $\rho_k^{\text{Equity}} = 80$ prosenttia; ja

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = 4 kohdan mukaisesti määritettyä osakereferenssiyhteisöä k koskeva korotus.

4. Laitosten on laskettava osakereferenssiyhteisöä k koskeva korotus seuraavasti:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{SK}_k^{\text{Equity}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$$

jossa:

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = osakereferenssiyhteisöä k koskeva korotus;

$\text{SK}_k^{\text{Equity}}$ = osakereferenssiyhteisöön k sovellettava valvojan määrittämä tekijä; jos osakereferenssiyhteisö k on vahvistettu 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, $\text{SK}_k^{\text{Equity}} = 32$ prosenttia; jos osakereferenssiyhteisö k on vahvistettu 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, $\text{SK}_k^{\text{Equity}} = 20$ prosenttia; ja

$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$ = osakereferenssiyhteisön k efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}} = \sum_{l \in \text{osakereferenssiyhteisö } k} \text{Riskipositio}_l$$

jossa:

l = riskipositiota merkitsevä indeksi.

$\text{EffNot}_k^{\text{Com}}$ = hyödykereferenssityypin k efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Com}} = \sum_{l \in \text{hyödykereferenssityyppi } k} \text{Riskipositio}_l$$

jossa:

l = riskipositiota merkitsevä indeksi.

280 f artikla

Muiden riskien luokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 278 artiklaa laitosten on laskettava muiden riskien luokkaa koskeva korotus tietyille nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$\text{AddOn}^{\text{Other}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Other}}$$

jossa:

$\text{AddOn}^{\text{Other}}$ = muiden riskien luokkaa koskeva korotus;

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan f alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja muiden riskien luokan suojausryhmiä merkitsevä indeksi; ja

$\text{AddOn}_j^{\text{Other}}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu muiden riskien luokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j .

2. Laitosten on laskettava muiden riskien luokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j seuraavasti:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Other}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{Other}} \cdot \left| \text{EffNot}_j^{\text{Other}} \right|$$

jossa:

$\text{AddOn}_j^{\text{Other}}$ = muiden riskien luokkaa koskeva korotus suojausryhmälle "j"

ϵ_j = suojausryhmän j valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka määritetään 280 artiklan mukaisesti; ja

SF^{Other} = muiden riskien luokan valvojan määrittämä tekijä, jonka arvo on 8 prosenttia;

$\text{EffNot}_j^{\text{Other}}$ = suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$\text{EffNot}_j^{\text{Other}} = \sum_{l \in \text{suojausryhmä } j} \text{Riskipositio}_l$$

jossa:

l = riskipositiota merkitsevä indeksi.

4 jakso

Yksinkertaistettu vastapuoliriskin standardimenetelmä

281 artikla

Vastuuarvon laskenta

1. Laitoksen on laskettava yksittäinen vastuuarvo nettoutusryhmän tasolla 3 jakson mukaisesti, jolle tämän artiklan 2 kohdasta muuta johdu.

2. Nettoutusryhmän vastuuarvo lasketaan seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) laitokset eivät saa soveltaa 274 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua kohtelua;

- b) poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 275 artiklan 1 kohdassa säädetään, muiden kuin 275 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen nettoutusryhmien osalta laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

jossa:

RC = jälleenhankinta-arvo; ja

CMV = markkina-arvo.

- c) poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 275 artiklan 2 kohdassa säädetään, niiden liiketoimien nettoutusryhmien osalta, jotka toteutetaan virallisesti hyväksytyssä pörssissä, jotka asetuksen (EU) 648/2012 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saanut tai mainitun asetuksen 25 artiklan mukaisesti tunnustettu keskusvastapuoli on määrittänyt taikka joiden vakuudet vaihdetaan kahdenvälisesti vastapuolen kanssa asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan mukaisesti, laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RC = TH + MTA$$

jossa:

RC = jälleenhankinta-arvo;

TH = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava vakuusvajeraja, jonka alittuessa laitos ei voi vaatia vakuutta; ja

MTA = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava siirron vähimmäismäärä;

- d) poiketen siitä, mitä 275 artiklan 3 kohdassa säädetään, niiden useiden nettoutusryhmien osalta, joihin sovelletaan vakuusvajesopimusta, laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo kunkin yksittäisen nettoutusryhmän jälleenhankinta-arvon yhteismääränä laskettuna 1 kohdan mukaisesti ikään kuin ne eivät olisi vakuudellisia;
- e) kaikki suojausryhmät on vahvistettava 277 a artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- f) laitosten on valittava 278 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin laskentakaavassa käytetyn kertoimen arvoksi 1 seuraavasti:

$$PFE = \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

jossa:

PFE = mahdollinen tuleva luottoriski; ja

AddOn^(a) = luottoriskiluokkaa a koskeva korotus.

- g) poiketen siitä, mitä 279 a artiklan 1 kohdassa säädetään, laitosten on laskettava valvojan määrittämä delta kaikkien liiketoimien osalta seuraavasti:

$$\delta = \begin{cases} + 1 & \text{kun liiketoimi on pitkä positio pääasiallisessa riskitekijässä} \\ - 1 & \text{kun liiketoimi on lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä} \end{cases}$$

jossa:

δ = valvojan määrittämä delta;

- h) edellä 279 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu valvojan määrittämä duraatiotekijä lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$\text{valvojan määrittämä duraatiotekijä} = E - S$$

jossa:

E = liiketoimen päättymisajankohdan ja raportointipäivän välinen ajanjakso; ja

S = liiketoimen aloituspäivän ja raportointipäivän välinen ajanjakso;

- i) edellä 279 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettu maturiteettikerroin lasketaan seuraavasti:
- i) niiden liiketoimien osalta, jotka kuuluvat 275 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin nettoutusryhmiin, MF = 1;
- ii) niiden liiketoimien osalta, jotka kuuluvat 275 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin nettoutusryhmiin, MF = 0,42;
- j) edellä 280 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettu suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$\text{EffNot}_j^{\text{RR}} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

jossa:

$\text{EffNot}_j^{\text{RR}}$ = suojausryhmän j efektiivinen nimellismäärä; ja

$D_{j,k}$ = alaluokan k efektiivinen nimellismäärä;

- k) edellä 280 c artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kaava, jolla lasketaan luottoriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j, on seuraava:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Entity}_k)|$$

jossa:

$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = korotus luottoriskiluokan suojausryhmälle j; ja

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = luottoreferenssiyhteisöä k koskeva korotus;

- l) edellä 280 d artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kaava, jolla lasketaan osakeriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j, on seuraava:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Entity}_k)|$$

jossa:

$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$ = korotus osakeriskiluokan suojausryhmälle j; ja

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = luottoreferenssiyhteisöä k koskeva korotus;

- m) edellä 280 e artiklan 4 kohdassa tarkoitettu kaava, jolla lasketaan hyödykeriskiluokkaa koskeva korotus suojausryhmälle j, on seuraava:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Com}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)|$$

jossa:

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = korotus hyödykeriskiluokan suojausryhmälle j; ja

$\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)$ = hyödykereferenssityyppiä k koskeva korotus.

5 jakso

Alkuperäisen hankinta-arvon menetelmä

282 artikla

Vastuuarvon laskenta

1. Laitokset voivat laskea kaikille nettoutussopimuksen liiketoimille yksittäisen vastuuarvon, kun kaikki 274 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät. Muussa tapauksessa laitosten on laskettava vastuuarvo erikseen kullekin liiketoimelle, jota kohdellaan omana nettoutusryhmänään.

2. Nettoutusryhmän tai liiketoimen vastuuarvo on tulo, joka saadaan kertomalla luvulla 1,4 nykyisen jälleenhankinta-arvon ja tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin summa.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu nykyinen jälleenhankinta-arvo lasketaan seuraavasti:
- a) niiden liiketoimien nettoutusryhmien osalta, jotka toteutetaan virallisesti hyväksytyssä pörssissä, jotka asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saanut tai mainitun asetuksen 25 artiklan mukaisesti tunnustettu keskusvastapuoli on määrittänyt taikka joiden vakuudet vaihdetaan kahdenvälisesti vastapuolen kanssa asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan mukaisesti, laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$RC = TH + MTA$$

jossa:

RC = jälleenhankinta-arvo;

TH = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava vakuusvajeraja, jonka alittuessa laitos ei voi vaatia vakuutta; ja

MTA = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava siirron vähimmäismäärä;

- b) kaikkien muiden nettoutusryhmien tai yksittäisten liiketoimien osalta laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

jossa:

RC = jälleenhankinta-arvo; ja

CMV = markkina-arvo.

Nykyisen jälleenhankinta-arvon laskemiseksi laitosten on päivitettävä markkina-arvot vähintään kuukausittain.

4. Laitosten on laskettava 2 kohdassa tarkoitettu tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski seuraavasti:

- a) nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski on kaikkien nettoutusryhmään kuuluvien liiketoimien b alakohdan mukaisesti laskettujen tulevaisuuden potentiaalisten vastapuoliriskien summa;
- b) yksittäisen liiketoimen tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski on sen nimellismäärä kerrottuna:
- i) luvun 0,5 prosenttia ja liiketoimen vuosina ilmaistun jäljellä olevan maturiteetin tulolla korkojohdannaisso-
pimusten osalta;
 - ii) luvun 6 prosenttia ja liiketoimen vuosina ilmaistun jäljellä olevan maturiteetin tulolla luottojohdannaisso-
pimusten osalta;
 - iii) 4 prosentilla valuuttajohdannaisten osalta;
 - iv) 18 prosentilla kultajohdannaisten ja muiden hyödykejohdannaisten kuin sähköjohdannaisten osalta;
 - v) 40 prosentilla sähköjohdannaisten osalta;
 - vi) 32 prosentilla osakejohdannaisten osalta;
- c) tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettu nimellismäärä määritetään 279 b artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti kaikkien mainitussa alakohdassa mainittujen johdannaisten osalta; lisäksi tämän kohdan b alakohdan iii–vi alakohdassa tarkoitettujen johdannaisten nimellismäärä määritetään 279 b artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti;
- d) edellä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen nettoutusryhmien tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski on kerrottava luvulla 0,42.

Korkojohdannaisten ja luottojohdannaisten potentiaalisen vastapuoliriskin laskemiseksi b alakohdan i ja ii alakohdan mukaisesti laitos voi valita, käyttääkö se sopimusten alkuperäistä maturiteettia niiden jäljellä olevan maturiteetin sijaan.”

- 75) Korvataan 283 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Laitoksen on sovellettava 3 jaksossa vahvistettuja menetelmiä kaikkiin sellaisiin OTC-johdannaisliiketoimiin ja pitkän selvitysjakson liiketoimiin, joihin se ei ole saanut 1 kohdan mukaista lupaa soveltaa sisäisen mallin menetelmää. Näitä menetelmiä voidaan käyttää jatkuvasti yhdistelmänä ryhmän sisällä.”

76) Korvataan 298 artikla seuraavasti:

”298 artikla

Nettoutuksen hyväksymisestä riskien alentajana aiheutuvat vaikutukset

Sovellettaessa 3–6 jaksoa nettoutus hyväksytään virallisesti kyseisten jaksosten mukaisesti.”

77) Poistetaan 299 artiklan 2 kohdan a alakohta.

78) Muutetaan 300 artikla seuraavasti:

a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Tässä jaksossa ja seitsemännessä osassa tarkoitetaan:”;

b) lisätään alakohtat seuraavasti:

- ”5) ”käteistransaktiolla” liiketoimea, joka suoritetaan käteisenä, velkainstrumenteilla tai osakkeilla, valuuttojen avistakauppaa koskevaa spot-liiketoimea tai hyödykkeitä koskevaa spot-liiketoimea; takaisinostotransaktiot ja arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät liiketoimet eivät kuitenkaan ole käteistransaktioita;
- 6) ”epäsuoralla määritysmenettelyllä” järjestelyä, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 648/2012 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetty ehdot;
- 7) ”korkeamman tason asiakkaalla” yhteisöä, joka tarjoaa määrityspalveluja alemman tason asiakkaalle;
- 8) ”alemmman tason asiakkaalla” yhteisöä, jolla on pääsy keskusvastapuolen palveluihin korkeamman tason asiakkaan kautta;
- 9) ”monitasoisella asiakasrakenteella” epäsuoraa määritysmenettelyä, jonka mukaan yhteisö, joka ei ole määritysosapuoli, vaan on itse määritysosapuolen tai korkeamman tason asiakkaan asiakas, tarjoaa laitokselle määrityspalveluja;
- 10) ”maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomalla osuudella” osuutta, jonka määritysosapuolena toimiva laitos on sopimusperusteisesti sitoutunut toimittamaan keskusvastapuolelle sen jälkeen, kun keskusvastapuoli on käyttänyt maksukyvyttömyysrahastonsa varat kattamaan tappiot, joita sille on aiheutunut yhden tai useamman määritysosapuolensa maksukyvyttömyydestä;
- 11) ”täysin taatulla talletuksen lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvällä liiketoimella” täysin vakuudellista rahamarkkinaliiketoimintaa, jossa kaksi vastapuolta vaihtaa talletuksia keskenään ja keskusvastapuoli asettaa itsensä väliin varmistaakseen vastapuolten maksuvelvoitteiden suorittamisen.”

79) Korvataan 301 artikla seuraavasti:

”301 artikla

Aineellinen soveltamisala

1. Tätä jaksoa sovelletaan seuraaviin sopimuksiin ja liiketoimiin niin kauan kun niitä ei ole vielä selvitetty keskusvastapuolen kanssa:

- a) liitteessä II luetellut johdannais sopimukset ja luottojohdannaiset;
- b) arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet ja täysin taatut talletusten lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät liiketoimet; ja
- c) pitkän selvitysajan liiketoimet.

Tätä jaksoa ei sovelleta vastuisiin, jotka johtuvat käteistransaktioiden toimituksesta. Laitosten on sovellettava V osastossa säädettyä kohtelua mainittuihin kaupankäyntivastuisiin, jotka johtuvat kyseisistä liiketoimista ja 0 prosentin riskipainoa maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiin, jotka kattavat vain kyseiset liiketoimet. Laitosten on sovellettava 307 artiklassa säädettyä kohtelua maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiin, jotka kattavat jonkin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista sopimuksista käteistransaktioiden lisäksi.

2. Tässä jaksossa sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

- a) alkumarginaali ei sisällä osuuksia, jotka maksetaan keskusvastapuolelle keskinäisiä tappionjakamisjärjestelyjä varten;

- b) alkumarginaali sisältää vakuuden, jonka on asettanut määräytösapuolena toimiva laitos tai asiakas ja jonka määrä ylittää vähimmäismäärän, jota keskusvastapuoli tai määräytösapuolena toimiva laitos tahollaan edellyttää, sillä edellytyksellä, että keskusvastapuoli tai määräytösapuolena toimiva laitos voi asianmukaisissa tapauksissa estää määräytösapuolena toimivaa laitosta tai asiakasta nostamasta tällaista ylimääräistä vakuutta;
- c) kun keskusvastapuoli käyttää alkumarginaalia tappioiden jakamiseksi määräytösapuolensa kesken, määräytösapuolena toimivien laitosten on kohdeltava kyseistä alkumarginaalia maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituna osuutena.”

80) Korvataan 302 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Laitosten on arvioitava asianmukaisin skenaarioanalysein ja stressitestauksin, onko niiden omien varojen taso riittävä niihin riskeihin nähden, jotka ovat ominaisia keskusvastapuoleen liittyvissä vastuissa, mukaan lukien tulevaisuuden potentiaaliset luottoriskit ja ehdolliset luottoriskit, maksukyvyttömyysrahastoon rahastoiduista osuuksista aiheutuvat vastuut ja, jos määräytösapuolena on laitos, 304 artiklassa esitetyistä sopimusjärjestelyistä aiheutuvat vastuut.”

81) Korvataan 303 artikla seuraavasti:

”303 artikla

Määritysosapuolten keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden kohtelu

1. Laitoksen, joka toimii määräytösapuolena joko omia tarkoituksiaan varten tai rahoituksen välittäjänä asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä, on laskettava keskusvastapuoleen liittyviä vastuutaan koskevat omien varojen vaatimukset seuraavasti:

- a) sen on sovellettava 306 artiklassa säädettyä kohtelua keskusvastapuoleen liittyviin kaupankäyntivastuusiinsa;
- b) sen on sovellettava 307 artiklassa säädettyä kohtelua keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiinsa.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa laitoksen sellaisten omien varojen vaatimusten summa, jotka koskevat sen ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyviä vastuuta, jotka johtuvat kaupankäyntivastuista ja maksukyvyttömyysrahastoon rahastoiduista osuuksista, ei saa olla suurempi kuin sellaisten omien varojen vaatimusten summa, joita sovellettaisiin samoihin vastuisiin, jos keskusvastapuoli ei olisi ehdot täyttävä keskusvastapuoli.”

82) Muutetaan 304 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksen, joka toimii määräytösapuolena ja tuossa ominaisuudessa rahoituksen välittäjänä asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä, on laskettava kyseisen asiakkaan kanssa toteuttamia keskusvastapuoleen liittyviä liiketoimia koskevat omien varojen vaatimukset tapauksen mukaan tämän luvun 1–8 jakson, tämän osaston 4 luvun 4 jakson ja VI osaston mukaisesti.”;

b) korvataan 3, 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”3. Kun määräytösapuolena toimiva laitos käyttää tämän luvun 3 tai 6 jaksossa säädettyjä menetelmiä laskeakseen vastuistaan aiheutuvan omien varojen vaatimuksen, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) poiketen siitä, mitä 285 artiklan 2 kohdassa säädetään, laitos voi käyttää vähintään viiden pankkipäivän riskivakuusjaksoa asiakkaaseen liittyviä vastuutaan varten;
- b) laitoksen on sovellettava vähintään 10 pankkipäivän riskivakuusjaksoa keskusvastapuoleen liittyviä vastuutaan varten;
- c) poiketen siitä, mitä 285 artiklan 3 kohdassa säädetään, kun laskentaan sisältyvä nettoutusryhmä täyttää mainitun kohdan a alakohdassa säädetyn ehdon, laitos voi olla soveltamatta mainitussa alakohdassa säädettyä rajaa, edellyttäen, että nettoutusryhmä ei täytä kyseisen kohdan b alakohdassa säädettyä ehtoa eikä se sisällä riitautettuja kauppoja tai eksoottisia optioita;
- d) kun keskusvastapuoli pidättää liiketoimen vakuusmarginaalin, eikä laitoksen vakuutta ole suojattu keskusvastapuolen maksukyvyttömyyden varalta, laitoksen on sovellettava riskivakuusjaksoa, joka on yksi vuosi tai liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti sen mukaan kumpi näistä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 10 pankkipäivää.

4. Poiketen siitä, mitä 281 artiklan 2 kohdan i alakohdassa säädetään, kun määräytösapuolena toimiva laitos käyttää 4 jaksossa säädettyä menetelmää laskeakseen asiakkaaseen liittyviä vastuutaan koskevan omien varojen vaatimuksen, se voi käyttää laskennassaan maturiteettikerrointa, joka on 0,21.

5. Poiketen siitä, mitä 282 artiklan 4 kohdan d alakohdassa säädetään, kun määrätyösapuolena toimiva laitos käyttää 5 jaksossa säädettyä menetelmää laskeakseen asiakkaaseen liittyviä vastuutaan koskevan omien varojen vaatimuksen, kyseinen laitos voi käyttää kyseisessä laskennassa maturiteettikerrointa, joka on 0,21.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”6. Määrityösapuolena toimiva laitos voi käyttää 3, 4 ja 5 kohdassa säädettyistä laskelmista tuloksena saatavaa pienennettyä maksukyvyttömyystilassa olevaa vastuuta laskeakseen vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimuksensa VI osaston mukaisesti.

7. Määrityösapuolena toimiva laitos, joka kerää asiakkaalta vakuuden keskusvastapuoleen liittyvää liiketoimea varten ja siirtää vakuuden keskusvastapuolelle, voi kirjata kyseisen vakuuden vähentääkseen asiakkaaseen liittyvää vastuutaan kyseisessä keskusvastapuoleen liittyvässä liiketoimessa.

Kun kyse on monitasoisesta asiakasrakenteesta, ensimmäisessä alakohdassa säädettyä kohtelua voidaan soveltaa rakenteen jokaisella tasolla.”

83) Muutetaan 305 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Asiakkaana toimivan laitoksen on laskettava määrätyösapuolen kanssa toteuttamiaan, keskusvastapuoleensa liittyviä liiketoimia koskevat omien varojen vaatimukset tapauksen mukaan tämän luvun 1–8 jakson, tämän osaston 4 luvun 4 jakson ja VI osaston mukaisesti.”;

b) muutetaan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) asiakas on suorittanut riittävän perusteellisen oikeudellisen tarkastelun, jonka se on pitänyt ajan tasalla ja jonka perusteella b alakohdassa olevan ehdon täyttymisen varmistavat järjestelyt ovat laillisia, päteviä, sitovia ja täytäntöönpanokelpoisia asianomaisten lainkäyttöalueen tai asianomaisten lainkäyttöalueiden asiaa koskevien lakien mukaisesti;”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Arvioidessaan, täyttääkö se ensimmäisen alakohdan b alakohdassa olevan ehdon, laitos voi ottaa huomioon selkeät asiakaspositioiden ja keskusvastapuolella olevien vastaavien vakuuksien edeltävät siirrot ja toimialan aikomuksen jatkaa tätä käytäntöä.”;

c) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, jos asiakkaana toimiva laitos ei täytä mainitun kohdan a alakohdassa säädettyä edellytystä, koska laitosta ei ole suojattu tappioilta sellaisen tapauksen varalta, että määrätyösapuoli ja määrätyösapuolen toinen asiakas yhdessä tulevat maksukyvyttömiksi, edellyttäen, että kaikki muut mainitun kohdan a–d alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, laitos voi laskea määrätyösapuolen kanssa toteuttamiensa, keskusvastapuoleen liittyvien liiketoimien kaupankäyntivastuita koskevat omien varojen vaatimukset 306 artiklan mukaisesti edellyttäen, että kyseisen 306 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty 2 prosentin riskipaino korvataan 4 prosentin riskipainolla.

4. Kun on kyse monitasoisesta asiakasrakenteesta, alemman tason asiakkaana toimiva laitos, jolla on pääsy keskusvastapuolen palveluihin korkeamman tason asiakkaan kautta, voi soveltaa 2 tai 3 kohdassa säädettyä kohtelua ainoastaan, jos kyseisissä kohdissa olevat edellytykset täyttyvät rakenteen joka tasolla.”

84) Muutetaan 306 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) tapauksissa, joissa laitos toimii asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä rahoituksen välittäjänä ja keskusvastapuoleen liittyvän liiketoimen ehdoissa määrätään, että laitoksella ei ole velvollisuutta korvata asiakkaalle tappioita, jotka aiheutuvat liiketoimen arvon muutoksista, jos keskusvastapuoli tulee maksukyvyttömäksi, kyseinen laitos voi asettaa sellaisen keskusvastapuoleen liittyvän kaupankäyntivastuun vastuuarvon nollassi, joka vastaa kyseistä keskusvastapuoleen liittyvää liiketoimea;”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”d) tapauksissa, joissa laitos toimii asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä rahoituksen välittäjänä ja keskusvastapuoleen liittyvän liiketoimen ehdoissa määrätään, että laitoksella on velvollisuus korvata asiakkaalle tappiot, jotka aiheutuvat liiketoimen arvon muutoksista, jos keskusvastapuoli tulee maksukyvyttömäksi, kyseisen laitoksen on tapauksen mukaan sovellettava a tai b alakohdassa säädettyä kohtelua keskusvastapuoleen liittyvään kaupankäyntivastuuseen, joka vastaa kyseistä keskusvastapuoleen liittyvää liiketoimea.”;

b) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos keskusvastapuolelle tai määrätyösapuolelle vakuutena annetut omaisuuserät ovat konkurssioikeudellisesti erillisiä siinä tapauksessa, että keskusvastapuoli, määrätyösapuoli tai yksi tai useampi määrätyösapuolen muista asiakkaista tulee maksukyvyttömäksi, laitos voi asettaa kyseisiin omaisuuseriin liittyvän vastapuoliriskin vastuuarvon nolllaksi.

3. Laitoksen on laskettava keskusvastapuoleen liittyvien kaupankäyntivastuidensa vastuuarvot tapauksen mukaan tämän luvun 1–8 jakson ja 4 luvun 4 jakson mukaisesti.”

85) Korvataan 307 artikla seuraavasti:

”307 artikla

Keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset

Laitoksen, joka toimii määrätyösapuolena, on sovellettava seuraavaa kohtelua vastuisiinsa, jotka aiheutuvat sen keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoitamista osuuksista:

- sen on laskettava ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoiimiinsa osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset 308 artiklassa säädetyn menetelmän mukaisesti;
- sen on laskettava muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoiimiinsa tai rahastoitamattomiin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset 309 artiklassa säädetyn menetelmän mukaisesti;
- sen on laskettava ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoitamattomiin osuuksiinsa liittyvät omien varojen vaatimukset 310 artiklassa säädetyn kohtelun mukaisesti.”

86) Muutetaan 308 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Laitoksen on laskettava omien varojen vaatimus, jotta se voi kattaa ennakkoon rahastoidusta osuudesta aiheutuvan vastuun, seuraavasti:

$$K_i = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$$

jossa:

K_i = omien varojen vaatimus;

i = indeksi, joka kuvaa määrätyösapuolta;

K_{CCP} = ehdot täyttävän keskusvastapuolen oletettu pääoma, jonka kyseinen keskusvastapuoli on ilmoittanut laitokselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 c artiklan mukaisesti;

DF_i = ennakkoon rahastoitu osuus;

DF_{CCP} = keskusvastapuolen ennakkoon rahastoidut taloudelliset resurssit, jotka kyseinen keskusvastapuoli on ilmoittanut laitokselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 c artiklan mukaisesti; ja

DF_{CM} = ehdot täyttävän keskusvastapuolen kaikkien määrätyösapuolten ennakkoon rahastoitujen osuuksien summa, jonka kyseinen keskusvastapuoli on ilmoittanut laitokselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 c artiklan mukaisesti.

3. Laitoksen on 92 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vastuulle, jotka aiheutuvat sen ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoitamista osuuksista, kertomalla tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettu omien varojen vaatimus luvulla 12,5.”;

b) kumotaan 4 ja 5 kohta.

87) Korvataan 309, 310 ja 311 artikla seuraavasti:

”309 artikla

Muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoituihin osuuksiin ja muuhun kuin ehdot täyttävään keskusvastapuoleen rahastoimattomiin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset

1. Laitoksen on sovellettava seuraavaa kaavaa laskeakseen omien varojen vaatimuksen vastuille, jotka aiheutuvat kyseisen laitoksen muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon (DF) ennakkoon rahastoitamista osuuksista ja sen kyseiseen keskusvastapuoleen rahastoimattomista osuuksista (UC):

$$K = DF + UC$$

jossa:

K = omien varojen vaatimus;

DF = muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoidut tai rahastoimattomat osuudet; ja

UC = muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomat osuudet.

2. Laitoksen on 92 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vastuille, jotka aiheutuvat sen muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoitamista osuuksista, kertomalla tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettu omien varojen vaatimus luvulla 12,5.”;

310 artikla

Ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomiin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset

Laitoksen on sovellettava 0 prosentin riskipainoa ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomiin osuuksiinsa.

311 artikla

Sellaisiin keskusvastapuoliin liittyviä vastuita koskevat omien varojen vaatimukset, jotka eivät enää täytä tiettyjä edellytyksiä

1. Laitosten on sovellettava tässä artiklassa säädettyä kohtelua, kun niiden tietoon on tullut kyseisten laitosten käyttämän keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen tai keskusvastapuolen itsensä tiedotettua asiasta julkisesti, että kyseinen keskusvastapuoli ei enää täytä tapauksen mukaan toimiluvan tai hyväksynnän edellytyksiä.

2. Jos 1 kohdan edellytys täyttyy, laitosten on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet mainitussa kohdassa tarkoitettun tilanteen tietoonsa, tai aikaisemmin, mikäli laitosten toimivaltaiset viranomaiset sitä vaativat, toimittava kyseiseen keskusvastapuoleen liittyvien vastuidensa osalta seuraavasti:

- a) niiden on sovellettava kyseiseen keskusvastapuoleen liittyviin kaupankäyntivastuusiinsa 306 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä kohtelua;
- b) niiden on sovellettava kyseisen keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoimiinsa osuuksiin ja kyseiseen keskusvastapuoleen rahastoimattomiin osuuksiinsa 309 artiklassa säädettyä kohtelua;
- c) niiden on kohdeltava kyseiseen keskusvastapuoleen liittyviä muita kuin tämän kohdan a ja b alakohdassa mainittuja vastuita yritys vastuina 2 luvussa säädetyn, luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti.”

88) Lisätään 316 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitokset voivat päättää olla soveltamatta direktiivin 86/635/ETY 27 artiklan mukaisesti tuloslaskelmaan kuuluvia eriä rahoitusleasing- ja muihin vuokrasopimuksiin laskettaessa relevanttia indikaattoria ja sen sijaan

- a) sisällyttää rahoitusleasing- ja muiden vuokrasopimusten korkotuotot ja vuokrattujen omaisuuserien voitot taulukossa 1 olevassa 1 kohdassa tarkoitettuun luokkaan;
- b) sisällyttää rahoitusleasing- ja muiden vuokrasopimusten korkokulut sekä muiden vuokrattujen omaisuuserien tappiot, poistot ja arvonalentuminen taulukossa 1 olevassa 2 kohdassa tarkoitettuun luokkaan.”

89) Korvataan kolmannen osan IV osaston 1 luku seuraavasti:

”1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

325 artikla

Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskentamenetelmät

1. Laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset seuraavien menetelmien mukaisesti kaikille sellaisille kaupankäyntivaraston positioille ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisille positioille, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski:

- a) jäljempänä 2 kohdassa tarkoitettu standardimenetelmä;
- b) tämän osaston 5 luvussa säädetty sisäisten mallien menetelmä niiden riskiluokkien osalta, joita varten laitokselle on myönnetty 363 artiklan mukaisesti lupa käyttää kyseistä menetelmää.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset tarkoittavat tapauksen mukaan seuraavien omien varojen vaatimusten summaa:

- a) jäljempänä 2 luvussa tarkoitettua positioriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- b) jäljempänä 3 luvussa tarkoitettua valuuttakurssiriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- c) jäljempänä 4 luvussa tarkoitettua hyödykeriskiä koskevat omien varojen vaatimukset.

3. Laitoksen, jolle ei ole myönnetty 325 a artiklan mukaisesti vapautusta 430 b artiklassa säädettyistä ilmoittamisvaatimuksista, on 430 b artiklan mukaisesti ilmoitettava seuraaviin menetelmiin perustuva laskelma kaikille sellaisille kaupankäyntivaraston positioille ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisille positioille, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski:

- a) jäljempänä 1 a luvussa säädetty vaihtoehtoinen standardimenetelmä;
- b) jäljempänä 1 b luvussa säädetty vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmä.

4. Laitos voi käyttää tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää jatkuvasti ryhmän sisällä 363 artiklan mukaisesti.

5. Laitokset eivät saa käyttää 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää kaupankäyntivarastoonsa kuuluviin rahoitusvälineisiin, jotka ovat arvopaperistamispositioita tai vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvia positioita, kuten 6, 7 ja 8 kohdassa säädetään.

6. Arvopaperistamispositiot ja niiden tappion luottojohdannaiset, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset, kuuluvat vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun:

- a) positiot eivät ole uudelleenarvopaperistettuja positioita, arvopaperistettujen omaisuuserien etuoikeusluokan optioita eivätkä mitään muita arvopaperistettujen vastuiden johdannaisia, jotka eivät tarjoa suhteellista osuutta etuoikeusluokan tuotosta;
- b) kaikki niiden kohde-etuutena toimivat välineet ovat:
 - i) yhden kohteen välineitä mukaan lukien yhteen riskikohteeseen perustuvat luottojohdannaiset, joille on olemassa likvidit kahdensuuntaiset markkinat;
 - ii) i alakohdassa tarkoitettuihin välineisiin perustuvia yleisesti kaupan kohteena olevia indeksejä.

Kahdensuuntaisten markkinoiden katsotaan olevan olemassa, jos on tehty vilpittömässä mielessä itsenäisiä osto- ja myyntitarjouksia, niin että viimeisimpään myyntihintaan järkevissä suhteissa oleva hinta tai senhetkiset vilpittömässä mielessä tehdyt kilpailukykyiset osto- ja myyntitarjousnoteeraukset voidaan määrittellä yhden päivän aikana ja toimittaa kyseiseen hintaan suhteellisen lyhyen ajan kuluessa kaupankäyntitavan mukaisesti.

7. Positioita, joissa on jokin seuraavista kohde-etuutena toimivista välineistä, ei saa sisällyttää vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun:

- a) kohde-etuutena toimivat välineet, jotka luokitellaan 112 artiklan h tai i alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin;
- b) erillisyhtiöön kohdistuva saatava, jonka vakuutena on suoraan tai välillisesti positio, joka 6 kohdan mukaisesti ei itse olisi hyväksyttävissä sisällytettäväksi vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun.

8. Laitos voi sisällyttää vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun positioita, jotka eivät ole arvopaperistamispositioita eivätkä n:n tappion luottojohdannaisia, mutta jotka suojaavat tässä kaupankäyntisalkussa muita positioita edellyttäen, että välineelle tai sen kohde-etuutena oleville välineille on olemassa 6 kohdan toisen alakohdan mukaiset likvidit kahdensuuntaiset markkinat.

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten laitosten on laskettava 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti sellaisten kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä syyskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 a artikla

Markkinariskiä koskevista erityisistä ilmoittamisvaatimuksista vapauttaminen

1. Laitos vapautetaan 430 b artiklassa säädetystä ilmoittamisvaatimuksesta edellyttäen, että laitoksen tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä markkinariskille altistuva liiketoiminta on kooltaan kuukausittain kuukauden viimeisen päivän tietoja käyttäen tehtävän arvioinnin perusteella enintään kunkin seuraavan kynnysarvon suuruinen:

- a) 10 prosenttia laitoksen kokonaisvaroista;
- b) 500 miljoonaa euroa.

2. Laitosten on laskettava tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän markkinariskille altistuvan liiketoimintansa koko käyttäen kunkin kuukauden viimeisen päivän tietoja seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- a) laskentaan on sisällytettävä kaikki kaupankäyntivarastoon luokitellut positiot, lukuun ottamatta luottojohdannaisia, jotka kirjataan taseeseen kaupankäyntivaraston ulkopuolisia luottoriskejä kattavina sisäisinä suojauksina, ja luottojohdannaistransaktioita, jotka kuittaavat täydellisesti sisäisten suojausten aiheuttaman markkinariskin 106 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- b) laskentaan on sisällytettävä kaikki kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä;
- c) kaikki positiot on arvostettava kyseisen päivän markkina-arvoihinsa, lukuun ottamatta b alakohdassa tarkoitettuja positioita; jos position markkina-arvoa ei ole saatavilla tietylle päivälle, laitosten on käytettävä position käypää arvoa kyseisenä päivänä; jos position käypää arvoa tai markkina-arvoa ei ole saatavilla tietylle päivälle, laitosten on käytettävä position tuoreinta markkina-arvoa tai käypää arvoa;
- d) kaikkia kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita, joihin kohdistuu valuuttakurssiriskejä, on pidettävä kokonaisnettovaluuttapositiona, ja ne on arvostettava 352 artiklan mukaisesti;
- e) kaikki kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, joihin kohdistuu hyödykeriskejä, on arvostettava 357 ja 358 artiklan mukaisesti;
- f) pitkien positioiden absoluuttinen arvo on lisättävä lyhyiden positioiden absoluuttiseen arvoon.

3. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, milloin ne laskevat markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimuksensa tai lopettavat niiden laskennan tämän artiklan mukaisesti.

4. Jos laitos ei enää täytä yhtään 1 kohdassa säädettyä edellytystä, sen on ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Jäljempänä 430 b artiklassa säädettyistä ilmoittamisvaatimuksista vapauttaminen lakkaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jompikumpi seuraavista tilanteista toteutuu:

- a) laitos ei täytä 1 kohdan a tai b alakohdassa säädettyä edellytystä kolmen peräkkäisen kuukauden ajan; tai
- b) laitos ei täytä 1 kohdan a tai b alakohdassa säädettyä edellytystä yli kuuden kuukauden aikana viimeksi kuluneiden 12 kuukauden ajanjaksolla.

6. Jos laitoksen on tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti ryhdyttävä soveltamaan 430 b artiklassa säädettyjä ilmoittamisvaatimuksia, laitos voidaan vapauttaa kyseisistä ilmoittamisvaatimuksista vain, jos se osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikki tämän artiklan 1 kohdan edellytykset on täytetty keskeytyksettä kokonaisen vuoden ajan.

7. Laitokset eivät saa ottaa, ostaa tai myydä positioita ainoastaan noudattaakseen jotain 1 kohdassa asetetuista edellytyksistä kuukausittaisen arvioinnin aikana.

8. Laitos, johon voidaan soveltaa 94 artiklassa säädettyä kohtelua, vapautetaan 430 b artiklassa säädetystä ilmoittamisvaatimuksesta.

325 b artikla

Konsolidoituja vaatimuksia koskeva lupa

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, laitokset voivat kuitata yhden laitoksen tai yrityksen positioita toisen laitoksen tai yrityksen positioilla ainoastaan laskiessaan nettopositioita ja omien varojen vaatimuksia tämän osaston mukaisesti konsolidoinnin perusteella.

2. Laitokset voivat soveltaa 1 kohtaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten luvalla, joka myönnetään, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) omat varat jakautuvat asianmukaisesti ryhmän sisällä;
 - b) sääntely-, oikeus- tai sopimuskehys, jossa laitokset harjoittavat liiketoimintaansa, takaa vastavuoroisen taloudellisen tuen ryhmässä.
3. Kolmansissa maissa sijaitsevien yritysten osalta vaatimuksena on, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät 2 kohdassa säädettyjen edellytysten lisäksi:
- a) tällaisille yrityksille on annettu toimilupa kolmannessa maassa, ja ne ovat joko luottolaitoksen määritelmän mukaisia laitoksia tai tunnustettuja kolmannen maan sijoituspalveluyrityksiä;
 - b) yksittäisinä yrityksinä tällaiset yritykset täyttävät omien varojen vaatimukset, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia;
 - c) kyseisissä kolmansissa maissa ei ole määräyksiä, jotka saattaisivat vaikuttaa merkittävästi varojen siirtoihin ryhmän sisällä.”

89) Lisätään kolmannen osan IV osastoon luvut seuraavasti:

”1 a LUKU

Vaihtoehtoinen standardimenetelmä

1 jakso

Yleiset säännökset

325 c artikla

Vaihtoehtoisen standardimenetelmän soveltamisala ja rakenne

1. Tämän luvun mukaista vaihtoehtoista standardimenetelmää on käytettävä ainoastaan 430 b artiklan 1 kohdassa säädettyä ilmoittamisvaatimusta sovellettaessa.

2. Laitosten on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti salkulle, jossa on sellaisia kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita tai kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä, seuraavien kolmen osatekijän summana:

- a) jäljempänä 2 jaksossa säädetyn herkkyysperusteisen menetelmän mukainen omien varojen vaatimus;
- b) jäljempänä 5 jaksossa säädetty maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus, jota sovelletaan ainoastaan kyseisessä jaksossa tarkoitettuihin kaupankäyntivarastoon kuuluviin positioihin;
- c) jäljempänä 4 jaksossa säädetty jäännösriskejä koskeva omien varojen vaatimus, joita sovelletaan ainoastaan kyseisessä jaksossa tarkoitettuihin kaupankäyntivarastoon kuuluviin positioihin.

2 jakso

Omien varojen vaatimuksen laskemista koskeva herkkyysperusteisen menetelmä

325 d artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

- 1) ”riskiluokalla” yhtä seuraavista seitsemästä luokasta:
 - i) yleinen korkoriski;
 - ii) arvopaperistamiseen liittymätön luottomarginaaliriski (CSR);
 - iii) arvopaperistamiseen liittyvä vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun ulkopuolinen luottomarginaaliriski (vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun ulkopuolinen luottomarginaaliriski) (non-ACTP CSR);
 - iv) arvopaperistamiseen liittyvä vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun luottomarginaaliriski (vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun luottomarginaaliriski) (ACTP CSR);
 - v) osakeriski;
 - vi) hyödykeriski;
 - vii) valuuttakurssiriski;
- 2) ”herkkyydellä” 3 jakson 2 alajakson mukaista laitoksen hinnoittelumallia käyttäen laskettua position arvon suhteellista muutosta, joka johtuu position yhden relevantin riskitekijän arvon muutoksesta;
- 3) ”alaluokalla” johonkin riskiluokkaan kuuluvaa positoiden alaluokkaa, jossa positioilla on samanlainen riskiprofiili ja johon sovelletaan 3 jakson 1 alajaksossa määriteltyä riskipainoa.

325 e artikla

Herkkyysperusteisen menetelmän osatekijät

1. Laitosten on laskettava markkinariskiä koskeva omien varojen vaatimus herkkyysperusteista menetelmää käyttäen yhdistämällä seuraavat kolme omien varojen vaatimusta 325 h artiklan mukaisesti:
 - a) deltariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan instrumentin arvonmuutosten riski, joka johtuu muutoksista sen muuhun kuin volatiliteettiin liittyvissä riskitekijöissä;
 - b) vekariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan instrumentin arvonmuutosten riski, joka johtuu muutoksista sen volatiliteettiin liittyvissä riskitekijöissä;
 - c) kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan instrumentin arvonmuutosten riski, joka johtuu muutoksista sen pääasiallisissa muuhun kuin volatiliteettiin liittyvissä riskitekijöissä, joita ei oteta huomioon deltariskiä koskevissa omien varojen vaatimuksissa.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten
 - a) kaikkien niiden instrumenttien, joihin liittyy valinnaisuutta, positioihin sovelletaan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja omien varojen vaatimuksia;
 - b) kaikkien niiden instrumenttien, joihin ei liity valinnaisuutta, positioihin sovelletaan ainoastaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja omien varojen vaatimuksia.

Instrumenteilla, joihin liittyy valinnaisuutta, tarkoitetaan tätä lukua sovellettaessa muun muassa seuraavia instrumentteja: osto- ja myyntioptiot, korkokatot ja korkolattiat, swap-optiot, barrier-optiot ja eksoottiset optiot. Kytettyjä optioita, kuten ennakkomaksun mahdollisuutta tai käyttäytymisperusteisia optioita, on pidettävä optioiden itsenäisinä positioina laskettaessa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

Tätä lukua sovellettaessa instrumentteja, joiden kassavirrat voidaan kirjata kohde-etuuden nimellismäärän lineaarisena funktiona, on pidettävä instrumentteina, joihin ei liity valinnaisuutta.

325 f artikla

Delta- ja vegariskejä koskevat omien varojen vaatimukset

1. Laitosten on sovellettava 3 jakson 1 alajaksossa kuvattuja delta- ja vegariskitekijöitä, kun ne laskevat delta- ja vegariskejä koskevia omien varojen vaatimuksia.
2. Laitosten on sovellettava 3–8 kohdassa säädettyä menettelyä, kun ne laskevat delta- ja vegariskejä koskevia omien varojen vaatimuksia.
3. Kaikkien delta- ja vegariskejä koskevissa omien varojen vaatimuksissa huomioon otettavien instrumenttien herkkyys kullekin sovellettavalle delta- ja vegariskitekijälle tietyssä riskiluokassa on laskettava kunkin riskiluokan osalta käyttäen 3 jakson 2 alajaksossa olevia vastaavia kaavoja. Jos instrumentin arvo riippuu useasta riskitekijästä, herkkyys on määritettävä erikseen kunkin riskitekijän osalta.
4. Herkkyydet on sijoitettava kussakin riskiluokassa johonkin alaluokista b.
5. Kussakin alaluokassa b positiiviset ja negatiiviset herkkyydet samalle riskitekijälle on nettoutettava, jolloin saadaan nettoherkkyydet (s_k) alaluokan kullekin riskitekijälle k.
6. Nettoherkkyydet kullekin riskitekijälle kussakin alaluokassa on kerrottava vastaavilla 6 jaksossa säädettyillä riskipainoilla, jolloin saadaan painotetut herkkyydet kullekin riskitekijälle kyseisessä alaluokassa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

jossa:

WS_k = painotetut herkkyydet;

RW_k = riskipainot; ja

s_k = riskitekijä.

7. Painotetut herkkyydet eri riskitekijöille kussakin alaluokassa on laskettava yhteen käyttäen seuraavaa kaavaa, jossa neliöjuurifunktiosta olevan määrän alarajana on nolla, jolloin saadaan alaluokakohtainen herkkyys (K_b). Samassa alaluokassa (ρ_{kl}) olevien painotettujen herkkyyksien osalta on käytettävä vastaavia 6 jaksossa säädettyjä korrelaatioita.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

jossa:

K_b = alaluokakohtainen herkkyys; ja

WS = painotetut herkkyydet.

8. Alaluokkakohtainen herkkyys on laskettava riskiluokan kunkin alaluokan osalta 5, 6 ja 7 kohdan mukaisesti. Kun alaluokkakohtainen herkkyys on laskettu kaikkien alaluokkien osalta, painotetut herkkyudet kaikkien alaluokkien kaikille riskitekijöille on laskettava yhteen seuraavan kaavan mukaisesti, jossa eri alaluokissa olevien painotettujen herkkyuksien osalta on käytettävä vastaavia 6 jaksossa olevia korrelaatioita γ_{bc} , jolloin saadaan riskiluokkakohtainen delta- tai vegariskejä koskeva omien varojen vaatimus:

$$\text{Riskiluokkakohtainen delta- tai vegariskejä koskeva omien varojen vaatimus} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

jossa:

$S_b = \sum_k WS_k$ kaikille riskitekijöille alaluokassa b ja $S_c = \sum_k WS_k$ kaikille riskitekijöille alaluokassa c; jos kaikki kyseiset S_b :n ja S_c :n arvot tuottavat negatiivisen luvun laskettaessa $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_c \neq b \gamma_{bc} S_b S_c$:

kokonaissummaa, laitoksen on laskettava riskiluokkakohtaiset delta- tai vegariskejä koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen vaihtoehtoista eritelmiä, jossa

$S_b = \max [\min (\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ kaikille riskitekijöille alaluokassa b ja

$S_c = \max [\min (\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ kaikille riskitekijöille alaluokassa c.

Riskiluokkakohtaiset delta- tai vegaa koskevat omien varojen vaatimukset on laskettava kullekin riskiluokalle 1–8 kohdan mukaisesti.

325 g artikla

Kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset

Laitosten on laskettava kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset 461 a artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti.

325 h artikla

Riskiluokkakohtaisten delta-, vega- ja kaarevuusriskejä koskevien omien varojen vaatimusten yhteenlaskenta

1. Laitosten on laskettava yhteen riskiluokkakohtaiset delta-, vega- ja kaarevuusriskejä koskevat omien varojen vaatimukset 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyin menetelmän mukaisesti.

2. Edellä 325 f ja 325 g artiklassa kuvattu riskiluokkakohtaisten delta-, vega- ja kaarevuusriskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskenta on suoritettava kolme kertaa kutakin riskiluokkaa kohti käyttäen joka kerralla eri korrelaatioparametrien ρ_{kl} joukkoa (alaluokkaan kuuluvien riskitekijöiden välinen korrelaatio) ja γ_{bc} (alaluokkien välinen korrelaatio riskiluokan sisällä). Kukin näistä kolmesta joukosta vastaa erilaista skenaariota seuraavasti:

a) keskikokoisten korrelaatioiden skenaario, jossa korrelaatioparametrit ρ_{kl} ja γ_{bc} säilyvät muuttumattomina 6 jaksossa esitettyihin nähden;

b) suurten korrelaatioiden skenaario, jossa 6 jaksossa esitetyt korrelaatioparametrit ρ_{kl} ja γ_{bc} kerrotaan yhdenmukaisesti luvulla 1,25, ja parametreihin ρ_{kl} ja γ_{bc} sovelletaan 100 prosentin kattoa;

c) pienten korrelaatioiden skenaario määritetään 461 a artiklassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä.

3. Laitosten on laskettava yhteen kunkin skenaarion osalta riskiluokkakohtaiset delta-, vega- ja kaarevuusriskejä koskevat omien varojen vaatimukset kolmen skenaariokohtaisen omien varojen vaatimuksen määrittämiseksi.

4. Herkkyysperusteisen menetelmän mukainen omien varojen vaatimus on 3 kohdassa tarkoitetuista kolmesta skenaariokohtaisesta omien varojen vaatimuksesta korkein.

325 i artikla

Indeksi-instrumenttien ja usean kohde-etuuden optioiden kohtelu

Laitosten on määritettävä indeksi-instrumenttien ja usean kohde-etuuden optioiden kohtelu 461 a artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti.

325 j artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten kohtelu

Laitosten on kohdeltava yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä 461 a artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti.

325 k artikla

Merkintäsitoumuksia koskevat positiot

1. Laitokset voivat käyttää tässä artiklassa säädettyä menetelmää, kun ne laskevat velka- tai osakeinstrumenttien merkintäsitoumuksia koskevien positioden markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.
2. Laitosten on sovellettava yhtä taulukossa 1 olevaa asianmukaista kerrointa kaikkien merkintäsitoumuksia koskevien positioden nettoherkkyyksiin kussakin yksittäisessä liikkeeseenlaskijassa, lukuun ottamatta sellaisia positioita, jotka koskevat sellaisia viralliseen sopimukseen perustuvia merkintäsitoumuksia, joita kolmannet osapuolet ovat antaneet tai joissa alkuperäinen merkittäjä on tehnyt sopimuksen merkinnän kohteena olevien osakkeiden edelleenlunastuksesta, ja laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset mukautettujen nettoherkkyyksien perusteella tässä luvussa säädetyn menetelmän mukaisesti.

Taulukko 1

Työpäivä 0	0 %
Työpäivä 1	10 %
Työpäivät 2 ja 3	25 %
Työpäivä 4	50 %
Työpäivä 5	75 %
Työpäivän 5 jälkeen	100 %

Tätä artiklaa sovellettaessa "työpäivällä 0" tarkoitetaan sitä työpäivää, jona laitos sitoutuu ehdotta hyväksymään tietyn tunnetun määrän arvopapereita sovittuun hintaan.

3. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille tässä artiklassa säädetyn menetelmän soveltamisesta.

3 jakso

Riskitekijöiden ja herkkyyden määritelmät

1 alajakso

Riskitekijöiden määritelmät

325 l artikla

Yleiset korkoriskitekijät

1. Kaikille yleisille korkoriskitekijöille, mukaan lukien inflaatoriski ja valuuttojen välinen korkoperusteriski, on oltava kutakin valuuttaa kohti yksi alaluokka, joka sisältää erilaisia riskitekijätyyppisiä.

Koron muutoksille herkkiin instrumentteihin sovellettavia yleisiä deltakorkoriskitekijöitä ovat asianomaiset riskittömät korot kutakin valuuttaa ja kutakin seuraavaa maturiteettia kohden: 0,25 vuotta, 0,5 vuotta, 1 vuosi, 2 vuotta, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta, 15 vuotta, 20 vuotta ja 30 vuotta. Laitosten on määritettävä pisteiden riskitekijät lineaarisen interpoloinnin avulla tai käyttämällä menetelmää, joka on johdonmukaisin niiden hinnoittelufunktioiden kanssa, joita laitoksen riippumaton riskienvalvontatoiminto käyttää markkinariskin tai voittojen ja tappioiden raportoinnissa toimivalle johdolle.

2. Laitokset saavat tiedot valuuttakohtaisista riskittömistä koroista laitoksen kaupankäyntivarastoon kuuluvista rahamarkkinainstrumenteista, joilla on alhaisin luottoriski, kuten yliyön indeksinvaihtosopimukset.

3. Jos laitokset eivät voi soveltaa 2 kohdassa tarkoitettua menetelmää, riskittömiä korkoja koskevat tiedot perustuvat yhteen tai useampaan markkinahintojen perusteella laskettuun swap-käyrään, joita laitos käyttää positioiden markkinahintaan arvostamiseen, kuten pankkien välisen antolainauskorkojen swap-käyriin.

Jos 2 kohdassa ja tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa kuvatut markkinahintojen perusteella laskettuja swap-käyriä koskevat tiedot eivät ole riittäviä, riskittömät korot voidaan johtaa sopivimmasta tiedystä valuuttaa koskevasta valtionjoukkolainakäyrästä.

Jos laitokset soveltavat tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti johdettua yleistä korkoriskiä koskevia riskitekijöitä valtionlainainstrumentteihin, valtionlainainstrumenttia ei saa vapauttaa luottomarginaaliriskiä koskevasta omien varojen vaatimuksista. Jos näissä tapauksissa ei ole mahdollista erottaa riskitöntä korkoa luottomarginaalia koskevasta osatekijästä, herkkyys tälle riskitekijälle on luokiteltava sekä yleiseen korkoriskiluokkaan että luottomarginaaliriskiluokkaan.

4. Kun kyse on yleisistä korkoriskitekijöistä, kukin valuutta muodostaa erillisen alaluokan. Laitosten on osoitettava samassa alaluokassa oleville riskitekijöille, joilla on eri maturiteetit, eri riskipainot 6 jakson mukaisesti.

Laitosten on sovellettava ylimääräisiä riskitekijöitä niiden velkainstrumenttien inflaatorisikiin, joiden kassavirrat ovat funktionaalisesti inflaatioasteesta riippuvaisia. Kyseisten ylimääräisten riskitekijöiden tulee koostua yhdestä vektorista, joka muodostuu markkinahintojen perusteella lasketuista inflaatiotasoina eri maturiteeteille valuutoittain. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä inflaatioasteita.

5. Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys 4 kohdassa tarkoitettulle inflaatorisikiä koskevalle ylimääräiselle riskitekijälle instrumentin arvon muutoksena sen hinnoittelumallin mukaisesti tuloksena, joka saadaan 1 peruspisteen muutoksesta kussakin vektorin osatekijässä. Kukin valuutta muodostaa erillisen alaluokan. Kussakin alaluokassa laitosten on käsiteltävä inflaatiota yksittäisenä riskitekijänä riippumatta kunkin vektorin osatekijöiden määrästä. Laitosten on kuitattava kaikki tässä kohdassa kuvatulla tavalla lasketut herkkyydet inflaatioon alaluokan sisällä alaluokakohtaisen yksittäisen nettoherkkyyden aikaansaamiseksi.

6. Velkainstrumentteihin, joissa suoritetaan maksuja eri valuutoissa, on myös sovellettava kyseisten valuuttojen välistä korkoperusteriskiä. Herkkyysiin perustuvaa menetelmää sovellettaessa riskitekijöiden, joita laitosten on sovellettava, on oltava kunkin valuutan valuuttojen välinen korkoperusteriski suhteessa Yhdysvaltain dollariin tai euroon. Laitosten on laskettava valuuttojen välinen korkoperusteriski, jossa korkoperusteriski ei liity Yhdysvaltain dollariin tai euroon, joko korkoperusteriskinä suhteessa Yhdysvaltain dollariin tai korkoperusteriskinä suhteessa euroon.

Kunkin valuuttojen välisen korkoperusteriskitekijän on koostuttava yhdestä vektorista, joka muodostuu valuuttojen välisistä korkoperusteista eri maturiteeteille valuutoittain. Vektorin on sisällettävä kutakin velkainstrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä valuuttojen välisiä korkoperusteita. Kukin valuutta muodostaa eri alaluokan.

Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys valuuttojen väliselle korkoperusteriskitekijälle instrumentin arvon muutoksena sen hinnoittelumallin mukaisesti tuloksena, joka saadaan 1 peruspisteen muutoksesta kussakin vektorin osatekijässä. Kukin valuutta muodostaa erillisen alaluokan. Kussakin alaluokassa on oltava kaksi mahdollista erillistä riskitekijää: euroon perustuva ja Yhdysvaltain dollariin perustuva, riippumatta kussakin valuuttojen välisessä korkoperustevektorissa olevien osatekijöiden määrästä. Yhtä alaluokkaa kohti voi olla enintään kaksi nettoherkkyttä.

7. Yleisillä vega-korkoriskitekijöillä, joita sovelletaan optioihin, joilla on yleiseen korkotasoon herkästi reagoivia kohde-etuksia, tarkoitetaan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen asianomaisten riskittömien korkojen implisiittisiä volatilitetteja, jotka on osoitettava alaluokkiin valuutan perusteella ja jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin kussakin alaluokassa: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. Kutakin valuuttaa kohti on oltava yksi alaluokka.

Sovellettaessa nettoutusta laitosten on pidettävä implisiittisiä volatilitetteja, jotka liittyvät samoihin riskittömiin korkoihin ja jotka jaotellaan samoihin maturiteetteihin, osana samaa riskitekijää.

Kun laitokset jaottelevat implisiittisiä volatiliteetteja tässä kohdassa tarkoitettuihin maturiteetteihin, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

- a) kun option maturiteetti vastaa kohde-etuuden maturiteettia, on otettava huomioon yksittäinen riskitekijä, joka on jaoteltava kyseiseen maturiteettiin;
- b) kun option maturiteetti on lyhyempi kuin kohde-etuuden maturiteetti, on otettava huomioon seuraavat riskitekijät:
 - i) ensimmäinen riskitekijä on jaoteltava option maturiteettiin;
 - ii) toinen riskitekijä on jaoteltava option kohde-etuuden jäljellä olevaan maturiteettiin option erääntymispäivänä.

8. Yleiset kaarevuuskorkoriskitekijät, joita laitosten on sovellettava, koostuvat yhdestä riskittömien korkojen vektorista, joka edustaa erityistä riskittömien korkojen tuottokäyrää, kutakin valuuttaa kohti. Kukin valuutta muodostaa eri alaluokan. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä erilaisia riskittömien korkojen maturiteetteja.

9. Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys kullekin riskitekijälle, jota käytetään kaarevuusriskikaavassa, 325 g artiklan mukaisesti. Kaarevuusriskiä sovellettaessa laitosten on otettava huomioon vektorit, jotka vastaavat eri tuottokäyriä ja joilla on eri määrä osatekijöitä kuin samalla riskitekijällä, edellyttäen, että kyseiset vektorit vastaavat samaa valuuttaa. Laitosten on kuitattava samaan riskitekijään kohdistuvat herkkyydet. Kutakin alaluokkaa varten on vain yksi nettoherkkyys.

Inflaatoriskiä ja valuuttojen välistä korkoperusteriskiä varten ei ole kaarevuusriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

325 m artikla

Luottomarginaaliriskitekijät muuta kuin arvopaperistamista varten

1. Ne deltaluottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava muihin kuin arvopaperistamisinstrumentteihin, jotka reagoivat herkästi luottomarginaaliin, ovat kyseisten instrumenttien liikkeeseenlaskijoiden luottomarginaalin tasoja, jotka määritetään asianmukaisten velkainstrumenttien ja luottoriskinvaihtosopimusten perusteella ja jaotellaan kuhunkin seuraavista maturiteeteista: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. Laitosten on sovellettava yhtä riskitekijää kutakin liikkeeseenlaskijaa ja maturiteettia kohti riippumatta siitä, onko kyseiset luottomarginaalin tasot johdettu velkainstrumenteista tai luottoriskinvaihtosopimuksista. Alaluokat ovat 6 jaksossa tarkoitettuja luokkia ja kussakin alaluokassa on oltava kaikki asianomaiselle toimialalle luokitellut riskitekijät.

2. Ne vega-luottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on luottomarginaaliin herkästi reagoivia muita kuin arvopaperistettuja kohde-etuuksia, ovat kohde-etuuden liikkeeseenlaskijan luottomarginaalin tasojen implisiittisiä volatiliteetteja, jotka on johdettu 1 kohdassa säädetyllä tavalla ja jotka on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin sen option maturiteetin mukaisesti, johon sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. On käytettävä samoja alaluokkia kuin niitä, joita käytettiin muuta kuin arvopaperistamista varten olevan delta-luottomarginaaliriskin yhteydessä.

3. Kaarevuusluottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava muihin kuin arvopaperistamisinstrumentteihin, koostuvat erityisen liikkeeseenlaskijan luottomarginaalikäyrää edustavasta luottomarginaalien tason yhdestä vektorista. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä erilaisia luottomarginaalien tasojen maturiteetteja. On käytettävä samoja alaluokkia kuin niitä, joita käytettiin muuta kuin arvopaperistamista varten olevan deltaluottomarginaaliriskin yhteydessä.

4. Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys kullekin riskitekijälle, jota käytetään kaarevuusriskikaavassa, 325 g artiklan mukaisesti. Kaarevuusriskiä sovellettaessa laitosten on otettava huomioon vektorit, jotka määritetään asianmukaisten velkainstrumenttien tai luottoriskinvaihtosopimusten perusteella ja joilla on eri määrä osatekijöitä kuin samalla riskitekijällä edellyttäen, että kyseiset vektorit vastaavat samaa liikkeeseenlaskijaa.

325 n artikla

Luottomarginaaliriskitekijät arvopaperistamista varten

1. Laitosten on sovellettava 3 kohdassa tarkoitettuja luottomarginaaliriskitekijöitä vaihtoehtoiseen korrelaatio-kaupankäyntisalkkuun kuuluviin arvopaperistamispositioihin 325 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Laitosten on sovellettava 5 kohdassa tarkoitettuja luottomarginaaliriskitekijöitä arvopaperistamispositioihin, jotka eivät kuulu vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun 325 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

2. Ne alaluokat, joita sovelletaan vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistamisten luottomarginaaliriskisiin, ovat samat kuin joita sovelletaan 6 jaksossa tarkoitettuun muun kuin arvopaperistamisen luottomarginaaliriskisiin.

Ne alaluokat, joita sovelletaan muiden kuin vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistamisten luottomarginaaliriskisiin, koskevat nimenomaisesti 6 jaksossa tarkoitettua kyseistä riskiluokkaa.

3. Ne luottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluviin arvopaperistamispositioihin, ovat seuraavat:

- a) deltariskitekijöitä ovat arvopaperistamisposition kohde-etuuteen liittyvän vastuun liikkeeseenlaskijoiden asianomaiset luottomarginaalien tasot, jotka määritetään asianomaisten velkainstrumenttien ja luottoriskinvaihtosopimusten perusteella ja kullekin seuraavista maturiteeteista: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.
- b) ne vegariskitekijät, joita sovelletaan optioihin, joiden kohde-etuuksina on vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvia arvopaperistamispositioita, ovat arvopaperistamisposition kohde-etuuteen liittyvän vastuun liikkeeseenlaskijoiden luottomarginaalien implisiittisiä volatilitetteja, jotka määritetään tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla ja jotka on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin sen vastaavan option maturiteetin mukaisesti, johon sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.
- c) kaarevuusriskitekijät ovat arvopaperistamisposition kohde-etuuteen liittyvän vastuun liikkeeseenlaskijoiden luottomarginaalin asianomaisia tuottokäyriä, jotka ilmaistaan tämän kohdan a alakohdassa kuvatulla tavalla määritettyjen eri maturiteettien luottomarginaalien tasojen vektorina; vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä erilaisia luottomarginaalien tasojen maturiteetteja.

4. Laitosten on laskettava arvopaperistamisposition herkkyys kullekin riskitekijälle, jota käytetään 325 g artiklassa määritetyssä kaarevuusriskikaavassa. Kaarevuusriskiä sovellettaessa laitosten on otettava huomioon vektorit, jotka määritetään asianmukaisten velkainstrumenttien tai luottoriskinvaihtosopimusten perusteella ja joilla on eri määrä osatekijöitä kuin samalla riskitekijällä edellyttäen, että kyseiset vektorit vastaavat samaa liikkeeseenlaskijaa.

5. Ne luottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava muihin kuin vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluviin arvopaperistamispositioihin, liittyvät etuoikeusluokan marginaaliin, eivätkä kohde-etuutena toimivien instrumenttien marginaaliin, ja ovat seuraavat:

- a) deltariskitekijät ovat asianomaisia etuoikeusluokan luottomarginaalien tasoja, jotka jaotellaan seuraaviin maturiteetteihin etuoikeusluokan maturiteetin mukaisesti: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.
- b) ne vegariskitekijät, joita sovelletaan optioihin, joiden kohde-etuuksina on muita kuin vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvia arvopaperistamispositioita, ovat etuoikeusluokkien luottomarginaalien implisiittisiä volatilitetteja, jotka jaotellaan seuraaviin maturiteetteihin sen option maturiteetin mukaisesti, johon sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.
- c) kaarevuusriskitekijöiden on oltava samat kuin tämän kohdan a alakohdassa kuvataan; kaikkiin kyseisiin riskitekijöihin on sovellettava 6 jaksossa tarkoitettua yhteistä riskipainoa.

325 o artikla

Osakeriskitekijät

1. Kaikkien osakeriskitekijöiden alaluokat ovat 6 jaksossa tarkoitettuja luokkia.
2. Osakkeisiin liittyviä deltariskitekijöitä, joita laitosten on sovellettava, ovat kaikki osakkeiden spot-hinnat ja kaikki osakkeiden repokorot.

Osakeriskiä sovellettaessa erityinen osakkeiden repokäyrä muodostaa yksittäisen riskitekijän, joka ilmaistaan repokoron vektorina eri maturiteeteille. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä erilaisia repokorkojen maturiteetteja.

Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys osakeriskitekijälle instrumentin arvon muutoksena sen hinnoittelumallin mukaisesti tuloksena, joka saadaan 1 peruspisteen muutoksesta kussakin vektorin osatekijässä. Laitosten on kuitattava herkkyydet saman osakesidonnaisen arvopaperin repokorkoa koskevaan riskitekijään riippumatta siitä, montako osatekijää kussakin vektorissa on.

3. Ne osakkeisiin liittyvät vegariskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on osakkeisiin herkästi reagoivia kohde-etuuksia, ovat osakkeiden spot-hintojen implisiittisiä volatiliteetteja, jotka on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin niiden vastaavien optioiden maturiteettien mukaisesti, joihin sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. Osakkeiden repokoroille ei ole vegariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

4. Osakkeisiin liittyvät kaarevuusriskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on osakkeisiin herkästi reagoivia kohde-etuuksia, ovat kaikki osakkeiden spot-hinnat riippumatta vastaavien optioiden maturiteetista. Osakkeiden repokoroille ei ole kaarevuusriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

325 p artikla

Hyödykeriskitekijät

1. Kaikkien hyödykeriskitekijöiden alaluokat ovat 6 jaksossa tarkoitettuja luokkia.

2. Hyödykkeisiin liittyvät deltariskitekijät, joita laitosten on sovellettava instrumentteihin, jotka reagoivat herkästi hyödykkeisiin, ovat kaikki hyödykkeiden spot-hinnat hyödyketyyppejä ja kutakin seuraavaa maturiteettia kohti: 0,25 vuotta, 0,5 vuotta, 1 vuosi, 2 vuotta, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta, 15 vuotta, 20 vuotta ja 30 vuotta. Laitokset voivat pitää kahta hyödykkeen hintaa, jotka koskevat samaa hyödyketyyppejä ja joilla on sama maturiteetti, saman riskitekijän osatekijöinä, vain silloin kun toimituspaikkaa koskevat oikeudelliset käsitteet ovat identtiset.

3. Ne hyödykkeisiin liittyvät vegariskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on hyödykkeisiin herkästi reagoivia kohde-etuuksia, ovat hyödykkeiden hintojen hyödyketyypikohtaisia implisiittisiä volatiliteetteja, jotka on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin niiden vastaavien optioiden maturiteettien mukaisesti, joihin sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. Laitosten on pidettävä herkkyyksiä, jotka kohdistuvat samaan hyödyketyyppeihin ja jotka osoitetaan samaan maturiteettiin, yksittäisenä riskitekijänä, joka laitosten on sen jälkeen kuitattava.

4. Ne hyödykkeisiin liittyvät kaarevuusriskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on hyödykkeisiin herkästi reagoivia kohde-etuuksia, ovat ryhmä hyödykehintoja, jolla on eri maturiteetit hyödykeryhmittäin, vektorina ilmaistuna. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä kyseisen hyödykkeen hintoja. Laitokset eivät saa erotella hyödykkeiden hintoja toisistaan toimituspaikan perusteella.

Instrumentin herkkyys kullekin kaarevuusriskikaavassa käytetylle riskitekijälle on laskettava 325 g artiklassa määritetyllä tavalla. Kaarevuusriskiä sovellettaessa laitosten on pidettävä vektoreita, joilla on eri määrä osatekijöitä, samana riskitekijänä, edellyttäen, että kyseiset vektorit vastaavat samaa hyödyketyyppejä.

325 q artikla

Valuuttakurssiriskitekijät

1. Valuuttakursseja koskevalla deltariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava instrumentteihin, jotka reagoivat herkästi ulkomaanvaluuttaan, tarkoitetaan kaikkia avistakursseja valuutan, jonka määräinen instrumentti on, ja laitoksen raportointivaluutan välillä. Kutakin valuuttaparia kohden on yksi alaluokka, joka sisältää yhden riskitekijän ja yhden nettoherkkyyden.

2. Valuuttakursseja koskevalla vegariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on ulkomaanvaluuttaan herkästi reagoivia kohde-etuuksia, tarkoitetaan kurssien implisiittisiä volatiliteetteja 1 kohdassa tarkoitettujen valuuttaparien välillä. Kyseiset kurssien implisiittiset volatiliteetit on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin niiden vastaavien optioiden maturiteettien mukaisesti, joihin sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.

3. Valuuttakursseja koskevilla kaarevuusriskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on ulkomaanvaluuttaan herkästi reagoivia kohde-etuksia, tarkoitetaan 1 kohdassa tarkoitettuja riskitekijöitä.

4. Laitosten ei tarvitse erottaa toisistaan valuutan onshore- ja offshore-variantteja minkään valuuttakursseja koskevan delta-, vega- ja kaarevuusriskitekijän osalta.

2 alajakso

Herkkyiden määritelmät

325 r artikla

Deltariskiherkkyydet

1. Laitosten on laskettava yleisen korkoriskin (GIRR) deltaherkkydet seuraavasti:

a) herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat riskittömistä koroista, lasketaan seuraavasti:

$$S_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_i(r_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

jossa:

$S_{r_{kt}}$ = herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat riskittömistä koroista;

r_{kt} = riskittömien korkojen käyrän arvo k maturiteetissa t;

$V_i(.)$ = instrumentin i hinnoittelufunktio; ja

x, y = muut riskitekijät kuin r_{kt} hinnoittelufunktiossa V_i ;

b) herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat inflaatoriskistä ja valuuttojen välisestä korkoperusteriskistä, on laskettava seuraavasti:

$$S_{x_j} = \frac{V_i(\bar{x}_{ji} + 0,0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \dots)}{0,0001}$$

jossa:

S_{x_j} = herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat inflaatoriskistä ja valuuttojen välisestä korkoperusteriskistä;

\bar{x}_{ji} = m-komponenttien vektori, kun kuvataan implisiittistä inflaatiokäyrää tai valuuttojen välistä korkoperustekäyrää tietyssä valuutassa j ja kun m on yhtä kuin inflaation tai valuuttojen väliseen korkoperusteeseen liittyvien muuttujien lukumäärä instrumentin i hinnoittelumallissa;

\bar{I}_m = dimension yksikkömatriisi (1 x m);

$V_i(.)$ = instrumentin i hinnoittelufunktio; ja

y, z = muut muuttujat hinnoittelumallissa.

2. Laitosten on laskettava luottomarginaaliriskin deltaherkkydet kaikille arvopaperistetuille ja arvopaperistamattomille positioille seuraavasti:

$$S_{CS_{kt}} = \frac{V_i(CS_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_i(CS_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

jossa:

$S_{CS_{kt}}$ = luottomarginaaliriskin deltaherkkydet kaikille arvopaperistetuille ja arvopaperistamattomille positioille;

CS_{kt} = liikkeeseenlaskijan j luottomarginaalin arvo maturiteetissa t;

$V_i(.)$ = instrumentin i hinnoittelufunktio; ja

x, y = muut riskitekijät kuin CS_{kt} hinnoittelufunktiossa V_i .

3. Laitosten on laskettava osakeriskin deltaherkkydet seuraavasti:

a) herkkydet riskitekijöille, jotka koostuvat osakesidonnaisen arvopaperin spot-hinnasta, lasketaan seuraavasti:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 EQ_k, x, y, \dots) - V_i(EQ_k, x, y, \dots)}{0,01}$$

jossa:

s_k = herkkydet riskitekijöille, jotka koostuvat osakesidonnaisen arvopaperin spot-hinnasta;

k = osakesidonnainen arvopaperi;

EQ_k = kyseisen osakesidonnaisen arvopaperin spot-hinnan arvo;

$V_i(.)$ = instrumentin i hinnoittelufunktio; ja

x, y = muut riskitekijät kuin EQ_k hinnoittelufunktiossa V_i ;

b) herkkydet riskitekijöille, jotka koostuvat osakkeiden repokoroista, lasketaan seuraavasti:

$$S_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0,0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ki}, y, z \dots)}{0,0001}$$

jossa:

S_{x_k} = herkkydet riskitekijöille, jotka koostuvat osakkeiden repokoroista;

k = indeksi, joka kuvaa osaketta;

\bar{x}_{ki} = m -komponenttien vektori, kun kuvataan repokoron aikarakennetta tietyn osakkeen k osalta ja kun m on yhtä kuin eri maturiteetteja vastaavien repokorkojen lukumäärä instrumentin i hinnoittelumallissa;

\bar{I}_m = dimension yksikkömatriisi ($1 \cdot m$);

$V_i(.)$ = instrumentin i hinnoittelufunktio; ja

y, z = muut riskitekijät kuin \bar{x}_{ki} hinnoittelufunktiossa V_i .

4. Laitosten on laskettava hyödykeriskin deltaherkkydet kullekin riskitekijälle k seuraavasti:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 CTY_k, \gamma, z \dots) - V_i(CTY_k, \gamma, z \dots)}{0,01}$$

jossa:

s_k = hyödykeriskin deltaherkkydet;

k = tietty hyödykeriskitekijä;

CTY_k = riskitekijän k arvo;

$V_i(.)$ = instrumentin i markkina-arvo riskitekijän k funktiona; ja

y, z = muut riskitekijät kuin CTY_k instrumentin i hinnoittelumallissa.

5. Laitosten on laskettava valuuttakurssiriskin deltaherkkydet kullekin valuuttakurssiriskitekijälle k seuraavasti:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 FX_k, y, z \dots) - V_i(FX_k, y, z \dots)}{0,01}$$

jossa:

s_k = hyödykeriskin deltaherkkydet;

k = tietty valuuttakurssiriskitekijä;

FX_k = riskitekijän arvo;

$V_i(.)$ = instrumentin i markkina-arvo riskitekijän k funktiona; ja

y, z = muut riskitekijät kuin FX_k instrumentin i hinnoittelumallissa.

325 s artikla

Vegariskiherkkydet

1. Laitosten on laskettava option vegariskiherkkyys tietylle riskitekijälle k seuraavasti:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0,01}$$

jossa:

s_k = hyödykeriskin deltaherkkydet;

k = erityinen vegariskitekijä, joka koostuu implisiittisestä volatilitteetista;

vol_k = kyseisen riskitekijän arvo ilmaistuna prosenttiosuutena; ja

x, y = muut riskitekijät kuin vol_k hinnoittelufunktiossa V_i .

2. Kun on kyse riskiluokista, joissa vegariskitekijöillä on maturiteettidimensio mutta joihin ei voida soveltaa riskitekijöiden jaottelua koskevia sääntöjä, koska optioilla ei ole maturiteettia, laitosten on jaoteltava kyseiset riskitekijät pisimmän ennaltamäärityn maturiteetin mukaan. Kyseisiin optioihin sovelletaan jäännösriskejä koskevaa korotusta.

3. Kun on kyse optioista, joilla ei ole toteutushintaa tai rajatasoa, ja optioista, joilla on useita toteutushintoja tai rajatasoja, laitosten on sovellettava toteutushintojen ja maturiteettien jaottelua, jota käytetään sisäisesti optioiden hinnoittelussa. Myös kyseisiin optioihin sovelletaan jäännösriskejä koskevaa korotusta.

4. Laitokset eivät laske vegariskiä 325 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa tarkoitetuille arvopaperistamisen etuoikeusluokille, jotka kuuluvat vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun ja joilla ei ole implisiittistä volatilitteettia. Kyseisille arvopaperistamisen etuoikeusluokille on laskettava delta- ja kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset.

325 t artikla

Herkkyyslaskelmia koskevat vaatimukset

1. Laitosten on johdettava tässä alajaksossa säädettyjä kaavoja käyttäen herkkyudet hinnoittelumalleistaan, joiden perusteella ne raportoivat toimivalle johdolle voitoista ja tappioista.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta, jolle on myönnetty lupa käyttää 1 b luvussa säädettyä vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää, käyttämään tämän luvun mukaisten herkkyysien laskennassa sisäisten mallien menetelmänsä mukaisen riskienmittausjärjestelmän hinnoittelufunktioita markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi ja niistä raportoimiseksi 430 b artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Laskettaessa sellaisten 325 e artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien deltariskiherkkyksiä, joihin liittyy valinnaisuutta, laitokset voivat olettaa, että implisiittiseen volatilitteettiin liittyvät riskitekijät pysyvät samana.

3. Laskettaessa sellaisten 325 e artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien vegariskiherkkyksiä, joihin liittyy valinnaisuutta, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

- a) yleisen korkoriskin ja luottomarginaaliriskin osalta laitosten on kunkin valuutan osalta oletettava, että volatilitteettiriskitekijöiden kohde-etuus, jolle vegariski lasketaan, noudattelee joko log-normaalijakaumaa tai normaalijakaumaa kyseisten instrumenttien hinnoittelumalleissa;
- b) osakeriskin, hyödykeriskin ja valuuttakurssiriskin osalta laitosten on oletettava, että volatilitteettiriskitekijöiden kohde-etuus, jolle vegariski lasketaan, noudattelee log-normaalijakaumaa näiden instrumenttien hinnoittelumalleissa.
4. Laitosten on laskettava kaikki herkkyudet, lukuun ottamatta herkkyksiä vastuiden arvonnoikaisuille.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos voi edellyttää, että toimivaltaiset viranomaiset myöntävät luvan, käyttää vaihtoehtoisia deltariskiherkkyyksien määritelmiä laskiessaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita koskevat omien varojen vaatimukset tämän luvun nojalla edellyttäen, että laitos täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) kyseisiä vaihtoehtoisia määritelmiä käytetään sisäisessä riskienhallinnassa ja laitoksen riippumattoman riskienvalvontayksikön voittojen ja tappioiden raportointiin toimivalle johdolle;
- b) laitos osoittaa, että vaihtoehtoisilla määritelmillä saadaan parempi käsitys position herkkyyksistä kuin tässä alakiossa säädettyjen laskukaavojen avulla ja että niiden tuloksena saatavat herkkyydet eivät olennaisesti eroa kyseisistä laskukaavoista.

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos voi edellyttää, että toimivaltaiset viranomaiset myöntävät luvan, laskea herkkyyksien vaihtoehtoisten määritelmien lineaarisen muutoksen perusteella vegariskiherkkyydet laskiessaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita koskevat omien varojen vaatimukset tämän luvun nojalla edellyttäen, että laitos täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:

- a) laitoksen riippumaton riskienvalvontayksikkö käyttää vaihtoehtoisia määritelmiä sisäisessä riskienhallinnassa ja voittojen ja tappioiden raportoinnissa toimivalle johdolle;
- b) laitos osoittaa, että vaihtoehtoisilla määritelmillä saadaan parempi käsitys position herkkyyksistä kuin tässä alakiossa säädettyjen laskukaavojen avulla ja että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu lineaarinen muutos kuvastaa vegariskiherkkyyttä.

4 jakso

Jäännösriskiä koskeva korotus

325 u artikla

Jäännösriskejä koskeva omien varojen vaatimus

1. Edellä 2 jaksossa vahvistettujen markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten lisäksi laitosten on sovellettava omien varojen lisävaatimuksia instrumentteihin, joihin kohdistuu jäännösriskejä, tämän artiklan mukaisesti.

2. Instrumenttiin katsotaan kohdistuvan jäännösriskejä, jos se täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

- a) sen kohde-etuus on luonteeltaan eksoottinen, mikä tätä lukua sovellettaessa tarkoittaa kaupankäyntivaraston instrumenttia, jonka kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen ei sovelleta delta-, vega- tai kaarevuusriskikohtelua 2 jaksossa vahvistetun herkkyyksiperusteisen menetelmän mukaisesti eikä 5 jaksossa säädettyjä maksukyvyttömyysriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia;
- b) se on instrumentti, johon liittyy muita jäännösriskejä, mikä tätä lukua sovellettaessa tarkoittaa kumpaa tahansa seuraavista instrumenteista:
 - i) instrumentti, johon sovelletaan vega- ja kaarevuusriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia 2 jaksossa säädetyn herkkyyksiperusteisen menetelmän mukaisesti ja josta saadaan tuottoa, jota ei voida replikoida rajallisena vanilja-optioiden lineaarisena yhdistelmänä yhdellä kohde-etuuden osakkeen hinnalla, hyödykkeen hinnalla, valuuttakurssilla, joukkolainan hinnalla, luottoriskinvaihtosopimuksella tai koronvaihtosopimuksella;
 - ii) instrumentti on positio, joka kuuluu 325 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuun vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun; edellä 325 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvia suojauksia ei oteta huomioon.

3. Laitosten on laskettava 1 kohdassa tarkoitettujen omien varojen lisävaatimukset 2 kohdassa tarkoitettujen instrumenttien bruttonimellismäärien summana kerrottuna seuraavilla riskipainoilla:

- a) 1,0 prosenttia, kun on kyse 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista;
- b) 0,1 prosenttia, kun on kyse 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos ei saa soveltaa jäännösriskejä koskevaa omien varojen vaatimusta, kun on kyse instrumentista, joka täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

- a) se on kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä;
- b) sille voidaan tehdä keskitetty määrittelyasetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti;

c) sillä voidaan täysin kuitata kaupankäyntivaraston muun position markkinariski, jolloin kyseiset kaksi täysin yhteensopivaa kaupankäyntivaraston positiota vapautetaan jäännösriskejä koskevasta omien varojen vaatimuksesta.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään, mitä 2 kohtaa sovellettaessa tarkoitetaan eksoottisella kohde-etuudella ja mitkä instrumentit ovat instrumentteja, joihin liittyy jäännösriskejä.

Laatiessaan kyseisiä teknisten sääntelystandardien luonnoksia EPV tutkii, olisiko pitkäikäisyysriskiä, säätä, luonnonkatastrofeja ja tulevaa toteutunutta volatiliiteettia pidettävä eksoottisina kohde-etuuksina.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5 jakso

Maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset

325 v artikla

Määritelmät ja yleiset säännökset

1. Tässä jaksossa tarkoitetaan:

- a) ”lyhyellä vastuulla” tilannetta, jossa liikkeeseenlaskijan tai liikkeeseenlaskijaryhmän maksukyvyttömyydestä aiheutuu laitokselle voittoa riippumatta siitä, minkätyyppisestä instrumentista tai liiketoimesta vastuu muodostuu;
- b) ”pitkällä vastuulla” tilannetta, jossa liikkeeseenlaskijan tai liikkeeseenlaskijaryhmän maksukyvyttömyydestä aiheutuu laitokselle tappiota riippumatta siitä, minkä tyyppisestä instrumentista tai liiketoimesta vastuu muodostuu;
- c) ”äkällisestä maksukyvyttömyydestä aiheutuvalla bruttomäärällä (gross jump to default, JTD)” sen tappion tai voiton arvioitua kokoa, joka vastapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuu tietylle vastuulle;
- d) ”äkällisestä maksukyvyttömyydestä aiheutuvalla nettomäärällä (net jump to default, JTD)” sen tappion tai voiton arvioitua kokoa, joka vastapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuu tietylle laitokselle sen jälkeen, kun JTD-bruttomäärät on kuitattu;
- e) ”tappio-osuudella” (loss given default, LGD) vastapuolen tappio-osuutta instrumentista, jonka kyseinen vastapuoli on laskenut liikkeeseen, ilmaistuna osuutena instrumentin nimellismäärästä;
- f) ”maksukyvyttömyyden riskipainolla” prosenttiosuutta, joka vastaa kunkin vastapuolen maksukyvyttömyyden arvioitua todennäköisyyttä asianomaisten vastapuolen luottokelpoisuuden mukaisesti.

2. Maksukyvyttömyysriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia sovelletaan vieraan ja oman pääoman ehtoiisiin rahoitusvälineisiin, johdannaissopimuksiin, joiden kohde-etuutena ovat mainitut välineet, ja johdannaisiin, joiden tuottoon tai käypään arvoon vaikuttaa muun vastapuolen kuin itse johdannaissopimuksen vastapuolen maksukyvyttömyys. Laitosten on laskettava maksukyvyttömyysriskiä koskevat vaatimukset erikseen kullekin seuraavista instrumenteista: muut kuin arvopaperistamiset, arvopaperistamiset, jotka eivät kuulu vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun, ja arvopaperistamiset, jotka kuuluvat vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun. Laitosten soveltamat lopulliset maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset ovat näiden kolmen osatekijän summa.

1 alajakso

Maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset muiden kuin arvopaperistamisten osalta

325 w artikla

JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät

1. Laitoksen on laskettava JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät kullekin velkainstrumenttiin liittyvälle pitkälle vastuulle seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$JTD_{\text{long}} = \max \{LGD V_{\text{notional}} + P\&L_{\text{long}} + \text{Adjustment}_{\text{long}}; 0\}$$

jossa:

JTD_{long} = JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät pitkälle vastuulle;

- V_{notional} = instrumentin nimellisarvo;
- $P\&L_{\text{long}}$ = arvo, jolla oikaistaan voittoja ja tappioita, jotka laitos on jo ottanut huomioon käyvän arvon muuttumisen vuoksi instrumentissa, josta pitkä vastuu muodostuu; voitot ilmoitetaan kaavassa plusmerkkisinä ja tappiot miinusmerkkisinä; ja
- $\text{Adjustment}_{\text{long}}$ = määrä, jolla laitoksen voitto maksukyvyttömyyshetkellä lisääntyisi tai vähenisi johdannaisso-
pimuksen rakenteen vuoksi suhteessa kohde-etuutena olevan välineen täysimääräiseen
tappioon; lisäykset ilmoitetaan arvossa $\text{Adjustment}_{\text{long}}$ plusmerkkisinä ja vähennykset
miinusmerkkisinä.

2. Laitoksen on laskettava JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät kullekin velkainstrumentteihin liittyvälle lyhyelle vastuulle seuraavasti:

$$\text{JTD}_{\text{short}} = \min \{ \text{LGD} \cdot V_{\text{notional}} + P\&L_{\text{short}} + \text{Adjustment}_{\text{short}}; 0 \}$$

jossa:

- $\text{JTD}_{\text{short}}$ = JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät kullekin lyhyelle vastuulle;
- V_{notional} = instrumentin nimellisarvo, joka merkitään kaavaan miinusmerkkisenä;
- $P\&L_{\text{short}}$ = arvo, jolla oikaistaan voittoja ja tappioita, jotka laitos on jo ottanut huomioon käyvän arvon muuttumisen vuoksi instrumentissa, josta lyhyt vastuu muodostuu; voitot ilmoitetaan kaavassa plusmerkkisinä, ja tappiot ilmoitetaan kaavassa miinusmerkkisinä; ja
- $\text{Adjustment}_{\text{short}}$ = määrä, jolla laitoksen voitto maksukyvyttömyyshetkellä lisääntyisi tai vähenisi johdannaisso-
pimuksen rakenteen vuoksi suhteessa kohde-etuutena olevan välineen täysimääräiseen
tappioon; vähennykset ilmoitetaan arvossa $\text{Adjustment}_{\text{short}}$ plusmerkkisinä ja lisäykset
ilmoitetaan arvossa $\text{Adjustment}_{\text{short}}$ miinusmerkkisinä.

3. Laitoksen on 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun laskelman tekemiseksi sovellettava seuraavaa velkainstrumentin LGD-arvoa:

- 100 prosenttia, kun on kyse muihin kuin etuoikeutettuihin velkainstrumentteihin liittyvistä vastuista;
- 75 prosenttia, kun on kyse etuoikeutettuihin velkainstrumentteihin liittyvistä vastuista;
- 25 prosenttia, kun on kyse 129 artiklassa tarkoitettujen katettujen joukkolainojen vastuista.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyjen laskelmien tekemiseksi nimellismäärät määritetään seuraavasti:

- kun on kyse velkainstrumentista, nimellismäärä on sen yksikköarvo;
- kun on kyse johdannaisopimuksesta, jonka kohde-etuutena on vieraan pääoman ehtoinen arvopaperi, nimellismäärä on johdannaisopimuksen nimellismäärä.

5. Oman pääoman ehtoiisiin rahoitusvälineisiin liittyvien vastuuden osalta laitosten on laskettava JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen kaavojen käyttämisen sijaan seuraavasti:

$$\text{JTD}_{\text{long}} = \max \{ \text{LGD} \cdot V + P\&L_{\text{long}} + \text{Adjustment}_{\text{long}}; 0 \}$$

$$\text{JTD}_{\text{short}} = \min \{ \text{LGD} \cdot V + P\&L_{\text{short}} + \text{Adjustment}_{\text{short}}; 0 \}$$

jossa:

- JTD_{long} = JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät pitkälle vastuulle;
- $\text{JTD}_{\text{short}}$ = JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät lyhyelle vastuulle; ja
- V = osakkeen käypä arvo tai, kun on kyse johdannaisopimuksesta, jonka kohde-etuutena on osake, kohde-etuutena olevan osakkeen käypä arvo.

6. Laitosten on sovellettava 100 prosentin LGD-arvoa oman pääoman ehtoiisiin rahoitusvälineisiin 5 kohdassa tarkoitetun laskelman tekemiseksi.

7. Kun on kyse maksukyvyttömyysriskiin liittyvistä vastuista, jotka aiheutuvat johdannaissopimuksista, joiden tuotto vastapuolen maksukyvyttömyystapauksessa ei liity kyseisen vastapuolen liikkeeseen laskeman tietyn rahoitusvälineen nimellismäärään, kyseisen vastapuolen LGD-arvoon tai tämän liikkeeseen laskemaan rahoitusvälineeseen, laitosten on käytettävä vaihtoehtoisia menetelmiä, joiden avulla voidaan laskea JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

- a) miten laitosten on laskettava JTD:stä aiheutuvat määrät erityyppisille instrumenteille tämän artiklan mukaisesti;
- b) mitä vaihtoehtoisia menetelmiä laitosten on käytettävä 7 kohdassa tarkoitettujen JTD:stä aiheutuvien bruttomäärien arvioimiseksi.
- c) muiden kuin 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien nimellismäärät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 x artikla

JTD:stä aiheutuvat nettomäärät

1. Laitosten on laskettava JTD:stä aiheutuvat nettomäärät kuittaamalla lyhyiden ja pitkien vastuiden JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät. Kuittaminen on mahdollista ainoastaan samaan vastapuoleen kohdistuvien vastuiden välillä, missä yhteydessä lyhyet vastuut ovat etuoikeusasemaltaan samoja tai huonompia kuin pitkät vastuut.

2. Kuittaminen on joko täydellistä tai osittaista kuittaavien vastuiden maturiteetin mukaan:

- a) Kuittaminen on täydellistä, jos kaikkien kuittaavien vastuiden maturiteetti on vähintään yksi vuosi.
- b) Kuittaminen on osittaista, jos vähintään yhden kuittaavan vastuun maturiteetti on alle yksi vuosi, missä tapauksessa kunkin maturiteetiltaan alle yhden vuoden vastuun JTD-määrän koko kerrotaan vastuun maturiteetin ja yhden vuoden välisellä suhdeluvulla.

3. Jos kuittaminen ei ole mahdollista, JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät ovat yhtä kuin JTD:stä aiheutuvat nettomäärät, kun on kyse vastuista, joiden maturiteetti on vähintään yksi vuosi. JTD:stä aiheutuvia bruttomäärät, joiden maturiteetti on alle yksi vuosi, kerrotaan vastuun maturiteetin ja yhden vuoden välisellä suhdeluvulla alarajan ollessa kolme kuukautta, jotta voidaan laskea JTD:stä aiheutuvat nettomäärät.

4. Edellä olevan 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi sovelletaan mieluummin johdannaissopimusten maturiteetteja kuin niiden kohde-etuuksien maturiteetteja. Osakkeiden käteiskauppaan liittyvien vastuiden maturiteetti on laitoksen oman harkintavallan mukaan joko yksi vuosi tai kolme kuukautta.

325 y artikla

Maksukyvyttömyysriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskenta

1. JTD:stä aiheutuvat nettomäärät kerrotaan vastapuolen tyyppistä riippumatta maksukyvyttömyyden riskipainoilla, jotka vastaavat niiden luottoluokkaa, taulukon 2 mukaisesti:

Taulukko 2

Luottoluokka	Maksukyvyttömyyden riskipaino
Luottoluokka 1	0,5 %
Luottoluokka 2	3 %

Luottoluokka	Maksukyvyttömyyden riskipaino
Luottoluokka 3	6 %
Luottoluokka 4	15 %
Luottoluokka 5	30 %
Luottoluokka 6	50 %
Luokittelemattomat	15 %
Maksukyvyttömyystilassa	100 %

2. Vastuut, jotka saivat 0 prosentin riskipainon luottoriskiin sovellettavalla standardimenetelmällä II osaston 2 luvun mukaisesti, saavat 0 prosentin maksukyvyttömyyden riskipainon maksukyvyttömyysriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi.

3. Painotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät osoitetaan seuraaviin alaluokkiin: yritykset, valtiot ja paikallishallinnot/kunnat.

4. Painotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät lasketaan kussakin alaluokassa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{long}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS \cdot (\sum_{i \in \text{short}} RW_i |\text{net JTD}_i|); 0 \}$$

jossa:

DRC_b = maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus alaluokassa b;

i = indeksi, joka kuvaa alaluokkaan b kuuluvaa instrumenttia;

RW_i = riskipaino; ja

WtS = suhdeluku, joka kuvaa suojaussuhteista saatua hyötyä tietyssä alaluokassa ja joka lasketaan seuraavasti:

$$WtS = \frac{\sum \text{netJTD}_{\text{long}}}{\sum \text{netJTD}_{\text{long}} + \sum |\text{netJTD}_{\text{short}}|}$$

Arvojen DRC_b ja WtS laskemiseksi pitkät ja lyhyet positiot on laskettava yhteen kaikkien alaluokassa olevien positioiden osalta riippumatta siitä, mihin luottoluokkaan kyseiset positiot on osoitettu, jotta tulokseksi saadaan alaluokkakohtaiset maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset.

5. Lopullinen maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus muiden kuin arvopaperistettujen vastuiden osalta saadaan laskemalla yhteen omien varojen vaatimukset alaluokkatasolla.

2 alajakso

Maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset arvopaperistamisten osalta (muu kuin vaihtoehtoinen korrelaatiokaupankäyntisalkku)

325 z artikla

JTD:stä aiheutuvat määrät

1. JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät ovat arvopaperistettujen vastuiden osalta näiden markkina-arvot tai jos niiden markkina-arvoa ei ole saatavilla, sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti määritetty käypä arvo.

2. JTD:stä aiheutuvat nettomäärät määritetään kuittaamalla pitkät ja lyhyet JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät. Kuittaaminen on mahdollista vain sellaisten arvopaperistettujen vastuiden välillä, joiden kohde-etuutena on sama varojen pooli ja jotka kuuluvat samaan etuoikeusluokkaan. Kuittaaminen ei ole sallittua sellaisten arvopaperistettujen vastuiden välillä, joiden kohde-etuutena on erilaisia varojen pooleja, vaikka niiden kiinnittämisen ja irrottamisasteet olisivat samat.
3. Jos olemassa olevia arvopaperistettuja vastuita eriyttämällä tai yhdistämällä voidaan täysin replikoida muita olemassa olevia arvopaperistettuja vastuita, lukuun ottamatta maturiteettidimensiota, kuittaamiseen saa käyttää kyseisen eriyttämisen tai yhdistämisen tuloksena saatuja vastuita olemassa olevien arvopaperistettujen vastuiden sijaan.
4. Jos olemassa olevia vastuita kohde-etuutena olevissa riskikohteissa eriyttämällä tai yhdistämällä voidaan täysin replikoida olemassa olevan arvopaperistetun vastuun koko etuoikeusluokkarakenne, kuittaamiseen saa käyttää kyseisen eriyttämisen tai yhdistämisen tuloksena saatuja vastuita olemassa olevien arvopaperistettujen vastuiden sijaan. Jos kohde-etuutena olevia riskikohteita käytetään tällä tavoin, niitä ei saa enää ottaa huomioon muita kuin arvopaperistamisia koskevassa maksukyvyttömyysriskikohtelussa.
5. Edellä olevaa 325 x artiklaa sovelletaan sekä olemassa oleviin arvopaperistettuihin vastuisiin että tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti käytettyihin arvopaperistettuihin vastuisiin. Merkitykselliset maturiteetit ovat arvopaperistamisen etuoikeusluokkien maturiteetit.

325 aa artikla

Maksukyvyttömyysriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskenta arvopaperistamisten osalta

1. Arvopaperistettujen vastuiden JTD:stä aiheutuvat nettomäärät kerrotaan 8 prosentilla siitä riskipainosta, jota sovelletaan asianomaiseen arvopaperistettuun vastuuseen, mukaan lukien YLS-arvopaperistaminen, kaupankäyntivaraston ulkopuolisissa erissä II osaston 5 luvun 3 jaksossa vahvistetun menetelmähierarkian mukaisesti ja vastapuolen tyypistä riippumatta.
 2. Yhden vuoden maturiteettia sovelletaan kaikkiin etuoikeusluokkiin, joiden osalta riskipainot lasketaan SEC-IRBA- ja SEC-ERBA-menetelmillä.
 3. Riskipainotetut JTD:stä aiheutuvat määrät on yksittäisten arvopaperistamisten käteiskauppaan liittyvien vastuiden osalta rajattava position käypään arvoon.
 4. Riskipainotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät on osoitettava seuraaviin alaluokkiin:
 - a) yksi yhteinen alaluokka kaikille yrityksille alueesta riippumatta;
 - b) yhteensä 44 eri alaluokkaa, jotka vastaavat yhtä alaluokkaa kullakin alueella kutakin toisessa alakohdassa määriteltyä 11 omaisuusluokkaa kohden.
- Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa 11 omaisuusluokkaa ovat seuraavat: omaisuusvakuudelliset yritystodistukset (ABCP), autolainat/-leasingosimukset, asuntolainavakuudelliset arvopaperit (RMBS), luottokortit, liikekiinteistölainavakuudelliset arvopaperit (CMBS), lainavakuudelliset velkasitoumukset, vakuudellinen velkasitoumus (CDO-squared), pienet ja keskisuuret yritykset ("pk-yritykset"), opintolainat, muut vähittäislainat ja muut tukkulainat. Kyseiset neljä aluetta ovat seuraavat: Aasia, Eurooppa, Pohjois-Amerikka ja muu maailma.
5. Arvopaperistetun vastuun osoittamiseksi johonkin alaluokkaan laitosten on käytettävä markkinoilla yleisesti käytettyä luokitusta. Laitosten on osoitettava kukin arvopaperistettu vastuu ainoastaan yhteen 4 kohdassa tarkoitetuista alaluokista. Sellainen arvopaperistettu vastuu, jota laitos ei voi osoittaa alaluokkaan omaisuusluokan tai alueen mukaan, on osoitettava muita vähittäislainoja, muita tukkulainoja tai muuta maailmaa koskevaan omaisuusluokkaan.
 6. Painotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät lasketaan kussakin alaluokassa samalla tavalla kuin muita kuin arvopaperistettuja vastuita koskevan maksukyvyttömyysriskin yhteydessä käyttäen 325 y artiklan 4 kohdassa säädettyä kaavaa, minkä tuloksena saadaan maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus kullekin alaluokalle.
 7. Lopullinen maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomien arvopaperistamisten osalta saadaan laskemalla yhteen omien varojen vaatimukset alaluokkatasolla.

3 alajakso

Maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistamisten osalta

325 ab artikla

Soveltamisala

1. Vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta omien varojen vaatimukseen on sisällyttävä maksukyvyttömyysriski, joka koskee arvopaperistettuja vastuuta ja muita kuin arvopaperistettuja suojauksia. Näitä suojauksia ei oteta huomioon muita kuin arvopaperistamisia koskevan maksukyvyttömyysriskin laskennan yhteydessä. Hajautushyötyä ei saada seuraavien välillä: muiden kuin arvopaperistamisten maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset, vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomien arvopaperistamisten maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset ja vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistamisten maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset.

2. Kun on kyse kaupankäynnin kohteena olevista muista kuin arvopaperistetuista luotto- ja osakejohdannaisista, JTD:stä aiheutuvat määrät kutakin yksittäistä osatekijää kohden on määritettävä soveltamalla läpikatsomisperiaatetta.

325 ac artikla

JTD:stä aiheutuvat määrät vaihtoehtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

- "eriyttämällä arvostusmallia käyttäen" tarkoitetaan sitä, että arvopaperistamisen yhteen ainoaan riskikohteeseen keskittyvä osa arvostetaan arvopaperistamisen ehdottoman ja ehdollisen arvon välisenä erotuksena olettaen, että kyseinen riskikohde tulee maksukyvyttömäksi LGD-arvon ollessa 100 prosenttia;
- "replikoinnilla" sitä, että yksittäisiä arvopaperistettuja indeksietuoikeusluokkia yhdistelemällä luodaan toinen etuoikeusluokka samassa indeksisarjassa tai positio sellaisessa indeksisarjassa, jota ei ole jaettu etuoikeusluokkiin (untranchet);
- "eriyttämällä" sitä, että indeksi replikoidaan arvopaperistamisella, jonka kohde-etuuteen liittyvät vastuut poolissa ovat samat kuin yhteen riskikohteeseen keskittyvät vastuut, joista indeksi muodostuu.

2. JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät ovat vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistettujen ja muiden kuin arvopaperistettujen vastuuiden osalta niiden markkina-arvo tai jos niiden markkina-arvoa ei ole saatavilla, sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti määritetty käypä arvo.

3. N:n tappion tuotteita kohdellaan etuoikeusluokkiin jaettuina tuotteina seuraavien kiinnittämisen- ja irrottamispisteiden mukaisesti:

- kiinnittämispiste = $(N - 1) / \text{riskikohteet yhteensä}$;
- irrottamispiste = $N / \text{riskikohteet yhteensä}$;

jossa: "riskikohteilla yhteensä" tarkoitetaan riskikohteiden kokonaislukumäärää kohde-etuutena olevassa korissa tai poolissa.

4. JTD:stä aiheutuvat nettomäärät määritetään kuittaamalla pitkät JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät ja lyhyet JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät. Kuittaminen on mahdollista ainoastaan sellaisten vastuiden välillä, jotka maturiteettia lukuun ottamatta ovat identtiset. Kuittaminen on mahdollista ainoastaan seuraavasti:

- indeksien, indeksietuoikeusluokkien ja räätelöityjen etuoikeusluokkien osalta kuittaminen on mahdollista eri maturiteeteissa saman indeksiperheen, -sarjan ja -etuoikeusluokan sisällä edellyttäen, että sovelletaan 325 x artiklassa vahvistettuja säännöksiä, jotka koskevat maturiteetiltaan alle yhden vuoden vastuuta; pitkät JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät ja lyhyet JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät, jotka ovat toistensa täydelliset replikaatit, voidaan kuitata eriyttämällä ne vastuisiin, jotka vastaavat yhtä ainoaa riskikohdetta, käyttäen arvostusmallia; tällaisissa tapauksissa JTD:stä aiheutuvien bruttomäärien summa – kun eriyttämisen kautta saatu vastuu vastaa yhtä ainoaa riskikohdetta – on yhtä kuin JTD:stä aiheutuva bruttomäärä eriyttämättömän vastuun osalta;
- edellä a alakohdassa tarkoitettu eriyttämällä tapahtuva kuittaminen ei ole sallittua uudelleenarvopaperistamisten tai arvopaperistettujen vastuuiden johdannaisten osalta;
- indeksien ja indeksietuoikeusluokkien osalta kuittaminen on mahdollista kaikissa maturiteeteissa saman indeksiperheen, -sarjan ja -etuoikeusluokan sisällä replikoinnin tai eriyttämisen kautta; jos pitkät vastuut ja lyhyet vastuut vastaavat toisiaan, lukuun ottamatta yhtä jäljellä olevaa osatekijää, kuittaus sallitaan, ja JTD:stä aiheutuvan nettomäärän on kuvastettava jäljelle jäävää vastuuta;
- saman indeksisarjan eri etuoikeusluokkia, saman indeksin eri sarjoja ja eri indeksiperheitä ei saa käyttää toistensa kuittamiseen.

325 ad artikla

Maksukyvyttömyysriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskenta vaihtohtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta

1. JTD:stä aiheutuvat nettomäärät kerrotaan seuraavasti:
 - a) etuoikeusluokkiin jaettujen tuotteiden osalta maksukyvyttömyysriskipainoilla, jotka vastaavat niiden 325 y artiklan 1 ja 2 kohdassa määriteltyä luottoluokkaa;
 - b) muiden kuin etuoikeusluokkiin jaettujen tuotteiden osalta 325 aa artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla maksukyvyttömyyden riskipainoilla.
2. Riskipainotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät osoitetaan indeksiä vastaaviin alaluokkiin.
3. Painotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät lasketaan kussakin alaluokassa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{long}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS_{ACTP} \cdot (\sum_{i \in \text{short}} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|); 0 \}$$

jossa:

DRC_b = maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus alaluokassa b;

i = alaluokkaan b kuuluva instrumentti; ja

WtS_{ACTP} = suhdeluku, joka kuvaa suojaussuhteista saatua hyötyä tietyssä alaluokassa, laskettuna 325 y artiklan 4 kohdassa vahvistetun WtS -kaavan mukaisesti käyttäen pitkiä positioita ja lyhyitä positioita koko vaihtohtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkussa eikä pelkästään asiaa koskevassa alaluokassa.

4. Laitosten on laskettava vaihtohtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset (DRC_{ACTP}) seuraavan kaavan mukaisesti:

$$DRC_{ACTP} = \max \left\{ \sum_b \max[DRC_b, 0] + 0,5 \cdot (\min[DRC_b, 0]); 0 \right\}$$

jossa:

DRC_{ACTP} = vaihtohtoisen korrelaatiokaupankäyntisalkun maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset; ja

DRC_b = maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus alaluokassa b.

6 jakso

Riskipainot ja korrelaatiot

Alajakso 1

Deltaa koskevat riskipainot ja korrelaatiot

325 ae artikla

Yleistä korkoriskiä koskevat riskipainot

1. Sellaisten valuuttojen osalta, jotka eivät sisälly 325 bd artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kaikkien likvidimpien valuuttojen alaluokkaan, riskittömän koron riskitekijöitä koskevien herkkyyksien riskipainot kutakin taulukon 3 alaluokkaa varten määritetään 461 a artiklassa tarkoitettun delegoidun säädöksen nojalla.

Taulukko 3

Alaluokka	Maturiteetti
1	0,25 vuotta
2	0,5 vuotta
3	1 vuosi

Alaluokka	Maturiteetti
4	2 vuotta
5	3 vuotta
6	5 vuotta
7	10 vuotta
8	15 vuotta
9	20 vuotta
10	30 vuotta

2. Yhteinen riskipaino, joka koskee kaikkia inflaatioon liittyviä herkkyksiä ja valuuttojenvälisiä korkoperusteris-kiriskiteijöitä, määritetään 461 a artiklassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä.

3. Riskittömän koron riskiteijöitä koskevat riskipainot ovat 325 bd artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kaikkein likvidimpien valuuttojen alaluokkaan kuuluvien valuuttojen ja laitoksen kotimaisen valuutan osalta taulukossa 3 tarkoitettut riskipainot jaettuna arvolla $\sqrt{2}$.

325 af artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa yleisen korkoriskin osalta

1. Samassa alaluokassa olevien yleisten korkoriskiteijöiden WS_k ja WS_p , joilla on sama maturiteetti mutta jotka vastaavat eri käyriä, kahden painotetun herkkyyden korrelaatio ρ_{kl} on 99,90 prosenttia.

2. Samassa alaluokassa olevien yleisten korkoriskiteijöiden WS_k ja WS_p , jotka vastaavat samaa käyrää mutta joilla on eri maturiteetit, kahden painotetun herkkyyden korrelaatio on määritettävä seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\max \left[e^{-\vartheta \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}}; 40\% \right]$$

jossa:

T_k (tai T_l) = maturiteetti, joka koskee riskitöntä korkoa;

ϑ = 3 %.

3. Samassa alaluokassa olevien yleisten korkoriskiteijöiden WS_k ja WS_p , jotka vastaavat eri käyriä ja joilla on eri maturiteetit, kahden painotetun herkkyyden korrelaatio ρ_{kl} on yhtä kuin 2 kohdassa täsmennetty korrelaatioparametri kerrottuna 99,90 prosentilla.

4. Minkä tahansa yleisen korkoriskiteijän WS_k painotetun herkkyyden ja minkä tahansa inflaatoriskiteijän WS_l painotetun herkkyyden korrelaatio on 40 prosenttia.

5. Minkä tahansa valuuttojen välisen korkoperusteriskiteijän WS_k painotetun herkkyyden ja minkä tahansa yleisen korkoriskiteijän WS_l painotetun herkkyyden, mukaan lukien muut valuuttojen väliset korkoperusteriskiteijät, korrelaatio on 0 prosenttia.

325 ag artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa yleisen korkoriskin osalta

1. Laskettaessa eri alaluokkiin kuuluvia riskiteijöitä käytetään parametria $\gamma_{bc} = 50$ prosenttia.

2. Laskettaessa yhteen 325 av artiklan 3 kohdassa tarkoitettu, valuuttaan perustuva korkoriskiteijä ja euroon perustuva korkoriskiteijä käytetään parametria $\gamma_{bc} = 80$ prosenttia.

325 ah artikla

Arvopaperistamiseen liittymättömiä luottomarginaaliriskejä koskevat riskipainot

1. Arvopaperistamiseen liittymättömiä luottomarginaaliriskejä koskevien herkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) kussakin taulukon 4 alaluokassa:

Taulukko 4

Alaluokka – numero	Luotto-luokka	Toimiala	Riskipaino (prosentti-yksiköinä)
1	Kaikki	Jäsenvaltion keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit	0,5 %
2	Luotto-luokat 1–3	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitettujen kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	0,5 %
3		Alue- tai paikallisviranomaisen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	1,0 %
4		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	5,0 %
5		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	3,0 %
6		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	3,0 %
7		Teknologia, televiestintä	2,0 %
8		Terveystieteiden, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	1,5 %
9		Luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat jäsenvaltioissa	1,0 %
11		Luotto-luokat 4–6	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitettujen kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot
12	Alue- tai paikallisviranomaisen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset		4,0 %
13	Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat		12,0 %
14	Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta		7,0 %
15	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta		8,5 %
16	Teknologia, televiestintä		5,5 %
17	Terveystieteiden, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta		5,0 %
18	Muu toimiala		12,0 %

2. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija yhteen ainoaan toimialojen alaluokkaan taulukossa 4. Sellaiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvä vastuisiin sisältyvä riski, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 18 taulukossa 4.

325 ai artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa arvopaperistamiseen liittymättömän luottomarginaaliriskin osalta

1. Samassa alaluokassa olevien kahden herkkyuden WS_k ja WS_l välinen korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{name})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

jossa:

$\rho_{kl}^{(\text{name})}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyysien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 35 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyysien k and l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 65 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat herkkyudet liittyvät samoihin käyriin, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 99,90 prosenttia.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa mainittuja korrelaatioparametrejä ei sovelleta 325 ah artiklan 1 kohdassa olevassa taulukossa 4 olevaan alaluokkaan 18. Kyseistä alaluokkaa koskevan deltariskin laskukaavan osalta pääomavaatimus on yhtä kuin alaluokkaan 18 osoitettujen nettopainotettujen herkkyysien absoluuttisten arvojen summa seuraavasti:

$$K_{b(\text{bucket } 18)} = \sum_k |WS_k|$$

325 aj artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa arvopaperistamiseen liittymättömän luottomarginaaliriskin osalta

Korrelaatioparametri γ_{bc} , jota sovelletaan laskettaessa herkkyksiä eri alaluokkien välillä, määritetään seuraavasti:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc}^{(\text{sector})}$$

jossa:

$\gamma_{bc}^{(\text{rating})}$ on yhtä kuin 1, kun molemmilla alaluokilla on sama luottoluokka (joko 1–3 taikka 4–6), ja muussa tapauksessa yhtä kuin 50 prosenttia. Tässä laskelmassa alaluokan 1 katsotaan kuuluvan saman luottoluokkaan kuin alaluokat, joiden luottoluokka on 1–3; ja

$\gamma_{bc}^{(\text{sector})}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat alaluokat kuuluvat samaan toimialaan, ja muussa tapauksessa yhtä kuin taulukossa 5 esitetty vastaava prosenttiosuus:

Taulukko 5

Alaluokka	1, 2 ja 11	3 ja 12	4 ja 13	5 ja 14	6 ja 15	7 ja 16	8 ja 17	9
1, 2 ja 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 ja 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 ja 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 ja 14					20 %	25 %	5 %	5 %

Alaluokka	1, 2 ja 11	3 ja 12	4 ja 13	5 ja 14	6 ja 15	7 ja 16	8 ja 17	9
6 ja 15						25 %	5 %	15 %
7 ja 16							5 %	20 %
8 ja 17								5 %
9								—

325 ak artikla

Riskipainot luottomarginaaliriskiä koskevien vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistamisten osalta

Luottomarginaalia koskevien vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun (ACTP) kuuluvien arvopaperistamisten riskitekijöitä koskevien herkkyysien riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) kussakin alaluokassa, ja ne määritellään kutakin taulukon 6 alaluokkaa varten 461 a artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen nojalla:

Taulukko 6

Alaluokka – numero	Luottoluokka	Toimiala
1	Kaikki	Jäsenvaltioiden keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit
2	Luotto-luokat 1–3	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa tai 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot
3		Alue- tai paikallisviranomaisen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset
4		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat
5		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivos-toiminta ja louhinta
6		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta
7		Teknologia, televiestintä
8		Terveystieteet, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta
9		Jäsenvaltioissa sijaitsevien luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat
10		Luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat kolmansissa maissa
11		Luotto-luokat 4–6
12	Alue- tai paikallisviranomaisen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	
13	Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	
14	Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivos-toiminta ja louhinta	

Alaluokka – numero	Luottoluokka	Toimiala
15		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelu-toiminta
16		Teknologia, televiestintä
17		Terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta
18	Muu toimiala	

325 al artikla

Korrelaatiot luottomarginaaliriskiä koskevien vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistamisten osalta

1. Deltariskikorrelaatio ρ_{kl} johdetaan 325 ai artiklan mukaisesti, paitsi että sovellettaessa tätä kohtaa $\rho_{kl}^{(basis)}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat herkkyydet liittyvät samoihin käyriin, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 99,00 prosenttia.
2. Korrelaatio γ_{bc} johdetaan 325 aj artiklan mukaisesti.

325 am artikla

Riskipainot luottomarginaaliriskiä koskevien vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomien arvopaperistamisten osalta

1. Luottomarginaalia koskevien (muiden kuin vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien) arvopaperistamisten riskitekijöitä koskevien herkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) kussakin taulukon 7 alaluokassa, ja ne määritellään kutakin taulukon 7 alaluokkaa varten 461 a artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen nojalla:

Taulukko 7

Alaluokka – numero	Luottoluokka	Toimiala
1	Etuoikeutetut ja luottoluokat 1–3	Asuntolainavakuudelliset arvopaperit (RMBS) – Prime
2		RMBS – Mid-Prime
3		RMBS – Sub-Prime
4		Liikekiinteistölainavakuudelliset arvopaperit (CMBS)
5		Omaisuuksivakuudelliset arvopaperit (ABS) – opintolainat
6		ABS – luottokortit
7		ABS – autolainat
8		Lainavakuudelliset velkasitoumukset (CLO) – muu kuin ACTP
9	Muut kuin etuoikeutetut ja luottoluokat 1–3	RMBS – Prime
10		RMBS – Mid-Prime
11		RMBS – Sub-Prime
12		CMBS
13		ABS – opintolainat
14		ABS – luottokortit
15		ABS – autolainat
16		CLO – muu kuin ACTP

Alaluokka – numero	Luottoluokka	Toimiala
17	Luottoluokat 4–6	RMBS – Prime
18		RMBS – Mid-Prime
19		RMBS – Sub-Prime
20		CMBS
21		ABS – opintolainat
22		ABS – luottokortit
23		ABS – autolainat
24		CLO (muu kuin ACTP)
25	Muu toimiala	

2. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin etuoikeusluokka yhteen toimialojen alaluokkaan taulukossa 7. Sellaiseen etuoikeusluokkaan liittyvät vastuisiin sisältyvät riskipositiot, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 25.

325 an artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa luottomarginaaliriskiä koskevien vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomien arvopaperistamisten osalta

1. Samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{tranche})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

jossa:

$\rho_{kl}^{(\text{tranche})}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet kuuluvat samaan alaluokkaan ja liittyvät samaan arvopaperistamisen etuoikeusluokkaan (yli 80 prosentin päällekkäisyys teoreettisesti), ja muussa tapauksessa yhtä kuin 40 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k and l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia; ja

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat herkkyudet liittyvät samoihin käyriin, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 99,90 prosenttia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja korrelaatioparametreja ei sovelleta alaluokkaan 25. Alaluokkaa 25 koskevan deltariskin laskukaavan osalta oman pääoman vaatimus on yhtä kuin kyseiseen alaluokkaan osoitettujen nettopai-notettujen herkkyysien absoluuttisten arvojen summa seuraavasti:

$$K_{b(\text{bucket } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

325 ao artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa luottomarginaaliriskiä koskevien vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomien arvopaperistamisten osalta

1. Korrelaatioparametriä γ_{bc} sovelletaan herkkyysien laskentaan eri alaluokkien välillä, ja se on 0 prosenttia.

2. Edellä olevan 325 am artiklan 1 kohdan taulukossa 7 olevaa alaluokkaa 25 koskeva oman pääoman vaatimus lisätään pääomaan koko riskiluokan tasolla ottamatta huomioon hajautus- tai suojausvaikutuksia minkään muun alaluokan osalta.

325 ap artikla

Osakeriskiä koskevat riskipainot

1. Riskipainot, jotka koskevat osakkeisiin ja osakkeiden repokorkoon liittyvien riskitekijöiden herkkyyksiä, määritellään kutakin taulukon 8 alaluokkaa varten 461 a artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen nojalla:

Taulukko 8

Alaluokka – numero	Markkina-arvo	Talouden tyyppi	Toimiala
1	Suuri	Nouseva markkina-talous	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta, terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut
2			Televiestintä, teollisuustuotteet
3			Raaka-aineet, energia, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta
4			Finanssilaitokset, mukaan lukien valtion tukemat finanssilaitokset, kiinteistöalan toiminta, teknologia
5		Kehittynyt talous	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta, terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut
6			Televiestintä, teollisuustuotteet
7			Raaka-aineet, energia, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta
8			Finanssilaitokset, mukaan lukien valtion tukemat finanssilaitokset, kiinteistöalan toiminta, teknologia
9	Pieni	Nouseva markkina-talous	Kaikki toimialat, jotka on kuvattu alaluokissa numeroilla 1, 2, 3 ja 4
10		Kehittynyt talous	Kaikki toimialat, jotka on kuvattu alaluokissa numeroilla 5, 6, 7 ja 8
11	Muu toimiala		

2. Tämän artiklan soveltamiseksi 325 bd artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa täsmennetään, mitä tarkoitetaan pienellä ja suurella markkina-arvolla.

3. Tämän artiklan soveltamiseksi EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, mitä tarkoitetaan nousevalla markkinataloudella ja mitä tarkoitetaan kehittyneellä taloudella.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelämiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija yhteen toimialojen alaluokkaan taulukossa 8 ja kaikki saman alan liikkeeseenlaskijat samaan toimialaan. Sellaiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvä vastuisiin sisältyvä riski, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 11 taulukossa 8. Kun on kyse useista maista tai toimialoista, osakkeiden liikkeeseenlaskija on osoitettava tiettyyn alaluokkaan sen merkittävimmän alueen tai toimialan perusteella, jolla se toimii.

325 aq artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa osakeriskin osalta

1. Deltariskin korrelaatioparametriksi ρ_{kl} on määritettävä 99,90 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l , kun toisessa on kyse herkkyystä osakkeen spot-hinnalle ja toisessa herkkyystä osakkeen repokorolle ja kun molemmat liittyvät samaan osakkeen liikkeeseenlaskijaan.
2. Muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa korrelaatioparametri ρ_{kl} samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l osakkeen spot-hinnan osalta määritetään seuraavasti:
 - a) 15 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle, kun on kyse suuresta markkina-arvosta ja nousevasta markkinataloudesta (alaluokan numero 1, 2, 3 tai 4);
 - b) 25 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle, kun on kyse suuresta markkina-arvosta ja kehittyneestä taloudesta (alaluokan numero 5, 6, 7 tai 8);
 - c) 7,5 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle, kun on kyse pienestä markkina-arvosta ja nousevasta markkinataloudesta (alaluokan numero 9);
 - d) 12,5 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle, kun on kyse pienestä markkina-arvosta ja kehittyneestä taloudesta (alaluokan numero 10).
3. Korrelaatioparametri ρ_{kl} samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l osakkeen repokoron osalta määritetään 2 kohdan mukaisesti.
4. Kun on kyse samassa alaluokassa olevista kahdesta herkkyystä WS_k ja WS_l , joista toinen koskee osakkeen spot-hintaa ja toinen osakkeen repokorkoa ja jotka eivät liity samaan osakkeen liikkeeseenlaskijaan, korrelaatioparametri ρ_{kl} on 2 kohdassa täsmennettyjen korrelaatioparametrien mukainen kerrottuna 99,90 prosentilla.
5. Edellä 1–4 kohdassa määritettyjä korrelaatioparametreja ei sovelleta alaluokkaan 11. Alaluokkaa 11 koskevan deltariskin laskukaavan osalta pääomavaatimus on yhtä kuin kyseiseen alaluokkaan osoitettujen nettopainotettujen herkkyysien absoluuttisten arvojen summa seuraavasti:

$$K_{b(\text{bucket } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

325 ar artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa osakeriskin osalta

Korrelaatioparametriä γ_{bc} sovelletaan herkkyysien laskentaan eri alaluokkien välillä. Se on 15 prosenttia, kun molemmat alaluokat kuuluvat alaluokkiin 1–10.

325 as artikla

Hyödykeriskiä koskevat riskipainot

Riskipainot, jotka koskevat hyödykeriskitekijöiden herkkyysia, määritellään kutakin taulukon 9 alaluokkaa varten 461 a artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen nojalla:

Taulukko 9

Alaluokka – numero	Alaluokka – nimi
1	Energia – kiinteät polttoaineet
2	Energia – nestemäiset polttoaineet
3	Energia – sähkö ja päästöoikeuksien kauppa

Alaluokka – numero	Alaluokka – nimi
4	Rahti
5	Metallit – muut kuin jalometallit
6	Kaasumaiset polttoaineet
7	Jalometallit (myös kulta)
8	Viljat ja öljykasvit
9	Kotieläintuotanto ja maidontuotanto
10	Viljellyt tuotteet, muut kuin viljat ja öljykasvit, ja muut maataloushyödykkeet
11	Muut hyödykkeet

325 at artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa hyödykeriskin osalta

1. Tätä artiklaa sovellettaessa kahta hyödykettä on pidettävä erillisinä hyödykkeinä, kun markkinoilla on kaksi sopimusta, jotka eroavat toisistaan ainoastaan sopimuksen nojalla toimitettavan kohde-etuutena olevan hyödykkeen osalta.

2. Samassa alaluokassa olevien kahden herkkyiden WS_k ja WS_l välinen korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{commodity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

jossa:

$\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyysien k ja l molemmat hyödykkeet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin taulukossa 10 mainitut korrelaatiot samassa alaluokassa;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyysien k and l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 99 prosenttia; ja

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat herkkyudet ovat samat hyödykkeen toimituspaikan suhteen, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 99,90 prosenttia.

3. Korrelaatiot $\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$ samassa alaluokassa ovat seuraavat:

Taulukko 10

Alaluokka – numero	Alaluokka – nimi	Korrelaatio $\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$
1	Energia – kiinteät polttoaineet	55 %
2	Energia – nestemäiset polttoaineet	95 %
3	Energia – sähkö ja päästöoikeuksien kauppa	40 %
4	Rahti	80 %
5	Metallit – muut kuin jalometallit	60 %
6	Kaasumaiset polttoaineet	65 %

Alaluokka – numero	Alaluokka – nimi	Korrelaatio $\rho_{kl}^{(commodity)}$
7	Jalometallit (myös kulta)	55 %
8	Viljat ja öljykasvit	45 %
9	Kotieläintuotanto ja maidontuotanto	15 %
10	Viljellyt tuotteet, muut kuin viljat ja öljykasvit, ja muut maataloustuotteet	40 %
11	Muut hyödykkeet	15 %

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- kaksi taulukon 10 alaluokkaan 3 osoitettua riskitekijää, jotka koskevat eri alueilla tuotettua tai sopimuksen mukaisesti eri ajanjaksoina toimitettua sähköä, katsotaan erillisiksi hyödykeriskitekijöiksi;
- kaksi taulukon 10 alaluokkaan 4 osoitettua riskitekijää, jotka koskevat reitiltään tai toimitusviikoltaan toisistaan eroavaa rahtia, katsotaan erillisiksi hyödykeriskitekijöiksi.

325 au artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa hyödykeriskin osalta

Korrelaatioparametri γ_{bc} , jota sovelletaan laskettaessa herkkyksiä eri alaluokkien välillä, on

- 20 prosenttia, kun molemmat alaluokat kuuluvat alaluokkiin 1–10;
- 0 prosenttia, kun jompikumpi alaluokista kuuluu alaluokkaan 11.

325 av artikla

Valuuttakurssiriskiä koskevat riskipainot

1. Kaikkia valuuttakurssiriskitekijöiden herkkyksiä koskeva riskipaino määritetään 461 a artiklassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä.

2. Kun on kyse valuuttapareista, jotka koostuvat eurosta ja talous- ja rahaliiton toiseen vaiheeseen (ERM II) osallistuvan jäsenvaltion valuutasta, valuuttakurssiriskitekijöitä koskeva riskipaino on jompikumpi seuraavista:

- edellä 1 kohdassa tarkoitettu riskipaino jaettuna luvulla 3;
- enimmäisvaihtelu jäsenvaltion ja Euroopan keskuspankin virallisesti sopiman vaihteluvälin puitteissa, jos kyseinen vaihteluväli on kapeampi kuin ERM II:n mukaisesti määritelty vaihteluväli.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, niiden 2 kohdassa tarkoitettujen valuuttojen valuuttakurssiriskitekijöitä koskeva riskipaino, jotka osallistuvat ERM II:een ja joiden virallisesti hyväksyty vaihteluväli on kapeampi kuin +/- 15 prosentin standardiväli, on yhtä kuin tämän kapeamman vaihteluvälin prosentuaalinen enimmäisvaihtelu.

4. Niitä valuuttakurssiriskitekijöitä koskeva riskipaino, jotka kuuluvat 325 bd artiklan 7 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun kaikkein likvideimpien valuuttaparien alaluokkaan, on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu riskipaino jaettuna arvolla $\sqrt{2}$.

5. Jos päivittäisistä valuuttakursseista edeltäviltä kolmelta vuodelta kerätyt tiedot osoittavat, että eurosta ja muusta kuin euromääräisestä jäsenvaltion valuutasta koostuvan valuuttaparin valuuttakurssi on vakio ja että laitoksen osto- ja myyntitarjousten ero kyseiseen valuuttapariin liittyvien transaktioiden osalta on aina nolla, laitos voi soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua riskipainoa jaettuna kahdella, edellyttäen, että sillä on toimivaltaisen viranomaisensa nimenomainen lupa.

325 aw artikla

Valuuttakurssiriskiä koskevat korrelaatiot

Yleistä korrelaatioparametriä γ_{bc} , joka on yhtä kuin 60 prosenttia, sovelletaan laskettaessa ulkomaanvaluutan riskitekijöiden herkkyksiä.

2 alajakso

Vegaa ja kaarevuutta koskevat riskipainot ja korrelaatiot

325 ax artikla

Vegaa ja kaarevuutta koskevat riskipainot

1. Vegariskitekijöiden on käytettävä 1 alajaksossa tarkoitettuja deltan alaluokkia.
2. Tiettyä vegariskitekijää koskeva riskipaino k on määritettävä osuutena riskitekijän k käyvästä arvosta, ja se ilmentää kohde-etuuden implisiittistä volatilitteettia 3 jakson mukaisesti.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettun osuuden on oltava riippuvainen kunkin riskitekijätyypin oletetusta maksuvalmiudesta seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RW_k = (\text{Riskitekijän } k \text{ arvo}) \cdot \min \left\{ RW_o \cdot \frac{\sqrt{LH_{\text{risk class}}}}{\sqrt{10}} ; 100 \% \right\}$$

jossa:

RW_k = tiettyä vegariskitekijää koskeva riskipaino k ;

RW_o on 55 %; ja

$LH_{\text{risk class}}$ on lakisääteinen likviditeettihorisontti, jota on käytettävä kunkin vegariskitekijän k määrittämisessä. $LH_{\text{risk class}}$ määritetään seuraavan taulukon mukaisesti:

Taulukko 11

Riskiluokka	$LH_{\text{risk class}}$
GIRR	60
Luottomarginaaliriski (muut kuin arvopaperistamiset)	120
Luottomarginaaliriski (ACTP)	120
Luottomarginaaliriskiä koskevat arvopaperistamiset (muu kuin ACTP)	120
Osakkeet (large cap)	20
Osakkeet (small cap)	60
Hyödykkeet	120
Ulkomaanvaluutat	40

4. Deltariskin yhteydessä 1 alajaksossa käytettäviä alaluokkia on käytettävä myös kaarevuusriskin yhteydessä, jollei tässä luvussa toisin säädetä.

5. Valuuttakursseja ja osakkeita koskevien kaarevuusriskitekijöiden osalta kaarevuutta koskevien riskipainojen on oltava suhteellinen siirtymä, joka vastaa 1 alajaksossa tarkoitettuja deltariskipainoja.

6. Yleistä korkoa, luottomarginaaleja ja hyödykkeitä koskevien kaarevuusriskitekijöiden osalta kaarevuutta koskeva riskipaino on kunkin käyrän kaikkien pisteiden samanaikainen siirtymä sellaisen suurimman deltariskipainon perusteella, jota tarkoitetaan 1 alajaksossa asianomaisen riskiluokan osalta.

325 ay artikla

Vega- ja kaarevuusriskiä koskevat korrelaatiot

1. Samassa yleisen korkoriskin (GIRR) riskiluokan alaluokassa oleville vegariskierkkyyksille korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{option maturity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}, 1\}$$

jossa:

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ on yhtä kuin $e^{-\alpha \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}}}$, kun α on 1 %, T_k ja T_l ovat maturiteetteja optioissa, joiden osalta vegaherkkydet johdetaan, ilmaistuina vuosina; ja

$\rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}$ on yhtä kuin $e^{-\alpha \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U, T_l^U\}}}$, kun α on 1 %, T_k^U ja T_l^U ovat yhtä kuin kohde-etuuskien maturiteetit optioissa, joiden osalta vegaherkkydet johdetaan, vähennettyinä vastaavien optioiden maturiteeteilla, molemmissa tapauksissa ilmaistuina vuosina.

2. Muiden riskiluokkien samassa alaluokassa oleville vegariskierkkyyksille korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{option maturity})}, 1\}$$

jossa:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ on yhtä kuin deltakorrelaatio samassa alaluokassa, joka vastaa alaluokkaa, johon vegariskitekijät k ja l kohdennettaisiin; ja

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ vahvistetaan 1 kohdan mukaisesti;

3. Kun on kyse eri alaluokkien välisistä vegariskierkkyyksistä jossakin riskiluokassa (GIRR ja muut kuin GIRR), vegariskin yhteydessä on käytettävä samoja arvoja γ_{bc} koskevia korrelaatioparametrejä kuin ne, jotka on vahvistettu deltakorrelaatioille 4 jaksossa kunkin riskiluokan osalta.

4. Standardimenetelmässä ei hyväksytä hajautuksesta tai suojauksesta saatua hyötyä vegariskitekijöiden ja deltariskitekijöiden välillä. Vegariskivaatimukset ja deltariskivaatimukset lasketaan yhteen.

5. Kaarevuusriskiä koskevat korrelaatiot ovat 1 alajaksossa tarkoitettujen vastaavien deltariskikorrelaatioiden ρ_{kl} ja γ_{bc} neliö.

1 B LUKU

Vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmä

1 jakso

Lupa ja omien varojen vaatimukset

325 az artikla

Vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmä ja lupa käyttää vaihtoehtoisia sisäisiä malleja

1. Tämän luvun mukaista vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää on käytettävä ainoastaan 430 b artiklan 3 kohdassa säädettyä ilmoittamisvaatimusta sovellettaessa.

2. Todennettuaan, että laitos täyttää 325 bh, 325 bi ja 325 bj artiklassa asetetut vaatimukset, toimivaltaiset viranomaiset myöntävät kyseiselle laitokselle luvan laskea omien varojen vaatimuksensa vaihtoehtoisten sisäisten malliensa avulla 325 ba artiklan mukaisesti sellaisen salkun osalta, jossa kaikki positiot on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, edellyttäen, että kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) kaupankäyntiyksiköt on perustettu 104 b artiklan mukaisesti;
- b) laitos on toimittanut toimivaltaiselle viranomaiselle perustelut kaupankäyntiyksiköiden sisällyttämislle vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän soveltamisalaan;
- c) kaupankäyntiyksiköt ovat täyttäneet 325 bf artiklan 3 kohdassa tarkoitetut toteutumatestatusvaatimukset edeltävän vuoden ajan;
- d) laitos on ilmoittanut toimivaltaisille viranomaisilleen 325 bg artiklassa kaupankäyntiyksiköille asetetun voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen tulokset;
- e) kaupankäyntiyksiköt, joille on osoitettu vähintään yksi 325 bl artiklassa tarkoitetuista kaupankäyntivaraston positioista, täyttävät 325 bm artiklassa asetetut vaatimukset sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin osalta;
- f) kaupankäyntiyksiköille ei ole osoitettu arvopaperistamis- tai uudelleenarvopaperistamispositioita.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa kaupankäyntiyksikköä ei saa jättää vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän soveltamisalan ulkopuolelle sen vuoksi, että 325 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyn vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti laskettu omien varojen vaatimus olisi matalampi kuin vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän mukaisesti laskettu omien varojen vaatimus.

3. Laitosten, jotka ovat saaneet luvan käyttää vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää, on ilmoitettava tiedot toimivaltaisille viranomaisille 430 b artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Jos jokin 2 kohdassa tarkoitetun luvan saaneen laitoksen kaupankäyntiyksiköistä ei enää täytä vähintään yhtä kyseisessä kohdassa asetetuista vaatimuksista, laitoksen on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisilleen. Kyseinen laitos ei saa enää soveltaa tätä lukua yhteenkään kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitetuista positioista, ja sen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 1 a luvussa säädetyn menetelmän mukaisesti kaikkien kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden osalta seuraavasta ilmoittamispäivästä alkaen ja niin kauan kuin se kykenee osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että kyseinen kaupankäyntiyksikkö täyttää jälleen kaikki 2 kohdassa asetetut vaatimukset.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa sallia laitoksen laskea edelleen markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimuksensa vaihtoehtoisten sisäisten malliensa avulla sellaisen kaupankäyntiyksikön osalta, joka ei enää täytä tämän artiklan 2 kohdassa tai 325 bg artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä. Tällaista harkintavaltaa käyttävien toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja perusteltava päätöksensä.

6. Kun on kyse kaupankäyntiyksiköille osoitetuista positioista, joiden osalta laitos ei ole saanut 2 kohdassa tarkoitettua lupaa, laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset tämän osaston 1 a luvun mukaisesti. Mainitussa laskelmassa kaikki kyseiset positiot on katsottava muista riippumattomiksi erilliseksi salkuksi.

7. Jos laitos haluaa muuttaa olennaisesti tai laajentaa niiden vaihtoehtoisten sisäisten mallien käyttöä, joita se on saanut luvan käyttää, tai tehdä olennaisia muutoksia valitsemaansa 325 bc artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon, se tarvitsee toimivaltaisilta viranomaisiltaan tähän erillisen luvan.

Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista muista käytön laajentamisista ja muutoksista vaihtoehtoisisissa sisäisissä malleissa, joita varten se on saanut luvan.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään
- edellytykset sen arvioimiseksi, ovatko vaihtoehtoisten sisäisten mallien käytön laajennukset ja muutokset sekä 325 bc artiklassa tarkoitettujen mallinnettavien riskitekijöiden osajoukon muutokset olennaisia;
 - arviointimenetelmät, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset todentavat, täyttääkö laitos 325 bh, 325 bi, 325 bn, 325 bo ja 325 bp artiklassa asetetut vaatimukset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2024.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään ne poikkeukselliset olosuhteet, joissa toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia laitoksen

- käyttää edelleen vaihtoehtoisia sisäisiä mallejaan laskeakseen markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimuksensa sellaisen kaupankäyntiyksikön osalta, joka ei enää täytä tämän artiklan 2 kohdan c alakohdassa eikä 325 bg artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä;
- rajoittaa korotuksen siihen arvoon, joka on saatu toteutumatestauksen oletetun arvonmuutoksen mukaisista ylityksistä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2024.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 ba artikla

Omien varojen vaatimukset käytettäessä vaihtoehtoisia sisäisiä malleja

1. Vaihtoehtoista sisäistä mallia käyttävän laitoksen on laskettava omien varojen vaatimukset salkulle, jossa kaikki positiot on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta laitokselle on myönnetty 325 az artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lupa, seuraavista arvoista suurempana:

- seuraavien arvojen summa:
 - jäljempänä olevan 325 bb artiklan mukaisesti laskettu laitoksen odotettua tappiota kuvaavan riskimittarin edellispäivän arvo (ES_{t-1}), ja
 - jäljempänä 5 jakson mukaisesti laskettu laitoksen stressiskenaarion riskimittarin edellispäivän arvo (SS_{t-1}); tai
- seuraavien arvojen summa:
 - jäljempänä olevan 325 bb artiklan mukaisesti laskettu laitoksen odotettua tappiota kuvaavien riskimittarien päivittäisten arvojen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä (ES^{avg}) kerrottuna kertoimella (m_c); ja
 - jäljempänä 5 jakson mukaisesti laskettu laitoksen stressiskenaarion riskimittarin päivittäisten arvojen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä (SS^{avg}).

2. Laitoksen, jolla on hallussaan positioita kaupankäyntikohteena olevissa vieraan ja oman pääoman ehtoisissa rahoitusvälineissä, jotka otetaan huomioon maksukyvyttömyyttä koskevassa sisäisessä mallissa ja osoitetaan 1 kohdassa tarkoitetuille kaupankäyntiyksiköille, on täytettävä omien varojen lisävaatimus, joka vastaa suurempaa seuraavista arvoista:

- tuorein maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus, joka on laskettu 3 jakson mukaisesti;
- edellä a alakohdassa tarkoitettujen määrän keskiarvo edeltävien 12 viikon ajalta.

2 jakso

Yleiset vaatimukset

325 bb artikla

Odotettua tappiota kuvaava riskimittari

1. Laitoksen on laskettava 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu odotettua tappiota kuvaava riskimittari kullekin päivälle "t" ja kullekin kaupankäyntivaraston positioiden salkulle seuraavasti:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

jossa:

ES_t = odotettua tappiota kuvaava riskimittari;

i = indeksi, joka kuvaa viittä riskitekijän pääluokkaa, jotka on lueteltu 325 bd artiklassa olevan taulukon 2 ensimmäisessä sarakkeessa;

UES_t = rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava mittari, joka lasketaan seuraavasti:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava mittari, joka koskee riskitekijän pääluokkaa i ja joka lasketaan seuraavasti:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = valvojan asettama riskitekijän pääluokkien korrelaatiokerroin; $\rho = 50\%$;

PES_t^{RS} = osittaisen odotetun tappion arvo, joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bc artiklan 2 kohdan mukaisesti;

PES_t^{RC} = osittaisen odotetun tappion arvo, joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bc artiklan 3 kohdan mukaisesti;

PES_t^{FC} = osittaisen odotetun tappion arvo, joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bc artiklan 4 kohdan mukaisesti;

$PES_t^{RS,i}$ = osittaisen odotetun tappion arvo, joka koskee riskitekijän pääluokkaa i ja joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bc artiklan 2 kohdan mukaisesti;

$PES_t^{RC,i}$ = osittaisen odotetun tappion arvo, joka koskee riskitekijän pääluokkaa i ja joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bc artiklan 3 kohdan mukaisesti; ja

$PES_t^{FC,i}$ = osittaisen odotetun tappion arvo, joka koskee riskitekijän pääluokkaa i ja joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bc artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Määrittäessään kutakin osittaisen odotetun tappion arvoa odotettua tappiota kuvaavan riskimittarin laskemiseksi 1 kohdan mukaisesti laitokset saavat soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita 325 bc artiklan mukaisesti ainoastaan siihen mallinnettavien riskitekijöiden joukkoon, joka on sovellettavissa kuhunkin osittaisen odotetun tappion arvoon.

3. Jos vähintään yhdellä salkun transaktioista on vähintään yksi mallinnettava riskitekijä, joka on jaoteltu riskitekijän pääluokkaan i 325 bd artiklan mukaisesti, laitosten on laskettava rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava riskimittari riskitekijän pääluokalle i ja sisällytettävä se tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua odotettua tappiota kuvaavaan riskimittarin kaavaan.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos voi harventaa rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaavien mittareiden UES_t^i ja osittaista odotettua tappiota kuvaavien mittareiden $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ ja $PES_t^{FC,i}$ laskentaväliä kaikkien riskitekijöiden pääluokkien i osalta päivittäisestä viikoittaiseen edellyttäen, että molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- laitos kykenee osoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselleen, että rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaavien mittareiden UES_t^i laskenta ei aliarvioi asianomaisten kaupankäyntivaraston positioiden markkinariskiä;
- laitos kykenee tihentämään mittareiden UES_t^i , $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ ja $PES_t^{FC,i}$ laskentaväliä viikoittaisesta päivittäiseen, jos sen toimivaltaiset viranomaiset niin edellyttävät.

325 bc artikla

Osittaisen odotetun tappion laskenta

1. Laitoksen on laskettava kaikki 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitetut osittaisen odotetun tappion arvot seuraavasti:

- osittaisen odotetun tappion arvot lasketaan päivittäin;
- laskelmassa käytetään 97,5 prosentin yksisuuntaista luottamusväliä;
- kaupankäyntivaraston positioiden salkun osalta osittaisen odotetun tappion arvo ajankohtana "t" ES_t lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)}$$

jossa:

PES_t = osittaisen odotetun tappion arvo ajankohtana t;

j = indeksi, joka kuvaa viittä likviditeettihorisonttia, jotka luetaan taulukon 1 ensimmäisessä sarakkeessa;

LH_j = likviditeettihorisonttien j pituus ilmaistuna päivinä taulukon 1 mukaisesti;

T = perusaikajänne, jossa T = 10 päivää;

$PES_t(T)$ = osittaisen odotetun tappion arvo, joka määritetään soveltamalla tulevien häiriöiden skenaarioita 10 päivän aikajänteellä ainoastaan salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden joukkoon 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti kunkin 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitetun osittaisen odotetun tappion arvon osalta; ja

$PES_t(T, j)$ = osittaisen odotetun tappion arvo, joka määritetään soveltamalla tulevien häiriöiden skenaarioita 10 päivän aikajänteellä ainoastaan salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden joukkoon 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti kunkin 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitetun osittaisen odotetun tappion arvon osalta, kun sen 325 bd artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetty tosiasiallinen likviditeettihorisontti on vähintään LH_j .

Taulukko 1

Likviditeettihorisontti j	Likviditeettihorisontin j pituus (päivinä)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Edellä 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osittaisen odotetun tappion arvojen PES_t^{RS} ja $PES_t^{RS,i}$ laskemiseksi laitoksen on täytettävä tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

- a) arvon PES_t^{RS} laskemiseksi laitos saa soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita ainoastaan sellaisten salkun positoiden mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon, jonka laitos on valinnut toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla siten, että seuraava edellytys täyttyy summan vastatessa edeltäviä 60:tä pankkipäivää:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\%$$

Laitoksen, joka ei enää täytä tämän kohdan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua vaatimusta, on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille ja päivitettävä mallinnettavien riskitekijöiden osajoukko kahden viikon kuluessa, jotta kyseinen vaatimus täyttyy jälleen; jos kyseinen laitos ei mainittujen kahden viikon jälkeen täytä kyseistä vaatimusta, sen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset joidenkin kaupankäyntiyksiköiden osalta käyttäen 1 a luvussa vahvistettua menetelmää, kunnes se voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle täyttävänsä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitun vaatimuksen;

- b) arvon $PES_t^{RS,i}$ laskemiseksi laitos saa soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita ainoastaan sellaisten salkun positoiden mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon, jotka laitos on valinnut tämän kohdan a alakohdan tarkoituksia varten ja jotka on jaoteltu riskitekijän pääluokkaan "i" 325 bd artiklan mukaisesti;
- c) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin mallinnettaviin riskitekijöihin, on kalibroitava historiallisiin tietoihin keskeytymättömältä 12 kuukauden pituiselta finanssistressikaudelta, jonka laitos määrittää siten, että arvo PES_t^{RS} voidaan maksimoida; kyseisen stressikauden määrittämiseksi laitoksen on käytettävä lähtökohtana tarkkailujaksoa, joka alkaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2007, toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla; ja
- d) laitoksen on kalibroitava arvoa $PES_t^{RS,i}$ koskevat tiedot c alakohdan soveltamiseksi määrittämäänsä 12 kuukauden pituiseen stressikauteen.

3. Edellä 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osittaisen odotetun tappion PES_t^{RC} ja $PES_t^{RC,i}$ arvojen laskemiseksi laitoksen on täytettävä tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

- a) arvon PES_t^{RC} laskemiseksi laitos saa soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita ainoastaan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen salkun positoiden mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon;
- b) arvon $PES_t^{RC,i}$ laskemiseksi laitos saa soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita ainoastaan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen salkun positoiden mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon;
- c) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin mallinnettaviin riskitekijöihin, on kalibroitava 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin historiallisiin tietoihin; kyseiset tiedot on päivitettävä vähintään kerran kuukaudessa.

4. Edellä 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osittaisen odotetun tappion arvojen PES_t^{FC} ja $PES_t^{FC,i}$ laskemiseksi laitoksen on täytettävä tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

- a) arvon PES_t^{FC} laskemiseksi laitoksen on sovellettava tulevien häiriöiden skenaarioita kaikkiin salkun positoiden mallinnettaviin riskitekijöihin;
- b) arvon $PES_t^{FC,i}$ laskemiseksi laitoksen on sovellettava tulevien häiriöiden skenaarioita kaikkiin salkun positoiden mallinnettaviin riskitekijöihin, jotka on jaoteltu riskitekijän pääluokkaan i 325 bd artiklan mukaisesti;

c) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin mallinnettaviin riskitekijöihin, on kalibroitava historiallisiin tietoihin edeltävältä 12 kuukauden pituiselta jaksolta; jos hinnan volatiliteetin huomattavaa nousua ilmenee olennaisessa lukumäärässä laitoksen salkun mallinnettavia riskitekijöitä, jotka eivät kuulu 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta käyttämään historiallisia tietoja edeltävää 12 kuukauden pituista kautta lyhyemmältä kaudelta, joka ei kuitenkaan saa olla edeltäviä kuutta kuukautta lyhyempi; toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kaikista päätöksistä, joissa laitosta vaaditaan käyttämään historiallisia tietoja 12 kuukauden pituista kautta lyhyemmältä kaudelta, ja esitettävä päätöstä koskevat perustelut.

5. Laskettaessa 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettua osittaisen odotetun tappion arvoa laitoksen on säilytettävä niiden mallinnettavien riskitekijöiden arvot, joihin sen ei ole tarvinnut soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita kyseisen osittaisen odotetun tappion arvon osalta tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

325 bd artikla

Likviditeettihorisontit

1. Laitoksen on jaoteltava kukin riskitekijä positioissa, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta sille on myönnetty 325 az artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lupa tai se on hakenut tällaista lupaa, johonkin taulukossa 2 luetelluista riskitekijän pääluokista sekä johonkin mainitussa taulukossa luetelluista riskitekijän alaluokista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen positioiden riskitekijän likviditeettihorisontti on likviditeettihorisontti vastaavassa riskitekijän alaluokassa, johon riskitekijä on jaoteltu.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitos voi tietyn kaupankäyntiyksikön osalta päättää soveltaa tässä artiklassa olevassa taulukossa 2 luetellun riskitekijän alaluokan likviditeettihorisontin sijaan jotakin 325 bc artiklassa olevassa taulukossa 1 luetelluista pidemmistä likviditeettihorisonteista. Jos laitos tekee tällaisen päätöksen, asianomaista pidempää likviditeettihorisonttia sovelletaan kaikkiin kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden mallinnettaviin riskitekijöihin, jotka on jaoteltu kyseiseen riskitekijän alaluokkaan, jotta voidaan laskea osittaisen odotetun tappion arvot 325 bc artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, mihin kaupankäyntiyksiköihin ja riskitekijän alaluokkiin se päättää soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kohtelua.

4. Laskettaessa osittaisen odotetun tappion arvoja 325 bc artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti kunkin kaupankäyntivaraston position mallinnettavan riskitekijän tosiasiallinen likviditeettihorisontti lasketaan seuraavasti:

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH jos } \text{Mat} > \text{LH}_5 \\ \min(\text{SubCatLH}, \min_j \{ \text{LH}_j / \text{LH}_j \geq \text{Mat} \}) \text{ jos } \text{LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_5 \\ \text{LH}_1 \text{ jos } \text{Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

jossa:

EffectiveLH = tosiasiallinen likviditeettihorisontti;

Mat = kaupankäyntivaraston position maturiteetti;

SubCatLH = edellä olevan 1 kohdan mukaisesti määritetyn mallinnettavan riskitekijän likviditeettihorisontin pituus; ja

$\min_j \{ \text{LH}_j / \text{LH}_j \geq \text{Mat} \}$ = 325 bc artiklassa olevassa taulukossa 1 luetellun sellaisen likviditeettihorisontin pituus, joka ylittää kaupankäyntivaraston position maturiteetin mutta on kuitenkin lähimpänä tätä.

5. Taulukossa 2 olevassa ulkomaanvaluuttaa koskevassa riskitekijän pääluokassa valuuttaparit, jotka koostuvat eurosta ja jonkin ERM II:een osallistuvan jäsenvaltion valuutasta, kuuluvat kaikkein likvideimpien valuuttaparien alaluokkaan.
6. Laitoksen on todennettava vähintään kerran kuukaudessa, onko 1 kohdassa tarkoitettu jaottelu tarkoituksenmukainen.
7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään
- menettely, jolla laitosten on jaoteltava 1 kohdassa tarkoitettujen positioiden riskitekijät riskitekijän pää- ja alaluokkaan 1 kohdan soveltamiseksi;
 - valuutat, jotka kuuluvat kaikkein likvideimpien valuuttojen alaluokkaan taulukossa 2 olevassa korkoa koskevassa riskitekijän pääluokassa;
 - valuuttaparit, jotka kuuluvat kaikkein likvideimpien valuuttaparien alaluokkaan taulukossa 2 olevassa ulkomaanvaluuttaa koskevassa riskitekijän pääluokassa;
 - se, mitä pienellä markkina-arvolla (small cap) ja suurella markkina-arvolla (large cap) tarkoitetaan osakkeen hintaa ja volatilitteettia koskevassa alaluokassa taulukossa 2 olevassa osakkeita koskevassa riskitekijän pääluokassa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä maaliskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Taulukko 2

Riskitekijöiden pääluokat	Riskitekijöiden alaluokat	Likviditeettihorisontit	Likviditeettihorisontin pituus (päivinä)
Korko	Kaikkein likvideimmät valuutat ja kotimaan valuutta	1	10
	Muut valuutat (paitsi kaikkein likvideimmät valuutat)	2	20
	Volatilitteetti	4	60
	Muut tyypit	4	60
Luottomarginaali	Saamiset jäsenvaltioiden keskushallinnolta, mukaan lukien keskuspankit	2	20
	Jäsenvaltioissa sijaitsevien luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat (Investment Grade)	2	20
	Saamiset valtiolta (Investment grade)	2	20
	Saamiset valtiolta (High yield)	3	40
	Saamiset yrityksiltä (Investment grade)	3	40
	Saamiset yrityksiltä (High yield)	4	60
	Volatilitteetti	5	120
	Muut tyypit	5	120

Riskitekijöiden pääluokat	Riskitekijöiden alaluokat	Likviditeettihorisontit	Likviditeettihorisontin pituus (päivinä)
Osakkeet	Osakkeen hinta (Large Cap)	1	10
	Osakkeen hinta (Small Cap)	2	20
	Volatiliteetti (Large Cap)	2	20
	Volatiliteetti (Small Cap)	4	60
	Muut tyypit	4	60
Ulkomaanvaluutta	Kaikkein likvideimmät valuuttaparit	1	10
	Muut valuuttaparit (paitsi kaikkein likvideimmät valuuttaparit)	2	20
	Volatiliteetti	3	40
	Muut tyypit	3	40
Hyödykkeet	Energian ja päästöoikeuksien hinta	2	20
	Jalometallien ja muiden kuin rautametallien hinta	2	20
	Muiden hyödykkeiden hinnat (paitsi energian, päästöoikeuksien, jalometallien ja muiden kuin rautametallien hinta)	4	60
	Energian ja päästöoikeuksien hinnan volatiliteetti	4	60
	Jalometallien ja muiden kuin rautametallien hinnan volatiliteetti	4	60
	Muiden hyödykkeiden hintojen volatiliteetti (paitsi energian, päästöoikeuksien, jalometallien ja muiden kuin rautametallien hinnan volatiliteetti)	5	120
	Muut tyypit	5	120

325 be artikla

Riskitekijöiden mallinnettavuuden arviointi

1. Laitoksen on arvioitava kaikkien riskitekijöiden mallinnettavuutta positioissa, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta sille on myönnetty 325 az artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lupa tai se on hakenut tällaista lupaa.
2. Laitosten on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin osana laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 325 bk artiklan mukaisesti sellaisten riskitekijöiden osalta, jotka ovat mallintamattomia.
3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään kriteerit, joiden mukaisesti arvioidaan riskitekijöiden mallinnettavuutta 1 kohdan mukaisesti, sekä tämän arvioinnin suoritusaste.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä maaliskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 bf artikla

Lakisääteiset toteutumatestausvaatimukset ja kertoimet

1. Tätä artiklaa sovellettaessa ylityksellä tarkoitetaan kaikkien kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden muodostamassa kaupankäyntisalkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunutta muutosta, joka ylittää asiaa koskevan VaR-luvun, joka lasketaan laitoksen vaihtoehtoisen sisäisen mallin avulla seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- a) VaR-lukua koskevassa laskelmassa on noudatettava yhden päivän pitoaika;
- b) tulevien häiriöiden skenaarioita sovelletaan 325 bg artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin kaupankäyntiyksiköiden positioita koskeviin riskitekijöihin, joita pidetään mallinnettavina 325 be artiklan mukaisesti;
- c) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan mallinnettaviin riskitekijöihin, on kalibroitava 325 bc artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin historiallisiin tietoihin;
- d) jollei tässä artiklassa toisin säädetä, laitoksen vaihtoehtoisen sisäisen mallin on perustuttava samoihin mallinnusolehtuksiin, joita käytetään 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua odotettua tappiota kuvaavan riskimittarin laskemiseen,

2. Laitosten on laskettava päivittäiset ylitykset tekemällä toteutumatestaus oletetuille ja todellisille muutoksille salkun arvossa, jonka muodostavat kaikki kaupankäyntiyksikölle osoitetut positiot.

3. Laitoksen kaupankäyntiyksikön katsotaan täyttävän toteutumatestausvaatimukset, jos kyseisen kaupankäyntiyksikön ylitysten lukumäärä on VaR-luvun osalta edeltävien 250 pankkipäivän ajalta enintään

- a) 12 ylitystä, jotka on laskettu 99 prosentin yksisuuntaisella luottamusvälillä salkun arvon oletettujen muutosten toteutumatestauksen perusteella;
- b) 12 ylitystä, jotka on laskettu 99 prosentin yksisuuntaisella luottamusvälillä salkun arvon todellisten muutosten toteutumatestauksen perusteella;
- c) 30 ylitystä, jotka on laskettu 97,5 prosentin yksisuuntaisella luottamusvälillä salkun arvon oletettujen muutosten toteutumatestauksen perusteella;
- d) 30 ylitystä, jotka on laskettu 97,5 prosentin yksisuuntaisella luottamusvälillä salkun arvon todellisten muutosten toteutumatestauksen perusteella.

4. Laitosten on määritettävä päivittäiset ylitykset seuraavasti:

- a) salkun arvon oletettujen muutosten toteutumatestaus perustuu vertailuun salkun päivän päätösarvon ja seuraavan päivän päätösarvon välillä olettaen, että positiot pysyvät muuttumattomina;
- b) salkun arvon todellisten muutosten toteutumatestaus perustuu vertailuun salkun päivän päätösarvon ja seuraavan päivän todellisen päätösarvon välillä, pois lukien maksut ja välityspalkkiot;
- c) ylityksen katsotaan tapahtuneen kunkin sellaisen pankkipäivän osalta, jonka salkun arvoa laitos ei kykene arvioimaan tai jonka 3 kohdassa tarkoitettua VaR-lukua se ei kykene laskemaan.

5. Laitoksen on laskettava tämän artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti 325 ba artiklassa tarkoitettu kerroin (m_t) salkulle, jossa kaikki positiot on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joita varten sille on myönnetty 325 az artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lupa käyttää vaihtoehtoisia sisäisiä malleja.

6. Kerroin (m_t) saadaan laskemalla yhteen arvo 1,5 ja korotus välillä 0 ja 0,5 taulukon 3 mukaisesti. Edellä 5 kohdassa tarkoitettujen salkun osalta tämä korotus lasketaan niiden ylitysten lukumäärän perusteella, jotka tapahtuivat edeltävänä 250 pankkipäivänä, sellaisena kuin se on tämän alakohdan a alakohdan mukaisesti lasketussa laitoksen VaR-luvun toteutumatestauksessa. Korotuksen laskennassa on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) ylityksellä tarkoitetaan tilannetta, jossa salkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos ylittää asiaa koskevan VaR-luvun, joka lasketaan laitoksen sisäisen mallin avulla seuraavien vaatimusten mukaisesti:
 - i) yhden päivän pitoaika;

- ii) laskelmassa käytetään 99 prosentin yksisuuntaista luottamusväliä;
- iii) tulevien häiriöiden skenaarioita sovelletaan 325 bg artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin kaupankäyntiyrityksiköiden positioita koskeviin riskitekijöihin, joita pidetään mallinnettavina 325 be artiklan mukaisesti;
- iv) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan mallinnettaviin riskitekijöihin, on kalibroitava 325 bc artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin historiallisiin tietoihin;
- v) jollei tässä artiklassa toisin säädetä, laitoksen sisäisen mallin on perustuttava samoihin mallinnusoletuksiin, joita käytetään 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun odotettua tappiota kuvaavan riskimittarin laskemiseen;
- b) ylitysten lukumäärä on yhtä kuin ylitysten lukumääristä suurempi salkun arvon oletetuissa ja todellisissa muutoksissa;

Taulukko 3

Ylitysten lukumäärä	Korotus
Alle 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Yli 9	0,50

Toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa rajoittaa korotuksen arvon siihen arvoon, joka on saatu toteutumatestauksen oletetun arvonmuutoksen mukaisista ylityksistä, kun toteutumatestauksen oletetun arvonmuutoksen mukaisten ylitysten määrä ei johda sisäisen mallin puutteisiin.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava, onko 5 kohdassa tarkoitettu kerroin tarkoituksenmukainen ja täyttävätkö kaupankäyntiyritykset 3 kohdassa tarkoitettujen toteutumatestausvaatimukset. Laitosten on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille ylityksistä, jotka on saatu niiden toteutumatestausohjelmassa, ja annettava niistä selvitys, ja joka tapauksessa laitosten on ilmoitettava ylityksistä toimivaltaisille viranomaisille viimeistään viiden työpäivän kuluessa ylityksen tapahtumisesta.

8. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 ja 6 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia laitoksen jättää ottamatta huomioon ylitys, jos salkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos, joka ylittää asiaan koskevan VaR-arvon, joka on laskettu kyseisen laitoksen sisäisen mallin avulla, johtuu mallintamattomasta riskitekijästä. Tällaisessa tapauksessa laitoksen on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, että 325 bk artiklan mukaisesti laskettu kyseiseen mallintamattomaan riskitekijään liittyvä stressiskenaariota koskeva riskimittari on suurempi kuin positiivinen erotus laitoksen salkun arvon muutoksen ja asiaa koskevan VaR-luvun välillä.

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, mitkä tekniset osatekijät on otettava huomioon laitoksen salkun arvon todellisissa ja oletetuissa muutoksissa tämän artiklan soveltamiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä maaliskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 bg artikla

Voittojen ja tappioiden tarkastelua koskeva vaatimus

1. Laitoksen kaupankäyntiyksikön katsotaan täyttävän voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevat vaatimukset, jos kyseinen kaupankäyntiyksikkö täyttää tässä artiklassa asetetut vaatimukset.
2. Voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevalla vaatimuksella varmistetaan, että laitoksen riskienmittausmalliin perustuvat teoreettiset muutokset kaupankäyntiyksikön salkun arvossa vastaavat riittävän hyvin laitoksen hinnoittelumalliin perustuvia oletettuja muutoksia kyseisen kaupankäyntiyksikön salkun arvossa.
3. Kun laitos täyttää voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen, kunkin kaupankäyntiyksikön position osalta on määritettävä tarkat riskitekijät, joiden perusteella voidaan todentaa, täyttääkö laitos 325 bf artiklassa asetetun toteutumatestausvaatimuksen.
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään
 - a) perusteet, joiden avulla voidaan 2 kohtaa sovellettaessa varmistaa, että kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset vastaavat riittävän hyvin kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettuja muutoksia, ottaen huomioon kansainvälisen sääntelyn kehityssuuntauksat;
 - b) sovellettaessa 2 kohtaa laitokselle aiheutuvat seuraukset siitä, että kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset eivät vastaa riittävän hyvin kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettuja muutoksia;
 - c) miten usein laitoksen on suoritettava voittojen ja tappioiden tarkastelu;
 - d) tekniset osatekijät, jotka tätä artiklaa sovellettaessa on otettava huomioon kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettisissa ja oletetuissa muutoksissa;
 - e) miten sisäistä mallia käyttävien laitosten on laskettava markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten yhteismäärä kaikille kaupankäyntivaraston positioilleen ja kaikille kaupankäyntivaraston ulkopuolisille positioille, joihin kohdistuu hyödykeriskejä, ottaen huomioon b alakohdassa tarkoitettut seuraukset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä maaliskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 bh artikla

Riskien mittaamista koskevat vaatimukset

1. Laitosten, jotka käyttävät sisäistä riskienmittausmallia 325 ba artiklassa tarkoitettujen markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi, on varmistettava, että kyseinen malli täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:
 - a) sisäisessä riskienarviointimallissa otetaan huomioon riittävä lukumäärä riskitekijöitä, kuitenkin vähintään 1 a luvun 3 jakson 1 alajaksossa tarkoitettut riskitekijät, paitsi jos laitos osoittaa toimivaltaisille viranomaisille, etteivät huomioon ottamatta jätetyt riskitekijät vaikuta olennaisesti 325 bg artiklassa tarkoitettujen voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen tuloksiin; laitoksen on kyettävä perustelemaan toimivaltaisille viranomaisille, miksi se on ottanut riskitekijän huomioon hinnoittelumallissaan muttei sisäisessä riskienmittausmallissaan;
 - b) sisäisellä riskienmittausmallilla mitataan optioiden ja muiden tuotteiden epälineaarisuuksia, korrelaatoriskiä ja perusteriskiä;
 - c) sisäiseen riskienmittausmalliin sisältyy riskitekijöitä, jotka vastaavat korkoja kussakin valuutassa, jossa laitoksella on koron muutoksille herkkiä laitoksen taseeseen sisältyviä tai taseen ulkopuolisia positioita; laitoksen on

mallinnettava korkokäyrät käyttäen yleisesti hyväksytyjä menetelmiä. Korkokäyrä on jaettava erilaisiin maturiteettiluokkiin, jotta voidaan ottaa huomioon korkojen volatiliteettivaihtelut koko korkokäyrän pituudelta; tärkeimpien valuuttojen ja markkinoiden olennaista korkoriskiä mitattaessa korkokäyrä on mallinnettava käyttäen vähintään kuutta maturiteettiluokkaa ja korkokäyrän mallintamisessa käytettävien riskitekijöiden lukumäärän on oltava oikeassa suhteessa laitoksen kaupankäyntistrategioiden luonteeseen ja monimutkaisuuteen; mallin on myös mitattava eri korkokäyrien tai eri rahoitusvälineiden muutosten epätäydellisestä korrelaatiosta johtuvaa korkomarginaaliriskiä samaan kohde-etuuden liikkeeseenlaskijaan;

- d) sisäisessä riskienmittausmallissa on käytettävä riskitekijöitä, jotka vastaavat kultaa ja niitä yksittäisiä ulkomaanvaluuttoja, joiden määräisiä laitoksen positiot ovat; yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta huomioon otetaan niiden todelliset valuuttapositiot; laitokset voivat käyttää kolmannen osapuolen ilmoittamia, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen valuuttapositioita koskevia tietoja edellyttäen, että kyseisten tietojen paikkansapitävyys varmistetaan asianmukaisella tavalla; yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen valuuttapositiot, joista laitos ei ole tietoinen, jätetään sisäisten mallien menetelmän ulkopuolelle ja niitä kohdellaan 1 a luvun mukaisesti;
- e) mallintamistekniikan kehitystason on oltava oikeassa suhteessa laitoksen toiminnan olennaisuuteen osakemarkkinoilta; sisäisessä riskienmittausmallissa on käytettävä erillistä riskitekijää vähintään kutakin sellaista osakemarkkinaa varten, jolla laitoksella on merkittäviä positioita ja vähintään yksi riskitekijä, joka kattaa järjestelmälliset muutokset osakkeiden hinnoissa ja kyseisen riskitekijän riippuvuuden yksittäisistä riskitekijöistä kullakin osakemarkkinalla;
- f) sisäisessä riskienmittausmallissa käytetään erillistä riskitekijää vähintään kunkin sellaisen hyödykkeen osalta, jonka suhteen laitoksella on hallussaan merkittäviä positioita, paitsi jos laitoksen kokonaishyödykepositio on pieni verrattuna sen kaikkiin kaupankäyntitoimintoihin, missä tapauksessa siinä voidaan käyttää erillistä riskitekijää kunkin hyödykkeitä koskevan päätyypin osalta; mitattaessa olennaista hyödykemarkkinariskiä mallissa on otettava huomioon samankaltaisten mutta epäidenttisten hyödykkeiden muutosten epätäydellisestä korrelaatiosta johtuva riski, maturiteettieroista aiheutuva termiinihintamuutosten riski sekä johdannais- ja käteispositioiden välinen tuottoero;
- g) käytetyillä approksimaatioilla on todistettusti pystyttävä määrittämään todellinen hallussa oleva positio, niiden on oltava riittävän varovaisia, ja niitä saa käyttää vain, kun saatavilla olevat tiedot ovat riittämättömät, kuten 325 bc artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuina stressikausina;
- h) mitattaessa olennaisia volatiliteettiriskejä valinnaisissa instrumenteissa sisäisessä riskienmittausmallissa on otettava huomioon implisiittisten volatiliteettien riippuvuus kaikkien toteutushintojen ja optiomaturiteettien osalta.

2. Laitos saa käyttää empiirisiä korrelaatioita riskitekijän pääluokkien sisällä ja laskiessaan 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaavaa mittaria riskitekijän pääluokkien välillä vain, jos sen käyttämä menetelmä kyseisten korrelaatioiden mittaamiseksi on moitteeton, yhteensopiva sovellettavien likviditeettihorisonttien kanssa ja johdonmukaisesti sovellettu.

3. EPV antaa viimeistään 28 päivänä syyskuuta 2020 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään kriteerit 325 bc artiklassa tarkoitettujen tietojen käyttämiselle riskienmittausmallissa.

325 bi artikla

Laadulliset vaatimukset

1. Tämän luvun soveltamiseksi käytettävän sisäisen riskienmittausmallin on oltava rakenteeltaan moitteeton, se on laskettava ja sitä on sovellettava johdonmukaisesti ja sen on täytettävä kaikki seuraavat laadulliset vaatimukset:

- a) markkinariskiä koskevien pääomavaatimusten laskemiseen käytettävä sisäinen riskienmittausmalli on kiinteästi liitettävä laitoksen päivittäiseen riskien hallintaan, ja sen perusteella on ilmoitettava toimivalle johdolle vastuisiin sisältyvistä riskeistä;
- b) laitoksella on oltava kaupankäyntiyksiköistä riippumaton riskienvalvontayksikkö, joka raportoi suoraan toimivalle johdolle; kyseisen yksikön tehtävänä on suunnitella ja toteuttaa sisäinen riskienmittausmalli; kyseinen yksikkö suorittaa tämän luvun soveltamiseksi käytettävän sisäisen mallin ensimmäisen ja sen jälkeen

toteutettavan jatkuvan validoinnin ja on vastuussa yleisestä riskienhallintajärjestelmästä; kyseinen yksikkö laatii ja analysoi päivittäin raportteja markkinariskiä koskevien pääomavaatimusten laskemiseen käytetyn sisäisen mallin tuloksista sekä raportoi kaupankäyntilimiittien osalta toteutettavien toimenpiteiden tarkoituksenmukaisuudesta;

- c) ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon on osallistuttava aktiivisesti riskien valvontaan, ja laitoksen johto käsittelee riskienvalvontayksikön tuottamat päivittäiset raportit tasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vaatia vähentämään sekä yksittäisten kaupankäyntiä hoitavien henkilöiden ottamia positioita että laitoksen kokonaisriskiä;
- d) laitoksella on oltava riittävästi henkilöstöä, jonka osaamistaso mahdollistaa kehittyneiden sisäisten riskienmittausmallien käyttämisen, ja riittävästi henkilöstöä, jolla on kaupankäynnin, riskienvalvonnan, auditoinnin ja kauppohenkilöstön selvityksen (back office) alan osaamista;
- e) laitoksella on oltava käytössä dokumentoituja sisäisiä toimintatapoja, menettelyjä ja valvontatoimia, joilla taataan sen sisäisten riskienmittausmallien toiminta kaikilta osin;
- f) sisäisellä riskienmittausmallilla, kaikki hinnoittelumallit mukaan lukien, on todistettavasti pystyttävä kohtuullisella tarkkuudella mittaamaan riskit, eikä se saa erota huomattavasti malleista, joita laitos käyttää sisäisessä riskienhallinnassaan;
- g) laitoksen on riittävän usein toteutettava systemaattisia stressitestiohjelmiä, mukaan lukien käänteiset stressitestit, ja ohjelmien on katettava sisäinen riskienmittausmalli; toimivan johdon on tarkasteltava kyseisistä stressitesteistä saatuja tuloksia vähintään kerran kuukaudessa, ja kyseisten tulosten on oltava ylimmän hallintoelimen hyväksymien toimintatapojen ja limiittien mukaisia; laitoksen on toteutettava asianmukaisia toimia, jos kyseisten stressitestien tulokset osoittavat, että laitoksen kaupankäyntitoiminnasta aiheutuu liiallisia tappioita tietyissä olosuhteissa;
- h) laitoksen on toteutettava sisäisiä riskienmittausmallejaan koskeva riippumaton selvitys joko osana säännöllistä sisäistä tarkastusta tai valtuuttamalla tähän tarkoitukseen ulkopuolinen yritys, ja kyseinen selvitys on toteutettava toimivaltaisilla viranomaisilla tyydyttävällä tavalla.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan h alakohtaa ulkopuolisella yrityksellä tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa laitoksille tilintarkastus- ja konsulttipalveluja ja jonka henkilöstöllä on riittävä osaamista kaupankäyntitoimintoihin liittyvien markkinariskien alalta.

2. Edellä 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettua selvityksen on katettava sekä kaupankäyntiä hoitavien yksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toiminta. Laitoksen on toteutettava yleisen riskienvalvontajärjestelmänsä tarkastus vähintään kerran vuodessa. Kyseisessä tarkastuksessa on arvioitava seuraavaa:

- a) riskienhallintajärjestelmän ja -menettelyn dokumentoinnin ja riskienvalvontayksikön organisaation asianmukaisuus;
- b) riskimittareiden sisällyttäminen päivittäiseen riskienhallintaan ja johdon tietojensaantijärjestelmän aukottomuus;
- c) laitoksessa noudatettua kaupankäyntiä ja kauppohenkilöstön selvitystoimintaa (front ja back office) hoitavan henkilöstön soveltamien riskienhinnoittelumallien ja arvostusmenetelmien hyväksymismenettelyt;
- d) mallin avulla mitattujen riskien laajuus, riskienmittausjärjestelmän tarkkuus ja tarkoituksenmukaisuus sekä sisäiseen riskienmittausmalliin tehtävien merkittävien muutosten validointi;
- e) positioita koskevien tietojen tarkkuus ja täydellisyys, volatiliiteetti- ja korrelaatio-oletusten tarkkuus ja tarkoituksenmukaisuus, arvostus- ja riskiherkkyyyslaskelmien tarkkuus sekä menetelmien tarkkuus ja tarkoituksenmukaisuus approksimaatioiden tuottamiseksi, jos saatavilla olevat tiedot eivät ole riittäviä tässä luvussa asetettujen vaatimusten täyttämiseksi;
- f) todentamismenettely, jolla laitos arvioi sisäisissä riskienmittausmalleissaan käyttämiensä tietolähteiden johdonmukaisuutta, ajantasaisuutta ja luotettavuutta, mukaan lukien kyseisten tietolähteiden riippumattomuus;

- g) todentamismenettely, jolla laitos arvioi toteutumatestausta vaatimuksia sekä voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevia vaatimuksia, jotta voidaan arvioida sisäisten riskienarviointimallien tarkkuutta;
- h) jos tarkastuksen tekee ulkopuolinen yritys tämän artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti, sen todentaminen, täyttääkö 325 bj artiklassa vahvistettu sisäinen validointiprosessi tavoitteensa.
3. Laitosten on päivitettävä tekniikoita ja käytäntöjä, joita ne käyttävät sisäisissä riskienmittausmalleissa tämän luvun soveltamiseksi ottaakseen huomioon sellaisten uusien tekniikoiden ja parhaiden käytäntöjen kehityksen, jotka koskevat kyseisiä sisäisiä riskienmittausmalleja.

325 bj artikla

Sisäinen validointi

1. Laitoksilla on oltava käytössään menettelyt sen varmistamiseksi, että sisäisten mallien kehitysprosessista riippumattomat osapuolet, joilla on soveltuvaa pätevyyttä, ovat validoineet asianmukaisesti kaikki tätä lukua sovellettaessa käytettävät sisäiset riskienmittausmallit, jotta ne ovat käsitteellisesti moitteettomia ja mittaavat kaikkia olennaisia riskejä riittävällä tavalla.
2. Laitoksen on tehtävä 1 kohdassa tarkoitettu validointi
- a) kunkin sisäisen riskienmittausmallin kehittämisen ja malliin tehtävien merkittävien muutosten yhteydessä;
- b) säännöllisin väliajoin ja kun markkinoilla on tapahtunut merkittäviä rakenteellisia muutoksia tai salkun koostumuksessa on tapahtunut muutoksia, jotka voivat johtaa siihen, ettei sisäinen riskienmittausmalli enää sovellu tarkoitukseensa.
3. Laitoksen sisäisten mallien validointia ei saa rajoittaa koskemaan pelkästään toteutumatestausta sekä voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevaa vaatimusta, vaan siihen on sisällyttävä myös vähintään
- a) testit, joilla todennetaan, ovatko sisäisen mallin perustana olevat oletukset asianmukaisia ja johtavatko ne riskin ali- tai yliarviointiin;
- b) omat sisäisen mallin validointitestit, mukaan lukien toteutumatestausta lakisääteisten toteutumatestaushjelmien lisäksi, salkkujen riskien ja rakenteen perusteella;
- c) oletussalkkujen käyttö sen varmistamiseksi, että sisäisellä riskienmittausmallilla voidaan selittää tiettyjä mahdollisesti ilmeneviä rakenteellisia tekijöitä, esimerkiksi olennaisia perusteriskejä ja keskittymäriskiä tai approksimaatioiden käyttöön liittyviä riskejä.

325 bk artikla

Stressiskenaariota koskevan riskimittarin laskenta

1. Mallintamattoman riskitekijän stressiskenaariota koskevalla riskimittarilla tarkoitetaan tappiota, joka syntyy sen salkun kaikissa kaupankäyntivaraston positioissa tai kaupankäyntivaraston ulkopuolisissa positioissa, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, ja joka sisältää kyseisen mallintamattoman riskitekijän, kun kyseiseen riskitekijään sovelletaan tulevien häiriöiden ääriskenaariota.
2. Laitoksen on laadittava asianmukaiset tulevien häiriöiden ääriskenaariot kaikkien mallintamattomien riskitekijöiden osalta, toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla.
3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään
- a) se, miten laitosten on määritettävä mallintamattomiin riskitekijöihin sovellettavat tulevien häiriöiden ääriskenaariot ja miten niiden on sovellettava mainittuja ääriskenaarioita kyseisiin riskitekijöihin;
- b) lakisääteinen tulevien häiriöiden ääriskenaario, jota laitokset, jotka eivät kykene määrittämään tulevien häiriöiden ääriskenaariota tämän alakohdan a alakohdan mukaisesti, voivat soveltaa kuhunkin 325 bd artiklassa olevassa taulukossa 2 lueteltuun riskitekijän alaluokkaan, tai jonka soveltamista toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitokselta, jos ne eivät hyväksy laitoksen määrittämää tulevien häiriöiden ääriskenaariota;

- c) olosuhteet, joissa laitokset voivat laskea stressiskenaariota koskevan riskimittarin useammalle kuin yhdelle mallintamattomalle riskitekijälle;
- d) se, miten laitosten on laskettava yhteen kaikkien mallintamattomien riskitekijöiden stressiskenaariota koskevat riskimittarit myös kaupankäyntivaraston positioissaan tai kaupankäyntivaraston ulkopuolisissa positioissaan, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski.

Laatiessaan kyseisiä teknisten sääntelystandardien luonnoksia EPV ottaa huomioon vaatimuksen siitä, että tässä artikkelissa tarkoitettujen mallintamattomien riskitekijän markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten tason on oltava yhtä korkea kuin se markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten taso, joka laskettaisiin tämän luvun mukaisesti, jos asianomainen riskitekijä olisi mallinnettava.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä syyskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3 jakso

Sisäinen maksukyvyttömyysriskimalli

325 bl artikla

Sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin soveltamisala

1. Kaikkiin laitoksen positioihin, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta laitokselle on myönnetty 325 az artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lupa, sovelletaan maksukyvyttömyysriskiä koskevaa omien varojen vaatimusta, jos positiot sisältävät vähintään yhden riskitekijän, joka on jaoteltu osakkeita tai luottomarginaalia koskevaan riskitekijöiden pääluokkaan 325 bd artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseinen omien varojen vaatimus, joka kasvattaa riskejä, jotka otetaan huomioon 325 ba artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten mukaisesti, lasketaan laitoksen sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin avulla. Mallin on täytettävä tässä jaksossa asetetut vaatimukset.
2. Laitoksen on määriteltävä kunkin 1 kohdassa tarkoitettujen position osalta yksi kaupankäynnin kohteena olevien vieraan tai oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskija, joka liittyy vähintään yhteen riskitekijään.

325 bm artikla

Lupa käyttää sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia

1. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitokselle lupa käyttää sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia 325 ba artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten laskemiseksi kaikkien sellaisten 325 bl artikkelissa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston positioiden osalta, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, jonka osalta sisäinen maksukyvyttömyysriskimalli täyttää 325 bi, 325 bj, 325 bn, 325 bo ja 325 bp artikkelissa asetetut vaatimukset.
2. Jos laitoksen kaupankäyntiyksikkö, jolle on osoitettu yksi tai useampi 325 bl artikkelissa tarkoitetuista kaupankäyntivaraston positioista, ei täytä tämän artiklan 1 kohdassa asetettuja vaatimuksia, kaikkien kyseisessä kaupankäyntiyksikössä olevien positioiden markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset lasketaan luvussa 1 a vahvistetun menetelmän mukaisesti.

325 bn artikla

Maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset käytettäessä sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia

1. Laitoksen on laskettava maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia kaikkien 325 bl artikkelissa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston positioiden salkun osalta seuraavasti:
 - a) omien varojen vaatimukset ovat yhtä kuin VaR-luku, joka vastaa salkun markkina-arvon mahdollisia tappioita, jotka johtuvat kyseisiin positioihin liittyvien liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyydestä 99,9 prosentin luottamustasolla yhden vuoden aikajänteellä;

- b) edellä a alakohdassa tarkoitettulla mahdollisella tappiolla tarkoitetaan sellaista suoraa tai välillistä tappiota position markkina-arvossa, joka johtuu liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyydestä ja kasvattaa tappioita, jotka on jo otettu huomioon position nykyisessä arvostuksessa; osakepositioiden liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyys on esitettävä asettamalla liikkeeseenlaskijoiden osakkeiden hintojen arvoksi nolla;
- c) laitoksen on määritettävä eri liikkeeseenlaskijoiden väliset maksukyvyttömyyskorrelaatiot käsitteellisesti moitteettoman menetelmän perusteella käyttäen markkinoiden luottomarginaaleja tai osakkeiden hintoja koskevia objektiivisia historiallisia tietoja vähintään 10 vuoden ajanjaksolta, johon sisältyy laitoksen 325 bc artiklan 2 kohdan mukaisesti määrittämä stressikausi; eri liikkeeseenlaskijoiden välisten maksukyvyttömyyskorrelaatioiden laskenta on kalibroitava yhden vuoden aikajänteeseen;
- d) sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin on perustuttava oletukseen yhden vuoden vakaasta positioista.

2. Laitoksen on laskettava maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus vähintään kerran viikossa käyttäen 1 kohdassa tarkoitettua sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a ja c alakohdassa säädetään, laitos voi tarvittaessa korvata yhden vuoden aikajänteen 60 päivän aikajänteellä joko joihinkin tai kaikkiin osakepositioihin liittyvän maksukyvyttömyysriskin laskemiseksi. Tällaisessa tapauksessa osakkeiden hintojen ja maksukyvyttömyyden todennäköisyyksien väliset maksukyvyttömyyskorrelaatiot on laskettava 60 päivän aikajänteellä ja osakkeiden hintojen ja joukkolainojen hintojen väliset maksukyvyttömyyskorrelaatiot yhden vuoden aikajänteellä.

325 bo artikla

Suojauksen sisällyttäminen sisäiseen maksukyvyttömyysriskimalliin

1. Laitokset voivat sisällyttää suojauksia sisäiseen maksukyvyttömyysriskimalliinsa ja nettouttaa positiot, jos pitkät positiot ja lyhyet positiot liittyvät samaan rahoitusvälineeseen.

2. Laitokset saavat sisällyttää sisäisiin maksukyvyttömyysriskimalleihinsa suojaus- tai hajautusvaikutuksia, jotka liittyvät pitkiin ja lyhyisiin positioihin, joihin kuuluu eri välineitä tai saman vastapuolen arvopapereita, sekä pitkiin ja lyhyisiin positioihin eri liikkeeseenlaskijoissa, ainoastaan silloin, jos eri välineiden pitkät ja lyhyet bruttopositiot mallinnetaan selkeästi, mukaan lukien perusteriskien mallintaminen eri liikkeeseenlaskijoiden välillä.

3. Laitosten on mitattava sisäisissä maksukyvyttömyysriskimalleissaan suojausinstrumentin ja suojatun instrumentin väliset olennaiset riskit, jotka saattaisivat toteutua suojausinstrumentin maturiteetin ja yhden vuoden aikajänteen välisenä aikana, sekä suojausstrategioihin sisältyvät huomattavat potentiaaliset perusteriskit, jotka johtuvat tuotetyyppien, pääomarakenteen etuoikeusluokkien, sisäisten tai ulkoisten luottoluokitusten, maturiteetin ja aloitusajankohdan (vintage) eroavuuksista sekä muista eroista. Laitosten on sisällytettävä suojausinstrumentti kyseiseen malliin ainoastaan siinä määrin kuin se voidaan säilyttää myös vastapuolen lähestyessä maksuvelvollisuuden laukaisevaa tapahtumaa tai muuta tapahtumaa.

325 bp artikla

Sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia koskevat erityisvaatimukset

1. Edellä 325 bm artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin on kyettävä mallintamaan sekä yksittäisten liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyys että useiden liikkeeseenlaskijoiden samanaikainen maksukyvyttömyys, ja siinä on otettava huomioon kyseisten maksukyvyttömyyksien vaikutukset mallin soveltamisalaan sisältyvien positioiden markkina-arvoihin. Tätä varten kunkin yksittäisen liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyys on mallinnettava käyttäen kahta eri tyyppistä systemaattista riskitekijää.

2. Sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa on otettava huomioon suhdannevaihtelu, mukaan lukien riippuvuussuhde palautusasteen ja 1 kohdassa tarkoitettujen systemaattisten riskitekijöiden välillä.

3. Maksukyvyttömyysriskin sisäisessä mallissa on otettava huomioon epälineaarinen vaikutus, joka aiheutuu optioista ja muista positioista, jotka reagoivat selkeän epälinearisesti hintojen muutoksiin. Laitosten on myös otettava asianmukaisesti huomioon malliriski, joka sisältyy kyseisiin tuotteisiin liittyvien hintariskien arvostamiseen ja estimoimiseen.

4. Sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin on perustuttava objektiivisiin ja ajantasaisiin tietoihin.

5. Jotta sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa voidaan simuloida liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyys, laitoksen tekemien maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevien arvioiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) maksukyvyttömyyden todennäköisyyden alaraja on 0,03 prosenttia;

- b) maksukyvyttömyyden todennäköisyys perustuu yhden vuoden aikajänteeseen, jollei tässä jaksossa toisin säädetä;
- c) maksukyvyttömyyden todennäköisyys mitataan käyttäen joko yksinomaan tai käypien markkinahintojen kanssa yhdistelmänä historiallisia tietoja, jotka on todettu sellaisen vähintään viiden vuoden ajanjakson aikana, jona maksukyvyttömyystilanteita on todella esiintynyt ja markkinahinnat ovat kyseisiä tilanteita vastaavasti laskeneet jyrkästi; maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä ei saa määrittää yksinomaan käypien markkinahintojen perusteella;
- d) laitos, joka on saanut luvan arvioida maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti, on laskettava maksukyvyttömyyden todennäköisyys siinä vahvistetulla menetelmällä;
- e) laitoksen, joka ei ole saanut lupaa arvioida maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti, on laadittava sisäinen menetelmä tai käytettävä ulkoisia lähteitä maksukyvyttömyyden todennäköisyyden arvioimiseksi; molemmissa tilanteissa maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevien arvioiden on täytettävä tässä artiklassa asetetut vaatimukset.
6. Jotta sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa voidaan simuloida liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyys, laitoksen tekemien tappio-osuutta koskevien arvioiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:
- a) tappio-osuutta koskevien arvioiden alaraja on 0 prosenttia;
- b) tappio-osuutta koskevissa arvioissa on otettava huomioon kunkin position etuoikeusluokka;
- c) laitos, joka on saanut luvan arvioida tappio-osuutta II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti, on laskettava tappio-osuutta koskevat arviot siinä vahvistetulla menetelmällä;
- d) laitoksen, joka ei ole saanut lupaa arvioida tappio-osuutta II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti, on laadittava sisäinen menetelmä tai käytettävä ulkoisia lähteitä tappio-osuuden arvioimiseksi; molemmissa tilanteissa tappio-osuutta koskevien arvioiden on täytettävä tässä artiklassa asetetut vaatimukset.
7. Osana sellaisten sisäisten mallien riippumatonta tarkastusta ja validointia, joita laitokset käyttävät tämän luvun soveltamiseksi, mukaan lukien riskienmittausjärjestelmän osalta, niiden on:
- a) todennettava, että niiden korrelaatioita ja hintojen muutoksia koskeva mallinnusmenetelmä soveltuu niiden salkulle, mukaan lukien systemaattisten riskitekijöiden valinta ja painotukset mallissa;
- b) tehtävä stressitestejä, mukaan lukien herkkyys- ja skenaarioanalyysit, arvioidakseen sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin kvalitatiivista ja kvantitatiivista asianmukaisuutta erityisesti keskittymien käsittelyn osalta; ja
- c) tehtävä asianmukaisia kvantitatiivisia validointeja, mukaan lukien asianmukaiset sisäisen mallintamisen viitearvot.
- Edellä b alakohdassa tarkoitettut testit eivät saa rajoittua ainoastaan menneisiin tapahtumiin.
8. Sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa on otettava asianmukaisesti huomioon liikkeeseenlaskijoihin liittyvät keskittymät ja sellaiset keskittymät, joita voi syntyä tuoteluokkien sisällä ja niiden välillä stressitilanteissa.
9. Sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin on noudatettava laitoksen sisäisiä riskienhallintamenetelmiä, joilla tunnustetaan, mitataan ja hallitaan kaupankäyntiriskejä.
10. Laitoksilla on oltava selkeästi määritelty toiminta- ja menettelytavat, jotta voidaan määrittää eri liikkeeseenlaskijoiden väliset korrelaatioita koskevat maksukyvyttömyysoletukset 325 bn artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, sekä parhaaksi katsotut valitut menetelmät, joilla arvioidaan tämän artiklan 5 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja maksukyvyttömyyden todennäköisyyksiä ja tämän artiklan 6 kohdan d alakohdassa tarkoitettua tappio-osuutta.
11. Laitoksen on dokumentoitava sisäiset mallinsa, jotta korrelaatio-oletukset ja muut mallintamiseen liittyvät oletukset ovat läpinäkyvästi toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.
12. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään vaatimukset, jotka laitoksen käyttämien sisäisten menetelmien tai ulkoisten lähteiden on täytettävä arvioitaessa maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä ja tappio-osuuksia 5 kohdan e alakohdan ja 6 kohdan d alakohdan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä syyskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

91) Korvataan 384 artiklan 1 kohdassa määritelmä EAD_i^{total} seuraavasti:

” EAD_i^{total} = koko vastapuoliriskin vastuuarvo i (laskettuna yhteen sen nettoutusryhmissä), mukaan lukien vakuuksien vaikutus II osaston 6 luvun 3–6 jaksossa esitettyjen menetelmien mukaisesti siltä osin kuin ne soveltuvat omien varojen vaatimusten laskentaan kyseisen vastapuolen vastapuoliriskin osalta.”

92) Korvataan 385 artikla seuraavasti:

”385 artikla

Vaihtoehto vastuun arvonoidkaisumenetelmien käytölle omien varojen vaatimuksia laskettaessa

Vaihtoehtona 384 artiklalle 282 artiklassa säädettyä alkuperäisen hankinta-arvon menetelmää käyttävät laitokset voivat arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemisen sijasta soveltaa 382 artiklassa tarkoitettujen välineiden osalta toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä suostumuksella kerrointa (10) tuloksena saatuun vastapuoliriskiä koskevaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään kyseisten vastuiden osalta.”

93) Korvataan 390 artikla seuraavasti:

”390 artikla

Vastuuarvon laskenta

1. Asiakaskokonaisuuteen liittyvien vastuiden yhteismäärä määritetään laskemalla yhteen yksittäisiin kyseiseen asiakaskokonaisuuteen kuuluviin asiakkaisiin liittyvät vastuut.

2. Asiakaskohtaiset kokonaisvastuut saadaan laskemalla yhteen vastuut, jotka kuuluvat kaupankäyntivarastoon ja vastuut, jotka eivät kuulu kaupankäyntivarastoon.

3. Kaupankäyntivarastoon kuuluvien vastuiden osalta laitokset voivat

a) kuitata pitkät ja lyhyet positionsa asiakkaan liikkeeseen laskemissa samoissa rahoitusvälineissä, jolloin nettopositio kussakin eri välineessä lasketaan kolmannen osan IV osaston 2 luvussa vahvistettujen menetelmien mukaisesti;

b) kuitata pitkät ja lyhyet positionsa asiakkaan liikkeeseen laskemissa eri rahoitusvälineissä, kuitenkin ainoastaan, jos lyhyen position kohde-etuutena toimiva rahoitusväline on etuoikeusasemaltaan huonompi kuin pitkän position kohde-etuutena toimiva rahoitusväline tai jos kohde-etuutena toimivat rahoitusvälineet ovat etuoikeusasemaltaan samat.

Sovellettaessa a ja b alakohtaa rahoitusvälineitä voidaan osoittaa alaluokkiin etuoikeusaseman perusteella, jotta voidaan määrittää positoiden suhteellinen etuoikeusasema.

4. Laitosten on laskettava liitteessä II luetelluista johdannaisopimuksista ja sellaisista luottojohdannaisopimuksista johtuvat vastuuarvot, jotka tehdään suoraan asiakkaan kanssa, noudattaen tapauksen mukaan jotakin niistä menettelyistä, joista säädetään kolmannen osan II osaston 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa. Edellä 378, 379 ja 380 artiklassa tarkoitetuista liiketoimista johtuvat vastuut lasketaan kyseisissä artikloissa vahvistetulla tavalla.

Laskettaessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen sopimusten vastuiden arvoa silloin, kun kyseiset sopimukset kuuluvat kaupankäyntivarastoon, laitosten on noudatettava myös 299 artiklassa säädettyjä periaatteita.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitokset, joilla on lupa käyttää kolmannen osan II osaston 4 luvun 4 jaksossa ja kolmannen osan II osaston 6 luvun 6 jaksossa tarkoitettuja menetelmiä, voivat käyttää kyseisiä menetelmiä laskeakseen arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastuuarvon.

5. Laitosten on lisättävä asiakkaaseen liittyvään kokonaisvastuuseen vastuut, jotka johtuvat liitteessä II luetelluista johdannaissopimuksista sekä luottojohdannaissopimuksista, jos sopimusta ei ole tehty suoraan kyseisen asiakkaan kanssa mutta kyseinen asiakas on laskenut liikkeeseen kohde-etuutena olevan vieraan tai oman pääoman ehtoisen rahoitusvälineen.

6. Vastuisiin ei saa sisältyä mitään seuraavista:

- a) kun on kyse valuuttakauppaan liittyvistä transaktioista, vastuut, jotka muodostuvat tavanomaisen toimituksen aikana kahden työpäivän kuluessa maksusta;
- b) kun on kyse arvopapereiden ostoa tai myyntiä koskevista transaktioista, vastuut, jotka muodostuvat tavanomaisen toimituksen aikana viiden työpäivän kuluessa maksusta tai arvopapereiden luovuttamisesta, jos tämä on aikaisemmin;
- c) kun on kyse asiakkaille tarjotuista maksujen välityspalveluista, mukaan lukien maksupalvelujen toteuttaminen, määrittäminen ja toimitus kaikissa valuutoissa tai kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, tai rahoitusvälineiden määrittäminen, toimitus- ja säilytyspalveluista, rahoituksen viivästyneestä vastaanotosta ja muista asiakkaan toiminnasta aiheutuneista vastuista, jotka eivät kestä seuraavaa pankkipäivää pidempään;
- d) kun on kyse maksujen välityspalveluista, mukaan lukien maksupalvelujen toteuttaminen, määrittäminen ja toimitus kaikissa valuutoissa ja kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, päivänsisäiset vastuut laitoksille, jotka tuottavat näitä palveluja;
- e) vastuut, jotka vähennetään ydinpääoman (CET1) eristä tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä 36 ja 56 artiklan mukaisesti, tai mikä tahansa muu vähennys kyseisistä eristä, joka vähentää vakavaraisuussuhdelukua.

7. Kun kyseessä ovat asiakkaat, joihin liittyen laitoksella on transaktioiden kautta 112 artiklan m ja o alakohdassa tarkoitettuja vastuuta tai vastuuta sellaisten muiden transaktioiden kautta, joissa vastuu johtuu kohde-etuutena olevasta omaisuuserästä, laitoksen on asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvän kokonaisvastuun määrittämiseksi arvioitava kohde-etuutteen liittyviä vastuutaan ottaen huomioon transaktion rakenteen taloudellisen sisällön ja transaktion rakenteeseen itseensä kuuluvat riskit sen määrittämiseksi, muodostaako kyseinen rakenne lisäriskin.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

- a) edellytykset ja menetelmät, joita käytetään määrittäessä asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvä kokonaisvastuu 7 kohdassa tarkoitettujen vastuutyypin osalta;
- b) edellytykset, joiden täytyessä 7 kohdassa tarkoitettu transaktioiden rakenne ei muodosta lisäriskiä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9. Edellä 5 kohdan soveltamiseksi EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten määritellään vastuut, jotka johtuvat liitteessä II luetelluista johdannaissopimuksista ja sellaisista luottojohdannaissopimuksista, joita ei tehdä suoraan asiakkaan kanssa mutta jotka ovat kyseisen asiakkaan liikkeeseenlaskeman vieraan tai oman pääoman ehtoisen rahoitusvälineen kohde-etuuksia, tarkoituksena sisällyttää ne asiakkaaseen liittyviin vastuisiin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä maaliskuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

94) Lisätään 391 artiklaan kohta seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäistä kohtaa komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä mukaisesti päätöksiä siitä, soveltaako kolmas maa vakavaraisuuden valvonta- ja sääntelyvaatimuksia, jotka vastaavat vähintään unionissa sovellettavia vaatimuksia.”

95) Korvataan 392 artikla seuraavasti:

”392 artikla

Suuren asiakasriskin määritelmä

Yhden asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden vastuuta laitokselle pidetään suurena asiakasriskinä, kun vastuun arvo on vähintään 10 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).”

96) Korvataan 394 artikla seuraavasti:

”394 artikla

Raportointivaatimukset

1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen kustakin pitämästään suuresta asiakasriskistä, mukaan lukien 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret asiakasriskit, seuraavat tiedot:

- a) sellaisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden tunnistetiedot, jonka osalta laitoksella on suuri asiakasriski;
- b) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo ennen kuin on otettu huomioon luottoriskin vähentämisen vaikutus;
- c) vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan tyyppi, jos sellaista on käytetty;
- d) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo sen jälkeen, kun on otettu huomioon 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laskettu luottoriskin vähentämisen vaikutus.

Laitokset, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 lukua, on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen 20 suurinta asiakasriskiään konsolidoinnin perusteella, lukuun ottamatta vastuuta, jotka on vapautettu 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta.

Laitosten on myös ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen konsolidoinnin perusteella vastuut, joiden arvo on vähintään 300 miljoonaa euroa mutta alle 10 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen tiedot 10 suurimmasta asiakasriskistään konsolidoinnin perusteella niiden laitosten sekä 10 suurimmasta asiakasriskistään konsolidoinnin perusteella niiden varjopankkiyhteisöjen osalta, jotka harjoittavat pankkitoimintaa sääntelykehysten ulkopuolella, mukaan lukien 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret asiakasriskit, seuraavasti:

- a) sellaisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden tunnistetiedot, jonka osalta laitoksella on suuri asiakasriski;
- b) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo ennen kuin on otettu huomioon luottoriskin vähentämisen vaikutus;
- c) vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan tyyppi, jos sellaista on käytetty;
- d) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo sen jälkeen, kun huomioon on otettu 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laskettu luottoriskin vähentäminen.

3. Laitosten on ilmoitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot toimivaltaisille viranomaisilleen vähintään puolivuositain.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 2 kohdassa tarkoitettujen varjopankkiyhteisöjen määrittelyperusteet.

Laatiessaan kyseisiä teknisten sääntelystandardien luonnoksia EPV ottaa huomioon kansainvälisen kehityksen ja kansainvälisellä tasolla sovitut standardit varjopankkitoiminnasta sekä arvioi,

- a) voiko laitoksen ylläpitämä suhde yksittäiseen yhteisöön tai yhteisöryhmään aiheuttaa riskejä laitoksen vakavaraisuudelle tai likviditeettiasemalle;

- b) olisiko yhteisöt, joihin sovelletaan vakavaraisuus- tai maksuvalmiusvaatimuksia, jotka ovat samankaltaisia kuin ne, joista on säädetty tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU, jätettävä kokonaan tai osittain 2 kohdassa tarkoitettuja varjopankkiyhteisöjä koskevan raportointivelvoitteen ulkopuolelle.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

97) Muutetaan 395 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sen jälkeen, kun on otettu huomioon 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen, laitoksen vastuu, joka liittyy johonkin asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen, ei saa ylittää arvoltaan 25:tä prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1). Jos asiakas on laitos tai jos asiakaskokonaisuuteen kuuluu yksi tai useampi laitos, tämä arvo ei saa ylittää 25:tä prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) tai 150 miljoonaa euroa sen mukaan, kumpi näistä määristä on suurempi, edellyttäen että kaikkiin asiakaskokonaisuuden asiakkaisiin, jotka eivät ole laitoksia, liittyvien vastuuarvojen summa – sen jälkeen, kun on otettu huomioon 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – on enintään 25 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

Jos 150 miljoonan euron määrä on enemmän kuin 25 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1), vastuuarvo – sen jälkeen, kun on otettu huomioon tämän asetuksen 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – ei saa ylittää kohtuullista ylärajaa laitoksen ensisijaiseen pääomaan (T1) nähden. Laitoksen on määriteltävä tämä yläraja direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa tarkoitettujen toimintalinjojen ja menettelyjen mukaisesti keskittymäriskin hallitsemiseksi ja valvomiseksi. Kyseinen yläraja saa olla korkeintaan 100 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

Toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa rajan, joka alittaa 150 miljoonaa euroa, ja niiden on ilmoitettava tästä EPV:lle ja komissiolle.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, G-SII-laitokseksi määritetyn laitoksen vastuu, joka liittyy toiseen laitokseen, joka on määritetty G-SII-laitokseksi tai EU:n ulkopuoliseksi G-SII-laitokseksi, ei saa – sen jälkeen, kun on otettu huomioon 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – ylittää arvoltaan 15:tä prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1). G-SII-laitoksen on noudatettava tällaista rajaa viimeistään 12 kuukauden kuluttua päivästä, jona se on määritetty G-SII-laitokseksi. Jos G-SII-laitoksella on vastuu, joka liittyy sellaiseen toiseen laitokseen tai ryhmään, joka määritetään G-SII-laitokseksi tai EU:n ulkopuoliseksi G-SII-laitokseksi, sen on noudatettava tällaista rajaa viimeistään 12 kuukauden kuluttua päivästä, jona kyseinen toinen laitos tai ryhmä määritettiin G-SII-laitokseksi tai EU:n ulkopuoliseksi G-SII-laitokseksi.”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Tässä artiklassa säädettyt rajat voidaan ylittää laitoksen kaupankäyntivarastoon kuuluvien vastuiden osalta edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kaupankäyntivaraston ulkopuoliset vastuut kyseisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden osalta eivät ylitä 1 kohdassa säädettyä rajaa, joka on laskettu ensisijaiseen pääomaan (T1) suhteuttamalla, jolloin ylitys syntyy täysin kaupankäyntivarastosta;
- b) laitos täyttää tämän artiklan 397 ja 398 artiklan mukaisesti lasketun omien varojen lisävaatimuksen 1 kohdassa säädetyn rajan ylittävältä vastuun osalta;
- c) jos b alakohdassa tarkoitettu ylitys kestää enintään 10 päivää, kaupankäyntivarastosta johtuva kyseiseen asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvä vastuu ei ylitä 500:aa prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1);
- d) ylitykset, jotka ovat kestäneet pidempään kuin 10 päivää, eivät yhteenlaskettuna ylitä 600:aa prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

Aina, kun yläraja ylittyy, laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille viipymättä ylityksen määrä ja kyseisen asiakkaan sekä tapauksen mukaan kyseisen asiakaskokonaisuuden nimi.”

98) Muutetaan 396 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos sovelletaan 395 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua 150 miljoonan euron määrää, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitoksen 100 prosentin yläraja ensisijaiseen pääomaan (T1) nähden ylittyy tapauskohtaisesti.”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Jos toimivaltainen viranomainen tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa tapauksissa sallii laitoksen ylittää 395 artiklan 1 kohdassa säädetyn rajan yli kolme kuukautta kestäväällä ajanjaksolla, laitoksen on esitettävä toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla suunnitelma siitä, miten kyseistä rajaa noudatetaan pian uudelleen, ja toteutettava kyseinen suunnitelma toimivaltaisen viranomaisen kanssa sovitussa määräajassa. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava suunnitelman toteuttamista ja tarvittaessa vaadittava, että rajaa noudatetaan nopeammin.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään, miten toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää

a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen poikkeuksellisten tapaukset;

b) määräjän, jota pidetään asianmukaisena vaatimusten noudattamiseksi uudelleen;

c) toimenpiteet, jotka on toteutettava sen varmistamiseksi, että laitos noudattaa vaatimuksia pian uudelleen.”

99) Korvataan 397 artiklan taulukon 1 sarakkeessa 1 oleva ilmaisu ”hyväksyttävästä pääomasta” ilmaisulla ”ensisijaisesta pääomasta (T1)”.

100) Muutetaan 399 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksen on käytettävä luottoriskien vähentämistekniikkaa vastuun laskemiseksi, jos se on käyttänyt tätä tekniikkaa luottoriskin pääomavaatimusten laskemiseksi kolmannen osan II osaston mukaisesti ja jos luottoriskien vähentämistekniikka täyttää tässä artiklassa asetetut edellytykset.

”Takauksen” katsotaan 400–403 artiklassa sisältävän kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla hyväksytyt muut luottojohdannaiset kuin luottoriskin vaihtolainat.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Luottoriskin vähentämismenetelmiä, jotka ovat ainoastaan niiden laitosten käytettävissä, jotka käyttävät jotakin IRB-menetelmistä, ei saa käyttää vastuuarvojen pienentämiseen suurten asiakasriskien tarkoituksissa, lukuun ottamatta vastuuta, joiden vakuutena on kiinteistö 402 artiklan mukaisesti.”

101) Muutetaan 400 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

i) korvataan j alakohta seuraavasti:

”j) ehdot täytettäviin keskusvastapuoliin liittyvät määritysosapuolten kaupankäyntivastuut ja ehdot täytettäviin keskusvastapuoliin liittyvät maksukyvyttömyysrahastoon maksettavat osuudet.”

- ii) lisätään alakohdat seuraavasti:
- ”l) edellä 305 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettujen asiakkaiden kaupankäyntivastuut;
 - m) kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen tai niiden tytäryritysten, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, omistusosuudet direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista omien varojen instrumenteista ja hyväksyttävistä veloista, jotka jokin seuraavista yhteisöistä on laskenut liikkeeseen:
 - i) kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta muut samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvat yhteisöt;
 - ii) sellaisten kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritysten osalta, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, asianomaisen tytäryrityksen tytäryritykset, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään;
 - n) vastuut, jotka aiheutuvat vähimmäisarvoa koskevasta sitoumuksesta, joka täyttää kaikki 132 c artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset.”;
- b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:
- i) korvataan c alakohta seuraavasti:
 - ”c) ne laitoksen vastuut, mukaan luettuina osakkuuksien tai muiden omistusosuuksien kautta, jotka liittyvät sen emoyritykseen tai emoyrityksen muihin tytäryrityksiin tai sen omiin tytäryrityksiin ja ehdot täyttäviin omistusosuuksiin sikäli kuin nämä yritykset sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse laitos on tämän asetuksen, direktiivin 2002/87/EY tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti; vastuita, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, kohdellaan kolmansiin osapuoliin liittyvinä vastuina riippumatta siitä, onko ne vapautettu tämän asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;”
 - ii) korvataan k alakohta seuraavasti:
 - ”k) vastuut, jotka ovat 201 artiklassa tarkoitetun, vähintään alemman seuraavista luottoluokista kuuluvan hyväksyttävän luottosuojan tarjoajan asuntolainoja varten antaman vakuuden tai takuun muodossa:
 - i) luottoluokka 2,
 - ii) luottoluokka, joka vastaa sen jäsenvaltion keskushallinnon ulkomaanvaluuttaista luokitusta, jossa luottosuojan tarjoajan päätoimipaikka sijaitsee;”
 - iii) lisätään alakohta seuraavasti:
 - ”l) vastuut, jotka ovat vähintään alemman seuraavista luottoluokista kuuluvan hyväksyttävän vientitakuulaitoksen julkisesti tuettuja vientiluottoja varten antaman takuun muodossa:
 - i) luottoluokka 2,
 - ii) luottoluokka, joka vastaa sen jäsenvaltion keskushallinnon ulkomaanvaluuttaista luokitusta, jossa vientitakuulaitoksen päätoimipaikka sijaitsee.”;
- c) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:
- ”Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle, aikovatko ne käyttää jotakin 2 kohdassa säädetyistä vapautuksista tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, ja jos aikovat, niiden on esitettävä EPV:lle perustelut, jotka oikeuttavat kyseisten vapautusten käytön.”;
- d) lisätään kohta seuraavasti:
- ”4. Useamman kuin yhden 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun vapautuksen samanaikaista soveltamista samaan vastuuseen ei sallita.”

102) Korvataan 401 artikla seuraavasti:

”401 artikla

Luottoriskien vähentämistekniikkojen käytöstä aiheutuvan vaikutuksen laskenta

1. Laskettaessa vastuuden arvoa 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laitos voi käyttää kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla laskettua täysin mukautettua vastuuarvoa (E*), jossa on otettu huomioon luottoriskin vähentämistekniikka, volatilitteettikorjaukset ja mahdolliset maturiteettierot, joita tarkoitetaan kyseisessä luvussa.

2. Ensimmäisen kohdan soveltamiseksi laitosten on rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää käyttäviä laitoksia lukuun ottamatta käytettävä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää riippumatta siitä, millä menetelmällä luottoriskiä koskevat omien varojen vaatimukset lasketaan.

Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitokset, joilla on lupa käyttää kolmannen osan II osaston 4 luvun 4 jaksossa ja kolmannen osan II osaston 6 luvun 6 jaksossa tarkoitettuja menetelmiä, voivat käyttää näitä menetelmiä laskeakseen arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastuuarvon.

3. Laskiessaan vastuuden arvoa 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laitoksen on tehtävä säännöllisiä stressitestejä luottoriskikeskittymilleen, myös mahdollisen hankitun vakuuden realisointiarvon osalta.

Näissä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säännöllisissä stressitesteissä on arvioitava sellaisista markkinaolosuhteiden mahdollisista muutoksista johtuvia riskejä, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti laitoksen omien varojen riittävyyteen, ja vakuuksien realisointiin stressitilanteissa liittyviä riskejä.

Tehtävien stressitestien on oltava riittäviä ja soveltuvia kyseisten riskien arvioimiseen.

Laitosten on sisällytettävä seuraavat seikat keskittymäriskin välttämistä koskeviin strategioihinsa:

- a) toimintatavat ja menettelyt niiden riskien varalta, joita vastuuden ja vastuuden luottosuojan maturiteettieroista aiheutuu;
- b) toimintatavat ja menettelyt, jotka liittyvät keskittymäriskiin, joka aiheutuu luottoriskien vähentämistekniikoiden soveltamisesta ja varsinkin suurista välillisistä luottoriskeistä, esimerkiksi vakuudeksi hyväksytyjen arvopapereiden ainoaan liikkeeseenlaskijaan liittyvistä riskeistä.

4. Jos laitos vähentää asiakkaaseen liittyvää vastuuta käyttämällä hyväksyttävää luottoriskin vähentämistekniikkaa 399 artiklan 1 kohdan mukaisesti, laitoksen on 403 artiklassa esitetyllä tavalla kohdeltava vastuun sitä osaa, jolla asiakkaaseen liittyvää vastuuta on vähennetty, luottosuojan tarjoajalle eikä asiakkaalle aiheutuvana osana.”

103) Korvataan 402 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Laitokset voivat laskiessaan vastuuarvoja 395 artiklan soveltamiseksi alentaa sellaisen vastuun tai vastuun osan arvoa, jonka täytenä vakuutena on asuinkiinteistö 125 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseisen omaisuuden markkina-arvon tai kiinnitysluoton arvon kiinnitetyllä määrällä, mutta enintään 50 prosentilla markkina-arvosta tai 60 prosentilla kiinnitysluoton arvosta niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat säätäneet säädösperusteisesti tiukoista kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteista, paitsi siinä tapauksessa, että tämä on kielletty sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ja edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet riskipainoksi enintään 35 prosenttia niiden vastuuden tai vastuun osien osalta, joiden vakuutena on asuinkiinteistö 124 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- b) vastuun tai vastuun osan täytenä vakuutena on mikä tahansa seuraavista:
 - i) yksi tai useampi asuinkiinteistöön vahvistettu kiinnitys; tai
 - ii) asuinkiinteistö leasing-sopimuksessa, jossa vuokralleantajalla säilyy täysi omistusoikeus asuinkiinteistöön ja vuokralainen ei ole vielä käyttänyt osto-oikeuttaan;
- c) edellä olevien 208 artiklan ja 229 artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset täyttyvät.

2. Laitos voi laskiessaan vastuuarvoja 395 artiklan soveltamiseksi alentaa sellaisen vastuun tai vastuun osan arvoa, jonka täytenä vakuutena on liikekiinteistö 126 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseisen omaisuuden markkina-arvon tai kiinnitysluoton arvon kiinnitetyllä määrällä, mutta enintään 50 prosentilla markkina-arvosta tai 60 prosentilla kiinnitysluoton arvosta niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat säätäneet säädosperusteisesti tiukoista kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteista, paitsi siinä tapauksessa, että tämä on kielletty sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ja edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet riskipainoksi enintään 50 prosenttia niiden vastuuden tai vastuun osien osalta, joiden vakuutena on liikekiinteistö 124 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- b) vastuun täytenä vakuutena on mikä tahansa seuraavista:
 - i) yksi tai useampi toimisto- tai muihin liiketiloihin vahvistettu kiinnitys; tai
 - ii) yksi tai useampi toimisto- tai muu liiketila ja vastuut, jotka liittyvät kiinteän omaisuuden leasing-sopimuksiin;
- c) edellä olevien 126 artiklan 2 kohdan a alakohdan, 208 artiklan ja 229 artiklan 1 kohdan vaatimukset täyttyvät;
- d) liikekiinteistö on täysin valmiiksi rakennettu.”

104) Korvataan 403 artikla seuraavasti:

”403 artikla

Substituutiomenetelmä

1. Kun asiakkaaseen liittyvä vastuu on kolmannen osapuolen takaama tai kolmannen osapuolen antaman vakuuden suojaama, laitoksen on:

- a) katsottava, että se osuus vastuusta, jolla on takaus, koskee takaajaa eikä asiakasta, edellyttäen, että takaajaa koskevaan vakuudettomaan vastuuseen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;
- b) katsottava, että se osuus vastuusta, jonka vakuutena on hyväksytyyn vakuuden markkina-arvo, koskee kolmatta osapuolta eikä asiakasta, jos vastuu on suojattu vakuudella ja edellyttäen, että vastuun vakuudelliseen osuuteen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla.

Laitos ei voi käyttää ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää, jos vastuun maturiteetti poikkeaa suojan maturiteetista.

Tämän osan soveltamiseksi laitos voi käyttää sekä rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää että tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa esitettyä käsittelyä ainoastaan, jos se saa käyttää sekä rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää että rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää 92 artiklan soveltamiseksi.

2. Kun laitos soveltaa 1 kohdan a alakohtaa:

- a) jos takaus ja vastuu eivät ole samassa valuutassa, laitoksen on laskettava katettava vastuu noudattaen eri valuuttojen käsittelystä takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa annettuja säännöksiä, jotka on esitetty kolmannessa osassa;
- b) jos vastuun maturiteetti ja sen luottosuojan maturiteetti eivät ole samat, laitoksen on käsiteltävä niitä noudattaen maturiteettieron käsittelystä annettuja säännöksiä, jotka on esitetty kolmannen osan II osaston 4 luvussa;
- c) laitos voi hyväksyä osittaisen kattamisen kolmannen osan II osaston 4 luvussa säädetyin käsittelyn mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi laitos voi korvata tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun määrän tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä edellyttäen, että tämän kohdan c, d ja e alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät:

- a) kolmikantasopimusagentin avulla tehdyn kolmen osapuolen takaisinostosopimuksista laitokselle aiheutuva vakuuden antajaan liittyvä kokonaisriskin määrä;
- b) niiden raja-arvojen kokonaismäärä, joita laitos on pyytänyt a alakohdassa tarkoitettua kolmikantasopimusagenttia soveltamaan mainitussa alakohdassa tarkoitetun vakuuden antajan liikkeelle laskemiin arvopapereihin;
- c) laitos on todentanut, että kolmikantasopimusagentti on ottanut käyttöön asianmukaiset suojoitoimenpiteet estääkseen b alakohdassa tarkoitettujen raja-arvojen rikkomisen;
- d) toimivaltainen viranomainen ei ole ilmoittanut laitokselle merkittävistä huolenaiheista;
- e) tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetun raja-arvon kokonaismäärä ja muut vakuuden antajaan liittyvät laitoksen vastuut eivät ylitä 395 artiklan 1 kohdassa säädettyä raja-arvoa.

4. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa määritellään tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun käsittelyn soveltamista koskevat edellytykset, mukaan lukien kyseisen kohdan b alakohdassa tarkoitettujen raja-arvojen määrittely, valvomisen ja tarkistamisen edellytykset ja suoritustiheys.

EPV julkaisee nämä ohjeet 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä.”

105) Korvataan kuudennen osan I osaston otsikko seuraavasti:

”MÄÄRITELMÄT JA MAKSUVALMIUSVAATIMUKSET”.

106) Korvataan 411 artikla seuraavasti:

”411 artikla

Määritelmät

Tässä osassa tarkoitetaan:

- 1) ”rahoitusalan asiakkaalla” asiakasta, mukaan lukien muuhun kuin rahoitusalan yritysryhmään kuuluva rahoitusalan asiakas, joka harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I mainittua toimintaa päätoimialanaan tai joka on jokin seuraavista:
 - a) luottolaitos;
 - b) sijoituspalveluyritys;
 - c) arvopaperistamista varten perustettu erillisyyhtiö (securitisation special purpose entity, SSPE);
 - d) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys (collective investment undertaking, CIU);
 - e) vaihtuvapääomainen sijoitusjärjestely;
 - f) vakuutusyritys;
 - g) jälleenvakuutusyritys;
 - h) rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
 - i) rahoituslaitos;
 - j) asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 10 alakohdassa määritelty eläkejärjestelmä;
- 2) ”vähittäistalletuksella” velkaa luonnolliselle henkilölle tai pk-yritykselle, jos pk-yritys voidaan lukea kuuluvaksi vähittäisvastuuta koskevaan luokkaan luottoriskien standardi- tai IRB-menetelmillä, tai velkaa yhtiölle, johon voidaan soveltaa 153 artiklan 4 kohdassa säädettyä kohtelua, ja kun kyseisen pk-yrityksen tai yhtiön tekemien talletusten yhteenlaskettu määrä on ryhmätasolla enintään 1 miljoona euroa;

- 3) "henkilökohtaisella sijoitusyhtiöllä" yritystä tai säätiötä, jonka omistaja tai edunsaajaomistaja on luonnollinen henkilö tai toisiinsa läheisessä sidossuhteessa olevien luonnollisten henkilöiden ryhmä, joka ei harjoita muuta kaupallista, teollista tai ammatillista toimintaa ja jonka ainoana tarkoituksena on omistajan tai omistajien omaisuuden hoito sekä oheistoiminnot, kuten omistajien varojen erottelu yrityksen varoista, varojen siirtämisen helpottaminen perheen sisällä tai varojen jakamisen estäminen perheenjäsenen kuoleman jälkeen, edellyttäen, että kyseiset oheistoiminnot liittyvät sijoitusyhtiön tärkeimpään tehtävään, joka on omistajien omaisuuden hoito;
- 4) "talletusten välittäjällä" luonnollista henkilöä tai yritystä, joka tekee talletuksia kolmansilta osapuolilta, mukaan lukien vähittäistalletukset ja yritysten talletukset mutta lukuun ottamatta talletuksia rahoituslaitoksilta, luottolaitoksiin maksua vastaan;
- 5) "kiinnittämättömillä varoilla" varoja, joihin ei sovelleta mitään oikeudellista, sopimuksellista, sääntelyllistä tai muuta rajoitusta, joka estää laitosta likvidoimasta, myymästä, siirtämästä, luokittelemasta tai yleisesti luovuttamasta kyseisiä varoja suoran myynnin tai takaisinostosopimuksen kautta;
- 6) "ei-pakollisella ylivakuudella" mitä tahansa määrää varoja, joita laitos ei ole velvollinen liittämään katetun joukkolainan liikkeeseenlaskuun lakisääteisten tai sääntelyllisten vaatimusten nojalla, sopimukseen perustuvien sitoumuksien perusteella tai markkinakurisyyistä, myös erityisesti silloin, kun tarjotut varat ylittävät ylivakuutta koskevat oikeudelliset, lakisääteiset tai sääntelylliset vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan katettuihin joukkolainoihin kansallisen lainsäädännön mukaisesti jossakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa;
- 7) "varojen kattavuutta koskevalla vaatimuksella" varojen ja velkojen suhdetta, joka määritetään katettujen joukkolainojen osalta erillisiä takauksia varten jäsenvaltion tai kolmannen maan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- 8) "limiittilutoilla" vakuudellisia lainoja, jotka myönnetään asiakkaille kaupankäyntivarastoon kuuluvien vivutettujen positioiden ottamista varten;
- 9) "johdannaissopimuksilla" liitteessä II lueteltuja johdannaissopimuksia ja luottojohdannaisia;
- 10) "stressillä" laitoksen vakavaraisuuden tai likviditeettiaseman äkillistä tai vakavaa heikkenemistä sellaisten markkinaolosuhteissa tai idiosynkraattisissa tekijöissä tapahtuvien muutosten vuoksi, joiden seurauksena ilmenee olennainen riski siitä, ettei laitos kykene täyttämään sitoumuksiaan niiden erääntyessä seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa;
- 11) "tason 1 varoilla" varoja, joiden likvidiys ja luottoluokka on erittäin korkea 416 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla tavalla;
- 12) "tason 2 varoilla" varoja, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea tämän asetuksen 416 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla tavalla; tason 2 varat jaetaan edelleen tasojen 2A ja 2B varoihin 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä vahvistetun mukaisesti;
- 13) "maksuvalmiuspuskurilla" tasojen 1 ja 2 varojen määrää, joka laitoksella on hallussaan 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna delegoidun säädöksen mukaisesti;
- 14) "likviditeetin nettoulosvirtauksilla" määrää, joka saadaan vähentämällä laitoksen likviditeetin sisäänvirtaukset sen likviditeetin ulosvirtauksista;
- 15) "raportointivaluutalla" sen jäsenvaltion valuuttaa, jossa laitoksen päätoimipaikka sijaitsee;
- 16) "factoring-rahoituksella" yrityksen (luovuttaja) ja finanssialan yhteisön (välittäjä) välistä sopimusta, jossa luovuttaja siirtää tai myy saatavansa välittäjälle, joka antaa siirrettyjen saatavien vastikkeeksi luovuttajalle yhden tai useamman seuraavista palveluista:
 - a) prosenttiosuus siirrettyjen saatavien määrästä enakkona, joka on yleensä lyhytaikainen, sitoumukseton ja ilman automaattista jälleerahoitusta;
 - b) saatavien hallinta, perintä ja luottosuoja niin, että yleensä välittäjä hallinnoi luovutuksen antajan myyntireskontraa ja perii saatavat omissa nimissään;jäljempänä olevaa IV osastoa sovellettaessa factoring-rahoitusta pidetään ulkomaankaupan rahoituksena;
- 17) "sitovalla luottojärjestelyllä tai likviditeettisopimuksella" luottojärjestelyä tai likviditeettisopimusta, joka on peruuttamaton tai tietyn ehdoin peruutettavissa."

107) Muutetaan 412 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Laitokset eivät saa laskea likviditeetin ulosvirtauksia, likviditeetin sisäänvirtauksia ja likvidejä varoja kahteen kertaan.

Jollei 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä toisin säädetä, jos erä voidaan kirjata useampaan kuin yhteen ulosvirtausluokkaan, se on kirjattava siihen ulosvirtausluokkaan, joka tuottaa suurimman sopimus pohjaisen ulosvirtauksen kyseisen erän osalta.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Jäljempänä olevassa 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua delegoitua säädöstä sovelletaan 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin.”

108) Korvataan 413 ja 414 artikla seuraavasti:

”413 artikla

Pysyvän varainhankinnan vaatimus

1. Laitosten on erilaisin pysyvän varainhankinnan välinein varmistettava, varat ja taseen ulkopuoliset erät täytetään asiaankuuluvasti sekä normaali- että stressitilanteissa.

2. Jäljempänä olevan III osaston säännöksiä sovelletaan yksinomaan 415 artiklassa säädettyjen raportointivelvollisuuksien määrittelyyn, kunnes kyseisessä artiklassa säädetty raportointivelvollisuudet on määritelty IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen osalta ja otettu käyttöön unionin lainsäädännössä.

3. Jäljempänä olevia IV osaston säännöksiä sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa vahvistetun pysyvän varainhankinnan vaatimuksen ja 415 artiklassa vahvistettujen laitosten raportointivelvollisuuksien määrittelyä varten.

4. Jäsenvaltiot voivat säilyttää tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä pysyvän varainhankinnan vaatimusten alalla, ennen kuin 1 kohdassa vahvistettuja pysyvän varainhankinnan vaatimuksia koskevia sitovia vähimmäisvaatimuksia ryhdytään soveltamaan.

414 artikla

Maksuvalmiusvaatimusten noudattaminen

Jos laitos ei täytä 412 artiklassa tai 413 artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia tai ennakoiki, että se ei täytä kyseisiä vaatimuksia, mukaan lukien stressikausina, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille ja toimitettava toimivaltaisille viranomaisille ilman aiheutonta viivytystä suunnitelma siitä, miten se aikoo täyttää tapauksen mukaan 412 artiklassa tai 413 artiklan 1 kohdassa säädetty vaatimukset mahdollisimman pian uudelleen. Laitoksen on siihen asti, kun se taas täyttää vaatimukset, ilmoitettava tilanteen mukaan III osastossa, IV osastossa, 415 artiklan 3 tai 3 a kohdassa tarkoitettussa täytäntöönpanosäädöksessä tai 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä tarkoitettujen erät päivittäin kunkin pankkipäivän loppuun mennessä, ellei toimivaltainen viranomainen anna lupaa harvempaan ilmoittamiseen ja pidempään määräaikaan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää näitä lupia ainoastaan laitoksen yksilöllisen tilanteen perusteella ottaen huomioon laitoksen toiminnan laajuuden ja monimuotoisuuden. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava vaatimusten täyttämiseen tähtäävän suunnitelman toteuttamista ja tarvittaessa vaadittava, että vaatimukset on täytettävä nopeammin.”

109) Muutetaan 415 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on ilmoitettava tämän artiklan 3 tai 3 a kohdassa tarkoitettussa teknisessä täytäntöönpanostandardissa tarkoitettujen erät sekä IV osastossa ja 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä tarkoitettujen erät toimivaltaisille viranomaisille raportointivaluutassa, riippumatta siitä, minkä valuutan määräisinä kyseiset erät tosiasiallisesti ovat. Kunnes IV osastossa säädettyä pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskeva raportointivelvollisuus ja raportointimuoto on määritelty ja otettu käyttöön unionin lainsäädännössä, laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille III osastossa tarkoitettujen erät raportointivaluutassa, riippumatta siitä, minkä valuutan määräisinä kyseiset erät tosiasiallisesti ovat.

Raportoinnin on tapahduttava vähintään kerran kuukaudessa 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä tarkoitettujen erien osalta ja vähintään neljännesvuosittain III ja IV osastossa tarkoitettujen erien osalta.

2. Laitoksen on ilmoitettava erikseen toimivaltaisille viranomaisille tarpeen mukaan tämän artiklan 3 tai 3 a kohdassa tarkoitetussa teknisessä täytäntöönpanostandardissa tarkoitettut erät sekä III osastossa tarkoitettut erät kunnes IV osastossa säädettyä pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskeva raportointivelvollisuus ja raportointimuoto on määritelty ja otettu käyttöön unionin oikeudessa, sekä IV osastossa ja 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä tarkoitettut erät seuraavasti:

- a) jos erät ovat muun kuin raportointivaluutan määräisinä ja laitoksella on tällaisen valuutan määräisinä velkoja yhteensä vähintään 5 prosenttia laitoksen tai yhden maksuvalmiusalaryhmän kokonaisveloista, lukuun ottamatta omia varoja ja taseen ulkopuolisia eriä, ne ilmoitetaan sen valuutan määräisinä, jona ne ovat;
- b) jos erät ovat sellaisen vastaanottavan jäsenvaltion valuutan määräisinä, jossa laitoksella on direktiivin 2013/36/EU 51 artiklassa tarkoitettu merkittävä sivuliike ja jossa käytetään muuta valuuttaa kuin raportointivaluuttaa, ne ilmoitetaan sen jäsenvaltion valuutan määräisinä, jossa merkittävä sivuliike sijaitsee;
- c) jos erät ovat raportointivaluutan määräisinä ja laitoksella on muun valuutan kuin raportointivaluutan määräisiä velkoja yhteensä vähintään 5 prosenttia sen kokonaisveloista tai yksittäisen maksuvalmiusalaryhmän kokonaisveloista, lukuun ottamatta omia varoja ja taseen ulkopuolisia eriä, ne ilmoitetaan raportointivaluutan määräisinä.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat:

- a) yhtenäiset raportoinnin muodot ja tietotekniikkaratkaisut sekä niihin liittyvät määräaikoja ja viite- ja ilmoituspäivämääriä koskevat ohjeet; raportoinnin muodon ja määräaikojen on oltava oikeassa suhteessa laitosten eri toimintojen luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen, ja niiden on katettava 1 ja 2 kohdan mukaisesti vaadittu raportointi;
- b) maksuvalmiuden seurannan edellyttämä, laitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen suhteutettu lisämetriikka, jonka avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat saada kattavan kuvan laitoksen likviditeettiriskiprofilista.

EPV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle a alakohdassa esitettyjen seikkojen osalta viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013, ja b kohdassa esitettyjen seikkojen osalta viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu teknisten täytäntöönpanostandardi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään, millaista 3 kohdassa tarkoitettua maksuvalmiuden seurannan vaatimaa lisämetriikkaa sovelletaan pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”

110) Muutetaan 416 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti laitosten on ilmoitettava likvideiksi varoiksi varat, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) varat ovat kiinnittämättömiä tai ne ovat saatavilla vakuusryhmässä, jotta laitos voi käyttää niitä lisärahoituksen hankkimiseksi laitoksen saatavilla olevien sitovien – tai jos ryhmää hoitaa keskuspankki, sitomattomien – mutta vielä rahoittamattomien luottosopimusten perusteella;

- b) varoja ei ole laskenut liikkeeseen laitos itse, sen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos taikka sen emoyrityksenä toimivan laitoksen tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön toinen tytäryritys;
- c) varojen hinta on markkinaosapuolten yleisesti hyväksymä ja sitä voidaan helposti seurata markkinoilla, tai niiden hinta voidaan määrittää helposti laskettavalla kaavalla, joka perustuu julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, eikä se riipu vahvoista oletuksista, kuten usein strukturoitujen tai eksoottisten tuotteiden ollessa kyseessä;
- d) varat ovat kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä, taikka niillä käydään kauppaa joko suoran myynnin markkinoilla tai takaisinostomarkkinoilla pelkin takaisinostosopimuksin; kyseisiä kriteereitä on tarkasteltava erikseen kunkin markkinan osalta.

Ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei sovelleta 1 kohdan a, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin varoihin.”;

- b) korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen (CIU) osakkeita tai osuuksia voidaan käsitellä likvideinä varoina absoluuttiseen 500 miljoonan euron määrään tai vastaavaan kotimaan valuutan määrään kunkin laitoksen likvidien varojen salkussa edellyttäen, että 132 artiklan 3 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät ja että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa ainoastaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin likvideihin varoihin korko-, luotto- tai valuuttariskiä vähentäviä johdannaisia lukuun ottamatta.

Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys käyttää tai mahdollisesti käyttää johdannaisopimuksia sallittujen sijoitusten riskien suojaamiseen, tämä ei vaikuta kyseisen yrityksen hyväksyttävyyteen. Jos 418 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen kolmannen osapuolten arvostus säännöllisesti markkinahintaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeita tai osuuksia ja toimivaltaisella viranomaisella ei ole varmuutta siitä, että laitos on kehittänyt toimivat sisäiset menetelmät ja prosessit tällaista 418 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua arvostamista varten, kyseisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeita tai osuuksia ei käsitellä likvideinä varoina.

6. Jos likvidien varojen erä lakkaa kuulumasta likvidien varojen varantoon, laitos saa kuitenkin vielä 30 päivän ajan lukea sen likvideihin varoihin. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevaan osakkeeseen tai osuuteen ei voida enää soveltaa 5 kohdassa tarkoitettua kohtelua, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osake tai osuus voidaan kuitenkin lukea likvideihin varoihin vielä 30 päivän ajan edellyttäen, että mainittujen varojen määrä on enintään 10 prosenttia yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen kokonaisvaroista.”;

- c) kumotaan 7 kohta.

111) Muutetaan 419 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos likvidejä varoja tarvitaan 412 artiklan vaatimuksen vuoksi perustellusti enemmän kuin kyseisiä likvidejä varoja on jossakin valuutassa saatavilla, on sovellettava yhtä tai useampaa seuraavista poikkeuksista:

- a) poiketen siitä, mitä 417 artiklan f alakohdassa säädetään, likvidien varojen jakautumisen eri valuuttoihin ei tarvitse vastata likviditeetin ulosvirtauksia eri valuutoissa sen jälkeen, kun niistä on vähennetty sisäänvirtaukset;
- b) vaaditut likvidit varat voidaan jäsenvaltion tai kolmansien maiden valuuttojen osalta korvata kyseisen jäsenvaltion tai kolmannen maan keskuspankin luottosopimuksilla, jotka on tehty sopimusperusteisesti peruuttamattomasti seuraaviksi 30 päiväksi ja jotka on nostettavasta määrästä riippumatta hinnoiteltu kohtuullisesti, edellyttäen, että kyseisen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset tekevät samoin ja että kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa on käytössä vastaavat raportointivaatimukset;
- c) jos tason 1 varojen määrä on vajaa, laitos voi pitää hallussaan tason 2A varoja, joihin sovelletaan korkeampaa aliarvostusta, ja mahdollista näihin varoihin sovellettavaa 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua delegoidun säädöksen mukaista ylärajaa voidaan muuttaa.”;

- b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeukset, niiden soveltamisedellytykset mukaan lukien.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

112) Muutetaan 422 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä 3 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitettujen määritys-, säilytys- tai käteisvarojen hoitopalvelut tai muut vastaavat palvelut kattavat kyseiset palvelut ainoastaan siinä määrin kuin kyseiset palvelut suoritetaan sellaisen vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä, jossa tallettajan riippuvuus on huomattava. Kyseiset palvelut eivät saa olla pelkästään kirjeenvaihtajapankkipalveluja tai perusarvopapereiden välityspalvelua, ja laitoksilla on oltava todisteita siitä, että asiakas ei voi nostaa laillisesti erääntyviä summia 30 päivän aikajänteellä vaarantamatta operatiivista toimintaansa.

Kunnes 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettulle ”vakiintuneelle liiketoimintasuhteelle” on annettu yhtenäinen määrittelmä, laitosten on itse vahvistettava kriteerit sellaisen ”vakiintuneen liiketoimintasuhteen” määrittämiseksi, jonka osalta niillä on todisteita siitä, että asiakas ei voi nostaa laillisesti erääntyviä summia 30 päivän aikajänteellä vaarantamatta operatiivista toimintaansa, ja laitosten on ilmoitettava kyseiset kriteerit toimivaltaisille viranomaisille. Yhtenäisen määrittelmän puuttuessa toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa yleisiä ohjeita, joita laitosten on noudatettava määrittäessään talletuksia, jotka tallettaja pitää voimassa vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä.”;

b) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan ulosvirtauksen alemman prosenttiosuuden soveltamiseen 7 kohdassa tarkoitettujen velkojen osalta tapauskohtaisesti, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vastapuoli on mikä tahansa seuraavista:

- i) laitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen toinen tytäryritys;
- ii) vastapuoli on direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettussa yhteydessä laitokseen;
- iii) laitos, joka kuuluu samaan 113 artiklan 7 kohdassa säädettyihin vaatimukset täyttävään laitosten suojajärjestelmään; tai
- iv) edellä olevan 400 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisen ryhmän keskuslaitos tai jäsen;

b) seuraavien 30 päivän aikana on syytä odottaa pienempää ulosvirtausta myös idiosynkraattisen ja markkina-kohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen;

c) vastapuoli soveltaa vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa sisäänvirtausta 425 artiklasta poiketen;

d) laitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.”

113) Korvataan 423 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista tehdyistä sopimuksista, joiden sopimusehdot johtavat likviditeetin ulosvirtauksiin tai ylimääräisiin vakuustarpeisiin 30 päivän kuluessa laitoksen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä. Kun toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että kyseiset sopimukset ovat olennaisia suhteessa laitoksen mahdollisiin likviditeetin ulosvirtauksiin, niiden on vaadittava laitosta lisäämään sellainen lisäulosvirtaus kyseisiä sopimuksia varten, joka vastaa niitä ylimääräisiä vakuustarpeita, jotka johtuvat sen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä, kuten ulkoisen luottoluokituksen alenemisesta kolmella pykälällä. Laitoksen on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen tämän olennaisen heikentymisen laajuutta ottaen huomioon, mikä on relevanttia sen tekemien sopimusten puitteissa, ja ilmoitettava tarkastelunsa tulokset toimivaltaisille viranomaisille.

3. Laitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa vakuustarpeita, jotka johtuisivat epäsuotuisan markkina-skenaarion vaikutuksista sen johdannaistransaktioihin, jos se on olennainen.

EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, millä ehdoilla olennaisuuden käsitettä voidaan soveltaa ja millä menetelmillä lisäulosvirtausta mitataan.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

114) Korvataan 424 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Likviditeettisopimuksen sitova määrä, joka on annettu arvopaperistamista varten perustetuille erillisyyhtiöille, jotta nämä voisivat hankkia muita omaisuuseriä kuin arvopapereita asiakkailta, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, kerrotaan 10 prosentilla, edellyttäen että sitova määrä ylittää asiakkailta kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrän ja kun nostettavissa oleva enimmäismäärä on sopimusperusteisesti rajattu kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrään.”

115) Korvataan 425 artiklan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) lainat, joiden sopimuksenmukainen päättymispäivä on määrittelemätön, otetaan huomioon 20 prosentin sisäänvirtauksena, edellyttäen että sopimus sallii laitoksen vetäytyä siitä ja pyytää maksua 30 päivän kuluessa;”.

116) Lisätään kuudennessa osassa 428 artiklan jälkeen osasto seuraavasti:

”IV OSASTO

PYSYVÄN VARAINHANKINNAN VAATIMUS

1 LUKU

Pysyvän varainhankinnan vaatimus

428 a artikla

Konsolidoitu soveltaminen

Jos tässä osastossa säädettyä pysyvän varainhankinnan vaatimusta sovelletaan konsolidoinnin perusteella 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) sellaisen tytäryrityksen, jonka päätoimipaikka on kolmannessa maassa, varat ja taseen ulkopuoliset erät, joihin sovelletaan kyseisen kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä vahvistetun pysyvän varainhankinnan vaatimuksen mukaisia vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia, jotka ovat korkeampia kuin tämän osaston 4 luvussa vahvistetut kertoimet, on konsolidoitava kyseisen kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen korkeampien kertoimien mukaisesti;
- b) sellaisen tytäryrityksen, jonka päätoimipaikka on kolmannessa maassa, velat ja omat varat, joihin sovelletaan kyseisen kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä vahvistetun pysyvän varainhankinnan vaatimuksen mukaisia käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimia, jotka ovat matalampia kuin tämän osaston 3 luvussa vahvistetut kertoimet, on konsolidoitava kyseisen kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen matalampien kertoimien mukaisesti;
- c) kolmansien maiden varoja, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä säädetyt vaatimukset ja ovat sellaisen tytäryrityksen hallussa, jonka päätoimipaikka on kolmannessa maassa, ei saa hyväksyä likvideiksi varoiksi konsolidointia varten, jos kyseisiä varoja ei voida pitää likvideinä varoina maksuvalmiusvaatimuksen vahvistavan kyseisen kolmannen maan kansallisen lainsäädännön nojalla;
- d) ryhmiin kuuluviin sijoituspalveluyrityksiin, joihin ei sovelleta tätä osastoa 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti, on sovellettava 413 artiklaa ja 428 b artiklaa konsolidoinnin perusteella; muissa kuin tässä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tällaisiin sijoituspalveluyrityksiin on sovellettava edelleen sijoituspalveluyrityksiä koskevaa yksityiskohtaista pysyvän varainhankinnan vaatimusta, joka on vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä.

428 b artikla

Pysyvän varainhankinnan vaatimus

1. Edellä 413 artiklan 1 kohdassa säädetty pysyvän varainhankinnan vaatimus lasketaan suhdelukuna 3 luvussa tarkoitetun, laitoksen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen ja 4 luvussa tarkoitetun, laitoksen vaaditun pysyvän rahoituksen välillä, ja se on ilmaistava prosenttiosuutena. Laitosten on laskettava pysyvän varainhankinnan vaatimuksensa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\frac{\text{Käytettävissä oleva pysyvä rahoitus}}{\text{Vaadittu pysyvä rahoitus}} = \text{Pysyvän varainhankinnan vaatimus (\%)}$$

2. Laitosten on ylläpidettävä vähintään 100 prosentin pysyvän varainhankinnan vaatimusta laskettuna raportointivaluutan määräisenä kaikkien liiketoimiensa osalta riippumatta siitä, minkä valuutan määräisiä ne todellisuudessa ovat.

3. Aina, kun laitoksen pysyvän varainhankinnan vaatimus alittaa 100 prosentin tason tai sen voidaan kohtuudella odottaa alittavan 100 prosentin tason, sovelletaan 414 artiklassa säädettyä vaatimusta. Laitoksen on pyrittävä palauttamaan pysyvän varainhankinnan vaatimuksensa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle tasolle. Toimivaltaisten viranomaisten on ennen valvontatoimenpiteiden toteuttamista arvioitava, mistä syistä laitos ei ole noudattanut tämän artiklan 2 kohtaa.

4. Laitoksen on laskettava pysyvän varainhankinnan vaatimuksensa ja huolehdittava sen seurannasta raportointivaluutan määräisenä kaikkien liiketoimiensa osalta riippumatta siitä, minkä valuutan määräisiä ne tosiasiallisesti ovat, ja erikseen niiden liiketoimien osalta, jotka ovat sellaisen valuutan määräisenä, josta on tehtävä erillinen ilmoitus 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5. Laitoksen on varmistettava, että sen rahoitusprofiiliin jakautuminen valuuttayksiköittäin vastaa yleisesti sen varojen jakautumista eri valuuttoihin. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa vaatia laitosta rajoittamaan valuuttaeroja rajoittamalla sitä vaaditun pysyvän rahoituksen tietyn valuutan määräistä osuutta, joka voidaan kattaa käytettävissä olevalla pysyvällä rahoituksella, joka ei ole kyseisen valuutan määräinen. Kyseistä rajoitusta saa soveltaa ainoastaan sellaiseen valuuttaan, josta on ilmoitettava erikseen 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on otettava tämän artiklan mukaisesti mahdollisesti sovellettavien valuuttaeroja koskevien rajoitusten tason määrittämisessä huomioon vähintään seuraavat seikat:

- a) se, kykeneekö laitos siirtämään käytettävissä olevaa pysyvää rahoitusta yhdestä valuutasta toiseen, yhdeltä lainkäyttöalueelta toiselle ja yhdestä oikeushenkilöstä toiseen ryhmänsä sisällä, ja kykeneekö se tekemään valuuttavaihtosopimuksia ja hankkimaan varoja ulkomaanvaluuttamarkkinoilla pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskevalla yhden vuoden aikajänteellä;
- b) valuuttakurssien haitallisten vaihteluiden vaikutukset eri valuuttojen määräisiin positiioihin ja käytössä olevien ulkomaanvaluuttasuojien tehokkuuteen.

Tämän artiklan mukaisesti asetettu valuuttaerojen rajoitus on direktiivin 2013/36/EU 105 artiklassa tarkoitettu erityinen maksuvalmiusvaatimus.

2 LUKU

Yleiset säännöt pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskentaa varten

428 c artikla

Pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskenta

1. Jollei tässä osastossa toisin säädetä, laitosten on otettava huomioon varat, velat ja taseen ulkopuoliset erät bruttoperusteisesti.

2. Pysyvän varainhankinnan vaatimuksensa laskemiseksi laitosten on sovellettava 3 ja 4 luvussa vahvistettuja tarkoituksenmukaisia pysyvän rahoituksen kertoimia varojensa, velkojensa ja taseen ulkopuolisten eriensä kirjanpitoarvoon, jollei tässä osastossa toisin säädetä.

3. Laitokset eivät saa laskea vaadittua pysyvää rahoitusta ja käytettävissä olevaa pysyvää rahoitusta kahteen kertaan.

Jollei tässä osastossa toisin säädetä, jos erä voidaan osoittaa useampaan kuin yhteen vaaditun pysyvän rahoituksen luokkaan, se on osoitettava siihen vaaditun pysyvän rahoituksen luokkaan, joka tuottaa suurimman sopimusperustaisen vaaditun pysyvän rahoituksen kyseisen erän osalta.

428 d artikla

Johdannaissopimukset

1. Laitosten on sovellettava tätä artiklaa laskeakseen vaaditun pysyvän rahoituksen määrän johdannaissopimuksia varten 3 ja 4 luvussa tarkoitettulla tavalla.

2. Laitosten on otettava huomioon johdannaissopitoiden käypä arvo nettoperusteisesti, jos kyseiset positiot sisältyvät samaan nettoutusryhmään, joka täyttää 429 c artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 428 ah artiklan 2 kohdan soveltamista. Jos näin ei ole, laitosten on otettava huomioon johdannaissopitoiden käypä arvo bruttoperusteisesti ja käsiteltävä kyseisiä johdannaissopitointia omana nettoutusryhmänään 4 luvun soveltamiseksi.

3. Tämän osaston soveltamiseksi "nettoutusryhmän käyvällä arvolla" tarkoitetaan kaikkien nettoutusryhmään sisältyvien liiketoimien käyvien arvojen summaa.

4. Kaikki liitteessä II olevan 2 kohdan a–e alakohdassa luetellut johdannaissopimukset, joissa pääomamäärät vaihdetaan kokonaisuudessaan samana päivänä, on laskettava nettoperusteisesti eri valuutat huomioon ottaen, mukaan lukien sellaisen valuutan määräisenä raportointiksi, johon sovelletaan erillistä raportointia 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti, myös silloin, kun liiketoimet eivät kuulu samaan nettoutusryhmään, joka täyttää 429 c artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 428 ah artiklan 2 kohdan soveltamista.

5. Käteistä, joka on saatu vakuutena vähentämään johdannaissopitointia aiheutuvaa riskiä, on käsiteltävä sellaisena eikä sitä saa pitää talletuksena, johon sovelletaan 3 lukua.

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat asianomaisen keskuspankin suostumuksella päättää, ettei johdannaissopimusten vaikutusta tarvitse ottaa huomioon pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennassa, mukaan lukien vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimien sekä varausten ja tappioiden määrittämisen kautta, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kyseisten sopimusten jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;
- b) vastapuolena on EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;
- c) johdannaissopimukset tukevat EKP:n tai jonkun jäsenvaltion keskuspankin rahapolitiikkaa.

Jos tytäryritys, jonka päätoimipaikka on kolmannessa maassa, hyötyy ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vapautuksesta kyseisen kolmannen maan kansallisen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen vahvistavan lainsäädännön mukaisesti, kyseinen vapautus, sellaisena kuin se määritellään kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä, on otettava huomioon konsolidointia varten.

428 e artikla

Vakuudellisen luotonannon ja pääomamarkkinälähtöisten liiketoimien nettoutus

Samana vastapuolen kanssa toteutetuista arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista johtuvat varat ja velat on laskettava nettoperusteisesti edellyttäen, että kyseiset varat ja velat ovat 429 b artiklan 4 kohdassa vahvistettujen nettoutusedellytysten mukaisia.

428 f artikla

Keskinäisesti riippuvaiset varat ja velat

1. Laitos voi toimivaltaisten viranomaisten etukäteisellä luvalla käsitellä omaisuuserää ja velkaa keskinäisesti riippuvaisina, edellyttäen että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) laitos toimii yksinomaan pass through -yksikkönä ja kanavoi velasta saatavan rahoituksen vastaavaksi velasta keskinäisesti riippuvaiseksi omaisuuseräksi;

- b) yksittäiset keskinäisesti riippuvaiset varat ja velat ovat selvästi yksilöitävissä ja niillä on sama pääomamäärä;
- c) omaisuuserän ja siitä riippuvaisen velan maturiteetit vastaavat suurin piirtein toisiaan niin, että omaisuuserän maturiteetin ja velan maturiteetin välillä on enintään 20 päivän viive;
- d) keskinäisesti riippuvaista velkaa on haettu oikeudellisen taikka säätelyyn tai sopimukseen perustuvan sitoumuksen perusteella, eikä sitä käytetä muiden varojen rahoittamiseen;
- e) omaisuuserästä saatavia keskeisiä maksuvirtoja ei käytetä muihin tarkoituksiin kuin keskinäisesti riippuvaisen velan takaisinmaksuun;
- f) kunkin keskinäisesti riippuvaisista varoista ja veloista muodostuvan parin vastapuolet eivät ole samat.

2. Varojen ja velkojen katsotaan täyttävän 1 kohdassa säädetyt edellytykset ja niitä pidetään keskinäisesti riippuvaisina, jos ne liittyvät suoraan seuraaviin tuotteisiin tai palveluihin:

- a) keskitetyt säännellyt säästöt edellyttäen, että laitoksella on lakisääteinen velvollisuus siirtää säännellyt talletukset keskitettyyn rahastoon, jonka on perustanut ja jota valvoo jäsenvaltion keskushallinto ja joka tarjoaa lainoja yleisen edun mukaisten tavoitteiden edistämiseksi, ja edellyttäen, että talletusten siirto keskitettyyn rahastoon tehdään vähintään kuukausittain;
- b) edistämislainat sekä luottojärjestelyt ja likviditeettisopimukset, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut kriteerit, kun kyseessä ovat laitokset, jotka toimivat vain välittäjinä, eikä niille aiheudu rahoitusriskiä;
- c) katetut joukkolainat, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
 - i) ne ovat direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja joukkolainoja tai ne täyttävät tämän asetuksen 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa käsitellyille asetetut hyväksymisperusteet;
 - ii) kohde-etuutena olevat lainat rahoitetaan täysin maturiteetiltaan vastaavilla liikkeeseen lasketuilla katetuilla joukkolainoilla tai katettuihin joukkolainoihin liittyy maturiteettia vähintään yhdellä vuodella pidentäviä ehdottomia laukaisevia tekijöitä kohde-etuutena olevien lainojen voimassaoloajan päättymiseen saakka siinä tapauksessa, että jälle-rahoitus epäonnistuu katetun joukkolainan erääntymispäivänä;
- d) johdannaisasiakkaisiin liittyvät määritystoiminnot edellyttäen, että laitos ei anna asiakkailleen takeita keskusvastapuolen toiminnan tuloksesta, eikä sille tämän vuoksi aiheudu rahoitusriskiä.

3. EPV valvoo varoja ja velkoja sekä tuotteita ja palveluja, joita 1 ja 2 kohdan mukaisesti käsitellään keskinäisesti riippuvaisina varoina ja velkoina, määrittääkseen, täyttyvätkö 1 kohdassa säädetyt soveltuvuusperusteet ja missä määrin ne täyttyvät. EPV ilmoittaa komissiolle kyseisen valvonnan tuloksista ja neuvoo komissiota, jos 1 kohdassa säädetyt edellytyksiä tai 2 kohdassa olevaa tuotteiden ja palvelujen luetteloa on muutettava.

428 g artikla

Laitosten suojajärjestelmiin ja osuustoiminnallisiin verkostoihin tehdyt talletukset

Jos laitos kuuluu 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun tyyppiseen laitosten suojajärjestelmään, verkostoon, jolle voidaan myöntää 10 artiklassa säädetty vapautus, tai jäsenvaltion osuustoiminnalliseen verkostoon, vaadittaessa maksettaviin talletuksiin, joita luottolaitoksella on keskuslaitoksessa ja joita talletuksen tekevä laitos pitää likvideinä varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

- a) talletuksen tekevän laitoksen on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa 4 luvun 2 jakson mukaisesti, riippuen näiden vaadittaessa maksettavien talletusten käsittelystä tason 1, tason 2A tai tason 2B varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti ja riippuen maksuvalmiusvaatimuksen laskennassa kyseisiin vaadittaessa maksettaviin talletuksiin sovelletusta asianomaisesta arvonneikkauksesta;
- b) talletuksen vastaanottavan keskuslaitoksen on sovellettava vastaavaa symmetristä käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa.

428 h artikla

Etuuskohtelu ryhmän tai laitosten suojajärjestelmän sisällä

1. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 luvussa säädetään, jos 428 g artiklaa ei sovelleta, toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia sen, että laitokset soveltavat korkeampaa käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa tai alhaisempaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa varoihin, velkoihin ja sitoviin luottojärjestelyihin tai likviditeettisopimuksiin edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vastapuoli on jokin seuraavista:

i) laitoksen emoyritys tai tytäryritys;

ii) saman emoyrityksen toinen tytäryritys;

iii) yritys, joka on direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu yhteydessä laitokseen;

iv) tämän asetuksen 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun saman laitosten suojajärjestelmän jäsen kuin itse laitos;

v) keskuslaitos tai tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitettu liittynyt luottolaitos verkostossa tai osuustoiminnallisessa ryhmässä;

b) on syytä olettaa, että velka tai laitoksen vastaanottama sitova luottojärjestely tai likviditeettisopimus tarjoaa pysyvämmän rahoituslähteen tai että omaisuuserä tai laitoksen tarjoama sitova luottojärjestely tai likviditeettisopimus edellyttää vähemmän pysyvää rahoitusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajännteellä kuin sama velka, omaisuuserä taikka muiden vastapuolten vastaanottama tai tarjoama sitova luottojärjestely tai likviditeettisopimus;

c) vastapuoli soveltaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on yhtä suuri tai suurempi kuin korkeampi käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, tai käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on yhtä suuri tai pienempi kuin alhaisempi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin;

d) laitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.

2. Jos laitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 1 kohdan d alakohdassa säädettyä edellytystä edellyttäen, että 1 kohdan mukaisen kriteerin lisäksi seuraavat kriteerit täyttyvät:

a) ryhmän yhteisöjen välillä on oikeudellisesti sitovia sopimuksia ja sitoumuksia, jotka koskevat velkaa tai omaisuuserää taikka sitovaa luottojärjestelyä tai likviditeettisopimusta;

b) rahoituksen tarjoajan rahoitusriskiprofiili on alhainen;

c) rahoituksen saajan rahoitusriskiprofiili on otettu asianmukaisesti huomioon rahoituksen tarjoajan likviditeettiriskin hallinnassa.

Toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti määrittääkseen, täyttyvätkö tässä kohdassa vahvistetut lisäkriteerit.

3 LUKU

Käytettävissä oleva pysyvä rahoitus

1 jakso

Yleiset säännökset

428 i artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrän laskenta

Jollei tässä luvussa toisin säädetä, käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrä on laskettava kertomalla velkojen ja omien varojen eri luokkien tai tyyppien kirjanpitoarvo käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimilla, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti. Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kokonaismäärä on velkojen ja omien varojen painotettujen määrien summa.

Joukkolainoja ja muita vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, jotka laitos laskee liikkeeseen, jotka myydään yksinomaan vähittäismarkkinoilla ja jotka pidetään vähittäistilillä, voidaan käsitellä asianmukaiseen vähittäistalletusluokkaan kuuluvina. Jotta muut osapuolet kuin vähittäisasiakkaat eivät voi ostaa tai pitää hallussaan kyseisiä instrumentteja, on säädettävä asiaa koskevia rajoituksia.

428 j artikla

Velkojen ja omien varojen jäljellä oleva maturiteetti

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, laitosten on otettava huomioon velkojensa ja omien varojensa jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti määrittääkseen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti.

2. Laitosten on otettava huomioon olemassa olevat optiot velkojen tai omien varojen jäljellä olevan maturiteetin määrittämisessä. Niiden on tehtävä näin sillä oletuksella, että vastapuoli lunastaa osto-option aikaisimpana mahdollisena ajankohtana. Kun optioiden käyttö on laitoksen harkintavallassa, laitoksen ja toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon maineeseen liittyvät syyt, jotka saattavat rajoittaa laitoksen mahdollisuutta olla käyttämättä optiota, ja erityisesti markkinoiden odotukset siitä, että laitosten olisi lunastettava tietyt velat ennen niiden erääntymispäivää.

3. Laitosten on käsiteltävä talletuksia, joilla on kiinteä irtisanomisaika, niiden irtisanomisajan mukaisesti ja määräaikaistalletuksia niiden jäljellä olevan maturiteetin mukaisesti. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, laitosten on määräaikaistalletusten jäljellä olevan maturiteetin määrittämiseksi jätettävä huomiotta ennenaikaisia nostoja koskevat optiot, jos tallettajan on maksettava alle vuoden sisällä tapahtuvasta ennenaikaisesta nostosta olennainen sakko, jollaisesta säädetään 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä.

4. Määrittääkseen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti, laitosten on, kun kyseessä ovat velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, käsiteltävä kaikkia kyseisten velkojen osuuksia, joiden maturiteetti on alle kuusi kuukautta, siten, että jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, ja kaikkia tällaisten velkojen osuuksia, joiden maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä, siten, että jäljellä oleva maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä.

2 jakso

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimet

428 k artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 0 prosenttia

1. Jollei 428 l–428 o artiklassa muuta säädetä, kaikkiin velkoihin, joiden maturiteettia ei ole määritelty, mukaan lukien lyhyet positiot ja avoimen maturiteetin positiot, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, lukuun ottamatta seuraavia:

- a) laskennalliset verovelat, joita on käsiteltävä sen lähimmän mahdollisen päivän mukaan, jona tällaiset velat voivat toteutua;
- b) vähemmistöosuudet, joita on käsiteltävä noudattaen instrumentin voimassaoloaikaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin laskennallisiin verovelkoihin ja vähemmistöosuuksiin on sovellettava joitakin seuraavista kertoimista:

- a) 0 prosenttia, jos laskennallisen verovelan tai vähemmistöosuuden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;
- b) 50 prosenttia, jos laskennallisen verovelan tai vähemmistöosuuden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi;
- c) 100 prosenttia, jos laskennallisen verovelan tai vähemmistöosuuden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi.

3. Seuraaviin velkoihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia:

- a) kaupantekopäivän maksettavat, jotka kertyvät rahoitusvälineiden, ulkomaanvaluutan tai hyödykkeiden ostoista, kun toimituksen odotetaan tapahtuvan tavanomaisen toimitusjakson mukaisesti tai sellaisen ajanjakson mukaisesti, joka on tavanomaisen asianomaisen vaihdon tai liiketoimityypin kannalta, tai kun toimitus ei ole vielä tapahtunut mutta sen odotetaan kuitenkin tapahtuvan;

- b) velat, jotka luokitellaan varoista keskinäisesti riippuvaisiksi 428 f artiklan mukaisesti;
- c) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta ja jotka myöntää
 - i) EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;
 - ii) kolmannen maan keskuspankki;
 - iii) rahoitusalan asiakkaat;

d) kaikki muut velat ja pääomaerät tai instrumentit, joita ei tarkoiteta 428 l–428 o artiklassa.

4. Laitosten on sovellettava käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, kaikkien käyvältä arvoltaan positiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan ja kaikkien käyvältä arvoltaan negatiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan välisen erotuksen absoluuttiseen arvoon – jos se on negatiivinen – laskettaessa käyvät arvot 428 d artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) laitosten vastapuoliltaan saama vakuusmarginaali on vähennettävä käyvältä arvoltaan positiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta, jos vakuusmarginaalina saatua vakuutta pidetään tason 1 varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja jos laitokset voivat oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää kyseisen vakuuden uudelleen;
- b) kaikki laitosten vastapuolilleen asettamat vakuusmarginaalit on vähennettävä käyvältä arvoltaan negatiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta.

428 l artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 50 prosenttia

Seuraaviin velkoihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 50 prosenttia:

- a) saadut talletukset, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnallisten talletusten kriteerit;
- b) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi ja jotka myöntää
 - i) jäsenvaltion tai kolmannen maan keskushallinto;
 - ii) jäsenvaltion tai kolmannen maan alue- tai paikallisviranomaiset;
 - iii) jäsenvaltion tai kolmannen maan julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos;
 - iv) edellä 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut kansainväliset kehityspankit ja 118 artiklassa tarkoitettut kansainväliset organisaatiot;
 - v) yritysasiakkaat, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita;
 - vi) luotto-osuuskunnat, joille toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan, henkilökohtaiset sijoitusyhtiöt ja asiakkaat, jotka ovat talletusten välittäjiä, sikäli kuin kyseiset velat eivät kuulu tämän kohdan a alakohdan soveltamisalaan;
- c) velat, joiden jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi ja jotka myöntää
 - i) EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;
 - ii) kolmannen maan keskuspankki;
 - iii) rahoitusalan asiakkaat;
- d) kaikki muut velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi ja joita ei tarkoiteta 428 m, 428 n ja 428 o artiklassa.

428 m artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 90 prosenttia

Vaadittaessa maksettaviin vähittäistalletuksiin, vähittäistalletuksiin, joilla on alle yhden vuoden kiinteä irtisanomisaika, ja määräaikaisiin vähittäistalletuksiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä muiden vähittäistalletusten osalta säädetyt asiaankuuluvat kriteerit, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 90 prosenttia.

428 n artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 95 prosenttia

Vaadittaessa maksettaviin vähittäistalletuksiin, vähittäistalletuksiin, joilla on alle yhden vuoden kiinteä irtisanomisaika, ja määräaikaisiin vähittäistalletuksiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun delegoidussa säädöksessä stabiilien vähittäistalletusten osalta säädettyt asiaankuuluvat kriteerit, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 95 prosenttia.

428 o artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 100 prosenttia

Seuraaviin velkoihin sekä pääomaeriin ja -instrumentteihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia:

- a) laitoksen ydinpääoman (CET1) erät ennen kuin on sovellettu 32–35 artiklassa edellytetyt oikaisuja, 36 artiklan mukaisia vähennyksiä sekä 48, 49 ja 79 artiklassa säädettyjä poikkeuksia ja vaihtoehtoja;
- b) laitoksen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät ennen kuin niistä on vähennetty 56 artiklassa tarkoitettujen erät ja ennen kuin niihin on sovellettu 79 artiklaa, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät tosiasiallisen jäljellä olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;
- c) laitoksen toissijaisen pääoman (T2) erät – ennen kuin on tehty 66 artiklassa tarkoitettujen vähennykset ja ennen kuin on sovellettu 79 artiklaa – joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät tosiasiallisen jäljellä olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;
- d) kaikki muut mahdolliset laitoksen päämainstrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät tosiasiallisen jäljellä olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;
- e) kaikki muut mahdolliset vakuudelliset ja vakuudettomat lainat ja velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, mukaan lukien määräaikaistalletukset, jollei 428 k–428 n artiklassa muuta säädetä.

4 LUKU

Vaadittu pysyvä rahoitus

1 jakso

Yleiset säännökset

428 p artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskenta

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, vaaditun pysyvän rahoituksen määrä on laskettava kertomalla varojen ja taseen ulkopuolisten erien eri luokkien tai tyyppien kirjanpitoarvo vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimilla, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti. Vaaditun pysyvän rahoituksen kokonaismäärä on varojen ja taseen ulkopuolisten erien painotettujen määrien summa.

2. Varat, jotka laitos on ottanut lainaksi, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta, jos kyseiset varat merkitään laitoksen taseeseen eikä laitos ole varojen edunsaajaomistaja.

Varoihin, jotka laitos on ottanut lainaksi, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia 2 jakson mukaisesti, jos kyseisiä varoja ei merkitä laitoksen taseeseen mutta laitos on varojen edunsaajaomistaja.

3. Varat, jotka laitos on antanut lainaksi, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa ja joiden edunsaajaomistaja laitos edelleen on, katsotaan tätä lukua sovellettaessa kiinnitetyiksi varoiksi, ja niihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia 2 jakson mukaisesti, vaikka varat eivät säilyisikään laitoksen taseessa. Muussa tapauksessa tällaiset varat on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta.

4. Kiinnitettyihin varoihin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta, on osoitettava joko vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota kyseisiin varoihin sovellettaisiin 2 jakson mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättömänä, tai vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota muutoin sovelletaan kyseisiin kiinnitettyihin varoihin, sen mukaan, kumpi kerroin on korkeampi. Sama pätee tilanteeseen, jossa kiinnitettyjen varojen jäljellä oleva maturiteetti on lyhyempi kuin kiinnityksen lähteenä olevan liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti.

Varoihin, joilla on kiinnityskautta jäljellä alle kuusi kuukautta, sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia, joita sovellettaisiin 2 jakson mukaisesti samoihin varoihin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättömänä.

5. Jos laitos käyttää uudelleen tai edelleenpanttaa lainaksi otetun omaisuuserän, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, ja kyseinen omaisuuserä käsitellään taseen ulkopuolella, liiketoimea, johon liittyen omaisuuserä on otettu lainaksi, kohdellaan kiinnitetynä edellyttäen, että liiketoimi ei voi erääntyä ilman, että laitos palauttaa lainatun omaisuuserän.

6. Seuraavat varat katsotaan kiinnittämättömiksi:

a) ryhmässä olevat omaisuuserät, jotka ovat käytettävissä välittömästi vakuutena lisärahoituksen hankkimiseksi laitoksen saatavilla olevien sidottujen tai – jos ryhmää hoitaa keskuspankki – sitomattomien mutta vielä rahoittamattomien luottolimiittien perusteella; tähän sisältyvät varat, jotka luottolaitos on sijoittanut keskuslaitokseen osuustoiminnallisessa verkostossa tai laitosten suojajärjestelmässä; laitosten on oletettava, että ryhmässä olevat omaisuuserät ovat kiinnitettyjä likviditeetin lisäämiseen perustuvassa järjestyksessä, joka pohjautuu 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaiseen likviditeettiluokitukseen alkaen omaisuuseristä, joita ei hyväksytä maksuvalmiuspursuriin;

b) varat, jotka laitos on saanut vakuutena luottoriskin vähentämistä varten vakuudellisessa luotonannossa, vakuudellisessa rahoituksessa tai vakuuksien vaihtoon liittyvissä liiketoimissa ja jotka laitos voi luovuttaa;

c) varat, jotka on liitetty ei-pakollisena ylivakuutena katetun joukkolainan liikkeeseenlaskuun.

7. Kun on kyse epätavanomaisista väliaikaisista toimista, jotka EKP taikka jäsenvaltion keskuspankki tai kolmannen maan keskuspankki toteuttaa toimeksiantonsa täyttämiseksi ajankohtana, jona rahoitusmarkkinoilla on laajalti ongelmia, tai poikkeuksellisissa makrotaloudellisissa olosuhteissa, seuraaviin varoihin voidaan soveltaa alennettua vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa:

a) poiketen siitä, mitä 428 ad artiklan f alakohdassa ja 428 ah artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, tässä alakohdassa tarkoitettuja toimia varten kiinnitetyt varat;

b) poiketen siitä, mitä 428 ad artiklan d alakohdan i ja ii alakohdassa, 428 af artiklan b alakohdassa ja 428 ag artiklan c alakohdassa säädetään, tässä alakohdassa tarkoitetuista toimista johtuvat maksut.

Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä yhteisymmärryksessä liiketoimen vastapuolena toimivan keskuspankin kanssa vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota sovelletaan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin varoihin. Edellä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin kiinnitettyihin varoihin sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin ei saa olla alhaisempi kuin vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota 2 jakson mukaisesti sovellettaisiin kyseisiin varoihin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä.

Sovellettaessa alennettua vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa toisen alakohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on seurattava tiiviisti kyseisen alennetun kertoimen vaikutusta laitosten pysyvän rahoituksen positioihin ja toteutettava tarvittaessa asianmukaisia valvontatoimia.

8. Kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi laitosten on jätettävä pois muista tämän luvun mukaisista vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennan osista varat, joihin liittyy vakuuksia, jotka katsotaan 428 k artiklan 4 kohdan b alakohdan ja 428 ah artiklan 2 kohdan mukaisesti asetetuksi vakuusmarginaaliksi, 428 ag artiklan a alakohdan mukaisesti asetetuksi alkumarginaaliksi tai 428 ag artiklan b alakohdan mukaisesti asetetuksi osuudeksi keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon.

9. Laitosten on sisällytettävä vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskentaan rahoitusvälineet, ulkomaanvaluutat ja hyödykkeet, joista on toteutettu ostotilaus. Niiden on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta rahoitusvälineet, ulkomaanvaluutat ja hyödykkeet, joista on toteutettu myyntitilaus, edellyttäen että kyseiset liiketoimet eivät näy johdannaisina tai vakuudellisina rahoitustoimina laitosten taseessa ja että kyseiset liiketoimet näkyvät laitosten taseessa, kun ne on toimitettu.

10. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan taseen ulkopuolisiin eriin liittyviin vastuisiin, joita ei tarkoiteta tässä luvussa, sen varmistamiseksi, että laitoksilla on tarkoituksenmukainen määrä käytettävissä olevaa pysyvää rahoitusta niiden vastuiden osuudelle, joiden odotetaan edellyttävän rahoitusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä. Kyseisten kertoimien määrittämiseksi toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti otettava huomioon laitoksen maineelle aiheutuva olennainen vahinko, joka voi aiheutua, jos kyseisestä rahoituksesta ei huolehdita.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle vähintään kerran vuodessa ne taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden tyypit, joiden osalta ne ovat määrittäneet pysyvän rahoituksen kertoimet. Niiden on tässä ilmoituksessa annettava selostus menetelmästä, jota kyseisten kertoimien määrittämisessä on sovellettu.

428 q artikla

Omaisuserän jäljellä oleva maturiteetti

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, laitosten on otettava huomioon varojensa ja taseen ulkopuolisten liiketoimiensa jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti määrittäessään varoihinsa ja taseen ulkopuolisiin eriinsä 2 jakson mukaisesti sovellettavat vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet.

2. Laitosten on käsiteltävä varoja, jotka on eroteltu asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseisten varojen kohde-etuuteen liittyvän vastuun mukaisesti. Laitosten on kuitenkin sovellettava kyseisiin varoihin korkeampia vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia riippuen sidonnaisuuden kestosta, jonka määrittävät toimivaltaiset viranomaiset, joiden on otettava huomioon, kykeneekö laitos vapaasti luovuttamaan tai vaihtamaan tällaisia omaisuuseriä, ja joiden on otettava huomioon laitoksen sellaisille asiakkaille olevien velkojen laina-aika, joihin kyseinen erotteluvaatimus liittyy.

3. Omaisuserän jäljellä olevaa maturiteettia laskiessaan laitosten on otettava huomioon optiot perustuen siihen oletukseen, että liikkeeseenlaskija tai vastapuoli toteuttaa kaikki optiot omaisuserän maturiteetin pidentämiseksi. Kun optioiden käyttö on laitoksen harkintavallassa, laitoksen ja toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon maineeseen liittyvät syyt, jotka saattavat rajoittaa laitoksen mahdollisuutta olla käyttämättä optiota, ja erityisesti markkinoiden ja asiakkaiden odotukset siitä, että laitoksen olisi pidennettävä tiettyjen omaisuserien maturiteettia niiden erääntymispäivänä.

4. Edellä 2 jakson mukaisesti sovellettavien vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimien määrittämiseksi, kun kyseessä ovat erissä maksettavat lainat, joiden jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi, kaikkia osuuksia, joiden maturiteetti on alle kuusi kuukautta, on käsiteltävä siten, että jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, ja kaikkia osuuksia, joiden maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä, on käsiteltävä siten, että jäljellä oleva maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä.

2 jakso

Vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet

428 r artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 0 prosenttia

1. Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia:

a) kiinnittämättömät varat, jotka hyväksytään tason 1 laadukkaiksi likvideiksi varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat toiminnalliset vaatimukset mainitun säädöksen mukaisesti;

- b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevat kiinnittämättömät osakkeet tai osuudet, joille voidaan tehdä 0 prosentin arvonalennus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset mainitun delegoidun säädöksen mukaisesti;
- c) kaikki varannot, joita laitos pitää EKP:ssa tai jäsenvaltion keskuspankissa tai kolmannen maan keskuspankissa, mukaan lukien vaaditut varannot ja ylimääräiset varannot;
- d) kaikki EKP:lta tai jäsenvaltion keskuspankilta tai kolmannen maan keskuspankilta olevat saamiset, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;
- e) kaupantekopäivän saamiset, jotka kertyvät rahoitusvälineiden, ulkomaanvaluutan tai hyödykkeiden myynnistä, kun toimituksen odotetaan tapahtuvan tavanomaisen toimitusjakson mukaisesti tai sellaisen ajanjakson mukaisesti, joka on tavanomainen asianomaisen vaihdon tai liiketoimityypin kannalta, tai kun toimitus ei ole vielä tapahtunut mutta sen odotetaan kuitenkin tapahtuvan;
- f) varat, jotka luokitellaan veloista keskinäisesti riippuvaisiksi 428 f artiklan mukaisesti;
- g) rahoitusalan asiakkaiden kanssa arvopapereilla toteutetuista rahoitustoimista johtuvat maksut, jos kyseisten rahoitustoimien jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, jos kyseisten maksujen vakuutena on varoja, joita pidetään tason 1 varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja jos laitos voisi oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää kyseisiä varoja uudelleen liiketoimen alkamisajankohdasta liiketoimen keston ajan.

Laitosten on otettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa tarkoitetut maksut huomioon nettoperusteisesti, jos 428 e artiklaa sovelletaan.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan c alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää yhdessä asianomaisen keskuspankin kanssa korkeamman vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimen soveltamisesta vaadittuihin varantoihin, ottaen erityisesti huomioon, missä laajuudessa varantovelvoitteet ovat olemassa yhden vuoden aikajänteellä, ja siten edellyttää asiaan liittyvää pysyvää rahoitusta.

Kun kyseessä ovat tytäryritykset, joiden päätoimipaikka on kolmannessa maassa, ja jos vaadittuihin keskuspankin varantoihin sovelletaan kyseisen kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä vahvistetun pysyvän varainhankinnan vaatimuksen mukaista korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, kyseinen korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin on otettava huomioon konsolidointia varten.

428 s artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 5 prosenttia

1. Seuraaviin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 5 prosenttia:
 - a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevat kiinnittämättömät osakkeet tai osuudet, joille voidaan tehdä 5 prosentin arvonalennus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset;
 - b) rahoitusalan asiakkaiden kanssa arvopapereilla toteutetuista rahoitustoimista johtuvat muut kuin 428 r artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetut maksut, kun kyseisten rahoitustoimien jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;
 - c) 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukainen sitovien luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten nostamaton osuus;
 - d) liitteessä I tarkoitetut ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta.

Laitosten on otettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut maksut huomioon nettoperusteisesti, jos 428 e artiklaa sovelletaan.

2. Kun kyseessä ovat kaikki johdannaissopimuksista koostuvat nettoutusryhmät, laitosten on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 5 prosenttia, kyseisten johdannaissopimuksista koostuvien nettoutusryhmien absoluuttiseen käypään arvoon, joka ilmaistaan ilman asetettua vakuutta, jos kyseisten nettoutusryhmien käypä arvo on negatiivinen. Tätä kohtaa sovellettaessa laitosten on määritettävä käypä arvo, joka ilmaistaan ilman asetettua vakuutta tai tällaisten sopimusten markkina-arvon muutoksiin liittyviä maksettuja ja vastaanotettuja toimitusmaksuja.

428 t artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 7 prosenttia

Kiinnittämättömiin varoihin, jotka hyväksytään tason 1 erittäin laadukkaiksi katetuiksi joukkolainoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 7 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 u artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 7,5 prosenttia

Tämän asetuksen liitteessä I tarkoitettuihin ulkomaankaupan rahoitukseen liittyviin taseen ulkopuolisiin tuotteisiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi, sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 7,5 prosenttia.

428 v artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 10 prosenttia

Seuraaviin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 10 prosenttia:

- a) rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutetuista liiketoimista johtuvat muut kuin 428 r artiklan 1 kohdan g alakohdassa ja 428 s artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut maksut, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;
- b) ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseeseen sisältyvät tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;
- c) liitteessä I tarkoitettujen ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi.

428 w artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 12 prosenttia

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin, joille voidaan tehdä 12 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 12 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 x artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 15 prosenttia

Kiinnittämättömiin varoihin, jotka hyväksytään tason 2A varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 15 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 y artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 20 prosenttia

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin, joille voidaan tehdä 20 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 20 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 z artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 25 prosenttia

Jäljempänä 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisiin kiinnittämättömiin tason 2B arvopaperistamisiin on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 25 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö ne mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 aa artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 30 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 30 prosenttia:

- a) jäljempänä 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaiset kiinnittämättömät laadukkaat katetut joukkolainat riippumatta siitä, täyttävätkö ne mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset;
- b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevat kiinnittämättömät osakkeet tai osuudet, joille voidaan tehdä 30 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 ab artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 35 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 35 prosenttia:

- a) jäljempänä 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaiset kiinnittämättömät tason 2B arvopaperistamiset riippumatta siitä, täyttävätkö ne mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset;
- b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevat kiinnittämättömät osakkeet tai osuudet, joille voidaan tehdä 35 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 ac artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 40 prosenttia

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin, joille voidaan tehdä 40 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 40 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 ad artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 50 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 50 prosenttia:

- a) kiinnittämättömät varat, jotka hyväksytään tason 2B varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitun delegoidun säädöksen mukaiset tason 2B arvopaperistamiset ja laadukkaat katetut joukkolainat, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset mainitun delegoidun säädöksen mukaisesti;
- b) laitoksen toisessa rahoituslaitoksessa pitämät talletukset, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnallisten talletusten kriteerit;

- c) maksut, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi ja jotka johtuvat liiketoimista seuraavien kanssa:
- jäsenvaltion tai kolmannen maan keskushallinto;
 - jäsenvaltion tai kolmannen maan alue- tai paikallisviranomaiset;
 - jäsenvaltion tai kolmannen maan julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos;
 - edellä 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut kansainväliset kehityspankit ja 118 artiklassa tarkoitettut kansainväliset organisaatiot;
 - muut kuin rahoitusalan yritykset, vähittäisasiakkaat ja pk-yritykset;
 - luotto-osuuskunnat, joille toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan, henkilökohtaiset sijoitusyhtiöt ja asiakkaat, jotka ovat talletusten välittäjiä, sikäli kuin kyseiset varat eivät kuulu tämän kohdan b alakohdan soveltamisalaan;
- d) maksut, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi ja jotka johtuvat liiketoimista seuraavien kanssa:
- EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;
 - kolmannen maan keskuspankki;
 - rahoitusalan asiakkaat;
- e) ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseeseen sisältyvät tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi;
- f) kiinnitetyt varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi, paitsi jos kyseisille varoille osoitettaisiin korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin 428 ae–428 ah artiklan mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä, missä tapauksessa sovelletaan korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, jota kyseisiin varoihin sovellettaisiin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä;
- g) kaikki muut varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, jollei 428 r–428 ac artiklassa toisin säädetä.

428 ae artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 55 prosenttia

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin, joille voidaan tehdä 55 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen delegoidun säädöksen mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 55 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset osakkeet ja osuudet mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

428 af artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 65 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 65 prosenttia:

- kiinnittämättömät lainat, joiden vakuutena on asuinkiinteistö, tai kiinnittämättömät asuntolainat, jotka ovat luottosuojaan tarjoajan täysin takaamia, kuten 129 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetaan, ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, edellyttäen että kyseisille lainoille annetaan enintään 35 prosentin riskipaino kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti;
- kiinnittämättömät lainat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien rahoitusalan asiakkaille myönnettyt lainat ja 428 r–428 ad artiklassa tarkoitettujen lainat, edellyttäen että kyseisille lainoille annetaan enintään 35 prosentin riskipaino kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti.

428 ag artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 85 prosenttia

Seuraaviin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 85 prosenttia:

- kaikki varat ja taseen ulkopuoliset erät, myös käteisvarat, jotka on asetettu alkumarginaalina johdannaissopimuksille, paitsi jos kyseisille varoille osoitettaisiin korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin 428 ah artiklan mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä, missä tapauksessa sovelletaan korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, jota kyseisiin varoihin sovellettaisiin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä;

- b) kaikki varat ja taseen ulkopuoliset erät, myös käteisvarat, jotka on asetettu osuutena keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon, paitsi jos kyseisille varoille osoitettaisiin korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin 428 ah artiklan mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä, missä tapauksessa sovelletaan kiinnittämättömiin varoihin sovellettavaa korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa;
- c) kiinnittämättömät lainat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien rahoitusalan asiakkaille myönnetyt lainat ja 428 r–428 af artiklassa tarkoitetut lainat, ja jotka eivät ole yli 90 päivää erääntyneitä ja joille annetaan yli 35 prosentin riskipaino kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti;
- d) ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseeseen sisältyvät tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
- e) kiinnittämättömät arvopaperit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi ja jotka eivät ole maksukyvyttömyystilassa 178 artiklan mukaisesti ja joita ei hyväksytä likvideiksi varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti;
- f) kiinnittämättömät pörssissä noteeratut osakkeet, joita ei hyväksytä tason 2B varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti;
- g) hyödykkeet, joilla käydään fyysistä kauppaa, mukaan lukien kulta mutta pois lukien hyödykejohdannaiset;
- h) kiinnitetyt varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi katepoolissa, joka on rahoitettu direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuilla katetuilla joukkolainoilla tai katetuilla joukkolainoilla, jotka täyttävät tämän asetuksen 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa käsitellylle asetetut hyväksymisperusteet.

428 ah artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 100 prosenttia

1. Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia:
 - a) kaikki kiinnitetyt varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, jollei tässä luvussa toisin säädetä;
 - b) kaikki muut varat kuin 428 r–428 ag artiklassa tarkoitetut, mukaan lukien rahoitusalan asiakkaille myönnetyt lainat, joiden jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi, järjestämättömät vastuut, omista varoista vähennetyt erät, käyttöomaisuus, osakkeet, joilla ei käydä kauppaa pörssissä, säilytetty osuus, vakuutusvarat, maksukyvyttömyystilassa olevat arvopaperit.
2. Laitosten on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia, kaikkien käyvältä arvoltaan positiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan ja kaikkien käyvältä arvoltaan negatiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan väliseen erotukseen – jos se on positiivinen – laskettaessa käyvät arvot 428 d artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) laitosten vastapuoliltaan saama vakuusmarginaali on vähennettävä käyvältä arvoltaan positiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta, jos vakuusmarginaalina saatua vakuutta pidetään tason 1 varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja jos laitokset voivat oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää kyseisen vakuuden uudelleen;
- b) kaikki laitosten vastapuolilleen asettamat vakuusmarginaalit on vähennettävä käyvältä arvoltaan negatiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta.

5 LUKU

Pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin kohdistuva poikkeus

428 ai artikla

Pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin kohdistuva poikkeus

Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 luvussa säädetään, pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset voivat toimivaltaisen viranomaisensa etukäteen antamalla luvalla päättää laskea suhdeluvun 6 luvussa tarkoitetun, laitoksen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen ja 7 luvussa tarkoitetun, laitoksen vaaditun pysyvän rahoituksen välillä, ja se on ilmaista prosentiosuutena.

Toimivaltainen viranomainen voi vaatia pientä ja rakenteeltaan yksinkertaista laitosta noudattamaan pysyvän varainhankinnan vaatimusta, joka perustuu 3 luvussa tarkoitettuun, laitoksen käytettävissä olevaan pysyvään rahoitukseen ja 4 luvussa tarkoitettuun, vaadittuun pysyvään rahoitukseen, jos se katsoo, että yksinkertaistettu menetelmä ei riitä määrittämään kyseisen laitoksen rahoitusriskejä.

6 LUKU

Käytettävissä oleva pysyvä rahoitus yksinkertaistetulle pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennalle

1 jakso

Yleiset säännökset

428 aj artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrän yksinkertaistettu laskenta

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrä on laskettava kertomalla velkojen ja omien varojen eri luokkien tai tyyppien kirjanpitoarvo käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimilla, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti. Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kokonaismäärä on velkojen ja omien varojen painotettujen määrien summa.
2. Joukkolainoja ja muita vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, jotka laitos laskee liikkeeseen, jotka myydään yksinomaan vähittäismarkkinoilla ja jotka pidetään vähittäistilillä, voidaan käsitellä asianmukaiseen vähittäistalletusluokkaan kuuluvina. Jotta muut osapuolet kuin vähittäisasiakkaat eivät voi ostaa tai pitää hallussaan kyseisiä instrumentteja, on säädettävä asiaa koskevia rajoituksia.

428 ak artikla

Velkojen ja omien varojen jäljellä oleva maturiteetti

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, laitosten on otettava huomioon velkojensa ja omien varojensa jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti määrittääkseen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti.
2. Laitosten on otettava huomioon olemassa olevat optiot velkojen tai omien varojen jäljellä olevan maturiteetin määrittämisessä. Niiden on tehtävä näin sillä oletuksella, että vastapuoli lunastaa osto-option aikaisimpana mahdollisena ajankohtana. Kun optioiden käyttö on laitoksen harkintavallassa, laitoksen ja toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon maineeseen liittyvät syyt, jotka saattavat rajoittaa laitoksen mahdollisuutta olla käyttämättä optiota, ja erityisesti markkinoiden odotukset siitä, että laitosten olisi lunastettava tietyt velat ennen niiden erääntymispäivää.
3. Laitosten on käsiteltävä talletuksia, joilla on kiinteä irtisanomisaika, niiden irtisanomisajan mukaisesti ja määräaikaistalletuksia niiden jäljellä olevan maturiteetin mukaisesti. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, laitosten on määrittääkseen määräaikaistalletusten jäljellä olevan maturiteetin jätettävä huomiotta ennenaikaisia nostoja koskevat optiot, jos tallettajan on maksettava alle vuoden sisällä tapahtuvasta ennenaikaisesta nostosta olennainen sakko, jollaisesta säädetään 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä.
4. Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimien, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti, määrittämiseksi veloille, joiden sopimuksenmukainen jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, kaikkia velkojen osuuksia, joiden maturiteetti on alle kuusi kuukautta, ja kaikkia velkojen osuuksia, joiden maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä, on käsiteltävä siten, että jäljellä oleva maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä.

2 jakso

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimet

428 al artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 0 prosenttia

1. Jollei tässä jaksossa muuta säädetä, kaikkiin velkoihin, joiden maturiteettia ei ole määritelty, mukaan lukien lyhyet positiot ja avoimen maturiteetin positiot, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) laskennalliset verovelat, joita on käsiteltävä sen lähimmän mahdollisen päivän mukaan, jona tällaiset velat voivat toteutua;

- b) vähemmistöosuudet, joita on käsiteltävä noudattaen asianomaisen instrumentin voimassaoloaikaa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin laskennallisiin verovelkoihin ja vähemmistöosuuksiin on sovellettava joitakin seuraavista kertoimista:
- a) 0 prosenttia, jos laskennallisen verovelan tai vähemmistöosuuden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi;
- b) 100 prosenttia, jos laskennallisen verovelan tai vähemmistöosuuden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi.
3. Seuraaviin velkoihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia:
- a) kaupantekopäivän maksettavat, jotka kertyvät rahoitusvälineiden, ulkomaanvaluutan tai hyödykkeiden ostoista, kun toimituksen odotetaan tapahtuvan tavanomaisen toimitusjakson mukaisesti tai sellaisen ajanjakson mukaisesti, joka on tavanomainen asianomaisen vaihdon tai liiketoimityypin kannalta, tai kun toimitus ei ole vielä tapahtunut mutta sen odotetaan kuitenkin tapahtuvan;
- b) velat, jotka luokitellaan varoista keskinäisesti riippuvaisiksi 428 f artiklan mukaisesti;
- c) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi ja jotka myöntää
- i) EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;
- ii) kolmannen maan keskuspankki;
- iii) rahoitusalan asiakkaat;
- d) kaikki muut velat ja pääomaerät tai instrumentit, joita ei tarkoiteta tässä artiklassa ja 428 am–428 ap artiklassa.
4. Laitosten on sovellettava käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, kaikkien käyvältä arvoltaan positiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan ja kaikkien käyvältä arvoltaan negatiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan välisen erotuksen absoluuttiseen arvoon – jos se on negatiivinen – laskettaessa käyvät arvot 428 d artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) laitosten vastapuoliltaan saama vakuusmarginaali on vähennettävä käyvältä arvoltaan positiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta, jos vakuusmarginaalina saatua vakuutta pidetään tason 1 varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja jos laitokset voivat oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää kyseisen vakuuden uudelleen;
- b) kaikki laitosten vastapuolilleen asettamat vakuusmarginaalit on vähennettävä käyvältä arvoltaan negatiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta.

428 am artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 50 prosenttia

Seuraaviin velkoihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 50 prosenttia:

- a) saadut talletukset, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnallisten talletusten kriteerit;
- b) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi ja jotka myöntää
- i) jäsenvaltion tai kolmannen maan keskushallinto;
- ii) jäsenvaltion tai kolmannen maan alue- tai paikallisviranomaiset;
- iii) jäsenvaltion tai kolmannen maan julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos;
- iv) edellä 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset organisaatiot;

- v) yritysasiakkaat, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita;
- vi) luotto-osuuskunnat, joille toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan, henkilökohtaiset sijoitusyhtiöt ja asiakkaat, jotka ovat talletusten välittäjiä, jos ei ole kyse saaduista talletuksista, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnallisten talletusten kriteerit.

428 an artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 90 prosenttia

Vaadittaessa maksettaviin vähittäistalletuksiin, vähittäistalletuksiin, joilla on alle yhden vuoden kiinteä irtisanomisaika, ja määräaikaisiin vähittäistalletuksiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä muiden vähittäistalletusten osalta säädetyt asiaankuuluvat kriteerit, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 90 prosenttia.

428 ao artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 95 prosenttia

Vaadittaessa maksettaviin vähittäistalletuksiin, vähittäistalletuksiin, joilla on alle yhden vuoden kiinteä irtisanomisaika, ja määräaikaisiin vähittäistalletuksiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, jotka täyttävät 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä stabiilien vähittäistalletusten osalta säädetyt asiaankuuluvat kriteerit, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 95 prosenttia.

428 ap artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 100 prosenttia

Seuraaviin velkoihin sekä pääomaeriin ja -instrumentteihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia:

- a) laitoksen ydinpääoman (CET1) erät ennen kuin on sovellettu 32–35 artiklassa edellytetyt oikaisuja, 36 artiklan mukaisia vähennyksiä sekä 48, 49 ja 79 artiklassa säädettyjä poikkeuksia ja vaihtoehtoja;
- b) laitoksen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät – ennen kuin niistä on vähennetty 56 artiklassa tarkoitettut erät ja ennen kuin niihin on sovellettu 79 artiklaa, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät tosiasiallisen jäljellä olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;
- c) laitoksen toissijaisen pääoman (T2) erät – ennen kuin on tehty 66 artiklassa tarkoitettut vähennykset ja ennen kuin on sovellettu 79 artiklaa – joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät tosiasiallisen jäljellä olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;
- d) kaikki muut mahdolliset laitoksen pääomainstrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät tosiasiallisen jäljellä olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;
- e) kaikki muut mahdolliset vakuudelliset ja vakuudettomat lainat ja velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, mukaan lukien määräaikaistalletukset, jollei 428 al–428 ao artiklassa muuta säädetä.

7 LUKU

Vaadittu pysyvä rahoitus pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yksinkertaistetussa laskennassa

1 jakso

Yleiset säännökset

428 aq artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen määrän yksinkertaistettu laskenta

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten vaaditun pysyvän rahoituksen määrä on laskettava kertomalla varojen ja taseen ulkopuolisten erien eri luokkien tai tyyppien kirjanpitoarvo vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimilla, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti. Vaaditun pysyvän rahoituksen kokonaismäärä on varojen ja taseen ulkopuolisten erien painotettujen määrien summa.

2. Varat, jotka laitokset ovat ottaneet lainaksi, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, jotka merkitään laitosten taseeseen ja joiden edunsaajaomistajia laitokset eivät ole, on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta.

Varoihin, jotka laitokset ovat ottaneet lainaksi, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, joita ei merkitä laitosten taseeseen mutta joiden edunsaajaomistajia laitokset ovat, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia 2 jakson mukaisesti.

3. Varat, jotka laitokset ovat antaneet lainaksi, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, joiden edunsaajaomistajia laitokset edelleen ovat ja jotka, vaikka ne eivät säilyisikään laitosten taseessa, katsotaan tätä lukua sovellettaessa kiinnitetyiksi varoiksi ja niihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia 2 jakson mukaisesti. Muussa tapauksessa tällaiset varat on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta.

4. Kiinnitettyihin varoihin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta, on osoitettava joko vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota kyseisiin varoihin sovellettaisiin 2 jakson mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättömänä, tai vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota muutoin sovelletaan kyseisiin kiinnitettyihin varoihin, sen mukaan, kumpi kerroin on korkeampi. Sama pätee tilanteeseen, jossa kiinnitettyjen varojen jäljellä oleva maturiteetti on lyhyempi kuin kiinnityksen lähteenä olevan liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti.

Varoihin, joilla on kiinnityskautta jäljellä alle kuusi kuukautta, sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia, joita sovellettaisiin 2 jakson mukaisesti samoihin varoihin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättömänä.

5. Jos laitos käyttää uudelleen tai edelleenpanttaa lainaksi otetun omaisuuserän, myös arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, ja tämä käsitellään taseen ulkopuolella, liiketoimea, jonka kautta omaisuuserä on otettu lainaksi, kohdellaan kiinnitetynä sikäli kuin liiketoimi ei voi eräänä ilman, että laitos palauttaa lainatun omaisuuserän.

6. Seuraavat varat katsotaan kiinnittämättömiksi:

- a) ryhmässä olevat omaisuuserät, jotka ovat käytettävissä välittömästi vakuutena lisärahoituksen hankkimiseksi laitoksen saatavilla olevien sidottujen tai – jos ryhmää hoitaa keskuspankki – sitomattomien mutta vielä rahoittamattomien luottolimiittien perusteella, mukaan lukien varat, jotka luottolaitos on sijoittanut keskuslaitokseen osuustoiminnallisessa verkostossa tai laitosten suojajärjestelmässä;
- b) varat, jotka laitos on saanut vakuutena luottoriskin vähentämistä varten vakuudellisessa luotonannossa, vakuudellisessa rahoituksessa tai vakuuksien vaihtoon liittyvissä liiketoimissa ja jotka laitos voi luovuttaa;
- c) varat, jotka on liitetty ei-pakollisena ylivakuutena katetun joukkolainan liikkeeseenlaskuun.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan a alakohtaa laitosten on oletettava, että ryhmässä olevat omaisuuserät ovat kiinnitettyjä likviditeetin lisäämiseen perustuvassa järjestyksessä, joka pohjautuu 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua delegoidussa säädöksessä vahvistettuun likviditeettiluokitukseen alkaen omaisuuseristä, joita ei hyväksytä maksuvalmiuspuskuriin.

7. Kun on kyse epätavanomaisista väliaikaisista toimista, jotka EKP taikka jäsenvaltion keskuspankki tai kolmannen maan keskuspankki toteuttaa toimeksiantonsa täyttämiseksi ajankohtana, jona rahoitusmarkkinoilla on laajalti ongelmia, tai poikkeuksellisissa makrotaloudellisissa olosuhteissa, seuraaviin varoihin voidaan soveltaa alennettua vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa:

- a) poiketen siitä, mitä 428 aw artiklassa ja 428 az artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, tässä alakohdassa tarkoitettuja toimia varten kiinnitetyt varat;
- b) poiketen siitä, mitä 428 aw artiklassa ja 428 ay artiklan b alakohdassa säädetään, tässä alakohdassa tarkoitetuista toimista johtuvat maksut.

Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä yhteisymmärryksessä liiketoimen vastapuolena toimivan keskuspankin kanssa vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota sovelletaan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin varoihin. Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin kiinnitettyihin varoihin sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin ei saa olla alhaisempi kuin vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota 2 jakson mukaisesti sovellettaisiin kyseisiin varoihin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä.

Sovellettaessa alennettua vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa toisen alakohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on seurattava tiiviisti kyseisen alennetun kertoimen vaikutusta laitosten pysyvän rahoituksen positioihin ja toteutettava tarvittaessa asianmukaisia valvontatoimia.

8. Laitosten on jätettävä pois muista tämän luvun mukaisista vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennan osista varat, joihin liittyy vakuuksia, jotka katsotaan 428 k artiklan 4 kohdan b alakohdan ja 428 ah artiklan 2 kohdan mukaisesti asetetuksi vakuusmarginaaliksi tai 428 ag artiklan a alakohdan mukaisesti asetetuksi alkumarginaaliksi tai 428 ag artiklan b alakohdan mukaisesti asetetuksi osuudeksi keskusvastapuolen maksukyvyttömyys-rahastoon, jotta voidaan välttää kaksinkertainen laskenta.

9. Laitosten on sisällytettävä vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskentaan rahoitusvälineet, ulkomaanvaluutat ja hyödykkeet, joista on toteutettu ostotilaus. Niiden on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta rahoitusvälineet, ulkomaanvaluutat ja hyödykkeet, joista on toteutettu myyntitilaus, edellyttäen että kyseiset liiketoimet eivät näy johdannaisina tai vakuudellisina rahoitustoimina laitosten taseessa ja että kyseiset liiketoimet näkyvät laitosten taseessa, kun ne on toimitettu.

10. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan taseen ulkopuolisiin eriin liittyviin vastuisiin, joita ei tarkoiteta tässä luvussa, sen varmistamiseksi, että laitoksilla on tarkoituksenmukainen määrä käytettävissä olevaa pysyvää rahoitusta niiden vastuiden osuudelle, joiden odotetaan edellyttävän rahoitusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä. Kyseisten kertoimien määrittämiseksi toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti otettava huomioon laitoksen maineelle aiheutuva olennainen vahinko, joka voi aiheutua, jos kyseisestä rahoituksesta ei huolehdita.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle vähintään kerran vuodessa ne taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden tyypit, joiden osalta ne ovat määrittäneet pysyvän rahoituksen kertoimet. Niiden on tässä ilmoituksessa annettava selostus menetelmästä, jota kyseisten kertoimien määrittämisessä on sovellettu.

428 ar artikla

Omaisuserän jäljellä oleva maturiteetti

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, laitosten on otettava huomioon varojensa ja taseen ulkopuolisten liiketoimiensa jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti määrittäessään varoihinsa ja taseen ulkopuolisiin eriinsä 2 jakson mukaisesti sovellettavat vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet.

2. Laitosten on käsiteltävä varoja, jotka on eroteltu asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseisten varojen kohde-etuuteen liittyvän vastuun mukaisesti. Laitosten on kuitenkin sovellettava kyseisiin varoihin korkeampia vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia riippuen sidonnaisuuden kestosta, jonka määrittävät toimivaltaiset viranomaiset, joiden on otettava huomioon, kykeneekö laitos vapaasti luovuttamaan tai vaihtamaan tällaisia omaisuuseriä, ja joiden on otettava huomioon laitoksen sellaisille asiakkaille olevien velkojen laina-aika, joihin kyseinen erotteluvaatimus liittyy.

3. Omaisuserän jäljellä olevaa maturiteettia laskiessaan laitosten on otettava huomioon optiot perustuen siihen oletukseen, että liikkeeseenlaskija tai vastapuoli toteuttaa kaikki optiot omaisuserän maturiteetin pidentämiseksi. Kun optioiden käyttö on laitoksen harkintavallassa, laitoksen ja toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon maineeseen liittyvät syyt, jotka saattavat rajoittaa laitoksen mahdollisuutta olla käyttämättä optiota, erityisesti markkinoiden ja asiakkaiden odotukset siitä, että laitoksen olisi pidennettävä tiettyjen omaisuserien maturiteettia niiden eräntymispäivänä.

4. Vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimien, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti, määrittämiseksi erissä maksettaville lainoille, joiden jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi, osuuksia, joiden maturiteetti on alle kuusi kuukautta, on käsiteltävä siten, että jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, ja osuutta, jonka maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä, on käsiteltävä siten, että jäljellä oleva maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä.

2 jakso

Vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet

428 as artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 0 prosenttia

1. Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia:
 - a) kiinnittämättömät varat, jotka hyväksytään tason 1 laadukkaiksi likvideiksi varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset;
 - b) kaikki varannot, joita laitos pitää EKP:ssa tai jäsenvaltion keskuspankissa tai kolmannen maan keskuspankissa, mukaan lukien vaaditut varannot ja ylimääräiset varannot;
 - c) kaikki EKP:lta tai jäsenvaltion keskuspankilta tai kolmannen maan keskuspankilta olevat saamiset, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;
 - d) varat, jotka luokitellaan veloista keskinäisesti riippuvaisiksi 428 f artiklan mukaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää yhteisymmärryksessä asianomaisen keskuspankin kanssa korkeamman vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimen soveltamisesta vaadittuihin varantoihin, ottaen erityisesti huomioon, missä laajuudessa varantovelvoitteet ovat olemassa yhden vuoden aikajänteellä, ja siten edellyttää asiaan liittyvää pysyvää rahoitusta.

Kun kyseessä ovat tytäryritykset, joiden päätoimipaikka on kolmannessa maassa, ja jos vaadittuihin keskuspankin varantoihin sovelletaan korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa sellaisen kyseisen kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti, jossa vahvistetaan pysyvän varainhankinnan vaatimus, kyseinen korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin on otettava huomioon konsolidointia varten.

428 at artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 5 prosenttia

1. Jäljempänä 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä määritettyjen sitovien luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten nostamattomaan osuuteen sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 5 prosenttia.
2. Kun kyseessä ovat kaikki johdannaissopimuksista koostuvat nettoutusryhmät, laitosten on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 5 prosenttia, kyseisten johdannaissopimuksista koostuvien nettoutusryhmien absoluuttiseen käypään arvoon, joka ilmaistaan ilman asetettua vakuutta, jos kyseisten nettoutusryhmien käypä arvo on negatiivinen. Tätä kohtaa sovellettaessa laitosten on määritettävä käypä arvo, joka ilmaistaan ilman asetettua vakuutta tai tällaisten sopimusten markkina-arvon muutoksiin liittyviä maksettuja ja vastaanotettuja toimitusmaksuja.

428 au artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 10 prosenttia

Seuraaviin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 10 prosenttia:

- a) kiinnittämättömät varat, jotka hyväksytään tason 1 erittäin laadukkaiksi katetuiksi joukkolainoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset;
- b) liitteessä I tarkoitetut ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet.

428 av artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 20 prosenttia

Kiinnittämättömiin varoihin, jotka hyväksytään tason 2A varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, ja mainitun delegoidun säädöksen mukaisesti yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 20 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset.

*428 aw artikla***Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 50 prosenttia**

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 50 prosenttia:

- a) vakuudelliset ja vakuudettomat luotot, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, edellyttäen, että niiden kiinnityskautta on jäljellä alle yksi vuosi;
- b) kaikki muut varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, jollei 428 as–428 av artiklassa toisin säädetä.
- c) kiinnitetyt varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi, paitsi jos kyseisille varoille osoitettaisiin korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin 428 ax, 428 ay ja 428 az artiklan mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä, missä tapauksessa sovelletaan korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, jota kyseisiin varoihin sovellettaisiin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä.

*428 ax artikla***Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 55 prosenttia**

Varoihin, jotka voidaan hyväksyä tason 2B varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, ja mainitun delegoidun säädöksen mukaisiin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin osakkeisiin tai osuuksiin on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 55 prosenttia, riippumatta siitä, täyttävätkö kyseiset varat mainitussa delegoidussa säädöksessä vahvistetut toiminnalliset vaatimukset ja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevat vaatimukset, edellyttäen, että niiden kiinnityskautta on jäljellä alle yksi vuosi.

*428 ay artikla***Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 85 prosenttia**

Seuraaviin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 85 prosenttia:

- a) kaikki varat ja taseen ulkopuoliset erät, myös käteisvarat, jotka on asetettu alkumarginaalina johdannaissopimuksille tai jotka on asetettu osuutena keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon, paitsi jos kyseisille varoille osoitettaisiin korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin 428 az artiklan mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä, missä tapauksessa sovelletaan korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, jota noihin varoihin sovellettaisiin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä;
- b) kiinnittämättömät lainat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien rahoitusalan asiakkaille myönnettyt lainat, jotka eivät ole yli 90 päivää erääntyneitä;
- c) ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseeseen sisältyvät tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
- d) kiinnittämättömät arvopaperit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi ja jotka eivät ole maksukyvyttömyystilassa 178 artiklan mukaisesti ja joita ei hyväksytä likvideiksi varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti;
- e) kiinnittämättömät pörssissä noteeratut osakkeet, joita ei hyväksytä tason 2B varoiksi 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti;
- f) hyödykkeet, joilla käydään fyysistä kauppaa, mukaan lukien kulta mutta pois lukien hyödykejohdannaiset.

*428 az artikla***Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 100 prosenttia**

1. Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia:

- a) kaikki kiinnitetyt varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
- b) kaikki muut varat kuin 428 as–428 ay artiklassa tarkoitetut, mukaan lukien rahoitusalan asiakkaille myönnettyt lainat, joiden jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi, järjestämättömät vastuut, omista varoista vähennetyt erät, käyttöomaisuus, osakkeet, joilla ei käydä kauppaa pörssissä, säilytetty osuus, vakuutusvarat ja maksukyvyttömyystilassa olevat arvopaperit.

2. Laitosten on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia, kaikkien käyvältä arvoltaan positiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan ja kaikkien käyvältä arvoltaan negatiivisten nettoutusryhmien käypien arvojen summan väliseen erotukseen – jos se on positiivinen – laskettaessa käyvät arvot 428 d artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) laitosten vastapuoliltaan saama vakuusmarginaali on vähennettävä käyvältä arvoltaan positiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta, jos vakuusmarginaalina saatua vakuutta pidetään tason 1 varoina 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, pois lukien mainitussa delegoidussa säädöksessä määritetyt erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja jos laitokset voivat oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää kyseisen vakuuden uudelleen;
- b) kaikki laitosten vastapuolilleen asettamat vakuusmarginaalit on vähennettävä käyvältä arvoltaan negatiivisen nettoutusryhmän käyvästä arvosta.”

117) Korvataan seitsemäs osa seuraavasti:

”SEITSEMÄS OSA

VELKAANTUNEISUUS

429 artikla

Vähimmäisomavaraisuusasteen laskenta

1. Laitosten on laskettava vähimmäisomavaraisuusasteensa 2, 3 ja 4 kohdassa esitetyt menetelmiä noudattaen.
2. Vähimmäisomavaraisuusaste on laskettava niin, että laitoksen pääoman määrä jaetaan laitoksen vastuiden kokonaismäärällä, ja se on ilmaistava prosentteina.

Laitosten on laskettava vähimmäisomavaraisuusaste raportoinnin viitepäivämääränä.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa pääoman määrällä tarkoitetaan ensisijaista pääomaa (T1).
4. Sovellettaessa 2 kohtaa vastuiden kokonaismäärä on seuraavien erien vastuuarvojen summa:
 - a) varat, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja johdannaissopimuksia, luottojohdannaisia ja 429 e artiklassa tarkoitettuja positioita, jotka on laskettu 429 b artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - b) liitteessä II luetellut johdannaissopimukset sekä luottojohdannaiset, mukaan lukien taseen ulkopuoliset sopimukset ja luottojohdannaiset, jotka on laskettu 429 c ja 429 d artiklan mukaisesti;
 - c) arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien, myös taseen ulkopuolisten, vastapuoliriskiä koskevat korotukset, jotka on laskettu 429 e artiklan mukaisesti;
 - d) taseen ulkopuoliset erät, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja johdannaissopimuksia, luottojohdannaisia, arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia sekä 429 d ja 429 g artiklassa tarkoitettuja positioita, jotka on laskettu 429 f artiklan mukaisesti;
 - e) toimitusta odottavat tavanomaiset (regular-way) ostot tai myynnit, jotka on laskettu 429 g artiklan mukaisesti.

Laitosten on käsiteltävä pitkän toimitusajan liiketoimia tapauksen mukaan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdan mukaisesti.

Laitokset voivat vähentää ensimmäisen alakohdan a ja d alakohdassa tarkoitetuista vastuuarvoista taseeseen sisältyviin ja taseen ulkopuolisiin eriin tehtyjen yleisten luottoriskioikaisujen vastaavan määrän niin, että alaraja on 0, jos luottoriskioikaisut ovat vähentäneet ensisijaista pääomaa (T1).

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdan d alakohdassa säädetään, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) johdannaissopimukseen, joka katsotaan taseen ulkopuoliseksi eräksi 4 kohdan d alakohdan mukaisesti mutta jota kohdellaan johdannaisena sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti, sovelletaan kyseisessä alakohdassa säädettyä käsittelyä;

- b) jos määrittösapuolena toimivan laitoksen asiakas tekee johdannaistransaktion suoraan keskusvastapuolen kanssa ja laitos takaa kyseisestä transaktiosta johtuvien, keskusvastapuoleen liittyvien asiakkaansa kaupankäyntivastuiden suorituskyvyn, laitoksen on laskettava takauksesta johtuva vastuunsa 4 kohdan b alakohdan mukaisesti ikään kuin laitos olisi tehnyt transaktion suoraan asiakkaan kanssa, myös käteisellä katettavan vakuusmarginaalin saannin tai tarjonnan osalta.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä käsittelyä sovelletaan myös laitokseen, joka toimii ylemmän tason asiakkaana taaten asiakkaansa kaupankäyntivastuiden suorituskyvyn.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa ja toista alakohtaa laitokset voivat pitää sidoksissa olevaa yhteisöä asiakkaana ainoastaan, jos kyseiseen yhteisöön ei sovelleta vakavaraisuussäätelyn mukaista konsolidointia tasolla, jolla 92 artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädettyä vaatimusta sovelletaan.

6. Sovellettaessa tämän artiklan 4 kohdan e alakohtaa ja 429 g artiklaa "tavanomaisella ostolla tai myynnillä" tarkoitetaan arvopaperin ostoa tai myyntiä sellaisella sopimuksella, jonka ehtojen mukaan arvopaperi on luovutettava sen ajan kuluessa, jota yleisesti noudatetaan kyseisillä markkinoilla lainsäädäntöön tai vakiintuneeseen tapaan perustuen.

7. Ellei tässä osassa nimenomaisesti toisin säädetä, laitosten on laskettava vastuiden kokonaismäärä seuraavien periaatteiden mukaisesti:

a) reaali- tai rahoitusvakuutta, takausta tai ostettua luottoriskin vähentämistä ei saa käyttää vastuiden kokonaismäärän pienentämiseen;

b) varoja ei saa nettouttaa veloilla.

8. Poiketen siitä, mitä 7 kohdan b alakohdassa säädetään, laitokset voivat vähentää ennakkorahoitus- tai väliluoton vastuuarvosta sen velallisen säästötilillä olevan positiivisen saldon, jolle laina myönnettiin, ja sisällyttää vastuiden kokonaismäärään ainoastaan tuloksena olevan määrän edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) lainan myöntäminen edellyttää säästötilin avaamista lainan myöntävässä laitoksessa, ja sekä lainaa että säästötiliä säännellään samalla alakohtaisella lainsäädännöllä;

b) velallinen ei voi koko laina-aikana nostaa säästötilin saldoa osittain eikä kokonaan;

c) laitos voi ehdoitta ja peruuttamattomasti käyttää säästötilin saldoa minkä tahansa lainasopimuksesta johtuvan vaateen maksamiseen a alakohdassa tarkoitettulla alakohtaisella lainsäädännöllä säännellyissä tapauksissa, myös silloin, kun kyseessä on velallisen maksulaininlyönti tai maksukyvyttömyys.

"Ennakkorahoitusluotolla" tai "väliluotolla" tarkoitetaan lainaa, joka myönnetään velalliselle määrääjäksi velallisen rahoitusvajeiden hoitamiseksi, kunnes lopullinen laina myönnetään, tällaisia liiketoimia sääntelevässä alakohtaisessa lainsäädännössä vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

429 a artikla

Vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle jätetyt vastuut

1. Poiketen siitä, mitä 429 artiklan 4 kohdassa säädetään, laitos voi jättää vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle seuraavat vastuut:

a) laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti vähennetyt määrät;

b) edellä 429 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun pääoman määrän laskennassa vähennetyt varat;

c) vastuut, joille annetaan 0 prosentin riskipaino 113 artiklan 6 tai 7 kohdan mukaisesti;

d) jos laitos on julkinen kehitysluottolaitos, sellaisista varoista aiheutuvat vastuut, jotka ovat saamia keskushallinnoilta, aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta taikka julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta ja liittyvät julkisen sektorin investointeihin ja edistämislainoihin;

e) jos laitos ei ole julkinen kehitysluottolaitos, vastuiden osat, jotka aiheutuvat edistämislainojen siirtämisestä toisille luottolaitoksille;

- f) vientiluotoista aiheutuvien vastuiden taatut osat, jotka täyttävät molemmat seuraavat edellytykset:
- i) takuun antaa hyväksyttävä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoaja 201 ja 202 artiklan mukaisesti, mukaan lukien vientitakuulaitokset tai keskushallinnot;
 - ii) vastuun taattuun osaan sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 114 artiklan 2 tai 4 kohdan tai 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- g) jos laitos on ehdot täyttävän keskusvastapuolen määrätysoapuoli, kyseisen laitoksen kaupankäyntivastuut edellyttäen, että ne määritetään mainitun ehdot täyttävän keskusvastapuolen välityksellä ja että ne täyttävät 306 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt edellytykset;
- h) jos laitos on ylemmän tason asiakas monitasoisessa asiakasrakenteessa, kaupankäyntivastuut, jotka liittyvät määrätysoapuoleen tai yhteisöön, joka on kyseisen laitoksen ylemmän tason asiakas, edellyttäen että 305 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja että laitosta ei vaadita korvaamaan asiakkaalleen mahdollisia tappioita, jotka aiheutuvat, jos joko määrätysoapuoli tai ehdot täyttävä keskusvastapuoli tulee maksukyvyttömäksi;
- i) haltuun uskotut varat, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
- i) ne kirjataan laitoksen taseeseen kansallisia yleisesti hyväksytyjä kirjanpitoperiaatteita noudattaen direktiivin 86/635/ETY 10 artiklan mukaisesti;
 - ii) ne täyttävät asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavan kansainvälisen tilinpäätösstandardin (International Financial Reporting Standard) IFRS 9 kirjaamatta jättämistä koskevat kriteerit;
 - iii) ne täyttävät tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavan IFRS 10 -standardin konsolidoimattomuutta koskevat kriteerit;
- j) vastuut, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
- i) ne ovat vastuuta julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle;
 - ii) niitä käsitellään 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
 - iii) ne johtuvat talletuksista, jotka laitoksella on lakisääteinen velvollisuus siirtää i alakohdassa tarkoitetulle julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle yleisen edun mukaisten investointien rahoittamista varten;
- k) ylimääräiset vakuudet, jotka on asetettu kolmikantasopimusagenteille ja joita ei ole annettu lainaksi;
- l) jos laitos katsoo vastapuolelleen käteisenä maksetun vakuusmarginaalin sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti saatavaksi, kyseinen saatava edellyttäen, että 429 c artiklan 3 kohdan a–e alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;
- m) perinteisestä arvopaperistamisesta peräisin olevat arvopaperistetut vastuut, jotka täyttävät 244 artiklan 2 kohdassa säädetyt merkittävän riskinsiirron ehdot;
- n) seuraavat laitoksen keskuspankkiin liittyvät vastuut, jotka ovat syntyneet poikkeuksen voimaantulon jälkeen ja 5 ja 6 kohdassa säädetyin edellytyksin:
- i) kolikot ja setelit, jotka ovat laillista valuuttaa keskuspankin lainkäyttöalueella;
 - ii) omaisuuserät, jotka ovat saatavia keskuspankilta, keskuspankissa pidettävät varannot mukaan luettuina;
- o) jos laitokselle on myönnetty toimilupa asetuksen (EU) N:o 909/2014 16 artiklan ja 54 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, laitoksen vastuut, jotka johtuvat mainitun asetuksen liitteessä olevan C jakson a alakohdassa luetelluista pankkipalvelujen tyypillisistä oheispalveluista, jotka liittyvät suoraan mainitussa liitteessä olevassa A ja B jaksossa lueteltuihin ydin- tai oheispalveluihin;
- p) jos laitos on nimetty asetuksen (EU) N:o 909/2014 54 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, laitoksen vastuut, jotka johtuvat mainitun asetuksen liitteessä olevan C jakson a alakohdassa luetelluista pankkipalvelujen tyypillisistä oheispalveluista, jotka liittyvät suoraan mainitun asetuksen 16 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneiden arvopaperikeskusten ydin- tai oheispalveluihin, jotka luetellaan mainitussa liitteessä olevassa A ja B jaksossa.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan m alakohdtaa laitoksen on sisällytettävä hallussa olevat vastuut vastuiden kokonaismäärään.

2. Sovellettaessa 1 kohdan d ja e alakohdtaa ”julkisella kehitysluottolaitoksella” tarkoitetaan luottolaitosta, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) se on jäsenvaltion keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen perustama laitos;
- b) sen toiminta on rajattu yksilöityjen rahoituksellista, sosiaalista tai taloudellista yleistä etua koskevien tavoitteiden edistämiseen muussa kuin kilpailutarkoituksessa kyseistä laitosta sääntelevien lakien ja määräysten mukaisesti, yhtiöjärjestys mukaan lukien;
- c) sen tavoitteena ei ole voittojen tai markkinaosuuden maksimointi;
- d) jollei unionin valtioneuvoston päätöksistä muuta johdu, keskushallinnolla, aluehallinnolla tai paikallisviranomaisella on velvollisuus suojella luottolaitoksen elinkelpoisuutta tai suoraan tai välillisesti taata vähintään 90 prosenttia luottolaitoksen omien varojen vaatimuksista, varainhankinnan vaatimuksista tai myönnettyistä edistämislainoista;
- e) se ei saa ottaa vastaan direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa tai mainitun direktiivin täytäntöönpanevassa kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjä suojattuja talletuksia, jotka voidaan luokitella Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY (*) 3 artiklan a alakohdassa määriteltyjen kuluttajien määräaikais- tai säästötalletuksiksi.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohdtaa yleistä etua koskeviin tavoitteisiin voi kuulua rahoituksen tarjoaminen edistämisen ja kehittämistarkoituksessa tietyille asianomaisen jäsenvaltion taloudellisen toiminnan sektoreille tai maantieteellisille alueille.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d ja e alakohdtaa ja rajoittamatta unionin valtioneuvoston päätösten ja niistä johtuvien jäsenvaltioiden velvoitteiden soveltamista, toimivaltaiset viranomaiset voivat laitoksen pyynnöstä kohdella kyseisen laitoksen organisatorisesti, rakenteellisesti ja taloudellisesti riippumattomana ja itsenäistä yksikköä julkisena kehitysluottolaitoksena edellyttäen, että yksikkö täyttää kaikki ensimmäisessä alakohdassa luetellut edellytykset ja että tällainen kohtelu ei vaikuta laitoksen valvonnan tehokkuuteen. Toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle mahdollisesta päätöksestä kohdella laitoksen yksikköä julkisena kehitysluottolaitoksena tätä alakohdtaa sovellettaessa. Toimivaltainen viranomainen tarkastelee päätöstä uudelleen vuosittain.

3. Sovellettaessa 1 kohdan d ja e alakohdtaa ja 2 kohdan d alakohdtaa, ”edistämislainalla” tarkoitetaan julkisen kehitysluottolaitoksen tai jäsenvaltion keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen perustaman yhteisön suoraan myöntämää tai välittäjäluottolaitoksen välityksellä myönnettyä lainaa, jonka myöntäminen ei perustu kilpailuun eikä voiton tavoitteluun ja jolla edistetään jäsenvaltion keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen asettamia yleistä etua koskevia tavoitteita.

4. Laitokset eivät saa jättää ulkopuolelle tämän artiklan 1 kohdan g ja h alakohdassa tarkoitettuja kaupankäyntivastuita, jos 429 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetty edellytys ei täyty.

5. Laitokset voivat jättää 1 kohdan n alakohdassa luetellut vastuut ulkopuolelle, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- a) laitoksen toimivaltainen viranomainen on asiaankuuluvaa keskuspankkia kuultuaan määrittänyt ja julkisesti ilmoittanut, että on olemassa poikkeuksellisia olosuhteita, joissa ulkopuolelle jättäminen on perusteltua rahapolitiikan toteuttamisen helpottamiseksi;
- b) vapautus myönnetään rajatuksi ajaksi, joka on enintään yhden vuoden pituinen.

6. Edellä 1 kohdan n alakohdan mukaisesti ulkopuolelle jätettävien vastuiden on täytettävä molemmat seuraavista edellytyksistä:

- a) ne ovat saman valuutan määräisiä kuin laitoksen ottamat talletukset;
- b) niiden keskimääräinen maturiteetti ei merkittävästi ylitä laitoksen ottamien talletusten keskimääräistä maturiteettia.

7. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetään, jos laitos jättää tämän artiklan 1 kohdan n alakohdassa tarkoitetut vastuut ulkopuolelle, sen on aina täytettävä seuraava mukautetun vähimmäisomavaraisuusasteen vaatimus ulkopuolelle jättämisen keston ajan:

$$aLR = 3 \% \cdot \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

jossa:

aLR = mukautettu vähimmäisomavaraisuusaste;

EM_{LR} = laitoksen vastuiden kokonaismäärä sellaisena kuin se on määritelty 429 artiklan 4 kohdassa, mukaan lukien vastuut, jotka on jätetty ulkopuolelle tämän artiklan 1 kohdan n alakohdan mukaisesti; ja

CB = niiden vastuiden määrä, jotka on jätetty ulkopuolelle tämän artiklan 1 kohdan n alakohdan mukaisesti.

429 b artikla

Varojen vastuuarvon laskenta

1. Laitosten on laskettava varojen vastuuarvo, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja johdannaisopimuksia, luottojohdannaisia ja 429 e artiklassa tarkoitettuja positioita, seuraavia periaatteita noudattaen:

- a) varojen vastuuarvolla tarkoitetaan 111 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua vastuuarvoa;
- b) arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia ei saa nettouttaa.

2. Laitoksen tarjoama cash pooling- eli konsernitilijärjestely ei riko 429 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädettyä edellytystä, jos ja vain jos järjestely täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:

- a) cash pooling -järjestelyn tarjoava laitos siirtää järjestelyyn sisältyvien konserniyhteisöjen useiden yksittäisten tilien kredit- ja debitsaldot ("alkuperäiset tilit") yhdelle ainoalle erilliselle tilille, minkä myötä alkuperäisten tilien saldot nollaantuvat;
- b) laitos toteuttaa tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitetut toimet päivittäin.

Cash pooling -järjestelyllä tarkoitetaan tätä kohtaa ja 3 kohtaa sovellettaessa järjestelyä, jossa usean yksittäisen tilin kredit- tai debitsaldot yhdistetään käteisvarojen tai likviditeetin hallintaa varten.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, cash pooling -järjestely, joka ei täytä kyseisen kohdan b alakohdassa säädettyä edellytystä mutta täyttää kyseisen kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen, ei riko 429 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädettyä edellytystä edellyttäen, että järjestely täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) laitoksella on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen oikeus kuitata alkuperäisten tilien saldot yhdelle tilille tehtävällä siirrolla milloin tahansa;
- b) alkuperäisten tilien saldojen välillä ei ole maturiteettieroja;
- c) laitos perii tai maksaa korkoa alkuperäisten tilien kokonaissaldon perusteella;
- d) laitoksen toimivaltainen viranomainen katsoo, että kaikkien alkuperäisten tilien saldot siirretään riittävän usein tarkoituksena sisällyttää ainoastaan cash pooling -järjestelyn kokonaissaldo vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävään vastuiden kokonaismäärään.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, laitokset voivat laskea saman vastapuolen kanssa arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien käteissaatavien ja -maksettavien vastuuarvon nettoperusteisesti ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) liiketoimilla on sama nimenomainen lopullinen toimituspäivä;
- b) oikeus kuitata vastapuolen saamiset vastapuolen veloilla on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen tavanomaisessa liiketoiminnassa sekä maksulaiminlyönti-, maksukyvyttömyys- ja konkurssitilanteessa;
- c) vastapuolet aikovat käyttää nettoperusteista toimitusta tai samanaikaista toimitusta taikka liiketoimiin sovelletaan toimitusjärjestelmää, jonka tulos vastaa funktionaalisesti nettotoimitusta.

5. Sovellettaessa 4 kohdan c alakohtaa laitokset voivat katsoa, että toimitusjärjestelmän tulos vastaa funktionaalisesti nettotoimitusta, ainoastaan, jos kyseisen järjestelmän kohteena olevien toimien kassavirtojen nettotulos vastaa toimituspäivänä nettotoimituksen kohteena olevaa yksittäistä nettomäärää ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) liiketoimet hoidetaan saman toimitusjärjestelmän tai sellaisten toimitusjärjestelmien kautta, joissa käytetään yhteistä toimitusinfrastruktuuria;
- b) toimitusjärjestelyjä tuetaan käteisvaroilla tai päivänsisäisillä luottojärjestelyillä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että liiketoimien toimitus tapahtuu pankkipäivän loppuun mennessä;
- c) arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien arvopaperivelvoitteisiin liittyvät mahdolliset ongelmat eivät häiritse käteissaatavien ja -maksettavien nettotoimituksen loppuunsaattamista.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädetty edellytys täyttyy ainoastaan siinä tapauksessa, että minkä tahansa arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen epäonnistuminen toimitusjärjestelmässä voi viivästyttää ainoastaan vastaavan maksusuoritusvelvoitteen toimitusta tai voi luoda asiaan liittyvän luottojärjestelyn tukeman velvoitteen toimitusjärjestelmää kohtaan.

Jos arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen arvopaperivelvoite epäonnistuu toimitusjärjestelmässä toimitusjakson lopussa, laitosten on erotettava tämä liiketoimi ja sen vastaava maksusuoritusvelvoite nettoutusryhmästä ja käsiteltävä niitä bruttoperusteisesti.

429 c artikla

Johdannaisten vastuuarvon laskenta

1. Laitosten on laskettava liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten ja luottojohdannaisten, taseen ulkopuoliset erät mukaan lukien, vastuuarvot kolmannen osan II osaston 6 luvun 3 jaksossa säädettyä menettelyä noudattaen.

Laskiessaan vastuuarvoa laitokset voivat ottaa 295 artiklan mukaisesti huomioon uudistamissopimusten ja muiden nettoutussopimusten vaikutukset. Laitokset eivät saa ottaa huomioon tuotteiden ristikkäisnettoutusta mutta ne voivat nettouttaa 272 artiklan 25 alakohdan c alakohdassa tarkoitettuun tuoteluokkaan kuuluvia tuotteita ja luottojohdannaista, jos ne kuuluvat 295 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevan sopimuksen soveltamisalaan.

Laitosten on sisällytettävä vastuiden kokonaismäärään myydyt optiot silloinkin, kun niiden vastuuarvo voidaan asettaa nolnaan 274 artiklan 5 kohdassa säädetyn käsittelyn mukaisesti.

2. Jos johdannaissopimukseen liittyvien vakuuksien antaminen pienentää varojen määrää sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti, laitosten on kumottava kyseinen pienennys.

3. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa laitokset, jotka laskevat johdannaissopimusten jälleenhankinta-arvon 275 artiklan mukaisesti, voivat hyväksyä ainoastaan vastapuolilta käteisenä saadun vakuuden 275 artiklassa tarkoitettuna vakuusmarginaalina, jos vakuusmarginaalia ei ole jo katsottu sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti vastuuarvon pienennykseksi ja jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) sellaisten liiketoimien osalta, joita ei määritetä ehdot täyttävän keskusvastapuolen välityksellä, vastaanottavan vastapuolen saamaa käteistä ei ole eroteltu;

- b) vakuusmarginaali lasketaan ja vaihdetaan vähintään päivittäin markkinahintaan arvostettujen johdannaispositioiden perusteella;
- c) saatu vakuusmarginaali on sen valuutan määräinen, joka täsmennetään johdannaissopimuksessa, hallitsevassa päänettoutussopimuksessa tai ehdot täyttävässä päänettoutussopimuksessa olevassa luottotukiliitteessä tai joka määritellään ehdot täyttävän keskusvastapuolen kanssa tehdyssä mahdollisessa nettoutussopimuksessa;
- d) saatu vakuusmarginaali vastaa koko summaa, joka olisi tarpeen johdannaissopimuksen markkinahintaan perustuvan riskin mitätöimiseksi vastapuoleen sovellettavan kynnyksen ja sovellettavien siirron vähimmäismäärien mukaan;
- e) laitoksen ja kyseisen sopimuksen vastapuolen välinen johdannaissopimus ja vakuusmarginaali kuuluvat yhden nettoutussopimuksen piiriin, jota laitos voi käsitellä riskien alentajana 295 artiklan mukaisesti.

Jos laitos antaa käteismarginaalin vastapuolelle ja kyseinen vakuus täyttää ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa säädetyt edellytykset, laitoksen on pidettävä kyseistä vakuutta vastapuolelle asetettuna vakuusmarginaalina ja sisällytettävä se jälleenhankinta-arvon laskentaan.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa laitoksen on katsottava täyttäneen kyseisessä alakohdassa säädetyt edellytykset, jos vakuusmarginaali vaihdetaan sitä kaupankäyntipäivää, jona johdannaissopimus tehtiin, seuraavan kaupankäyntipäivän aamuna, edellyttäen että vaihto perustuu sopimuksen arvoon sen kaupankäyntipäivän lopussa, jona sopimus tehtiin.

Jos sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohtaa aiheutuu vakuutta koskeva kiista, laitokset voivat hyväksyä vaihdetun muun kuin kiistanalaisen vakuuden määrän.

4. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa laitokset eivät saa sisällyttää saatua vakuutta 272 artiklan 12 a alakohdassa määritellyn riippumattoman vakuuden nettomäärän (NICA) laskentaan, paitsi jos kyseessä ovat asiakkaiden kanssa tehdyt johdannaissopimukset, jotka ehdot täyttävä keskusvastapuoli määrittää.

5. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa laitosten on asetettava sen kertoimen arvo yhteen, jota käytetään tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin laskennassa 278 artiklan 1 kohdan mukaisesti, paitsi jos kyseessä ovat asiakkaiden kanssa tehdyt johdannaissopimukset, jotka ehdot täyttävä keskusvastapuoli määrittää.

6. Laitokset voivat tämän artiklan 1 kohdasta poiketen käyttää kolmannen osan II osaston 6 luvun 4 tai 5 jaksossa säädettyä menetelmää liitteessä II olevassa 1 ja 2 kohdassa lueteltujen johdannaissopimusten vastuuarvon määrittämiseen, kuitenkin ainoastaan, jos ne käyttävät kyseistä menetelmää myös näiden sopimusten vastuuarvon määrittämiseen 92 artiklassa säädettyjen omien varojen vaatimusten täyttämistä varten.

Kun laitokset soveltavat jotakin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua menetelmää, ne eivät saa vähentää saadun marginaalin määrää vastuuden kokonaismäärästä.

429 d artikla

Asetettujen luottojohdannaisten vastuuarvon laskentaa koskevat lisäsäännökset

1. Sovellettaessa tätä artiklaa "asetetulla luottojohdannaishalla" tarkoitetaan mitä tahansa rahoitusvälinettä, jonka välityksellä laitos tehokkaasti tarjoaa luottosuojaajaa, mukaan lukien luottoriskinvaihtosopimukset, tuottojenvaihtosopimukset ja optiot, jos laitoksella on velvoite tarjota luottosuojaajaa optiosopimuksessa täsmennetyin ehdoin.

2. Edellä 429 c artiklassa säädetyt laskennan lisäksi laitosten on sisällytettävä asetettujen luottojohdannaisten vastuuarvon laskentaan efektiiviset nimellismäärät, joihin asetetuissa luottojohdannaishissa viitataan ja joista vähennetään mahdolliset käyvän arvon negatiiviset muutokset, jotka on sisällytetty ensisijaiseen pääomaan (T1) kyseisten asetettujen luottojohdannaisten osalta.

Laitosten on laskettava asetettujen luottojohdannaisten efektiivinen nimellismäärä oikaisemalla kyseisten johdannaisten nimellismäärä ilmentämään niistä sopimuksista aiheutuvaa tosiasiallista riskiä, joita vivutetaan tai muutoin parannetaan liiketoimen rakenteella.

3. Laitokset voivat vähentää ostettujen luottojohdannaisten efektiivisen nimellismäärän 2 kohdan mukaisesti lasketusta vastuuarvosta kokonaan tai osittain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ostetun luottojohdannaisten jäljellä oleva maturiteetti on yhtä pitkä tai pitempi kuin asetetun luottojohdannaisten jäljellä oleva maturiteetti;
- b) ostettuun luottojohdannaiseen sovelletaan muutoin samoja tai varovaisempia olennaisia ehtoja kuin vastaavaan asetettuun luottojohdannaiseen;
- c) ostettua luottojohdannaista ei ole ostettu vastapuolelta, joka altistaisi laitoksen 291 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritellylle wrong-way-erityisriskille;
- d) jos asetetun luottojohdannaisten efektiivisistä nimellismäärästä vähennetään mahdolliset käyvän arvon negatiiviset muutokset, jotka on sisällytetty laitoksen ensisijaiseen pääomaan (T1), ostetun luottojohdannaisten efektiivisistä nimellismäärästä vähennetään mahdolliset käyvän arvon positiiviset muutokset, jotka on sisällytetty ensisijaiseen pääomaan (T1);
- e) ostettu luottojohdannaisten ei sisälly liiketoimeen, jonka laitos on määrittänyt asiakkaan puolesta tai jonka laitos on määrittänyt roolissaan ylemmän tason asiakkaana monitasoisessa asiakasrakenteessa ja jonka osalta efektiivinen nimellismäärä, johon vastaavassa asetetussa luottojohdannaisten viitataan, jätetään vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle tapauksen mukaan 429 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan g tai h alakohdan mukaisesti.

Laskettaessa tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski (PFE) 429 c artiklan 1 kohdan mukaisesti laitokset voivat jättää nettoutusryhmän ulkopuolelle sen osuuden asetetusta luottojohdannaisten, jota ei kuitata tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ja jonka osalta efektiivinen nimellismäärä sisällytetään vastuiden kokonaismäärään.

4. Sovellettaessa 3 kohdan b alakohtaa "olennaisella ehdolla" tarkoitetaan mitä tahansa luottojohdannaisten piirrettä, jolla on merkitystä luottojohdannaisten arvostuksen kannalta, mukaan lukien etuoikeusjärjestys, valinnaisuus, maksuvelvollisuuden laukaisevat tapahtumat, kohde-etuutena oleva referenssiyhteisö tai referenssiyhteisöjen ryhmä sekä kohde-etuutena oleva referenssiomaisuus tai referenssiomaisuuserien ryhmä, lukuun ottamatta luottojohdannaisten nimellismäärää ja jäljellä olevaa maturiteettia. Kaksi referenssinimeä voivat olla sama nimi vain, jos ne viittaavat samaan oikeushenkilöön.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan b alakohdassa säädetään, laitokset voivat käyttää referenssinimien ryhmälle ostettuja luottojohdannaisten kuittaamaan kyseiseen ryhmään sisältyviä yksittäisten referenssinimien luottojohdannaisten, jos referenssiyhteisöjen ryhmä ja etuoikeusjärjestys ovat molemmissa liiketoimissa samat.

6. Laitokset eivät saa vähentää asetettujen luottojohdannaisten efektiivistä nimellismäärää, jos ne ostavat luottosuojaan tuottojenvaihtosopimuksen avulla ja kirjaavat saadut nettomaksut nettotuloiksi mutta eivät kirjaa vastaavaa asetetun luottojohdannaisten arvon alentumista ensisijaiseen pääomaan (T1).

7. Jos on kyse referenssiomaisuuserien ryhmälle ostetuista luottojohdannaisten, laitokset voivat vähentää ostettujen luottojohdannaisten efektiivisen nimellismäärän yksittäisten referenssiomaisuuserien luottojohdannaisten efektiivisistä nimellismäärästä 3 kohdan mukaisesti vain, jos ostettu suoja vastaa taloudellisesti suojan ostamista erikseen kullekin ryhmään kuuluvalle yksittäiselle erälle.

429 e artikla

Arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastapuoliriskiä koskevat korotukset

1. Sen lisäksi, että arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien, myös taseen ulkopuolisten, vastuuarvo on laskettava 429 b artiklan 1 kohdan mukaisesti, laitosten on sisällytettävä vastuiden kokonaismäärään tapauksen mukaan tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti laskettu vastapuoliriskiä koskeva korotus.

2. Laitosten on laskettava sellaisissa vastapuolen kanssa toteutettavissa liiketoimissa, jotka eivät ole 206 artiklassa säädetty edellytykset täyttävän päännettoutussopimuksen alaisia, korotus (E_i^*) liiketoimikohtaisesti seuraavan kaavan mukaan:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

jossa:

E_i^* = korotus;

i = indeksi, joka kuvaa liiketoimea;

E_i = vastapuolelle liiketoimessa i lainattujen arvopapereiden tai käteisen käypä arvo; ja

C_i = vastapuolelta liiketoimessa i saatujen arvopapereiden tai saadun käteisen käypä arvo.

Laitokset voivat asettaa E_i^* :n nollassi, jos E_i on vastapuolelle lainattu käteinen eikä asiaan liittyvään käteissaatavaan voida soveltaa 429 b artiklan 4 kohdassa säädettyä nettoutuskäsittelyä.

3. Laitosten on laskettava sellaisissa vastapuolen kanssa toteutettavissa liiketoimissa, jotka ovat 206 artiklassa säädetty edellytykset täyttävän päännettoutussopimuksen alaisia, korotus sopimustoimikohtaisesti seuraavan kaavan mukaan:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

jossa:

E_i^* = korotus;

i = indeksi, joka kuvaa nettoutussopimusta;

E_i = vastapuolelle päännettoutussopimuksen i alaisia liiketoimia varten lainattujen arvopapereiden tai käteisen käypä arvo; ja

C_i = päännettoutussopimuksen i alaiselta vastapuolelta saatujen arvopapereiden tai saadun käteisen käypä arvo.

4. Sovellettaessa 2 ja 3 kohtaa ilmaisu ”vastapuoli” sisältää myös kolmikantasopimusagentit, jotka saavat vakuuden talletuksena ja hallitsevat vakuutta kolmikantaliiiketoimien tapauksessa.

5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat käyttää 222 artiklassa säädettyä menetelmää edellyttäen, että ne noudattavat sovellettavan riskipainon 20 prosentin alarajaa, määrittääkseen korotuksen, jota sovelletaan arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin, mukaan lukien taseen ulkopuoliset erät. Laitokset voivat käyttää tätä menetelmää ainoastaan silloin, kun ne käyttävät sitä myös laskeakseen kyseisten liiketoimien vastuuarvon 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseksi.

6. Jos sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti takaisinostotransaktioon sovelletaan myyntikirjanpitoa, laitoksen on kumottava kaikki myyntiin liittyvät kirjanpitomerkinnot.

7. Jos laitos toimii asiamiehenä kahden osapuolen välillä jossakin arvopapereilla toteutettavassa rahoitustoimessa, mukaan lukien taseen ulkopuoliset arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet, laitoksen vastuiden kokonaismäärän laskentaan sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) jos laitos maksaa jollekin arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen osapuolelle korvauksen tai takauksen, jonka määrä rajoittuu osapuolen lainaksiantaman arvopaperin tai käteisen ja lainaajan antaman vakuuden arvon väliseen erotukseen, laitoksen on sisällytettävä vastuiden kokonaismäärään vain tapauksen mukaan 2 tai 3 kohdan mukaisesti laskettu korotus;

- b) jos laitos ei maksa korvausta tai takausta millekään osapuolelle, liiketoimea ei saa sisällyttää vastuiden kokonaismäärään;
- c) jos laitokseen kohdistuu liiketoimen kohde-etuutena olevaan arvopaperiin tai käteiseen liittyvä taloudellinen riski, joka ylittää korotuksen kattaman vastuun, sen on sisällytettävä vastuiden kokonaismäärään myös riskin aiheuttaneen arvopaperin tai käteisen kokonaismäärä;
- d) jos asiamiehenä toimiva laitos maksaa kummallekin arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen osapuolelle korvauksen tai takauksen, laitoksen on laskettava vastuiden kokonaismääränsä a–c alakohdan mukaisesti erikseen kummankin liiketoimessa mukana olevan osapuolen osalta.

429 f artikla

Taseen ulkopuolisten erien vastuuarvon laskenta

1. Laitosten on laskettava taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja johdannaisopimuksia, luottojohdannaisia, arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia ja 429 d artiklassa tarkoitettuja positioita, 111 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos sitoumus liittyy toisen sitoumuksen antamiseen, on sovellettava 166 artiklan 9 kohtaa.

- 2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat vähentää taseen ulkopuolisen erän luottoriskiä vastaavasta määrästä erityisten luottoriskioikaisujen vastaavan määrän. Laskentaan sovelletaan alarajaa, joka on nolla.
- 3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitosten on sovellettava 10 prosentin luottovastavokerrointa 111 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin taseen ulkopuolisiin eriin, joiden riski on alhainen.

429 g artikla

Toimitusta odottavien tavanomaisten ostojen ja myyntien vastuuarvon laskenta

1. Laitosten on käsiteltävä käteisvaroja, jotka liittyvät tavanomaisiin myynteihin, ja arvopapereita, jotka liittyvät tavanomaisiin ostoihin, ja jotka säilyvät taseessa toimituspäivään saakka, 429 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisina varoina.

2. Laitosten, jotka sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti soveltavat kaupantekopäivään perustuvaa kirjaamista toimitusta odottaviin tavanomaisiin ostoihin ja myynteihin, on peruutettava toimitusta odottavien tavanomaisten myyntien käteissaatavien ja toimitusta odottavien tavanomaisten ostojen käteismaksettavien välinen, kyseisen kehyksen mukaisesti sallittu nettoutus. Sen jälkeen kun laitokset ovat peruuttaneet kirjanpidollisen netotuksen, ne voivat tehdä kuittauksen näiden käteissaatavien ja -maksettavien välillä, jos niin asiaan liittyvät tavanomaiset myynnit kuin ostotkin toimitetaan luovutus maksua vastaan -periaatteella.

3. Laitosten, jotka sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti soveltavat toimituspäivään perustuvaa kirjaamista toimitusta odottaviin tavanomaisiin ostoihin ja myynteihin, on sisällytettävä vastuiden kokonaismäärään tavanomaisiin ostoihin liittyvien maksusitoumusten yhteenlaskettu nimellisarvo.

Laitokset voivat kuitata tavanomaisiin ostoihin liittyvien maksusitoumusten yhteenlasketun nimellisarvon toimitusta odottaviin tavanomaisiin myynteihin liittyvien käteissaatavien yhteenlasketulla nimellisarvolla ainoastaan, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- a) niin tavanomaiset ostot kuin myynnitkin toimitetaan luovutus maksua vastaan -periaatteella;
- b) käteismaksettaviin ja -saataviin liittyvät ostetut ja myydyt rahoitusvarat on arvostettu käypään arvoon tulovai-
kutteisesti ja sisällytetty laitoksen kaupankäyntivarastoon.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluotto-
sopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66)."

118) Lisätään 429 g artiklan jälkeen osa seuraavasti:

”SEITSEMÄS A OSA

RAPORTOINTIVAATIMUKSET

430 artikla

Vakavaraisuusvaatimuksista ja rahoitustiedoista ilmoittaminen

1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille:

- a) edellä 92 artiklassa ja seitsemännessä osassa säädetty omien varojen vaatimukset, mukaan lukien vähimmäisomavaraisuusaste;
- b) 92 a ja 92 b artiklassa säädetty vaatimukset niiden laitosten osalta, joihin näitä vaatimuksia sovelletaan;
- c) edellä 394 artiklassa säädetty suuret asiakasriskit;
- d) edellä 415 artiklassa säädetty maksuvalmiusvaatimukset;
- e) jäljempänä 430 a artiklan 1 kohdassa säädetty koostetut tiedot kustakin kansallisesta kiinteistömarkkinasta;
- f) direktiivissä 2013/36/EU standardoitua raportointia varten säädetty vaatimukset ja ohjeet, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 104 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukaisia mahdollisia lisäraportointivaatimuksia;
- g) niiden varojen vakuussidonnaisuuden taso, mukaan lukien jaottelu vakuussidonnaisuustyyppeihin, kuten takaisinostosopimukset, arvopaperilainaus, arvopaperistetut vastuut tai lainat.

Yksittäisiin laitoksiin, joita koskee 6 artiklan 5 kohdan mukainen poikkeus, ei sovelleta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädettyä vähimmäisomavaraisuusasteen ilmoittamista koskevaa vaatimusta.

2. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat seurata vähimmäisomavaraisuusasteen volatilitteettia, erityisesti raportoinnin viitepäivämäärien tienoilla, suurten laitosten on 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettun vähimmäisomavaraisuusasteen lisäksi ilmoitettava vähimmäisomavaraisuusasteen tarkat osatekijät omille toimivaltaisille viranomaisilleen raportointikauden keskiarvojen ja niiden laskentaan käytettyjen tietojen perusteella.

3. Edellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettun vakavaraisuusvaatimuksista ilmoittamisen lisäksi laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen rahoitustiedot, jos kyse on jostakin seuraavista laitoksista:

- a) laitos, johon sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 4 artiklaa;
- b) luottolaitos, joka laatii konsolidoidut tilinpäätöksensä noudattaen kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja asetuksen (EY) N:o 1606/2002 5 artiklan b alakohdan mukaisesti.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia luottolaitoksia, jotka määrittävät omat varansa konsolidoinnin perusteella kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti 24 artiklan 2 kohdan nojalla, ilmoittamaan rahoitustiedot tämän artiklan mukaisesti.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu rahoitustietojen ilmoittaminen koskee vain tietoja, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan antaa kattava kuva laitoksen riskiprofilista sekä käsitys laitoksen finanssialalle tai reaalityaloudelle aiheuttamista järjestelmäriskeistä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

6. Tässä artiklassa säädettyjä raportointivaatimuksia on sovellettava laitoksiin tavalla, jossa otetaan huomioon 8 kohdassa tarkoitettu ilmoitus ja joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon ja monimuotoisuuteen sekä niiden toiminnan luonteeseen ja riskien tasoon.

7. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotta voidaan määrittää yhdenmukaiset raportointimallit ja -lomakkeet, kyseisten lomakkeiden käyttöä koskevat ohjeet ja menetelmät, raportointitiheys ja -ajankohdat, määritelmät sekä tietotekniset ratkaisut 1–4 kohdassa tarkoitettua ilmoittamista varten.

Tällaisissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa vahvistettuja uusia ilmoittamisvaatimuksia sovelletaan aikaisintaan kuuden kuukauden päästä niiden voimaantulopäivästä.

Sovellettaessa 2 kohtaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa on määritettävä, mitkä vähimmäisomavaraisuusasteen osatekijät on ilmoitettava päivän tai kuukauden loppuarvoina. Tätä varten EPV ottaa huomioon

- a) sen, miten todennäköistä on, että osatekijään liittyy merkittäviä liiketoimien volyymien tilapäisiä alenemisiä, joiden perusteella on mahdollista, että ylivelkaantumisriski on aliedustettuna raportoinnin viitepäivämääränä;
- b) kansainvälisen tason kehityksen ja havainnot.

EPV:n on toimitettava komissiolle tässä kohdassa tarkoitetut teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021, paitsi seuraavilta osin:

- a) vähimmäisomavaraisuusaste, jonka osalta luonnokset on toimitettava viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020;
- b) edellä 92 a ja 92 b artiklassa säädetyt velvoitteet, joiden osalta luonnokset on toimitettava viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020;

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

8. EPV:n on arvioitava komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014 (*) vahvistettujen raportointivaatimusten kustannukset ja hyödyt tämän kohdan mukaisesti ja raportoitava havainnoistaan komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020. Arviointi on tehtävä erityisesti pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten osalta. Tätä varten raportissa on

- a) ryhmiteltävä laitokset niiden koon ja monimuotoisuuden sekä niiden toiminnan luonteen ja riskien tason perusteella;
- b) mitattava kullekin laitosten luokalle aiheutuvat raportointikustannukset asianomaisella jaksolla täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014 vahvistettujen raportointivaatimusten täyttämiseksi ottaen huomioon seuraavat periaatteet:
 - i) raportointikustannukset on mitattava laskemalla raportointikustannusten suhde laitoksen kokonaiskustannuksiin asianomaisella jaksolla;
 - ii) raportointikustannuksiin kuuluvat kaikki kulut, jotka liittyvät raportointijärjestelmien käyttöönottoon ja jatkuvaan käyttöön, kuten henkilöstöstä ja tietotekniikkajärjestelmistä sekä laki-, kirjanpito-, tilintarkastus- ja konsultointipalveluista aiheutuvat kulut;
 - iii) asianomaisella jaksolla tarkoitetaan kutakin vuotuista jaksoa, jonka aikana laitoksille on aiheutunut raportointikustannuksia, koska ne ovat valmistautuneet täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014 vahvistettujen raportointivaatimusten täytäntöönpanoon ja jatkaneet raportointijärjestelmien säännöllistä käyttämistä;
- c) arvioitava, olivatko kullekin laitosten luokalle aiheutuneet raportointikustannukset oikeassa suhteessa raportointivaatimuksista vakavaraisuusvalvonnan yhteydessä saataviin hyötyihin;
- d) arvioitava raportointivaatimusten keventämisen vaikutusta kustannuksiin ja valvonnan tehokkuuteen; ja
- e) annettava suosituksia siitä, miten raportointivaatimuksia voitaisiin vähentää ainakin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten osalta, mitä varten EPV:n on tavoiteltava keskimäärin vähintään 10 prosentin mutta ihanteellisesti jopa 20 prosentin kustannusten alenemistä. EPV:n on erityisesti arvioitava,
 - i) voitaisiinko pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset vapauttaa 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetuista raportointivaatimuksista, jos varojen vakuussidonnaisuus ei ylitä tiettyä tasoa;
 - ii) voitaisiinko 1 kohdan a, c ja g kohdan mukaisesti vaadittua raportointitiheyttä harventaa pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten osalta.

EPV:n on liitettävä kyseiseen raporttiin 7 kohdassa tarkoitetut teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset.

9. Toimivaltaiset viranomaiset kuulevat EPV:tä siitä, olisiko muidenkin kuin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen laitosten ilmoitettava rahoitustiedot konsolidoinnin perusteella 3 kohdan mukaisesti edellyttäen, että kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) asianomaiset laitokset eivät vielä tee ilmoituksia konsolidoinnin perusteella;
- b) asianomaisiin laitoksiin sovelletaan direktiivin 86/635/ETY mukaista tilinpäätössäännöstöä;
- c) rahoitustietojen ilmoittamista pidetään tarpeellisena, jotta voidaan antaa kattava kuva kyseisten laitosten toimien riskiprofiilista sekä käsitys laitosten finanssialalle tai reaalityaloudelle aiheuttamista järjestelmäriskeistä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään mallit ja lomakkeet, joita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laitosten on käytettävä samassa alakohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

10. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että 7 kohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien kattamien tietojen lisäksi tarvitaan muita tietoja 5 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten, sen on ilmoitettava EPV:lle ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle (EJRK) ne lisätiedot, jotka se katsoo tarpeelliseksi sisällyttää kyseisessä kohdassa tarkoitettuihin teknisiin täytäntöönpanostandardeihin.

11. Toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua vaatimuksesta toimittaa tässä artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa määritetyissä raportointilomakkeissa vahvistettuja tietopisteitä, jos kyseiset tietopisteet ovat päällekkäisiä. Tässä yhteydessä päällekkäisillä tietopisteillä tarkoitetaan tietopisteitä, jotka ovat jo toimivaltaisten viranomaisten saatavilla muulla tavoin kuin keräämällä kyseisiä raportointilomakkeita, myös silloin, kun kyseiset tietopisteet voidaan hankkia sellaisista tiedoista, jotka ovat jo toimivaltaisten viranomaisten saatavilla eri muodoissa tai eri tarkkuustasoilla; toimivaltainen viranomainen voi myöntää tässä kohdassa tarkoitettujen vapautukset vain, jos tällaisilla vaihtoehtoisilla menetelmillä saadut, kootut tai yhteen lasketut tiedot ovat samanlaisia kuin ne tietopisteet, jotka muussa tapauksessa olisi ilmoitettava asianomaisten teknisten täytäntöönpanostandardien mukaan.

Toimivaltaiset viranomaiset, kriisintarkausviranomaiset ja nimetyt viranomaiset vaihtavat mahdollisuuksien mukaan tietoja, jotta raportointivaatimuksia voitaisiin keventää. Tässä yhteydessä sovelletaan direktiivin 2013/36/EU VII osaston I luvun II jaksossa vahvistettuja tietojenvaihtoa ja salassapitovelvollisuutta koskevia säännöksiä.

430 a artikla

Erityiset ilmoittamisvelvoitteet

1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen vuosittain seuraavat koostetut tiedot kustakin sellaisesta kansallisesta kiinteistömarkkinasta, jolla niillä on vastuuta:

- a) tappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt asuinkiinteistön kiinnityksen alimpaan määrään saakka ja 80 prosenttia markkina-arvosta tai 80 prosenttia kiinnitysluottoarvosta, ellei 124 artiklan 2 kohdan nojalla toisin päätetä;
- b) kokonaistappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt asuinkiinteistön, enintään siihen osaan vastuusta, jolla katsotaan olevan täysimääräinen asuinkiinteistön muodostama vakuus 124 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- c) kaikkien niiden jäljellä olevien vastuiden vastuuarvo, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt asuinkiinteistön, siihen osaan vastuusta, jolla katsotaan olevan täysimääräinen asuinkiinteistövakuus 124 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- d) tappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön kiinnityksen alimpaan määrään saakka ja 50 prosenttia markkina-arvosta tai 60 prosenttia kiinnitysluottoarvosta, ellei 124 artiklan 2 kohdan nojalla toisin päätetä;
- e) kokonaistappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, enintään siihen osaan vastuusta, jolla katsotaan olevan täysimääräinen liikekiinteistön muodostama vakuus 124 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

- f) kaikkien niiden jäljellä olevien vastuiden vastuuarvo, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, siihen osaan vastuusta, jolla katsotaan olevan täysimääräinen liikekiinteistön muodostama vakuus 124 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on ilmoitettava asianomaisen laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos laitoksella on sivuliike toisessa jäsenvaltiossa, kyseistä sivuliikettä koskevat tiedot on toimitettava myös vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Tiedot on ilmoitettava erikseen kustakin unionin kiinteistömarkkinasta, jolla asianomaisella laitoksella on vastuita.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava vuosittain koostetusti 1 kohdan a–f alakohdassa määritetyt tiedot sekä aiemmat tiedot, jos niitä on saatavilla. Toimivaltaisen viranomaisen on jäsenvaltion toisen toimivaltaisen viranomaisen tai EPV:n pyynnöstä annettava kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai EPV:lle yksityiskohtaisempia tietoja asuin- tai liikekiinteistömarkkinoiden tilasta kyseisessä jäsenvaltiossa.

430 b artikla

Markkinariskiä koskevat erityiset ilmoittamisvaatimukset

1. Laitosten, jotka eivät täytä 94 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä eivätkä 325 a artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, on 461 a artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen soveltamispäivästä alkaen ilmoitettava kaikkien sellaisten kaupankäyntivarastoon kuuluvien positioidensa ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioidensa osalta, joihin kohdistuu valuuttakurssi- tai hyödykeriskejä, kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädettyyn vaihtoehtoiseen standardimenetelmään perustuvan laskelman tulokset samoin perustein kuin laitokset ilmoittavat 92 artiklan 3 kohdan b alakohdan i alakohdassa ja c alakohdassa säädetty velvoitteet.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten on ilmoitettava erikseen 325 c artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetty laskelmat salkulle, jossa on kaikki sellaiset kaupankäyntivarastoon kuuluvat positiot tai kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä.
3. Tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn vaatimuksen lisäksi laitosten on 325 bd artiklan 7 kohdassa, 325 be artiklan 3 kohdassa, 325 bf artiklan 9 kohdassa ja 325 bg artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen viimeisimpien teknisten sääntelystandardien voimaantulopäivää seuraavan kolmen vuoden kauden päätyttyä ilmoitettava sellaisten kaupankäyntiyrityksiköille osoitettujen positioiden osalta, joita varten toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet laitoksille luvan käyttää vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää 325 az artiklan 2 kohdan mukaisesti, kolmannen osan IV osaston 1 b luvussa säädettyyn kyseiseen menetelmään perustuvan laskelman tulokset samoin perustein kuin tällaiset laitokset ilmoittavat 92 artiklan 3 kohdan b alakohdan i alakohdassa ja c alakohdassa säädetty velvoitteet.
4. Tämän artiklan 3 kohdassa säädettyä ilmoittamisvaatimusta sovellettaessa laitosten on ilmoitettava erikseen 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa sekä b alakohdan i ja ii alakohdassa säädetty laskelmat salkulle, jossa on kaikki sellaiset kaupankäyntiyrityksiköille osoitetut kaupankäyntivarastoon kuuluvat positiot tai kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä ja joita varten toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet laitoksille luvan käyttää vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää 325 az artiklan 2 kohdan mukaisesti.
5. Laitokset voivat käyttää 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää ryhmän sisällä edellyttäen, että 1 kohdassa tarkoitetun menetelmän mukaiset laskelmat eivät muodosta yli 90 prosentin osuutta kokonaislaskelmasta. Muussa tapauksessa laitosten on käytettävä 1 kohdassa tarkoitettuja menetelmiä kaikkiin sellaisiin kaupankäyntivarastoon kuuluviin positioihinsa ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positioihinsa, joihin kohdistuu valuuttakurssi- tai hyödykeriskejä.
6. EPV:n on laadittava teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotta voidaan määrittää yhdenmukaiset raportointilomakkeet, lomakkeiden käyttöä koskevat ohjeet ja menetelmät, raportointitiheys ja -ajankohdat, määritelmät sekä tietotekniset ratkaisut tässä artiklassa tarkoitettua ilmoittamista varten.

Tällaisissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa vahvistettuja uusia ilmoittamisvaatimuksia sovelletaan aikaisintaan kuuden kuukauden päästä niiden voimaantulopäivästä.

EPV:n on toimitettava nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

430 c artikla

Integroitua raportointijärjestelmää koskeva toteutettavuustutkimus

1. EPV:n on laadittava toteutettavuustutkimus, joka koskee yhtenäisen ja integroidun järjestelmän kehittämistä tilastotietojen, kriisintarkastustietojen ja vakavaraisuustietojen keruuta varten, ja raportoitava havainnoistaan komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

2. EPV:n on otettava mukaan toteutettavuustutkimuksen laadintaan toimivaltaiset viranomaiset sekä viranomaiset, jotka vastaavat talletussuojajärjestelmästä, kriisintarkastuksesta ja erityisesti EKPJ:stä. Tutkimuksessa on otettava huomioon integroitua tietojenkeruuta koskeva EKPJ:n aiempi työskentely, ja sen on perustuttava kokonaiskustannusten ja -hyötyjen analyysiin ainakin seuraavien seikkojen osalta:

- a) katsaus toimivaltaisten viranomaisten toimivaltansa piirissä keräämien nykyhetken tietojen määrästä ja laajuudesta sekä niiden alkuperästä ja rakeisuudesta;
- b) laaditaan kerättäviä tietoja koskeva vakiosanasto, jotta voidaan lähentää raportointivaatimuksia säännöllisten raportointivelvollisuuksien osalta ja välttää tarpeettomat kyselyt;
- c) perustetaan yhteiskomitea, jossa on vähintään EPV:n ja EKPJ:n edustajat, kehittämään ja toteuttamaan integroitua raportointijärjestelmää;
- d) integroitua raportointijärjestelmää varten perustettavan keskitetyn tiedonkeruupisteen toteutettavuus ja mahdollinen rakenne, mukaan lukien vaatimukset, joilla varmistetaan kerättyjen tietojen tiukka luottamuksellisuus, järjestelmän käyttöoikeuden vahva todentaminen ja hallinnointi sekä verkkoturvallisuus; tiedonkeruupisteen on
 - i) sisällettävä keskitetty tietorekisteri, jossa on kaikki kootut tilastotiedot, kriisintarkastustiedot ja vakavaraisuustiedot vaaditussa rakeisuuden tasossa ja raportointitiheydessä esitettyinä kyseisiä laitoksia varten ja joka päivitetään vaadittavin väliajoin;
 - ii) toimittava toimivaltaisten viranomaisten yhteispisteenä, joka vastaanottaa, käsittelee ja keskittää kaikki tietokyselyt, jossa kyselyjä voidaan vertailla jo kerättyihin ilmoitettuihin tietoihin ja joka antaa toimivaltaisille viranomaisille viipymättä pääsyn pyydettyihin tietoihin;
 - iii) tarjottava lisätukea toimivaltaisille viranomaisille tietokyselyjen lähettämisessä laitoksille ja syötettävä pyydetty tiedot keskitettyyn tietorekisteriin;
 - iv) hoidettava koordinoivaa roolia toimivaltaisten viranomaisten välillä tapahtuvassa tietojenvaihdossa; ja
 - v) otettava huomioon toimivaltaisten viranomaisten käytännöt ja prosessit ja siirrettävä ne yhtenäiseen järjestelmään;

3. Viimeistään vuoden kuluttua tässä artiklassa tarkoitetun tutkimuksen esittämisestä komissio toimittaa tarvittaessa ja EPV:n toteutettavuustutkimuksen huomioon ottaen Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen yhtenäisen ja integroidun järjestelmän perustamisesta raportointivaatimuksille.

(*) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).”

119) Korvataan kahdeksas osa seuraavasti:

”KAHDEKSAS OSA

LAITOSTEN TIEDONANTOVELVOLLISUUS

I OSASTO

YLEISET PERIAATTEET

431 artikla

Julkistamisvaatimukset ja -käytännöt

1. Laitosten on julkistettava II ja III osastossa tarkoitetut tiedot tässä osastossa vahvistettujen säännösten mukaisesti, jollei 432 artiklassa tarkoitetuista poikkeuksista muuta johdu.

2. Laitosten, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat kolmannen osan nojalla antaneet luvan käyttää tämän osan III osastossa tarkoitettuja välineitä ja menetelmiä, on julkistettava luovissa vahvistetut tiedot.

3. Ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon on hyväksyttävä muodolliset toimintatavat tässä osassa säädettyjen julkistamisvaatimusten noudattamiseksi ja otettava käyttöön sisäiset prosessit, järjestelmät ja valvontaperiaatteet sekä ylläpidettävä niitä sen todentamiseksi, että laitos julkistaa tiedot asianmukaisesti ja tässä osassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Ylimpään hallintoelimeen tai toimivaan johtoon kuuluvan vähintään yhden jäsenen on todistettava kirjallisesti, että kyseinen laitos on julkistanut tämän osan nojalla vaaditut tiedot muodollisten toimintatapojen sekä sisäisten prosessien, järjestelmien ja valvontaperiaatteiden mukaisesti. Kirjallinen todistus ja laitosten julkistamisvaatimusten noudattamista koskevien muodollisten toimintatapojen keskeiset osatekijät on sisällytettävä laitoksen tiedonantoihin.

Tämän osan mukaisesti julkistettaviin tietoihin olisi sovellettava samantasoista sisäistä todennusta kuin laitoksen tilinpäätösraportointiin kuuluvaan johdon raportointiin.

Laitoksilla on oltava käytössä toimintatavat myös sen todentamiseksi, antavatko niiden julkistamat tiedot markkinaosapuolille kattavan käsityksen niiden riskiprofiilista. Jos laitokset havaitsevat, että tämän osan nojalla julkistettavat tiedot eivät anna markkinaosapuolille asianmukaista kuvaa riskiprofiilista, niiden on julkistettava tämän osan mukaisesti julkistettavien tietojen ohella lisätietoja. Laitosten tarvitsee kuitenkin julkaista ainoastaan sellaiset tiedot, jotka ovat 432 artiklassa tarkoitettuja olennaisia tietoja ja jotka eivät ole liikesalaisuuksia tai luottamuksellisia tietoja.

4. Kaikkien määrällisten tietojen mukana on oltava laadulliset kuvaukset ja muut täydentävät tiedot, jotka voivat olla tarpeen, jotta kyseisten tietojen käyttäjät voivat saada käsityksen määrällisistä tiedoista, erityisesti mahdollisista merkittävistä muutoksista esitettävissä tiedoissa verrattuna edellisellä kerralla esitettyihin tietoihin.

5. Laitosten on vaadittaessa perusteltava luottoluokitusta koskevat päätöksensä luottihakemuksen esittäneille pk-yrityksille ja muille yrityksille ymmärrettävällä tavalla, pyydettyä kirjallisesti. Perusteluista aiheutuvien hallinnollisten kulujen on oltava suhteessa luoton suuruuteen.

432 artikla

Ei-olennaiset tiedot ja liikesalaisuutena tai luottamuksellisena pidettävät tiedot

1. Lukuun ottamatta 435 artiklan 2 kohdan c alakohdassa sekä 437 ja 450 artiklassa säädettyjä julkistamisia laitokset voivat jättää tekemättä yhden tai useampia II ja III osastossa luetelluista julkistamisista, jos niissä annettavia tietoja ei katsota olennaisiksi.

Tietoja on pidettävä julkistamisen kannalta olennaisina, jos niiden pois jättäminen tai virheellinen esittäminen voisi muuttaa kyseisten tietojen käyttäjän arviota tai päätöstä tai vaikuttaa niihin käyttäjän tehdessä kyseisiin tietoihin perustuvia taloudellisia päätöksiä.

EPV:n on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, miten laitosten on sovellettava olennaisuutta II ja III osaston julkistamisvaatimuksiin.

2. Laitokset voivat lisäksi jättää julkistamatta yhden tai useamman II ja III osastossa tarkoitetuista tiedoista, jos tietoja pidetään tämän kohdan mukaisesti liikesalaisuuksina tai luottamuksellisina, paitsi jos kyseessä on 437 ja 450 artiklassa säädetty julkistaminen.

Tietoja on pidettävä laitosten liikesalaisuuksina, jos niiden julkistaminen heikentäisi laitosten kilpailuasemaa. Liikesalaisuuksiin voi kuulua tuotteita tai järjestelmiä koskevia tietoja, jotka alentaisivat laitoksen tekemien sijoitusten arvoa, jos ne jaettaisiin kilpailijoiden kanssa.

Tietoja on pidettävä luottamuksellisina, jos laitoksella on asiakkaisiin tai muihin vastapuoliin kohdistuvia velvoitteita, jotka edellyttävät luottamuksellisuutta laitoksen taholta.

EPV:n on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, miten laitosten on sovellettava liikesalaisuutta ja luottamuksellisuutta II ja III osaston julkistamisvaatimuksiin.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa tapauksissa kyseessä olevan laitoksen on ilmoitettava tietoja julkistaessaan, että tiettyjä tietoja ei anneta, ilmoitettava syy tähän ja julkaistava yleistietoja tiedonantovelvollisuuden kohteena olevasta asiasta, paitsi jos kyseistä tiedonantovelvollisuuden kohteena olevaa asiaa on itsessään pidettävä liikesalaisuutena tai luottamuksellisena.

433 artikla

Tietojen julkistamisen tiheys ja laajuus

Laitosten on julkistettava II ja III osastossa vaaditut tiedot 433 a, 433 b ja 433 c artiklassa vahvistetulla tavalla.

Vuosittain julkistettavat tiedot on julkaistava samana päivänä, jona laitos julkaisee tilinpäätöksensä, tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

Puolivuosittain ja neljännesvuosittain julkistettavat tiedot on julkaistava samana päivänä, jona laitos tapauksen mukaan julkaisee kyseistä ajanjaksoa koskevan tilinpäätösraportoinnin, tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

Aikaviiveen tämän osan nojalla julkistettavien tietojen ja asianomaisten tilinpäätösten välillä on oltava kohtuullinen, eikä se saa milloinkaan ylittää toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2013/36/EU 106 artiklan mukaisesti asettamaa määräaikaa.

433 a artikla

Suurten laitosten tiedonantovelvollisuudet

1. Suurten laitosten on julkistettava jäljempänä esitetyt tiedot vähintään seuraavin väliajoin:

a) kaikki tämän osan nojalla edellytetyt tiedot vuosittain;

b) puolivuositteittain tiedot, joita tarkoitetaan seuraavissa kohdissa:

- i) 437 artiklan a alakohta;
- ii) 438 artiklan e alakohta;
- iii) 439 artiklan e–l alakohta;
- iv) 440 artikla;
- v) 442 artiklan c, e, f ja g alakohdat;
- vi) 444 artiklan e alakohta;
- vii) 445 artikla;
- viii) 448 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta;
- ix) 449 artiklan j–l alakohta;
- x) 451 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta;
- xi) 451 a artiklan 3 kohta;
- xii) 452 artiklan g alakohta;
- xiii) 453 artiklan f–j alakohta;
- xiv) 455 artiklan d, e, ja g alakohta;

c) neljännesvuosittain tiedot, joita tarkoitetaan seuraavissa kohdissa:

- i) 438 artiklan d ja h alakohta;
- ii) 447 artiklassa tarkoitettut keskeiset mittarit;
- iii) 451 a artiklan 2 kohta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, suurten laitosten, jotka ovat muita kuin G-SII-laitoksia ja jotka ovat listaamattomia laitoksia, on julkistettava jäljempänä esitetyt tiedot vähintään seuraavin väliajoin:

- a) kaikki tämän osan nojalla edellytetyt tiedot vuosittain;
- b) 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit puolivuositain.

3. Suurten laitosten, joihin sovelletaan 92 a tai 92 b artiklaa, on julkistettava 437 a artiklan nojalla vaaditut tiedot puolivuositain, lukuun ottamatta 447 artiklan h alakohdassa tarkoitettuja keskeisiä mittareita, jotka on julkistettava neljännesvuositain.

433 b artikla

Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten julkistamisvelvollisuudet

1. Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten on julkistettava jäljempänä esitetyt tiedot seuraavin väliajoin:

- a) vuosittain tiedot, joita tarkoitetaan seuraavissa kohdissa:
 - i) 435 artiklan 1 kohdan a, e ja f alakohta;
 - ii) 438 artiklan d alakohta;
 - iii) 450 artiklan 1 kohdan a–d, h, i ja j alakohta;
- b) 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit puolivuositain.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten, jotka ovat listaamattomia laitoksia, on julkistettava 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit vuosittain.

433 c artikla

Muiden laitosten julkistamisvelvollisuudet

1. Laitosten, joihin ei sovelleta 433 a tai 433 b artiklaa, on julkistettava jäljempänä esitetyt tiedot seuraavin väliajoin:

- a) kaikki tämän osan nojalla edellytetyt tiedot vuosittain;
- b) 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit puolivuositain.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, pienten laitosten, jotka ovat listaamattomia laitoksia, on julkistettava seuraavat tiedot vuosittain:

- a) 435 artiklan 1 kohdan a, e ja f alakohta;
- b) 435 artiklan 2 kohdan a–c alakohta;
- c) 437 artiklan a alakohta;
- d) 438 artiklan c ja d alakohta;
- e) 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit;
- f) 450 artiklan 1 kohdan a–d ja h–k alakohta.

434 artikla

Julkistamistavat

1. Laitosten on julkistettava kaikki II ja III osastossa vaaditut tiedot sähköisessä muodossa ja yhden viestintäkanavan kautta tai yhdessä paikassa. Yhden viestintäkanavan tai yhden paikan on oltava erillinen asiakirja, joka tarjoaa vakavaraisuutta koskevien tietojen helposti saatavilla olevan tietolähteen kyseisten tietojen käyttäjille, tai laitoksen tilinpäätökseen tai tilinpäätösraportointiin sisällytettävä tai liitettävä erillinen osio, joka sisältää vaaditut tiedot ja jonka kyseiset käyttäjät voivat helposti tunnistaa.

2. Laitosten on julkaistava verkkosivustollaan, tai jos verkkosivustoa ei ole, jossakin muussa tarkoituksenmukaisessa paikassa tämän osan mukaisesti julkistettavien tietojen arkisto. Arkiston on oltava saatavilla ajan, joka ei saa olla lyhyempi kuin kansallisessa lainsäädännössä laitosten tilinpäätösraportointiin sisällytettyjen tietojen säilyttämiseksi asetettu ajanjakso.

434 a artikla

Yhtenäiset julkistamismuodot

EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa täsmennetään yhtenäiset julkistamismuodot ja asiaan liittyvät ohjeet ja joiden mukaisesti II ja III osaston nojalla vaaditut julkistamiset on tehtävä.

Yhtenäisissä julkistamismuodoissa on esitettävä riittävän kattavat ja vertailukelpoiset tiedot, jotta tietojen käyttäjät voivat arvioida laitosten riskiprofiileja ja sitä, ovatko ne osasta yksi osaan seitsemän vahvistettujen vaatimusten mukaisia. Tietojen vertailukelpoisuuden helpottamiseksi teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa on pyrittävä säilyttämään julkistamismuotojen johdonmukaisuus tietojen julkistamista koskevien kansainvälisten standardien kanssa.

Yhtenäisinä julkistamismuotoina on tarvittaessa käytettävä taulukoita.

EPV:n on toimitettava nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

II OSASTO

LÄPINÄKYVYYDEN JA TIETOJEN JULKISTAMISEN TEKNISET KRITEERIT

435 artikla

Riskienhallintatavoitteiden ja -käytänteiden julkistaminen

1. Laitosten on julkistettava riskienhallintatavoitteensa ja -käytänteensä erikseen kunkin riskilajin osalta, mukaan lukien tässä osastossa mainitut riskit. Julkistettaviin tietoihin on sisällyttävä

- a) näiden riskiluokkien hallinnassa sovellettavat strategiat ja prosessit;
- b) asianomaisen riskienhallintatoiminnon rakenne ja organisaatio, myös tiedot laitoksen perustamis- ja hallintoasiakirjojen mukaisesta riskienhallintatoiminnon hyväksynnästä, valtuuksista ja vastuuvälillisyydestä;
- c) riskien raportoinnissa ja mittaamisessa sovellettavien järjestelmien laajuus ja sisältö;
- d) käytänteet, joilla suojaudutaan riskeiltä ja vähennetään niitä, sekä strategiat ja prosessit, joilla seurataan jatkuvasti suojaus- ja vähentämismenetelmien tehokkuutta;
- e) ylimmän hallintoelimen hyväksymä, asianomaisen laitoksen riskienhallintajärjestelyiden riittävyyttä koskeva julistus, jossa vakuutetaan, että käytössä olevat riskienhallintajärjestelmät ovat laitoksen profiiliin ja strategiaan nähden riittävät;
- f) ylimmän hallintoelimen hyväksymä lyhyt riskilausuma, jossa kuvataan tiivistetysti asianomaisen laitoksen liiketoimintastrategiaan liittyvä kokonaisriskiprofiili; lausumassa on annettava seuraavat tiedot:
 - i) keskeiset suhdeluvut ja numerotiedot, joista ulkoiset sidosryhmät saavat kattavan näkemyksen laitoksen riskienhallinnasta, mukaan lukien se, miten laitoksen riskiprofiili ja ylimmän hallintoelimen vahvistama riskien sietoraja vaikuttavat toisiinsa;
 - ii) tiedot ryhmäsisäisistä liiketoimista ja lähipiirin kanssa toteutetuista liiketoimista, joilla voi olla olennainen vaikutus konsolidoidun ryhmän riskiprofiiliin.

2. Laitosten on julkistettava seuraavat hallinto- ja ohjausjärjestelmiä koskevat tiedot:

- a) ylimmän hallintoelimen jäsenten hoidettavana olevien johtotehtävien määrä;

- b) ylimmän hallintoelimen jäsenten valinnassa noudatettava toimintamalli sekä jäsenten tosiasiallinen osaaminen, taidot ja asiantuntemus;
- c) ylimmän hallintoelimen jäsenten valinnassa noudatettava monipuolisuuteen tähtäävä toimintamalli ja sen tavoitteet ja asiaankuuluvat päämäärät sekä tiedot siitä, missä määrin kyseiset tavoitteet ja päämäärät on saavutettu;
- d) tieto siitä, onko laitos perustanut erillisen riskikomitean ja kuinka monta kertaa riskikomitea on kokoontunut;
- e) kuvaus riskejä koskevien tietojen kulusta ylimmälle hallintoelimelle.

436 artikla

Soveltamisalan julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot tämän asetuksen soveltamisalasta:

- a) sen laitoksen nimi, johon asetusta sovelletaan;
- b) täsmäytys sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti laaditun konsolidoidun tilinpäätöksen ja vakavaraisuussääntelyn mukaista konsolidointia koskevien vaatimusten mukaisesti ensimmäisen osan II osaston 2 ja 3 jakson nojalla laaditun konsolidoidun tilinpäätöksen välillä; kyseisessä täsmäytyksessä on esiteltävä tilinpäätössäännösten mukaisen ja vakavaraisuussääntelyn mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan väliset erot sekä oikeushenkilöt, jotka kuuluvat vakavaraisuussääntelyn mukaisen konsolidoinnin soveltamisalaan, mikäli se eroaa tilinpäätössäännösten mukaisen konsolidoinnin soveltamisalasta; vakavaraisuussääntelyn mukaisen konsolidoinnin piiriin kuuluvien oikeushenkilöiden esittelyssä on kuvattava vakavaraisuussääntelyn mukaisen konsolidoinnin menetelmä, mikäli se eroaa tilinpäätössäännösten mukaisen konsolidoinnin menetelmästä, ja se, onko kyseiset oikeushenkilöt konsolidoitu täysin vai osittain ja onko kyseisissä oikeushenkilöissä olevat omistussuhteet vähennetty omista varoista;
- c) vakavaraisuussääntelyn mukaista konsolidointia koskevien vaatimusten mukaisesti ensimmäisen osan II osaston 2 ja 3 jakson nojalla laaditun konsolidoidun tilinpäätöksen varojen ja velkojen jaottelu tässä osassa tarkoitettuun riskityyppiin;
- d) täsmäytys, jossa yksilöidään ensimmäisen osan II osaston 2 ja 3 jaksossa määriteltyyn vakavaraisuussääntelyn mukaiseen konsolidointiin perustuvan tilinpäätöksen kirjanpitoarvojen määrän ja sääntelytarkoituksia varten käytetyn vastuuerien määrän välisten erojen pääasialliset syyt; täsmäytystä on täydennettävä erojen pääasiallisia syitä koskevilla laadullisilla tiedoilla;
- e) sellaisten kaupankäyntivarastosta johtuvien ja muiden kuin kaupankäyntivarastosta johtuvien vastuiden osalta, jotka mukautetaan 34 artiklan ja 105 artiklan mukaisesti, laitoksen varovaista arvostamista koskevan mukautuksen perustekijöiden määrien jaottelu riskityyppiin ja perustekijöiden kokonaismäärä erikseen kaupankäyntivarastoon kuuluvien ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden osalta;
- f) nykyiset tai odotetut olennaiset, käytännölliset tai oikeudelliset esteet, jotka haittaavat omien varojen nopeaa siirtoa tai vastuiden maksamista emoyrityksen ja sen tytäryritysten välillä;
- g) kokonaismäärä, jolla todelliset omat varat alittavat kaikilta konsolidoinnin ulkopuolisilta tytäryrityksiltä vaaditun määrän, sekä kyseisen tytäryrityksen tai kyseisten tytäryritysten nimet;
- h) tapauksen mukaan olosuhteet, joissa käytetään 7 artiklassa tarkoitettua poikkeusta tai 9 artiklassa säädettyä yksilöllistä konsolidointimenetelmää.

437 artikla

Omien varojen julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat omia varojaan koskevat tiedot:

- a) ydinpääoman (CET1) erien, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erien, toissijaisen pääoman (T2) erien sekä laitoksen omiin varoihin 32–36 artiklan, 56, 66 ja 79 artiklan mukaisesti sovellettavien suodattimien ja vähennysten täydellinen täsmäytys laitoksen tarkastettuun tilinpäätökseen sisältyvään taseeseen;

- b) kuvaus laitoksen liikkeeseen laskemien, ydinpääomaan (CET1), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) ja toissijaiseen pääomaan (T2) luettavien instrumenttien keskeisistä ominaisuuksista;
- c) kaikkien ydinpääomaan (CET1), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) ja toissijaiseen pääomaan (T2) kuuluvien instrumenttien kaikki ehdot ja edellytykset;
- d) seuraavien luonteen ja määrän julkistaminen kustakin erikseen:
 - i) kukin 32–35 artiklan mukaisesti omiin varoihin sovellettava suodatin;
 - ii) 36, 56 ja 66 artiklan mukaisesti vähennetyt erät;
 - iii) erät, joita ei ole vähennetty 47, 48, 56, 66 ja 79 artiklan mukaisesti;
- e) kuvaus kaikista rajoituksista, joita sovelletaan tämän asetuksen mukaisessa omien varojen laskennassa, ja niistä instrumenteista, omiin varoihin sovellettavista suodattimista ja vähennyksistä, joihin kyseisiä rajoituksia sovelletaan;
- f) jos vakavaraisuussuhteet lasketaan käyttämällä muulta kuin tässä asetuksessa säädetyltä perustalta määritettyjä omien varojen osatekijöitä, kattava selostus kyseisten vakavaraisuussuhteiden laskentaperustasta.

437 a artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen julkistaminen

Laitosten, joihin sovelletaan 92 a tai 92 b artiklaa, on julkistettava seuraavat tiedot omista varoistaan ja hyväksyttävistä veloistaan:

- a) niiden omien varojen ja hyväksyttävien velkojen koostumus, maturiteetti ja keskeiset ominaisuudet;
- b) hyväksyttävien velkojen luokitus velkojen hierarkiassa;
- c) edellä 72 b artiklassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen instrumenttien kunkin liikkeeseenlaskun kokonaismäärä ja se kyseisten liikkeeseenlaskujen määrä, joka sisällytetään hyväksyttävien velkojen eriin 72 b artiklan 3 ja 4 kohdassa täsmennetyissä rajoissa;
- d) edellä 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu poissuljettujen velkojen kokonaismäärä.

438 artikla

Omien varojen vaatimusten ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot, jotka koskevat tämän asetuksen 92 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 73 artiklassa ja 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamista laitoksissa:

- a) tiivistelmä laitoksen soveltamista menetelmistä, joilla arvioidaan laitoksen sisäisen pääoman riittävyyttä nykyisten ja tulevien toimintojen jatkuvuuden kannalta;
- b) direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun vakavaraisuuden valvontamenettelyn perusteella asetettujen omien varojen lisävaatimusten määrä ja omien varojen koostumus ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentteina;
- c) asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tulokset laitoksen sisäisestä pääoman riittävyyden arviointimenetelmästä;
- d) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja vastaavat 92 artiklan mukaisesti määritettyjen omien varojen vaatimusten yhteismäärä jaoteltuna kolmannessa osassa esitettyihin eri riskiluokkiin ja tapauksen mukaan selitys siitä, millainen vaikutus omien varojen ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan aiheutuu pääomavaatimusten alarajojen soveltamisesta ja siitä, ettei eriä vähennetä omista varoista;
- e) tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvät vastuut, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja niihin liittyvät odotettavissa olevat tappiot kullekin 153 artiklan 5 kohdassa esitetystä taulukosta 1 tarkoitettulle erityiskohteen rahoituksen alaryhmälle sekä tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvät vastuut ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 155 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille oman pääoman ehtojen vastuiden alaryhmille;

- f) vakuutusyhtiöissä, jälleenvakuutusyhtiöissä tai vakuutusholdingyhtiössä pidettyjen omien varojen instrumenttien vastuuarvo ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joita laitokset eivät vähennä omista varoistaan 49 artiklan mukaisesti, kun ne laskevat pääomavaatimuksensa yksilöllisesti, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoinnin perusteella;
- g) direktiivin 2002/87/EY 6 artiklan ja kyseisen direktiivin liitteen I mukaisesti laskettu finanssiryhmittymän täydentävien omien varojen vaatimus ja vakavaraisuussuhde, jos sovelletaan kyseisessä liitteessä vahvistettua menetelmää 1 tai 2;
- h) sisäisten mallien käytöstä aiheutuvat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän vaihtelut nykyisellä julkistamiskaudella verrattuna edeltävään julkistamiskauteen, myös nämä vaihtelut selittävien keskeisten tekijöiden esittely.

439 artikla

Vastuiden, joihin kohdistuu vastapuoliriski, julkistaminen

Laitosten on annettava vastuistaan, joihin kohdistuu kolmannen osan II osaston 6 luvussa tarkoitettu vastapuoliriski, seuraavat tiedot:

- a) kuvaus menetelmistä, joita käytetään vastapuoliriskien osalta sisäisen pääoman kohdentamisessa ja luottoliittien asettamisessa, myös menetelmät, joilla nämä limiitit asetetaan keskusvastapuoliin liittyville vastuille;
- b) kuvaus toimintatavoista, jotka liittyvät takauksiin ja muihin luottoriskiä vähentäviin tekijöihin, kuten toimintatavat, joita käytetään vakuuksien turvaamisessa ja luottorahastojen perustamisessa;
- c) kuvaus sellaisiin vastuisiin sovellettavista menettelytavoista, joihin kohdistuu 291 artiklassa määritelty wrong-way-yleisriski ja wrong-way-erityisriski;
- d) vakuuden määrä, jonka laitoksen olisi annettava, jos sen luottoluokitusta alennettaisiin;
- e) saatujen ja asetettujen eroteltujen ja erottamattomien vakuuksien määrä vakuustyypeittäin, jaoteltuna edelleen vakuuksiin, joita on käytetty johdannaisiin ja arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin;
- f) johdannaistransaktioiden osalta vastuuarvot sitä ennen ja sen jälkeen, kun kolmannen osan II osaston 6 luvun 3–6 jaksossa vahvistettujen menetelmien mukaisesti on soveltuva menetelmä käyttäen määritetty luottoriskin vähentämisen vaikutus, ja asiaan liittyvien vastuuerien yhteismäärät sovellettavan menetelmän mukaisesti jaoteltuna;
- g) arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien osalta vastuuarvot sitä ennen ja sen jälkeen, kun kolmannen osan II osaston 4 ja 6 luvussa vahvistettujen menetelmien mukaisesti on soveltuva menetelmä käyttäen määritetty luottoriskin vähentämisen vaikutus, ja asiaan liittyvien vastuuerien yhteismäärät sovellettavan menetelmän mukaisesti jaoteltuna;
- h) vastuuarvot luottoriskin vähentämisen vaikutusten jälkeen ja asiaan liittyvät vastuut vastuiden arvonokaisuja koskevien pääomavaatimusten osalta erikseen kunkin kolmannen osan VI osastossa säädetyn menetelmän osalta;
- i) keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden vastuuarvo ja asiaan liittyvien, kolmannen osan II osaston 6 luvun 9 jakson soveltamisalaan kuuluvien vastuuerien yhteismäärä erikseen ehdot täyttävien ja muiden kuin ehdot täyttävien keskusvastapuolten osalta vastuuryhmittäin jaoteltuna;
- j) luottojohdannaistransaktioiden nimellismäärät ja käypä arvo; luottojohdannaistransaktiot on jaoteltava tuoteryhmittäin; kunkin tuoteryhmän sisällä luottojohdannaistransaktiot on jaoteltava edelleen ostetun ja myydyn luottosuojan mukaan;
- k) alfan estimaatti, jos laitos on saanut toimivaltaisilta viranomaisilta luvan käyttää omaa alfan estimaattiaan 284 artiklan 9 kohdan mukaisesti;
- l) erikseen 444 artiklan e alakohtaan ja 452 artiklan g alakohtaan sisältyvät tiedot;
- m) jos laitokset käyttävät kolmannen osan II osaston 6 luvun 4–5 jaksossa vahvistettuja menetelmiä, tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä johdannaisiin liittyvän liiketoiminnan koko laskettuna tapauksen mukaan 273 a artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

Jos jäsenvaltion keskuspankki antaa maksuvalmiusapua vakuudellisia vaihtosopimuksia koskevien transaktioiden muodossa, toimivaltainen viranomaisena voi olla soveltamatta ensimmäisen alakohdan d ja e alakohdan vaatimuksia laitoksiin, jos kyseinen toimivaltainen viranomaisena katsoo, että siinä tarkoitettujen tietojen julkistaminen voisi paljastaa hätätilanteisiin liittyvän maksuvalmiusavun antamisen. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava tätä varten asianmukaiset kynnysarvot ja objektiiviset kriteerit.

440 artikla

Vastasyklisen pääomapuskureiden julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot siitä, miten ne noudattavat direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvussa tarkoitettua vastasyklisen pääomapuskurin vaatimusta:

- a) laitoksen luottoriskien vastuuerien ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän maantieteellinen jakautuminen, jota käytetään laitoksen vastasyklisen pääomapuskurin laskennan perusteena;
- b) laitospohjaisen vastasyklisen pääomapuskurin määrä.

441 artikla

Maailmanlaajuisten järjestelmällisen merkittävyyden indikaattoreiden julkistaminen

Maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta merkittävien (G-SII) laitosten on julkistettava vuosittain niiden indikaattoreiden arvot, joita laitosten tulosten määrittämiseen on käytetty direktiivin 2013/36/EU 131 artiklassa tarkoitettua määrittämenetelmää noudattaen.

442 artikla

Luotto- ja laimentumisriskin julkistaminen

Laitosten on julkistettava niihin kohdistuvasta luotto- ja laimentumisriskistä seuraavat tiedot:

- a) kirjanpidossa käytettävät määritelmät erääntyneisyydelle ja varojen arvon alentumiselle ja niiden soveltamisala sekä erääntyneisyyden ja maksukyvyttömyyden määritelmien mahdolliset erot kirjanpidossa tai sääntelyssä;
- b) kuvaus yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen määrittämisessä käytetyistä menetelmistä ja tekniikoista;
- c) tiedot järjestettyjen, järjestämättömien ja laiminlyötyjen vastuiden määrästä ja laadusta lainojen, vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden ja taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden osalta mukaan lukien niihin liittyvä kertynyt arvon alentuminen, varaukset ja käyvän arvon negatiiviset muutokset, jotka johtuvat luottoriskistä, ja saatujen vakuuksien ja rahoitustakausten määrät;
- d) erääntyneiden vastuiden ikäjakauma kirjanpidossa;
- e) niin maksukyvyttömyystilassa olevien kuin maksukykyisten vastuiden bruttomääräiset kirjanpitoarvot, kertyneet yleiset ja erityiset luottoriskioikaisut, näille vastuille kertyneet lopulliset luottotappiot ja nettokirjanpitoarvot sekä niiden jakautuminen maantieteellisen alueen ja toimialan tyyppin mukaan sekä lainojen, vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden ja taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden osalta;
- f) maksukyvyttömyystilassa olevien tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvien vastuiden bruttomäärän mahdolliset muutokset, mukaan lukien ainakin tiedot näiden vastuiden alku- ja loppusaldoista ja mahdollisten maksukykyiseen tilaan palanneiden tai luottotappioiksi kirjattujen vastuiden bruttomäärästä;
- g) lainojen ja vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden erittely jäljellä olevan maturiteetin mukaan.

443 artikla

Kiinnitettyjen ja kiinnittämättömien varojen julkistaminen

Laitosten on julkistettava tiedot kiinnitetyistä ja kiinnittämättömistä varoistaan. Tätä varten laitosten on käytettävä vastuuryhmittäin ilmaistua kirjanpitoarvoa jaoteltuna omaisuusarvon laadun mukaan sekä kiinnitettyjen ja kiinnittämättömien varojen kirjanpitoarvon kokonaismäärän mukaan. Julkistettaessa kiinnitettyjä ja kiinnittämättömiä varoja koskevia tietoja ei saa paljastaa keskuspankkien antamaa hätätilanteisiin liittyvää maksuvalmiusapua.

444 artikla

Standardimenetelmän käytön julkistaminen

Niiden laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuueriensä yhteismäärän kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, on ilmoitettava seuraavat tiedot kustakin 112 artiklassa esitetystä vastuuryhmästä:

- a) valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten ja vientitakuulaitosten nimet sekä perusteet julkistamiskaudella tehdyille valittujen laitosten mahdollisille muutoksille;
- b) vastuuryhmät, joihin kunkin ulkoisen luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen luokituksia sovelletaan;
- c) kuvaus prosessista, jolla liikkeeseenlaskijakohtaisia ja arvopaperikohtaisia luokituksia kohdistetaan omaisuuserille, joita ei ole sisällytetty kaupankäyntivarastoon;
- d) kunkin valitun luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen ulkoisten luottoluokitusten sijoittaminen kolmannen osan II osaston 2 luvussa vahvistettuja luottoluokkia vastaaviin riskipainoihin ottaen huomioon, että tietoa ei tarvitse ilmoittaa, jos laitokset noudattavat EPV:n julkistamaa standardiluokittelua;
- e) vastuuarvot ja vastuuarvot sen jälkeen, kun jokaiseen kolmannen osan II osaston 2 luvussa vahvistettuun luottoluokkaan on sovellettu luottoriskin vähentämismenetelmää, vastuuryhmittäin, sekä omista varoista vähennetyt vastuuarvot.

445 artikla

Markkinariskeihin liittyvien vastuiden julkistaminen

Laitosten, jotka laskevat omien varojen vaatimuksensa 92 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti, on julkistettava kyseiset vaatimukset erikseen kunkin kyseisissä alakohdissa tarkoitetun riskin osalta. Lisäksi arvopaperistamispositioiden erityiseen korkoriskiin liittyvät omien varojen vaatimukset on julkistettava erikseen.

446 artikla

Operatiivisten riskien hallinnan julkistaminen

Laitosten on julkistettava operatiivisten riskien hallinnastaan seuraavat tiedot:

- a) menetelmät, joilla arvioidaan operatiivista riskiä koskevia omien varojen vaatimuksia, jotka laitos täyttää;
- b) jos laitos soveltaa 312 artiklan 2 kohdan mukaisia menetelmiä, kuvaus niistä, mukaan lukien relevantit sisäiset ja ulkoiset tekijät, jotka otetaan huomioon laitoksen kehittyneissä mittausmenetelmissä;
- c) jos menetelmiä sovelletaan osittain, on ilmoitettava käytettyjen eri menetelmien soveltamisala ja kattavuus.

447 artikla

Keskeisten mittareiden julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat keskeiset mittarit taulukkomuodossa:

- a) laitosten omien varojen koostumus ja laitosten omien varojen vaatimukset laskettuna 92 artiklan mukaisesti;
- b) kokonaisriskin määrä laskettuna 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- c) tapauksen mukaan niiden täydentävien omien varojen määrä ja koostumus, jotka laitoksilla on oltava direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- d) se laitosten yhteenlaskettu puskurivaatimus, joka laitoksilla on oltava direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvun mukaisesti;

- e) laitosten vähimmäisomavaraisuusaste ja vastuiden kokonaismäärä laskettuna 429 artiklan mukaisesti;
- f) seuraavat tiedot laitosten maksuvalmiusvaatimuksesta laskettuna 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti:
- i) laitosten maksuvalmiusvaatimuksen keskimäärä tai keskimäärät perustuen kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen kuukauden lopun lukuihin edeltävien 12 kuukauden ajalta;
 - ii) kaikkien likvidien varojen asianmukaisten arvonleikkausten soveltamisen jälkeinen keskimäärä tai keskimäärät, joka tai jotka sisällytetään maksuvalmiuspuskuriin 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, perustuen kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen kuukauden lopun lukuihin edeltävien 12 kuukauden ajalta;
 - iii) laitosten likviditeetin ulos- ja sisäänvirtausten ja likviditeetin nettoulosvirtausten keskimäärät laskettuna 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti perustuen kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen kuukauden lopun lukuihin edeltävien 12 kuukauden ajalta;
- g) seuraavat tiedot laitosten pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta laskettuna kuudennen osan IV osaston mukaisesti:
- i) pysyvän varainhankinnan vaatimus kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen lopussa;
 - ii) käytettävissä oleva pysyvä rahoitus kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen lopussa;
 - iii) vaadittu pysyvä rahoitus kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen lopussa;
- h) laitosten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen suhdeluvut sekä niiden osatekijät, osoittaja ja nimittäjä laskettuna 92 a ja 92 b artiklan mukaisesti ja jaoteltuna tapauksen mukaan kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tasolla.

448 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin positioihin kohdistuvan korkoriskin julkistaminen

1. Laitosten on 28 päivästä kesäkuuta 2021 alkaen laitosten on julkistettava seuraavat määrälliset ja laadulliset tiedot riskeistä, joita aiheutuu korkojen potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat niin oman pääoman taloudelliseen arvoon kuin kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista saatavaan nettokorkotuloon direktiivin 2013/36/EU 84 artiklassa ja 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla:
- a) oman pääoman taloudellisen arvon muutokset laskettuna direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa kuudessa valvonnallisessa häiriöskenaariossa kuluvalla ja edellisellä julkistamisjaksolla;
 - b) nettokorkotulon muutokset laskettuna direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa kahdessa valvonnallisessa häiriöskenaariossa kuluvalla ja edellisellä julkistamisjaksolla;
 - c) kuvaus mallinnuksen ja parametrien keskeisistä perusoletuksista, joita ei tarkoiteta direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 a kohdan b ja c alakohdassa ja joita käytetään laskettaessa oman pääoman taloudellisen arvon ja nettokorkotulon muutoksia tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti;
 - d) selitys tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti julkistettujen riskimittareiden merkityksestä ja kyseisten riskimittareiden mahdollisista merkittävistä vaihteluista edellisen julkistamisen viitepäivän jälkeen;
 - e) kuvaus siitä, miten laitokset määrittävät, mittaavat, vähentävät ja hallitsevat kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimistaan aiheutuvaa korkoriskiä toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tarkastelua varten direktiivin 2013/36/EU 84 artiklan mukaisesti, mukaan lukien:
 - i) kuvaus erityisistä riskimittareista, joilla laitokset arvioivat oman pääomansa taloudellisen arvon ja nettokorkotulonsa muutoksia;
 - ii) kuvaus mallinnuksen ja parametrien keskeisistä perusoletuksista, joita käytetään laitosten sisäisten mittausten järjestelmissä ja jotka poikkeavat direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 a kohdassa tarkoitetuista yhteisistä mallinnuksen ja parametrien perusoletuksista laskettaessa oman pääoman taloudellisen arvon ja nettokorkotulon muutoksia, myös näiden erojen perustelut;

- iii) kuvaus korkoriskin häiriöskenaarioista, joilla laitokset arvioivat korkoriskiä;
- iv) kyseisiltä korkoriskeiltä suojautumisen vaikutuksen kirjaaminen, mukaan lukien sisäiset suojaukset, jotka täyttävät 106 artiklan 3 kohdassa säädetyt vaatimukset;
- v) maininta siitä, kuinka usein korkoriskiä arvioidaan;
- f) kuvaus kyseisten riskien yleisistä riskienhallinta- ja -vähentämisstrategioista;
- g) eräpäivättömien talletusten keskimääräinen ja pisin koronasetantakausi.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja e alakohdan i–iv alakohdassa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta laitoksiin, jotka käyttävät direktiivin 2013/36/EU 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakiomenetelmää tai yksinkertaistettua standardimenetelmää.

449 artikla

Arvopaperistamispositioihin liittyvien vastuiden julkistaminen

Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän kolmannen osan II osaston 5 luvun mukaisesti tai omien varojen vaatimuksensa 337 tai 338 artiklan mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä:

- a) kuvaus laitosten arvopaperistamis- ja uudelleenarvopaperistamistoiminnoista, mukaan lukien kyseisiin toimintoihin liittyvät laitosten riskienhallinta- ja sijoitustavoitteet, laitosten rooli arvopaperistamis- ja uudelleenarvopaperistamistransaktioissa, käyttävätkö laitokset 242 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä yksinkertaista, läpinäkyvää ja standardoitua (YLS) arvopaperistamista ja se, missä määrin laitokset käyttävät arvopaperistamistransaktioita siirtääkseen arvopaperistettujen vastuiden luottoriskin kolmansille osapuolille sekä tilanteen mukaan erillinen kuvaus laitosten riskin siirtoon käyttämästä synteettisestä arvopaperistamisesta;
- b) niiden riskien tyyppi, joille laitokset altistuvat arvopaperistamis- ja uudelleenarvopaperistamistoiminnoissaan asianomaisten arvopaperistamispositioiden etuoikeusluokan mukaan erottaen toisistaan YLS-positiot ja muut kuin YLS-positiot sekä
 - i) laitosten itse alulle panemiin transaktioihin sisältyvä riski;
 - ii) kolmansien osapuolten alulle panemiin transaktioihin sisältyvä riski;
- c) menetelmät, joita laitos soveltaa laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää arvopaperistamistoiminnoissaan, myös niiden arvopaperistamispositioiden tyyppit, joihin kutakin menetelmää sovelletaan ja erottaen toisistaan YLS-positiot ja muut kuin YLS-positiot;
- d) luettelo arvopaperistamista varten perustetuista erillisyyhtiöistä (SSPE), jotka kuuluvat johonkin seuraavaan ryhmään, ja kuvaus kyseisiin erillisyyhtiöihin liittyvien vastuiden tyypeistä, johdannaissopimukset mukaan lukien:
 - i) arvopaperistamista varten perustetut erillisyyhtiöt, jotka hankkivat laitosten alulle panemia vastuita;
 - ii) laitosten tukemat arvopaperistamista varten perustetut erillisyyhtiöt;
 - iii) arvopaperistamista varten perustetut erillisyyhtiöt ja muut oikeushenkilöt, joille laitokset tarjoavat arvopaperistamiseen liittyviä palveluja, kuten neuvontaa tai omaisuuden hoito- tai hallintapalveluja;
 - iv) arvopaperistamista varten perustetut erillisyyhtiöt, jotka kuuluvat laitosten vakavaraisuussääntelyn mukaisen konsolidoinnin soveltamisalaan;
- e) luettelo kaikista oikeushenkilöistä, joiden osalta laitokset ovat julkistaneet antaneensa tukea kolmannen osan II osaston 5 luvun mukaisesti;
- f) luettelo oikeushenkilöistä, jotka ovat sidoksissa laitoksiin ja sijoittavat laitosten alulle panemiin arvopaperistamisiin tai laitosten tukemien arvopaperistamista varten perustettujen erillisyyhtiöiden liikkeeseen laskemiin arvopaperistamispositioihin;

- g) tiivistelmä laitosten kirjanpitoikänteistä arvopaperistamistoiminnoissa, mukaan lukien tapauksen mukaan erottelu arvopaperistamispositioiden ja uudelleenarvopaperistamispositioiden välillä;
- h) arvopaperistamisessa käytettyjen ulkoisten luottoluokituslaitosten nimet sekä vastuutyypit, joihin kunkin laitoksen luokituksia sovelletaan;
- i) tarvittaessa kuvaus kolmannen osan II osaston 5 luvussa tarkoitettua sisäisen arvioinnin menetelmästä (mukaan lukien sisäisen arviointiprosessin rakenne sekä sisäisen arvioinnin ja h alakohdan mukaisesti julkistetun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamien ulkoisten luottoluokitusten suhde), sisäisen arviointiprosessin valvontamekanismeista (mukaan lukien riippumattomuudesta ja vastuuvälillisyydestä) ja sisäisen arviointiprosessin tarkastelusta, niiden vastuiden tyypeistä, joihin sisäistä arviointiprosessia sovelletaan, ja stressitekijöistä, joita käytetään erillisten takausten tason määrittelyssä;
- j) erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä arvopaperistettujen vastuiden kirjanpitoarvo, mukaan lukien tiedot siitä, ovatko laitokset siirtäneet asiaan liittyvän merkittävän luottoriskin artiklan 244 ja 245 mukaisesti, ja joiden osalta laitokset toimivat alullepanijoina, järjestäjinä tai sijoittajina, erikseen perinteisistä ja synteettisistä arvopaperistamisista sekä YLS-transaktioista ja muista kuin YLS-transaktioista jaoteltuna arvopaperistettujen vastuiden tyyppin mukaan;
- k) seuraavat tiedot kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista:
- i) arvopaperistamispositioiden kokonaisarvo, kun laitokset toimivat alullepanijoina tai järjestäjinä, ja asiaan liittyvät riskipainotetut omaisuuserät ja sääntelyn mukaiset pääomavaatimukset, mukaan lukien vastuut, jotka on vähennetty omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, jaoteltuna perinteisiin ja synteettisiin arvopaperistamisiin sekä arvopaperistettuihin ja uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin erikseen YLS-positioista ja muista kuin YLS-positioista ja edelleen jaoteltuna tarkoituksenmukaisiin riskipaino- tai pääomavaatimusluokkiin ja pääomavaatimusten laskennassa sovelletun menetelmän mukaan;
- ii) arvopaperistamispositioiden kokonaisarvo, kun laitokset toimivat sijoittajina, ja asiaan liittyvät riskipainotetut omaisuuserät ja sääntelyn mukaiset pääomavaatimukset, mukaan lukien vastuut, jotka on vähennetty omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, jaoteltuna perinteisiin ja synteettisiin arvopaperistamisiin, arvopaperistamis- ja uudelleenarvopaperistamispositioihin sekä YLS-positioihin ja muihin kuin YLS-positioihin ja edelleen jaoteltuna tarkoituksenmukaisiin riskipaino- tai pääomavaatimusluokkiin ja pääomavaatimusten laskennassa sovelletun menetelmän mukaan;
- l) laitoksen arvopaperistamien vastuiden osalta maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden määrä ja laitoksen kuluvan jakson aikana tekemien erityisten luottoriskioikaisujen määrä, molemmat jaoteltuna vastuutyypeittäin.

449 a artikla

Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien julkistaminen

Alkaen 28 päivästä kesäkuuta 2022 suurten laitosten, jotka ovat laskeneet liikkeeseen arvopapereita, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi jonkin jäsenvaltion säännellyillä markkinoilla, kuten direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määritellään, on julkistettava direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 8 kohdassa tarkoitettua kertomuksessa määritellyt tiedot ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä riskeistä, fyysisistä riskeistä ja muutosriskeistä.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja tietoja on julkistettava ensimmäisen vuoden osalta vuoden kuluessa ja sen jälkeen kaksi kertaa vuodessa.

450 artikla

Palkitsemisjärjestelmien julkistaminen

1. Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot palkitsemisjärjestelmästä ja -käytänteistään niiden henkilöstöryhmien osalta, joiden ammatillisella toiminnalla on merkittävä vaikutus laitosten riskiprofiiliin:

- a) tiedot palkitsemisjärjestelmän määrittelyssä käytetystä päätöksentekoprosessista sekä palkitsemista valvovan pääasiallisen elimen tilikauden aikana järjestämien kokousten määrä, mukaan lukien tarvittaessa tiedot palkitsemisvaliokunnan kokoonpanosta ja valtuuksista, palkitsemisjärjestelmän määrittelyssä apuna käytetystä ulkopuolisesta konsultista ja asianomaisten sidosryhmien roolista;
- b) tiedot henkilöstön palkkojen ja henkilöstön suoritusten välisestä suhteesta;

- c) palkitsemisjärjestelmän tärkeimmät ominaisuudet, mukaan lukien tiedot suoritusten arvioinnissa käytetyistä perusteista ja riskiperusteisista palkkioiden määrän muutoksista, lykkäämiskäytänteistä ja palkkioiden maksamisperusteista;
- d) direktiivin 2013/36/EU 94 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti vahvistetut palkitsemisen kiinteiden ja muuttuvien osien suhteet;
- e) tiedot suoriutumisperusteista, joita sovelletaan osakkeita, optioita tai palkitsemisen muuttuvia osia myönnettäessä;
- f) palkitsemisen mahdollisten muuttuvien osien ja muiden luontoisetujen määrittämisessä sovellettavat keskeiset parametrit ja perusteet;
- g) yhteenlasketut määrälliset tiedot palkitsemisesta jaoteltuna liiketoiminta-alueittain;
- h) yhteenlasketut määrälliset tiedot palkitsemisesta toimivan johdon ja niiden henkilöstön jäsenten osalta, joiden ammatillisella toiminnalla on merkittävä vaikutus laitosten riskiprofiiliin; tiedoista on käytävä ilmi:
 - i) tilikauden palkkioiden määrät jaettuna kiinteisiin ja muuttuviin osiin (myös kuvaus kiinteistä osista), ja kyseisten palkkioiden saajien lukumäärä;
 - ii) palkitsemisen muuttuvien osien määrät ja muodot jaettuna käteiseen, osakkeisiin, osakesidonnaisiin rahoitusvälineisiin ja muihin välinetyyppeihin, eroteltuna etukäteen maksetun ja lykätyn osuuden mukaan;
 - iii) lykättyjen palkkioiden määrät edellisiltä tuloskausilta, jaettuna määrään, joka on tarkoitus maksaa kyseisellä tilikaudella, ja määrään, joka on tarkoitus maksaa tulevina vuosina;
 - iv) lykättyjen palkkioiden se määrä, joka on tarkoitus maksaa tilikaudella, joka maksetaan tilikauden aikana ja jota on alennettu suorituksen arvioinnin jälkeen;
 - v) palkitsemisen muuttuvien osien taattu määrä tilikauden aikana ja kyseisten palkkioiden saajien lukumäärä;
 - vi) edellisten tilikausien erorahat, jotka on maksettu kuluvalle tilikaudella;
 - vii) tilikauden aikaisten erorahojen määrät jaettuna etukäteen maksettuihin ja lykättyihin määriin, näiden erorahojen saajien lukumäärä sekä suurin yhdelle henkilölle maksettu tällainen korvaus;
- i) niiden henkilöiden lukumäärä, joiden palkitsemiseen on käytetty tilikauden aikana 1 miljoona euroa tai enemmän; 1 miljoonan euron ja 5 miljoonan euron välille sijoittuvat palkkiot esitetään jaoteltuina ryhmiin 500 000 euron välein ja 5 miljoonaa euroa tai sen ylittävät palkkiot jaoteltuina ryhmiin 1 miljoonan euron välein;
- j) asianomaisen jäsenvaltion tai toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kunkin ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon jäsenen palkan ja palkkioiden kokonaismäärä;
- k) tieto siitä, onko laitokseen sovellettu direktiivin 2013/36/EU 94 artiklan 3 kohdassa säädettyä poikkeusta.

Sovellettaessa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohtaa laitosten, joihin on sovellettu tällaista poikkeusta, on ilmoitettava, sovelletaanko poikkeusta direktiivin 2013/36/EU 94 artiklan 3 kohdan a vai b alakohdan perusteella. Niiden on myös ilmoitettava, mihin palkitsemisperiaatteisiin ne soveltavat poikkeusta tai poikkeuksia, niiden henkilöstön jäsenten lukumäärä, joihin poikkeusta tai poikkeuksia sovelletaan, ja palkkioiden kokonaismäärä jaettuna kiinteisiin ja muuttuviin osiin.

2. Kun kyseessä ovat suuret laitokset, tässä artikkelissa tarkoitettujen määrällisten tietojen koko ylimmän hallintoelimen palkkioista on asetettava myös yleisön saataville, missä yhteydessä on eroteltava liikkeenjohtoon osallistuvien ja muiden jäsenten palkkiot.

Laitosten on noudatettava tässä artikkelissa asetettuja vaatimuksia tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon ja sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (*) soveltamista.

451 artikla

Vähimmäisomavaraisuusasteen julkistaminen

1. Laitosten, joihin sovelletaan seitsemättä osaa, on julkistettava 429 artiklan mukaisesti lasketusta vähimmäisomavaraisuusasteestaan ja ylivelkaantumisriskin hallinnastaan seuraavat tiedot:

- a) vähimmäisomavaraisuusaste ja se, kuinka laitokset ovat soveltaneet 499 artiklan 2 kohtaa;
 - b) 429 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu vastuiden kokonaismäärän jakautuminen sekä vastuiden kokonaismäärän täsmäyttäminen tilinpäätöksissä julkaistujen asiaankuuluvien tietojen kanssa;
 - c) tapauksen mukaan 429 artiklan 8 kohdan ja 429 a artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettujen vastuiden määrä ja 429 a artiklan 7 kohdan mukaisesti laskettu vähimmäisomavaraisuusaste (aLR);
 - d) ylivelkaantumisriskin hallintaan käytettävien prosessien kuvaus;
 - e) kuvaus tekijöistä, jotka ovat vaikuttaneet vähimmäisomavaraisuusasteeseen sinä aikana, johon julkistettu vähimmäisomavaraisuusaste viittaa.
2. Edellä 429 a artiklan 2 kohdassa määriteltyjen julkisten kehitysluottolaitosten on julkistettava vähimmäisomavaraisuusaste oikaisematta 429 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisesti määritettyä vastuiden kokonaismäärää.

3. Tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan lisäksi suurten laitosten on julkistettava vähimmäisomavaraisuusaste ja 429 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu vastuiden kokonaismäärän jakautuminen 430 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti laskettujen keskimäärien perusteella.

451 a artikla

Maksuvalmiusvaatimusten julkistaminen

1. Laitosten, joihin sovelletaan kuudetta osaa, on julkistettava tiedot maksuvalmiusvaatimuksestaan, pysyvän varainhankinnan vaatimuksestaan ja likviditeettiriskin hallinnastaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot laitosten maksuvalmiusvaatimuksesta laskettuna 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti:

- a) laitosten maksuvalmiusvaatimuksen keskimäärä tai keskimäärät perustuen kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen kuukauden lopun lukuihin edeltävien 12 kuukauden ajalta;
 - b) kaikkien likvidien varojen asianmukaisten arvonleikkausten soveltamisen jälkeinen keskimäärä tai keskimäärät, joka tai jotka sisällytetään maksuvalmiuspuskuriin 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, perustuen kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen kuukauden lopun lukuihin edeltävien 12 kuukauden ajalta sekä kuvaus kyseisen maksuvalmiuspuskurin koostumuksesta;
 - c) laitosten likviditeetin ulos- ja sisäänvirtausten ja likviditeetin nettoulosvirtausten keskimäärät laskettuna 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti perustuen kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen kuukauden lopun lukuihin edeltävien 12 kuukauden ajalta ja niiden koostumuksen kuvaus.
3. Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot laitosten pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta laskettuna kuudennen osan IV osaston mukaisesti:

- a) laitosten pysyvän varainhankinnan vaatimuksen vuosineljänneksen lopun luvut laskettuna kuudennen osan IV osaston 2 luvun mukaisesti asianomaisen julkistamisjakson kullekin vuosineljännekselle;
- b) katsaus käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrään laskettuna kuudennen osan IV osaston 3 luvun mukaisesti;
- c) katsaus vaaditun pysyvän rahoituksen määrään laskettuna kuudennen osan IV osaston 4 luvun mukaisesti.

4. Laitosten on julkistettava järjestelyt, järjestelmät, prosessit ja strategiat, jotka on otettu käyttöön niiden likviditeettiriskin tunnistamiseksi, mittaamiseksi, hallitsemiseksi ja valvomiseksi direktiivin 2013/36/EU 86 artiklan mukaisesti.

III OSASTO

EHDOT YKSITTÄISTEN INSTRUMENTTIEN TAI MENETELMIEN KÄYTÖLLE

452 artikla

Luottoriskiin sovellettavan IRB-menetelmän käytön julkistaminen

Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän luottoriskiin sovellettavalla IRB-menetelmällä, on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) toimivaltaisen viranomaisen lupa menetelmälle tai myönnetty siirtymäaika;
- b) kun kyseessä ovat 147 artiklassa tarkoitetut vastuuryhmät, kokonaisvastuuarvon prosenttiosuus kullekin vastuuryhmälle, johon sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää tai kolmannen osan II osaston 3 luvussa säädettyä IRB-menetelmää, sekä se osa kustakin vastuuryhmästä, johon sovelletaan vaiheittaisen käyttöönoton suunnitelmaa (roll-out-suunnitelmaa); jos laitokset ovat saaneet luvan soveltaa omia LGD-lukujaan ja luottovasta-arvokertoimiaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan, niiden on julkistettava erikseen kokonaisvastuuarvon prosenttiosuus kullekin asianomaisen luvan piiriin kuuluvalla vastuuryhmälle;
- c) luokitusjärjestelmien valvontamenetelmät mallien kehityksen, valvonnan ja muutosten eri vaiheissa, mihin kuuluvat tiedot seuraavista:
 - i) riskienhallintatoiminnon ja sisäisen tarkastustoiminnon välinen suhde;
 - ii) luokitusjärjestelmän arviointi;
 - iii) menettely, jolla varmistetaan mallien arvioinnista vastaavan toiminnon riippumattomuus mallien kehittämisestä vastaavista toiminnoista;
 - iv) menettely, jolla varmistetaan mallien kehittämisestä ja arvioinnista vastaavien toimintojen vastuuvollisuus;
- d) luottoriskimallien kehittämisessä, hyväksymisessä ja myöhemmässä muuttamisessa mukana olevien toimintojen rooli;
- e) luottoriskimalleihin liittyvän raportoinnin laajuus ja keskeinen sisältö;
- f) kuvaus sisäisestä luokitusprosessista vastuuryhmittäin, mukaan lukien kunkin salkun osalta käytettyjen keskeisten mallien lukumäärä ja lyhyt selvitys samassa salkussa käytettyjen mallien tärkeimmistä eroista, seuraavasti:
 - i) maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (PD) estimointia ja validointia koskevat määritelmät, menetelmät ja tiedot, kuten se, miten maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä estimoidaan matalan maksukyvyttömyysasteen salkkujen osalta, onko käytössä sääntelyn alarajoja, sekä maksukyvyttömyyden todennäköisyyden ja tosiasiallisten maksukyvyttömyysasteiden välillä havaittujen erojen syyt vähintään kolmelta edelliseltä kaudelta;
 - ii) tapauksen mukaan tappio-osuuksien (LGD) estimointia ja validointia koskevat määritelmät, menetelmät ja tiedot, kuten menetelmät taantumien tappio-osuuksien laskemista varten, miten tappio-osuudet estimoidaan matalan maksukyvyttömyysasteen salkkujen osalta, maksukyvyttömyystapahtuman ja vastuun sulkemisen välinen aika;
 - iii) tilanteen mukaan luottovasta-arvokerrointen estimointia ja validointia koskevat määritelmät, menetelmät ja tiedot, mukaan lukien kyseisten muuttujien laskennassa käytetyt oletukset;
- g) tapauksen mukaan seuraavat tiedot kustakin 147 artiklassa tarkoitetusta vastuuryhmästä:
 - i) taseeseen sisältyvät bruttomääräiset vastuut;
 - ii) taseen ulkopuoliset vastuuarvot ennen asianomaisen luottovasta-arvokertoimen soveltamista;
 - iii) vastuut sen jälkeen, kun on sovellettu asianomaista luottovasta-arvokerrointa ja luottoriskin vähentämistä;
 - iv) mahdolliset malliparametrit tai malleihin syötettävät tiedot, jotka ovat olennaisia käsityksen saamiseksi riskipainotuksesta ja sen tuloksena saatavasta vastuuerien yhteismäärästä ilmoitettuna riittävän monen velallisuusluokan osalta (mukaan lukien maksukyvyttömyys), jotta luottoriski voidaan eritellä tarkoituksenmukaisesti;

- v) erikseen niille vastuuryhmille, joiden osalta laitokset ovat saaneet luvan soveltaa omia LGD-lukujaan ja luottovasta-arvokertoimiaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan, sekä niille vastuuryhmille, joihin laitokset eivät käytä kyseisiä estimaatteja, kyseisen luvan piiriin kuuluvat i-iv alakohdassa tarkoitetut arvot;
- h) laitosten PD-estimaatit verrattuna tosiasialliseen pidemmän aikavälin maksukyvyttömyysasteeseen kunkin vastuuryhmän osalta, julkistaen erikseen PD-vaihteluvälin, ulkoisen luokitusekvivalentin, painotetun keskimääräisen PD:n ja aritmeettisen keskimääräisen PD:n, velallisten lukumäärän edellisen vuoden lopussa ja tarkasteluvuoden lopussa, maksukyvyttömiä velallisten lukumäärän, mukaan lukien uudet maksukyvyttömät velalliset, ja aiemman keskimääräisen vuotuisen maksukyvyttömyysasteen.

Sovellettaessa tämän artiklan b alakohdtaa laitosten on käytettävä 166 artiklassa määriteltyä vastuuarvoa.

453 artikla

Luottoriskien vähentämistekniikoiden käytön julkistaminen

Laitosten, jotka käyttävät luottoriskin vähentämistekniikoita, on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien nettoutuksessa sovellettujen käytänteiden ja prosessien keskeiset piirteet sekä tieto siitä, kuinka paljon laitokset niitä käyttävät;
- b) hyväksyttävien vakuuksien arvioinnissa ja hallinnassa käytettävien käytänteiden ja prosessien keskeiset piirteet;
- c) kuvaus laitoksen luottoriskin vähentämiseksi hankkimien vakuuksien päätyypeistä;
- d) takausten ja luottosuojana käytettyjen luottojohdannaisten osalta pääomavaatimusten vähentämiseksi käytettävien takaajien ja luottojohdannaisten vastapuolten päätyypit ja luottokelpoisuus, lukuun ottamatta niitä, joita käytetään synteettisten arvopaperistamisrakenteiden osana;
- e) tiedot sellaisista markkinariskin tai luottoriskin keskittymistä, jotka syntyvät luottoriskin vähentämistekniikoista;
- f) jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän tai IRB-menetelmän mukaisesti, kokonaisvastuuarvo, jolla ei ole mitään hyväksyttävää luottosuojaa, ja kokonaisvastuuarvo, jolla on hyväksyttävä luottosuojaa volatilitteettikorjausten soveltamisen jälkeen; tämän alakohdan mukaisesti esitettävät tiedot on annettava erikseen lainojen ja vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden osalta, mukaan lukien maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden jaottelu;
- g) vastaava luottovasta-arvokerroin ja vastuuseen yhdistyvä luottoriskin vähentäminen sekä luottoriskin vähentämistekniikoiden vaikutus korvausvaikutusten kanssa ja ilman niitä;
- h) jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo vastuuryhmittäin ennen kuin on sovellettu luottovasta-arvokerrointa ja mahdollista vastuuseen yhdistyvää luottoriskin vähentämistä ja sen jälkeen;
- i) jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja kyseisen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastuuarvon välinen suhde sen jälkeen kun on sovellettu vastaavaa luottovasta-arvokerrointa ja vastuuseen yhdistyvää luottoriskin vähentämistä tämän alakohdan mukaisesti esitettävät tiedot on annettava erikseen kunkin vastuuryhmän osalta;
- j) jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ennen kuin on otettu huomioon luottojohdannaisten luottoriskin vähentämisen vaikutus ja sen jälkeen; jos laitokset ovat saaneet luvan soveltaa omia LGD-lukujaan ja luottovasta-arvokertoimiaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan, niiden on julkistettava tämän alakohdan mukaiset tiedot erikseen kullekin asianomaisen luvan piiriin kuuluvalla vastuuryhmällä.

454 artikla

Kehittyneiden mittausmenetelmien käyttöä operatiivisen riskin yhteydessä koskevien tietojen julkistaminen

Laitosten, jotka soveltavat 321–324 artiklan mukaisia kehittyneitä mittausmenetelmiä laskettaessa operatiivista riskiä koskevia omien varojen vaatimuksia, on annettava tiedot vakuutusten ja muiden riskinsiirtomekanismien käytöstä riskien vähentämiseksi.

455 artikla

Sisäisten markkinariskimallien käyttö

Laitosten, jotka laskevat omien varojen vaatimuksensa 363 artiklan mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) jokaisesta osasalkusta
 - i) käytettyjen mallien ominaisuudet;
 - ii) tarvittaessa maksukyvyttömyysriskiä ja luottoluokan siirtymäriskiä sekä korrelaatiokaupankäyntiä koskevien sisäisten mallien osalta tiedot käytetyistä menetelmistä ja sisäisellä mallilla mitatuista riskeistä, mukaan lukien kuvaus menetelmästä, jolla laitos määrittää likviditeettihorisontit, sekä tiedot käytetyistä menetelmistä, joilla toteutetaan pääoman hallinta tavalla, joka on yhdenmukainen vaaditun luotettavuuden vaatimuksen ja mallin validoinnissa sovellettujen lähestymistapojen kanssa;
 - iii) kuvaus osasalkkuihin tehdyistä stressitesteistä;
 - iv) kuvaus sisäisten mallien ja mallintamisprosessien tarkkuuden ja johdonmukaisuuden toteutumatesteissä ja validoinnissa sovelletuista menetelmistä;
- b) toimivaltaisen viranomaisen antaman luvan laajuus;
- c) kuvaus 104 ja 105 artiklassa esitettyjen vaatimusten mukaisesta tasosta ja menetelmistä;
- d) seuraavien lukujen korkein ja alhaisin arvo sekä keskiarvo:
 - i) päivittäiset VaR-luvut raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;
 - ii) stressitestatut VaR-luvut raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;
 - iii) maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin sekä korrelaatiokaupankäyntisalkun erityisriskin riskiluvut raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;
- e) edellä olevassa 364 artiklassa määritetyt omien varojen vaatimuksen osatekijät;
- f) painotettu keskimääräinen likviditeettihorisontti kustakin osasalkusta, johon sovelletaan maksukyvyttömyysriskiä ja luottoluokan siirtymäriskiä sekä korrelaatiokaupankäyntiä koskevia sisäisiä malleja;
- g) vertailu, jossa verrataan päivittäisten VaR-lukujen päivän loppuarvoja kaupankäyntisalkun arvossa seuraavan pankkipäivän loppuun mennessä tapahtuneisiin yhden päivän muutoksiin, sekä raportointikauden aikana tapahtuneita mahdollisia merkittäviä poikkeamia koskeva analyysi.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasäätös) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).”

120) Lisätään 456 artiklaan alakohta seuraavasti:

”k) kahdeksannen osan II ja III osastossa säädettyjen julkistamisvaatimusten muuttaminen, jotta voidaan ottaa huomioon julkistamista koskevien kansainvälisten standardien kehittyminen tai muutokset.”

121) Korvataan 457 artiklan i alakohta seuraavasti:

”i) toinen osa ja 430 artikla ainoastaan unionin lainsäädännön huomioon ottavan, tilinpäätösstandardeissa tai -vaatimuksissa tapahtuvan kehityksen perusteella”.

122) Muutetaan 458 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen havaitsee rahoitusjärjestelmän makrovakausriskin tai järjestelmäriskin intensiteetissä muutoksia, jotka saattavat vaikuttaa huomattavan

kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaalityönteeseen ja joita tämän viranomaisen mukaan ei voida käsitellä tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU vahvistettujen muiden makrotason vakauden välineiden avulla yhtä tehokkaasti kuin tiukempien kansallisten toimenpiteiden avulla, sen on ilmoitettava tästä komissiolle ja EJRK:lle. EJRK toimittaa ilmoituksen viipymättä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja EPV:lle.

Ilmoituksen liitteenä on oltava seuraavat asiakirjat ja siihen on sisällyttävä tarvittaessa asiaankuuluva määrällinen tai laadullinen näyttö seuraavista:

- a) muutokset makrovakausriskin tai järjestelmäriskin intensiteetissä;
 - b) syyt siihen, miksi kyseiset muutokset voisivat muodostaa uhkan jäsenvaltion rahoitusvakaudelle tai reaalityönteelle;
 - c) selvitys siitä, miksi viranomaisen katsoo, että tämän asetuksen 124 ja 164 artiklassa ja direktiivin 2013/36/EU 133 ja 136 artiklassa vahvistetut makrotason vakauden välineet eivät olisi niin soveltuvia ja tehokkaita käsittelemään kyseisiä riskejä kuin tämän kohdan d alakohdassa tarkoitettujen ehdotettujen kansallisten toimenpiteiden;
 - d) jäsenvaltiossa toimiluvan saaneita laitoksia tai näiden laitosten osia koskevat ehdotettujen kansallisten toimenpiteiden, joilla on tarkoitus lieventää riskin intensiteetin muutoksia ja jotka koskevat seuraavia:
 - i) edellä 92 artiklassa säädetty omien varojen määrä;
 - ii) edellä 392 ja 395–403 artiklassa säädettyjä suurien asiakasriskejä koskevat vaatimukset;
 - iii) kuudennessa osassa vahvistetut maksuvalmiusvaatimukset;
 - iv) asuinkiinteistö- ja liikekiinteistöalalla varallisuushintakupliin kohdennettavat riskipainot;
 - v) kahdeksannessa osassa säädetty julkistamisvaatimukset;
 - vi) direktiivin 2013/36/EU 129 artiklassa säädetty yleisen pääomapuskurin taso; tai
 - vii) rahoitusalan sisäiset vastuut;
 - e) selvitys siitä, miksi 1 kohdan mukaisesti nimetty viranomaisen pitää ehdotettuja toimenpiteitä soveltuvina, tehokkaina ja oikeasuhteisina tilanteen käsittelemiseksi; ja
 - f) arvio ehdotettujen toimenpiteiden todennäköisistä myönteisistä tai kielteisistä vaikutuksista sisämarkkinoihin asianomaisen jäsenvaltion saatavilla olevien tietojen pohjalta.”;
- b) korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Neuvostolle siirretään valtuudet hyväksyä määränemmistöllä komission ehdotuksesta täytäntöönpanosäädös, jolla hylätään 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen ehdotettujen kansallisten toimenpiteiden.

Kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten vastaanottamisesta EJRK ja EPV antavat neuvostolle, komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle lausuntonsa mainitun kohdan a–f alakohdassa tarkoitetuista seikoista.

Ottaen toisessa alakohdassa tarkoitettujen lausuntojen tarkoin huomioon ja jos on olemassa luotettavaa, vahvaa ja yksityiskohtaista näyttöä siitä, että toimenpiteellä olisi sisämarkkinoihin kielteisiä vaikutuksia, jotka olisivat suuremmat kuin määrätyn makrovakausriskin tai järjestelmäriskin vähentämisestä aiheutuvat rahoitusvakauden kannalta myönteiset vaikutukset, komissio voi kuukauden kuluessa esittää neuvostolle ehdotuksen täytäntöönpanosäädökseksi, jolla ehdotettujen kansallisten toimenpiteiden hylätään.

Jos komissio ei esitä ehdotusta kuukauden kuluessa, asianomainen jäsenvaltio voi välittömästi hyväksyä ehdotettujen kansallisten toimenpiteiden enintään kahden vuoden ajaksi tai siihen saakka, kun makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä ei enää ole, mikäli tämä tilanne toteutuu aikaisemmin.

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta kuukauden kuluessa ehdotuksen vastaanottamisesta ja antaa perustelunsa ehdotettujen kansallisten toimenpiteiden hylkäämiselle tai hylkäämättä jättämiselle.

Neuvosto hylkää ehdotetut kansalliset toimenpiteet ainoastaan jos se katsoo, että yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä ei täyty:

- a) makrovakausriskin tai järjestelmäriskin intensiteetin muutokset ovat luonteeltaan sellaisia, että ne muodostavat uhkan jäsenvaltion rahoitusvakaudelle;
- b) tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU vahvistetut makrotason vakauden välineet eivät ole niin soveltuvia ja tehokkaita käsittelemään havaittua makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä kuin ehdotetut kansalliset toimenpiteet;
- c) ehdotetut kansalliset toimenpiteet eivät aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden toiminnalle; ja
- d) asia koskee vain yhtä jäsenvaltiota.

Neuvosto ottaa arvioinnissaan huomioon EJRK:n ja EPV:n lausunnon, ja arviointi perustuu 1 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen 2 kohdan mukaisesti esittämään näyttöön.

Jos neuvosto ei hyväksy täytäntöönpanosäädöstä ehdotettujen kansallisten toimenpiteiden hylkäämisestä kuukauden kuluessa komission ehdotuksen vastaanottamisesta, asianomainen jäsenvaltio voi hyväksyä toimenpiteet ja soveltaa niitä enintään kahden vuoden ajan tai siihen saakka, kun makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä ei enää ole, mikäli tämä tilanne toteutuu aikaisemmin.

5. Muut jäsenvaltiot voivat tunnustaa tämän artiklan mukaisesti hyväksytyt toimenpiteet ja soveltaa niitä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneisiin laitoksiin, joilla on sivuliikkeitä tai vastuita siinä jäsenvaltiossa, jolla on lupa soveltaa kyseisiä toimenpiteitä.”;

- c) korvataan 9 ja 10 kohta seuraavasti:

”9. Ennen 4 kohdan mukaisesti myönnetyn luvan voimassaolon päättymistä asianomainen jäsenvaltio tarkastelee tilannetta uudelleen EJRK:ta ja EPV:tä kuullen, ja se voi hyväksyä 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen uuden päätöksen kansallisten toimenpiteiden soveltamisen jatkamisesta enintään kahdella lisävuodella kerrallaan. Ensimmäisen toimenpiteiden soveltamisen jatkamisen jälkeen komissio tarkastelee EJRK:ta ja EPV:tä kuullen tilannetta uudelleen vähintään joka toinen vuosi.

10. Riippumatta tämän artiklan 3–9 kohdassa säädetyistä menettelyistä jäsenvaltioiden on sallittava nostaa riskipainoja tämän artiklan 2 kohdan d alakohdan iv ja vii alakohdassa määritettyjen vastuiden osalta tässä asetuksessa säädettyjä suuremmiksi, enintään 25 prosenttiin, ja tiukentaa 395 artiklassa säädettyä suurten asiakasriskien rajaa enintään 15 prosenttiin enintään kahden vuoden ajan tai siihen saakka, kun makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä ei enää ole, mikäli tämä tilanne toteutuu aikaisemmin, edellyttäen että tämän artiklan 2 kohdassa säädetyt ehdot ja ilmoittamisvaatimukset täyttyvät.”;

- 123) Muutetaan 460 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti, jotta 412 artiklan 1 kohdassa asetettu yleinen vaatimus voidaan määrittää yksityiskohtaisesti. Tämän kohdan mukaisesti hyväksytyt delegoidut säädökset perustuvat kuudennen osan II osaston ja liitteen III mukaisesti ilmoitettaviin eriin, ja niissä määritetään, missä olosuhteissa toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä laitoksille täsmälliset sisään- ja ulosvirtaustasot laitoksiin kohdistuvien erityisten riskien huomioon ottamiseksi, ja niissä noudatetaan tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä kynnysarvoja.

Erityisesti siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään yksityiskohtaiset maksuvalmiusvaatimukset 8 artiklan 3 kohdan sekä 411–416, 419, 422, 425, 428 a, 428 f, 428 g, 428 j–428 n, 428 p, 428 r, 428 s, 428 w, 428 ae, 428 ag, 428 ah, 428 ak ja 451 a artiklan soveltamiseksi.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta muuttaa tätä asetusta hyväksymällä delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti 428 f artiklan 2 kohdassa säädetyn tuotteita ja palveluja koskevan luettelon muuttamiseksi, jos se katsoo, että muihin tuotteisiin tai palveluihin suoraan liittyvät varat ja velat täyttävät 428 f artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

Komissio antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun delegoidun säädöksen viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2024.”

124) Lisätään artikla seuraavasti:

”461 a artikla

Markkinariskiä koskeva vaihtoehtoinen standardimenetelmä

Edellä 430 b artiklan 1 kohdan mukaisia ilmoittamisvaatimuksia sovellettaessa komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti tämän asetuksen muuttamiseksi tekemällä teknisiä mukautuksia 325 e, 325 g–325 j, 325 p, 325 q, 325 ae, 325 ak, 325 am, 325 ap–325 at, 325 av ja 325 ax artiklaan, ja täsmentämällä 325 ah artiklan taulukossa 4 olevan alaluokan 11 riskipaino ja luottolaitosten kolmansissa maissa liikkeeseen laskemien katettujen joukkolainojen riskipainot 325 ah artiklan mukaisesti sekä luottolaitosten kolmansissa maissa liikkeeseen laskemien katettujen joukkolainojen korrelaatio 325 aj artiklan mukaisesti kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädetyn vaihtoehtoisen standardimenetelmän osalta, ottaen huomioon kansainvälisten sääntelystandardien kehityksen.

Komissio hyväksyy 1 kohdassa tarkoitettun delegoidun säädöksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019.”

125) Korvataan 462 artikla seuraavasti:

”462 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 28 päivästä kesäkuuta 2013 määräämättömäksi ajaksi 244 artiklan 6 kohdassa ja 245 artiklan 6 kohdassa sekä 456–460 artiklassa ja 461 a artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 244 artiklan 6 kohdassa ja 245 artiklan 6 kohdassa, 456–460 artiklassa sekä 461 a artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 244 artiklan 6 kohdan ja 245 artiklan 6 kohdan, 456–460 artiklan sekä 461 a artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.”

126) Korvataan 471 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Poiketen siitä, mitä 49 artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat 31 päivän joulukuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2024 välisenä aikana päättää olla vähentämättä vakuutusyhtiöissä, jälleenvakuutusyhtiöissä ja vakuutusholdingyhtiöissä olevia omistusosuuksia, kun seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) 49 artiklan 1 kohdan a ja e alakohdassa säädettyt ehdot;
- b) toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että laitoksen erityisesti käyttöönottamien riskienvalvonta- ja rahoitusanalyysimenetelmien taso on riittävä yritykseen tai holdingyhtiöön liittyvien sijoitusten valvomiseksi;
- c) laitoksen vakuutusyhtiöissä, jälleenvakuutusyhtiöissä tai vakuutusholdingyhtiöissä olevat omistusosuudet ovat enintään 15 prosenttia kyseisen vakuutusyhtiön 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä ja 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2024 välisenä aikana liikkeeseen laskemista ydinpääoman (CET1) instrumenteista;
- d) sen omistusosuuden määrä, jota ei vähennetä, ei ylitä vakuutusyhtiön, jälleenvakuutusyhtiön tai vakuutusholdingyhtiön ydinpääoman (CET1) instrumenteissa olevaa määrää 31 päivänä joulukuuta 2012."

127) Muutetaan 493 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

"Tämän asetuksen 387–403 artiklassa säädettyjä suuria asiakasriskejä koskevia säännöksiä ei sovelleta sijoituspalveluyrityksiin, joihin ei 31 päivänä joulukuuta 2006 sovellettu direktiiviä 2004/39/EY (*) ja joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta tai rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9, 10 ja 11 kohdassa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21. huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).";

b) korvataan 3 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) ne laitoksen vastuut, mukaan luettuina osakkuudet tai muut omistusosuudet, jotka liittyvät sen emoyritykseen tai emoyrityksen muihin tytäryrityksiin tai sen omiin tytäryrityksiin ja ehdot täyttäviin omistusosuuksiin sikäli kuin nämä yritykset sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse laitos on tämän asetuksen, direktiivin 2002/87/EY tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti; vastuuta, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään kolmansiin osapuoliin liittyvinä vastuina riippumatta siitä, onko ne vapautettu tämän asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;"

128) Korvataan 494 artikla seuraavasti:

"494 artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusta koskevat siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 92 a artiklassa säädetään, 27 päivän kesäkuuta 2019 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana laitosten, jotka on määritetty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi ja jotka ovat G-SII-laitoksia tai G-SII-laitoksen osia, on aina täytettävä seuraavat omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimukset:

- a) 16 prosentin riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä;
- b) 6 prosentin ei-riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta vastuiden kokonaismäärästä.

2. Poiketen siitä, mitä 72 b artiklan 3 kohdassa säädetään, 27 päivän kesäkuuta 2019 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkainstrumenttien voidaan sisällyttää hyväksyttävien velkojen eriin niin, että niiden osuus on 2,5 prosenttia 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä.

3. Poiketen siitä, mitä 72 b artiklan 3 kohdassa säädetään, siihen saakka kun kriisintarkaisuviranomainen arvioi ensimmäistä kertaa kyseisen kohdan c alakohdassa vahvistetun edellytyksen noudattamista, hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi katsotaan sellaiset velat, joiden yhteenlaskettu määrä on 31 päivään joulukuuta 2021 enintään 2,5 prosenttia ja sen jälkeen enintään 3,5 prosenttia 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, edellyttäen, että kyseiset velat täyttävät 72 b artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa vahvistetut edellytykset.”

129) Lisätään artiklat seuraavasti:

”494 a artikla

Erillisyyhtiöiden kautta tehtyjen liikkeeseenlaskujen vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

1. Poiketen siitä, mitä 52 artiklassa säädetään, pääomainstrumentteja, joita laitos ei laske suoraan liikkeeseen, pidetään ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteina 31 päivään joulukuuta 2021 saakka vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) edellä 52 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta edellytystä, jonka mukaan laitos laskee instrumentit suoraan liikkeeseen;
- b) instrumentit laskee liikkeeseen yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin;
- c) tulot ovat kyseiselle laitokselle välittömästi ja rajoituksetta saatavilla sellaisessa muodossa, joka täyttää tässä kohdassa säädetty edellytykset.

2. Poiketen siitä, mitä 63 artiklassa säädetään, pääomainstrumentteja, joita laitos ei laske suoraan liikkeeseen, pidetään toissijaisen pääoman (T2) instrumentteina 31 päivään joulukuuta 2021 saakka vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) edellä 63 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta edellytystä, jonka mukaan laitos laskee instrumentit suoraan liikkeeseen;
- b) instrumentit laskee liikkeeseen yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin;
- c) tulot ovat kyseiselle laitokselle välittömästi ja rajoituksetta saatavilla sellaisessa muodossa, joka täyttää tässä kohdassa säädetty edellytykset.

494 b artikla

Omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

1. Poiketen siitä, mitä 51 ja 52 artiklassa säädetään, ennen 27 päivää kesäkuuta 2019 liikkeeseen laskettuja instrumentteja pidetään ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteina enintään 28 päivään kesäkuuta 2025 saakka, jos ne täyttävät 51 ja 52 artiklassa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta 52 artiklan 1 kohdan p, q ja r alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

2. Poiketen siitä, mitä 62 ja 63 artiklassa säädetään, ennen 27 päivää kesäkuuta 2019 liikkeeseen laskettuja instrumentteja pidetään toissijaisen pääoman (T2) instrumentteina enintään 28 päivään kesäkuuta 2025 saakka, jos ne täyttävät 62 ja 63 artiklassa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta 63 artiklan n, o ja p alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

3. Poiketen siitä, mitä 72 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, ennen 27 päivää kesäkuuta 2019 liikkeeseen laskettuja velkoja pidetään hyväksyttävien velkojen erinä, jos ne täyttävät 72 b artiklassa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa ja f–m alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.”

130) Korvataan 497 artikla seuraavasti:

”497 artikla

Keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset

1. Jos kolmannen maan keskusvastapuoli hakee asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan mukaista tunnustusta, laitokset voivat pitää kyseistä keskusvastapuolta ehdot täyttävänä keskusvastapuolena alkaen päivämäärästä, jona keskusvastapuoli esitti EAMV:lle hakemuksen tunnustuksen saamiseksi, ja johonkin seuraavista päivämääristä saakka:

- a) jos komissio on jo antanut asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöksen sen kolmannen maan osalta, johon keskusvastapuoli on sijoittautunut, ja kyseinen täytäntöönpanosäädös on tullut voimaan, kaksi vuotta hakemuksen jättämispäivästä;

- b) jos komissio ei ole vielä antanut asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöstä sen kolmannen maan osalta, johon keskusvastapuoli on sijoittautunut, tai jos kyseinen täytäntöönpanosäädös ei ole vielä tullut voimaan, aiempi seuraavista päivämääristä:
- i) kaksi vuotta täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä;
 - ii) niiden keskusvastapuolien osalta, jotka jättivät hakemuksensa 27 päivän kesäkuuta 2019 jälkeen, kaksi vuotta hakemuksen jättämispäivästä;
 - iii) niiden keskusvastapuolien osalta, jotka jättivät hakemuksensa ennen 27 päivää kesäkuuta 2019, 28 päivänä kesäkuuta 2021.

2. Siihen saakka kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määräaika päättyy, jollei kyseisessä kohdassa tarkoitettulla keskusvastapuolella ole maksukyvyttömyysrahastoa eikä sellaista sitovaa järjestelyä määritysosa-puolensa kanssa, jonka ansiosta se voi käyttää määritysosaapuoliltaan saamansa alkumarginaalin tai osan siitä ennakkoon rahastoitujen osuuksien tapaan, laitoksen on korvattava 308 artiklan 2 kohdan mukainen kaava omien varojen vaatimuksen laskemiseksi seuraavalla kaavalla:

$$K_{CM_i} = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM} ; 8 \% \cdot 2 \% \cdot IM_i \right\}$$

jossa:

K_{CM_i} = omien varojen vaatimus;

K_{CCP} = ehdot täyttävän keskusvastapuolen oletettu pääoma, jonka kyseinen keskusvastapuoli on ilmoittanut laitokselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 c artiklan mukaisesti;

DF_{CCP} = keskusvastapuolen ennakkoon rahastoidut taloudelliset resurssit, jotka kyseinen keskusvastapuoli on ilmoittanut laitokselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 c artiklan mukaisesti;

i = indeksi, joka kuvaa määritysosaapuolta;

IM_i = määritysosaapuolen i keskusvastapuolelle asettama alkumarginaali; ja

IM = keskusvastapuolen asetuksen (EU) N:o 648/2012 89 artiklan 5 a kohdan mukaisesti laitokselle ilmoittama alkumarginaalin kokonaismäärä.

3. Komissio voi poikkeustapauksissa, kun se on tarpeen ja oikeasuhteista kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden häiriöiden välttämiseksi, antaa täytäntöönpanosäädöksiä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelunnettelyn mukaisesti päätöksen tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen siirtymäsäännösten voimassaolon jatkamisesta kerran 12 kuukaudella.”

131) Korvataan 498 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Tässä asetuksessa säädettyjä, omien varojen vaatimuksia koskevia säännöksiä ei sovelleta sijoituspalveluyrityksiin, joihin ei 31 päivänä joulukuuta 2006 sovellettu direktiiviä 2004/39/EY ja joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta tai rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9, 10 ja 11 kohdassa.”

132) Kumotaan 499 artiklan 3 kohta.

133) Korvataan 500 ja 501 artikla seuraavasti:

”500 artikla

Suurten realisointimäärien mukauttaminen

1. Poiketen siitä, mitä 181 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, laitos voi mukauttaa LGD-estimaattejaan kuittaamalla kokonaan tai osittain maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden suurten realisointimäärien vaikutuksen toteutuneisiin LGD-lukuihin enintään vastaavia lopullisesti realisoimattomia maksukyvyttömyystilassa olevia vastuita koskevien keskimääräisten estimoitujen LGD-lukujen ja keskimääräisten toteutuneiden LGD-lukujen välisellä erotuksella, myös suurten realisointimäärien vuoksi toteutuneiden tappioiden perusteella, heti kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) laitos on ilmoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle suunnitelman, jossa esitetään maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden realisointien laajuus, koostumus ja ajankohdat;

- b) maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden realisointipäivät ovat 23 päivän marraskuuta 2016 jälkeen mutta viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2022;
- c) sellaisten maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden kumulatiivinen määrä, jotka on realisoitu ensimmäisestä realisointipäivästä alkaen a alakohdassa tarkoitetun suunnitelman mukaisesti, on ylittänyt 20 prosenttia kaikkien havaittujen maksukyvyttömyystapausten kumulatiivisesta määrästä a ja b alakohdassa tarkoitettuna ensimmäisenä realisointipäivänä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu mukauttaminen voidaan suorittaa vasta 28 päivänä kesäkuuta 2022, ja sen vaikutukset voivat kestää niin kauan kuin vastaavat vastuut sisältyvät laitoksen omiin LGD-estimaatteihin.

2. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä, kun 1 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys on täyttynyt.

501 artikla

Riskipainotettujen pk-yrityksiin liittyvien maksukykyisten vastuiden mukautus

1. Laitokset mukauttavat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät pk-yrityksiin liittyvien maksukykyisten vastuiden osalta (RWEA). Ne lasketaan tapauksesta riippuen kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisesti, seuraavan kaavan avulla:

$$RWEA^* = RWEA \cdot \frac{\min\{E^*; EUR\ 2\ 500\ 000\} \cdot 0,7619 + \max\{E^* - EUR\ 2\ 500\ 000; 0\} \cdot 0,85}{E^*}$$

jossa:

RWEA* = riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä mukautettuna pk-yritysten tukikertoimella; ja

E* = määrä, jonka pk-yritys tai pk-yrityksen asiakaskokonaisuus ovat yhteensä velkaa laitokselle, sen tytäryrityksille tai sen emoyrityksille ja muille kyseisten emoyritysten tytäryrityksille, mukaan lukien maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut, mutta lukuun ottamatta sellaisia saamisia tai ehdollisia saamisia, joiden vakuudeksi on asetettu asuinkiinteistöjä.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan

- a) pk-yritykseen liittyvä vastuu on luokiteltava kuuluvaksi joko vähittäisaamisten tai yrityssaamisten tai kiinteistö-
vakuudellisten vastuiden ryhmään;
- b) pk-yritykset määrittellään komission suosituksen 2003/361/EY (*) mukaisesti; mainitun suosituksen liitteessä olevassa 2 artiklassa luetelluista perusteista otetaan huomioon ainoastaan vuosiliikevaihto;
- c) laitosten on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet määrittääkseen E*:n asianmukaisesti ja hankkiakseen b alakohdassa tarkoitettut tiedot.

(*) Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36)."

134) Lisätään artikla seuraavasti:

"501 a artikla

Luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten oikaisu, kun vastuut liittyvät yhteisöihin, jotka hallinnoivat tai rahoittavat sellaisia fyysisiä rakenteita tai tiloja, järjestelmiä ja verkostoja, jotka tarjoavat tai tukevat olennaisia julkisia palveluja

1. Luottoriskiä koskevat omien varojen vaatimukset, jotka on laskettu kolmannen osan II osaston mukaisesti, on kerrottava kertoimella 0,75 edellyttäen, että vastuu täyttää kaikki seuraavat kriteerit:

- a) vastuu sisältyy joko yritysten vastuiden luokkaan tai erityisrahoitusvastuiden luokkaan, lukuun ottamatta maksukyvyttömyystilassa olevia vastuita;
- b) vastuu liittyy yhteisöön, joka perustettiin erityisesti rahoittamaan tai hallinnoimaan sellaisia fyysisiä rakenteita tai tiloja, järjestelmiä ja verkostoja, jotka tarjoavat tai tukevat olennaisia julkisia palveluja;

- c) velan takaisinmaksun lähde muodostuu siten, että vähintään kaksi kolmasosaa sen määrästä on rahoitettavien omaisuuserien tuottamaa tuloa eikä niinkään yrityksen laajemman liiketoiminnan itsenäisesti tuottamaa tuloa, taikka 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa luetellun yhden tai useamman yhteisön tarjoamia tukia, avustuksia tai rahoitusta;
- d) velallinen voi vastata taloudellisista velvoitteistaan myös hankeriskin kannalta olennaisissa vakavissa stressitilanteissa;
- e) velallisen tuottamat rahavirrat ovat ennustettavissa ja kattavat kaikki lainan tulevat takaisinmaksut laina-aikana;
- f) vastuun jälleenrahoitusriski on alhainen tai riittävästi rajoitettu ottaen huomioon 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa luetellun yhden tai useamman yhteisön tarjoamat tuet, avustukset tai rahoitus;
- g) sopimusjärjestelyt tarjoavat luotonantajille korkean suojelun tason, mukaan lukien seuraavat:
- i) jos velallinen ei saa tulojaan useiden käyttäjien maksamista maksuista, sopimusjärjestelyjen on sisällettävä määräykset, joilla suojataan tehokkaasti luotonantaja tappioilta, jotka aiheutuvat siitä, että osapuoli, joka sitoutuu hankkimaan velallisen tarjoamat tavarat tai palvelut, päättää hankkeen;
 - ii) velallinen on varautunut riittävien kokonaan käteisvaroina olevien varalla olevien varojen tai korkean luokituksen saaneiden takaajien takaamien muiden rahoitusjärjestelyjen avulla kattamaan vararahoitus- ja käyttöpääomavaatimukset tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserien koko käyttöajan ajan;
 - iii) luotonantajalla on merkittävä vaikutusvalta velallisen omaisuuseriin ja niiden tuottamaan tuloon;
 - iv) luotonantajilla on turvanaan infrastruktuuriin liittyvän liiketoiminnan kannalta kriittisiin omaisuuseriin ja sopimuksiin kohdistuva vakuus sovellettavan lainsäädännön sallimissa määrin tai olemassa olevat vaihtoehtoiset mekanismit asemansa turvaamiseksi;
 - v) oma pääoma on pantattu luotonantajille niin, että ne voivat ottaa yhteisön haltuunsa maksukyvyttömyystilanteessa;
 - vi) operatiivisen nettokassavirran käyttöä pakollisten maksujen jälkeen hankkeesta muihin tarkoituksiin kuin velkasitoumusten hoitoon on rajoitettu;
 - vii) velallisen kyky toteuttaa luotonantajia mahdollisesti haittaavia toimintoja rajoitetaan sopimusperusteisesti, mukaan lukien niin, ettei uutta lainaa voida myöntää ilman nykyisten luotonantajien suostumusta;
- h) velvoite on etuoikeudeltaan parempi kuin kaikki muut vaateet paitsi lakisääteiset vaateet ja johdannaisso-
pimusten vastapuolten vaateet;
- i) jos velallinen on rakennusvaiheessa, pääomasijoittajan on täytettävä seuraavat kriteerit, tai jos pääomasijoittajia on useampi kuin yksi, pääomasijoittajien ryhmän on kokonaisuudessaan täytettävä seuraavat kriteerit:
- i) pääomasijoittajilla on kokemusta infrastruktuurihankkeiden onnistuneesta valvonnasta, ne ovat taloudellisesti vakaita ja niillä on asiaan liittyvää asiantuntemusta;
 - ii) pääomasijoittajien maksukyvyttömyysriski on alhainen tai pääomasijoittajien maksukyvyttömyydestä aiheutuu velalliselle vähäinen merkittävien tappioiden riski;
 - iii) käytössä on riittävät mekanismit, joilla pääomasijoittajien ja luotonantajien edut voidaan sovittaa yhteen;
- j) velallisella on riittävät suojatoimenpiteet hankkeen saattamiseksi päätökseen sovitun eritelmän, talousarvion tai valmistuspäivämäärän mukaan; mukaan lukien vahvat suoritustakuut tai kokeneen rakentajan mukanaolo ja asianmukaiset sopimussakkoja koskevat sopimussäännökset;
- k) jos operatiiviset riskit ovat olennaiset, niitä hallitaan asianmukaisesti;
- l) velallinen käyttää testattua teknologiaa ja suunnittelua;
- m) kaikki tarvittavat luvat ja hyväksymiset on saatu;

- n) velallinen käyttää johdannaisia vain riskienvähentämistarkoituksissa;
- o) velallinen on tehnyt arvion siitä, edistävätkö rahoitettavat omaisuuserät seuraavia ympäristötavoitteita:
- i) ilmastomuutoksen hillitseminen;
 - ii) ilmastomuutokseen sopeutuminen;
 - iii) vesivarojen ja merten tarjoamien luonnonvarojen kestävä käyttö ja suojeleminen;
 - iv) siirtyminen kiertotalouteen, jätteen synnyn ehkäisyyn ja kierrätykseen;
 - v) ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen;
 - vi) terveiden ekosysteemien suojeleminen.
2. Sovellettaessa 1 kohdan e alakohtaa tuotettuja kassavirtoja ei pidetä ennakoitavissa olevina, jollei olennainen osa tuloista täytä seuraavia edellytyksiä:
- a) jokin seuraavista kriteereistä täyttyy:
- i) tulot ovat saatavuusperusteisia;
 - ii) tuloihin sovelletaan tuotto-%:n sääntelyä;
 - iii) tuloihin sovelletaan ota tai maksa -sopimusta;
 - iv) tuotoksen taso tai käyttö ja hinta täyttävät kukin jonkin seuraavista kriteereistä:
 - se on säänneltyä,
 - se on sopimuksissa määritelty,
 - se on riittävän ennustettavaa, koska kysyntäriski on alhainen;
- b) jos velallinen ei saa tulojaan useiden käyttäjien maksamista maksuista, osapuolen, joka sitoutuu hankkimaan velallisen tarjoamat tavarat tai palvelut, on oltava jokin seuraavista:
- i) keskuspankki, keskushallinto, aluehallinto tai paikallisviranomainen edellyttäen, että niille on annettu 0 %:n riskipaino 114 ja 115 artiklan mukaisesti tai että ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut niille luottoluokituksen, joka on vähintään 3;
 - ii) julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos edellyttäen, että sille on annettu enintään 20 %:n riskipaino 116 artiklan mukaisesti tai että ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut sille luottoluokituksen, joka on vähintään 3;
 - iii) edellä olevassa 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kansainvälinen kehitys pankki;
 - iv) edellä olevassa 118 artiklassa tarkoitettu kansainvälinen organisaatio;
 - v) yritys, jolle ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, joka on vähintään 3;
 - vi) yhteisö, joka on korvattavissa ilman merkittävää muutosta tulojen tasossa ja ajoituksessa.
3. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kuuden kuukauden välein infrastruktuurihanketta hoitaviin yhteisöihin liittyvien tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettujen vastuiden kokonaismäärä.
4. Komissio laatii viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2022 kertomuksen siitä, miten tässä asetuksessa säädetyt omien varojen vaatimukset vaikuttavat antolainaukseen infrastruktuurihanketta hoitaville yhteisöille, ja toimittaa kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. EPV antaa 4 kohdan soveltamiseksi komissiolle kertomuksen seuraavista:
- a) analyysi infrastruktuurien antolainauksen ja hankerahoituksen markkinakehityksestä ja -tilanteesta 4 kohdassa tarkoitettulla kaudella;

- b) analyysi 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen tosiasiallisesta riskialttiudesta kokonaisen suhdannekierron aikana;
- c) tässä asetuksessa säädettyjen omien varojen vaatimusten sekä tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisten analyysien tulosten välinen johdonmukaisuus.

501 b artikla

Poikkeus raportointivaatimuksista

Poiketen siitä, mitä 430 artiklassa säädetään, tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten soveltamisen alkamispäivän ja kyseisessä artiklassa tarkoitettussa teknisissä täytäntöönpanostandeissa täsmennetyt ensimmäisen ilmoituksen antamispäivän välisellä ajanjaksolla toimivaltainen viranomainen voi luopua vaatimasta tietojen ilmoittamista muodossa, joka esitetään 430 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun täytäntöönpanosäädökseen sisältyvissä malleissa, jos kyseisiä malleja ei ole päivitetty niin, että ne olisivat tämän asetuksen säännösten mukaiset.”

- 135) Lisätään kymmenennessä osassa II osaston (KERTOMUKSET JA UUDELLEENTARKASTELUT) jälkeen artikla seuraavasti:

”501 c artikla

Ympäristöllisiin ja/tai yhteiskunnallisiin tavoitteisiin liittyvien vastuiden vakavaraisuuskohtelu

EPV arvioi EJRK:ta kuultuaan saatavilla olevien tietojen ja kestävästä rahoitusta käsittelevän komission korkean tason asiantuntijaryhmän havaintojen pohjalta, olisiko ympäristöllisiin ja/tai yhteiskunnallisiin tavoitteisiin olennaisesti liittyviä omaisuuseriä tai toimia koskevien vastuiden erityinen vakavaraisuuskohtelu perusteltua. EPV arvioi erityisesti

- a) menetelmiä, joilla arvioidaan ympäristöllisiin ja/tai yhteiskunnallisiin tavoitteisiin olennaisesti liittyviä omaisuuseriä ja toimia koskevien vastuiden tosiasiallista riskialttiutta verrattuna muiden vastuiden riskialttiuteen;
- b) sellaisten kriteerien kehittämistä, jotka soveltuvat fyysisten riskien ja muutosriskien arvioimiseen, mukaan lukien riskit, jotka liittyvät omaisuuserien arvon alenemiseen sääntelymuutosten vuoksi;
- c) ympäristöllisiin ja/tai yhteiskunnallisiin tavoitteisiin olennaisesti liittyviä omaisuuseriä ja toimia koskevien vastuiden erityisen vakavaraisuuskohtelun mahdolliset vaikutukset rahoitusvakauteen ja pankkien luotonantoon unionissa.

EPV toimittaa kertomuksen havainnoistaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2025.

Tämän kertomuksen perusteella komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen.”

- 136) Lisätään artikla seuraavasti:

”504 a artikla

Hyväksyttävien velkojen instrumenttien omistusosuudet

Viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2022 EPV antaa komissiolle kertomuksen hyväksyttävien velkojen instrumenttien omistusosuuksien määristä ja niiden jakautumisesta G-SII-laitoksiksi tai O-SII-laitoksiksi määritettyjen laitosten kesken sekä mahdollisista kriisintarkaisun esteistä ja kyseisiin omistusosuuksiin liittyvästä leviämiskäytännöstä.

Komissio antaa viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2023 EPV:n kertomuksen pohjalta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tällaisten omistusosuuksien asianmukaisesta käsittelystä sekä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.”

137) Korvataan 507 artikla seuraavasti:

”507 artikla

Suuret asiakasriskit

1. EPV valvoo 390 artiklan 6 kohdan b alakohdassa sekä 400 artiklan 1 kohdan f–m alakohdassa ja 400 artiklan 2 kohdan a, c–g, i, j ja k alakohdassa vahvistettujen poikkeusten käyttöä ja antaa viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021 komissiolle kertomuksen, jossa arvioidaan, millaisia määrällisiä vaikutuksia olisi kyseisten poikkeusten poistamisella tai raja-arvon asettamisella niiden käytölle. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan erityisesti jokaisen kyseisissä artikloissa säädetyn poikkeuksen osalta seuraavia:

- a) kussakin jäsenvaltiossa poikkeuksen saaneiden suurten asiakasriskien määrä;
- b) poikkeusta kussakin jäsenvaltiossa käyttävien laitosten lukumäärä;
- c) kussakin jäsenvaltiossa poikkeuksen saaneiden vastuiden kokonaisarvo.

2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 390 artiklan 4 kohdassa ja 401 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastuuarvon laskentamenetelmiä koskevien poikkeusten soveltamisesta ja erityisesti tarpeesta ottaa huomioon muutokset kansainvälisiin standardeihin, joilla määritellään kyseiset laskentamenetelmät.”

138) Lisätään 510 artiklaan kohdat seuraavasti:

”4. EPV valvoo liitteessä II lueteltuihin johdannaissopimuksiin sekä luottojohdannaisiin liittyvän rahoitusriskin kattavan vaaditun pysyvän rahoituksen määrää pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä, erityisesti 428 s artiklan 2 kohdassa ja 428 at artiklan 2 kohdassa esitettyä tulevaa rahoitusriskiä kyseisten johdannaissopimusten osalta, ja esittää komissiolle kertomuksen mahdollisuudesta hyväksyä korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin tai riskiherkempi mittari viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2024. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava vähintään seuraavia:

- a) mahdollisuus erottaa vakuudelliset ja vakuudettomat johdannaissopimukset toisistaan;
- b) mahdollisuus poistaa tai korvata 428 s artiklan 2 kohdassa ja 428 at artiklan 2 kohdassa säädetty vaatimus tai nostaa sen taso;
- c) mahdollisuus muuttaa laajemmin johdannaissopimusten käsittelyä laskettaessa pysyvän varainhankinnan vaatimusta 428 d artiklassa, 428 k artiklan 4 kohdassa ja 428 s artiklan 2 kohdassa, 428 ag artiklan a ja b alakohdassa, 428 ah artiklan 2 kohdassa, 428 al artiklan 4 kohdassa, 428 at artiklan 2 kohdassa, 428 ay artiklan a ja b alakohdassa ja 428 az artiklan 2 kohdassa säädetyn mukaisesti, jotta voidaan paremmin ottaa huomioon näihin sopimuksiin liittyvä rahoitusriski pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä;
- d) ehdotettujen muutosten vaikutus laitosten johdannaissopimusten osalta vaaditun pysyvän rahoituksen määrään.

5. Jos kansainväliset standardit vaikuttavat liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten sekä luottojohdannaisten käsittelyyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennassa, komissio toimittaa tarvittaessa ja ottaen huomioon 4 kohdassa tarkoitettua kertomuksen, kyseiset kansainvälisten standardien muutokset ja unionin pankkialan monimuotoisuuden, Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen siitä, miten voidaan muuttaa säännöksiä, jotka koskevat liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten sekä luottojohdannaisten käsittelyä kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennassa, jotta kyseisiin liiketoimiin liittyvä rahoitusriski voidaan ottaa paremmin huomioon.

6. EPV valvoo pysyvän rahoituksen määrää, joka vaaditaan kattamaan arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin liittyvä rahoitusriski, mukaan lukien kyseisissä rahoitustoimissa vastaanotettuihin tai annettuihin varoihin liittyvä rahoitusriski, sekä rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutettaviin vakuudettomiin liiketoimiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, liittyvä rahoitusriski, ja antaa komissiolle kertomuksen tämän käsittelyn tarkoituksenmukaisuudesta viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2023. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava vähintään seuraavia:

- a) mahdollisuus soveltaa korkeampia tai alhaisempia pysyvän rahoituksen kertoimia rahoitusalan asiakkaiden kanssa arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin ja rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutettaviin vakuudettomiin liiketoimiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, jotta voidaan ottaa paremmin huomioon niiden rahoitusriski pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä ja mahdolliset leviämiskaikutukset rahoitusalan asiakkaiden välillä;

- b) mahdollisuus soveltaa 428 r artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädettyä käsittelyä arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin, joiden vakuutena on muuntyyppisiä varoja;
- c) mahdollisuus soveltaa pysyvän rahoituksen kertoimia taseen ulkopuolisiin eriin, joita käytetään arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, vaihtoehtona 428 p artiklan 5 kohdassa säädetylle käsittelylle;
- d) epäsymmetrisen käsittelyn tarkoituksenmukaisuus rahoitusalan asiakkaiden myöntämien sellaisten velkojen, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta ja joihin 428 k artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, ja rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutetuista liiketoimista johtuvien sellaisten varojen välillä, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta ja joihin 428 r artiklan 1 kohdan g alakohdan, 428 s artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 428 v artiklan b alakohdan mukaisesti sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, 5 prosenttia tai 10 prosenttia;
- e) arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien, erityisesti kun rahoitustoimet toteutetaan rahoitusalan asiakkaiden kanssa ja jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, osalta käyttöön otettujen korkeampien tai alhaisempien pysyvän rahoituksen kertoimien vaikutus kyseisissä rahoitustoimissa vakuutena vastaanotettujen varojen, erityisesti valtion ja yritysten joukkovelkakirjalainojen, markkinalikviditeettiin;
- f) ehdotettujen muutosten vaikutus laitosten liiketoimien osalta vaaditun pysyvän rahoituksen määrään, erityisesti kun on kyse rahoitusalan asiakkaiden kanssa arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta ja joissa vakuutena vastaanotetaan valtion joukkovelkakirjalainoja.

7. Komissio toimittaa viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2024 tarvittaessa ja ottaen huomioon 6 kohdassa tarkoitetun kertomuksen, kansainväliset standardit ja unionin pankkialan monimuotoisuuden Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen siitä, miten voidaan muuttaa säännöksiä, jotka koskevat arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien käsittelyä, mukaan lukien kyseisissä rahoitustoimissa vastaanotetut tai annetut varat, ja rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutettavien vakuudettomien liiketoimien, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, käsittelyä kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennassa, jos se katsoo sen tarkoituksenmukaiseksi ottaen huomioon, millainen vaikutus nykyisellä käsittelyllä on laitosten pysyvän varainhankinnan vaatimukseen, ja jotta kyseisiin liiketoimiin liittyvä rahoitusriski voidaan ottaa paremmin huomioon.

8. Viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2025 428 r artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin sovellettavat vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet korotetaan 0 prosentista 10 prosenttiin, 428 s artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin sovellettavat vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet korotetaan 5 prosentista 15 prosenttiin ja 428 v artiklan b alakohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin sovellettavat vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet korotetaan 10 prosentista 15 prosenttiin, jollei tämän artiklan 7 kohdan mukaisen komission ehdotuksen perusteella hyväksytyssä säädöksessä toisin säädetä.

9. EPV valvoo pysyvän rahoituksen määrää, joka vaaditaan kattamaan laitosten johdannaissopimusten suojaamiseksi hallussa pitämien arvopapereiden omistusosuuksiin liittyvä rahoitusriski. EPV antaa viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2023 kertomuksen käsittelyn asianmukaisuudesta. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava vähintään seuraavia:

- a) käsittelyn mahdollinen vaikutus sijoittajien kykyyn hankkia omaisuuseriin liittyviä vastuita ja käsittelyn vaikutus luotontarjontaan pääomamarkkinaunionissa;
- b) mahdollisuus soveltaa mukautettuja pysyvän varainhankinnan vaatimuksia arvopapereihin, joita pidetään hallussa alkumarginaalilla joko kokonaan tai osittain rahoitettujen johdannaisten suojaamiseksi;
- c) mahdollisuus soveltaa mukautettuja pysyvän varainhankinnan vaatimuksia arvopapereihin, joita pidetään hallussa sellaisten johdannaisten suojaamiseksi, joita ei rahoiteta alkumarginaalilla.

10. Komissio esittää viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2023 tai vuoden kuluttua siitä, kun Baselin pankkivalvontakomitean kehittämistä kansainvälisistä standardeista on sovittu, sen mukaan, kumpi on aikaisempi, tarvittaessa ja ottaen huomioon 9 kohdassa tarkoitetun kertomuksen, kaikki Baselin pankkivalvontakomiteassa kehitetyt kansainväliset standardit ja unionin pankkialan monimuotoisuuden ja pääomamarkkinaunionin tavoitteet, Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen siitä, miten voidaan muuttaa säännöksiä, jotka koskevat laitosten johdannaissopimusten suojaamiseksi hallussa pitämien arvopapereiden omistusosuuksien käsittelyä kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennassa, jos se katsoo sen tarkoituksenmukaiseksi ottaen huomioon, millainen vaikutus nykyisellä käsittelyllä on laitosten pysyvän varainhankinnan vaatimukseen, ja jotta kyseisiin liiketoimiin liittyvä rahoitusriski voidaan ottaa paremmin huomioon.

11. EPV arvioi, olisiko perusteltua alentaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa sellaisten omaisuuserien osalta, joita käytetään jalometallien, kuten kullan, hopean, platinan ja palladiumin selvitys- ja toimituspalveluiden tarjoamista varten, tai sellaisten omaisuuserien osalta, joita käytetään jalometallien, kuten kullan, hopean, platinan ja palladiumin sellaisten rahoitustoimien tarjoamista varten, joiden erääntymisaika on enintään 180 päivää. EPV toimittaa kertomuksensa komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021.”

139) Korvataan 511 artikla seuraavasti:

”511 artikla

Velkaantuneisuus

1. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä,

- a) olisiko aiheellista korottaa O-SII-laitosten vähimmäisomavaraisuusastetta; ja
- b) ovatko 429 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu vastuiden kokonaismäärän määritelmä ja laskentatapa, keskuspankkivarantojen kohtelu mukaan lukien, tarkoituksenmukaisia.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua kertomusta varten komissio ottaa huomioon kansainvälisen kehityksen ja kansainvälisellä tasolla sovitut standardit. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.”

140) Korvataan 513 artikla seuraavasti:

”513 artikla

Makrovakaussäännöt

1. Euroopan komissio tarkastelee viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2022 ja sen jälkeen viiden vuoden välein EJRK:ta ja EPV:tä kuultuaan, ovatko tähän asetukseen ja direktiiviin 2013/36/EU sisältyvät makrovakaussäännöt riittäviä eri sektoreilla, alueilla ja jäsenvaltioissa esiintyvien järjestelmäriskien lieventämiseksi, mukaan lukien arviointi siitä,

- a) ovatko tähän asetukseen ja direktiiviin 2013/36/EU sisältyvät nykyiset makrovakausriskien tehokkaita, toimivia ja läpinäkyviä;
- b) ovatko tähän asetukseen ja direktiiviin 2013/36/EU sisältyvien, samanlaisiin riskeihin kohdennettujen erilaisten makrovakausriskien keskinäinen kattavuus ja mahdolliset päällekkäisyydet tarkoituksenmukaisia, ja ehdottaa tarvittaessa uusia makrovakaussääntöjä;
- c) millainen vuorovaikutus on järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia koskevien kansainvälisesti sovittujen standardien ja tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU säännösten välillä, ja ehdottaa tarvittaessa uusia sääntöjä näiden kansainvälisesti sovittujen standardien huomioon ottamiseksi;
- d) olisiko tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädettyihin makrovakausriskien lisättävä muuntotyypisiä välineitä, kuten lainanottajiin kohdistuvia välineitä, pääomaperusteisten välineiden täydentämiseksi ja välineiden yhdenmukaisen käytön mahdollistamiseksi sisämarkkinoilla; ottaen huomioon se, edellyttääkö tällaisten välineiden käyttöönotto kyseisten välineiden määritelmien ja asiaankuuluvia tietoja koskevan unionin tason raportoinnin yhdenmukaistamista;
- e) olisiko 92 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettu vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus ulotettava koskemaan G-SII-laitosten lisäksi myös muita järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia, olisiko sen kalibroinnin poikettava G-SII-laitosten osalta suoritettavasta kalibroinnista ja olisiko sen kalibroinnin oltava riippuvainen siitä, miten merkittävä laitos on järjestelmän kannalta;
- f) olisiko makrovakaustoimenpiteiden nykyisestä vapaaehtoisesta vastavuoroisuudesta tehtävä pakollista ja onko EJRK:n nykyinen vapaaehtoisen vastavuoroisuuden kehys tälle asianmukainen perusta;
- g) miten unionin ja kansallisille asiaankuuluvilla makrovakaudesta vastaaville viranomaisille voidaan antaa välineitä torjumaan uusia kehittyviä järjestelmäriskkejä, jotka johtuvat luottolaitosten pankkien ulkopuoliseen alaan liittyvistä vastuista, erityisesti johdannaisista ja arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien markkinoista, omaisuudenhoitoalasta ja vakuutusala.

2. Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2022 mennessä ja sen jälkeen viiden vuoden välein EJRK:n ja EPV:n kuulemisen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 1 kohdassa tarkoitettua arvioinnista ja toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen.”

141) Korvataan 514 artikla seuraavasti:

"514 artikla

Johdannaistransaktioiden vastuuarvon laskentamenetelmä

1. EPV antaa viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2023 komissiolle kertomuksen kolmannen osan II osaston 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa tarkoitettujen, johdannaistransaktioiden vastuuarvon laskentamenetelmien vaikutuksesta ja suhteellisesta kalibroinnista.
2. Komissio toimittaa tarvittaessa EPV:n kertomuksen perusteella lainsäädäntöehdotuksen kolmannen osan II osaston 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa tarkoitettujen menetelmien muuttamisesta."

142) Lisätään artikla seuraavasti:

"518 a artikla

Ristikkäisten maksukyvyttömyysmääraysten uudelleentarkastelu

Viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2022 komissio tarkastelee ja arvioi, onko asianmukaista vaatia, että hyväksyttäviä velkoja voidaan alaskirjata laukaisematta ristikkäistä laiminlyöntiä koskevan ehdon soveltamista muihin sopimuksiin, niin että arvon alaskirjauksen vaikuttavuutta voidaan vahvistaa mahdollisimman paljon sekä arvioida sitä, olisiko hyväksyttäviä velkoja koskeva muu kuin ristikkäinen maksukyvyttömyysmääräys sisällytettävä muihin velkoihin sovellettaviin ehtoihin tai sopimuksiin. Kertomukseen ja arvioon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus."

143) Lisätään artikla seuraavasti:

"519 b artikla

Markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset

1. EPV antaa 30 päivään syyskuuta 2019 mennessä kertomuksen markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa sovellettavien kansainvälisten standardien vaikutuksesta laitoksiin unionissa.
2. Komissio antaa 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen tulokset ja kansainväliset standardit ja kolmannen osan IV osaston 1 a ja 1 b luvussa säädetty menetelmä huomioon ottaen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 30 päivään kesäkuuta 2020 mennessä kertomuksen ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen siitä, miten panna täytäntöön kansainväliset standardit markkinariskiä koskevista riittävien omien varojen vaatimuksista."

144) Lisätään kymmenenteen osaan osasto seuraavasti:

"II A OSASTO

SÄÄNTÖJEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

519 c artikla

Noudattamisen apuväline

1. EPV kehittää sähköisen välineen, jonka tarkoituksena on helpottaa tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU noudattamista laitoksissa sekä tämän asetuksen ja kyseisen direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen teknisten sääntelystandardien, teknisten täytäntöönpanostandardien, ohjeiden ja mallien noudattamista laitoksissa.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun välineen on mahdollistettava vähintään se, että kukin laitos
 - a) löytää nopeasti asiaan liittyvät säännökset, joita on noudatettava suhteessa laitoksen kokoon ja liiketoimintamalliin;
 - b) seuraa muutoksia, joita tehdään säädöksiin sekä asiaan liittyviin täytäntöönpanosäännöksiin, ohjeisiin ja malleihin."

145) Muutetaan liite II tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Asetuksen (EU) N:o 648/2012 muutokset

Muutetaan asetus (EU) N:o 648/2012 seuraavasti:

1) Korvataan 50 a artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Keskusvastapuolen on laskettava oletettu pääoma seuraavasti:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot \text{vakavaraisuussuhde}$$

jossa:

K_{CCP} = oletettu pääoma;

i = indeksi, joka kuvaa määritysosaapuolta;

EAD_i = määritysosaapuoleen i liittyvä keskusvastapuolen vastuuarvo, mukaan lukien määritysosaapuolen omat liiketoimet keskusvastapuolen kanssa, määritysosaapuolen takaamat asiakkaan liiketoimet ja kaikki keskusvastapuolen hallussa olevien vakuuksien arvot, myös näitä liiketoimia vastaan maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoitu määritysosaapuolen osuus, joka liittyy arvostukseen sääntelymukaisen raportointipäivän lopussa ennen päivän viimeisen vakuuspyynnön mukaisen vakuuden vaihtamista;

RW = 20 prosentin riskipaino; ja

vakavaraisuussuhde = 8 prosenttia.”

2) Korvataan 50 b artikla seuraavasti:

”50 b artikla

 K_{CCP} :n laskentaa koskevat yleiset säännöt

Edellä olevan 50 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua K_{CCP} :n laskentaa varten sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) keskusvastapuolten on laskettava niiden vastuiden arvo, jotka niillä on määritysosaapuoltensa osalta, seuraavasti:

i) asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista aiheutuvien vastuiden osalta keskusvastapuolen on laskettava arvo mainitun asetuksen kolmannen osan II osaston 6 luvun 3 jaksossa vahvistetun menetelmän mukaisesti käyttämällä 10 pankkipäivän riskivakuusjaksoa;

ii) asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdan b alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista aiheutuvien vastuiden osalta keskusvastapuolen on laskettava arvo (EAD_i) seuraavalla kaavalla:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

jossa:

EAD_i = vastuuarvo;

i = indeksi, joka kuvaa määritysosaapuolta;

$EBRM_i$ = vastuuarvo ennen riskin vähentämistä eli sama kuin keskusvastapuolella määritysosaapuolen i osalta oleva vastuuarvo, joka aiheutuu kaikista kyseisen määritysosaapuolen kanssa toteutetuista sopimuksista ja liiketoimista, jotka on laskettu ottamatta huomioon kyseisen määritysosaapuolen asettamaa vakuutta;

IM_i = määritysosaapuolen i keskusvastapuolelle asettama alkumarginaali;

DF_i = maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoitu määritysosaapuolen i osuus.

Kaikki tämän kaavan arvot liittyvät arvostukseen päivän päättyessä ennen päivän viimeisen vakuuspyynnön mukaisen vakuuden vaihtamista;

- iii) asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan kolmannessa virkkeessä tarkoitetuissa tilanteissa keskusvastapuolen on laskettava kyseisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettujen liiketoimien arvo tämän artiklan a alakohdan ii alakohdassa vahvistetun kaavan mukaisesti ja määritettävä EBRM_i mainitun asetuksen kolmannen osan V osaston mukaisesti;
- b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisalaan kuuluvien laitosten osalta nettoutusryhmät ovat samat kuin mainitun asetuksen 272 artiklan 4 alakohdassa;
- c) jos keskusvastapuolella on yhteen tai useampaan keskusvastapuoleen liittyviä vastuuta, sen on käsiteltävä tällaiset vastuut ikään kuin ne olisivat määritysosapuoliin liittyviä vastuuta ja sisällytettävä kyseisiltä keskusvastapuolilta saatu mahdollinen vakuus tai niiltä saadut ennakkoon rahastoidut osuudet K_{CCP} -n laskentaan;
- d) jos keskusvastapuolella on käytössä määritysosapuoltensa kanssa sitovat sopimusjärjestelyt, joiden ansiosta se voi käyttää osaa määritysosapuoliltaan saamistaan alkumarginaalista tai koko alkumarginaalin ikään kuin kyseessä olisivat ennakkoon rahastoidut osuudet, keskusvastapuolen on pidettävä kyseistä alkumarginaalia ennakkoon rahastoituna osuutena 1 kohdan mukaista laskentaa varten, eikä alkumarginaalina;
- e) jos vakuus koskee tiliä, joka sisältää useamman kuin yhden asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tyyppisen sopimuksen tai liiketoimen, keskusvastapuolten on jaettava tapauksen mukaan määritysosa-puoltensa tai asiakkaidensa asettama alkumarginaali suhteessa kyseisentyyppisten sopimusten ja liiketoimien EAD:ihin, jotka on laskettu tämän kohdan a alakohdan mukaisesti, ottamatta alkumarginaalia laskennassa huomioon;
- f) jos keskusvastapuolella on useampi kuin yksi maksukyvyttömyysrahasto, sen on suoritettava laskenta kunkin maksukyvyttömyysrahaston osalta erikseen;
- g) jos määritysosapuoli tarjoaa asiakkaille määrityspalveluja ja määritysosapuolen asiakkaiden liiketoimet ja vakuudet pidetään määritysosapuolen omasta liiketoiminnasta erillisillä alatileillä, keskusvastapuolten on laskettava EAD_i erikseen kullekin alatilille ja laskettava määritysosapuolen kokonais-EAD_i asiakkaiden alatilien EAD:iden ja määritysosapuolen oman liiketoiminnan alatilin EAD:n summana;
- h) jos f alakohtaa sovellettaessa DF_i:tä ei jaeta asiakkaiden alatilien ja määritysosapuolen oman liiketoiminnan alatilien kesken, keskusvastapuolten on jaettava DF_i alatilikohtaisesti sen mukaan, mikä on kyseisen alatilin alkumarginaalin osuus suhteessa määritysosapuolen asettamaan tai sen puolesta asetettuun alkumarginaaliin;
- i) keskusvastapuolet eivät saa suorittaa 50 a artiklan 2 kohdan mukaista laskentaa, jos maksukyvyttömyysrahasto kattaa ainoastaan käteistransaktiot.

Sovellettaessa tämän artiklan a alakohdan ii alakohtaa keskusvastapuolen on käytettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 223 artiklassa määritettyä menetelmää, johon kuuluu mainitun asetuksen 224 artiklassa vahvistettuja valvojan määrittämiä vakioarvon leikkauksia, vastuuarvon laskemiseksi.”

3) Kumotaan 50 c artiklan 1 kohdan d ja e alakohta.

4) Kumotaan 50 d artiklan c alakohta.

5) Korvataan 89 artiklan 5 a kohta seuraavasti:

”5 a. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 497 artiklassa vahvistetun siirtymäkauden aikana kyseisessä artiklassa tarkoitettujen keskusvastapuolen on sisällytettävä tietoihin, jotka sen on raportoitava tämän asetuksen 50 c artiklan 1 kohdan mukaisesti, asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 140 alakohdassa määritellyn määritysosa-puoliltaan saamansa alkumarginaalin kokonaismäärä, kun molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- a) keskusvastapuolella ei ole maksukyvyttömyysrahastoa;
- b) keskusvastapuolella ei ole käytössä sellaista sitovaa järjestelyä määritysosapuoltensa kanssa, jonka ansiosta se voi käyttää kyseisiltä määritysosapuoliltaan saamansa koko alkumarginaalin tai osan siitä ennakkoon rahastoitujen osuuksien tapaan.”

3 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Tätä asetusta sovelletaan 28 päivästä kesäkuuta 2021 3–8 kohdassa luetelluin poikkeuksin.
3. Tämän asetuksen 1 artiklan seuraavia alakohtia sovelletaan 27 päivästä kesäkuuta 2019:
 - a) 1 alakohta, joka sisältää soveltamisalaa ja valvontavaltuuksia koskevat säännökset;
 - b) 2 alakohta, joka sisältää määritelmät, paitsi jos ne liittyvät yksinomaan säännöksiin, joita sovelletaan tämän artiklan mukaisesti muusta päivästä tämän artiklan mukaisesti, missä tapauksessa niitä sovelletaan tällaisesta muusta päivästä;
 - c) 3 alakohdan b alakohta, 6 alakohdan c alakohta, 8 alakohta, asetuksen (EU) N:o 575/2013 13 artiklan osalta 9 alakohta, asetuksen (EU) N:o 575/2013 18 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan osalta 12 alakohta, 14–17 alakohta, 19–44 alakohta, 47 alakohta sekä 128 ja 129 alakohta, jotka sisältävät omia varoja koskevat säännökset sekä säännökset omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien uusien vaatimusten käyttöönotosta;
 - d) 9 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 14 artiklassa säädettyjen uusien arvopaperistamissääntöjen vaikutusta koskevien säännösten osalta;
 - e) 57 alakohta, joka sisältää säännökset kansainvälisten kehityspankkien riskipainoista, ja 58 alakohta, joka sisältää säännökset kansainvälisten organisaatioiden riskipainoista;
 - f) asetuksen (EU) N:o 575/2013 104 b artiklan osalta 53 alakohta, 89 ja 90 alakohta, 118 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 430 b artiklan osalta ja 124 alakohta, joka sisältää säännökset markkinariskiä koskevistä ilmoittamisvaatimuksista;
 - g) 130 alakohta, joka sisältää säännökset keskusvastapuoleen liittyviä vastuita koskevien omien varojen vaatimuksista;
 - h) 133 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 500 artiklassa vahvistettujen suurien realisointimääriä koskevien säännösten osalta;
 - i) 134 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 501 b artiklan osalta, joka sisältää säännökset ilmoittamista koskevasta vapautuksesta;
 - j) 144 alakohta, joka sisältää säännökset noudattamisen apuvälineestä;
 - k) säännökset, joissa edellytetään, että Euroopan valvontaviranomaiset tai EJRK toimittavat komissiolle teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien luonnokset ja kertomukset; säännökset, joissa edellytetään, että komissio laatii kertomuksia; säännökset, joissa komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä tai täytäntöönpanosäädöksiä; uudelleentarkastelua ja säädösehdotuksia koskevat säännökset ja säännökset, joissa edellytetään, että Euroopan valvontaviranomaiset antavat ohjeita, eli 2 alakohdan b alakohta; 12 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 18 artiklan 9 kohdan osalta; 18 alakohdan b alakohta; 31 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 7 kohdan osalta; 38 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 78 a artiklan 3 kohdan osalta; 57 alakohdan b alakohta; 60 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 124 artiklan 4 ja 5 kohdan osalta; 63 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 132 a artiklan 4 kohdan osalta; 67 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 164 artiklan 8 ja 9 kohdan osalta; 74 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 277 artiklan 5 kohdan 279 a artiklan 3 kohdan osalta; 89 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 artiklan 9 kohdan osalta; 90 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 u artiklan 5 kohdan, 325 w artiklan 8 kohdan, 325 ap artiklan 3 kohdan, 325 az artiklan 8 ja 9 kohdan, 325 bd artiklan 7 kohdan, 325 be artiklan 3 kohdan, 325 bf artiklan 9 kohdan, 325 bg artiklan 4 kohdan, 325 bh artiklan 3 kohdan, 325 bk artiklan 3 kohdan, 325 bp artiklan 12 kohdan osalta; 93 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 390 artiklan 9 kohdan osalta;
 - 94 alakohta; 96 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 394 artiklan 4 kohdan osalta; 98 alakohdan b alakohta; 104 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 403 artiklan 4 kohdan osalta; 109 alakohdan b alakohta; 111 alakohdan b alakohta; 118 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 430 artiklan 7 ja 8 kohdan, 430 b artiklan 6 kohdan ja

430 c artiklan osalta; 119 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 432 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 434 a artiklan osalta; 123 alakohta; 124 alakohta; 125 alakohta; 134 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 501 a artiklan 4 ja 5 kohdan osalta; 135 alakohta; 136 alakohta; 137 alakohta; 138 alakohta; 139 alakohta; 140 alakohta; 141 alakohta asetuksen (EU) N:o 575/2013 514 artiklan 1 kohdan osalta; 142 alakohta ja 143 alakohta.

Säännöksiä, jotka koskevat julkistamista ja raportointia, sovelletaan sen vaatimuksen soveltamispäivästä, johon julkistaminen tai raportointi liittyy, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan f alakohdan soveltamista.

4. Tämän asetuksen 1 artiklan seuraavia alakohtia sovelletaan 28 päivästä joulukuuta 2020:

- a) 6 alakohdan a, b ja d alakohta, asetuksen (EU) N:o 575/2013 18 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 2–8 kohdan osalta 7 alakohta ja 12 alakohta, jotka sisältävät säännökset varovaisuusperiaatteen mukaisesta konsolidoinnista;
- b) 60 alakohta, joka sisältää kiinteistövuokudellisia vastuita koskevat säännökset, 67 alakohta, joka sisältää tappio-osuutta koskevat säännökset, ja 122 alakohta, joka sisältää jäsenvaltioiden tasolla havaittua makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä koskevat säännökset.

5. Tämän asetuksen 1 artiklan 46 alakohdan b alakohtaa, joka sisältää uuden omia varoja koskevan vaatimuksen käyttöönottoa G-SII-laitoksille koskevat säännökset, sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2022.

6. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 104 a artiklan osalta 53 alakohtaa sekä tämän asetuksen 1 artiklan 55 ja 69 alakohtaa, joka sisältää säännökset uusien markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten käyttöönotosta, sovelletaan 28 päivästä kesäkuuta 2023.

7. Tämän asetuksen 1 artiklan 18 alakohtaa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 36 artiklan 1 kohdan b alakohdan, joka sisältää poikkeusta varovaisesti arvostettujen ohjelmistohyödykkeiden vähentämisestä koskevan säännöksen, osalta 12 kuukauden kuluttua asetuksen (EU) N:o 575/2013 36 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien voimaantulopäivästä.

8. Tämän asetuksen 1 artiklan 126 alakohtaa, joka sisältää säännökset omistusosuuksien vähennyksiä koskevista poikkeuksista, sovelletaan taannehtivasti 1 päivästä tammikuuta 2019.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

LIIITE

Muutetaan liite II seuraavasti:

1) Korvataan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) korko-optiot;”

2) Korvataan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) valuuttaoptiot;”

3) Korvataan 3 alakohta seuraavasti:

”3. Tämän liitteen 1 kohdan a–e alakohdassa ja 2 kohdan a–d alakohdassa mainittujen sopimusten luonteiset muita kohde-etuuksia ja indeksejä koskevat sopimukset. Tämä käsittää vähintään kaikki direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C osan 4–7, 9, 10 ja 11 kohdassa yksilöidyt välineet, jotka eivät muutoin sisälly tämän liitteen 1 tai 2 kohtaan.”

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/877,**annettu 20 päivänä toukokuuta 2019,****asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä julkaisi 9 päivänä marraskuuta 2015 kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskevan asiakirjan, jäljempänä 'TLAC-standardi', jonka G-20-maat hyväksyivät marraskuussa 2015. TLAC-standardin tavoitteena on varmistaa, että maailmanlaajuisilla järjestelmän kannalta merkittävillä pankeilla, joista käytetään unionin kehyksessä nimitystä maailmanlaajuiset järjestelmän kannalta merkittävät laitokset, jäljempänä 'G-SII-laitokset', on tarvittava tappionkattamis- ja pääomapohjan vahvistamiskyky, joka auttaa varmistamaan, että kyseiset laitokset voivat jatkaa kriittisiä toimintoja kriisiratkaisun aikana ja välittömästi sen jälkeen vaarantamatta veronmaksajien varoja eli julkisia varoja tai rahoitusvakautta. Komissio sitoutui 24 päivänä marraskuuta 2015 antamassaan tiedonannossa "Pankkiunionin toteuttaminen" esittämään vuoden 2016 loppuun mennessä säädösehdotuksen, jolla TLAC-standardi voidaan panna unionin lainsäädännössä täytäntöön kansainvälisesti sovittuun määräaikaan eli vuoteen 2019 mennessä.
- (2) Kun TLAC-standardi pannaan unionin lainsäädännössä täytäntöön, on otettava huomioon nykyinen laitoskohtainen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus (minimum requirement for own funds and eligible liabilities), jäljempänä 'MREL-vähimmäisvaatimus', jota sovelletaan kaikkiin unioniin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, jäljempänä 'laitokset', sekä kaikkiin muihin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU ⁽⁴⁾ määriteltyihin yhteisöihin, jäljempänä 'yhteisöt'. Koska sekä TLAC-standardilla että MREL-vähimmäisvaatimuksella on sama tavoite eli sen varmistaminen, että unioniin sijoittautuneiden laitosten ja yhteisöjen tappionkattamiskyky ja pääomapohjan vahvistamiskyky ovat riittävät, näiden kahden vaatimuksen olisi oltava yleistä kehystä täydentäviä osatekijöitä. Käytännössä G-SII-laitoksia koskeva TLAC-standardin mukainen yhdenmukaistettu vähimmäistaso, jäljempänä 'TLAC-vähimmäisvaatimus',

⁽¹⁾ EUVL C 34, 31.1.2018, s. 17.

⁽²⁾ EUVL C 209, 30.6.2017, s. 36.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2019.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisiratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

olisi otettava käyttöön unionin lainsäädännössä muuttamalla asetusta (EU) N:o 575/2013 ⁽⁵⁾ ja G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen korotus ja muita kuin G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen vaatimus eli MREL-vähimmäisvaatimus olisi otettava käyttöön tekemällä kohdennettuja muutoksia direktiiviin 2014/59/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 806/2014 ⁽⁶⁾.

Asetuksen (EU) N:o 806/2014, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, laitosten ja yhteisöjen tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä koskevia säännöksiä olisi sovellettava johdonmukaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2013/36/EU ⁽⁷⁾ ja 2014/59/EU säännösten kanssa.

- (3) Jos yhteiseen kriisintarkaisumekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa ei ole yhdenmukaistettuja sääntöjä TLAC-standardin täytäntöönpanossa, se aiheuttaa lisäkustannuksia ja oikeudellista epävarmuutta ja vaikeuttaa velan arvон alentamisen soveltamista rajojen yli toimivissa laitoksissa ja yhteisöissä. Yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttuminen johtaa myös kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla, koska voimassa olevien vaatimusten ja TLAC-standardin noudattamisesta laitoksille ja yhteisöille aiheutuvat kustannukset saattavat vaihdella yhteiseen kriisintarkaisumekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa huomattavasti. Siksi on välttämätöntä poistaa tällaiset sisämarkkinoiden toiminnan esteet ja välttää kilpailun vääristymiset, joita aiheutuu, jos TLAC-standardin täytäntöönpanoa varten ei ole laadittu yhdenmukaistettuja sääntöjä. Tämän vuoksi asianmukainen oikeusperusta tälle asetukselle on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla.
- (4) TLAC-standardin mukaisesti asetuksessa (EU) N:o 806/2014 olisi jatkossakin tunnustettava kriisintarkaisu-strategioina sekä yhden kriisintarkaisuviranomaisen malli että usean kriisintarkaisuviranomaisen malli. Yhden kriisintarkaisuviranomaisen mallissa kriisintarkaisun kohteena on ainoastaan yksi konserniyhteisö, yleensä emoyritys, kun taas muut konsernin yhteisöt, yleensä operatiiviset tytäryritykset, eivät kuulu kriisintarkaisun piiriin vaan niiden tappiot ja pääomapohjan vahvistamistarpeet siirretään kriisintarkaisun kohteena olevalle yhteisölle. Usean kriisintarkaisuviranomaisen mallissa kriisintarkaisun kohteena voisi olla useampia konserniyhteisöjä. On tärkeää määrittää selvästi kriisintarkaisun kohteena olevat yhteisöt, jäljempänä 'kriisintarkaisun kohteena olevat yhteisöt', eli yhteisöt, joihin kriisintarkaisu-toimia voitaisiin soveltaa, sekä niihin kuuluvat tytäryritykset, yhdessä jäljempänä 'kriisintarkaisun kohteena olevat konsernit', jotta haluttua kriisintarkaisu-strategiaa voidaan soveltaa tehokkaasti. Määrittäminen on tärkeää myös siksi, että voidaan määritellä tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä koskevien sääntöjen soveltamisen taso, jota laitosten ja yhteisöjen olisi noudatettava. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön käsitteet 'kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö' ja 'kriisintarkaisun kohteena oleva konserni' ja muuttaa asetusta (EU) N:o 806/2014 konsernin kriisintarkaisu-suunnitelman osalta siten, että siinä nimenomaisesti edellytetään, että yhteinen kriisintarkaisuneuvosto, jäljempänä 'kriisintarkaisuneuvosto', määrittää kriisintarkaisun kohteena olevat yhteisöt ja kriisintarkaisun kohteena olevat konsernit konsernin sisällä ja tarkastelee asianmukaisesti suunniteltujen toimien vaikutuksia konsernin sisällä konsernin kriisintarkaisun tehokkuuden varmistamiseksi.
- (5) Kriisintarkaisuneuvoston olisi varmistettava, että laitosten ja yhteisöjen kyky kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa on riittävä, jotta kriisintarkaisu-tapauksessa tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen onnistuvat sujuvasti ja nopeasti niin, että vaikutus veronmaksajiin ja rahoitusvakauteen on mahdollisimman vähäinen. Tämä voidaan saavuttaa siten, että laitokset noudattavat asetuksessa (EU) N:o 806/2014 vahvistettua laitoskohtaista MREL-vähimmäisvaatimusta.
- (6) Jotta nimittäjät, joilla mitataan laitosten ja yhteisöjen kykyä kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa, voidaan sovittaa yhteen TLAC-standardin vastaavien nimittäjien kanssa, MREL-vähimmäisvaatimus olisi ilmaistava prosenttiosuutena kyseisen laitoksen tai yhteisön kokonaisriskin määrästä ja vastuiden kokonaismäärästä, ja laitosten ja yhteisöjen olisi täytettävä molempien perusteella lasketut tasot samanaikaisesti.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkaisua varten yhteisen kriisintarkaisumekanismiin ja yhteisen kriisintarkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (7) Unioniin sijoittautuneiden laitosten ja yhteisöjen tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi, myös maailmanlaajuisesti, MREL-vähimmäisvaatimusta koskevat alentamiskelpoisten velkojen hyväksyttävyysskriteerit olisi sovitettava yhteen asetuksessa (EU) N:o 575/2013 TLAC-vähimmäisvaatimuksen osalta vahvistettujen kriteerien kanssa, mutta soveltaen tässä asetuksessa säädettyjä täydentäviä mukautuksia ja vaatimuksia. Etenkin tietyt velkainstrumentit, jotka sisältävät kytketyn johdannaisosan, kuten tietyt strukturoidut velkakirjat, olisi hyväksyttävä tietyin edellytyksin MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi siltä osin kuin niiden kiinteä tai kasvava pääomamäärä voidaan maksaa takaisin etukäteen tiedossa olevana erääntymispäivänä ja ainoastaan lisätuotto on yhdistetty kyseiseen johdannaisosaan ja on riippuvainen referenssiomaisuuserän tuotosta. Näiden edellytysten osalta kyseisten velkainstrumenttien odotetaan olevan kriisinratkaisussa tappioita vahvasti kattavia ja helposti alennettavissa. Jos laitoksilla tai yhteisöillä on hallussaan omia varoja enemmän kuin niiden omien varojen vaatimuksissa edellytetään, tämän seikan ei sinänsä pitäisi vaikuttaa MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittämistä koskeviin päätöksiin. Lisäksi olisi oltava mahdollista, että laitokset ja yhteisöt täyttävät minkä tahansa osan MREL-vähimmäisvaatimuksistaan omilla varoilla.
- (8) MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi käytettävien velkojen määritelmään sisältyvät periaatteessa kaikki velat, jotka johtuvat saamisista tavanomaisilta vakuudettomilta velkojilta (muut kuin etuoikeudeltaan huonommat velat), paitsi jos ne eivät täytä tässä asetuksessa säädettyjä erityisiä hyväksyttävyysskriteerejä. Jotta laitosten ja yhteisöjen purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksia parannettaisiin käyttämällä tehokkaasti velan arvon alentamista, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimus täytetään omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla, erityisesti jos on olemassa selviä viitteitä siitä, että velkojat, joita velan arvon alentaminen koskee, kärsivät kriisinratkaisussa todennäköisesti suurempia tappioita kuin ne kärsisivät tavanomaisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä. Kriisinratkaisuneuvoston olisi arvioitava, onko tarpeen vaatia laitoksilta ja yhteisöiltä MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämistä omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla, jos velan arvon alentamisen soveltamisen ulkopuolelle rajattujen velkojen määrä saavuttaa tietyn raja-arvon velkaluokassa, joka sisältää MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisesti hyväksyttävät velat. Laitosten ja yhteisöjen olisi täytettävä MREL-vähimmäisvaatimus omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla siinä määrin kuin on tarpeen sen estämiseksi, että niiden velkojien kärsimät tappiot olisivat suuremmat kuin mitä velkojat muutoin kärsisivät tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- (9) Se, että kriisinratkaisuneuvosto vaatii velkainstrumenttien etuoikeusaseman muuttamista MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, ei saisi vaikuttaa mahdollisuuteen täyttää TLAC-vähimmäisvaatimus osittain muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla velkainstrumenteilla asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti TLAC-standardissa sallitulla tavalla. Kun kyseessä ovat G-SII-laitosten kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt, kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin, joiden varat ovat yli 100 miljardia euroa, kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt (kokoluokaltaan suurimmat pankit) ja sellaiset kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin, joiden varat ovat alle 100 miljardia euroa, kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt, jotka kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen mukaan aiheuttavat todennäköisesti järjestelmäriskin kaatuessaan, ja kun otetaan huomioon talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista, hyväksyttävien velkojen rajallinen pääsy pääomamarkkinoille ja ydinpääomaan (CET1) turvautuminen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimuksen osa, joka on yhtä kuin asetuksen (EU) N:o 806/2014, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu tappioiden kattamista ja pääomapohjan vahvistamista koskeva taso, täytetään omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla, mukaan luettuina omat varat, joita käytetään direktiivissä 2013/36/EU säädetyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen noudattamiseen.
- (10) Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pyynnöstä kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava alentaa omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla täytettävää osaa MREL-vähimmäisvaatimuksesta enintään siihen rajaan asti, joka edustaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 3 kohdan nojalla mahdollisen vähennyksen osuutta suhteessa kyseisessä asetuksessa säädettyyn TLAC-vähimmäisvaatimukseen. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimus täytetään omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla siinä määrin kuin omien varojen ja hyväksyttävien velkojen erien muodossa laskettava vaadittavan huonomman etuoikeusaseman yleinen taso, joka johtuu laitosten ja yhteisöjen veloitteesta noudattaa TLAC-vähimmäisvaatimusta, MREL-vähimmäisvaatimusta ja tapauksen mukaan direktiivin 2013/36/EU mukaista yhteenlaskettua puskurivaatimusta, ei ylitä asetuksen (EU) N:o 806/2014, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua tappioiden kattamista ja pääomapohjan vahvistamista koskevaa tasoa tai ensimmäisen ja toisen pilarin vakavaraisuusvaatimuksiin ja yhteenlaskettuun puskurivaatimukseen perustuvan tässä asetuksessa säädetyn laskukaavan tuloksena saatavaa tasoa, sen mukaan kumpi näistä kahdesta on korkeampi.
- (11) Kun kyseessä ovat tietyt kokoluokaltaan suurimmat pankit, kriisinratkaisuneuvoston olisi arvioimiaan edellytyksiä soveltaen rajoitettava etuoikeusasemaa koskevan vähimmäisvaatimuksen taso tiettyyn raja-arvoon, ottaen huomioon myös mahdollinen vaara siitä, että kyseisten laitosten liiketoimintamalliin kohdistuu suhteettomia vaikutuksia. Tämä rajoitus ei saisi vaikuttaa mahdollisuuteen asettaa toisen pilarin etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen kautta sellainen etuoikeusasemaa koskeva vaatimus, joka ylittää tämän raja-arvon ja johon

sovelletaan myös toiseen pilariin sovellettavia edellytyksiä, vaihtoehtoisten kriteerien, nimittäin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteiden tai kriisinratkaisustrategian toteutettavuuden ja uskottavuuden taikka laitoksen riskialttiuden, perusteella.

- (12) MREL-vähimmäisvaatimuksen avulla laitosten ja yhteisöjen olisi pystyttävä kattamaan tapauksen mukaan kriisinratkaisussa tai elinkelvottomaksi todettaessa odotetut tappiot ja vahvistamaan pääomapohjaa kriisinratkaisusuunnitelmassa esitettyjen toimien täytäntöönpanon tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen. Kriisinratkaisuneuvoston olisi näiden valitseman kriisinratkaisustrategian pohjalta perusteltava asianmukaisesti asetetun MREL-vähimmäisvaatimuksen taso ja uudelleentarkastettava kyseistä tasoa ilman aiheutonta viivytystä, jotta se vastaa mahdollisia muutoksia direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun vaatimuksen tasossa. Asetetun MREL-vähimmäisvaatimuksen tason olisi oltava summa, joka saadaan laskemalla yhteen kriisinratkaisun odotetut tappiot, jotka vastaavat laitoksen tai yhteisön omia varoja koskevaa vaatimusta, ja pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, jonka avulla laitos tai yhteisö voi kriisinratkaisun jälkeen tai alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämisen jälkeen täyttää toimiluvan jatkumisen edellyttämät omia varoja koskevat vaatimukset, jotta se voi jatkaa toimintaansa valitun kriisinratkaisustrategian mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvoston olisi tehtävä pääomapohjan vahvistamista koskeviin määriin tarkistuksia alas- tai ylöspäin kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetystä toimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella.
- (13) Kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava korottaa pääomapohjan vahvistamiseen käytettävää määrää sen varmistamiseksi, että markkinoilla säilyy riittävä luottamus laitosta tai yhteisöä kohtaan kriisinratkaisusuunnitelmassa esitettyjen toimien täytäntöönpanon jälkeen. Markkinaluottamuspuskurin vaadittavan tason olisi oltava sellainen, että laitos tai yhteisö voi edelleen täyttää toimiluvan ehdot tarkoituksenmukaisen ajanjakson ajan, muun muassa kattaa toimintansa uudelleenjärjestelyä koskevat kulut kriisinratkaisun jälkeen sekä säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen. Markkinaluottamuspuskuri olisi vahvistettava direktiivin 2013/36/EU mukaisen yhteenlasketun puskurivaatimuksen osan perusteella. Kriisinratkaisuneuvoston olisi tarkistettava markkinaluottamuspuskurin tasoa alaspäin, jos matalampi taso riittää varmistamaan markkinoiden riittävän luottamuksen, tai sen olisi tarkistettava kyseistä tasoa ylöspäin, jos korkeampi taso on tarpeen sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisusuunnitelmassa esitettyjen toimien jälkeen yhteisö edelleen täyttää toimilupansa ehdot tarkoituksenmukaisen ajanjakson ajan ja säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen.
- (14) Kriisinratkaisuneuvoston olisi komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075⁽⁸⁾ mukaisesti tutkittava yksittäisen laitoksen tai yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisten instrumenttien sijoittajapohja. Jos merkittävä osa laitoksen tai yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisista instrumenteista on sellaisten vähittäissijoittajien hallussa, jotka eivät välttämättä ole saaneet asianmukaista kuvaa merkityksellisistä riskeistä, tämä voisi sinänsä olla purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien este. Jos lisäksi suuri osa laitoksen tai yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisista instrumenteista on muiden laitosten tai yhteisöjen hallussa, alaskirjauksen tai muuntamisen vaikutukset järjestelmään voisivat myös olla purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien este. Jos kriisinratkaisuneuvosto havaitsee tietyn sijoittajapohjan koosta ja luonteesta johtuvan purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteen, sen olisi voitava kehottaa laitosta tai yhteisöä puuttumaan kyseiseen esteeseen.
- (15) G-SII-laitosten purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien parantamiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava määrätä niille laitoskohtainen MREL-vähimmäisvaatimus asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyin TLAC-vähimmäisvaatimuksen lisäksi. Tällainen laitoskohtainen MREL-vähimmäisvaatimus olisi otettava käyttöön, jos TLAC-vähimmäisvaatimus ei riitä kattamaan tappioita ja vahvistamaan G-SII-laitoksen pääomapohjaa valitun kriisinratkaisustrategian mukaisesti.
- (16) MREL-vähimmäisvaatimuksen tasoa määritettäessä kriisinratkaisuneuvoston olisi otettava huomioon laitoksen tai yhteisön merkitys järjestelmän kannalta ja sen kaatumisen mahdolliset haitalliset vaikutukset rahoitusvakautteen. Kriisinratkaisuneuvoston olisi otettava huomioon, että G-SII-laitokset ja muut vastaavat osallistuvissa jäsenvaltioissa toimivat järjestelmän kannalta merkittävät laitokset tai yhteisöt tarvitsevat tasapuoliset toimintaedellytykset. Siksi niiden laitosten tai yhteisöjen MREL-vähimmäisvaatimusten, jotka eivät ole G-SII-laitoksia mutta

⁽⁸⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2016/1075, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritellään elvytysuunnitelmien, kriisinratkaisusuunnitelmien ja konsernien kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö, vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava elvytysuunnitelmien ja konsernien elvytysuunnitelmien osalta, konsernin rahoitustuen edellytykset, riippumattomia arvioijia koskevat vaatimukset, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa, ilmoitusvaatimuksiin ja keskeyttämisilmoitukseen liittyvät menettelyt ja sisältö ja kriisinratkaisukollegioiden operatiivinen toiminta (EUVL L 184, 8.7.2016, s. 1).

jotka ovat osallistuvissa jäsenvaltioissa järjestelmän kannalta yhtä merkittäviä kuin G-SII-laitokset, ei pitäisi poiketa tasoltaan ja muodoltaan suhteettoman paljon G-SII-laitoksille yleisesti asetetusta MREL-vähimmäisvaatimuksesta.

- (17) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin, jotka on määritelty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi, pitäisi soveltaa MREL-vähimmäisvaatimusta ainoastaan kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla. Tämä tarkoittaa, että kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt olisi velvoitettava MREL-vähimmäisvaatimuksensa täyttämiseksi laskemaan liikkeeseen hyväksyttävistä instrumentteista ja eriä sellaisille ulkopuolisille kolmannen osapuolen velkojille, joiden osalta velan arvoa alennettaisiin, jos kriisinratkaisu käynnistetään kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta.
- (18) Sellaisen laitoksen tai yhteisöjen, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi täytettävä MREL-vähimmäisvaatimus yksittäisten laitosten tasolla. Tällaisten laitosten tai yhteisöjen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen olisi yleisesti ottaen katettava näiden laitosten tai yhteisöjen tappionkattamistarpeet ja pääomapohjan vahvistamistarpeet siten, että ne hankkivat suoraan tai välillisesti kyseisten laitosten tai yhteisöjen liikkeeseen laskemia omien varojen instrumentteja ja hyväksyttävistä velkainstrumentteista ja alaskirjaavat tai muuntavat ne omistusinstrumenteiksi, kun kyseiset laitokset tai yhteisöt eivät enää ole elinkelpoisia. Sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin sovellettavaa MREL-vähimmäisvaatimusta, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi sovellettava yhdessä ja johdonmukaisesti niiden vaatimusten kanssa, joita sovelletaan kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin. Näin kriisinratkaisuneuvosto voisi purkaa kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin asettamatta sen tiettyjä tytäryrityksiä kriisinratkaisun kohteeksi ja estää siten markkinoihin kohdistuvat mahdollisesti haitalliset vaikutukset. MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisessa sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi noudatettava valittua kriisinratkaisustrategiaa ja soveltamisella ei pitäisi etenäkään muuttaa laitosten tai yhteisöjen ja niiden kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin välisiä omistussuhteita sen jälkeen, kun näiden laitosten tai yhteisöjen pääomapohjaa on vahvistettu.
- (19) Jos sekä kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys että sen tytäryritykset ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava luopua sellaisiin tytäryrityksiin sovellettavan MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, tai sallia, että ne täyttävät MREL-vähimmäisvaatimuksen emoyrityksen ja sen tytäryritysten välisillä vakuudellisilla takauksilla, jotka lankeavat maksettaviksi sellaisten ajallisten edellytysten täytyessä, jotka vastaavat hyväksyttävien velkojen alaskirjaukseen tai muuntamiseen oikeuttavia edellytyksiä. Takauksen kattavan vakuuden likviditeetin olisi oltava erittäin korkea ja siihen liittyvän luotto- ja markkinariskin olisi oltava minimaalinen.
- (20) Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetään, että toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua tiettyjen vakavaraisuus- ja maksuvalmiusvaatimusten soveltamisesta keskusyhteisöön pysyvästi kuuluviin luottolaitoksiin, jäljempänä 'osuustoiminnalliset verkostot', jos tietyt erityisedellytykset täyttyvät. Tällaisten osuustoiminnallisten verkostojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava luopua MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta, jota sovelletaan tällaisiin luottolaitoksiin ja keskusyhteisöön samanlaisin edellytyksin kuin asetuksessa (EU) N:o 575/2013 on säädetty, jos luottolaitokset ja keskusyhteisö ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon. Kriisinratkaisuneuvoston olisi myös voitava kohdella luottolaitoksia ja keskusyhteisöä kokonaisuutena arvioidessaan kriisinratkaisuedellytyksiä yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden perusteella. Kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava varmistaa, että koko kriisinratkaisun kohteena oleva konserni täyttää ulkoisen MREL-vaatimuksen eri tavoin, kunkin konsernin yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden perusteella, laskemalla niiden yhteisöjen hyväksyttävät velat, joita kriisinratkaisuneuvosto vaatii kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti laskemaan liikkeeseen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi hyväksyttävistä instrumentteista kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin ulkopuolella.
- (21) Toimivaltaisten viranomaisten, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten ja kriisinratkaisuneuvoston olisi puututtava asianmukaisesti kaikkiin TLAC-vähimmäisvaatimuksen ja MREL-vähimmäisvaatimuksen rikkomisiin ja korjattava puutteet. Koska kyseisten vaatimusten rikkominen voi olla este laitoksen tai konsernin purkamiselle, purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteiden poistamista koskevia nykyisiä menettelyjä olisi lyhennettävä, jotta mahdollisiin vaatimusten rikkomisiin voitaisiin puuttua ripeästi. Kriisinratkaisuneuvoston olisi myös voitava vaatia, että laitokset tai yhteisöt muuttavat hyväksyttävien instrumenttien ja erien maturiteetti-profiilia sekä valmistelevat ja toteuttavat suunnitelmat vaatimustenmukaisuuden palauttamiseksi. Kriisinratkaisuneuvoston olisi myös voitava kieltää tietyt voiton- tai muut jaot, jos se katsoo, että laitos tai yhteisö ei täytä direktiivin 2013/36/EU mukaisia yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia, kun ne otetaan huomioon MREL-vähimmäisvaatimuksen lisäksi.

- (22) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, erityisesti omistusoikeutta ja elinkeinovapautta, ja sitä on sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (23) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli vahvistaa unionin elvytys- ja kriisintarkaisukehystä koskevia yhdenmukaisia sääntöjä laitosten ja yhteisöjen osalta, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi hyväksyä tämän asetuksen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (24) Jotta voidaan varmistaa asianmukainen määräaika tämän asetuksen soveltamiseksi, tätä asetusta olisi sovellettava 28 päivästä joulukuuta 2020,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 806/2014 seuraavasti:

1) Muutetaan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan 21 alakohta seuraavasti:

"21) "tytäryrityksellä" asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä, ja tämän asetuksen 8 artiklan, 10 artiklan 10 kohdan, 12–12 k artiklan, 21 artiklan ja 53 artiklan soveltamiseksi tämän kohdan 24 b alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin kriisintarkaisun kohteena oleviin konserneihin se sisältää myös tarpeen mukaan keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvat luottolaitokset, itse keskusyhteisön sekä niiden kunkin tytäryritykset, ottaen huomioon tavan, jolla tällaiset kriisintarkaisun kohteena olevat konsernit noudattavat tämän asetuksen 12 f artiklan 3 kohtaa;

21 a) "olennaisella tytäryrityksellä" asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 135 alakohdassa määriteltyä olennaista tytäryritystä";

b) lisätään alakohdat seuraavasti:

"24 a) "kriisintarkaisun kohteena olevalla yhteisöllä" osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta oikeushenkilöä, jonka kriisintarkaisuneuvosto on 8 artiklan mukaisesti määrittänyt yhteisöksi, johon kriisintarkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisintarkaisutoimia;

24 b) "kriisintarkaisun kohteena olevalla konsernilla"

a) kriisintarkaisun kohteena olevaa yhteisöä ja sen tytäryrityksiä, jotka eivät ole

i) itse kriisintarkaisun kohteena olevia yhteisöjä;

ii) toisen kriisintarkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksiä; tai

iii) kolmanteen maahan sijoittautuneita yhteisöjä, jotka eivät kuulu kriisintarkaisun kohteena olevaan konserniin kriisintarkaisusuunnitelman nojalla, ja niiden tytäryrityksiä; tai

b) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia ja itse keskusyhteisöä, kun vähintään yksi näistä luottolaitoksista tai keskusyhteisö on kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä niiden kunkin tytäryrityksiä;

24 c) "maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella" tai "G-SII-laitoksella" asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa määriteltyä G-SII-laitosta;";

c) lisätään alakohta seuraavasti:

"45 a) "ydinpääomalla (CET1)" asetuksen (EU) N:o 575/2013 50 artiklan mukaisesti laskettua ydinpääomaa (CET1);";

d) tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa;

e) tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa;

f) lisätään alakohdat seuraavasti:

"49 a) "hyväksyttävillä veloilla" alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät tapauksen mukaan tämän asetuksen 12 c artiklan tai 12 g artiklan 2 kohdan a alakohdan edellytykset, ja toissijaisen pääoman instrumentteja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklan 1 kohdan b alakohdan edellytykset;

49 b) "etu oikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla" tarkoitetaan instrumentteja, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset lukuun ottamatta 72 b artiklan 3–5 kohtaa;";

g) lisätään alakohta seuraavasti:

"55) "yhteenlasketulla puskurivaatimuksella" direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määritettyä yhteenlaskettua puskurivaatimusta."

2) Korvataan 7 artiklan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:

"d) omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen vahvistaminen 12–12 k artiklan mukaisesti;"

3) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on esitettävä vaihtoehdot tässä asetuksessa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltamiseksi 1 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin.";

b) korvataan 6 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

"Kriisinratkaisusuunnitelmassa on varauduttava kriisinratkaisutoimiin, jotka kriisinratkaisuneuvosto voi toteuttaa, jos 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää kriisinratkaisun edellytykset.

Jäljempänä 9 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen luovutettavuus kyseiselle yhteisölle.";

c) korvataan 9 kohdan o ja p alakohta seuraavasti:

"o) 12 f ja 12 g artiklassa tarkoitetut vaatimukset ja 12 k artiklan mukainen määräaika kyseisen tason saavuttamiselle;

p) jos kriisinratkaisuneuvosto soveltaa 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohtaa, niiden noudattamista koskeva 12 k artiklan mukainen aikataulu kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle;"

d) korvataan 10 kohta seuraavasti:

"10. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman on sisällettävä suunnitelma 1 kohdassa tarkoitettujen unionissa emoyrityksenä toimivan, osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen johtaman konsernin kriisinratkaisua varten ja siinä on eriteltävä toimenpiteet, jotka on toteutettava seuraavien osalta:

a) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys;

b) konserniin kuuluvat tytäryritykset, jotka ovat sijoittautuneet unioniin;

c) 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetut yhteisöt; ja

d) konserniin kuuluvat tytäryritykset, jotka ovat sijoittautuneet unionin ulkopuolelle, jollei 33 artiklasta muuta johdu.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti kriisinratkaisusuunnitelmassa on nimettävä kunkin konsernin osalta kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt ja kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit.";

e) korvataan 11 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

"a) esitettävä kriisinratkaisun kohteena olevassa yhteisössä 6 kohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa toteutettavat kriisinratkaisutoimet ja näiden kriisinratkaisutoimien vaikutukset 1 kohdassa tarkoitettuihin muihin konserniyhteisöihin, emoyritykseen ja tytäryrityksiin toimiviin laitoksiin;

- aa) 1 kohdassa tarkoitetun konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisinratkaisun kohteena olevasta konsernista esitettävä kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisun kohteena olevissa yhteisöissä toteutettavat kriisinratkaisutoimet ja näiden toimien vaikutukset molempiin seuraavista:
- i) muut samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvat konserniyhteisöt;
 - ii) muut kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit;
- b) tarkasteltava, missä määrin unioniin sijoittautuneisiin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin voitaisiin soveltaa kriisinratkaisuvälineitä ja käyttää kriisinratkaisuvaltuuksia koordinoitusti, mukaan lukien toimenpiteet, joiden avulla voidaan edesauttaa sitä, että kolmas osapuoli ostaisi konsernin kokonaisuudessaan, sen erillisiä liiketoiminta-alueita tai konsernin eri yhteisöjen tuottamia toimintoja taikka yksittäisiä konserniyhteisöjä tai kriisinratkaisun kohteena olevia konserneja, sekä tunnistettava koordinoitun kriisinratkaisun mahdolliset esteet;”;

- f) lisätään 12 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkistaminen suoritetaan kriisinratkaisutoimien täytäntöönpanon tai 21 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käytön jälkeen.

Asettaessaan tämän artiklan 9 kohdan o ja p alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettussa tilanteessa kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon määräajan, joka on asetettu direktiivin 2013/36/EU 104 b artiklassa tarkoitetun vaatimuksen noudattamiselle.”

- 4) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Konserni katsotaan purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuneuvosto pystyy uskottavasti joko likvidoimaan konserniyhteisöt tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan konserniyhteisöjen kriisinratkaisun soveltaen kyseisen konsernin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin kriisinratkaisuvälineitä ja käyttäen kriisinratkaisuvaltuuksia siten, että se samalla välttää mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta niiden jäsenvaltioiden, joissa konserniyhteisöt sijaitsevat, muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille merkittäviä haitallisia seurauksia, mukaan lukien laajempi rahoitusalan epävakaus tai koko järjestelmän laajuiset tapahtumat, ja pyrkii varmistamaan kyseisten konserniyhteisöjen kriittisten toimintojen jatkuvuuden, jos ne ovat helposti erotettavissa hyvissä ajoin tai muilla keinoin.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EPV:lle hyvissä ajoin, jos konsernia ei katsota purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi.

Konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisinratkaisun kohteena olevasta konsernista kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuudet tämän artiklan mukaisesti.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu arviointi on toteutettava koko konsernia koskevan purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnin lisäksi.”;

- b) lisätään 9 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Yhteisön on kahden viikon kuluessa tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti annetun selvityksen vastaanottamisesta ehdotettava kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisia toimenpiteitä ja aikataulua niiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että yhteisö tai emoyritys noudattaa 12 f tai 12 g artiklaa sekä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, jos olennainen purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien este johtuu jommastakummasta seuraavista tilanteista:

- i) yhteisö täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, kun se otetaan huomioon kunkin direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun vaatimuksen lisäksi, mutta ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, laskettuna tämän asetuksen 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti; tai
- ii) yhteisö ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 494 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia.

Ehdottaessaan toisessa alakohdassa tarkoitettua toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulua yhteisön on otettava huomioon olennaisen esteen syyt. Kriisinratkaisuneuvoston on toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan arvioitava, voidaanko näillä toimenpiteillä tehokkaasti puuttua kyseiseen olennaiseen esteeseen tai poistaa se.”;

c) muutetaan 11 kohta seuraavasti:

i) korvataan i ja j alakohdassa ilmaus ”12 artiklassa” ilmauksella ”12 f ja 12 g artiklassa”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”k) velvoittaa yhteisö toimittamaan suunnitelma, jonka tarkoituksena on palauttaa tämän asetuksen 12 f ja 12 g artiklan vaatimustenmukaisuus, ilmaistuna prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja tapauksen mukaan yhteenlasketun puskurivaatimuksen mukaisuus sekä tämän asetuksen 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisuus, ilmaistuna prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklassa tarkoitettujen vastuiden kokonaismäärästä;

l) jotta 12 f ja 12 g artiklan jatkuva noudattaminen voidaan varmistaa, velvoittaa yhteisö muuttamaan

i) omien varojen instrumenttien maturiteettiprofiili toimivaltaisen viranomaisen, myös EKP:n, suostumuksen saatuaan, ja

ii) 12 c artiklassa ja 12 g artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen maturiteettiprofiili.”

5) Lisätään artikla seuraavasti:

”10 a artikla

Valtuudet kieltää tietyt voiton- ja muut jaot

1. Jos yhteisö on tilanteessa, jossa se täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, kun se otetaan huomioon kunkin direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, mutta se ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, laskettuna tämän asetuksen 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, kriisinratkaisuneuvostolla on oltava valtuudet kieltää tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti yhteisöä jakamasta suurempaa määrää kuin tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä, jäljempänä ”M-MDA”, minkään seuraavan toimen avulla eli yhteisö ei saa

a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;

b) luoda velvoitetta maksaa muuttuvia palkkioita tai lisäeläke-etuuksia taikka maksaa muuttuvia palkkioita, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona yhteisö ei ole täyttänyt yhteenlaskettua puskurivaatimusta; tai

c) suorittaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

Jos yhteisö on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa tilanteessa, sen on viipymättä ilmoitettava tästä kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle ja kriisinratkaisuneuvostolle.

2. Yhteisön kriisinratkaisuneuvoston on 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa toimivaltaisia viranomaisia, tarvittaessa myös EKP:tä, kuultuaan ilman tarpeetonta viivytystä arvioitava, käyttäkö se 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia, ottaen huomioon kaikki seuraavat tekijät:

a) vaatimusten noudattamatta jättämisen syy, kesto ja laajuus sekä sen vaikutus purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin;

b) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen ja todennäköisyys, että se lähitulevaisuudessa täyttää 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua edellytystä;

c) todennäköisyys, että yhteisö pystyy varmistamaan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisen kohtuullisessa ajassa;

d) jos yhteisö ei pysty korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b ja 72 c artiklan taikka tämän asetuksen 12 c artiklan tai 12 g artiklan 2 kohdan mukaisia hyväksyttävyy- tai maturiteettikriteereitä, se, onko tämä kyvyttömyys epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa;

e) onko 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö asianmukaisin ja oikeasuhteisin keino puuttua yhteisön tilanteeseen ottaen huomioon sen mahdollinen vaikutus asianomaisen yhteisön rahoitusehtoihin ja purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin.

Kriisinratkaisuneuvoston on toistettava arviointinsa siitä, käyttäkö se 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia vähintään kerran kuukaudessa niin kauan kuin yhteisö on edelleen 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa.

3. Jos kriisintarkkaisuineuvosto katsoo, että yhteisö on edelleen 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa yhdeksän kuukauden kuluttua siitä, kun yhteisö on ilmoittanut tällaisesta tilanteesta, kriisintarkkaisuineuvoston on toimivaltaisia viranomaisia, tarvittaessa myös EKP:tä, kuultuaan käytettävä 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia, paitsi jos kriisintarkkaisuineuvosto katsoo arvioinnin jälkeen, että vähintään kaksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) vaatimusten noudattamatta jättäminen johtuu rahoitusmarkkinoiden toiminnan vakavista häiriöistä, mikä johtaa laaja-alaiseen rahoitusmarkkinoiden stressitilanteeseen useilla rahoitusmarkkinoiden eri segmenteillä;
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettu häiriö johtaa paitsi yhteisön omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkainstrumenttien hintojen epävakauden lisääntymiseen tai yhteisön lisääntyneisiin kuluihin, myös markkinoiden sulkeutumiseen kokonaan tai osittain, mikä estää yhteisöä laskemasta kyseisille markkinoille liikkeeseen omien varojen instrumentteja ja hyväksyttäviä velkainstrumentteja;
- c) edellä b alakohdassa tarkoitettu markkinoiden sulkeutuminen voidaan todeta paitsi asianomaisen yhteisön myös useiden muiden yhteisöjen osalta;
- d) edellä a alakohdassa tarkoitettu häiriö estää asianomaista yhteisöä laskemasta liikkeeseen omien varojen instrumentteja ja hyväksyttäviä velkainstrumentteja riittävästi vaatimusten noudattamatta jättämisen korjaamiseksi; tai
- e) 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käytöllä on kielteisiä heijastusvaikutuksia osaan pankkialaa, mikä mahdollisesti heikentäisi rahoitusvakautta.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta sovelletaan, kriisintarkkaisuineuvoston on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, tarvittaessa myös EKP:lle, päätöksestään ja selitettävä arviointiaan kirjallisesti.

Kriisintarkkaisuineuvoston on kuukausittain arvioitava uudelleen soveltuuko ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu poikkeus.

4. M-MDA on laskettava kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. M-MDA:sta on vähennettävä kaikki 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen toimen seurauksena suoritettujen määrät.

5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu

- a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty kaikki tämän artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen toimen seurauksena jaetut voitot tai suoritettujen maksut;

lisättyinä

- b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty kaikki tämän artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen toimen seurauksena jaetut voitot tai suoritettujen maksut;

vähennettynä

- c) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen erät jätettäisiin jakamatta.

6. Edellä olevassa 4 kohdassa tarkoitettu kerroin on määritettävä seuraavasti:

- a) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;
- b) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;
- c) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;

- d) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän artiklan 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Kvartiilin alaraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiilin yläraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \times Q_n$$

jossa "Q_n" = kyseisen kvartiilin järjestysluku."

- 6) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

"12 artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset

1. Kriisinratkaisuneuvoston on toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan määritettävä 12 a–12 i artiklassa tarkoitetut, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien alaisia omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset, jotka 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien ja 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen sekä konsernien on jatkuvasti täytettävä, kun kyseisten kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen, mukaan lukien konserneihin kuuluvien yhteisöjen, on ilmoitettava direktiivin 2014/59/EU 45 i artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetut tiedot sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle, johon ne ovat sijoittautuneet.

Kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot kriisinratkaisuneuvostolle ilman aiheetonta viivytystä.

3. Laatiessaan 9 artiklan mukaisia kriisinratkaisusuunnitelmia kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan määritettävä 12 a–12 i artiklassa tarkoitetut alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien alaisia omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset, jotka 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on jatkuvasti täytettävä. Tällöin sovelletaan 31 artiklassa säädettyä menettelyä.

4. Kriisinratkaisuneuvoston on suoritettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määräys samanaikaisesti 8 artiklan mukaisen kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen ja ajan tasalle saattamisen kanssa.

5. Kriisinratkaisuneuvoston on osoitettava määrityksensä tulos kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston ohjeet täytäntöön 29 artiklan mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvoston on vaadittava kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia todentamaan ja varmistamaan, että yhteisöt ja konsernit täyttävät jatkuvasti tämän artiklan 1 kohdassa säädettyt omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset.

6. Kriisinratkaisuneuvoston on ilmoitettava EKP:lle ja EPV:lle kutakin yhteisöä ja konsernia varten 1 kohdan mukaisesti määrittämistään omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevista vaatimuksista.

7. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan tehokas ja johdonmukainen soveltaminen, kriisinratkaisuneuvosto antaa ohjeita ja osoittaa ohjeistusta kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tietyistä yhteisöistä tai konserneista.

12 a artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen ja laskeminen

1. Kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut yhteisöt täyttävät jatkuvasti omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset tämän artiklan ja 12 b–12 i artiklan mukaisesti, jos näissä artikloissa sitä edellytetään.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus lasketaan tapauksen mukaan 12 d artiklan 3, 4 tai 6 kohdan mukaisesti omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määränä ja ilmaistaan prosenttiosuutena seuraavista:

- a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen yhteisön kokonaisriskin määrä laskettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti; ja
- b) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen yhteisön vastuiden kokonaismäärä laskettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklan mukaisesti.

12 b artikla

Vapautus omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta

1. Sen estämättä, mitä 12 a artiklassa säädetään, kriisintarkkaisuineuvoston on vapautettava katetuilla joukkovelkakirjalainoilla rahoitetut kiinnitysluottolaitokset, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla eivät saa ottaa vastaan talletuksia, 12 a artiklan 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) nämä laitokset likvidoidaan kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä tai muuntotyypisissä näitä laitoksia varten säädettyissä ja direktiivin 2014/59/EU 38, 40 tai 42 artiklan mukaisesti täytäntöön pantavissa menettelyissä; ja
- b) edellä a alakohdassa tarkoitetuilla menettelyillä varmistetaan, että näiden laitosten velkojat, mukaan lukien tapauksen mukaan katettujen joukkovelkakirjalainojen haltijat, kantavat tappioita siten, että kriisintarkkaisuvoitteet täytetään.

2. Laitokset, jotka on vapautettu 12 artiklan 1 kohdassa vahvistetusta vaatimuksesta, eivät saa olla osa 12 f artiklan 1 kohdassa tarkoitettua konsolidointia.

12 c artikla

Kriisintarkkaisuun kohteena olevien yhteisöjen hyväksyttävät velat

1. Velat on sisällytettävä kriisintarkkaisuun kohteena olevien yhteisöjen omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin ainoastaan, jos ne täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 seuraavissa artikloissa tarkoitettut edellytykset:

- a) 72 a artikla;
- b) 72 b artikla lukuun ottamatta 2 kohdan d alakohtaa; ja
- c) 72 c artikla.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, silloin kun tässä asetuksessa viitataan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a tai 92 b artiklan vaatimuksiin, kyseisiä artikloita sovellettaessa hyväksyttävät velat koostuvat kyseisen asetuksen 72 k artiklassa määritellyistä ja kyseisen asetuksen toisen osan I osaston 5 a luvun mukaisesti määritetyistä hyväksyttävistä veloista.

2. Velat, jotka aiheutuvat velkainstrumenteista, jotka sisältävät kytkettyjä johdannaisia, kuten strukturoidut velkakirjat, ja jotka täyttävät 1 kohdan ensimmäisen alakohdan edellytykset, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklan 2 kohdan 1 alakohtaa, on sisällytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan, jos toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) velkainstrumentista aiheutuvasta velasta on liikkeeseen laskettaessa tiedossa pääoma, joka on kiinteä tai kasvava ja johon kytketyn johdannaisen piirteet eivät vaikuta, ja velkainstrumentista, mukaan lukien kytketty johdannainen, aiheutuvan velan kokonaismäärä voidaan määrittää päivittäin suhteessa sellaisen samankaltaisen instrumentin, johon ei kohdistu luottoriskiä, aktiivisiin likvideihin kahdensuuntaisiin markkinoihin asetuksen (EU) N:o 575/2013 104 ja 105 artiklan mukaisesti; tai
- b) velkainstrumentti sisältää sopimusehdon, jossa täsmennetään, että vaateen arvo liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyysmenettelyn ja kriisintarkkaisuun yhteydessä on kiinteä tai kasvava eikä se ylitä alun perin maksettua velan määrää.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin velkainstrumentteihin, mukaan lukien niiden kytkettyihin johdannaisiin, ei tule soveltaa nettoutussopimusta eikä tällaisten instrumenttien arvostamiseen tule soveltaa direktiivin 2014/59/EU 49 artiklan 3 kohtaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut velat on sisällytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan siltä osin, kuin velka vastaa ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua pääomaa tai kyseisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua kiinteää tai kasvavaa määrää.

3. Jos velat on laskenut liikkeeseen sellainen unioniin sijoittautunut tytäryritys sen nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, ja kun tämä tytäryritys kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, kyseiset velat sisällytetään kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) velat on laskettu liikkeeseen 12 g artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- b) kyseisiin velkoihin liittyvien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttäminen 21 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
- c) velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on laskettu vähentämällä:
 - i) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle liikkeeseen lasketut ja sen joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä ostamat velat sekä 12 g artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti liikkeeseen lasketut omat varat
 - ii) 12 g artiklan 1 kohdan mukaisesti vaaditusta määrästä.

4. Rajoittamatta 12 d artiklan 4 kohdan tai 12 e artiklan 1 kohdan a alakohdan vähimmäisvaatimuksen soveltamista kriisinratkaisuneuvoston on omasta aloitteestaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta varmistettava, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasetmaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla 12 f artiklassa tarkoitettun vaatimuksen osa, joka on yhtä kuin kahdeksan prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina. Kriisinratkaisuneuvosto voi sallia, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasetmaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla taso, joka on vähemmän kuin kahdeksan prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, mutta enemmän kuin määrä, joka saadaan soveltamalla kaavaa $(1-(X1/X2)) \times$ kahdeksan prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, edellyttäen, että kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, kun kyseisen asetuksen 72 b artiklan 3 kohdan nojalla mahdollinen vähennys huomioon ottaen:

$X1 = 3,5$ prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä; ja

$X2 =$ summa, joka on 18 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen määrä.

Jos tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltaminen johtaa niiden kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 kohtaa, vaatimukseen, joka on suurempi kuin 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, kriisinratkaisuneuvoston on asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta rajattava 12 f artiklassa tarkoitettu vaatimuksen osa, joka on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasetmaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, määrään, joka on yhtä kuin 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos kriisinratkaisuneuvosto on arvioinut, että

- a) kriisinratkaisurahaston käyttöä ei pidetä kriisinratkaisusuunnitelmassa vaihtoehtona kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisemisessa, ja
- b) jos a alakohtaa ei sovelleta, 12 f artiklassa tarkoitettu vaatimus mahdollistaa sen, että kyseinen kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettun vaatimuksen.

Suorittaessaan toisessa alakohdassa tarkoitettua arviointia kriisinratkaisuneuvoston on otettava myös huomioon asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liiketoimintamalliin kohdistuvan suhteettoman vaikutuksen riski.

Tämän kohdan toista alakohtaa ei sovelleta niihin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, joihin sovelletaan 12 d artiklan 5 kohtaa.

5. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, jotka eivät ole G-SII-laitoksia eivätkä kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, kriisinratkaisuneuvosto voi joko omasta aloitteestaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta päättää, että 12 f artiklassa tarkoitettua vaatimuksen osa, joka on enemmän kuin kahdeksan prosenttia yhteisön velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, ja tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettua kaavaa soveltaen saatu määrä, sen mukaan kumpi on suurempi, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on maksukyvyttömyyttä koskevassa kansallisessa ensisijaisuusjärjestyksessä sama asema kuin tietyillä veloilla, jotka on rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti;
- b) on olemassa riski, että alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien suunniteltu soveltaminen muihin kuin etuoikeudeltaan huonompiin velkoihin, joita ei ole rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti, aiheuttaa tällaisista veloista syntyvien saamisten velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatioissa;
- c) omien varojen ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei b alakohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatioissa.

Jos kriisinratkaisuneuvosto toteaa, että velkaluokassa, johon kuuluu hyväksyttäviä velkoja, sellaisten velkojen kokonaismäärä, jotka rajataan tai kohtuullisen todennäköisesti rajataan alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti, on yli kymmenen prosenttia kyseisen luokan kokonaismäärästä, kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua riskiä.

6. Sovelletaessa 4, 5 ja 7 kohtaa johdannaisvelat on luettava mukaan velkojen kokonaismäärään siten, että vastapuolen nettoutusoikeudet tunnustetaan täysimääräisesti.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omat varat, joita käytetään yhteenlasketun puskurivaatimuksen noudattamiseksi, on hyväksyttävä 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamiseen.

7. Kriisinratkaisuneuvosto voi tämän artiklan 3 kohdasta poiketen päättää, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia, tai joihin sovelletaan tämän asetuksen 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, on täytettävä tämän asetuksen 12 f artiklassa tarkoitettu vaatimus omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, siinä määrin kuin näiden omien varojen, instrumenttien ja velkojen, johtuen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön velvoitteesta noudattaa yhteenlasketun puskurivaatimusta ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa sekä tämän asetuksen 12 d artiklan 4 kohdassa ja 12 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, summa ei ylitä korkeampaa seuraavista:

- a) kahdeksan prosenttia yhteisön velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina; tai
- b) kaavan $A \times 2 + B \times 2 + C$ soveltamisesta saatava määrä, kun A, B ja C ovat seuraavat:

A = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua vaatimuksesta tuloksena oleva määrä;

B = direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimuksesta tuloksena oleva määrä;

C = yhteenlasketusta puskurivaatimuksesta tuloksena oleva määrä.

8. Kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa ja jotka täyttävät yhden tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetyistä edellytyksistä, enintään 30 prosentille kaikista niistä kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen määrästä, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa ja joille kriisinratkaisuneuvosto määrittää 12 f artiklassa tarkoitettua vaatimuksen.

Kriisinratkaisuneuvosto tarkastelee edellytyksiä seuraavasti:

- a) edeltävässä purkamis- tai uudelleenjärjestelymahdollisuuksien arvioinnissa on havaittu purkamis- tai uudelleenjärjestelymahdollisuuksien olennaisia esteitä ja joko
 - i) korjaavia toimia ei ole toteutettu 10 artiklan 11 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisen jälkeen kriisinratkaisuneuvoston asettamassa aikataulussa, tai

- ii) havaittuihin olennaisiin esteisiin ei voida puuttua käyttämällä 10 artiklan 11 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettu valtuuksien käyttäminen poistaisi osittain tai kokonaan purkamis- tai uudelleenjärjestelymahdollisuuksien olennaisista esteistä aiheutuvan kielteisen vaikutuksen;
- b) kriisinratkaisuneuvosto katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteutettavuus ja uskottavuus on rajallinen, kun otetaan huomioon yhteisön koko, sen sidokset, sen toiminnan luonne, laajuus, riskit ja monitahoisuus, sen oikeudellinen muoto ja sen osakkeenomistusrakenne; tai
- c) direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimuksesta ilmenee se seikka, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, joka on G-SII-laitos tai johon sovelletaan tämän asetuksen 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, kuuluu riskien osalta ylimmän 20 prosentin joukkoon laitoksista, joille kriisinratkaisuneuvosto määrittää tämän asetuksen 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimuksen.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen prosenttilukujen soveltamiseksi kriisinratkaisuneuvoston on pyöristettävä laskelman tulos lähimpään kokonaislukuun.

9. Kriisinratkaisuneuvoston on tehtävä toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan 5 tai 7 kohdassa tarkoitettua päätökset.

Kyseisiä päätöksiä tehdessään kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon myös

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen instrumenttien ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien markkinoiden syvyys, tällaisten instrumenttien hinnoittelu, jos niitä on olemassa, ja se aika, joka on tarpeen sellaisten transaktioiden toteuttamiseksi, joita tarvitaan päätöksen noudattamiseksi;
- b) sellaisten hyväksyttävien velkainstrumenttien määrä, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitettua edellytykset ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähemmän kuin vuosi alkaen siitä päivästä, jona päätös määrällisistä muutoksista tämän artiklan 5 ja 7 kohdassa tarkoitettuihin vaatimuksiin tehdään;
- c) sellaisten instrumenttien saatavuus ja määrä, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitettua edellytykset, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohdan edellytyksiä;
- d) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti ja joilla on tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin ensisijaisuusjärjestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin. Jos soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen määrä ei ylitä viittä prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä, ulkopuolelle rajattua määrää ei ole syytä pitää merkittävänä. Kyseisen kynnyksen ylittyessä kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen merkittävyyttä;
- e) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili sekä sen vakaus ja sen kyky edistää taloutta; ja
- f) mahdollisten rakenneuudistuskustannusten vaikutus kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapoljan vahvistamiseen.

12 d artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

1. Kriisinratkaisuneuvoston on toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan määritettävä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus seuraavien kriteerien perusteella:

- a) tarve varmistaa, että kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisi voidaan ratkaista soveltamalla kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kriisinratkaisuvälineitä, tarvittaessa myös velan arvon alentamista, siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään;
- b) tarve varmistaa, että kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä ja sen tytäryrityksillä, jotka ovat laitoksia tai 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on tarvittaessa riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja sen varmistamiseksi, että jos niihin sovellettaisiin velan arvon alentamista tai alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia, tappiot voitaisiin kattaa ja asiaankuuluvien yhteisöjen kokonaispääomaosuuden ja tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusasteen osalta voitaisiin palata tasolle, jolla ne kykenisivät edelleen täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla;

- c) tarve varmistaa, että jos kriisinratkaisusuunnitelmassa ennakoidaan mahdollisuutta jättää hyväksyttävien velkojen tiettyjä luokkia tämän asetuksen artiklan 27 artiklan 5 kohdan mukaisen velan arvon alentamisen ulkopuolelle tai siirtää ne vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi omia varoja ja muita hyväksyttäviä velkoja tappioiden kattamiseksi ja kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kokonaispääomaosuuden ja tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusasteen palauttamiseksi tasolle, jolla se kykenisi edelleen täyttämään toimiluvulle asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten sille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla;
- d) yhteisön koko, liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili;
- e) se, missä määrin yhteisön kaatuminen haittaisi rahoitusvakautta, mukaan lukien jos häiriöt leviäisivät muihin laitoksiin tai yhteisöihin, sen vuoksi, että yhteisöllä on sidonnaisuuksia kyseisiin muihin laitoksiin tai yhteisöihin tai muuhun rahoitusjärjestelmään.

2. Jos kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että kriisinratkaisutoimia on toteutettava tai että asiaankuuluviin pääomainstrumentteihin ja hyväksyttäviin velkoihin kohdistuvia alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia on 21 artiklan mukaisesti käytettävä, 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen asianmukaisen kriisinratkaisuskenaarioiden mukaisesti 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimuksen on vastattava määrää, joka on riittävä sen varmistamiseksi, että

- a) tappiot, joita yhteisölle odotetaan aiheutuvan, katetaan täysimääräisesti, jäljempänä ”tappioiden kattaminen”;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja sen tytäryritysten, jotka ovat laitoksia tai 12 artiklan 1 tai 3 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, pääomapohja vahvistetaan tasolle, joka on tarpeen, jotta ne kykenevät edelleen täyttämään toimiluvulle asetetut ehdot ja jatkamaan toimintoja, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU, direktiivin 2014/65/EU tai muun vastaavan säädöksen nojalla, asianmukaisen ajanjakson ajan, joka ei ole pidempi kuin vuosi, jäljempänä ”pääomapohjan vahvistaminen”.

Jos kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että yhteisö on likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai muissa vastaavissa kansallisissa menettelyissä, kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava, onko perusteltua rajoittaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus kyseisen yhteisön osalta niin, että se ei ylitä määrää, joka on riittävä kattamaan tappiot ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

Kriisinratkaisuneuvoston arvioinnissa on erityisesti arvioitava toisessa alakohdassa tarkoitettua rajoitusta sen suhteen, mikä on sen mahdollinen vaikutus rahoitusvakauteen ja rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden leviämisen riskiin.

3. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määrän on oltava seuraava:

- a) laskettaessa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
- i) kriisinratkaisussa katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettuja, kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevia vaatimuksia kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla; ja
- ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että kriisinratkaisun jälkeinen kriisinratkaisun kohteena ollut konserni voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen kokonaispääomaosuutta koskevan vaatimuksensa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettujen vaatimuksen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteuttamisen jälkeen; ja
- b) laskettaessa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
- i) kriisinratkaisussa katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla; ja
- ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että kriisinratkaisun jälkeinen kriisinratkaisun kohteena oleva konserni voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteuttamisen jälkeen.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan a alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä kokonaisriskin määrällä.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan b alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä vastuiden kokonaismäärällä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä yksittäistä vaatimusta määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Edellisissä alakohdissa tarkoitettuja pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on:

- a) käytettävä asiaankuuluvan kokonaisriskin määrän tai vastuiden kokonaismäärän tuoreimpia ilmoitettuja arvoja, joita on tarkistettu kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetystä kriisinratkaisutoimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella; ja
- b) toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan tarkistettava direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua nykyistä vaatimusta vastaava määrä alas- tai ylöspäin määrittääkseen vaatimuksen, jota kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovelletaan parhaaksi arvioidun kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon jälkeen.

Kriisinratkaisuneuvoston on voitava korottaa ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa säädettyä vaatimusta asianmukaisella tarvittavalla määrällä sen varmistamiseksi, että yhteisö pystyy säilyttämään kriisinratkaisun jälkeen markkinoiden riittävän luottamuksen tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

Tämän kohdan kuudetta alakohtaa sovellettaessa kyseisessä alakohdassa tarkoitettu määrä vahvistetaan samalle tasolle kuin kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen jälkeen sovellettava yhteenlaskettu puskurivaatimus, vähennettynä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla määrällä.

Tämän kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettua määrää on tarkistettava alaspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan toteaa olevan mahdollista ja uskottavaa, että pienempi määrä riittäisi säilyttämään markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos tai 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisurahastosta saataviin rahoitusosuuksiin 27 artiklan 7 kohdan ja 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon jälkeen. Kyseistä määrää on tarkistettava ylöspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan toteaa, että korkeampi määrä on tarpeen markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että laitos tai 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisurahastosta saataviin rahoitusosuuksiin 27 artiklan 7 kohdan ja 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

4. Niiden kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklaa ja jotka kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jonka kokonaisvarat ovat yli 100 miljardia euroa, tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettun vaatimustason on oltava vähintään:

- a) 13,5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti; ja
- b) 5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä 12 c artiklassa säädetään, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vaatimustaso, joka on yhtä kuin 13,5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja yhtä kuin 5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, omilla varoilla, etuoikeus-semaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän asetuksen 12 c artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla.

5. Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä kriisinratkaisuneuvoston on sovellettava tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä vaatimuksia kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, johon ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklaa ja joka kuuluu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jonka kokonaisvarat ovat alle 100 miljardia euroa, ja jonka kansallinen kriisinratkaisuviranomainen on arvioinut aiheuttavan kohtuullisen todennäköisesti järjestelmäriskin kaatuessaan.

Kun kansallinen kriisinratkaisuviranomainen tekee päätöksen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun pyynnön esittämisestä, sen on otettava huomioon

- a) talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista;
- b) missä määrin hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille on rajoittunut;
- c) missä määrin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö turvautuu ydinpääomaan (CET1) 12 f artiklassa tarkoitettun vaatimuksen täyttämiseksi.

Se, että kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ei esitä pyyntöä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, ei vaikuta kriisinratkaisuneuvoston mahdollisiin 12 c artiklan 5 kohdan nojalla tekemiin päätöksiin.

6. Sellaisten yhteisöjen osalta, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun määrän on oltava seuraava:

- a) laskettaessa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
- i) katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettuja yhteisöä koskevia vaatimuksia; ja
 - ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että yhteisö voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua kokonaispääomaosuutta koskevan vaatimuksensa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimuksensa sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu; ja
- b) laskettaessa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
- i) katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua yhteisön vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta; ja
 - ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että yhteisö voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksensa sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan a alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä kokonaisriskin määrällä.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan b alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä vastuiden kokonaismäärällä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä yksittäistä vaatimusta määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Edellisissä alakohdissa tarkoitettuja pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on:

- a) käytettävä asiaankuuluvan kokonaisriskin määrän tai vastuiden kokonaismäärän tuoreimpia ilmoitettuja arvoja, tarkistettuna kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetyistä toimita johtuvien mahdollisten muutosten perusteella; ja
- b) toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan tarkistettava alas- tai ylöspäin direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua nykyistä vaatimusta vastaava määrä määrittääkseen vaatimuksen, jota asianomaiseen yhteisöön sovelletaan sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu.

Kriisinratkaisuneuvoston on voitava korottaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua vaatimusta asianmukaisella tarvittavalla määrällä sen varmistamiseksi, että sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty 21 artiklan mukaisesti, yhteisö pystyy säilyttämään markkinoiden riittävän luottamuksen tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

Tämän kohdan kuudetta alakohtaa sovellettaessa kyseisessä alakohdassa tarkoitettu määrä vahvistetaan samalle tasolle kuin tämän asetuksen 21 artiklassa tarkoitettua valtuuksien käyttämisen tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen sovellettava yhteenlaskettu puskurivaatimus, vähennettynä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla määrällä.

Tämän kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettua määrää on tarkistettava alaspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan toteaa olevan mahdollista ja uskottavaa, että pienempi määrä riittäisi säilyttämään markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos tai 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisurahastosta saataviin rahoitusosuuksiin 27 artiklan 7 kohdan ja 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti 21 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käytön tai

kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen. Kyseistä määrää on tarkistettava ylöspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan toteaa, että korkeampi määrä on tarpeen markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että laitos tai 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisurahastosta saataviin rahoitusosuuksiin 27 artiklan 7 kohdan ja 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

7. Jos kriisinratkaisuneuvosto arvioi, että hyväksyttävien velkojen tietyt luokat kohtuullisen todennäköisesti jätetään kokonaan tai osittain 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti velan arvon alentamisen ulkopuolelle tai ne saatetaan siirtää vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on täytettävä omilla varoilla tai muilla hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät

- a) kattamaan 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän;
- b) varmistamaan, että 2 kohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttyvät.

8. Kriisinratkaisuneuvoston päätöksen, jolla otetaan käyttöön omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus tämän artiklan mukaisesti, on sisällettävä perustelut, mukaan lukien tämän artiklan 2–7 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden kattava arviointi, ja kriisinratkaisuneuvoston on tarkasteltava sitä uudelleen ilman aiheutonta viivytystä direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettujen vaatimuksen tason mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

9. Sovellettaessa tämän artiklan 3 ja 6 kohtaa pääomavaatimuksia on tulkittava siten kuin toimivaltainen viranomainen soveltaa siirtymäsäännöksiä, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kymmenennen osan I osaston 1, 2 ja 4 luvussa ja kansallisen lainsäädännön säännöksissä, joissa käytetään kyseisessä asetuksessa toimivaltaisille viranomaisille annettuja vaihtoehtoja.

12 e artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittäminen G-SII-laitosten kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille ja EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten unionissa sijaitseville olennaisille tytäryrityksille

1. Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sellaista kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä, joka on G-SII-laitos tai osa G-SII-laitosta, koskeva vaatimus muodostuu seuraavista:

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 494 artiklassa tarkoitettujen vaatimukset; ja
- b) kaikki omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimukset, jotka kriisinratkaisuneuvosto on määrittänyt erityisesti kyseiseen yhteisöön liittyen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee ulkopuolisen G-SII-laitoksen unionissa sijaitsevaa olennaista tytäryritystä, muodostuu seuraavista:

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b ja 494 artiklassa tarkoitettujen vaatimukset; ja
- b) kaikki omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimukset, jotka kriisinratkaisuneuvosto on määrittänyt erityisesti kyseiseen olennaiseen tytäryritykseen liittyen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jotka on täytettävä 12 g artiklan ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b artiklan 2 kohdan edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla.

3. Kriisinratkaisuneuvoston on otettava käyttöön 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimus ainoastaan

- a) siinä tapauksessa, että tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tai 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vaatimus ei riitä täyttämään 12 d artiklassa vahvistettuja edellytyksiä; ja
- b) siinä määrin, että varmistetaan 12 d artiklassa vahvistettujen edellytysten täytyminen.

4. Kriisinratkaisuneuvoston päätöksen, jolla otetaan käyttöön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimus tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan tai tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, on sisällettävä perustelut, mukaan lukien tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden kattava arviointi, ja kriisinratkaisuneuvoston on tarkasteltava sitä uudelleen ilman aiheutonta viivytystä direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua, kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin tai EU:n ulkopuolisen G-SII-laitoksen unionissa sijaitsevaan olennaiseen tytäryritykseen sovellettavan vaatimuksen tason mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

*12 f artikla***Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin**

1. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on noudatettava 12 c–12 e artiklan vaatimuksia konsolidoinnin perusteella kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tasolla.
2. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää konsernitason kriisinratkaisuviranomaista, jos kyseinen viranomainen ei ole sama kuin kriisinratkaisuneuvosto, ja konsolidointiryhmän valvojaa kuultuaan 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimuksia, joka koskee osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, 12 c–12e artiklassa vahvistettujen vaatimusten perusteella sekä sen perusteella, onko konsernin kolmannessa maassa toimivat tytäryritykset purettava erikseen kriisinratkaisusuunnitelman nojalla.
3. Kriisinratkaisuneuvosto päättää 3 artiklan 1 kohdan 24 b alakohdan b alakohdan mukaisesti määriteltyjen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden ja ensisijaisen kriisinratkaisustrategian perusteella, mitä kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvia yhteisöjä vaaditaan noudattamaan 12 d artiklan 3 ja 4 kohtaa ja 12 e artiklan 1 kohtaa sen varmistamiseksi, että koko kriisinratkaisun kohteena oleva konserni noudattaa tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa, ja kuinka kyseisten yhteisöjen on tehtävä se kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti.

*12 g artikla***Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen yhteisöihin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä**

1. Laitosten, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai kolmannen maan yhteisön tytäryrityksiä mutta jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on noudatettava 12 d artiklassa säädettyjä vaatimuksia yksittäisenä laitoksena.

Kriisinratkaisuneuvosto voi toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan päättää soveltaa tässä artiklassa säädettyä vaatimusta 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön, joka on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys mutta joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, unionissa emoyrityksenä toimivien yritysten, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä mutta jotka ovat kolmansien maiden yhteisöjen tytäryrityksiä, on noudatettava 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjä vaatimuksia konsolidoinnin perusteella.

Edellä olevan 3 artiklan 1 kohdan 24 b alakohdan b alakohdan mukaisesti määriteltyjen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvien luottolaitosten, mutta jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ja keskusyhteisön, joka ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä kaikkien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, joihin ei sovelleta 12 f artiklan 3 kohdan mukaista vaatimusta, on noudatettava 12 d artiklan 6 kohtaa yksittäisenä laitoksena.

Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee tässä kohdassa tarkoitettua yhteisöä, on määritettävä 12 d artiklassa säädettyjen vaatimusten perusteella.

2. Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä, on täytettävä yhdellä tai useammalla seuraavista:

a) velat,

- i) jotka on laskettu liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja jotka ovat sen ostamia joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä, jotka ostivat velat tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvalla yhteisöllä, tai jotka on laskettu liikkeeseen muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvalla nykyiselle osakkeenomistajalle ja jotka ovat tämän ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttö 21 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
- ii) jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitettua hyväksyttävyyssuhteita, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k, l ja m alakohtaa ja 72 b artiklan 3–5 kohtaa;
- iii) jotka tulevat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä i alakohdassa tarkoitettua edellytystä ja joita ei voida hyväksyä omien varojen vaatimukseen;

- iv) joihin sovelletaan 21 artiklan mukaisesti alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia tavalla, joka on johdonmukainen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisustrategian kanssa erityisesti siten, että se ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
 - v) joiden omistusoikeuden hankintaa ei ole rahoittanut suoraan eikä välillisesti tämän artiklan soveltamisalaan kuuluva yhteisö;
 - vi) joita koskevilla säännöksillä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että tämän artiklan soveltamisalaan kuuluva yhteisö tapauksen mukaan toteuttaisi velkojen osto-option, lunastuksen, takaisinoston tai varhaisen takaisinmaksun muuten kuin kyseisen yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä kyseinen yhteisö ilmaise tätä muulla tavoin;
 - vii) joita koskevilla säännöksillä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;
 - viii) joihin tapauksen mukaan liittyvien koron- tai osingonmaksujen määrää ei muuteta tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan yhteisön tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella;
- b) omat varat seuraavasti:
- i) ydinpääoma (CET1), ja
 - ii) muut omat varat, jotka
 - on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia; tai
 - on laskettu liikkeeseen muille kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö 21 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä.
3. Kriisinratkaisuneuvosto voi sallia, että 12 a artiklan 1 kohdan vaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
 - b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen;
 - c) takaus annetaan vähintään sitä vaatimusta vastaavalle määrälle, jonka se korvaa;
 - d) takaus lankeaa maksettavaksi, jos tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan tai muita vastuitaan eräpäivänä taikka tytäryrityksen osalta on tehty 21 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, sen mukaan, kumpi on aiempi;
 - e) vähintään 50 prosentille takauksen määrästä on vakuutena Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/47/EY (*) 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty rahoitusvakuusjärjestely;
 - f) takauksen kattava vakuus täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 197 artiklan vaatimukset, ja se on sopivan varovaisten aliarvostusten jälkeen riittävä kattamaan e alakohdassa tarkoitetun vakuutena olevan määrän;
 - g) takauksen kattava vakuus on kiinnittämätön eikä sitä varsinkaan käytetä muiden takausten vakuutena;
 - h) vakuudella on efektiivinen maturiteetti, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetut maturiteettiedellytykset; ja
 - i) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä asianomaiselle tytäryritykselle ei ole olemassa oikeudellisia, sääntelyyn liittyviä tai operatiivisia esteitä myöskään silloin, kun kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Ensimmäisen alakohdan i alakohdan soveltamiseksi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on kriisinratkaisuneuvoston pyynnöstä toimitettava puolueeton, kirjallinen ja perusteltu oikeudellinen lausunto tai osoitettava muulla tyydyttävällä tavalla, että vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä asianomaiselle tytäryritykselle ei ole olemassa oikeudellisia, sääntelyyn liittyviä tai operatiivisia esteitä.

*12 h artikla***Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltamatta jättäminen yhteisöihin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä**

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi luopua 12 g artiklan soveltamisesta osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritykseen, jos
 - a) sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
 - b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen;
 - c) ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä, jonka vuoksi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää nopeasti tytäryritykselle, josta on tehty 21 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, omia varoja tai velkojen takaisinmaksua, varsinkin jos kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.
2. Kriisinratkaisuneuvosto voi luopua 12 g artiklan soveltamisesta osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritykseen, jos
 - a) sekä tytäryritys että sen emoyritys ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
 - b) emoyritys täyttää konsolidoinnin perusteella 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen kyseisessä osallistuvassa jäsenvaltiossa;
 - c) ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä, jonka vuoksi emoyritys ei voisi siirtää nopeasti tytäryritykselle, josta on tehty 21 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, omia varoja tai suorittaa velkojen takaisinmaksua, varsinkin jos emoyritykseen kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

*12 i artikla***Keskusyhteisöä ja keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia koskeva vapautus**

Kriisinratkaisuneuvosto voi osittain tai kokonaan luopua 12 g artiklan soveltamisesta keskusyhteisöön tai keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvaan luottolaitokseen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) luottolaitos ja keskusyhteisö ovat saman toimivaltaisen viranomaisen valvomia ja ne ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- b) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskusyhteisö takaa siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten sitoumukset kokonaan;
- c) keskusyhteisön ja kaikkien siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta, vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena näiden laitosten konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;
- d) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia koskevan vapautuksen osalta keskusyhteisön johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen pysyvästi kuuluvien laitosten johdolle;
- e) asiaankuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva konserni täyttää 12 f artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen; ja
- f) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä.

12 j artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen rikkominen

1. Kaikkiin 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen rikkomisiin on puuttuttava seuraavista ainakin yhden perusteella:

- a) valtuudet puuttua purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteisiin tai poistaa ne 10 artiklan mukaisesti;
- b) 10 a artiklassa tarkoitettut valtuudet;
- c) direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettut toimenpiteet;
- d) varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet 13 artiklan mukaisesti;
- e) hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet direktiivin 2014/59/EU 110 ja 111 artiklan mukaisesti.

Kriisinratkaisuneuvosto tai EKP voi lisäksi arvioida 18 artiklan mukaisesti sitä, onko laitos lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti.

2. Kriisinratkaisuneuvoston, kriisinratkaisuviranomaisten ja osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan, kun ne käyttävät 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksiaan.

12 k artikla

Siirtymäjärjestelyt ja kriisinratkaisun jälkeiset järjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 12 a artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuille yhteisöille asianmukaiset siirtymäkaudet tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklan vaatimusten tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvien vaatimusten noudattamiseksi. Määräaika, jolloin yhteisöjen on noudatettava 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia on 1 päivä tammikuuta 2024.

Kriisinratkaisuneuvoston on määritettävä tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia varten välitavoitetasot, joita 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on noudatettava 1 päivänä tammikuuta 2022. Välitavoitetasoilla on pääsääntöisesti varmistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lineaarinen eteneminen kohti vaatimuksen täyttämistä.

Kriisinratkaisuneuvosto voi asettaa siirtymäkauden, joka päättyy 1 päivän tammikuuta 2024 jälkeen, kun se on asianmukaisesti perusteltua ja tarkoituksenmukaista 7 kohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella ja ottaen huomioon seuraavat seikat:

- a) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen;
 - b) todennäköisyys, että yhteisö pystyy kohtuullisessa ajassa varmistamaan 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamisen; ja
 - c) se, pystyykö yhteisö korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b ja 72 c artiklassa ja tämän asetuksen 12 c artiklassa tai 12 g artiklan 2 kohdassa säädettyjä hyväksyttävyyys- tai maturiteettikriteereitä, ja jos ei pysty, onko tämä kyvyttömyys luonteeltaan epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa.
2. Määräaika, jolloin kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 12 d artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettu vaatimusten vähimmäistaso on 1 päivä tammikuuta 2022.

3. Edellä 12 d artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten vähimmäistasoja ei sovelleta kahden vuoden ajan siitä päivästä, jona

- a) kriisinratkaisuneuvosto tai kansallinen kriisinratkaisuviranomainen sovelsi velan arvon alentamista; tai
- b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö otti käyttöön 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun vaihtoehdoisen yksityisen sektorin toimenpiteen, jolla pääomainstrumentit ja muut velat on alaskirjattu tai muunnettu ydinpääoman instrumenteiksi (CET1), tai jona velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty 21 artiklan mukaisesti kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta, millä on pyritty vahvistamaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjaa kriisinratkaisuvälineitä käyttämättä.

4. Tapauksen mukaan 12 c artiklan 4 ja 7 kohdassa sekä 12 d artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia ei sovelleta kolmen vuoden ajan siitä päivästä, jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai se konserni, johon kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluu, on yksilöity GSII-laitokseksi tai jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö joutui 12 d artiklan 4 tai 5 kohdassa tarkoitettuun tilanteeseen.

5. Poiketen siitä, mitä 12 a artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä asianmukainen siirtymäkausi tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklan vaatimusten tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamiseksi yhteisöille, joihin on sovellettu 21 artiklassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä tai velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

6. Kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on 1–5 kohdan soveltamiseksi ilmoitettava yhteisölle siirtymäkauden ajan sovellettava suunniteltu omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskeva vähimmäisvaatimus kullekin 12 kuukauden jaksolle, jotta helpotetaan yhteisön tappionkattamiskyvyn ja pääomapoljan vahvistamiskyvyn asteittaista vahvistamista. Siirtymäkauden päättyessä omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen on oltava sama kuin tapauksen mukaan 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan, 12 d artiklan 4 tai 5 kohdan, 12 f tai 12 g artiklan nojalla määritetty määrä.

7. Kriisinratkaisuneuvoston on siirtymäkausia määrittäessään otettava huomioon

- a) talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista;
 - b) hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille;
 - c) missä määrin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö turvautuu ydinpääomaan (CET1) 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi.
8. Jollei 1 kohdan soveltamisesta muuta johdu, kriisinratkaisuneuvoston on voitava tämän jälkeen tarkistaa joko siirtymäkauden pituutta tai suunniteltuja omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevia vähimmäisvaatimuksia, jotka on ilmoitettu 6 kohdan nojalla.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EUVL L 168, 27.6.2002, s. 43)."

7) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun emoyritykseen kohdistuvan kriisinratkaisutoimen, jos 18 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.;"

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Kriisinratkaisuneuvosto voi huolimatta siitä, ettei emoyritys täytä 18 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, päättää kyseiseen emoyritykseen kohdistuvasta kriisinratkaisutoimesta, jos se on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ja jos yksi tai useampi sen tytäryrityksistä, jotka ovat laitoksia mutta eivät itse kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, täyttää 18 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset ja edellyttäen, että niiden varat ja velat ovat sellaiset, että niiden kaatuminen uhkaisi laitosta tai koko konsernia, ja jos emoyritykseen kohdistuva kriisinratkaisutoimi on tarpeen, jotta joko tällaisten tytäryrityksenä toimivien laitosten tai asiaankuuluvan koko kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisu voidaan toteuttaa."

8) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) ottaen huomioon ajoitus ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että yhteisön kykenemättömyys jatkaa toimintaansa on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään yhteisöön kohdistuvilla vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin toimenpiteillä, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmien toimenpiteet, tai valvontatoimella, mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus tai muuntaminen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti;"

b) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Kriisinratkaisuneuvosto voi hyväksyä 1 kohdan mukaisesti kriisinratkaisumääräyksen, joka koskee keskusyhteisöä ja kaikkia siihen pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jos tämä kriisinratkaisun kohteena oleva konserni kokonaisuutena täyttää 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset."

9) Muutetaan 20 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdassa alakohdassa ilmaus ”pääomainstrumenttien” ilmauksella ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisten”;

b) muutetaan 5 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohdassa ilmaus ”pääomainstrumenttien” ilmauksella ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisen”;

ii) korvataan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) se tuottaa tietoa, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytetään 21 artiklan 7 kohdan mukaisesti, perustellun päätöksen tekemiseksi omistusinstrumenttien mitätöimisen tai laimentamisen laajuudesta sekä kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;

d) se tuottaa tietoa velkakirjojen arvon alaskirjausta käytettäessä perustellun päätöksen tekemiseksi alentamiskelpoisten velkojen alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;”;

iii) korvataan g alakohdassa ilmaus ”pääomainstrumenttien” ilmauksella ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisia”;

c) korvataan 6 ja 13 kohdassa ilmaus ”pääomainstrumenttien” ilmauksella ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisia” ja 15 kohdassa ilmaus ”pääomainstrumenttien” ilmauksella ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisten”;

10) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus tai muuntaminen”;

b) korvataan 1 kohdan johdanto-osassa ja b alakohdassa ilmaus ”pääomainstrumentteja” ilmauksella ”pääomainstrumentteja ja 7 a kohdassa tarkoitettuja hyväksyttäviä velkoja”;

c) korvataan 3 kohdan b alakohdassa ilmaus ”pääomainstrumenttien” ilmauksella ”pääomainstrumenttien ja 7 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen”;

d) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jos yksi tai useampi 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy, kriisinsuoritusneuvosto päättää 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, onko kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytettävä erikseen vai yhdessä kriisinsuoritusneuvoston kanssa 18 artiklan mukaisen menettelyn mukaisesti.

Jos kriisinsuorituksen kohteena oleva yhteisö on ostanut kyseeseen tulevat pääomainstrumentit ja hyväksyttävät velat välillisesti muiden samaan kriisinsuorituksen kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä, kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytettävä samalla, kun samoja valtuuksia käytetään asianomaisen yhteisön emoyrityksen tasolla tai muiden sellaisten emoyritysten tasolla, jotka eivät ole kriisinsuorituksen kohteena olevia yhteisöjä, niin että tappiot siirretään tosiasiallisesti kriisinsuorituksen kohteena olevalle yhteisölle, joka vahvistaa asianomaisen yhteisön pääomapohjaa.

Sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien tai hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty erillään kriisinsuoritusneuvostosta, on tehtävä 20 artiklan 16 kohdassa tarkoitettu arvostus ja sovellettava 76 artiklan 1 kohdan e alakohtaa.”

e) lisätään kohdat seuraavasti:

”7 a. Hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia voidaan käyttää erillään kriisinsuoritusneuvostosta ainoastaan sellaisten hyväksyttävien velkojen osalta, jotka täyttävät tämän asetuksen 12 g artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta velkojen jäljellä olevaa maturiteettia koskevaa edellytystä sellaisena kuin se on vahvistettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 c artiklan 1 kohdassa.

Kun näitä valtuuksia käytetään, alaskirjaus tai muuntaminen on tehtävä 15 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetun periaatteen mukaisesti.

7 b. Jos kriisinratkaisutoimia kohdistuu kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi ja kriisinratkaisusuunnitelmasta poiketen yhteisöön, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena, tällaisen yhteisön tasolla 21 artiklan 10 kohdan mukaisesti alennettu, alaskirjattu tai muunnettu määrä on otettava huomioon asianomaiseen yhteisöön sovellettavien, 27 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädettyjen kynnysarvojen laskemisessa.”

f) korvataan 8 kohdan toisessa alakohdassa ilmaus ”pääomainstrumenttien” ilmauksella ”pääomainstrumenttien ja 7 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen”; sekä ilmaus ”pääomainstrumentteihin” ilmauksella ”pääomainstrumentteihin ja 7 a kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin velkoihin”;

g) lisätään 10 kohtaan alakohta seuraavasti:

”d) 7 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen pääoma alaskirjataan tai muunnetaan ydinpääoman instrumenteiksi (CET1) tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin on tarpeen 14 artiklassa säädettyjen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi tai enintään kyseeseen tulevien hyväksyttävien velkojen määrää vastaavasti sen mukaan, kumpi on alhaisempi.”

11) Korvataan 27 artikla seuraavasti:

a) tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa;

b) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajina ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY (*) mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät tai niiden osapuolet ja jotka aiheutuvat tällaiseen järjestelmään osallistumisesta tai joiden edunsaajina ovat asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustamat kolmansien maiden keskusvastapuolet;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, p.45).”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”h) velat, joiden edunsaajina ovat direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitetut yhteisöt, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, niiden maturiteeteista riippumatta, paitsi jos nämä velat ovat tavallisia vakuudettomia velkoja huomommassa asemassa osallistuvan jäsenvaltion asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla säännellään 28 päivänä joulukuuta 2020 sovellettavia tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä; tapauksissa, joihin kyseistä poikkeusta sovelletaan, kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava, onko 12 g artiklan 2 kohdan mukaisten erien määrä riittävä ensisijaisen kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon tukemiseen.”;

c) tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa;

d) korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kriisinratkaisuneuvoston on huolellisesti arvioitava, olisiko velat, joiden edunsaajina ovat laitokset tai yhteisöt, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja joita ei ole rajattu alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisen ulkopuolelle 3 kohdan h alakohdan nojalla, rajattava tai osittain rajattava soveltamisalan ulkopuolelle ensimmäisen alakohdan a–d alakohdan nojalla kriisinratkaisustrategian tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Jos alentamiskelpoinen velka tai alentamiskelpoisten velkojen luokka rajataan tai osittain rajataan alaskirjauksen ulkopuolelle tämän kohdan nojalla, muihin alentamiskelpoisiin velkoihin sovellettavaa alaskirjaus- tai muuntamistasoa voidaan korottaa kyseisten rajausten huomioon ottamiseksi edellyttäen, että muihin alentamiskelpoisiin velkoihin sovellettava alaskirjaus- ja muuntamistaso on 15 artiklan 1 kohdan g alakohdassa esitetyn periaatteen mukainen.”;

e) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jos alentamiskelpoista velkaa tai alentamiskelpoisten velkojen luokkaa, joka on rajattu tai osittain rajattu alaskirjauksen ulkopuolelle 5 kohdan nojalla, ja tappioita, jotka olisivat langenneet näistä veloista, ei ole siirretty täysimääräisesti muille velkojille, kriisinratkaisurahastosta voidaan antaa kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle rahoitusta, jotta voidaan tehdä jompikumpi tai molemmat seuraavista:

a) kattaa tappiot, joita ei ole katettu alentamiskelpoisilla veloilla, ja palauttaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo nollassa 13 kohdan a alakohdan mukaisesti;

b) ostaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen omistusinstrumentteja tai pääomainstrumentteja laitoksen pääomapohjan vahvistamiseksi 13 kohdan b alakohdan mukaisesti;”

f) tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa;

g) tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa.

12) Korvataan 31 artiklan 2 kohdassa ilmaus ”45 artiklan 9–13 kohdan” ilmauksella ”45 h artiklan”.

13) Korvataan 32 artiklan 1 kohdassa luku ”12” luvulla ”12–12 k”.

2 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Tätä asetusta sovelletaan 28 päivästä joulukuuta 2020.

Tämä asetetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/878,

annettu 20 päivänä toukokuuta 2019,

direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuosina 2007–2008 levinneeseen finanssikriisiin reagoitiin antamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013 ⁽⁵⁾. Näillä lainsäädäntötoimenpiteillä on lujitettu merkittävästi unionin rahoitusjärjestelmää ja parannettu laitosten kykyä kestää mahdollisia tulevia häiriötilanteita. Vaikka toimenpiteet olivat erittäin kattavia, niissä ei puututtu kaikkiin havaittuihin puutteisiin, joilla on vaikutusta laitoksiin. Lisäksi joihinkin alun perin ehdotettuihin toimenpiteisiin sovellettiin uudelleentarkastelulausekkeita tai ne eivät olleet riittävän yksityiskohtaisia, jotta niiden täytäntöönpano olisi ollut sujuvaa.
- (2) Tämän muutosdirektiivin tarkoituksena on käsitellä kysymyksiä, jotka liittyvät direktiivin 2013/36/EU säännöksiin, jotka eivät ole osoittautuneet riittävän selkeiksi, minkä vuoksi niitä on tulkittu eri tavoin, tai joiden on todettu rasittavan liikaa tiettyjä laitoksia. Lisäksi se sisältää direktiivin 2013/36/EU mukautuksia, jotka ovat tarpeen muiden asiaa koskevien unionin säädösten, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ⁽⁶⁾, tai asetukseen (EU) N:o 575/2013 samaan aikaan ehdotettujen muutosten hyväksymisen vuoksi. Ehdotetut muutokset myös mukauttavat nykyistä sääntelykehystä vastaamaan paremmin kansainvälistä kehitystä, jotta yhdenmukaisuus ja vertailtavuus eri lainkäyttöalueiden välillä paranisivat.
- (3) Rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt voivat olla pankkiryhmien emoyrityksiä, jolloin vakavaraisuusvaatimusten soveltaminen määräytyy tällaisten holdingyhtiöiden konsolidoidun aseman perusteella.

⁽¹⁾ EUVL C 34, 31.1.2018, s. 5.

⁽²⁾ EUVL C 209, 30.6.2017, s. 36.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2019.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkastuskehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

Koska tällaisten holdingyhtiöiden määräysvallassa oleva laitos ei voi aina varmistaa vaatimusten täyttymistä konsolidoinnin perusteella kaikkialla ryhmässä, tietyt rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt on saatettava suoraan direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen valvontavaltuuksien soveltamisalan piiriin vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi konsolidoinnin perusteella. Sen vuoksi olisi säädettävä tietyt rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä koskevasta erityisestä hyväksyntämenettelystä ja niihin sovellettavista suorista valvontavaltuuksista sen varmistamiseksi, että tällaisten holdingyhtyritysten voidaan katsoa olevan suoraan vastuussa konsolidoitujen vakavaraisuusvaatimusten noudattamisen varmistamisesta ilman, että niihin sovelletaan vakavaraisuutta koskevia lisävaatimuksia yksilöllisesti.

- (4) Tiettyjä rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä koskeva hyväksyntä ja valvonta ei saisi estää ryhmiä päättämästä erityisistä ryhmän sisäisistä järjestelyistä ja tehtävien jaosta haluamallaan tavalla konsolidoitujen vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi, ja se ei saisi estää niiden ryhmään kuuluvien laitosten suoraa valvontaa, joiden tehtävänä on varmistaa vakavaraisuusvaatimusten noudattaminen konsolidoinnin perusteella.
- (5) Rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, joka on perustettu sitä varten, että sillä on omistusyhteyksiä yrityksiin, voidaan erityisten olosuhteiden vallitessa vapauttaa hyväksynnästä. Vaikka hyväksynnästä vapautettu rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö voikin tehdä tavanomaiseen liiketoimintaansa liittyviä päätöksiä, se ei saisi tehdä sellaisia hallinnollisia, operatiivisia tai rahoitusta koskevia päätöksiä, jotka vaikuttavat ryhmään tai niihin ryhmän tytäryhtiöihin, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia. Kun toimivaltaiset viranomaiset arvioivat tämän vaatimuksen täyttymistä, niiden olisi otettava huomioon rahoitusalan holdingyhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovellettavan yhtiöoikeuden asiaankuuluvat vaatimukset.
- (6) Konsolidointiryhmän valvojalle annetaan ensisijainen vastuu konsolidoidusta valvonnasta. Sen vuoksi on tarpeen, että konsolidointiryhmän valvoja osallistuu asianmukaisesti rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden hyväksyntään ja valvontaan. Jos konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin toimivaltainen viranomainen siinä jäsenvaltiossa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, hyväksyntä olisi myönnettävä näiden kahden viranomaisen yhteisellä päätöksellä. Euroopan keskuspankin olisi hoitaessaan neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽⁷⁾ mukaista tehtäväänsä valvoa luottolaitosten emoyrityksiä konsolidoinnin perusteella vastattava myös rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden hyväksynnästä ja valvonnasta.
- (7) Direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten palkitsemissännösten arvioinnista 28 päivänä heinäkuuta 2016 annetusta komission kertomuksesta, jäljempänä 'komission arviointikertomus', ilmeni, että tietyt direktiivissä 2013/36/EU asetetut periaatteet, kuten maksamisen lykkäämistä ja instrumentteina maksamista koskevat periaatteet, ovat pieniin laitoksiin sovellettaessa liian raskaita eivätkä ole oikeassa suhteessa niistä vakavaraisuudelle koituvan hyötyyn. Samoin todettiin, että näiden vaatimusten soveltamisesta aiheutuvat kustannukset ylittävät niistä vakavaraisuudelle koituvan hyödyn, kun kyse on henkilöstöstä, jonka palkitsemisessa muuttuva osa on pieni, koska tällaiset pienet palkitsemisen muuttuvat osat eivät kannusta henkilöstöä ottamaan ylimääräisiä riskejä kovinkaan paljon tai lainkaan. Näin ollen vaikka kaikkien laitosten olisi pääsääntöisesti sovellettava kaikkia periaatteita koko sellaiseen henkilöstöön, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitosten riskiprofiiliin, pienet laitokset sekä henkilöstö, jonka palkitsemisessa muuttuva osa on pieni, on tarpeen vapauttaa direktiivissä 2013/36/EU vahvistetuista maksamisen lykkäämistä ja instrumentteina maksamista koskevien periaatteiden noudattamisesta.
- (8) Tarvitaan selkeät, johdonmukaiset ja yhdenmukaiset perusteet tällaisten pienten laitosten sekä palkitsemisen pieneksi katsottavan muuttuvan osan määrittämiseksi, jotta voidaan varmistaa valvontakäytäntöjen lähentyminen ja edistää laitosten tasapuolisia toimintaedellytyksiä ja riittävää tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien suojaa kaikkialla unionissa. Samalla on aiheellista tarjota jäsenvaltioille jonkin verran joustovaraa ottaa käyttöön tiukempi lähestymistapa, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi.
- (9) Periaate, jonka mukaan naisille ja miehille maksetaan samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka, on vahvistettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 157 artiklassa. Laitosten olisi sovellettava tätä periaatetta johdonmukaisella tavalla. Tämän vuoksi niiden olisi sovellettava sukupuolineutraalia palkitsemisjärjestelmää.

⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (10) Palkitsemisvaatimusten tarkoituksena on edistää laitoksen hyvää ja tehokasta riskienhallintaa mukauttamalla laitosten pitkän aikavälin edut niiden sellaisen henkilöstön etuihin, jonka ammattitoiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin (olennaista riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimiva henkilöstö). Samalla tytäryrityksiin, jotka eivät ole laitoksia ja joihin ei siten sovelleta direktiiviä 2013/36/EU yksilöllisesti, voidaan soveltaa muita palkitsemisvaatimuksia niiden asiaankuuluvien alakohtaisten säädösten mukaisesti, jotka olisi asetettava ensisijaisiksi. Tässä direktiivissä vahvistettuja palkitsemisvaatimuksia ei siten lähtökohtaisesti olisi sovellettava konsolidoinnin perusteella tällaisiin tytäryrityksiin. Jotta kuitenkin estettäisiin mahdollinen toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttö, tässä direktiivissä vahvistettuja palkitsemisvaatimuksia olisi sovellettava konsolidoinnin perusteella sellaisten tytäryritysten palveluksessa olevaan henkilöstöön, jotka tarjoavat omaisuudenhoidon, salkunhoidon tai toimeksiantojen toteuttamisen kaltaisia erityispalveluja ja jonka henkilöstön tehtävänä on näin ollen tehtävänannon muodosta riippumatta harjoittaa ammatillista toimintaa, jonka perusteella he ovat olennaista riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivaa henkilöstöä pankkiryhmän tasolla. Tällaisiin tehtävänantoihin olisi kuuluttava tehtävien siirtämistä koskevat ja ulkoistamisjärjestelyt, jotka on tehty sen tytäryrityksen, jonka palveluksessa henkilöstö on, ja toisen samaan ryhmään kuuluvan laitoksen välillä. Jäsenvaltioita ei pitäisi estää soveltamasta tässä direktiivissä vahvistettuja palkitsemisvaatimuksia konsolidoinnin perusteella laajempaan joukkoon tytäryrityksiä ja niiden henkilöstöä.
- (11) Direktiivissä 2013/36/EU edellytetään, että huomattava osa – joka tapauksessa vähintään 50 prosenttia – palkitsemisen muuttuvasta osasta koostuu tasapainoisessa suhteessa osakkeista tai vastaavista omistusosuuksista kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan taikka osakesidonnaisista välineistä tai vastaavista muista kuin käteisinstrumenteista, jos laitos on listaamaton; ja, jos mahdollista, vaihtoehtoisista ensisijaisen pääoman (T1) tai toissijaisen pääoman (T2) välineistä, jotka täyttävät tietyt edellytykset. Tällä periaatteella osakesidonnaisten välineiden käyttö rajataan listaamattomille laitoksille ja listattujen laitosten edellytetään käyttävän osakkeita. Heinäkuun 28 päivänä 2016 annetussa komission arviointikertomuksessa todettiin, että osakkeiden käyttö voi aiheuttaa listatuille laitoksille huomattavaa hallinnollista rasitusta ja huomattavia kustannuksia. Vastaava vakavaraisuudelle koituvaa hyötyä voitaisiin saavuttaa sallimalla listattujen laitosten käyttää osakesidonnaisia välineitä, jotka seuraavat osakkeiden arvoa. Sen vuoksi mahdollisuus käyttää osakesidonnaisia välineitä olisi laajennettava koskemaan listattuja laitoksia.
- (12) Vakavaraisuuden arvioinnissa olisi otettava huomioon laitosten koko, rakenne ja sisäinen organisaatio sekä niiden toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Jos eri laitoksilla on samankaltainen riskiprofiili esimerkiksi sen vuoksi, että niillä on samankaltaiset liiketoimintamallit tai samanlainen riskikeskittymien maantieteellinen sijainti tai ne ovat saman laitosten suojajärjestelmän jäseniä, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava muokata arviointiprosessin menetelmää niin, että siinä voidaan ottaa huomioon niiden laitosten yhteiset ominaisuudet ja riskit, joilla on tällainen samanlainen riskiprofiili. Tällainen muokkaus ei saisi kuitenkaan estää toimivaltaisia viranomaisia ottamasta asianmukaisesti huomioon kuhunkin laitokseen kohdistuvia erityisiä riskejä eikä muuttaa määrättävien toimenpiteiden laitoskohtaisuutta.
- (13) Toimivaltaisten viranomaisten määräämällä omien varojen lisävaatimuksella on olennainen merkitys laitoksen omien varojen kokonaistason kannalta, ja se on tärkeä markkinatoimijoille, koska asetettu omien varojen lisävaatimuksen taso vaikuttaa osinko- ja tulospalkkiomaksuja sekä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin liittyviä maksuja koskevien rajoitusten laukaisupisteeseen. Olisi määriteltävä selkeästi sellaiset olosuhteet, joissa on otettava käyttöön omien varojen lisävaatimus, jotta voidaan varmistaa, että sääntöjä sovelletaan johdonmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, ja varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta.
- (14) Toimivaltaisten viranomaisten asettama omien varojen lisävaatimus olisi määriteltävä suhteessa laitoksen erityistilanteeseen, ja ne olisi perusteltava asianmukaisesti. Omien varojen lisävaatimuksia voidaan asettaa vähentämään riskejä tai riskitekijöitä, jotka on nimenomaisesti jätetty asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen omien varojen vaatimusten soveltamisalan ulkopuolelle tai joita ei ole luettu nimenomaisesti kyseisten vaatimusten soveltamisalaan, vain siinä määrin kuin sitä pidetään tarpeellisena laitoksen erityistilanteen vuoksi. Nämä vaatimukset olisi sijoitettava asiaankuuluvassa omien varojen vaatimusten hierarkiassa asiaankuuluvien omien varojen vähimmäisvaatimusten yläpuolelle ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen alapuolelle. Omien varojen lisävaatimusten laitoskohtaisuuden olisi määrä estää niiden käyttö välineenä vähentää makrovakausriskejä tai järjestelmäriskkejä. Tämä ei kuitenkaan saisi estää toimivaltaisia viranomaisia vähentämästä – mukaan lukien asettamalla omien varojen lisävaatimuksia – riskejä, joita kohdistuu yksittäisiin laitoksiin niiden toiminnan johdosta, mukaan lukien riskit, jotka ovat seurausta tietyn talous- ja markkinakehityksen vaikutuksesta yksittäisen laitoksen riskiprofiiliin.
- (15) Vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus on rinnakkainen vaatimus riskiperusteisten omien varojen vaatimusten kanssa. Näin ollen toimivaltaisten viranomaisten ylivelkaantumisriskiin puuttumiseksi määräämät omien varojen lisävaatimukset olisi lisättävä vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaan vähimmäisvaatimukseen eikä riskiperusteiseen omien varojen vähimmäisvaatimukseen. Lisäksi laitosten olisi myös voitava käyttää ydinpääomaa (CET1), jota ne käyttävät velkaantumiseen liittyvien vaatimusten täyttämiseksi, riskiperusteisten omien varojen vaatimustensa täyttämiseen, yhteenlaskettu puskurivaatimus mukaan luettuna.

- (16) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus ilmoittaa laitokselle ohjauksen muodossa mukautuksista, joilla korotetaan asiaankuuluvien omien varojen vähimmäisvaatimusten, asiaankuuluvan omien varojen lisävaatimuksen ja tapauksen mukaan yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai vähimmäisomavaraisuusaste-puskuria koskevan vaatimuksen mukaista pääoman määrää, jonka toimivaltaiset viranomaiset odottavat tällaisella laitoksella olevan, jotta se voisi käsitellä ennakoitavissa olevia stressiskenaarioita. Koska tällaisessa ohjauksessa asetetaan pääomataavoite, sen olisi katsottava olevan asiaankuuluvien omien varojen vähimmäisvaatimusten, asiaankuuluvan omien varojen lisävaatimuksen ja tapauksen mukaan yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai vähimmäisomavaraisuusaste-puskuria koskevan vaatimuksen yläpuolella. Tällaisen tavoitteen saavuttamatta jättäminen ei saisi johtaa direktiivissä 2013/36/EU säädettyjen, voitonjakoja koskevien rajoitusten laukeamiseen. Koska täydentäviä omia varoja koskeva ohjaus vastaa valvonnan odotuksia, direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ei pitäisi asettaa ohjaukselle pakollisia julkistamisvelvoitteita eikä kieltää toimivaltaisia viranomaisia pyytämästä ohjauksen julkistamista. Kun laitoksen pääomataavoite jää toistuvasti täyttyväksi, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava toteuttaa valvontatoimenpiteitä ja tarvittaessa asettaa omien varojen lisävaatimuksia.
- (17) Direktiivin 2013/36/EU säännökset, jotka koskevat kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvaa korkoriskiä, liittyvät asiaa koskeviin asetuksen (EU) N:o 575/2013 säännöksiin, joissa laitoksille on asetettu pidempi täytäntöönpanon määräaika. Jotta kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvaa korkoriskiä koskevien säännösten soveltamista voidaan yhdenmukaistaa, säännöksiä, joiden on välttämättä oltava tämän direktiivin asianomaisten säännösten mukaisia, olisi sovellettava samasta päivästä kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 asianomaisia säännöksiä.
- (18) Jotta voidaan yhdenmukaistaa kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvan korkoriskin laskenta, kun tätä riskiä mittaavat laitosten sisäiset järjestelmät eivät ole tyydyttäviä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, jotka on kehittänyt Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁽⁸⁾ perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen, EPV) ja jotka liittyvät tällaisen riskin arvioimiseen tarkoitettuna vakiomenetelmän kehittämiseen. Komission olisi hyväksyttävä kyseiset tekniset sääntelystandardit Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä.
- (19) Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tunnistaa paremmin laitokset, joille saattaa aiheutua liiallisia tappioita niiden kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista korkojen mahdollisten muutosten vuoksi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä EPV:n kehittämiä teknisiä sääntelystandardeja. Näissä teknisissä sääntelystandardeissa olisi määritettävä kuusi valvonnallista häiriöskenaariota, joita kaikkien laitosten on sovellettava laskeakseen oman pääoman taloudellisen arvon muutokset, yhteiset oletukset, joita laitosten on noudatettava sisäisissä järjestelmissään oman pääoman taloudellisen arvon laskentaa varten. Niissä olisi määritettävä myös, tarvitaanko erityisiä arviointiperusteita, joilla voidaan tunnistaa sellaiset laitokset, joiden osalta saattaa olla perusteltua toteuttaa valvontatoimenpiteitä, kun nettokorkotulot ovat pienentyneet korkojen muuttumisen takia, ja mitä tarkoitetaan jyrkällä laskulla. Komission olisi hyväksyttävä nämä tekniset sääntelystandardit Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä.
- (20) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunta on keskeisen tärkeää rahoitusjärjestelmän vakauden ja eheyden säilyttämisen kannalta. Jos laitoksen todetaan osallistuneen rahanpesuun ja terrorismin rahoittamiseen, se voisi vaikuttaa laitoksen elinkelpoisuuteen ja rahoitusjärjestelmän vakauteen. Yhdessä viranomaisten ja elinten kanssa, jotka vastaavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/849⁽⁹⁾ säädettyjen rahanpesun torjuntaa koskevien sääntöjen noudattamisen varmistamisesta, toimiluvista ja vakavaraisuusvalvonnasta vastaavilla viranomaisilla on merkittävä asema puutteiden havaitsemisessa ja korjaamisessa. Tällaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi siksi otettava rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevat huolenaiheet järjestelmällisesti huomioon valvontatoiminnassaan, mukaan luettuina valvonta- ja arviointiprosessit, laitosten ohjaus- ja hallintojärjestelmien, -prosessien ja -menetelmien riittävyyden arvioinnit sekä hallintoelinten jäsenten soveltuvuuden arvioinnit, ilmoitettava mahdollisista havainnoista rahanpesun torjuntaa koskevien sääntöjen noudattamisen varmistamisesta vastaaville asiaankuuluville viranomaisille ja elimille sekä toteutettava tarvittaessa valvontatoimenpiteitä direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn toimivaltansa mukaisesti. Tietoa olisi annettava tällaisten toimivaltaisten viranomaisten vastuulla olevissa toimilupa-, hyväksyntä- ja arviointimenettelyissä tehtyjen havaintojen sekä direktiivin (EU) 2015/849 noudattamisen varmistamisesta vastaavilta viranomaisilta ja elimiltä saatujen tietojen perusteella.

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (21) Yksi unionin finanssikriisistä saatuja tärkeimpiä opetuksia oli, että epätasapainon ennaltaehkäisemiseksi ja ratkaisemiseksi unionissa tarvitaan asianmukainen institutionaalinen ja poliittinen kehys. Unionin viimeaikainen institutionaalinen kehitys huomioon ottaen makrovakauden poliittisen kehityksen kattava tarkistaminen on perusteltua.
- (22) Direktiivi 2013/36/EU ei saisi estää jäsenvaltioita panemasta lainsäädännössään täytäntöön toimenpiteitä, jotka on suunniteltu tehostamaan rahoitusjärjestelmän häiriönsietokykyä, kuten luottotusastetta, lainojen ja tulojen suhdetta ja velanhoitokulujen ja tulojen suhdetta koskevia rajoituksia sekä muita välineitä, joilla puututaan lainanannon standardeihin.
- (23) Sen varmistamiseksi, että vastasykliset pääomapuskurit vastaavat asianmukaisesti riskiä, joka kohdistuu pankkialaan luotonannon liiallisen kasvun vuoksi, laitosten olisi laskettava laitoskohtaiset puskurinsa niissä maissa sovellettavien vastasyklisen puskurikantojen painotettuna keskiarvona, joissa niiden luottovastuut sijaitsevat. Sen vuoksi kunkin jäsenvaltion olisi nimettävä viranomainen, jonka tehtävänä on asettaa vastasyklisen puskurikanta kyseisessä jäsenvaltiossa olevia vastuita varten. Tässä puskurikannassa olisi otettava huomioon luottomäärien kasvu ja muutokset kyseisessä jäsenvaltiossa myönnettyjen luottojen suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT) sekä mahdolliset muut rahoitusjärjestelmän vakautteen kohdistuvien riskien kannalta merkitykselliset muututjat.
- (24) Yleisen pääomapuskurin ja vastasyklisen pääomapuskurin lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää, että tietyillä laitoksilla on järjestelmäriskipuskuri, jotta vähennettäisiin ja lievennettäisiin makrotason riskejä tai järjestelmäriskiä, joita asetus (EU) N:o 575/2013 ja direktiivi 2013/36/EU eivät kata, eli rahoitusjärjestelmään kohdistuvan sellaisen häiriörisikin estämiseksi tai lieventämiseksi, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaali talouteen. Järjestelmäriskipuskurikantaa olisi sovellettava kaikkiin vastuisiin tai vastuiden osa-alueisiin ja kaikkiin laitoksiin tai yhteen tai useampaan niiden laitosten osiin, joilla on liiketoiminnassaan samanlainen riskiprofiili.
- (25) On tärkeää virtaviivaistaa viranomaisten välistä koordinoitimekanismia, varmistaa vastuualueiden selkeämpi määrittely, yksinkertaistaa makrovakauden politiikkavälineiden aktivoitua ja laajentaa makrovakauden välineistön valikoimaa, jotta voitaisiin varmistaa viranomaisten kyky ratkaista järjestelmäriskit ajoissa ja tehokkaasti. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010⁽¹⁰⁾ perustetun Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä 'EJRK', on määrä olla keskeisessä asemassa makrovakauden toimenpiteiden koordinoimisessa sekä välitettäessä tietoa suunnitelluista makrovakauden toimenpiteistä jäsenvaltioissa, etenkin julkaisemalla käyttöön otetun makrovakauden toimenpiteet verkkosivustollaan ja jakamalla ilmoittamisen jälkeen viranomaisille tietoa suunnitelluista makrovakauden toimenpiteistä. Jotta varmistetaan, että jäsenvaltioiden kesken toteutetaan asianmukaisia politiikkatoimia, EJRK:n on määrä valvoa jäsenvaltioiden makrovakauden politiikkojen riittävyttä ja johdonmukaisuutta, mukaan lukien valvomalla sitä, käytetäänkö välineitä johdonmukaisesti ja päällekkäisyyttä välttäen.
- (26) Asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi pyrittävä välttämään direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen makrovakauden toimenpiteiden mahdollista päällekkäistä tai epäjohdonmukaista käyttöä. Asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi erityisesti harkittava, ovatko direktiivin 2013/36/EU 133 artiklan mukaisesti toteutetut toimenpiteet päällekkäisiä tai epäjohdonmukaisia suhteessa muihin asetuksen (EU) N:o 575/2013 124, 164 tai 458 artiklan mukaisiin voimassa oleviin tai tuleviin toimenpiteisiin.
- (27) Toimivaltaisten viranomaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi voitava määrittää ryhmän rakenteeseen liittyvien riskien luonteen ja jakautumisen perusteella muiden järjestelmän kannalta merkittävien laitosten (O-SII) puskurin taso tai tasot. Joissakin olosuhteissa voisi olla asianmukaista, että toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen asettaa O-SII-puskurin pelkästään tasolle, joka on korkeimman konsolidointitason alapuolella.
- (28) Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS) julkaiseman maailmanlaajuisia järjestelmän kannalta merkittäviä pankkeja koskevan arviointimenettelyn mukaisesti laitoksen oikeudenkäyttöalueiden rajat ylittävät vaateet ja velat ovat indikaattoreita laitoksen maailmanlaajuisesta järjestelmällisestä merkittävydestä ja vaikutuksesta, joita laitoksen kaatumisella voi olla maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta. Näissä indikaattoreissa otetaan huomioon erityisiä huolenaiheita, jotka koskevat muun muassa lisävaikeuksia koordinoitaessa sellaisten laitosten kriisratkaisua, joilla on merkittävää rajat ylittävää toimintaa. Yhteisen sääntökirjan vahvistamisen ja yhteisen kriisratkaisumekanismin perustamisen ansiosta kriisratkaisuun omaksutussa yhteisessä lähestymistavassa on edistytty. Näin on merkittävästi kehitetty valmiuksia ratkaista hallitusti rajat ylittävien ryhmien kriisejä

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

pankkiunionin puitteissa. Sen vuoksi ja rajoittamatta toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten valmiuksia käyttää valvontavaltaansa olisi laskettava vaihtoehtoinen tulostaulukko, josta käy ilmi tämä edistyminen, ja toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi otettava tämä tulos huomioon arvioidessaan luottolaitosten merkitystä järjestelmän kannalta, tämän vaikuttamatta kuitenkaan tietoihin, jotka Baselin pankkivalvontakomitealle on toimitettu kansainvälisten nimittäjien määrittämistä varten. EPV:n olisi kehitettävä päivitetty teknisten sääntelystandardien luonnokset maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten (G-SII-laitokset) määrittämisen lisämenetelmää varten, jotta voidaan tunnustaa integroidun eurooppalaisen kriisinvälityksen ominaispiirteet yhteisen kriisinvälitysmekanismin puitteissa. Tätä menetelmää olisi käytettävä yksinomaan G-SII-puskurin kalibroimiseen. Komission olisi hyväksyttävä nämä tekniset sääntelystandardit Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä.

- (29) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli sellaisen jo olemassa olevan unionin lainsäädännön lujittamista ja parantamista, jolla varmistetaan laitoksiin kaikkialla unionissa sovellettavat yhdenmukaiset vakavaraisuusvaatimukset, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.
- (30) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (31) Direktiivi 2013/36/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2013/36/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2013/36/EU seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Tätä direktiiviä ei sovelleta

- 1) oikeuteen harjoittaa sijoituspalveluyritystoimintaa siltä osin kuin sitä säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/65/EU (*);
- 2) keskuspankkeihin;
- 3) postisiirtoa hoitaviin laitoksiin;
- 4) Tanskassa seuraaviin laitoksiin: ”Eksport Kredit Fonden”, ”Eksport Kredit Fonden A/S”, ”Danmarks Skibskredit A/S” ja ”KommuneKredit”;
- 5) Saksassa seuraaviin laitoksiin: ”Kreditanstalt für Wiederaufbau”, ”Landwirtschaftliche Rentenbank”, ”Bremer Aufbau-Bank GmbH”, ”Hamburgische Investitions- und Förderbank”, ”Investitionsbank Berlin”, ”Investitionsbank des Landes Brandenburg”, ”Investitionsbank Schleswig-Holstein”, ”Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank”, ”Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz”, ”Landeskreditbank Baden-Württemberg-Förderbank”, ”LfA Förderbank Bayern”, ”NRW.BANK”, ”Saarländische Investitionskreditbank AG”, ”Sächsische Aufbaubank – Förderbank”, ”Thüringer Aufbaubank”, yrityksiin, joita ”Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” -lain nojalla pidetään osana valtion asuntopolitiikkaa ja jotka eivät pääasiallisesti harjoita pankkitoimintaa, sekä yrityksiin, joita kyseisen lain nojalla pidetään voittoa tavoittelemattomina asuntoalan yrityksinä;
- 6) Virossa seuraaviin laitoksiin: ”hoiu-laenuühistud”, joita pidetään ”hoiu-laenuühistu seadus” -lain nojalla osuustoiminnallisina yrityksinä;

⁽¹⁾ EUVL L 369, 17.12.2011, s. 14.

- 7) Irlannissa seuraavaan laitokseen: "the Strategic Banking Corporation of Ireland" sekä "credit unions" – ja "friendly societies" -luotto-osuuskuntiin;
- 8) Kreikassa seuraavaan laitokseen: "Παρακαταθήκων και Δανείων" (Tamio Parakatathikon kai Danion);
- 9) Espanjassa seuraavaan laitokseen: "Instituto de Crédito Oficial";
- 10) Ranskassa seuraavaan laitokseen: "Caisse des dépôts et consignations";
- 11) Kroatiaassa seuraaviin laitoksiin: "kreditne unije" ja "Hrvatska banka za obnovu i razvitak";
- 12) Italiassa seuraavaan laitokseen: "Cassa Depositi e Prestiti";
- 13) Latviassa "krājaizdevu sabiedrības" -laitoksiin, joita "kriājaizdevu sabiedrību likums" -lain nojalla pidetään finanssipalveluja ainoastaan jäsenilleen tarjoavina osuustoiminnallisina yrityksinä;
- 14) Liettuassa "kredito unijos" -laitoksiin, muihin kuin "centrinės kredito unijos";
- 15) Unkarissa seuraaviin laitoksiin: "MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság" ja "Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság";
- 16) Maltassa seuraavaan laitokseen: "The Malta Development Bank";
- 17) Alankomaissa seuraaviin laitoksiin: "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering", "Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV" ja "kredietunies";
- 18) Itävallassa yrityksiin, joita pidetään voittoa tavoittelemattomina rakennusalan yrityksinä, sekä "Österreichische Kontrollbank AG" -pankkiin;
- 19) Puolassa seuraaviin laitoksiin: "Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe" ja "Bank Gospodarstwa Krajowego";
- 20) Portugalissa "Caixas Económicas" -laitoksiin, jotka olivat olemassa 1 päivänä tammikuuta 1986 ja jotka eivät ole osakeyhtiömuotoisia, ja lukuun ottamatta "Caixa Económica Montepio Geral" -laitosta;
- 21) Sloveniassa seuraavaan laitokseen: "SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana";
- 22) Suomessa seuraaviin laitoksiin: "Teollisen yhteistyön rahasto Oy / Fonden för industriellt samarbete Ab" ja "Finnvera Oyj / Finnvera Abp";
- 23) Ruotsissa seuraavaan laitokseen: "Svenska Skeppshypotekskassan";
- 24) Yhdistyneessä kuningaskunnassa seuraaviin laitoksiin: "National Savings and Investments (NS&I)", "CDC Group plc", "the Agricultural Mortgage Corporation Ltd", "Crown Agents for Overseas Governments and Administrations", "credit unions" ja "municipal banks".

6. Tämän artiklan 5 kohdan 1 ja 3–24 alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä pidetään 34 artiklaa ja VII osaston 3 lukua sovellettaessa rahoituslaitoksina.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349)."

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

- "60) "kriisinratkaisuviranomaisella" Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista;
- 61) "maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella" tai "G-SII-laitoksella" asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa määriteltyä G-SII-laitosta;
- 62) "EU:n ulkopuolisella maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella" tai "EU:n ulkopuolisella G-SII-laitoksella" asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 134 alakohdassa määriteltyä EU:n ulkopuolista G-SII-laitosta;
- 63) "ryhmällä" asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 138 alakohdassa määriteltyä ryhmää;
- 64) "kolmannen maan ryhmällä" ryhmää, jonka emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan;

65) "sukupuolineutraalilla palkitsemisjärjestelmällä" palkitsemisjärjestelmää, joka perustuu mies- ja naispuolisille työntekijöille samasta tai samanarvoisesta työstä maksettavaan samaan palkkaan.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190)."

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä vaatimuksia tai valvontavaltuuksia sovelletaan konsolidoinnin tai alakonsolidoinnin perusteella tämän direktiivin ja mainitun asetuksen mukaisesti, käsitteisiin "laitos", "jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos", "EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos" ja "emoyritys" sisältyvät myös

a) rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, joille on myönnetty hyväksyntä tämän direktiivin 21 a artiklan mukaisesti;

b) EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön valvonnassa olevat nimetyt laitokset, jos kyseiseen emoyritykseen ei sovelleta hyväksyntää tämän direktiivin 21 a artiklan 4 kohdan mukaisesti; ja

c) tämän direktiivin 21 a artiklan 6 kohdan d alakohdan mukaisesti nimetyt rahoitusalan holdingyhtiöt, rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tai laitokset."

3) Korvataan 4 artiklan 8 kohta seuraavasti:

"8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että silloin, kun muut viranomaiset kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat kriisinratkaisussa toimivaltaisia, nämä muut viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja kuulevat toimivaltaisia viranomaisia kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen osalta, ja kaikissa muissa tapauksissa, joissa tällaista yhteistyötä ja kuulemistä tässä direktiivissä, direktiivissä 2014/59/EU tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 edellytetään."

4) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

"a) toimivaltaisille viranomaisille luottolaitosten toimilupahakemuksissa toimitettavat tiedot, mukaan luettuna 10 artiklassa tarkoitettu toimintasuunnitelma, organisaatorakenne ja hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät;

b) vaatimukset, jotka koskevat määräosuuksia omistavia osakkeenomistajia ja jäseniä, tai jos määräosuuksia ei ole, vaatimukset, jotka koskevat 20:tä suurinta osakkeenomistajaa tai jäsentä 14 artiklan mukaisesti; ja";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"5. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille ohjeet, joissa määritellään yhteinen arviointimenettely toimilupien myöntämiseksi tämän direktiivin mukaisesti."

5) Lisätään 9 artiklaan kohdat seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle kansallisista laeista, joissa nimenomaisesti sallitaan, että muut yritykset kuin luottolaitokset voivat harjoittaa liiketoimintaa, johon kuuluu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen.

4. Jäsenvaltiot eivät saa tämän artiklan nojalla vapauttaa luottolaitoksia tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisesta."

6) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

"10 artikla

Toimintasuunnitelma, organisaatorakenne sekä ohjaus- ja hallintojärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimilupahakemuksiin liitetään toimintasuunnitelma, josta ilmenee, minkä tyyppistä liiketoimintaa on tarkoitus harjoittaa, sekä luottolaitoksen organisaatorakenne, mukaan lukien tiedot ryhmään kuuluvista emoyrityksistä, rahoitusalan holdingyhtiöistä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöistä. Jäsenvaltioiden on myös edellytettävä, että toimilupahakemuksiin liitetään kuvaus 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista järjestelmistä, prosesseista ja menetelmistä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, jos ne eivät ole vakuuttuneita siitä, että 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla järjestelmillä, prosesseilla ja menetelmillä voidaan varmistaa kyseisen laitoksen hyvä ja tehokas riskienhallinta.”

7) Korvataan 14 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, jos ne eivät ole vakuuttuneita osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta luottolaitoksen omistajiksi, kun otetaan huomioon tarve varmistaa luottolaitoksen järkevä ja vakaa hoito 23 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Sovelletaan 23 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 24 artiklaa.”

8) Korvataan 18 artiklan d alakohta seuraavasti:

”d) ei enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä tai kuudennessa osassa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia, lukuun ottamatta saman asetuksen 92 a ja 92 b artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tai tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 105 artiklan nojalla asetettuja vakavaraisuusvaatimuksia, tai jos ei voida enää luottaa sen täyttävän velvoitteitaan velkojilleen, ja erityisesti jos se ei kykene enää turvaamaan tallettajien sille uskomia omaisuuseriä;”

9) Lisätään artiklat seuraavasti:

”21 a artikla

Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden hyväksyntä

1. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden ja EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti. Muiden rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti, jos niiden edellytetään noudattavan tätä direktiiviä tai asetusta (EU) N:o 575/2013 alakonsolidointiryhmän tasolla.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa siinä tarkoitettujen rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden on toimitettava konsolidointiryhmän valvojalle ja, jos kyseessä on eri viranomainen, sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

- a) sen ryhmän organisaatorakenne, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö kuuluu, yksilöiden selkeästi sen tytäryritykset ja tarvittaessa emoyritykset, sekä kunkin ryhmään kuuluvan yhteisön sijainti ja toiminnan luonne;
- b) tiedot, jotka koskevat vähintään kahden sellaisen henkilön nimeämistä, jotka tosiasiallisesti johtavat rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, sekä 121 artiklassa asetettujen, johtajien pätevyyttä koskevien vaatimusten noudattamista;
- c) tiedot 14 artiklassa säädettyjen arviointiperusteiden noudattamisesta määräosuuksia omistavien osakkeenomistajien ja jäsenten osalta, jos rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on luottolaitos tytäryrityksensä;
- d) ryhmän sisäinen organisaatio ja tehtävien jako;
- e) mahdolliset muut tiedot, jotka voivat olla tarpeen jäljempänä tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi.

Jos rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön hyväksyntä tapahtuu samanaikaisesti 22 artiklassa tarkoitetun arvioinnin kanssa, kyseisessä artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen koordinoi tapauksen mukaan konsolidointiryhmän valvojan kanssa ja, jos kyseessä on eri viranomainen, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut. Siinä tapauksessa 22 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu arviointijakso keskeytetään 20 työpäivää ylittävän jakson ajaksi, kunnes tämän artiklan mukainen menettely on saatu päätökseen.

3. Rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle voidaan myöntää tämän artiklan nojalla hyväksyntä vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ryhmän sisäinen organisaatio ja tehtävien jako ovat asianmukaisia sen kannalta, että tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettuja vaatimuksia noudatetaan konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla ja erityisesti että ne ovat tehokkaita
 - i) rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden kaikkien tytäryhtiöiden koordinoimiseksi, mukaan lukien tarvittaessa jakamalla tehtävät asianmukaisesti tytäryritysten kesken;

- ii) ryhmän sisäisten konfliktien estämiseksi tai hallitsemiseksi; ja
 - iii) emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön koko ryhmää koskevien toimintaperiaatteiden noudattamisen valvomiseksi kaikkialla ryhmässä;
- b) sen ryhmän organisaatorakenne, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö kuuluu, ei jarruta eikä muuten estä emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimivien laitosten tehokasta valvontaa niihin yksilöllisesti, konsolidoinnin perusteella ja tapauksen mukaan alakonsolidointiryhmän tasolla sovellettavien velvoitteiden osalta. Tämän arviointiperusteen arvioinnissa on otettava huomioon erityisesti
- i) rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön asema monimuotoisessa ryhmässä;
 - ii) osakkeenomistusrakenne; ja
 - iii) ryhmään kuuluvan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön rooli;
- c) 14 artiklassa vahvistetut arviointiperusteet ja 121 artiklassa säädetyt vaatimukset täytetään.

4. Rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön hyväksyntää tämän artiklan nojalla ei edellytetä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) rahoitusalan holdingyhtiön pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tytäryrityksissä, tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön pääasiallisena toimintana laitosten tai rahoituslaitosten osalta on hankkia omistusosuuksia tytäryrityksissä;
- b) rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä ei ole nimetty kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi missään ryhmän kriisinratkaisun kohteena olevassa ryhmässä asiaankuuluvan kriisinratkaisuviranomaisen direktiivin 2014/59/EU perusteella määrittelemän kriisinratkaisustrategian mukaan;
- c) tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on nimetty vastaamaan sen varmistamisesta, että ryhmä noudattaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella, ja sille annetaan kaikki tarpeelliset keinot ja oikeudelliset valtuudet hoitaa näitä velvoitteita tehokkaasti;
- d) rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei osallistu sellaisten hallinnollisten, operatiivisten tai rahoitusta koskevien päätösten tekemiseen, jotka vaikuttavat ryhmään tai sen tytäryrityksiin, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia;
- e) ryhmän tehokkaalle valvonnalle konsolidoinnin perusteella ei ole esteitä.

Rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, jotka on vapautettu hyväksynnästä tämän kohdan mukaisesti, ei suljeta tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyin konsolidoinnin ulkopuolelle.

5. Konsolidointiryhmän valvoja seuraa jatkuvasti, että 3 kohdassa ja tarvittaessa 4 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät. Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on toimitettava konsolidointiryhmän valvojalle tiedot, jotka hän tarvitsee seurataksensa jatkuvasti ryhmän organisaatorakennetta ja 3 kohdassa tai tarvittaessa 4 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymistä. Konsolidointiryhmän valvoja jakaa näitä tietoja sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut.

6. Jos konsolidointiryhmän valvoja on katsonut, että 3 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty tai eivät enää täyty, rahoitusalan holdingyhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön kohdistetaan asianmukaisia valvontatoimenpiteitä, jotta varmistetaan tai mahdollisesti palautetaan konsolidoidun valvonnan jatkuvuus ja eheys sekä varmistetaan tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettujen vaatimusten noudattaminen konsolidoinnin perusteella. Rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta valvontatoimissa on erityisesti otettava huomioon vaikutukset finanssiryhmittymään.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut valvontatoimenpiteet voivat koostua seuraavista:

- a) keskeytetään rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksenä toimivien laitosten osakkeisiin kuuluvien äänioikeuksien käyttäminen;
- b) asetetaan rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle taikka ylimmän hallintoelimen jäsenille ja johtajille kieltoja tai seuraamuksia, jollei 65–72 artiklasta muuta johdu;

- c) annetaan rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle ohjeita tai määräyksiä siirtää osakkeenomistajilleen omistusyhteyksiä tytäryrityksinä toimivissa laitoksissaan;
- d) nimetään väliaikaisesti jokin toinen rahoitusalan holdingyhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai ryhmään kuuluva laitos vastaamaan tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettujen vaatimusten noudattamisen varmistamisesta konsolidoinnin perusteella;
- e) rajoitetaan osakkeenomistajille tapahtuvaa voitonjakoa tai koronmaksua tai kielletään se;
- f) vaaditaan rahoitusalan holdingyhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä luopumaan osuuksista laitoksissa tai muissa finanssialan yhteisöissä tai vähentämään niitä;
- g) vaaditaan rahoitusalan holdingyhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä toimittamaan suunnitelma vaatimusten noudattamisen palauttamiseksi ilman viivästystä.

7. Jos konsolidointiryhmän valvoja on katsonut, että 4 kohdassa asetetut edellytykset eivät enää täyty, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti.

8. Tehtäessä päätöksiä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu hyväksynnästä ja siitä vapautuksesta sekä 6 ja 7 kohdassa tarkoitetuista valvontatoimenpiteistä, kun konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, kyseiset kaksi viranomaista toimivat yhteistyössä toisiaan kaikkialta osin kuullen. Konsolidointiryhmän valvojan on laadittava tapauksen mukaan 3, 4, 6 ja 7 kohdassa tarkoitetuista asioista arviointi ja toimitettava tämä arviointi sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut. Molemmat viranomaiset pyrkivät kaikkiin käytettävissään olevin keinoin tekemään yhteisen päätöksen kahden kuukauden kuluessa kyseisen arvioinnin vastaanottamisesta.

Yhteinen päätös on dokumentoitava ja perusteltava asianmukaisesti. Konsolidointiryhmän valvoja ilmoittaa yhteisen päätöksen rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle.

Jos asiasta on erimielisyyttä, konsolidointiryhmän valvojan ja sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, on pidätyttävä tekemästä päätöstä ja toimitettava asia EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on toimitettu EPV:n käsiteltäväksi. Asianomaisten toimivaltainen viranomaisen on tehtävä yhteinen päätös EPV:n päätöksen mukaisesti. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kahden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

9. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta konsolidointiryhmän valvoja tai sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, on muu kuin direktiivin 2002/87/EY 10 artiklan mukaisesti määritetty koordinaattori, on vaadittava koordinaattorin suostumus tapauksen mukaan tämän artiklan 3, 4, 6 ja 7 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä tai yhteisiä päätöksiä varten. Jos vaaditaan koordinaattorin suostumus, erimielisyydet on toimitettava asianmukaisten Euroopan valvontaviranomaisten, nimittäin EPV:n tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 (*) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, EVLEV), käsiteltäväksi, jotka tekevät päätöksen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on niille toimitettu. Tämän kohdan mukaisesti tehty päätös ei vaikuta direktiivien 2002/87/EY tai 2009/138/EY mukaisiin velvoitteisiin.

10. Jos rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle tämän artiklan perusteella myönnettävä hyväksyntä evätään, konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava hakijalle tästä päätöksestä ja sen perusteluista neljän kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, tai jos hakemus on puutteellinen, neljän kuukauden kuluessa päätöstä varten edellytettävien täydellisten tietojen vastaanottamisesta.

Päätös hyväksynnän myöntämisestä tai epäämisestä on aina tehtävä kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta. Epäämisen yhteydessä voidaan lisäksi tarvittaessa määrätä 6 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

21 b artikla

Väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys

1. Unionissa sijaitsevilla kahdella tai useammalla laitoksella, jotka kuuluvat samaan kolmannen maan ryhmään, on oltava yksi yhteinen unioniin sijoittautunut väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että 1 kohdassa tarkoitetuilla laitoksilla on kaksi väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä, jos kyseiset viranomaiset toteavat, että yhden yhteisen väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen perustaminen

- a) olisi ristiriidassa sen kolmannen maan, jossa kolmannen maan ryhmän perimmäisellä emoyrityksellä on pääkonttorinsa, säännöissä määrätyn tai kyseisen maan valvontaviranomaisten määräämän pakollisen vaatimuksen kanssa, joka edellyttää toimintojen erottamista; tai
- b) tekisi purkamismahdollisuudet tehottomammiksi kuin kahta väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä käytettäessä, väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen toimivaltaisen kriisinratkaisuviranomaisen suorittaman arvioinnin mukaan.

3. Väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen on oltava luottolaitos, jolle on myönnetty toimilupa 8 artiklan mukaisesti, tai rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jolle on myönnetty hyväksyntä 21 a artiklan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos yksikään tämän artiklan 1 kohdassa mainituista laitoksista ei ole luottolaitos tai jos on perustettava toinen väliyhtiönä sijoitustoiminnan yhteydessä toimiva EU-emoyritys tämän artiklan 2 kohdassa mainitun pakollisen vaatimuksen täyttämiseksi, väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys tai toinen väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys voi olla direktiivin 2014/65/EU 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimiluvan saanut sijoituspalveluyritys, johon sovelletaan direktiiviä 2014/59/EU.

4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos kolmannen maan ryhmän unionissa sijaitsevien varojen kokonaisarvo on alle 40 miljardia euroa.

5. Tätä artiklaa sovellettaessa kolmannen maan ryhmän unionissa sijaitsevien varojen kokonaisarvon on oltava seuraavien summa:

- a) kolmannen maan ryhmän kunkin unionissa toimivan laitoksen varojen kokonaisarvo sen konsolidoidun taseen mukaisesti tai sen erillisten taseiden mukaisesti, jos laitoksen tase ei ole konsolidoitu; ja
- b) kolmannen maan ryhmän kunkin sellaisen sivuliikkeen varojen kokonaisarvo, jolle on myönnetty toimilupa unionissa tämän direktiivin, direktiivin 2014/65/EU tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014 (***) mukaisesti.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle seuraavat kutakin niiden lainkäyttöalueella toimivaa kolmannen maan ryhmää koskevat tiedot:

- a) kolmannen maan ryhmään kuuluvien valvottujen laitosten nimet ja varojen kokonaisarvot;
- b) kyseisessä jäsenvaltiossa tämän direktiivin, direktiivin 2014/65/EU tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 mukaisesti toimiluvan saaneiden sivuliikkeiden nimet ja varojen kokonaisarvot sekä ne toimintatyyppit, joihin niillä on toimilupa;
- c) jäsenvaltiossa perustetun väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen nimi ja 3 kohdassa tarkoitettu muoto sekä sen kolmannen maan ryhmän nimi, johon se kuuluu.

7. EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista unionissa toimivista kolmannen maan ryhmistä ja niiden väliyhtiönä toimivasta EU-emoyrityksestä tai tilanteen mukaan väliyhtiönä toimivista EU-emoyrityksistä.

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kukin niiden lainkäyttöalueella toimiva laitos, joka kuuluu kolmannen maan ryhmään, täyttää yhden seuraavista edellytyksistä:

- a) sillä on väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys;
- b) se on väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys;
- c) se on kolmannen maan ryhmän ainoa laitos unionissa; tai
- d) se kuuluu kolmannen maan ryhmään, jonka varojen kokonaisarvo unionissa on alle 40 miljardia euroa.

8. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, useamman kuin yhden laitoksen kautta unionissa toimivilla kolmannen maan ryhmillä, joiden varojen kokonaisarvo on suurempi kuin 40 miljardia euroa 27 päivänä kesäkuuta 2019, on oltava väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys tai, jos sovelletaan 2 kohtaa, kaksi väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2023.

9. Komissio tarkastaa EPV:tä kuultuaan viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2026 tässä artiklassa laitoksille asetetut vaatimukset ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava ainakin,

a) ovatko tässä artiklassa säädetyt vaatimukset toimivia, tarpeellisia ja oikeasuhteisia vai olisivatko muut toimenpiteet asianmukaisempia;

b) olisiko laitoksille tässä artiklassa asetettuja vaatimuksia tarkistettava parhaiden kansainvälisten käytäntöjen huomioon ottamiseksi.

10. EPV esittää viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomuksen kolmansissa maissa olevien sivuliikkeiden kohtelusta jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava ainakin,

a) eroavatko kansallisen lainsäädännön mukaiset kolmansien maiden sivuliikkeiden valvontakäytännöt jäsenvaltioiden välillä ja missä määrin ne eroavat;

b) voiko kolmansien maiden sivuliikkeiden erilainen kohtelu kansallisessa lainsäädännössä johtaa toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttöön;

c) onko kolmansien maiden sivuliikkeiden kohtelua koskevia kansallisia järjestelyjä tarpeellista ja asianmukaista yhdenmukaistaa edelleen etenkin kolmansien maiden merkittävien sivuliikkeiden osalta.

Komissio esittää tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen EPV:n esittämien suositusten pohjalta.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84)."

10) Korvataan 23 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) ylimpään hallintoelimeen kuuluvien henkilöiden, jotka tulevat johtamaan luottolaitoksen liiketoimintaa aiotun hankinnan seurauksena, maine, tietämys, taidot ja kokemus 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti;"

11) Muutetaan 47 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Jäsenvaltion on edellytettävä, että sellaisten luottolaitosten sivuliikkeet, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa, toimittavat vähintään vuosittain toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

a) kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen sivuliikkeen toimintaan liittyvät kokonaisvarat;

b) sivuliikkeen likvidien varojen saatavuus, erityisesti niiden saatavuus jäsenvaltioiden valuutoissa;

c) sivuliikkeen käytettävissä olevat omat varat;

d) sivuliikkeen tallettajien saatavilla olevat talletussuojajärjestelmät;

e) riskinhallintajärjestelyt;

f) ohjaus- ja hallintojärjestelyt, mukaan lukien sivuliikkeen keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt;

g) sivuliikkeen kattavat maksuvalmiuden palauttamista koskevat suunnitelmat; ja

h) mahdolliset muut tiedot, joita toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisina sivuliikkeen toiminnan kattavan seurannan mahdollistamiseksi."

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle seuraavat tiedot:

a) kaikki sellaisille luottolaitoksille myönnetty sivuliikkeiden toimiluvat, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa, ja toimilupien mahdolliset myöhemmät muutokset;

b) sellaisten luottolaitosten toimiluvan saaneiden sivuliikkeiden määrääjain raportoidut kokonaisvarat ja -velat, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa;

c) sen kolmannen maan ryhmän nimi, johon toimiluvan saanut sivuliike kuuluu.

EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista kolmansien maiden sivuliikkeistä, joilla on lupa toimia unionissa, ja ilmoittaa luettelossa sen jäsenvaltion nimen, jossa niillä on lupa toimia.”

c) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Sellaisten luottolaitosten sivuliikkeitä valvovat toimivaltaiset viranomaiset, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa, ja sellaisten laitosten toimivaltaiset viranomaiset, jotka kuuluvat samaan kolmannen maan ryhmään, tekevät tiivistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että kaikkea kyseisen unionissa toimivan kolmannen maan ryhmän toimintaa valvotaan kattavasti ja että tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen kolmannen maan ryhmiin sovellettavien vaatimusten kiertäminen ja mahdollinen haitallinen vaikutus unionin rahoitusvakautteen estetään.

EPV helpottaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä muun muassa tarkistamalla, saavutetaanko 21 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettu kynnyisarvo.”

12) Muutetaan 56 artikla seuraavasti:

a) korvataan g alakohta seuraavasti:

”g) viranomaiset, jotka vastaavat sen valvonnasta, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 (*) 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa luetellut ilmoitusvelvolliset noudattavat kyseistä direktiiviä, sekä rahanpesun selvittelykeskukset;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”h) toimivaltaiset viranomaiset tai elimet, jotka vastaavat pankkiryhmien rakenteellisen erottelun sääntöjen soveltamisesta.”

13) Korvataan 57 artiklan 1 kohdan johdantolause seuraavasti:

”1. Sen estämättä, mitä 53, 54 ja 55 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietoja voidaan vaihtaa toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa seuraavien valvonnasta:”

14) Lisätään artikla seuraavasti:

”58 a artikla

Tietojen toimittaminen kansainvälisille elimille

1. Sen estämättä, mitä 53 artiklan 1 kohdassa ja 54 artiklassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyin edellytyksin toimittaa tiettyjä tietoja seuraaville elimille tai jakaa tiettyjä tietoja niiden kanssa:

a) Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki rahoitussektorin arviointiohjelman arviointia varten;

b) Kansainvälinen järjestelypankki kvantitatiivisia vaikutustutkimuksia varten;

c) finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä sen valvontatehtävää varten.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat jakaa luottamuksellisia tietoja vain asiaankuuluvan elimen nimenomaisesta pyynnöstä, jos vähintään seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) pyyntö on asianmukaisesti perusteltu ottaen huomioon pyynnön esittävän elimen suorittamat erityistehtävät sen lakisääteisen toimeksiannon mukaisesti;

- b) pyyntö on riittävän täsmällinen pyydettyjen tietojen luonteen, laajuuden ja muodon sekä niiden levittämisen tai välittämisen osalta;
- c) pyydetty tiedot ovat ehdottoman välttämättömiä niitä pyytävän elimen erityistehtävien suorittamista varten eivätkä mene pyytävälle elimelle osoitettuja lakisääteisiä tehtäviä pidemmälle;
- d) tiedot välitetään tai levitetään yksinomaan henkilöille, jotka osallistuvat suoraan erityistehtävän suorittamiseen;
- e) henkilöitä, joilla on pääsy tietoihin, koskevat salassapitovaatimukset, jotka vastaavat vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

3. Jos pyynnön esittää jokin 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö, toimivaltaiset viranomaiset voivat välittää vain koottuja tai anonyymejä tietoja ja jakaa muita tietoja vain toimivaltaisen viranomaisen tiloissa.

4. Jos tietojen julkistaminen edellyttää henkilötietojen käsittelyä, pyynnön esittävän elimen suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679 (*) säädetyt vaatimuksia.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasäädös) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1)."

15) Lisätään 63 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua henkilön korvaamista, jos tämä henkilö toimii ensimmäisen alakohdan mukaisten velvoitteidensa vastaisesti."

16) Muutetaan 64 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki ne valvontavaltuudet puuttua laitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden toimintaan, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien erityisesti oikeus peruuttaa toimilupa 18 artiklan mukaisesti, 18, 102, 104 ja 105 artiklassa tarkoitettuja valtuudet sekä valtuudet toteuttaa 21 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä."

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Päätöksissä, joita toimivaltaiset viranomaiset tekevät käyttäessään valvontavaltuuksiaan ja valtuuksiaan määrätä seuraamuksia, on esitettävä niiden perusteena olevat syyt."

17) Lisätään 66 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"e) hyväksynnän hakematta jättäminen 21 a artiklan vastaisesti tai muu kyseisessä artiklassa säädettyjen vaatimusten rikkominen."

18) Lisätään 67 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"q) emoyrityksenä toimiva laitos, emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei toteuta toimia, joita voidaan edellyttää sen varmistamiseksi, että noudatetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, kuudennessa tai seitsemännessä osassa tai tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tai 105 artiklassa säädetyt vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla."

19) Korvataan 74 artikla seuraavasti:

"74 artikla

Sisäinen hallinta ja elvyttämis- ja kriisinratkaisusuunnitelmat

1. Laitoksilla on oltava toimivat hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät, jotka muodostuvat selkeästä organisaatiota- kenteesta, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, läpinäkyvästi ja johdonmukaisesti, tehokkaista prosesseista sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallitsemiseksi ja seuraamiseksi, joita niihin kohdistuu tai saattaa kohdistua, ja niistä raportoimiseksi, riittävästä sisäisen valvonnan menetelmästä, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät, sekä palkitsemisjärjestelmistä ja -käytännöistä, jotka ovat yhdenmukaisia hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen palkitsemisjärjestelmien ja -käytäntöjen on oltava sukupuolineutraaleja.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien, prosessien ja menetelmien on oltava kattavia ja suhteutettuja liiketoimintamalliin ja laitoksen toimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen. Jäljempänä 76–95 artiklassa vahvistetut tekniset vaatimukset on otettava huomioon.

3. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja järjestelmät, prosessit ja menetelmät, ottaen huomioon tämän artiklan 2 kohdan.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti laitoksille ohjeet sukupuolineutraaleista palkitsemisjärjestelmistä.

Kahden vuoden kuluessa toisessa alakohdassa tarkoitettujen ohjeiden julkaisemisesta EPV esittää toimivaltaisten viranomaisten keräämien tietojen perusteella kertomuksen laitosten soveltamista sukupuolineutraaleista palkitsemisjärjestelmistä.”

20) Korvataan 75 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 450 artiklan 1 kohdan g, h, i ja k alakohdassa vahvistettujen tietojen julkistamista koskevien vaatimusten mukaisesti julkistettuja tietoja sekä laitosten toimittamia tietoja sukupuolten palkkaeroista ja käytettävä kyseisiä tietoja palkitsemisjärjestelmien kehityssuuntien ja käytäntöjen vertailemiseen. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kyseiset tiedot EPV:lle.”

21) Korvataan 84 artikla seuraavasti:

”84 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuva korkoriski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön sisäiset järjestelmät ja käyttävät joko vakiomenetelmää tai yksinkertaistettua vakiomenetelmää havaitakseen riskit ja arvioidakseen, hallitakseen ja vähentääkseen riskejä, jotka johtuvat korkojen potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat sekä oman pääoman taloudelliseen arvoon että laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien nettokorkotuloon.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön järjestelmät, joilla arvioidaan ja seurataan riskejä, jotka johtuvat luottoriskimarginaalien potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat sekä oman pääoman taloudelliseen arvoon ja että laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien nettokorkotuloon.

3. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia laitosta käyttämään 1 kohdassa tarkoitettua vakiomenetelmää, jos kyseisen laitoksen kyseisessä kohdassa tarkoitettujen riskien arvioimiseksi käyttöön ottamat sisäiset järjestelmät ovat epätyytyttäviä.

4. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa määriteltyä pientä ja rakenteeltaan yksinkertaista laitosta käyttämään vakiomenetelmää, jos sen mielestä yksinkertaistettu vakiomenetelmä ei riitä määrittämään korkoriskiä, joka johtuu laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan soveltamiseksi standardimenetelmä, jota laitokset voivat käyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen riskien arvioimiseksi, mukaan luettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa määritellyille pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille laitoksille tarkoitettu yksinkertaistettu vakiomenetelmä, joka tuottaa vähintään yhtä varovaisen lopputuloksen kuin vakiomenetelmä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. EPV antaa ohjeita, joissa tarkennetaan perusteet, joilla

a) 1 kohdassa tarkoitettuja riskejä arvioidaan laitosten sisäisessä järjestelmässä;

b) laitokset havaitsevat, hallitsevat ja vähentävät 1 kohdassa tarkoitettuja riskejä;

- c) laitokset arvioivat ja seuraavat 2 kohdassa tarkoitettuja riskejä;
- d) määritetään, mitkä laitosten 1 kohdan soveltamiseksi käyttöön ottamista sisäisistä järjestelmistä ovat 3 kohdassa tarkoitettuja epätyydyttäviä järjestelmiä.

EPV antaa nämä ohjeet viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.”

22) Korvataan 85 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön toimintapolitiikat ja menettelyt, joilla arvioidaan ja hallitaan operatiivista riskiä, mukaan lukien malliriski ja ulkoistamisesta johtuvat riskit, ja katetaan harvoin sattuvat vakavat tapahtumat. Laitosten on ilmoitettava, mitä pidetään operatiivisena riskinä kyseisiä politiikkoja ja menettelyjä sovellettaessa.”

23) Lisätään 88 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”jäsenvaltioiden on varmistettava, että ylimmän hallintoelimen jäsenille ja heidän lähipiirilleen myönnettyjä lainoja koskevat tiedot dokumentoidaan asianmukaisesti ja annetaan toimivaltaisten viranomaisten saataville niiden pyynnöstä.

Tässä artiklassa käsitteellä ”lähipiiri” tarkoitetaan

- a) ylimmän hallintoelimen jäsenen puolisoa, kansallisen lainsäädännön mukaisesti rekisteröityä kumppania, lapsia tai vanhempia;
- b) kaupallista yhteisöä, jonka pääomasta tai äänioikeuksista hallintoelimen jäsenellä tai hänen a alakohdassa tarkoitettulla lähiomaisellaan on vähintään kymmenen prosentin määräosuus tai jossa nämä henkilöt voivat käyttää huomattavaa vaikutusvaltaa tai jonka toimivan johdon tai ylimmän hallintoelimen jäseniä nämä henkilöt ovat.”

24) Lisätään 89 artiklaan kohta seuraavasti:

”6. Komissio arvioi EPV:n, EVLEV:n ja EAMV:n kanssa toteutetun kuulemisen jälkeen viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2021, ovatko 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitettujen tietojen edelleen riittäviä, ja se ottaa huomioon aiemmat vaikutustenarvioinnit, kansainväliset sopimukset ja lainsäädännön kehityksen unionissa sekä sen, voidaanko 1 kohtaan lisätä muita asiaankuuluvia tietovaatimuksia.

Komissio esittää viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2021 EPV:n, EVLEV:n ja EAMV:n kanssa toteutetun kuulemisen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tässä kohdassa tarkoitettujen arvioinnista ja esittää tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen.”

25) Muutetaan 91 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, ovat ensisijaisesti vastuussa sen varmistamisesta, että ylimmän hallintoelimen jäsenet ovat aina riittävän hyvämaineisia ja että heillä on tehtäviensä suorittamiseen riittävä tietämys, taidot ja kokemus. Ylimmän hallintoelimen jäsenten on täytettävä erityisesti 2–8 kohdassa säädetty vaatimukset.

Jos ylimmän hallintoelimen jäsenet eivät täytä tässä kohdassa vahvistettuja vaatimuksia, toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet erottaa tällaiset jäsenet ylimmästä hallintoelimestä. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti todennettava, täyttyvätkö tässä kohdassa vahvistetut vaatimukset edelleen, jos niillä on perusteltua syytä epäillä, että syyllistytään tai pyritään tai että on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että kyseiseen laitokseen kohdistuu erityisen suuri rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski.”

b) korvataan 7 ja 8 kohta seuraavasti:

”7. Ylimmällä hallintoelimellä on oltava kokonaisuutena riittävä tietämys, taidot ja kokemus, jotta se voi ymmärtää laitoksen toimintaa, tärkeimmät riskit mukaan luettuina. Ylimmän hallintoelimen koostumuksen on edustettava kokonaisuudessaan riittävän laaja-alaista kokemusta.

8. Ylimmän hallintoelimen kunkin jäsenen on toimittava rehellisesti, lahjomattomasti ja riippumattomasti, jotta hän voi tarvittaessa tehokkaasti arvioida ja kyseenalaistaa toimivan johdon päätökset ja valvoa ja seurata tehokkaasti johdon päätöksentekoa. Sidossuhteissa olevien yhtiöiden tai sidossuhteissa olevien yhteisöjen jäsenyys ei itsessään ole este riippumattomalle toiminnalle.”

c) lisätään 12 kohtaan alakohta seuraavasti:

”f) 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen valtuuksien johdonmukainen soveltaminen.”

26) Muutetaan 92 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 1 kohta;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että laitosten laatiessa ja soveltaessa sellaisia henkilöstöryhmiä koskevaa palkitsemisjärjestelmää, mukaan luettuina palkat ja lisäeläke-etuudet, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin, laitokset noudattavat seuraavia vaatimuksia tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen:”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”a a) palkitsemisjärjestelmä on sukupuolineutraali palkitsemisjärjestelmä;”

c) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Sovelletaessa 2 kohtaa siinä tarkoitettujen henkilöstöryhmien, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin, on käsitettävä ainakin seuraavat:

a) kaikki ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon jäsenet;

b) laitoksen valvontatoimintojen tai olennaisten liiketoimintayksiköiden johtotehtävistä vastaavan henkilöstön jäsenet;

c) henkilöstön jäsenet, jotka ovat saaneet huomattavaa palkitsemista edellisenä tilikautena, edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) henkilöstön jäsenen palkitsemisen määrä on vähintään 500 000 euroa ja vähintään a alakohdassa tarkoitetun laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon jäsenten palkitsemisen keskitasolla;

ii) henkilöstön jäsen harjoittaa ammatillista toimintaa olennaisessa liiketoimintayksikössä ja toiminnalla on merkittävä vaikutus asiaankuuluvan liiketoimintayksikön riskiprofiiliin.”

27) Muutetaan 94 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan 1 kohdan i alakohta seuraavasti:

”i) osakkeet tai vastaavat omistusosuudet kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan; taikka osakesidonnaiset välineet tai vastaavat muut kuin käteisinstrumentit kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan;”

ii) korvataan m alakohta seuraavasti:

”m) huomattavan osan, jonka on joka tapauksessa oltava vähintään 40 prosenttia muuttuvasta palkkiosta, maksamista lykätään vähintään 4–5 vuoden ajalle, ja se sovitetaan asianmukaisesti kyseisen liiketoiminnan luonteeseen, sen riskeihin ja kyseisen henkilöstön jäsenen tehtäviin. Sellaisten laitosten, jotka ovat kokonsa, sisäisen organisaationsa ja toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden vuoksi merkittäviä, ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon jäsenten osalta lykkäysajan olisi oltava vähintään viisi vuotta.

Lykkämisjärjestelyssä oikeus muuttuvaan palkkioon kertyy portaittain aikaisintaan lykkäysajan kulumisen suhteessa. Jos muuttuva palkkio on erityisen suuri, vähintään 60 prosenttia määrästä on lykättävä maksettavaksi myöhemmin. Lykkäysajan pituus määritellään liiketoimintasyklin, liiketoiminnan luonteen, sen riskien ja kyseisen henkilöstön jäsenen tehtävien mukaisesti;”

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään rahoitusvälineluokat, jotka täyttävät 1 kohdan l alakohdan ii alakohdassa säädetyt edellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014.

Tarkoituksena yksilöidä henkilöstö, jonka ammattitoiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti, EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa vahvistetaan perusteet seuraavien seikkojen määrittelemiseksi:

a) johtotehtävät ja valvontatoiminnot;

b) olennainen liiketoimintayksikkö ja merkittävä vaikutus asiaankuuluvan liiketoimintayksikön riskiprofiiliin; ja

c) muut henkilöstöryhmät, joita ei nimenomaisesti mainita 92 artiklan 3 kohdassa ja joiden ammattitoiminta vaikuttaa laitoksen riskiprofiiliin yhtä olennaisesti kuin siinä tarkoitettujen henkilöstöryhmien toiminta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tässä kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kyseisen kohdan l ja m alakohdassa sekä o alakohdan toisessa alakohdassa esitettyjä vaatimuksia ei sovelleta

a) laitokseen, joka ei ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa määritelty suuri laitos ja jonka varojen arvo on keskimäärin ja yksilöllisesti tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti enintään viisi miljardia euroa kuluva tilikautta välittömästi edeltävällä neljän vuoden jaksolla;

b) henkilöstön jäsenen, jonka vuotuinen palkitsemisen muuttuva osa on enintään 50 000 euroa ja vastaa enintään kolmasosaa kyseisen henkilöstön jäsenen palkitsemisen vuotuisesta kokonaismäärästä.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi alentaa tai nostaa siinä tarkoitettua kynnysarvoa edellyttäen, että

a) laitos, jonka tapauksessa jäsenvaltio käyttää tätä säännöstä, ei ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa määritelty suuri laitos ja, jos kynnysarvoa nostetaan,

i) laitos täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitettujen edellytykset; ja

ii) kynnysarvo on enintään 15 miljardia euroa;

b) kynnysarvoa on asianmukaista mukauttaa tämän kohdan mukaisesti ottamalla huomioon laitoksen luonne, sen toiminnan laajuus ja monimuotoisuus, sen sisäinen organisaatio tai tapauksen mukaan sen ryhmän ominaisuudet, johon laitos kuuluu.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää, että henkilöstön jäseniin, joilla on oikeus vuotuisen palkitsemisen muuttuvaan osaan, joka on alle kyseisessä kohdassa tarkoitettun kynnysarvon ja osuuden, ei sovelleta siinä vahvistettua poikkeusta kansallisten markkinoiden palkitsemiskäytäntöjen erityispiirteiden tai kyseisten henkilöstön jäsenten työtehtävien ja toimenkuvan luonteen vuoksi.

6. Komissio tarkastelee uudelleen tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa 3–5 kohdan soveltamista ja antaa siitä kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2023.

7. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joilla helpotetaan 3, 4 ja 5 kohdan täytäntöönpanoa ja varmistetaan niiden yhtenäinen soveltaminen.”

28) Muutetaan 97 artikla seuraavasti:

- a) kumotaan 1 kohdan b alakohta;
- b) lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakavaraisuuden arviointia suorittaessaan toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava suhteellisuusperiaatetta 143 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla julkistettujen kriteerien mukaisesti.”

- c) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Toimivaltaiset viranomaiset voivat muokata tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vakavaraisuuden arvioinnin soveltamismenetelmiä, jotta niissä huomioidaan laitokset, joilla on samankaltainen riskiprofiili, kuten samankaltaiset liiketoimintamallit tai riskikeskittymisen maantieteellinen sijainti. Tällaiset muokatut menetelmät voivat sisältää riskeihin kohdistuvia vertailuarvoja ja määrällisiä indikaattoreita, niissä tulee olla mahdollisuus huomioida asianmukaisesti kuhunkin laitokseen kohdistuvat erityisriskit, eivätkä ne saa vaikuttaa 104 artiklan mukaisesti määrättävien toimenpiteiden laitoskohtaisuuteen.

Jos toimivaltaiset viranomaiset käyttävät muokattuja menetelmiä tämän kohdan mukaan, niiden on ilmoitettava siitä EPV:lle. EPV seuraa valvontakäytäntöjä ja antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään, miten määritellä samankaltaisten riskiprofiilien arviointitavat tämän kohdan soveltamiseksi ja varmistaa samankaltaisille laitoksille muokattujen menetelmien johdonmukainen ja oikeasuhteinen soveltaminen kaikkialla unionissa.”

- d) lisätään kohta seuraavasti:

”6. Jos toimivaltaisilla viranomaisilla on erityisesti laitoksen ohjaus- ja hallintojärjestelmien, liiketoimintamallin tai toiminnan arvioinnin johdosta perusteltua syytä epäillä, että kyseisen laitoksen tapauksessa syyllistytään tai pyritään taikka on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että kyseiseen laitokseen kohdistuu erityisen suuri rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski, toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava asiasta EPV:lle ja viranomaiselle tai elimelle, joka valvoo laitosta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti ja jolla on toimivalta varmistaa kyseisen direktiivin noudattaminen. Jos laitokseen mahdollisesti kohdistuu erityisen suuri rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski, toimivaltaisen viranomaisen ja sen viranomaisen tai elimen, joka valvoo laitosta direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti ja jolla on toimivalta varmistaa kyseisen direktiivin noudattaminen, on oltava yhteydessä toisiinsa ja ilmoitettava yhteisestä arviostaan välittömästi EPV:lle. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa toteutettava tämän direktiivin mukaisia toimenpiteitä.”

29) Muutetaan 98 artikla seuraavasti:

- a) kumotaan 1 kohdan j alakohta;
- b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä vakavaraisuuden arvioinnissa on arvioitava myös sitä, kohdistuuko laitokseen kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvia korkoriskejä.

Valvontavaltuuksia on käytettävä ainakin seuraavissa tapauksissa:

- a) kun laitoksen 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oman pääoman taloudellinen arvo alenee yli 15 prosenttia sen ensisijaisesta pääomasta (T1) korkojen sellaisen yllättävän ja odottamattoman muutoksen vuoksi, joka on määritelty jossakin korkoihin sovellettavista kuudesta valvonnallisesta häiriöskenaariosta;
- b) kun laitoksen 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa nettokorkotuloissa ilmenee jyrkkä lasku korkotason yllättävän ja odottamattoman muutoksen vuoksi, joka on määritelty jommassakummassa korkoihin sovellettavassa kahdessa valvonnallisessa häiriöskenaariossa.

Sen estämättä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset eivät ole velvollisia käyttämään valvontavaltuuksia, jos ne katsovat tässä kohdassa tarkoitettua vakavaraisuuden arvioinnin perusteella, että laitos hallitsee kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvia korkoriskejä asianmukaisesti eikä ole liian altis kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuville korkoriskeille.

Sovellettaessa tätä kohtaa käsitteellä ”valvontavaltuudet” tarkoitetaan 104 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia tai valtuuksia täsmentää muita kuin EPV:n tämän artiklan 5 a kohdan b alakohdan nojalla laatimia mallinnuksen ja parametrien perusoletuksia, jotka laitokset ottavat huomioon oman pääoman taloudellisen arvon laskennassa 84 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”

c) lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään 5 kohdan soveltamiseksi seuraavat:

- a) 5 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua kuusi valvonnallista häiriöskenaariota ja 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua kaksi valvonnallista häiriöskenaariota, joita sovelletaan kaikkien valuuttojen korkokantoihin;
- b) kansainvälisesti sovittujen vakavaraisuusstandardien pohjalta yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset käyttäytymistä koskevia oletuksia lukuun ottamatta; laitosten on otettava nämä perusoletukset huomioon 5 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua oman pääoman taloudellisen arvon laskennassa ja rajattava ne seuraavaan:
 - i) laitoksen oman pääoman käsittely;
 - ii) laitoksen varoista, veloista ja taseen ulkopuolisista eristä johtuviin korkovaihteluihin herkästi reagoivien kassavirtojen sisällyttäminen, koostumus ja diskonttaaminen, mukaan lukien katteiden ja muiden korkovaihtelun osatekijöiden käsittely;
 - iii) dynaamisten tai staattisten tasemallien käyttö ja tästä johtuva lyhennettyjen ja erääntyvien positioiden käsittely;
- c) kansainvälisesti sovittujen standardien pohjalta yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset käyttäytymistä koskevia oletuksia lukuun ottamatta; laitosten on otettava nämä perusoletukset huomioon 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua nettokorkotulon laskennassa ja rajattava ne seuraavaan:
 - i) laitoksen varoista, veloista ja taseen ulkopuolisista eristä johtuviin korkovaihteluihin herkästi reagoivien kassavirtojen sisällyttäminen ja koostumus, mukaan lukien katteiden ja muiden korkovaihtelun osatekijöiden käsittely;
 - ii) dynaamisten tai staattisten tasemallien käyttö ja tästä johtuva lyhennettyjen ja erääntyvien positioiden käsittely;
 - iii) ajanjakso, jolta tuleva nettokorkotulo mitataan;
- d) 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua jyrkän laskun määrittely.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

d) lisätään kohta seuraavasti:

”8. EPV arvioi, sisällytetäänkö toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan vakavaraisuuden arviointiin ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa EPV:n arviointi käsittää ainakin seuraavat seikat:

- a) ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien, myös fyysisten riskien ja muutosriskien, yhteisen määritelmän laatiminen; muutosriskeihin kuuluvat riskit, jotka liittyvät omaisuusarvon alenemiseen sääntelymuutosten vuoksi;
- b) asianmukaisten laadullisten ja määrällisten perusteiden kehittäminen, jotta voidaan arvioida ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien vaikutuksia laitosten rahoitusvakautteen lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä; tällaisiin perusteisiin kuuluvat stressitestiprosessit ja skenaarioanalyysit, joilla arvioidaan ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien vaikutuksia eri vakavuusasteiden skenaarioissa;
- c) järjestelmät, prosessit, menetelmät ja strategiat, joiden avulla laitokset tunnistavat, arvioivat ja hallitsevat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä;
- d) analyysimenetelmät ja -välineet, joilla arvioidaan ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien vaikutusta laitosten lainananto- ja rahoituksen välitystoimintaan.

EPV toimittaa kertomuksen havainnoistaan komissiolle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021.

EPV voi kertomuksensa tulosten perusteella tarvittaessa antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien yhdenmukaisesta sisällyttämisestä toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan vakavaraisuuden arviointiprosessiin.”

30) Kumotaan 99 artiklan 2 kohdan b alakohta.

31) Kumotaan 103 artikla.

32) Muutetaan 104 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Sovelletaessa tämän direktiivin 97 artiklaa, 98 artiklan 4 ja 5 kohtaa, 101 artiklan 4 kohtaa ja 102 artiklaa sekä asetusta (EU) N:o 575/2013 toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava ainakin valtuudet

a) vaatia laitoksia pitämään täydentäviä omia varoja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vaatimusten lisäksi tämän direktiivin 104 a artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

b) vaatia laitoksia tehostamaan 73 ja 74 artiklan mukaisesti käyttöön otettuja järjestelyjä, menettelyjä, mekanismeja ja strategioita;

c) vaatia laitoksia toimittamaan suunnitelma tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten valvontavaatimusten noudattamisen palauttamiseksi ja asettamaan määräaika sen täytäntöönpanolle, mukaan lukien parannukset suunnitelmaan sen soveltamisalan ja aikataulun osalta;

d) vaatia laitoksia soveltamaan erityistä politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi tai erityistä varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta;

e) rajoittaa tai supistaa laitosten liiketoimintaa, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa laitoksia lopettamaan sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle;

f) vaatia laitoksia vähentämään niiden toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin, myös ulkoistettuihin toimintoihin, sisältyvää riskiä;

g) vaatia laitoksia rajoittamaan muuttuvan palkkion määrä tietyksi prosenttiosuudeksi nettotuloista, jos määrä on ristiriidassa terveen pääomapoljan säilyttämisen kanssa;

h) vaatia laitoksia käyttämään nettovoittoja omien varojen vahvistamiseen;

i) rajoittaa laitoksen osakkeenomistajille, jäsenille tai ensisijaisen lisöpääoman (AT1) instrumenttien haltijoille tapahtuvaa voitonjakoa tai koronmaksua tai kieltää se edellyttäen, että kieltä ei voida katsoa laitoksen maksulaiminlyönniksi;

j) asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia, mukaan luettuna omia varoja, maksuvalmiutta ja velkaantuneisuutta koskeva raportointi;

k) asettaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia, mukaan luettuina rajoitukset saatavien ja velkojen välisille maturiteettieroille;

l) vaatia antamaan lisätietoja.

2. Sovelletaessa 1 kohdan j alakohtaa toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia laitoksille vain, jos kyseinen vaatimus on asianmukainen ja oikeassa suhteessa siihen tarkoitukseen, johon tietoja tarvitaan ja jos pyydetyt tiedot eivät ole päällekkäisiä muiden tietojen kanssa.

Sovelletaessa 97–102 artiklaa laitoksilta mahdollisesti edellytetyjen lisätietojen katsotaan olevan päällekkäisiä, jos samat tai olennaisilta osin samat tiedot on jo muulla tavoin välitetty toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltainen viranomainen voi tuottaa ne.

Toimivaltainen viranomainen ei edellytä laitosta ilmoittamaan lisätietoja, jos se on saanut ne aiemmin muussa muodossa tai eri tarkkuustasolla ja eri muoto tai tarkkuustaso ei estä toimivaltaista viranomaisesta tuottamasta tietoja, jotka ovat yhtä laadukkaita ja luotettavia kuin muutoin välitettävien lisätietojen perusteella tuotettavat tiedot.”

b) kumotaan 3 kohta;

33) Lisätään 104 artiklan jälkeen artikkelit seuraavasti:

”104 a artikla

Omien varojen lisävaatimus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus, kun ne toteavat 97 ja 101 artiklan mukaisesti suoritettujen tarkastelujen perusteella yksittäisen laitoksen osalta jonkin seuraavista tilanteista:

- a) laitokseen kohdistuu riskejä tai riskitekijöitä, joita ei ole tämän artiklan 2 kohdassa täsmennetyllä tavalla lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 (*) 2 luvussa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla;
- b) laitos ei täytä tämän direktiivin 73 ja 74 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 393 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, eikä ole todennäköistä, että muut valvontatoimenpiteet olisivat riittäviä sen varmistamiseksi, että nämä vaatimukset täyttyvät kohtuullisen ajan kuluessa;
- c) 98 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen arvonoikausujen ei katsota olevan niin riittäviä, että rahoituslaitoksella olisi mahdollisuus myydä tai suojata positionsa lyhyen ajan kuluessa ilman merkittäviä tappioita normaaleissa markkinaolosuhteissa;
- d) 101 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutetussa arvioinnissa ilmenee, että sallitun menetelmän soveltamista koskevien vaatimusten noudattamatta jättäminen johtaa todennäköisesti riittämättömiin omien varojen vaatimuksiin;
- e) laitos ei toistuvasti kykene saavuttamaan tai ylläpitämään täydentävien omien varojen riittävää tasoa pitääkseen tilanteensa 104 b artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettujen ohjeiden mukaisena;
- f) muut laitoskohtaiset tilanteet, joiden toimivaltainen viranomaiskatsoo aiheuttavan olennaisia valvontaan liittyviä ongelmia.

Toimivaltaiset viranomaiset saavat asettaa 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja omien varojen lisävaatimuksia ainoastaan kattamaan riskit, joita yksittäiset laitokset aiheuttavat toiminnallaan, mukaan lukien toiminta, jonka taustalla on tietyn talous- ja markkinakehityksen vaikutus yksittäisen laitoksen riskiprofiiliin.

2. Sovelletaessa tämän artiklan 1 kohdan a alakohtaa katsotaan, ettei riskejä tai riskitekijöitä ole lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla vain, jos sellaisen pääoman määrät, tyypit ja jakautuminen, joita toimivaltainen viranomaiskatsoo pitää riittävinä ottaen huomioon vakavaraisuuden arvioinnin laitosten tämän direktiivin 73 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti toteuttaman arvioinnin perusteella, ovat suuremmat kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädetyt omien varojen vaatimukset.

Sovelletaessa ensimmäistä alakohtaa toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kunkin yksittäisen laitoksen riskiprofiiliin huomioon ottaen riskejä, joita laitokseen kohdistuu, mukaan lukien

- a) laitoskohtaiset riskit tai riskitekijät, jotka on nimenomaisesti jätetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjen omien varojen vaatimusten ulkopuolelle tai joita ei nimenomaisesti käsitellä niissä;
- b) laitoskohtaiset riskit tai riskitekijät, jotka on todennäköisesti aliarvioitu, vaikka asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjä sovellettavia vaatimuksia on noudatettu.

Jos riskeihin tai riskitekijöihin sovelletaan tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä siirtymäkauden järjestelyjä tai siirtymäsäännöksiä, niitä ei pidetä riskeinä tai riskitekijöinä, jotka on todennäköisesti aliarvioitu, vaikka asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädetyt sovellettavat vaatimuksia on noudatettu.

Sovelletaessa ensimmäistä alakohtaa pääoma on katsottava riittäväksi, kun se kattaa kaikki tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetyssä arvioinnissa olennaisina pidetyt riskit tai riskitekijät, joita ei ole lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla.

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomista positioista johtuvaa korkoriskiä voidaan pitää olennaisena ainakin 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset totea arviointia suorittaessaan, että laitos hallitsee kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuvia korkoriskejä asianmukaisesti eikä ole liian altis kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista johtuville korkoriskeille.

3. Jos täydentäviä omia varoja tarvitaan vähentämään sellaisia muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, joita ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen täydentävien omien varojen taso tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti riittävänä pidetyn pääoman sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa ja neljännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjen asiaankuuluvien omien varojen vaatimusten erotuksena.

Jos täydentäviä omia varoja tarvitaan vähentämään ylivelkaantumisriskiä, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen täydentävien omien varojen taso tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti riittävänä pidetyn pääoman ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa ja seitsemännessä osassa säädettyjen asiaankuuluvien omien varojen vaatimusten erotuksena.

4. Laitoksen on täytettävä toimivaltaisen viranomaisen 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti asettama omien varojen lisävaatimus seuraavat edellytykset täyttävillä omilla varoilla:

- a) vähintään kolme neljäsosaa omien varojen lisävaatimuksesta on täytettävä ensisijaisella pääomalla (T1);
- b) vähintään kolmen neljäsosan a alakohdassa tarkoitettu ensisijaisesta pääomasta (T1) on muodostuttava ydinpääomasta (CET1).

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että laitos täyttää omien varojen lisävaatimuksensa suuremmalla ensisijaisen pääoman (T1) tai tarvittaessa ydinpääoman (CET1) osuudella ja ottaen huomioon laitoksen erityisolosuhteet.

Omia varoja, joita käytetään tarkoituksena täyttää tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, ei saa käyttää täyttämään

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjä omien varojen vaatimuksia;
- b) yhteenlaskettua puskurivaatimusta;
- c) tämän direktiivin 104 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, kun näillä ohjeilla vähennetään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä.

Omia varoja, joita käytetään tarkoituksena täyttää tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet vähentämään ylivelkaantumisriskiä, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, ei saa käyttää täyttämään

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä omien varojen vaatimusta;
- b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta;
- c) tämän direktiivin 104 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, kun näillä ohjeilla vähennetään ylivelkaantumisriskiä.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava kullekin laitokselle asianmukaisesti ja kirjallisesti päätös asettaa omien varojen lisävaatimus 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla ainakin antamalla selkeä selvitys tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevasta täysimääräisestä arvioinnista. Näihin perusteluihin on sisällyttävä tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu tapauksessa erityinen selvitys syistä, joiden vuoksi täydentäviä omia varoja koskevien ohjeiden ei enää katsota riittävän.

104 b artikla

Täydentäviä omia varoja koskevat ohjeet

1. Laitosten on asetettava 73 artiklassa tarkoitettujen strategioiden ja menettelyjen mukaisesti sisäinen pääomansa sellaiselle omien varojen riittävälle tasolle, että katetaan kaikki laitokseen kohdistuvat riskit ja että varmistetaan, että laitoksen omilla varoilla voidaan kattaa stressiskenaarioista johtuvat potentiaaliset tappiot, mukaan lukien ne, jotka on todettu 100 artiklassa tarkoitettuun valvonnallisessa stressitestissä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen kunkin laitoksen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti asettaman sisäisen pääoman tasoa osana 97 ja 101 artiklan mukaisesti suoritettuja tarkasteluja ja arviointeja, mukaan luettuina 100 artiklassa tarkoitettujen stressitestien tulokset.

Toimivaltaiset viranomaiset määrittävät tämän tarkastelun perusteella kunkin laitoksen omien varojen kokonaistason, jota ne pitävät asianmukaisena.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava laitoksille täydentäviä omia varoja koskevat ohjeensa.

Ohjeet täydentäville omille varoille käsittävät omat varat, jotka ylittävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa, asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa, tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 128 artiklan 6 kohdassa tai tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa vaaditun omien varojen asiaankuuluvan määrän, joka tarvitaan toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti asianmukaisena pitämisen omien varojen kokonaistason saavuttamiseen.

4. Toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan 3 kohdan nojalla antamien täydentäviä omia varoja koskevien ohjeiden on oltava laitoskohtaista. Ohjeet voivat koskea riskejä, joita käsitellään 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla asetetuilla omien varojen lisävaatimuksilla, vain siinä määrin, että se kattaa niitä riskejä koskevat näkökohdat, joita ei jo kateta tuon vaatimuksen nojalla.

5. Omia varoja, joita käytetään tarkoituksena noudattaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, joilla vähennetään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, ei saa käyttää täyttämään

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjä omien varojen vaatimuksia;
- b) tämän direktiivin 104 a artiklassa säädettyä vaatimusta, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi, eikä yhteenlaskettua puskurivaatimusta.

Omia varoja, joita käytetään tarkoituksena noudattaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, joilla vähennetään ylivelkaantumisriskiä, ei saa käyttää täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä omien varojen vaatimusta, tämän direktiivin 104 a artiklan vaatimusta, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi, eikä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa määriteltyä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta.

6. Jos tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja ohjeita ei noudateta tapauksessa, jossa laitos täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyä asiaankuuluvat omien varojen vaatimukset, tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua asiaankuuluvan omien varojen lisävaatimuksen ja tapauksen mukaan yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen, tämän direktiivin 141 tai 141 b artiklassa säädettyjä rajoituksia ei aleta soveltaa.

104 c artikla

Yhteistyö kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaisille kriisinratkaisuviranomaisille laitoksille 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla asetetusta omien varojen lisävaatimuksesta ja laitoksille 104 b artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitetusta täydentäviä omia varoja koskevasta ohjeista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35)."

34) Kumotaan 105 artiklan d alakohta.

35) Kumotaan 108 artiklan 3 kohta.

36) Muutetaan 109 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset noudattavat tämän luvun II jaksossa säädettyjä velvoitteita konsolidoinnin perusteella tai

alakovolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että järjestelyt, menettelyt ja mekanismit, joita tämän luvun II jaksossa edellytetään, ovat johdonmukaisia ja yhteensovitettuja ja kaikki valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot voidaan esittää. Niiden on erityisesti varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset panevat täytäntöön kyseiset järjestelyt, menettelyt ja mekanismit niissä tytäryrityksissään, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, mukaan luettuina offshore-rahoituskeskuksiin sijoittautuneet tytäryritykset. Näiden järjestelyjen, menettelyjen ja mekanismien on lisäksi oltava johdonmukaisia ja hyvin yhteensovitettuja, ja kyseisten tytäryritysten on lisäksi voitava toimittaa kaikki valvontaa varten tarvittavat tiedot. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien tytäryritysten on sovellettava alakohtaisia vaatimuksiaan yksilöllisesti.

3. Tämän luvun II jaksosta johtuvia velvoitteita, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomia tytäryrityksiä, ei sovelleta, jos EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos pystyy osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että II jakson soveltaminen on laitonta sen kolmannen maan lainsäädännön mukaan, johon tytäryritys on sijoittautunut.”

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”4. Edellä 92, 94 ja 95 artiklassa vahvistettuja palkitsemisvaatimuksia ei sovelleta konsolidoinnin perusteella mihinkään seuraavista:

- a) unioniin sijoittautuneet tytäryritykset, joita koskevat erityiset palkitsemisvaatimukset unionin muiden säädösten mukaisesti;
- b) kolmanteen maahan sijoittautuneet tytäryritykset, joita koskisivat erityiset palkitsemisvaatimukset unionin muiden säädösten mukaisesti, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin.

5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 4 kohdassa säädetään, ja 92, 94 ja 95 artiklassa vahvistettujen sääntöjen kiertämisen estämiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että 92, 94 ja 95 artiklassa säädettyjä vaatimuksia sovelletaan niiden tytäryritysten henkilöstön jäseniin, joihin ei sovelleta tätä direktiiviä yksilöllisesti, jos

- a) tytäryritys on joko omaisuusneito tai yritys, joka tarjoaa sijoituspalveluja ja -toimintoja, jotka on lueteltu direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan A osan 2, 3, 4, 6 ja 7 kohdassa; ja
- b) kyseisten henkilöstön jäsenten tehtävänä on sellaisen ammatillisen toiminnan harjoittaminen, jolla on suora ja olennainen vaikutus ryhmään kuuluvien laitosten riskiprofiiliin tai liiketoimintaan.

6. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa 92, 94 ja 95 artiklaa konsolidoinnin perusteella laajempaan joukkoon tytäryrityksiä ja niiden henkilöstöä.”

37) Korvataan 111 artikla seuraavasti:

”111 artikla

Konsolidointiryhmän valvojan määrittäminen

1. Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva luottolaitos, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo kyseistä jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimivaa luottolaitosta yksilöllisesti.

Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva sijoituspalveluyritys ja mikään sen tytäryrityksistä ei ole luottolaitos, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo kyseistä jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimivaa sijoituspalveluyritystä yksilöllisesti.

Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva sijoituspalveluyritys ja ainakin yksi sen tytäryrityksistä on luottolaitos, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, tai jos luottolaitoksia on useita, sen luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin.

2. Kun laitoksen emoyritys on jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö taikka EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo laitosta yksilöllisesti.

3. Kun kahdella tai useammalla laitoksella, joille on myönnetty toimilupa unionissa, on emoyrityksenä sama jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö taikka EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella

- a) luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jos ryhmään kuuluu vain yksi luottolaitos;
- b) sen luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, jos ryhmään kuuluu useita luottolaitoksia; tai
- c) sen sijoituspalveluyrityksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, jos ryhmään ei kuulu yhtään luottolaitosta.

4. Kun konsolidointia edellytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 18 artiklan 3 tai 6 kohdan nojalla, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella sen luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, tai jos ryhmään ei kuulu yhtään luottolaitosta, sen sijoituspalveluyrityksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan kolmannessa alakohdassa, 3 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdassa säädetään, kun toimivaltainen viranomainen valvoo yksilöllisesti useampaa kuin yhtä ryhmään kuuluvaa luottolaitosta, konsolidointiryhmän valvoja on se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo yksilöllisesti yhtä tai useampaa ryhmään kuuluvaa luottolaitosta, jos näiden valvottavien luottolaitosten yhteenlasketun taseen loppusumma on suurempi kuin niiden luottolaitosten, joita valvoo yksilöllisesti jokin muu toimivaltainen viranomainen.

Poiketen siitä, mitä 3 kohdan c alakohdassa säädetään, kun toimivaltainen viranomainen valvoo yksilöllisesti useampaa kuin yhtä ryhmään kuuluvaa sijoituspalveluyritystä, konsolidointiryhmän valvoja on se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo yksilöllisesti yhtä tai useampaa ryhmään kuuluvaa sijoituspalveluyritystä, joiden yhteenlasketun taseen loppusumma on suurin.

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityistapauksissa yhteisesti päättää olla soveltamatta 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja perusteita ja nimetä jonkin muun toimivaltaisen viranomaisen toteuttamaan valvontaa konsolidoinnin perusteella, jos kyseisissä kohdissa tarkoitettujen perusteiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon kyseessä olevat laitokset ja niiden toiminnan suhteellinen merkitys asianomaisissa jäsenvaltioissa tai tarve varmistaa saman toimivaltaisen viranomaisen konsolidoinnin perusteella suorittaman valvonnan jatkuvuus. Tällaisissa tapauksissa EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella, EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä, EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä tai tapauksen mukaan laitoksella, jonka taseen loppusumma on suurin, on oltava oikeus tulla kuulluksi ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset tekevät päätöksen.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle viipymättä kaikki 6 kohdan soveltamisalaan kuuluvat sopimukset.”

38) Korvataan 113 artikla seuraavasti:

”113 artikla

Yhteiset päätökset laitoskohtaisista vakavaraisuusvaatimuksista

1. Konsolidointiryhmän valvojan ja toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta, on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen aikaan saamiseksi

- a) 73 ja 97 artiklan soveltamisesta laitosryhmän hallussa olevien konsolidoitujen omien varojen riittävyyden määrittämiseksi suhteessa sen taloudelliseen tilanteeseen ja riskiprofiiliin sekä omien varojen vaaditusta tasosta 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi kuhunkin laitosryhmään kuuluvaan yhteisöön konsolidoinnin perusteella;
- b) toimenpiteistä, joilla puututaan maksuvalmiuden valvontaan liittyviin merkittäviin seikkoihin ja olennaisiin havaintoihin, myös riskien luokittelun ja käsittelyn asianmukaisuuteen 86 artiklassa vaaditun mukaisesti sekä tarpeeseen vahvistaa likviditeettivaatimuksia koskevat laitoskohtaiset tasot 105 artiklan mukaisesti;
- c) 104 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista täydentäviä omia varoja koskevista ohjeista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten on saatava aikaan
- tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille 104 a artiklan mukaisen laitosryhmän riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen;
 - tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt 86 ja 105 artiklan mukaisen laitosryhmän maksuvalmiutta koskevan riskiprofilin arvioinnin sisältävän kertomuksen;
 - tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt 104 b artiklan mukaisen laitosryhmän riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen.

Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa yhteisissä päätöksissä on myös asianmukaisesti tarkasteltava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten 73, 97, 104 a ja 104 b artiklan mukaisesti suorittamia tytäryritysten riskinarviointoja.

Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten on ilmoitettava asiakirjoissa, jotka sisältävät kattavat perustelut, jotka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle. Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on minkä tahansa asianomaisen toisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava EPV:tä. Konsolidointiryhmän valvoja voi kuulla EPV:tä myös omasta aloitteestaan.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tehneet tätä yhteistä päätöstä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa, konsolidointiryhmän valvoja tekee konsolidoinnin perusteella päätöksen tämän direktiivin 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b artiklan ja 105 artiklan soveltamisesta tarkasteltuaan ensin perusteellisesti asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tytäryritysten riskinarviointia. Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuina sovitteluajoina. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun EPV vastaanottaa käsiteltäväkseen saatetun asian. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

EU:ssa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavien asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös tämän direktiivin 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b artiklan ja 105 artiklan soveltamisesta yksittäisen yrityksen tai alakonsolidointiryhmän tasolla harkittuaan ensin perusteellisesti konsolidointiryhmän valvojan esittämiä näkökantoja ja varauksia. Jos jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV tekee mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidetään mainituissa asetuksessa tarkoitettuina sovitteluajoina. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun EPV vastaanottaa käsiteltäväkseen saatetun asian. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Nämä päätökset on esitettävä asiakirjassa, joka sisältää kattavat perustelut ja jossa otetaan huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten riskinarviointi sekä niiden 2 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa ilmaisemat näkemykset ja varaukset. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kyseinen asiakirja kaikille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

Jos EPV:tä on kuultu, kaikkien toimivaltaisten viranomaisten on otettava sen lausunto huomioon ja annettava selvitys, jos siitä on poikettu merkittävästi.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä päätöksiä ja 3 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisten viranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemiä päätöksiä on pidettävä lopullisina ja toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava niitä kyseisissä jäsenvaltioissa.

Edellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten ja yhteisen päätöksen puuttuessa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset on saatettava ajan tasalle vuosittain tai poikkeustapauksissa silloin, kun

EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomaisen esittää konsolidointiryhmän valvojalle kirjallisen ja perustellun pyynnön saattaa 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b ja 105 artiklan soveltamista koskeva päätös ajan tasalle. Näissä poikkeuksellisissa olosuhteissa ajan tasalle saattaminen voidaan suorittaa kahdenvälisesti konsolidointiryhmän valvojan ja pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen kesken.

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joilla varmistetaan tässä artiklassa tarkoitettua yhteistä päätöstä koskevan menettelyn yhdenmukaiset soveltamisedellytykset 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b ja 105 artiklan soveltamisen osalta tarkoituksena helpottaa yhteisten päätösten tekemistä.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”

39) Lisätään 115 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Kun konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen, johon 21 a artiklan mukaisesti hyväksynnän saanut rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista koordinointi- ja yhteistyöjärjestelyistä on sovittava myös sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon emoyritys on sijoittautunut.”

40) Muutetaan 116 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Tämän direktiivin 112 artiklan 1 kohdassa, 114 artiklan 1 kohdassa ja 115 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoidon helpottamiseksi konsolidointiryhmän valvojan on perustettava valvontakollegioita myös, jos kaikkien EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön rajat ylittävien tytäryritysten päätoimipaikka on kolmansissa maissa edellyttäen, että kolmansien maiden valvontaviranomaisiin sovelletaan luottamuksellisuusvaatimuksia, jotka vastaavat tämän direktiivin 1 luvun II jaksossa ja tapauksen mukaan direktiivin 2014/65/EU 76 ja 81 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.”

b) lisätään 6 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen, johon 21 a artiklan mukaisesti hyväksynnän saanut rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, voi osallistua asiaan kuuluvaan valvontakollegioon.”

41) Lisätään 117 artiklaan kohdat seuraavasti:

”5. Toimivaltaisten viranomaisten, rahanpesun selvittelykeskusten ja viranomaisten, jotka valvovat julkisesti, noudattavatko direktiivin (EU) 2015/849 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvolliset yksiköt kyseistä direktiiviä, on tehtävä tiivistä keskinäistä yhteistyötä toimivaltansa puitteissa ja annettava toisilleen tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamiseen tämän direktiivin, asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti, edellyttäen, ettei tällainen yhteistyö ja tietojenvaihto haittaa sen jäsenvaltion, jossa toimivaltainen viranomaisen, rahanpesun selvittelykeskus tai direktiivin (EU) 2015/849 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa lueteltujen ilmoitusvelvollisten yksiköiden julkisesta valvonnasta vastuussa oleva viranomaisen sijaitsee, rikos- tai hallintolain mukaista meneillään olevaa selvitystä, tutkintaa tai menettelyä.

EPV voi avustaa toimivaltaisia viranomaisia omasta aloitteestaan, jos tämän artiklan mukaisesta valvontatoiminnan yhteensovittamisesta on erimielisyyttä, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

6. EPV julkaisee viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa määritellään tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten välisen yhteistyön ja tietojenvaihdon tavat erityisesti rajat ylittävien ryhmien osalta ja rahanpesun torjuntaa koskevien sääntöjen vakavien rikkomisten tunnistamiseksi.”

42) Korvataan 119 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jollei 21 a artiklasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sisällyttääkseen rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt konsolidoituun valvontaan.”

43) Korvataan 120 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovelletaan tämän direktiivin ja direktiivin 2009/138/EY nojalla vastaavia säännöksiä erityisesti riskiin perustuvan valvonnan osalta, konsolidointiryhmän valvoja voi yhteisymmärryksessä vakuutusalan ryhmävalvojan kanssa soveltaa kyseiseen rahoitusalan sekaholdingyhtiöön vain direktiivin niitä säännöksiä, jotka koskevat direktiivin 2002/87/EY 3 artiklan 2 kohdassa määriteltyä tärkeintä rahoitussektoria.”

44) Lisätään 125 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos tämän direktiivin 111 artiklan perusteella ryhmän, jonka emoyritys on rahoitusalan sekaholdingyhtiö, konsolidointiryhmän valvoja on eri kuin direktiivin 2002/87/EY 10 artiklan mukaisesti nimetty koordinaattori, konsolidointiryhmän valvojan ja koordinaattorin on tehtävä yhteistyötä tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamiseksi konsolidoidusti. Tehokkaan yhteistyön edistämiseksi ja aikaansaamiseksi konsolidointiryhmän valvojalla ja koordinaattorilla on oltava kirjalliset yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt.”

45) Lisätään 128 artiklaan kohdat sen ensimmäisen kohdan jälkeen seuraavasti:

”Laitokset eivät saa käyttää ydinpääomaa (CET1), jota ylläpidetään sen käyttämiseksi tämän artiklan ensimmäisen kohdan 6 alakohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttämiseen, täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjä vaatimuksia ja tämän direktiivin 104 a artiklan nojalla säädettyjä omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi, eikä siihen, että noudatetaan tämän direktiivin 104 b artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja ohjeita, joilla vähennetään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä.

Laitokset eivät saa käyttää ydinpääomaa (CET1), jota ylläpidetään sen käyttämiseksi yhteenlasketun puskurivaatimuksen tietyn osan täyttämiseen, täyttämään muita yhteenlasketun puskurivaatimuksen sovellettavia osia.

Laitokset eivät saa käyttää ydinpääomaa (CET1), jota ylläpidetään sen käyttämiseksi tämän artiklan ensimmäisen kohdan 6 alakohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttämiseen, täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 92 b artiklassa ja direktiivin 2014/59/EU 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjen vaatimusten riskiperusteisia osatekijöitä.”

46) Korvataan 129 ja 130 artikla seuraavasti:

”129 artikla

Yleisen pääomapuskurin ylläpitämistä koskeva vaatimus

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettujen omien varojen vaatimusten täyttämiseksi ylläpidetyn ydinpääoman (CET1) lisäksi jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset ylläpitävät ydinpääoman (CET1) yleistä pääomapuskuria, joka vastaa 2,5:tä prosenttia niiden mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä yksilöllisesti ja konsolidoidusti mainitun asetuksen ensimmäisen osan II osaston mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vapauttaa pienet ja keskisuuret sijoituspalveluyritykset 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta, jos tällainen poikkeus ei uhkaa kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta.

Päätökset ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamisesta on perusteltava kattavasti ja niihin on liitettävä selvitys siitä, miksi poikkeus ei uhkaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta, ja niissä on annettava täsmällinen määritelmä pienistä ja keskisuurista sijoituspalveluyrityksistä, joita poikkeus koskee.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, on ilmoitettava siitä EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava tällaiset ilmoitukset viipymättä komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa tämän artiklan soveltamisesta. Kyseinen viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.
4. Sovellettaessa 2 kohtaa sijoituspalveluyritys luokitellaan pieneksi tai keskisuureksi yritykseksi komission suosituksen 2003/361/EY (*) mukaisesti.
5. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdassa asetettua vaatimusta täysimääräisesti, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoja koskevia rajoituksia.

130 artikla

Laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin ylläpitämistä koskeva vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että laitokset pitävät yllä laitoskohtaista vastasyklistä pääomapuskuria, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettua laitosten kokonaisriskin määrää kerrottuna vastasyklisen puskurikantojen painotetulla keskiarvolla ja joka lasketaan tämän direktiivin 140 artiklan mukaisesti yksilöllisesti ja konsolidoidusti, soveltaen mainitun asetuksen ensimmäisen osan II osaston säännöksiä. Tämä puskuri muodostuu ydinpääomasta (CET1).
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vapauttaa pienet ja keskisuuret sijoituspalveluyritykset 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta, jos tällainen poikkeus ei uhkaa kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta.

Päätökset ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamisesta on perusteltava kattavasti ja niihin on liitettävä selvitys siitä, miksi poikkeus ei uhkaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta, ja niissä on annettava täsmällinen määritelmä pienistä ja keskisuurista sijoituspalveluyrityksistä, joita poikkeus koskee.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, on ilmoitettava siitä EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava tällaiset ilmoitukset viipymättä komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa tämän artiklan soveltamisesta. Kyseinen viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.
4. Sovellettaessa 2 kohtaa sijoituspalveluyritys luokitellaan pieneksi ja keskisuureksi yritykseksi suosituksen 2003/361/EY mukaisesti.
5. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdassa asetettua vaatimusta täysimääräisesti, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoja koskevia rajoituksia.

(*) Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36)."

47) Muutetaan 131 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa siitä, että määritetään konsolidoidusti G-SII:t ja tapauksen mukaan yksilöllisesti, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoidusti muut järjestelmän kannalta merkittävät laitokset (O-SII), joille on myönnetty toimilupa jäsenvaltioiden lainkäyttöalueella. Kyseinen viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen. Jäsenvaltiot voivat nimetä useamman kuin yhden viranomaisen.

G-SII-laitoksen on oltava jokin seuraavista:

- a) ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö; tai
- b) laitos, joka ei ole EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön eikä EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys.

O-SII voi olla laitos tai ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. G-SII-laitosten määrittämisen lisämenetelmä perustuu seuraaviin luokkiin:

a) tämän artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettut luokat;

b) ryhmän rajat ylittävä toiminta lukuun ottamatta ryhmän toimintaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 (*) 4 artiklassa tarkoitetuissa osallistuvissa jäsenvaltioissa.

Kullekin luokalle annetaan yhtäläinen painotus, ja luokat muodostuvat määrällisesti esitettävissä olevista indikaattoreista. Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja luokkia varten indikaattorit ovat samat kuin 2 kohdan nojalla määritellyt vastaavat indikaattorit.

Määrittämisen lisämenetelmällä annetaan kullekin 1 kohdassa tarkoitettulle yksikölle lisäkokonaispisteitys, jonka perusteella toimivaltaiset tai nimetyt viranomaiset voivat toteuttaa jonkin 10 kohdan c alakohdassa tarkoitettun toimenpiteen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismien ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).”:

c) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”EPV antaa EJRK:ta kuultuaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet kriteereistä, joiden perusteella määritetään tämän kohdan soveltamisen edellytykset O-SII:den arvioinnin osalta. Näissä ohjeissa on otettava huomioon kotimaisia järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia koskevat kansainväliset puitteet sekä unionin ja kansalliset erityispiirteet.

EJRK:ta kuultuaan EPV esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 komissiolle kertomuksen asianmukaisesta O-SII-puskurikantojen suunnittelu- ja kalibrointimenetelmästä.”;

d) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi edellyttää, että kunkin O-SII:n on tapauksen mukaan konsolidoidusti tai alakonsolidointiryhmän tasolla tai yksilöllisesti ylläpidettävä O-SII-puskuria, joka on enintään 3 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ottaen huomioon O-SII:n määrittämisperusteet. Tämä puskuri muodostuu ydinpääomasta (CET1).”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. Jollei tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettusta komission valtuutuksesta muuta johdu, toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi edellyttää, että kunkin O-SII:n on tapauksen mukaan konsolidoidusti tai alakonsolidointiryhmän tasolla tai yksilöllisesti ylläpidettävä O-SII-puskuria, joka on suurempi kuin 3 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä. Tämä puskuri muodostuu ydinpääomasta (CET1).

EJRK antaa kuuden viikon kuluessa tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen saamisesta komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko O-SII-puskuri asianmukaiseksi. EPV voi myös antaa komissiolle lausuntonsa puskurista asetuksen (EU) N:o 1093/2010 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos komissio mahdolliset EJRK:n ja EPV:n asiaa koskevat arviot huomioon ottaen toteaa, ettei O-SII-puskuri aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään tai sen osiin muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, se hyväksyy kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun EJRK on toimittanut komissiolle 7 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen, säädöksen, jolla toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen valtuutetaan hyväksymään ehdotettu toimenpide.”;

f) korvataan 7 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”7. Ennen O-SII-puskurin vahvistamista tai vahvistamista uudelleen toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyt viranomaisen on ilmoitettava siitä EJRK:lle yhtä kuukautta ennen 5 kohdassa tarkoitettun päätöksen julkaisemista ja ilmoitettava EJRK:lle kolme kuukautta ennen 5 a kohdassa tarkoitettun toimivaltaisen viranomaisen tai

nimetyin viranomaisen päätöksen julkaisemista. EJRK:n on toimitettava tällaiset ilmoitukset viipymättä komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille. Tällaisissa ilmoituksissa on esitettävä yksityiskohtaisesti”;

g) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Jos O-SII on joko sellaisen G-SII:n tai sellaisen O-SII:n tytäryritys, joka on joko laitos tai ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja jonka osalta sovelletaan O-SII-puskuria konsolidoidusti, O-SII:n osalta yksilöllisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla sovellettava puskuri ei saa ylittää alempaa seuraavista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 133 artiklan ja tämän artiklan 5 kohdan soveltamista:

- a) ryhmään konsolidoidusti sovellettavan G-SII- tai O-SII-puskurikannan summa riippuen siitä, kumpi on suurempi, ja 1 prosentti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä; ja
- b) 3 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä tai ryhmään konsolidoidusti sovellettava kanta, jonka soveltamiseen komissio on tämän artiklan 5 a kohdan mukaisesti antanut valtuudet.”;

h) korvataan 9 ja 10 kohta seuraavasti:

”9. G-SII-laitosten alaluokkia on oltava vähintään viisi. Alin raja-arvo ja kunkin alaluokan väliset raja-arvot määritetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määritysmenetelmän mukaisten pisteytysten perusteella. Rinnakkaisten alaluokkien väliset pisteytysten raja-arvot on määriteltävä selvästi, ja niissä on noudatettava periaatetta, jonka mukaan merkityksessä järjestelmän kannalta on jatkuva lineaarinen lisääntyminen kunkin alaluokan välillä, mistä seuraa täydentävän ydinpääoman (CET1) vaatimuksen lineaarinen lisääntyminen, lukuun ottamatta viidettä alaluokkaa ja muita mahdollisesti lisättyjä korkeampia alaluokkia. Tätä kohtaa sovellettaessa merkitys järjestelmän kannalta tarkoittaa G-SII:n ongelmien aiheuttamaa odotettua vaikutusta maailmanlaajuisiin rahoitusmarkkinoihin. Alimmalle alaluokalle määritetään G-SII-puskuri, joka on 1 prosentti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja kullekin alaluokalle määritettyä puskuria lisätään gradientteilla, jotka ovat vähintään 0,5 prosenttia kyseisen asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä.

10. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi asianmukaista valvontavaltaa käyttäessään toteuttaa seuraavia toimia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 ja 9 kohdan soveltamista, käyttäen 9 kohdassa tarkoitettuja alaluokkia ja pisteytysten raja-arvoja:

- a) määrittää G-SII:n uudelleen alemmasta alaluokasta ylempään alaluokkaan;
- b) määrittää 1 kohdassa tarkoitetun yksikön, jonka 2 kohdassa tarkoitettu kokonaispisteytys on alempi kuin alimman alaluokan pisteytysten raja-arvo, tähän alaluokkaan tai ylempään alaluokkaan, nimeten sen siten G-SII:ksi;
- c) määrittää G-SII:n uudelleen ylempää alaluokasta alempaan alaluokkaan ottaen huomioon yhteisen kriisinsäätömekanismin, 2 a kohdassa tarkoitetun lisäkokonaispisteytysten perusteella.”;

i) kumotaan 11 kohta;

j) korvataan 12 kohta seuraavasti:

”12. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen ilmoittaa EJRK:lle G-SII-laitosten ja O-SII-laitosten nimet sekä kunkin G-SII:n alaluokan. Ilmoituksessa on esitettävä kattavat perustelut valvontavallan käyttämiselle tai käyttämättä jättämiselle 10 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti. EJRK toimittaa tällaiset ilmoitukset komissiolle ja EPV:lle viipymättä ja julkistaa laitosten nimet. Toimivaltaiset viranomaiset tai nimetyt viranomaiset julkistavat kunkin G-SII:n alaluokan.

Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen tarkastelee vuosittain G-SII-laitosten ja O-SII-laitosten määritystä ja G-SII-laitosten määrittämistä alaluokkiin ja ilmoittaa tuloksen kyseessä olevalle järjestelmän kannalta merkittävälle laitokselle sekä EJRK:lle, joka toimittaa tulokset komissiolle ja EPV:lle viipymättä. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen julkistaa ajan tasalle saatetun luettelon määritetyistä järjestelmän kannalta merkittävistä laitoksista ja kunkin määritetyn G-SII:n alaluokan.”;

k) kumotaan 13 kohta;

l) korvataan 14 ja 15 kohta seuraavasti:

”14. Jos ryhmän osalta sovelletaan konsolidoidusti G-SII-puskuria ja O-SII-puskuria, sovelletaan niistä korkeampaa.

15. Jos laitokseen sovelletaan 133 artiklan mukaista järjestelmäriskipuskuria, tämä puskuri on kumulatiivinen tämän artiklan mukaisesti sovellettavan O-SII-puskurin tai G-SII-puskurin kanssa.

Jos 133 artiklan 10, 11 tai 12 kohdan soveltamiseksi lasketun järjestelmäriskipuskurikannan ja samaan laitokseen sovellettavan O-SII-puskurikannan tai G-SII-puskurikannan summa on korkeampi kuin 5 prosenttia, sovelletaan tässä artiklassa 5 a kohdassa säädettyä menettelyä.”;

m) kumotaan 16 ja 17 kohta;

n) korvataan 18 kohta seuraavasti:

”18. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa tämän artiklan soveltamiseksi täsmennetään menetelmät, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen määrittää G-SII:ksi laitoksen tai ryhmän, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, sekä täsmennetään menetelmä alaluokkien määrittelemiseksi ja G-SII:den määrittämiseksi alaluokkiin perustuen niiden merkitykseen järjestelmän kannalta, ottaen huomioon kansainvälisesti hyväksytyt standardit.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tässä kohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

48) Kumotaan 132 artikla.

49) Korvataan 133 ja 134 artikla seuraavasti:

”133 artikla

Vaatus pitää yllä järjestelmäriskipuskuria

1. Kukin jäsenvaltio voi ottaa käyttöön ydinpääoman (CET1) järjestelmäriskipuskurin rahoitusosalalla tai tämän alan yhdellä tai useammalla osa-alueella koskien kaikkia tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja vastuuta tai niiden osa-alueita, jotta estettäisiin ja lievennettäisiin makrotason riskejä tai järjestelmäriskejä, joita asetus (EU) N:o 575/2013 ja tämän direktiivin 130 ja 131 artikla eivät kata, rahoitusjärjestelmään kohdistuvan sellaisen häiriöriskin estämiseksi tai lieventämiseksi, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaalityönteeseen.

2. Laitosten on laskettava järjestelmäriskipuskuri seuraavasti:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

jossa:

B_{SR} = järjestelmäriskipuskuri;

r_T = laitoksen kokonaisriskin määrään sovellettava puskurikanta;

E_T = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisriskin määrä;

i = 5 kohdassa tarkoitettujen vastuiden osa-alueita tarkoittava indeksi;

r_i = vastuiden osa-alueiden i riskin määrään sovellettava puskurikanta; ja

E_i = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen vastuiden osa-alueiden i riskin määrä.

3. Sovelletaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka on vastuussa järjestelmäriskipuskurin asettamisesta ja laitosten sellaisten vastuiden ja osa-alueiden määrittämisestä, joihin sitä sovelletaan. Tämä viranomainen on joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

4. Sovelletaessa tämän artiklan 1 kohtaa toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen voi edellyttää, että laitokset ylläpitävät tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettua ydinpääoman (CET1) järjestelmäriskipuskuria yksilöllisesti, konsolidoidusti tai alakonsolidoinnin tasolla asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston mukaisesti.

5. Järjestelmäriskipuskuria voidaan soveltaa

a) kaikkiin puskurin asettavassa jäsenvaltiossa sijaitseviin vastuisiin;

b) seuraaviin alakohtaisiin vastuisiin, jotka sijaitsevat puskurin asettavassa jäsenvaltiossa:

i) kaikki luonnollisten henkilöiden vähittäisvastuut, joiden vakuutena on asuinkiinteistö;

ii) kaikki oikeushenkilöiden vastuut, joiden vakuutena on liikekiinteistö;

iii) kaikki oikeushenkilöiden vastuut edellä ii alakohdassa yksilöityjä vastuita lukuun ottamatta;

iv) kaikki luonnollisten henkilöiden vastuut edellä i alakohdassa yksilöityjä vastuita lukuun ottamatta;

c) kaikkiin muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin vastuisiin, jollei 12 ja 15 kohdasta muuta johdu;

d) tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin alakohtaisiin vastuisiin ainoastaan toisen jäsenvaltion asettaman puskurikannan virallista hyväksymistä varten 134 artiklan mukaisesti;

e) kolmansissa maissa sijaitseviin vastuisiin;

f) edellä olevassa b alakohdassa yksilöityjen vastuuryhmien osa-alueisiin.

6. EPV antaa EJRK:ta kuultuaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2020 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet niistä vastuiden osa-alueista, joihin toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi soveltaa järjestelmäriskipuskuria tämän artiklan 5 kohdan f alakohdan mukaisesti.

7. Järjestelmäriskipuskuria on sovellettava kaikkien laitosten tai yhden tai useamman näiden laitosten osan kaikkiin vastuisiin tai tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun vastuiden osa-alueeseen, joiden suhteen asianomaisen jäsenvaltion viranomaisilla on toimivalta tämän direktiivin mukaisesti, ja se on asetettava mukauttamalla sitä 0,5 prosenttiyksikön tai sen kerrannaisten välein. Laitosten eri osiin ja vastuiden eri osa-alueisiin voidaan soveltaa eri vaatimuksia. Järjestelmäriskipuskuri ei koske riskejä, jotka on katettu 130 ja 131 artiklassa.

8. Kun toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen edellyttää järjestelmäriskipuskurin ylläpitämistä, sen on noudatettava seuraavaa:

a) järjestelmäriskipuskuri ei aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle;

b) toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on tarkasteltava järjestelmäriskipuskuria uudelleen vähintään joka toinen vuosi;

c) järjestelmäriskipuskuria ei sovelleta riskeihin, jotka on katettu 130 ja 131 artiklassa.

9. Toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ennen 13 kohdassa tarkoitettua päätöksen julkaisemista ilmoitettava siitä EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava tällaiset ilmoitukset viipymättä komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille.

Jos laitos, johon sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskurikantaa, on tytäryritys, jonka emoyritys on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta myös kyseisen jäsenvaltion viranomaisille.

Jos järjestelmäriskipuskurikantaa sovelletaan kolmansissa maissa sijaitseviin vastuisiin, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta myös EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava tällaiset ilmoitukset viipymättä kyseisten kolmansien maiden valvontaviranomaisille.

Tällaisissa ilmoituksessa on esitettävä yksityiskohtaisesti

- a) makrotason riskit tai järjestelmäriskit jäsenvaltiossa;
- b) syyt, joiden vuoksi makrotason riskien tai järjestelmäriskien laajuus aiheuttaa kansallisella tasolla rahoitusjärjestelmän vakaudelle uhkan, jolla voidaan perustella järjestelmäriskipuskurikanta;
- c) perustelut sille, miksi järjestelmäriskipuskurin katsotaan todennäköisesti olevan tehokas ja oikeasuhteinen riskin lieventämiseksi;
- d) arvio järjestelmäriskipuskurin todennäköisistä myönteisistä tai kielteisistä vaikutuksista sisämarkkinoihin jäsenvaltion saatavilla olevien tietojen perusteella;
- e) järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat, jotka toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen aikoo asettaa, sekä vastuut ja laitokset, joihin näitä kantoja sovelletaan;
- f) jos järjestelmäriskipuskurikantaa sovelletaan kaikkiin vastuisiin, perustelut sille, miksi viranomainen katsoo, että järjestelmäriskipuskuri ei ole päällekkäinen 131 artiklassa säädetyn O-SII-puskurin toiminnan kanssa.

Jos päätös asettaa järjestelmäriskipuskurikanta alentaa aiemmin asetettua kantaa tai ei muuta sitä lainkaan, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ainoastaan noudatettava tätä kohtaa.

10. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen 5 kohdassa tarkoitetuille vastuille tai vastuiden osa-alueille, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskuria, ei aiheuta yli kolme prosentin yhdistettyä järjestelmäriskipuskurikantaa mitään kyseistä vastuuta varten, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta EJRK:lle 9 kohdan mukaisesti kuukautta ennen 13 kohdassa tarkoitettua päätöksen julkaisemista.

Sovellettaessa tätä kohtaa toisen jäsenvaltion asettaman järjestelmäriskipuskurikannan virallisessa hyväksymisessä 134 artiklan mukaisesti ei oteta huomioon kolmen prosentin raja-arvoa.

11. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen 5 kohdassa tarkoitetuille vastuille tai vastuiden osa-alueille, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskuria, aiheuttaa tasoltaan 3–5 prosentin yhdistetyn järjestelmäriskipuskurikannan mitä tahansa vastuuta varten, tämän puskurin asettavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on pyydettävä komissiolta lausuntoa 9 kohdan mukaisesti toimitetussa ilmoituksessa. Komissio antaa lausuntonsa kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

Jos komissio antaa kielteisen lausunnon, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen, joka asettaa tämän järjestelmäriskipuskurin, on noudatettava tätä lausuntoa tai perusteltava, miksi se ei tee niin.

Jos laitos, johon sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskurikantaa, on tytäryritys, jonka emoyritys on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on pyydettävä 9 kohdan mukaisesti toimitetussa ilmoituksessa komissiolta ja EJRK:lta suositusta.

Komissio ja EJRK antavat kumpikin suosituksensa kuuden viikon kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

Jos tytäryrityksen ja emoyrityksen viranomaiset ovat eri mieltä laitokseen sovellettavasta järjestelmäriskipuskurikannasta tai -kannoista ja jos sekä komissio että EJRK antavat kielteisen suosituksen, toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen voi viedä asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Päätöstä näitä vastuita koskevan järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettamisesta lykätään siihen saakka, kunnes EPV on tehnyt päätöksensä.

12. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen 5 kohdassa tarkoitetuille vastuille tai vastuiden osa-alueille, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskuria, aiheuttaa yli 5 prosentin yhdistetyn järjestelmäriskipuskurikannan mitä tahansa vastuuta varten, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on pyydettävä komissiolta lupa ennen järjestelmäriskipuskurin soveltamista.

EJRK antaa kuuden viikon kuluessa tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko järjestelmäriskipuskuri asianmukaiseksi. EPV voi myös antaa komissiolle lausuntonsa tästä järjestelmäriskipuskurista asetuksen (EU) N:o 1093/2010 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos komissio mahdolliset EJRK:n ja EPV:n arviot huomioon ottaen toteaa, että järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat eivät aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai sen osiin muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, se hyväksyy kolmen kuukauden kuluessa 9 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta säädöksen, jolla toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen valtuutetaan hyväksymään ehdotettu toimenpide.

13. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ilmoitettava yhden tai useamman järjestelmäriskipuskurikannan asettamisesta tai asettamisesta uudelleen julkaisemalla ilmoitus asianmukaisella verkkosivustolla. Näihin julkaistaviin tietoihin on sisällyttävä ainakin seuraavat tiedot:

- a) järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat;
- b) laitokset, joihin järjestelmäriskipuskuria sovelletaan;
- c) vastuut, joihin järjestelmäriskipuskurikantaa tai -kantoja sovelletaan;
- d) perustelut järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettamiselle tai uudelleen asettamiselle;
- e) päivä, josta alkaen laitosten on sovellettava järjestelmäriskipuskurin asettamista tai uudelleen asettamista; ja
- f) niiden maiden nimet, joissa niissä sijaitsevat vastuut on virallisesti hyväksytty järjestelmäriskipuskurissa.

Jos ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetun tiedon julkistaminen voisi heikentää rahoitusjärjestelmän vakautta, tietoja ei saa sisällyttää julkaistaviin tietoihin.

14. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdassa asetettua vaatimusta täysimääräisesti, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoja koskevia rajoituksia.

Jos voitonjakoa koskevien rajoitusten soveltaminen ei paranna riittävästi laitoksen ydinpääoman (CET1) tilannetta asiaan liittyvä järjestelmäriski huomioon ottaen, toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa lisätoimenpiteitä 64 artiklan mukaisesti.

15. Kun toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen päättää asettaa järjestelmäriskipuskurin muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien vastuiden perusteella, puskuri on asetettava samalle tasolle kaikkien unionissa sijaitsevien vastuiden osalta, paitsi jos puskuri asetetaan toisen jäsenvaltion asettaman järjestelmäriskipuskurikannan 134 artiklan mukaista virallista hyväksymistä varten.

134 artikla

Järjestelmäriskipuskurikannan virallinen hyväksyminen

1. Muut jäsenvaltiot voivat hyväksyä virallisesti 133 artiklan mukaisesti asetetun järjestelmäriskipuskurikannan ja soveltaa tätä kantaa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten niihin vastuisiin, jotka sijaitsevat tämän kannan asettaneessa jäsenvaltiossa.

2. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten osalta 1 kohdan mukaisesti, niiden on ilmoitettava tästä EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava viipymättä tällaiset ilmoitukset komissiolle, EPV:lle ja kyseisen järjestelmäriskipuskurikannan asettaneelle jäsenvaltiolle.

3. Päätteessään järjestelmäriskipuskurikannan virallisesta hyväksymisestä 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltion on otettava huomioon tämän kannan asettaneen jäsenvaltion esittämät tiedot 133 artiklan 9 ja 13 kohdan mukaisesti.

4. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten osalta, kyseinen järjestelmäriskipuskuri voi olla kumulatiivinen 133 artiklan mukaisesti sovellettavan järjestelmäriskipuskurin kanssa edellyttäen, että puskurit koskevat erilaisia riskejä. Jos puskurit koskevat samoja riskejä, sovelletaan vain korkeampaa puskuria.

5. Jäsenvaltio, joka asettaa järjestelmäriskipuskurikannan tämän direktiivin 133 artiklan mukaisesti, voi pyytää ERJK:aa antamaan asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisen suosituksen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle, jotka voivat hyväksyä virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan.”

50) Muutetaan 136 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”3. Kunkin nimetyn viranomaisen on neljännesvuosittain arvioitava syklisen järjestelmäriskin intensiteetti ja vastasyklisen puskurikannan asianmukaisuus omaa jäsenvaltiotaan varten ja tarvittaessa asetettava vastasyklinen puskurikanta tai tarkistettava sitä. Kunkin nimetyn viranomaisen on tällöin otettava huomioon”;

b) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Kunkin nimetyn viranomaisen on julkaistava verkkosivustollaan neljännesvuosittain ainakin seuraavat tiedot:

a) sovellettava vastasyklinen puskurikanta;

b) merkityksellinen luotot/BKT-suhde ja sen poikkeama pitkäaikaisesta trendistä;

c) 2 kohdan mukaisesti laskettu puskuriohje;

d) kyseisen puskurikannan perustelu;

e) jos puskurikantaa korotetaan, päivämäärä, josta alkaen laitosten on sovellettava kyseistä korotettua puskurikantaa laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa;

f) jos e alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta tämän kohdan mukaisen julkaisupäivämäärän jälkeen, viittaus poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden vuoksi soveltamiselle asetettua määräaikaa on lyhennetty;

g) jos puskurikantaa alennetaan, ohjeellinen ajanjakso, jonka kuluessa puskurikannan korotusta ei ole odotettavissa, sekä kyseisen ajanjakson perustelu.

Nimettyjen viranomaisten on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet koordinoitakseen julkaisun ajoituksen.

Nimettyjen viranomaisten on ilmoitettava EJRK:lle kukin vastasyklisen puskurikannan muutos ja ensimmäisen alakohdan a–g alakohdassa vaaditut tiedot. EJRK julkistaa kaikki ilmoitetut puskurikannat ja niihin liittyvät tiedot verkkosivustollaan.”

51) Korvataan 141 artiklan 1–6 kohta seuraavasti:

”1. Laitos, joka täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, ei saa suorittaa sellaista ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa, että sen ydinpääoma (CET1) vähenisi tasolle, jolla yhteenlaskettu puskurivaatimus ei enää täyty.

2. Laitoksen, joka ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, on laskettava jakokelpoinen enimmäismäärä (maximum distributable amount, MDA) 4 kohdan mukaisesti ja ilmoitettava se toimivaltaiselle viranomaiselle.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa laitos ei saa ennen MDA:n laskentaa

a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;

b) luoda velvoitetta maksaa palkitsemisen muuttuvia osia tai lisäeläke-etuuksia taikka maksaa palkitsemisen muuttuvia osia, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia; tai

c) suorittaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

3. Jos laitos ei täytä tai ylitä yhteenlaskettua puskurivaatimustaan, se ei saa jakaa 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla suurempaa määrää kuin 4 kohdan mukaisesti laskettu MDA.

4. Laitosten on laskettava MDA kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. MDA:ta on pienennettävä määrällä, joka on seurausta 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimista.

5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu

a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimista johtuvat maksut;

sekä

- b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimista johtuvat maksut;

vähennettynä

- c) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut erät jätettäisiin jakamatta.

6. Kerroin on määritettävä seuraavasti:

- a) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettuja omien varojen vaatimuksia eikä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;
- b) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettuja omien varojen vaatimuksia eikä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;
- c) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa asetettuja omien varojen vaatimuksia eikä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;
- d) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa asetettuja omien varojen vaatimuksia eikä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, jotka on asetettu vähentämään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Kvartaalin alaraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartaalin yläraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \cdot Q_n$$

jossa:

Q_n = kyseisen kvartiilin järjestyysluku.”

52) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”141 a artikla

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttämättä jättäminen

Sovellettaessa 141 artiklaa laitoksen katsotaan jättävän täyttämättä yhteenlasketun puskurivaatimuksen, jos sillä ei ole määrällisesti ja laadullisesti tarpeeksi omia varoja täyttämään samanaikaisesti yhteenlaskettu puskurivaatimus ja kaikki seuraavat vaatimukset:

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty vaatimus ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty omien varojen lisävaatimus, joka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi;

- b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty vaatimus ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty omien varojen lisävaatimus, joka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi;
- c) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty vaatimus ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty omien varojen lisävaatimus, joka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin vähentämiseksi.

141 b artikla

Voitonjaon rajoittaminen, jos vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus ei täyty

1. Laitos, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdan nojalla säädetyn vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen, ei saa suorittaa sellaista ensisijaiseen pääomaan (T1) liittyvää voitonjakoa, että sen ensisijainen pääoma (T1) vähenisi tasolle, jolla vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus ei enää täyty.

2. Laitoksen, joka ei täytä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta, on laskettava vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä, jäljempänä "L-MDA", 4 kohdan mukaisesti ja ilmoitettava tämä toimivaltaiselle viranomaiselle.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa laitos ei saa ennen L-MDA:n laskentaa toteuttaa seuraavia toimia:

- a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;
- b) luoda velvoitetta maksaa palkitsemisen muuttuvia osia tai lisäeläke-etuuksia taikka maksaa palkitsemisen muuttuvia osia, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia; tai
- c) suorittaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

3. Jos laitos ei täytä tai ylitä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimustaan, se ei saa jakaa 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla suurempaa määrää kuin 4 kohdan mukaisesti laskettu L-MDA.

4. Laitosten on laskettava L-MDA kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. L-MDA:ta on pienennettävä määrällä, joka on seurausta 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimista.

5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu

- a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja maksut, jotka liittyvät tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin toimiin;

sekä

- b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja maksut, jotka liittyvät tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin toimiin;

vähennettynä

- c) määrällä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut erät jätettäisiin jakamatta.

6. Edellä 4 kohdassa tarkoitettu kerroin on määritettävä seuraavasti:

- a) jos laitoksen ylläpitämä ensisijainen pääoma (T1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena kyseisen asetuksen 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;

- b) jos laitoksen ylläpitämä ensisijainen pääoma (T1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena kyseisen asetuksen 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;

- c) jos laitoksen ylläpitämä ensisijainen pääoma (T1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena kyseisen asetuksen 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;
- d) jos laitoksen ylläpitämä ensisijainen pääoma (T1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena kyseisen asetuksen 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

Vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Kvartaalin alaraja} = \frac{\text{Vähimmäisomavaraisuusastepuskurivaatimus}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartaalin yläraja} = \frac{\text{Vähimmäisomavaraisuusastepuskurivaatimus}}{4} \cdot Q_n$$

jossa:

Q_n = kyseisen kvartiilin järjestysluku.

7. Tällä artiklalla asetettuja rajoituksia sovelletaan ainoastaan sellaisiin maksuihin, jotka johtavat ensisijaisen pääoman (T1) tai voittojen vähenemiseen, ja ainoastaan silloin, kun maksun keskeyttäminen tai maksamatta jättäminen ei merkitse maksulaiminlyöntiä tai ei muodosta edellytystä laitokseen sovellettavan maksukyvyttömyysjärjestelmän mukaisen menettelyn käynnistämiseksi.

8. Jos laitos ei täytä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta ja aikoo jakaa jakokelpoisia voittojaan tai toteuttaa tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun toimen, sen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimitettava sille 141 artiklan 8 kohdassa luetellut tiedot sen a alakohdan iii alakohdan tietoja lukuun ottamatta sekä tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu jakokelpoinen enimmäismäärä L-MDA.

9. Laitosten on pidettävä yllä järjestelyjä sen varmistamiseksi, että jakokelpoisten voittojen määrä ja L-MDA lasketaan tarkasti, ja niiden on pyydettäessä kyettävä osoittamaan laskennan tarkkuus toimivaltaiselle viranomaiselle.

10. Sovellettaessa tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ensisijaiseen pääomaan (T1) liittyvään voitonjakoon kuuluvat 141 artiklan 10 kohdassa luetellut seikat.

141 c artikla

Vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen täyttämättä jättäminen

Sovellettaessa tämän direktiivin 141 b artiklaa laitoksen katsotaan jättävän täyttämättä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen, jos sillä ei ole määrällisesti tarpeeksi ensisijaista pääomaa (T1) täyttämään samanaikaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa asetettu vaatimus, saman asetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetettu vaatimus sekä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettu vaatimus vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla.”

53) Korvataan 142 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jos laitos ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimustaan tai tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimustaan, sen on laadittava pääoman ylläpitämissuunnitelma ja toimitettava se toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään viiden työpäivän kuluttua siitä, kun laitos on todennut, ettei se täytä kyseistä vaatimusta, ellei toimivaltainen viranomainen myönnä sille lupaa soveltaa pidempää määräaikaa, joka voi olla enintään kymmenen päivää.”

54) Korvataan 143 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) 97 artiklan mukaisen vakavaraisuuden arvioinnin toteuttamisessa noudatetut yleiset kriteerit ja menetelmät, myös 97 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun suhteellisuusperiaatteen soveltamiskriteerit;”

55) Korvataan 146 artikla seuraavasti:

”146 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

Jäljempänä olevan 147 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen hyväksytään täytäntöönpanosäädöksinä 12 artiklassa ja IV osastossa säädetyn perustamispääoman määrän muuttaminen taloudellisen ja rahoitusalan kehityksen mukaisesti.”

56) Lisätään 159 artiklan jälkeen luku seuraavasti:

”1 A LUKU

Rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä koskevat siirtymäsäännökset

159 a artikla

Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden hyväksyntää koskevat siirtymäsäännökset

Emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, jotka ovat jo olemassa 27 päivänä kesäkuuta 2019, on haettava 21 a artiklan mukaista hyväksyntää viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021. Jos rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei hae hyväksyntää viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021, on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä 21 a artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana kaikki valvontavaltuudet, jotka niille annetaan tässä direktiivissä rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden, joihin sovelletaan hyväksyntää 21 a artiklan mukaisesti, konsolidoitua valvontaa varten.”

57) Lisätään 161 artiklaan kohta seuraavasti:

”10. Komissio tarkastelee uudelleen 104 artiklan 1 kohdan j ja l alakohdassa tarkoitettujen valvontavaltuuksien täytäntöönpanoa ja soveltamista ja laatii niistä kertomuksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023.”

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2020. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on aloitettava näiden toimenpiteiden soveltaminen 29 päivänä joulukuuta 2020. Säännöksiä, jotka ovat tarpeen niiden tämän direktiivin 1 artiklan 21 alakohdassa ja 29 alakohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjen direktiivin 2013/36/EU 84 artiklaa ja 98 artiklan 5 ja 5 a kohtaa koskevien muutosten noudattamiseksi, sovelletaan kuitenkin 28 päivänä kesäkuuta 2021, ja säännöksiä, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin 1 artiklan 52 ja 53 alakohdassa säädettyjen direktiivin 2013/36/EU artiklaa 141 b, 141 c ja 142 artiklan 1 kohtaa koskevien muutosten noudattamiseksi, 1 päivästä tammikuuta 2022 alkaen.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa toimenpiteissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/879,**annettu 20 päivänä toukokuuta 2019,****direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä julkaisi 9 päivänä marraskuuta 2015 kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskevan asiakirjan, jäljempänä 'TLAC-standardi', jonka G20-maat hyväksyivät marraskuussa 2015. TLAC-standardin tavoitteena on varmistaa, että maailmanlaajuisilla järjestelmän kannalta merkittävillä pankeilla, joista käytetään unionin kehityksessä nimitystä maailmanlaajuiset järjestelmän kannalta merkittävät laitokset, jäljempänä 'G-SII-laitokset', on tarvittava tappionkattamis- ja pääomapohjan vahvistamiskyky, joka auttaa varmistamaan, että kyseiset laitokset voivat jatkaa kriittisiä toimintoja kriisinratkaisun aikana ja välittömästi sen jälkeen vaarantamatta veronmaksajien varoja eli julkisia varoja tai rahoitusvakautta. Komissio sitoutui 24 päivänä marraskuuta 2015 antamassaan tiedonannossa "Pankkiunionin toteuttaminen" esittämään vuoden 2016 loppuun mennessä säädösehdotuksen, jolla TLAC-standardi voidaan panna unionin lainsäädännössä täytäntöön kansainvälisesti sovittuun määräaikaan eli vuoteen 2019 mennessä.
- (2) Kun TLAC-standardi pannaan unionin lainsäädännössä täytäntöön, on otettava huomioon nykyinen laitoskohtainen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus (minimum requirement for own funds and eligible liabilities), jäljempänä 'MREL-vähimmäisvaatimus', jota sovelletaan kaikkiin unioniin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, jäljempänä 'laitokset', sekä kaikkiin muihin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU ⁽⁴⁾ määriteltyihin yhteisöihin, jäljempänä 'yhteisöt'. Koska sekä TLAC-standardilla että MREL-vähimmäisvaatimuksella on sama tavoite eli sen varmistaminen, että unioniin sijoittautuneiden laitosten ja yhteisöjen tappionkattamiskyky ja pääomapohjan vahvistamiskyky ovat riittävät, näiden kahden vaatimuksen olisi oltava yleistä kehystä täydentäviä osatekijöitä.

Käytännössä G-SII-laitoksia koskeva TLAC-standardin mukainen yhdenmukaistettu vähimmäistaso, jäljempänä 'TLAC-vähimmäisvaatimus', olisi otettava käyttöön unionin lainsäädännössä muuttamalla asetusta (EU) N:o 575/2013 ⁽⁵⁾ ja G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen korotus ja muita kuin G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen vaatimus eli MREL-vähimmäisvaatimus olisi otettava käyttöön tekemällä kohdennettuja muutoksia direktiiviin 2014/59/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 806/2014 ⁽⁶⁾. Direktiivin

⁽¹⁾ EUVL C 34, 31.1.2018, s. 17.

⁽²⁾ EUVL C 209, 30.6.2017, s. 36.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2019.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

2014/59/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, laitosten ja yhteisöjen tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä koskevia säännöksiä olisi sovellettava johdonmukaisesti asetusten (EU) N:o 575/2013 ja (EU) N:o 806/2014 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (7) säännösten kanssa.

- (3) TLAC-standardin täytäntöönpanoa koskevien yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttuminen aiheuttaa lisäkustannuksia ja oikeudellista epävarmuutta ja vaikeuttaa velan arvon alentamisen soveltamista rajojen yli toimivissa laitoksissa ja yhteisöissä. Yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttuminen johtaisi myös kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla, koska voimassa olevien vaatimusten ja TLAC-standardin noudattamisesta laitoksille ja yhteisöille aiheutuvat kustannukset saattavat vaihdella unionissa huomattavasti. Siksi on välttämätöntä poistaa tällaiset sisämarkkinoiden toiminnan esteet ja välttää kilpailun vääristymiset, joita aiheutuu, jos TLAC-standardin täytäntöönpanoa varten ei ole laadittu yhdenmukaistettuja unionin sääntöjä. Tämän vuoksi asianmukainen oikeusperusta tälle direktiiville on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla.
- (4) TLAC-standardin mukaisesti direktiivissä 2014/59/EU olisi jatkossakin tunnustettava kriisinratkaisustrategioina sekä yhden kriisinratkaisuviranomaisen malli että usean kriisinratkaisuviranomaisen malli. Yhden kriisinratkaisuviranomaisen mallissa kriisinratkaisun kohteena on ainoastaan yksi konserniyhteisö, yleensä emoyritys, kun taas muut konsernin yhteisöt, yleensä operatiiviset tytäryritykset, eivät kuulu kriisinratkaisun piiriin vaan niiden tappiot ja pääomapohjan vahvistamistarpeet siirretään kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle. Usean kriisinratkaisuviranomaisen mallissa kriisinratkaisun kohteena voisi olla useampia konserniyhteisöjä. On tärkeää määrittää selvästi kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt, jäljempänä 'kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt', eli yhteisöt, joihin kriisinratkaisutoimia voitaisiin soveltaa, sekä niihin kuuluvat tytäryritykset, yhdessä jäljempänä 'kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit', jotta haluttua kriisinratkaisustrategiaa voidaan soveltaa tehokkaasti. Määrittäminen on tärkeää myös siksi, että voidaan määritellä tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä koskevien sääntöjen soveltamisen taso, jota laitosten ja yhteisöjen olisi noudatettava. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön käsitteet "kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö" ja "kriisinratkaisun kohteena oleva konserni" ja muuttaa direktiiviä 2014/59/EU konsernin kriisinratkaisusuunnitelman osalta siten, että siinä nimenomaisesti edellytetään, että kriisinratkaisuviranomaiset määrittävät kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt ja kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit konsernin sisällä ja tarkastelevat asianmukaisesti suunniteltujen toimien vaikutuksia konsernin sisällä konsernin kriisinratkaisun tehokkuuden varmistamiseksi.
- (5) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että laitosten ja yhteisöjen kyky kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa on riittävä, jotta tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen onnistuvat sujuvasti ja nopeasti niin, että vaikutus veronmaksajiin ja rahoitusvakauteen on mahdollisimman vähäinen. Tämä voidaan saavuttaa siten, että laitokset noudattavat direktiivissä 2014/59/EU säädettyä laitoskohtaista MREL-vähimmäisvaatimusta.
- (6) Jotta nimittäjät, joilla mitataan laitosten ja yhteisöjen kykyä kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa, voidaan sovittaa yhteen TLAC-standardin vastaavien nimittäjien kanssa, MREL-vähimmäisvaatimus olisi ilmaistava prosenttiosuutena kyseisen laitoksen tai yhteisön kokonaisriskin määrästä ja vastuiden kokonaismäärästä, ja laitosten ja yhteisöjen olisi täytettävä molempien perusteella lasketut tasot samanaikaisesti.
- (7) Instrumenttien liikkeelle laskemista koskevan pitkän aikavälin suunnittelun helpottamiseksi ja tarvittaviin puskureihin liittyvän varmuuden takaamiseksi markkinat tarvitsevat hyvissä ajoin selvyttäviä hyväksyttävyysskriteereistä, joiden nojalla instrumentit voidaan katsoa TLAC-vähimmäisvaatimusten tai MREL-vähimmäisvaatimusten mukaisiksi hyväksyttäviksi veloiksi.
- (8) Unioniin sijoittautuneiden laitosten ja yhteisöjen tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi, myös maailmanlaajuisesti, MREL-vähimmäisvaatimusta koskevat alentamiskelpoisten velkojen hyväksyttävyysskriteerit olisi sovitettava yhteen asetuksessa (EU) N:o 575/2013 TLAC-vähimmäisvaatimuksen osalta vahvistettujen kriteerien kanssa, mutta soveltaen tässä direktiivissä säädettyjä täydentäviä mukautuksia ja vaatimuksia. Etenkin tietyt velkainstrumentit, jotka sisältävät kytketyn johdannaisosan, kuten tietyt strukturoidut velkakirjat, olisi hyväksyttävä tietyin edellytyksin MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi siltä osin kuin niiden kiinteä tai kasvava pääomamäärä voidaan maksaa takaisin etukäteen tiedossa olevana erääntymispäivänä ja ainoastaan lisätuotto on yhdistetty kyseiseen johdannaisosaan ja on riippuvainen referenssiomaisuuserän tuotosta. Näiden edellytysten osalta kyseisten velkainstrumenttien odotetaan olevan kriisinratkaisussa tappioita vahvasti kattavia ja helposti alennettavissa. Jos laitoksilla tai yhteisöillä on hallussaan omia varoja enemmän kuin niiden omien

(7) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

varojen vaatimuksissa edellytetään, tämän seikan ei sinänsä pitäisi vaikuttaa MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittämistä koskeviin päätöksiin. Lisäksi olisi oltava mahdollista, että laitokset ja yhteisöt täyttävät minkä tahansa osan MREL-vähimmäisvaatimuksistaan omilla varoilla.

- (9) MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi käytettävien velkojen määritelmään sisältyvät periaatteessa kaikki velat, jotka johtuvat saamisista tavanomaisilta vakuudettomilta velkojilta (muut kuin etuoikeudeltaan huonommat velat), paitsi jos ne eivät täytä tässä direktiivissä säädettyjä erityisiä hyväksyttävyysskriteerejä. Jotta laitosten ja yhteisöjen purkamismahdollisuuksia parannettaisiin käyttämällä tehokkaasti velan arvon alentamista, kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimus täytetään omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla, erityisesti jos on olemassa selviä viitteitä siitä, että velkojat, joita velan arvon alentaminen koskee, kärsivät kriisinratkaisussa todennäköisesti suurempia tappioita kuin ne kärsisivät tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi arvioitava, onko tarpeen vaatia laitoksilta ja yhteisöiltä MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämistä omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla, jos velan arvon alentamisen soveltamisen ulkopuolelle rajattujen velkojen määrä saavuttaa tietyn raja-arvon velkaluokassa, joka sisältää MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisesti hyväksyttävät velat. Laitosten ja yhteisöjen olisi täytettävä MREL-vähimmäisvaatimus omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla siinä määrin kuin on tarpeen sen estämiseksi, että niiden velkojen kärsimät tappiot olisivat suuremmat kuin mitä velkojat muutoin kärsisivät tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- (10) Se, että kriisinratkaisuviranomaiset vaativat velkainstrumenttien etuoikeusaseman muuttamista MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, ei saisi vaikuttaa mahdollisuuteen täyttää TLAC-vähimmäisvaatimus osittain muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla velkainstrumenteilla asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti TLAC-standardissa sallitulla tavalla. Kun kyseessä ovat G-SII-laitosten kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt, kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin, joiden varat ovat yli 100 miljardia euroa, kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt (kokoluokaltaan suurimmat pankit) ja tietyt pienempiin kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt, joiden katsotaan aiheuttavan todennäköisesti järjestelmäriskin kaatuessaan, ja kun otetaan huomioon talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista, hyväksyttävien velkojen rajallinen pääsy pääomamarkkinoille ja ydinpääomaan (CET1) turvautuminen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimuksen osa, joka on yhtä kuin direktiivin 2014/59/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 37 artiklan 10 kohdassa ja 44 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tappioiden kattamista ja pääomapohjan vahvistamista koskeva taso, täytetään omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla varoilla, mukaan luettuina omat varat, joita käytetään direktiivissä 2013/36/EU säädetyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen noudattamiseen.
- (11) Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pyynnöstä kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava alentaa omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla täytettävää osaa MREL-vähimmäisvaatimuksesta enintään siihen rajaan asti, joka edustaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 3 kohdan nojalla mahdollisen vähennyksen osuutta suhteessa kyseisessä asetuksessa säädettyyn TLAC-vähimmäisvaatimukseen. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimus täytetään omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla siinä määrin kuin omien varojen ja hyväksyttävien velkojen erien muodossa laskettava vaadittavan huonomman etuoikeusaseman yleinen taso, joka johtuu laitosten ja yhteisöjen velvoitteesta noudattaa TLAC-vähimmäisvaatimusta, MREL-vähimmäisvaatimusta ja tapauksen mukaan direktiivin 2013/36/EU mukaista yhteenlaskettua puskurivaatimusta, ei ylitä direktiivin 2014/59/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 37 artiklan 10 kohdassa ja 44 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua tappioiden kattamista ja pääomapohjan vahvistamista koskevaa tasoa tai ensimmäisen ja toisen pilarin vakavaraisuusvaatimuksiin ja yhteenlaskettuun puskurivaatimukseen perustuvan tässä direktiivissä säädetyn laskukaavan tuloksena saatavaa tasoa, sen mukaan kumpi näistä kahdesta on korkeampi.
- (12) Kun kyseessä ovat tietyt kokoluokaltaan suurimmat pankit, kriisinratkaisuviranomaisten olisi arvioimaan edellytyksiä soveltaen rajoitettava etuoikeusasemaa koskevan vähimmäisvaatimuksen taso tiettyyn raja-arvoon, ottaen huomioon myös mahdollinen vaara siitä, että kyseisten laitosten liiketoimintamalliin kohdistuu suhteettomia vaikutuksia. Tämä rajoitus ei saisi vaikuttaa mahdollisuuteen vahvistaa toisen pilarin etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen kautta sellainen etuoikeusasemaa koskeva vaatimus, joka ylittää tämän raja-arvon ja johon sovelletaan myös toiseen pilariin sovellettavia edellytyksiä, vaihtoehtoisten kriteerien eli purkamismahdollisuuksien esteiden tai kriisinratkaisustrategian toteutettavuuden ja uskottavuuden taikka laitoksen riskialttiuden perusteella.
- (13) MREL-vähimmäisvaatimuksen avulla laitosten ja yhteisöjen olisi pystyttävä kattamaan tapauksen mukaan kriisinratkaisussa tai elinkelvottomaksi todettaessa odotetut tappiot ja vahvistamaan pääomapohjaa kriisinratkaisusuunnitelmassa esitettyjen toimien täytäntöönpanon tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisun jälkeen. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi näiden valitseman kriisinratkaisustrategian pohjalta perusteltava asianmukaisesti asetetun MREL-vähimmäisvaatimuksen taso ja uudelleentarkasteltava kyseistä tasoa ilman aiheetonta viivytystä, jotta se vastaa mahdollisia muutoksia direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettun vaatimuksen tasossa. Asetetun MREL-vähimmäisvaatimuksen tason olisi oltava summa, joka saadaan

laskemalla yhteen kriisinratkaisun odotetut tappiot, jotka vastaavat laitoksen tai yhteisön omia varoja koskevaa vaatimusta, ja pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, jonka avulla laitos tai yhteisö voi kriisinratkaisun jälkeen tai alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämisen jälkeen täyttää toimiluvan jatkumisen edellyttämät omia varoja koskevat vaatimukset, jotta se voi jatkaa toimintaansa valitun kriisinratkaisustrategian mukaisesti. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi tehtävä pääomapohjan vahvistamista koskeviin määriin tarkistuksia alas- tai ylöspäin kriisinratkaisusuunnitelmassa esitettyistä toimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella.

- (14) Kriisinratkaisuviranomaisen olisi voitava korottaa pääomapohjan vahvistamiseen käytettävää määrää sen varmistamiseksi, että markkinoilla säilyy riittävä luottamus laitosta tai yhteisöä kohtaan kriisinratkaisusuunnitelmassa esitettyjen toimien täytäntöönpanon jälkeen. Markkinaluottamuspuskurin vaadittavan tason olisi oltava sellainen, että laitos tai yhteisö voi edelleen täyttää toimiluvan ehdot tarkoituksenmukaisen ajanjakson ajan, muun muassa kattaa toimintansa uudelleenjärjestelyä koskevat kulut kriisinratkaisun jälkeen sekä säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen. Markkinaluottamuspuskuri olisi vahvistettava direktiivin 2013/36/EU mukaisen yhteenlasketun puskurivaatimuksen osan perusteella. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi tarkistettava markkinaluottamuspuskurin tasoa alaspäin, jos matalampi taso riittää varmistamaan markkinoiden riittävän luottamuksen, tai niiden olisi tarkistettava kyseistä tasoa ylöspäin, jos korkeampi taso on tarpeen sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisusuunnitelmassa esitettyjen toimien jälkeen yhteisö edelleen täyttää toimilupansa ehdot tarkoituksenmukaisen ajanjakson ajan ja säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen.
- (15) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075⁽⁸⁾ mukaisesti tutkittava yksittäisen laitoksen tai yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisten instrumenttien sijoittajapohja. Jos merkittävä osa laitoksen tai yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisista instrumenteista on sellaisten vähittäissijoittajien hallussa, jotka eivät välttämättä ole saaneet asianmukaista kuvaa merkityksellisistä riskeistä, tämä voi sinänsä olla purkamismahdollisuuksien este. Jos lisäksi suuri osa laitoksen tai yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisista instrumenteista on muiden laitosten tai yhteisöjen hallussa, alaskirjauksen tai muuntamisen vaikutukset järjestelmään voisivat myös olla purkamismahdollisuuksien este. Jos kriisinratkaisuviranomainen havaitsee tietyn sijoittajapohjan koosta tai luonteesta johtuvan purkamismahdollisuuksien esteen, sen olisi voitava kehottaa laitosta tai yhteisöä puuttumaan kyseiseen esteeseen.
- (16) Sen varmistamiseksi, etteivät vähittäissijoittajat sijoita liikaa tiettyihin velkainstrumentteihin, jotka ovat hyväksyttäviä MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällaisten instrumenttien vähimmäisnimellisarvo on suhteellisen korkea tai että sijoitukset tällaisiin instrumentteihin eivät edusta kohtuuttoman suurta osuutta sijoittajan salkusta. Tätä vaatimusta olisi sovellettava ainoastaan niihin instrumentteihin, jotka on laskettu liikkeeseen sen päivän jälkeen, jona tämä direktiivi saatettiin osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tätä vaatimusta ei ole riittävällä tavalla katettu direktiivissä 2014/65/EU, joten sitä olisi noudatettava direktiivin 2014/59/EU nojalla ja sen ei pitäisi rajoittaa direktiivissä 2014/65/EU säädettyjen sijoittajansuojasääntöjen soveltamista. Jos kriisinratkaisuviranomaiset havaitsevat tehtäviään suorittaessaan todisteita direktiivin 2014/65/EU mahdollisesta rikkomisesta, niiden olisi voitava vaihtaa luottamuksellisia tietoja markkina-käyttäytymistä valvovien viranomaisten kanssa kyseisen direktiivin täytäntöön panemiseksi. Lisäksi myös jäsenvaltioiden olisi voitava rajoittaa edelleen tiettyjen muiden instrumenttien markkinointia ja myyntiä tietyille sijoittajille.
- (17) G-SII-laitosten purkamismahdollisuuksien parantamiseksi kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava määrätä niille laitoskohtainen MREL-vähimmäisvaatimus asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyin TLAC-vähimmäisvaatimuksen lisäksi. Tällainen laitoskohtainen MREL-vähimmäisvaatimus olisi otettava käyttöön, jos TLAC-vähimmäisvaatimus ei riitä kattamaan tappioita ja vahvistamaan G-SII-laitoksen pääomapohjaa valitun kriisinratkaisustrategian mukaisesti.
- (18) MREL-vähimmäisvaatimuksen tasoa määritettäessä kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon laitoksen tai yhteisön merkitys järjestelmän kannalta ja sen kaatumisen mahdolliset haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon, että G-SII-laitokset ja muut vastaavat unionissa toimivat järjestelmän kannalta merkittävät laitokset tai yhteisöt tarvitsevat tasapuoliset toimintaedellytykset. Siksi

⁽⁸⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2016/1075, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritellään elvytysuunnitelmien, kriisinratkaisusuunnitelmien ja konsernien kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö, vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava elvytysuunnitelmien ja konsernien elvytysuunnitelmien osalta, konsernin rahoitustuen edellytykset, riippumattomia arvioijia koskevat vaatimukset, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa, ilmoitusvaatimuksiin ja keskeyttämisilmoitukseen liittyvät menettelyt ja sisältö ja kriisinratkaisukollegioiden operatiivinen toiminta (EUVL L 184, 8.7.2016, s. 1).

niiden laitosten tai yhteisöjen MREL-vähimmäisvaatimusten, jotka eivät ole G-SII-laitoksia mutta jotka ovat unionissa järjestelmän kannalta yhtä merkittäviä kuin G-SII-laitokset, ei pitäisi poiketa tasoltaan ja muodoltaan suhteettoman paljon G-SII-laitoksille yleisesti asetetusta MREL-vähimmäisvaatimuksesta.

- (19) Asetuksen N:o 575/2013 mukaisesti sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin, jotka on määritelty kriisintarkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi, pitäisi soveltaa MREL-vähimmäisvaatimusta ainoastaan kriisintarkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla. Tämä tarkoittaa, että kriisintarkaisun kohteena olevat yhteisöt olisi velvoitettava MREL-vähimmäisvaatimuksensa täyttämiseksi laskemaan liikkeeseen hyväksyttävistä instrumentteista ja eriä sellaisille ulkopuolisille kolmannen osapuolen velkojille, joiden osalta velan arvoa alennettaisiin, jos kriisintarkaisu käynnistetään kyseisen kriisintarkaisun kohteena olevan yhteisön osalta.
- (20) Sellaisen laitosten tai yhteisöjen, jotka eivät ole kriisintarkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi täytettävä MREL-vähimmäisvaatimus yksittäisten laitosten tasolla. Tällaisten laitosten tai yhteisöjen kriisintarkaisun kohteena olevien yhteisöjen olisi yleisesti ottaen katettava näiden laitosten tai yhteisöjen tappionkattamistarpeet ja pääomapohjan vahvistamistarpeet siten, että ne hankkivat suoraan tai välillisesti kyseisten laitosten tai yhteisöjen liikkeeseen laskemia omien varojen instrumentteja ja hyväksyttävistä velkainstrumentteista ja alaskirjaavat tai muuntavat ne omistusunstrumenteiksi, kun kyseiset laitokset tai yhteisöt eivät enää ole elinkelpoisia. Sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin sovellettavaa MREL-vähimmäisvaatimusta, jotka eivät ole kriisintarkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi sovellettava yhdessä ja johdonmukaisesti niiden vaatimusten kanssa, joita sovelletaan kriisintarkaisun kohteena oleviin yhteisöihin. Näin kriisintarkaisuviranomaiset voisivat purkaa kriisintarkaisun kohteena olevan konsernin asettamatta sen tiettyjä tytäryrityksiä kriisintarkaisun kohteeksi ja estää siten markkinoihin kohdistuvat mahdollisesti haitalliset vaikutukset. MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisessa sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin, jotka eivät ole kriisintarkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi noudatettava valittua kriisintarkaisustrategiaa, ja soveltamisella ei etenkään pitäisi muuttaa laitosten tai yhteisöjen ja niiden kriisintarkaisun kohteena olevan konsernin välisiä omistussuhteita sen jälkeen, kun näiden laitosten tai yhteisöjen pääomapohjaa on vahvistettu.
- (21) Jos sekä kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys että sen tytäryritykset ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisintarkaisun kohteena olevaan konserniin, kriisintarkaisuviranomaisen olisi voitava luopua sellaisiin tytäryrityksiin sovellettavan MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta, jotka eivät ole kriisintarkaisun kohteena olevia yhteisöjä, tai sallia, että ne täyttävät MREL-vähimmäisvaatimuksen emoyrityksen ja sen tytäryritysten välisillä vakuudellisilla takauksilla, jotka lankeavat maksettaviksi sellaisten ajallisten edellytysten täytyessä, jotka vastaavat hyväksyttävien velkojen alaskirjaukseen tai muuntamiseen oikeuttavia edellytyksiä. Takauksen kattavan vakuuden likviditeetin olisi oltava erittäin korkea ja siihen liittyvän luotto- ja markkinariskin olisi oltava minimaalinen.
- (22) Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetään, että toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua tiettyjen vakavaraisuus- ja maksuvalmiusvaatimusten soveltamisesta keskusyhteisöön pysyvästi liittyneisiin luottolaitoksiin, jäljempänä 'osuustoiminnalliset verkostot', jos tietyt erityisedellytykset täyttyvät. Tällaisten osuustoiminnallisten verkostojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi kriisintarkaisuviranomaisten olisi voitava luopua sellaisen MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta, jota sovelletaan tällaisiin luottolaitoksiin ja keskusyhteisöön samanlaisin edellytyksin kuin asetuksessa (EU) N:o 575/2013 on säädetty, jos luottolaitokset ja keskusyhteisö ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon. Kriisintarkaisuviranomaisten olisi myös voitava kohdella luottolaitoksia ja keskusyhteisöä kokonaisuutena arvioidessaan kriisintarkaisuedellytyksiä yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden perusteella. Kriisintarkaisuviranomaisten olisi voitava varmistaa, että koko kriisintarkaisun kohteena oleva konserni täyttää ulkoisen MREL-vaatimuksen eri tavoin, kunkin konsernin yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden perusteella, laskemalla niiden yhteisöjen hyväksyttävät velat, joita kriisintarkaisuviranomaiset kriisintarkaisusuunnitelman mukaisesti vaativat laskemaan liikkeeseen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi hyväksyttävistä instrumentteista kriisintarkaisun kohteena olevan konsernin ulkopuolella.
- (23) Jotta MREL-vähimmäisvaatimuksen taso on kriisintarkaisun kannalta asianmukainen, kriisintarkaisun kohteena olevan yhteisön kriisintarkaisuviranomaisen, konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen, joka on perimmäisen emoyrityksen kriisintarkaisuviranomainen, ja muiden kriisintarkaisun kohteena olevan konserniin kuuluvien yhteisöjen kriisintarkaisuviranomaisten olisi toimittava MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittämisestä vastaavina viranomaisina. Viranomaisten välisiin mahdollisiin erimielisyyksiin olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010⁽⁹⁾ mukaisia Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) valtuuksia tässä direktiivissä säädettyjen edellytysten ja rajoitusten mukaisesti.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (24) Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten olisi puututtava asianmukaisesti kaikkiin TLAC-vähimmäisvaatimuksen ja MREL-vähimmäisvaatimuksen rikkomisiin ja korjattava puutteet. Koska kyseisten vaatimusten rikkominen voisi olla este laitoksen tai konsernin purkamiselle, purkamismahdollisuuksien esteiden poistamista koskevia nykyisiä menettelyjä olisi lyhennettävä, jotta mahdollisiin vaatimusten rikkomisiin voitaisiin puuttua ripeästi. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi myös voitava vaatia, että laitokset tai yhteisöt muuttavat hyväksyttävien instrumenttien ja erien maturiteettiprofiilia sekä valmistelevat ja toteuttavat suunnitelmat vaatimustenmukaisuuden palauttamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi myös voitava kieltää tietyt voiton- tai muut jaot, jos ne katsovat, että laitos tai yhteisö ei täytä direktiivin 2013/36/EU mukaisia yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia, kun ne otetaan huomioon MREL-vähimmäisvaatimuksen lisäksi.
- (25) Jotta voidaan varmistaa MREL-vähimmäisvaatimuksen avoin soveltaminen, laitosten ja yhteisöjen olisi raportoitava toimivaltaisille viranomaisilleen ja kriisinratkaisuviranomaisilleen ja julkistettava säännöllisesti MREL-vähimmäisvaatimuksensa ja hyväksyttävien ja alentamiskelpoisten velkojen tasot ja näiden velkojen muodostuminen, mukaan lukien niiden maturiteettiprofiili ja ensisijaisuusjärjestys tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Kun on kyse laitoksista tai yhteisöistä, joihin sovelletaan TLAC-vähimmäisvaatimusta, TLAC-vähimmäisvaatimuksen osalta olisi tässä direktiivissä säädetyn valvontaan liittyvän raportoinnin ja laitoskohtaisen MREL-vähimmäisvaatimuksen julkistamisen säännöllisyyden oltava johdonmukaista sen kanssa, mitä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetään raportoinnista ja julkistamisesta. Vaikka tietyt laitokset tai yhteisöt olisi voitava vapauttaa raportointiin ja julkistamiseen liittyvistä velvoitteista kokonaan tai osittain tässä direktiivissä täsmennetyissä tietyissä tilanteissa, tällaisilla vapautuksilla ei olisi rajoitettava kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksia pyytää tietoja, joita ne tarvitsevat direktiivin 2014/59/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, mukaisten tehtäviensä suorittamiseen.
- (26) Vaatimuksella, jonka mukaan velan arvon alentamisen vaikutukset on sopimusperustaisesti tunnustettava sopimuksissa tai instrumenteissa, joilla luodaan velkoja, joihin sovelletaan kolmansien maiden lainsäädäntöä, olisi helpotettava ja parannettava tällaisten velkojen arvonalentamisprosessia kriisinratkaisussa. Asianmukaisesti laaditut ja laajasti hyväksytyt sopimusjärjestelyt voivat tarjota toimivan ratkaisun rajatylittävässä kriisinratkaisussa, kunnes unionin oikeudessa kehitetään sääntelypuitteet tai kehitetään kannustimia valita jäsenvaltion laki sopimukseen sovellettavaksi laiksi tai kaikilla kolmansien maiden lainkäyttöalueilla hyväksytään tunnustamiseen liittyviä sääntelypuitteita, jotka mahdollistavat tehokkaan rajatylittävän kriisinratkaisun. Vaikka käytössä olisikin tunnustamista koskevat sääntelypuitteet, tunnustamista koskevilla sopimusjärjestelyillä voidaan lisätä jäsenvaltion lainsäädännön piiriin kuulumattomien sopimusjärjestelyjen velkojen tietoisuutta mahdollisista kriisinratkaisu-toimista, joita unionin oikeuden piiriin kuuluviin laitoksiin tai yhteisöihin voidaan kohdistaa. Saattaa kuitenkin olla tapauksia, joissa tällaisten sopimusehtojen sisällyttäminen sopimuksiin tai instrumentteihin, joilla luodaan tiettyjä velkoja, erityisesti velkoja, joita ei ole rajattu direktiivissä 2014/59/EU tarkoitettun velan arvon alentamisen ulkopuolelle, suojattuihin talletuksiin tai omien varojen instrumentteihin, ei ole laitoksille tai yhteisöille käytännössä mahdollista.

Esimerkiksi tietyissä olosuhteissa velkasopimuksissa voidaan katsoa mahdolliseksi sisällyttää sopimuksiin tunnustamista koskevia ehtoja, jos kolmannen maan lainsäädännön nojalla laitoksen tai yhteisön on lainvastaista sisällyttää tällaisia ehtoja sopimuksiin tai instrumentteihin, joilla luodaan velkoja, joihin sovelletaan kyseisen kolmannen maan lainsäädäntöä; jos laitoksella tai yhteisöllä ei ole yksilöllisellä tasolla valtuuksia muuttaa sopimusehtoja siksi, että niistä on määrätty kansainvälisissä pöytäkirjoissa tai ne perustuvat kansainvälisesti sovittuihin vakioehtoihin, tai jos velka, johon sovellettaisiin sopimuksessa tunnustamista koskevaa vaatimusta, on yhteydessä sopimuksen rikkomiseen tai aiheutuu takauksista, vastatakauksista tai muista ulkomaankaupan rahoitustoimien yhteydessä käytetyistä instrumenteista. Kuitenkaan sitä, että vastapuoli kieltäytyy sitoutumasta sopimuksessa velan arvon alentamisen tunnustamista koskevaan lausekkeeseen, ei sinänsä olisi pidettävä perusteena sille, että sen sisällyttäminen on mahdotonta. Jotta voidaan määrittellä tarkemmin tapaukset, joissa ehdon sisällyttäminen on mahdotonta, EPV:n olisi laadittava teknisten sääntelystandardien luonnoksia, jotka komissio hyväksyy asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti. Soveltaessaan kyseisiä teknisiä standardeja ja ottaessaan huomioon asiaankuuluvan markkinan erityispiirteet kriisinratkaisuviranomaisen olisi tarpeelliseksi katsoessaan määritettävä ne velkojen luokat, joiden suhteen voi olla perusteita sille, että sisällyttäminen on mahdotonta. Tässä yhteydessä laitoksen tai yhteisön olisi voitava määrittää, onko velan arvon alentamisen tunnustamista koskevan lausekkeen sisällyttäminen johonkin sopimukseen tai sopimusluokkaan mahdotonta. Laitosten ja yhteisöjen olisi toimitettava säännöllisiä päivityksiä kriisinratkaisuviranomaisille näiden pitämiseksi ajan tasalla siitä, kuinka tunnustamista koskevien sopimusehtojen täytäntöönpanemisessa edistytään.

Tässä yhteydessä laitosten ja yhteisöjen olisi ilmoitettava ne sopimukset tai sopimusluokat, joiden osalta velan arvon alentamisen tunnustamista koskevan lausekkeen sisällyttäminen on mahdotonta, sekä tämän arvion perustelut. Kriisintarkausviranomaisten olisi kohtuullisessa ajassa arvioitava laitoksen tai yhteisön määrittäminen siitä, että jonkin velan osalta on mahdotonta sisällyttää sopimukseen tunnustamista koskevia ehtoja, ja puututtava mahdollisiin virheellisiin arvioihin ja purkamismahdollisuuksien esteisiin, jotka johtuvat siitä, että tunnustamista koskevia ehtoja ei ole sisällytetty sopimukseen. Laitosten ja yhteisöjen olisi oltava valmiita perustelemaan määrityksensä kriisintarkausviranomaisen pyynnöstä. Lisäksi sen varmistamiseksi, että laitosten ja yhteisöjen purkamismahdollisuuksiin ei kohdistu vaikutuksia, velkoja, joiden osalta ei ole sisällytetty asiaankuuluvia sopimusehtoja, ei tulisi hyväksyä MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseen.

- (27) On hyödyllistä ja välttämätöntä mukauttaa kriisintarkausviranomaisten valtuuksia keskeyttää laitosten ja yhteisöjen tiettyjen sopimusvelvoitteiden voimassaolo rajalliseksi ajaksi. Kriisintarkausviranomaisen olisi erityisesti voitava käyttää näitä valtuuksia ennen kuin laitos tai yhteisö asetetaan kriisintarkausuun alkaen siitä hetkestä, jolloin todetaan, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, jos ei ole välittömästi käytettävissä yksityisen sektorin toimenpidettä, joka kriisintarkausviranomaisen mukaan estäisi laitoksen tai yhteisön kaatumisen kohtuullisen ajan kuluessa, ja jos valtuuksien käyttämisen katsotaan olevan välttämätöntä, jotta voidaan estää laitoksen tai yhteisön taloudellisen tilan heikkeneminen entisestään. Tässä yhteydessä kriisintarkausviranomaisten olisi voitava käyttää näitä valtuuksia, jos ne eivät ole tyytyväisiä välittömästi käytettävissä olevaan ehdotettuun yksityisen sektorin toimenpiteeseen. Käyttämällä valtuuksia keskeyttää tietyt sopimusvelvoitteet kriisintarkausviranomaiset voisivat myös todeta, onko kriisintarkausuotoimi yleisen edun mukainen, valita asianmukaisimmat kriisintarkausvälineet tai varmistaa yhden tai useamman kriisintarkausvälineen tehokkaan soveltamisen. Keskeytyksen kesto olisi rajattava enintään kahteen pankkipäivään. Keskeytyksen soveltamista voidaan jatkaa kriisintarkauspäätöksen tekemisen jälkeen tähän enimmäiskestoon saakka.
- (28) Jotta valtuuksia keskeyttää tiettyjen sopimusvelvoitteiden voimassaolo käytettäisiin oikeasuhteisesti, kriisintarkausviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus ottaa huomioon kunkin yksittäisen tapauksen olosuhteet ja määrittää keskeyttämisen soveltamisala vastaavasti. Lisäksi niiden olisi voitava sallia tapauskohtaisesti tietyt maksut, erityisesti muun muassa asianomaisen laitoksen tai yhteisön hallintomenot. Keskeyttämisvaltuuksia olisi voitava soveltaa myös suojakelpoisiin talletuksiin. Kriisintarkausviranomaisten olisi kuitenkin arvioitava huolellisesti, onko asianmukaista soveltaa näitä valtuuksia tiettyihin suojakelpoisiin talletuksiin, erityisesti luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten hallussa oleviin suojattuihin talletuksiin, ja niiden olisi arvioitava riskiä, että keskeyttämisen soveltaminen tällaisiin talletuksiin häiritäisi vakavasti rahoitusmarkkinoiden toimintaa. Jos valtuuksia keskeyttää tiettyjen sopimusvelvoitteiden voimassaolo käytetään suhteessa suojattuihin talletuksiin, näiden talletusten olisi katsottava olevan käytettävissä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU⁽¹⁰⁾ mukaisia tarkoituksia varten. Varmistaakseen, että tallettajille ei aiheudu keskeyttämisjakson aikana taloudellisia vaikeuksia, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että tallettajien sallitaan nostaa päivittäin tietty summa.
- (29) Kriisintarkausviranomaisten olisi keskeyttämisjakson aikana niin ikään tarkasteltava, myös laitoksen tai yhteisön kriisintarkausuunnitelman pohjalta, sitä mahdollisuutta, että laitosta tai yhteisöä ei viime kädessä aseteta kriisintarkausuun vaan että se sen sijaan likvidoidaan kansallisen lainsäädännön nojalla. Kriisintarkausviranomaisten olisi tällaisissa tapauksissa vahvistettava aiheellisiksi katsomiaan järjestelyjä, joita tarvitaan riittävän koordinoitun aikansaamiseksi asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten kanssa ja sen varmistamiseksi, että keskeyttäminen ei heikennä likvidaatioprosessin tehokkuutta.
- (30) Valtuuksia keskeyttää maksu- tai toimitusvelvoitteet ei pitäisi soveltaa velvoitteisiin, joiden edunsaajina ovat direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät, keskuspankit, toimiluvan saaneet keskusvastapuolet tai Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen), jäljempänä 'EAMV', tunnustamat kolmansien maiden keskusvastapuolet. Direktiivillä 98/26/EY vähennetään riskiä, joka liittyy maksu- ja arvopapereiden selvitysjärjestelmiin osallistumiseen, erityisesti vähentämällä tällaiseen järjestelmään kohdistuvia häiriöitä osallistujan maksukyvyttömyyden tapauksessa. Jotta varmistetaan, että näitä suojatoimia sovelletaan asianmukaisesti kriisitilanteessa samalla kun ylläpidetään maksu- ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien ylläpitäjien ja muiden markkinatoimijoiden varmuutta, direktiiviä 2014/59/EU olisi muutettava niin,

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

että siinä säädetään, että pelkkää kriisinehkäisytoimea, velvoitteen keskeyttämistä 33 a artiklan nojalla tai kriisinhallintatoimea ei olisi pidettävä direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä, edellyttäen, että sopimuksen mukaiset merkittävät velvoitteet täytetään edelleen. Minkään direktiivissä 2014/59/EU ei pitäisi kuitenkaan rajoittaa direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyn järjestelmän toimintaa tai oikeutta kyseisessä direktiivissä tarkoitettuun vakuuteen.

- (31) Tehokkaan kriisintorjunnan keskeinen näkökohta on sen varmistaminen, että kun kriisintorjunta käynnistetään laitosten tai direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta, niiden vastapuolet rahoitussopimuksissa eivät voi purkaa positioitaan ainoastaan sen vuoksi, että kriisintorjunta käynnistetään kyseisten laitosten tai yhteisöjen osalta. Kriisintorjuntaviranomaisilla olisi lisäksi oltava valtuudet keskeyttää kriisintorjunnan kohteena olevan laitoksen kanssa tehdystä sopimuksesta johtuvat maksu- tai toimitusvelvoitteet ja valtuudet rajoittaa tietyn ajanjakson ajan vastapuolten oikeuksia sulkea, nopeuttaa tai muulla tavoin purkaa rahoitussopimuksia. Näitä vaatimuksia ei sovelleta suoraan kolmannen maan lainsäädännön nojalla tehtyihin sopimuksiin. Jos rajatylittävää tunnustamista koskevia sääntelypuitteita ei ole, jäsenvaltioiden olisi vaadittava laitoksia ja direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä sisällyttämään asiaankuuluviin rahoitussopimuksiin sopimusehto, jossa tunnustetaan, että kriisintorjuntaviranomaiset voivat soveltaa sopimukseen valtuuksia keskeyttää tietyt maksu- tai toimitusvelvoitteet, rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa tai keskeyttää tilapäisesti sopimuksen purkamisoikeudet ja että 68 artiklan vaatimukset sitovat vastapuolia niin kuin rahoitussopimus olisi asiaankuuluvan jäsenvaltion lainsäädännön alainen. Tällaisesta vaatimuksesta olisi säädettävä siltä osin kuin sopimus kuuluu mainittujen säännösten soveltamisalaan. Sopimusehdon sisällyttämisvelvollisuutta ei siten ole direktiivin 2014/59/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 33 a, 69, 70 ja 71 artiklan mukaisesti esimerkiksi sellaisten sopimusten tapauksessa, jotka on tehty direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa keskusvastapuolten tai nimettyjen järjestelmien ylläpitäjien kanssa, sillä kriisintorjuntaviranomaisilla ei ole kyseisissä artikloissa mainittuja valtuuksia näiden sopimusten suhteen, vaikka niihin sovellettaisiin asianomaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä.
- (32) Direktiivin 2014/59/EU mukaan laitosten tai yhteisöjen tiettyihin velkoihin ei sovelleta velan arvon alentamista tai tiettyjen maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttämistä, vakuusoikeuksien täytäntöönpanon rajoittamista tai sopimuksen purkamisoikeuksien tilapäistä keskeyttämistä koskevia valtuuksia, ja saman pitäisi päteä myös suhteessa unioniin sijoittautuneiden keskusvastapuolten ja EAMV:n tunnustamien kolmansien maiden keskusvastapuolten velkoihin.
- (33) Jotta varmistetaan, että eri säädöksissä käytetyt termit tulkitaan yhdenmukaisesti, on aiheellista sisällyttää direktiiviin 98/26/EY Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 648/2012⁽¹⁾ käyttöön otetut määritelmät ja käsitteet ”keskusvastapuoli” ja ”osallistuja”.
- (34) Direktiivillä 98/26/EY vähennetään riskiä, joka liittyy laitosten ja muiden yhteisöjen osallistumiseen maksu- ja arvopapereiden selvitysjärjestelmiin, erityisesti vähentämällä tällaiseen järjestelmään kohdistuvia häiriöitä osallistujan maksukyvyttömyyden tapauksessa. Kyseisen direktiivin johdanto-osan seitsemännessä kappaleessa selvennetään, että jäsenvaltioilla on mahdollisuus soveltaa kyseisen direktiivin säännöksiä sekä kansallisiin laitoksiinsa, jotka osallistuvat suoraan järjestelmiin, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, että vakuuksiin, jotka annetaan kyseisiin järjestelmiin osallistuttaessa. Kun otetaan huomioon joidenkin niiden järjestelmien maailmanlaajuinen koko ja toiminta, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, ja unioniin sijoittautuneiden yhteisöjen kasvava osallistuminen näihin järjestelmiin, komission olisi arvioitava, miten jäsenvaltiot soveltavat kyseisen direktiivin johdanto-osan seitsemännessä kappaleessa tarkoitettua mahdollisuutta ja onko kyseistä direktiiviä tarpeen muuttaa edelleen tällaisten järjestelmien osalta.
- (35) Jotta voitaisiin tehokkaasti käyttää valtuuksia vähentää, alaskirjata tai muuntaa omien varojen erää heikentämättä velkojille tässä direktiivissä annettuja takeita, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että omien varojen eristä johtuvat saamiset tulevat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä muiden etuoikeudeltaan huonompien saamisten jälkeen. Instrumentteja, jotka hyväksytään vain osittain omiksi varoiksi, olisi kuitenkin kohdeltava omista varoista johtuvina saamisina koko määrältään. Instrumentin osittainen hyväksyminen voi

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

johtua esimerkiksi sellaisten voimassa olevien sääntöjen soveltamisen jatkamisesta, joiden mukaan osia instrumentista ei hyväksytä, tai siitä, että sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 575/2013 toissijaisen pääoman instrumenteille vahvistettua kuoletusta koskevaa aikataulua.

- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli vahvistaa laitosten ja yhteisöjen elvytys- ja kriisintarkkailukehystä koskevia yhdenmukaisia sääntöjä, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (37) Jotta jäsenvaltioille annettaisiin asianmukainen aika tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöään ja soveltamiseksi, niillä olisi oltava tätä varten aikaa kahdeksantoista kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta. Tämän direktiivin julkistamista koskevia säännöksiä olisi kuitenkin sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2024 sen varmistamiseksi, että kaikkialla unionissa laitoksille ja yhteisöille annetaan asianmukainen aika saavuttaa hallitusti MREL-vähimmäisvaatimuksen vaadittu taso,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2014/59/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2014/59/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan 5 alakohta seuraavasti:

"5) "tytäryrityksellä" asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä, ja tämän direktiivin 7, 12, 17, 18, 45–45 m, 59–62, 91 ja 92 artiklan soveltamiseksi tämän kohdan 83 b alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin kriisintarkkailun kohteena oleviin konserneihin se sisältää myös tarpeen mukaan keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvat luottolaitokset, itse keskusyhteisön sekä niiden kunkin tytäryritykset, ottaen huomioon tavan, jolla tällaiset kriisintarkkailun kohteena olevat konsernit noudattavat tämän direktiivin 45 e artiklan 3 kohtaa;

5 a) "olennaisella tytäryrityksellä" asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 135 alakohdassa määriteltyä olennaista tytäryritystä;"

b) lisätään alakohta seuraavasti:

"68 a) "ydinpääomalla (CET1)" asetuksen (EU) N:o 575/2013 50 artiklan mukaisesti laskettua ydinpääomaa (CET1);"

c) korvataan 70 alakohdassa ilmaisu "hyväksyttävistä veloista" ilmaisulla "alentamiskelpoisista veloista";

d) korvataan 71 alakohta seuraavasti:

"71) "alentamiskelpoisilla veloilla" niitä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön velkoja ja pääomainstrumentteja, jotka eivät ole ydinpääomainstrumentteja, ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja tai toissijaisen pääoman instrumentteja ja joita ei ole rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 kohdan nojalla;

71 a) "hyväksyttävillä veloilla" alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät tapauksen mukaan tämän direktiivin 45 b artiklan tai 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan edellytykset, ja toissijaisen pääoman instrumentteja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklan 1 kohdan b alakohdan edellytykset;

71 b) "etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla" instrumentteja, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklan 3–5 kohdassa tarkoitettujen edellytykset, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 3–5 kohdan edellytyksiä;"

e) lisätään alakohdat seuraavasti:

”83 a) ”kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä”

- a) unioniin sijoittautunutta oikeushenkilöä, jonka kriisinratkaisuviranomainen on 12 artiklan mukaisesti määrittänyt yhteisöksi, johon kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia; tai
- b) laitosta, joka ei kuulu direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvaan konserniin ja johon tämän direktiivin 10 artiklan nojalla laaditussa kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia;

83 b) ”kriisinratkaisun kohteena olevalla konsernilla”

- a) kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä ja sen tytäryrityksiä, jotka eivät ole
 - i) itse kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä;
 - ii) toisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksiä; tai
 - iii) kolmanteen maahan sijoittautuneita yhteisöjä, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti, ja niiden tytäryrityksiä; tai
- b) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia ja itse keskusyhteisöä, kun vähintään yksi näistä luottolaitoksista tai keskusyhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä niiden kunkin tytäryrityksiä;

83 c) ”maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella” tai ”G-SII-laitoksella” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa määriteltyä G-SII-laitosta;”

f) lisätään alakohta seuraavasti:

”109) ”yhteenlasketulla puskurivaatimuksella” direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määriteltyä yhteenlaskettua puskurivaatimusta;”

2) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) lisätään 6 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkistaminen suoritetaan kriisinratkaisutoimien täytäntöönpanon tai 59 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käytön jälkeen.

Asettaessaan tämän artiklan 7 kohdan o ja p alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettussa tilanteessa kriisinratkaisuviranomainen ottaa huomioon määräajan, joka on asetettu direktiivin 2013/36/EU 104 b artiklassa tarkoitettun vaatimuksen noudattamiselle.”;

b) korvataan 7 kohdan o ja p alakohta seuraavasti:

”o) 45 e ja 45 f artiklassa tarkoitettut vaatimukset ja määräaika kyseisen tason saavuttamiselle 45 m artiklan mukaisesti;

p) jos kriisinratkaisuviranomainen soveltaa 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohtaa, niiden noudattamista koskeva aikataulu kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle 45 m artiklan mukaisesti.”

3) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernitason kriisinratkaisuviranomaiset laativat konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat yhdessä tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ja merkittävien sivuliikkeiden kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan siltä osin kuin se on merkittävän sivuliikkeen kannalta tarkoituksenmukaista. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on osoitettava toimenpiteet, jotka toteutetaan seuraavien osalta:

a) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys;

b) konserniin kuuluvat tytäryritykset, joka ovat sijoittautuneet unioniin;

- c) 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt; ja
- d) VI osaston mukaisesti konserniin kuuluvat tytäryritykset, jotka ovat sijoittautuneet unionin ulkopuolelle.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti kriisinratkaisusuunnitelmassa on nimettävä kunkin konsernin osalta kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt ja kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit.”;

b) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan a ja b alakohta seuraavasti:

- ”a) esitettävä kriisinratkaisun kohteena olevissa yhteisöissä toteutettavat kriisinratkaisutoimet 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa ja kyseisten kriisinratkaisutoimien vaikutukset 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin muihin konserniyhteisöihin, emoyritykseen ja tytäryrityksinä toimiviin laitoksiin;
- aa) konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisinratkaisun kohteena olevasta konsernista esitettävä kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisun kohteena olevissa yhteisöissä toteutettavat kriisinratkaisutoimet ja tällaisten toimien vaikutukset kumpaankin seuraavista:
 - i) muut samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvat konserniyhteisöt;
 - ii) muut kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit;
- b) tarkasteltava, missä määrin unioniin sijoittautuneisiin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin voitaisiin soveltaa kriisinratkaisuvälineitä ja käyttää kriisinratkaisuvaltuuksia koordinoitusti, mukaan lukien toimenpiteet, joiden avulla voidaan edesauttaa sitä, että kolmas osapuoli ostaisi konsernin kokonaisuudessaan, sen erillisiä liiketoiminta-alueita tai konsernin eri yhteisöjen tuottamia toimintoja taikka yksittäisiä konserniyhteisöjä tai kriisinratkaisun kohteena olevia konserneja, sekä tunnistettava koordinoitun kriisinratkaisun mahdolliset esteet;”

ii) korvataan e alakohta seuraavasti:

- ”e) esitettävä mahdolliset lisätoimet, joita ei ole mainittu tässä direktiivissä ja joita asianomaiset kriisinratkaisuviranomaiset aikovat soveltaa kuhunkin kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluviin yhteisöihin;”.

4) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) lisätään 4 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Jos jokin konserni muodostuu useammasta kuin yhdestä kriisinratkaisun kohteena olevasta konsernista, 12 artiklan 3 kohdan aa alakohdassa tarkoitettut suunnitellut kriisinratkaisutoimet on sisällytettävä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun yhteiseen päätökseen.”;

b) korvataan 6 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jollei yhteistä päätöstä saada aikaan kriisinratkaisuviranomaisten kesken neljän kuukauden määräajassa, kunkin tytäryrityksestä vastaavan kriisinratkaisuviranomaisen, joka on eri mieltä konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta, on tehtävä oma päätöksensä ja tarvittaessa yksilöitävä kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö sekä laadittava kriisinratkaisusuunnitelma lainkäyttöalueellaan sijaitsevista yhteisöistä muodostuvaa kriisinratkaisun kohteena olevaa konsernia varten ja ylläpidettävä sitä. Kunkin eri mieltä olevan kriisinratkaisuviranomaisen yksittäisen päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, siinä on esitettävä ehdotetusta konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta eriyvän mielipiteen syyt ja siinä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten näkökannat ja varaukset. Kunkin kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava päätöksestään muille kriisinratkaisukollegion jäsenille.”

5) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Konserni katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuviranomaiset pystyvät uskottavasti joko likvidoimaan konserniyhteisöt tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan kyseisen konsernin kriisinratkaisun soveltaen kyseisen konsernin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin kriisinratkaisuvälineitä ja käyttäen kriisinratkaisuvaltuuksia siten, että se samalla välttää mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta niiden jäsenvaltioiden, joissa konserniyhteisöt tai sivuliikkeet sijaitsevat, muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille merkittäviä haitallisia seurauksia, mukaan lukien laajempi rahoitusalan epävakaus tai koko järjestelmän laajuiset tapahtumat, ja pyrkii varmistamaan kyseisten konserniyhteisöjen kriittisten toimintojen jatkuvuuden, jos ne ovat helposti erotettavissa hyvissä ajoin tai muilla keinoin.

Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisten on ilmoitettava EPV:lle hyvissä ajoin, jos konsernia ei katsota purkamiskelpoiseksi.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisintarkaisun kohteena olevasta konsernista 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaiset arvioivat kunkin kriisintarkaisun kohteena olevan konsernin purkamismahdollisuudet tämän artiklan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu arviointi on toteutettava koko konsernia koskevan purkamismahdollisuuksien arvioinnin lisäksi ja 13 artiklassa säädetyn päätöksentekomenettelyn mukaisesti.”

6) Lisätään artikla seuraavasti:

”16 a artikla

Valtuudet kieltää tietyt voiton- ja muut jaot

1. Jos yhteisö on tilanteessa, jossa se täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, kun se otetaan huomioon kunkin direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, mutta se ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, laskettuna tämän direktiivin 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, kyseisen yhteisön kriisintarkaisuviranomaisella on oltava valtuudet kieltää tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti yhteisöä jakamasta suurempaa määrää kuin tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu omia varoja ja hyväksyttävien velkojen koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä (M-MDA), minkään seuraavan toimen avulla eli yhteisö ei saa

- a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;
- b) luoda velvoitetta maksaa muuttuvia palkkioita tai lisäeläke-etuuksia taikka maksaa muuttuvia palkkioita, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona yhteisö ei ole täyttänyt yhteenlaskettua puskurivaatimusta; tai
- c) suorittaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

Jos yhteisö on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa tilanteessa, sen on viipymättä ilmoitettava tästä kriisintarkaisuviranomaiselle.

2. Yhteisön kriisintarkaisuviranomaisen on 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa toimivaltaista viranomaista kuultuaan ilman tarpeetonta viivytystä arvioitava, käyttäkö se 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia, ottaen huomioon kaikki seuraavat tekijät:

- a) vaatimusten noudattamatta jättämisen syy, kesto ja laajuus sekä sen vaikutus purkamismahdollisuuksiin;
- b) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen ja todennäköisyys, että se lähitulevaisuudessa täyttää 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua edellytystä;
- c) todennäköisyys, että yhteisö pystyy varmistamaan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisen kohtuullisessa ajassa;
- d) jos yhteisö ei pysty korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b ja 72 c artiklan taikka tämän direktiivin 45 b artiklan tai 45 f artiklan 2 kohdan mukaisia hyväksyttävyyss- tai maturiteettikriteereitä, se, onko tämä kyvyttömyys epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa;
- e) onko 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö asianmukaisin ja oikeasuhteisin keino puuttua yhteisön tilanteeseen ottaen huomioon sen mahdollinen vaikutus asianomaisen yhteisön rahoitusehtoihin ja purkamismahdollisuuksiin.

Kriisintarkaisuviranomaisen on toistettava arviointinsa siitä, käyttäkö se 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia vähintään kerran kuukaudessa niin kauan kuin yhteisö on edelleen 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa.

3. Jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että yhteisö on edelleen 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa yhdeksän kuukauden kuluttua siitä, kun yhteisö on ilmoittanut tällaisesta tilanteesta, kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan käytettävä 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia, paitsi jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo arvioinnin jälkeen, että vähintään kaksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) vaatimusten noudattamatta jättäminen johtuu rahoitusmarkkinoiden toiminnan vakavista häiriöistä, mikä johtaa laaja-alaiseen rahoitusmarkkinoiden stressitilanteeseen useilla rahoitusmarkkinoiden eri segmenteillä;
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettu häiriö johtaa paitsi yhteisön omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien hintojen epävakauden lisääntymiseen tai yhteisön lisääntyneisiin kuluihin, myös markkinoiden sulkeutumiseen kokonaan tai osittain, mikä estää yhteisöä laskemasta kyseisille markkinoille liikkeeseen omien varojen instrumentteja ja hyväksyttävien velkojen instrumentteja;
- c) edellä b alakohdassa tarkoitettu markkinoiden sulkeutuminen voidaan todeta ei vain asianomaisen yhteisön vaan myös useiden muiden yhteisöjen osalta;
- d) edellä a alakohdassa tarkoitettu häiriö estää asianomaista yhteisöä laskemasta liikkeeseen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumentteja riittävästi vaatimusten noudattamatta jättämisen korjaamiseksi; tai
- e) 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käytöllä on kielteisiä heijastusvaikutuksia osaan pankkialaa, mikä mahdollisesti heikentäisi rahoitusvakautta.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta sovelletaan, kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle päätöksestään ja selitettävä arviointiaan kirjallisesti.

Kriisinratkaisuviranomaisen on kuukausittain arvioitava uudelleen, soveltuuko ensimmäisen alakohdan poikkeus.

4. M-MDA on laskettava kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. M-MDA:sta on vähennettävä kaikki 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen toimen seurauksena suoritettujen määrät.

5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu

- a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty kaikki tämän artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen toimen seurauksena jaetut voitot tai suoritettujen maksut;

sekä

- b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty kaikki tämän artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen toimen seurauksena jaetut voitot tai suoritettujen maksut;

vähennettynä

- c) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen erät jätettäisiin jakamatta.

6. Edellä olevassa 4 kohdassa tarkoitettu kerroin on määritettävä seuraavasti:

- a) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosentiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvarttilissa, kerroin on 0;
- b) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosentiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen toisessa kvarttilissa, kerroin on 0,2;

- c) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;
- d) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Kvartiilin alaraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiilin yläraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \times Q_n$$

jossa "Q_n" = kyseisen kvartiilin järjestysluku."

7) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa 15 ja 16 artiklan mukaisesti tehdyn purkamismahdollisuuksien arvioinnin perusteella, että asianomaisen yhteisön purkamismahdollisuuksille on olennaisia esteitä, kyseinen kriisinratkaisuviranomainen ilmoittaa asiasta kirjallisesti asianomaiselle yhteisölle, toimivaltaiselle viranomaiselle ja kriisinratkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä.;"

b) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"3. Yhteisön on neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona se vastaanotti 1 kohdan mukaisesti annetun ilmoituksen, ehdotettava kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisia toimenpiteitä, joilla puututaan ilmoituksessa yksilöityihin olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne.

Yhteisön on kahden viikon kuluessa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti annetun ilmoituksen vastaanottamisesta ehdotettava kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisia toimenpiteitä ja aikataulua niiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että yhteisö noudattaa tämän direktiivin 45 e tai 45 f artiklaa sekä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, jos olennainen purkamismahdollisuuksien este johtuu jommastakummasta seuraavista tilanteista:

- a) yhteisö täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, kun se otetaan huomioon kunkin direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, mutta se ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, laskettuna tämän direktiivin 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti; tai
- b) yhteisö ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 494 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia.

Toisen alakohdan mukaisesti ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon olennaisen esteen syyt.

Kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan arvioitava, voidaanko ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla ehdotetuilla toimenpiteillä tehokkaasti puuttua kyseiseen olennaiseen esteeseen tai poistaa se.

4. Jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo, etteivät yhteisön 3 kohdan mukaisesti ehdottamat toimenpiteet tehokkaasti pienennä tai poista kyseisiä esteitä, kriisinratkaisuviranomaisen on joko suoraan tai toimivaltaisen viranomaisen välityksellä vaadittava yhteisöä toteuttamaan vaihtoehtoisia toimenpiteitä, joilla tämä tavoite voidaan saavuttaa, ja ilmoitettava nämä toimenpiteet kirjallisesti yhteisölle, jonka on yhden kuukauden kuluessa ehdotettava suunnitelmaa näiden toimenpiteiden toteuttamiseksi.

Kriisintarkaisuviranomaisen on vaihtoehtoisia toimenpiteitä esittäessään osoitettava, että yhteisön ehdottamalla toimenpiteillä ei kyettäisi poistamaan purkamismahdollisuuksien esteitä ja että ehdotetut vaihtoehtoiset toimenpiteet ovat oikeasuhteisia esteiden poistamiseksi. Kriisintarkaisuviranomaisen on otettava huomioon kyseisten purkamismahdollisuuksien esteiden rahoitusvakaudelle muodostama uhka ja toimenpiteiden vaikutukset yhteisön liiketoimintaan, sen vakauteen ja sen kykyyn edistää taloutta.”;

c) muutetaan 5 kohta seuraavasti:

i) korvataan a, b, d, e, g ja h alakohdassa termi ”laitos” termillä ”yhteisö”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”ha) velvoittaa laitos tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö toimittamaan suunnitelma, jonka tarkoituksena on palauttaa tämän direktiivin 45 e tai 45 f artiklan vaatimusten mukaisuus, ilmaistuna prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja tapauksen mukaan yhteenlasketun puskurivaatimuksen mukaisuus ja tämän direktiivin 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisuus, ilmaistuna prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklan mukaisesti laskettujen vastuiden kokonaisuudesta;”

iii) korvataan i, j ja k alakohta seuraavasti:

”i) velvoittaa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö laskemaan liikkeeseen hyväksyttävii velkoja 45 e tai 45 f artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi;

j) velvoittaa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö toteuttamaan muita toimenpiteitä täyttääkseen 45 e tai 45 f artiklassa säädetty omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset, mukaan lukien erityisesti pyrkiä neuvottelemaan uudelleen liikkeeseen laskemiensa hyväksyttävien velkojen, ensisijaisen lisäpääoman instrumenttien tai toissijaisen pääoman instrumenttien ehdot sen varmistamiseksi, että kriisintarkaisuviranomaisen mahdollinen päätös alaskirjata kyseinen velka tai instrumentti tai muuttaa sitä tehtäisiin sen lainkäyttöalueen lainsäädännön mukaisesti, jota kyseiseen velkaan tai instrumenttiin sovelletaan;

ja) jotta 45 e tai 45 f artiklan jatkuva noudattaminen voidaan varmistaa, velvoittaa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö muuttamaan seuraavien maturiteettiprofiilit:

i) omien varojen instrumenttien maturiteettiprofiili toimivaltaisen viranomaisen suostumuksen saatuaan, ja

ii) 45 b artiklassa ja 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen maturiteettiprofiili;

k) sikäli kuin yhteisö on monialan holdingyhtiön tytäryritys, velvoitetaan kyseinen monialan holdingyhtiö perustamaan erillinen rahoitusalan holdingyhtiö valvomaan yhteisöä, jos tämä on tarpeen yhteisön kriisintarkaisun edistämiseksi ja sen välttämiseksi, että IV osastossa tarkoitettujen kriisintarkaisuvälineiden soveltaminen ja -valtuuksien käyttö vaikuttaa haitallisesti konsernin muihin kuin rahoituskellisiin osiin.”;

d) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Ennen kuin kriisintarkaisuviranomainen esittää 4 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sen on toimivaltaista viranomaista ja tarvittaessa nimettyä makrovakaussvalvonnasta vastaavaa kansallista viranomaista kuultuaan otettava asianmukaisesti huomioon näiden toimenpiteiden mahdollinen vaikutus tiettyyn yhteisöön, rahoituspalvelujen sisämarkkinoihin sekä rahoitusjärjestelmän vakauteen toisissa jäsenvaltioissa ja koko unionissa.”

8) Korvataan 18 artiklan 1–7 kohta seuraavasti:

”1. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on yhdessä tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten kanssa ja kuultuaan valvontakollegiota ja siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, kriisintarkaisuviranomaisia, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, harkittava 16 artiklassa edellytettyä arviointia kriisintarkaisukollegiossa ja toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet, jotta voidaan saada aikaan yhteinen päätös 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti esitettyjen toimenpiteiden soveltamisesta kaikkiin kriisintarkaisun kohteena oleviin yhteisöihin ja niiden tytäryrityksiin, jotka ovat 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja kuuluvat konserniin.

2. Konsernitason kriisintarkausviranomaisen on asetuksen (EU) N:o 1093/2010 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteistyössä konsolidointiryhmän valvojan ja EPV:n kanssa laadittava asiaa koskeva kertomus ja lähetettävä se unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle ja tytäryritysten kriisintarkausviranomaisille, joiden on toimitettava se niiden toimivallan piiriin kuuluville tytäryrityksille, sekä kriisintarkausviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä. Kertomus on laadittava toimivaltaisten viranomaisten kuulemisen jälkeen, ja siinä on käsiteltävä olennaisia esteitä kriisintarkausvälineiden ja -valtuuksien tehokkaalle käytölle konserniin ja myös kriisintarkauskohteena oleviin konserneihin konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisintarkauskohteena olevasta konsernista. Kertomuksessa on tarkasteltava vaikutusta konsernin liiketoimintamalliin ja suositeltava oikeasuhteisia ja kohdennettuja toimenpiteitä, jotka konsernitason kriisintarkausviranomaisen mukaan ovat välttämättömiä tai asianmukaisia näiden esteiden poistamiseksi.

Jos konsernin purkamismahdollisuuksien este johtuu 17 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua konserniyhteisön tilanteesta, konsernitason kriisintarkausviranomaisen on ilmoitettava kyseisestä esteestä tekemästään arvioinnista unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle kuultuaan kriisintarkauskohteena olevan yhteisön ja sen tytäryrityksinä toimivien laitosten kriisintarkausviranomaisia.

3. Unionissa emoyrityksenä toimiva yritys voi neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut kertomuksen, toimittaa huomautuksensa ja ehdottaa konsernitason kriisintarkausviranomaiselle vaihtoehtoisia toimenpiteitä kertomuksessa yksilöityjen esteiden korjaamiseksi.

Jos kertomuksessa yksilöidyt esteet johtuvat tämän direktiivin 17 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua konserniyhteisön tilanteesta, unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen on kahden viikon kuluessa tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti annetun ilmoituksen vastaanottamisesta ehdotettava konsernitason kriisintarkausviranomaiselle mahdollisia toimenpiteitä ja aikataulua niiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että laitos noudattaa tämän direktiivin 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, ilmaistuna prosentiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja tapauksen mukaan yhteenlaskettua puskurivaatimusta sekä tämän direktiivin 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, ilmaistuna prosentiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklan mukaisesti lasketun vastuiden kokonaismäärästä.

Toisen alakohdan mukaisesti ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon olennaisen esteen syyt. Kriisintarkausviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan arvioitava, voidaanko näillä toimenpiteillä puuttua tehokkaasti olennaiseen esteeseen tai poistaa se.

4. Konsernitason kriisintarkausviranomaisen on ilmoitettava unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet konsolidointiryhmän valvojalle, EPV:lle, tytäryritysten kriisintarkausviranomaisille ja kriisintarkausviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, siltä osin kuin se on merkittävän sivuliikkeen kannalta tarkoituksenmukaista. Konsernitason kriisintarkausviranomaisten ja tytäryritysten kriisintarkausviranomaisten on kuultuaan toimivaltaisista viranomaisista ja niiden lainkäyttöalueiden kriisintarkausviranomaisista, joilla sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, tehtävä kaikkensa, jotta kriisintarkauskollegiossa saadaan aikaan yhteinen päätös olennaisten esteiden osoittamisesta ja tarvittaessa unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ehdottamien toimenpiteiden ja viranomaisten vaatimien toimenpiteiden arvioinnista esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi, jolloin on otettava huomioon toimenpiteiden mahdollinen vaikutus kaikissa jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii.

5. Yhteiseen päätökseen on päästävä neljän kuukauden kuluessa unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen mahdollisten huomautusten toimittamisesta. Jos unionissa emoyrityksenä toimiva yritys ei ole toimittanut huomautuksia, yhteiseen päätökseen on päästävä yhden kuukauden kuluessa 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua neljän kuukauden määräajan päättymisestä.

Edellä 17 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua tilanteesta johtuvia purkamismahdollisuuksien esteitä koskevaan yhteiseen päätökseen on päästävä kahden viikon kuluessa unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen toimitettua mahdolliset huomautuksensa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Yhteisen päätöksen on oltava perusteltu, ja se on esitettävä asiakirjassa, joka konsernitason kriisintarkausviranomaisen on toimitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

EPV voi kriisintarkausviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisintarkausviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan toisen kohdan c alakohdan mukaisesti.

6. Jollei yhteistä päätöstä tehdä 5 kohdassa tarkoitettun asiaankuuluvan määräajan kuluessa, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä konsernitasolla 17 artiklan 4 kohdan nojalla toteutettavista tarkoituksenmukaisista toimenpiteistä.

Päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, ja siinä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten näkemykset ja varaukset. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava päätös unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen on tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettun määräajan kuluessa saattanut tämän artiklan 9 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuna sovitteluajana. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettu määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä, sovelletaan konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

6 a. Jollei yhteistä päätöstä tehdä tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettun asiaankuuluvan määräajan kuluessa, asiaankuuluvan, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tasolla 17 artiklan 4 kohdan nojalla toteutettavista tarkoituksenmukaisista toimenpiteistä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, ja siinä on otettava huomioon muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen kriisinratkaisuviranomaisten ja konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen näkemykset ja varaukset. Asiaankuuluvan kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava päätös kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle.

Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen on tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettun määräajan kuluessa saattanut tämän artiklan 9 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuna sovitteluajana. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettu määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä, sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

7. Jollei yhteistä päätöstä ole, tytäryritysten, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, kriisinratkaisuviranomaiset tekevät omat päätöksensä tarkoituksenmukaisista toimenpiteistä, jotka kunkin yksittäisen tytäryrityksen on toteutettava 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, ja siinä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten näkemykset ja varaukset. Päätös on toimitettava asiaankuuluvalla tytäryritykselle ja samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvalla kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaiselle ja, jos tämä on eri viranomainen, konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle.

Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen on tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettun määräajan kuluessa saattanut tämän artiklan 9 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuna sovitteluajana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettu määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä, sovelletaan tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.”

9) Korvataan 32 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ottaen huomioon aika ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että laitoksen kaatuminen on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään laitokseen kohdistuvilla yksityisen sektorin toimenpiteillä, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmien toimenpiteet, tai valvontatoimella, mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus tai muuntaminen 59 artiklan 2 kohdan mukaisesti;”.

10) Lisätään artiklat seuraavasti:

”32 a artikla

Kriisinratkaisun edellytykset keskusyhteisölle ja keskusyhteisöön pysyvästi kuuluville luottolaitoksille

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat toteuttaa kriisinratkaisutoimen, joka koskee keskusyhteisöä ja kaikkia siihen pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jos tämä kriisinratkaisun kohteena oleva konserni kokonaisuutena täyttää 32 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

32 b artikla

Kriisinratkaisutoimien piiriin kuulumattomiin laitoksiin ja yhteisöihin sovellettavat maksukyvyttömyysmenettelyt

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, jonka osalta kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät mutta että kriisinratkaisutoimi ei olisi 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla yleisen edun mukainen, likvidoidaan asianmukaisesti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.”

11) Korvataan 33 artiklan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimen, joka koskee 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä, jos yhteisö täyttää 32 artiklan 1 kohdan edellytykset.

3. Jos monialan holdingyhtiön tytäryrityksenä toimivat laitokset ovat suoraan tai välillisesti välitason rahoitusholdingyhtiön omistuksessa, kriisinratkaisusuunnitelmassa on varmistettava, että kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi määritetään välitason rahoitusholdingyhtiö, ja jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin kriisinratkaisuun tarkoitettut kriisinratkaisutoimet toteutetaan välitason rahoitusholdingyhtiön suhteen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset eivät toteuta konsernin kriisinratkaisuun tarkoitettuja kriisinratkaisutoimia monialan holdingyhtiön suhteen.

4. Jollei tämän artiklan 3 kohdan säännöksistä muuta johdu, kriisinratkaisuviranomaiset voivat huolimatta siitä, ettei 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö täytä 32 artiklan 1 kohdassa säädetyjä edellytyksiä, toteuttaa kriisinratkaisutoimen 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön suhteen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) yhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö;
- b) yksi tai useampi kyseisen yhteisön tytäryrityksistä, jotka ovat laitoksia mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, täyttää 32 artiklan 1 kohdan edellytykset;
- c) edellä b alakohdassa tarkoitettujen tytäryritysten varat ja velat ovat sellaiset, että kyseisten tytäryhtiöiden kaatuminen uhkaa koko kriisinratkaisun kohteena olevaa konsernia ja joko tällaisten laitoksena toimivien tytäryritysten tai koko asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisu edellyttää yhteisöä koskevia kriisinratkaisutoimia.”

12) Lisätään artikla seuraavasti:

”33 a artikla

Valtuudet keskeyttää tiettyjä velvoitteita

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan, joiden on vastattava asianmukaisessa ajassa, valtuudet keskeyttää laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön sellaiseen sopimukseen perustuvat maksu- tai toimitusvelvoitteet, jonka osapuoli tällainen laitos tai yhteisö on, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) on todettu 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa;

- b) ei ole välittömästi käytettävissä 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua yksityisen sektorin toimenpidettä, joka estäisi laitoksen tai yhteisön kaatumisen;
- c) keskeytysvaltuuksien käyttäminen katsotaan välttämättömäksi, jotta estetään laitoksen tai yhteisön taloudellisen tilan heikkeneminen entisestään; ja
- d) keskeyttämisvaltuuksien käyttäminen on välttämätöntä joko
 - i) 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn toteamisen tekemiseksi, tai
 - ii) asianmukaisten kriisinratkaisutoimien valitsemiseksi tai yhden tai useamman kriisinratkaisuvälineen tehokkaan käytön varmistamiseksi.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia ei sovelleta maksu- tai toimitusvelvoitteisiin, joiden edunsaajina ovat

- a) direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyt järjestelmät ja järjestelmien ylläpitäjät;
- b) asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet ja EAMV:n kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustamat kolmansien maiden keskusvastapuolet;
- c) keskuspankit.

Kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien soveltamisala ottaen huomioon kunkin tapauksen olosuhteet. Kriisinratkaisuviranomaisten on erityisesti arvioitava huolellisesti, onko asianmukaista ulottaa keskeyttäminen direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdan määritelmän mukaisiin suojakelpoisiin talletuksiin, erityisesti luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten hallussa oleviin suojattuihin talletuksiin.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kun maksu- ja toimitusvelvoitteiden keskeyttämistä koskevia valtuuksia käytetään suojakelpoisiin talletuksiin nähden, kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että tallettajilla on pääsy asianmukaiseen päivittäiseen summaan talletuksistaan.

4. Edellä olevan 1 kohdan mukaisen keskeyttämisjakson on oltava mahdollisimman lyhyt eikä se saa ylittää vähimmäisaikaa, jonka kriisinratkaisuviranomainen katsoo välttämättömäksi 1 kohdan c ja d alakohdassa esitetyissä tarkoituksissa, eikä se saa missään tapauksessa olla pidempi kuin aika keskeyttämisilmoituksen julkistamisesta 8 kohdan mukaisesti keskiyöhön laitoksen tai yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa julkistamispäivää seuraavan pankkipäivän päättyessä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun keskeyttämisjakson päätyttyä keskeyttämisen vaikutukset lakkaavat.

5. Kriisinratkaisuviranomaisten on tämän artiklan 1 kohdan mukaisia valtuuksia käyttäessään otettava huomioon, miten näiden valtuuksien käyttäminen saattaa vaikuttaa rahoitusmarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan, ja tarkasteltava voimassa olevia kansallisia sääntöjä sekä valvonta- ja tuomiovaltaa velkojien oikeuksien ja velkojien yhdenvertaisen kohtelun turvaamiseksi tavanomaisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä. Kriisinratkaisuviranomaisten on erityisesti otettava huomioon se, sovelletaanko laitokseen tai yhteisöön mahdollisesti kansallisia maksukyvyttömyysmenettelyjä 32 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen toteamisen tuloksena, ja toteutettava aiheelliseksi katsomansa järjestelyt riittävän koordinoinnin varmistamiseksi kansallisten hallinto- tai oikeusviranomaisten kanssa.

6. Jos sopimuksen mukaiset maksu- tai toimitusvelvoitteet keskeytetään 1 kohdan nojalla, kyseisen sopimuksen vastapuolten maksu- tai toimitusvelvoitteet on keskeytettävä samanpituisiksi ajaksi.

7. Maksu- tai toimitusvelvoite, joka olisi eräänntynyt keskeyttämisjakson aikana, eräänntyy välittömästi kyseisen jakson päätyttyä.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset ilmoittavat viipymättä laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle ja 83 artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa tarkoitetuille viranomaisille siitä, että ne käyttävät tämän artiklan 1 kohdan mukaisia valtuuksia todettuaan 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, ja ennen kriisinratkaisupäätöksen tekemistä.

Kriisinratkaisuviranomaisen on 83 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuoin tavoin julkaistava määräys tai instrumentti, jonka nojalla velvoitteet keskeytetään tämän artiklan mukaisesti, sekä keskeyttämisen ehdot ja kesto, tai varmistettava niiden julkaiseminen.

9. Tämän artiklan soveltaminen ei rajoita sellaisten, jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön sisältyvien säännösten soveltamista, joilla myönnetään valtuudet tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten ja yhteisöjen maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttämiseen ennen 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista toteamista, että nämä laitokset tai yhteisöt ovat lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvat, tai sellaisten laitosten tai yhteisöjen maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttämiseen, jotka likvidoidaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, ja jotka ylittävät tässä artiklassa säädetyn soveltamisalan ja keston. Tällaisia valtuuksia käytetään noudattaen asiaankuuluvissa kansallisissa laeissa säädettyjä soveltamisalaa, kestoja ja edellytyksiä. Tässä artiklassa säädetyt edellytykset eivät vaikuta edellytyksiin, jotka liittyvät tällaisiin maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttämisvaltuuksiin.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön liittyviä maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttämisvaltuuksia tämän artiklan 1 kohdan nojalla, kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää myös kyseisen keskeytyksen ajan valtuuksia, joilla se

- a) rajoittaa yhtä pitkäksi ajaksi kyseisen laitoksen tai yhteisön vakuudellisia velkoja panemasta täytäntöön kyseisen laitoksen tai yhteisön mihin tahansa varoihin liittyviä vakuusoikeuksia, jolloin sovelletaan 70 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa; ja
- b) keskeyttää yhtä pitkäksi ajaksi kyseisen laitoksen tai yhteisön kanssa tehdyn sopimuksen osapuolen purkamisoikeudet, jolloin sovelletaan 71 artiklan 2–8 kohtaa.

11. Siinä tapauksessa, että kriisinratkaisuviranomainen on todettuaan 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, käyttänyt tämän artiklan 1 tai 10 kohdan mukaisia maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttämisvaltuuksia, ja jos sen jälkeen on toteutettu kyseiseen laitokseen tai yhteisöön liittyvä kriisinratkaisutoimi, kriisinratkaisuviranomainen ei saa käyttää 69 artiklan 1 kohdan, 70 artiklan 1 kohdan tai 71 artiklan 1 kohdan mukaisia valtuuksiaan kyseisen laitoksen tai yhteisön suhteen.”

13) Muutetaan 36 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdassa ilmaisu ”pääomainstrumenttien” ilmaisulla ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 59 artiklan mukaisten”;
- b) muutetaan 4 kohta seuraavasti:
 - i) korvataan ilmaisu ”pääomainstrumenttien” ilmaisulla ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 59 artiklan mukaisten”;
 - ii) korvataan d alakohdassa ilmaisu ”hyväksyttävien velkojen” ilmaisulla ”alentamiskelpoisten velkojen”;
- c) korvataan 5 ja 12 kohdassa ilmaisu ”pääomainstrumenttien” ilmaisulla ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 59 artiklan mukaisia” ja 13 kohdassa ilmaisu ”pääomainstrumenttien” ilmaisulla ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 59 artiklan mukaisten”.

14) Muutetaan 37 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 2 kohdassa ilmaisu ”pääomainstrumenttien” ilmaisulla ”pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen”;
- b) korvataan 10 kohdan a alakohdassa ilmaisu ”hyväksyttävien velkojen” ilmaisulla ”alentamiskelpoisten velkojen”;

15) Muutetaan 44 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

- i) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajina ovat direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät tai niiden osapuolet ja jotka aiheutuvat tällaiseen järjestelmään osallistumisesta tai joiden edunsaajina ovat asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet ja EAMV:n kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustamat kolmansien maiden keskusvastapuolet;”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”h) velat, joiden edunsaajina ovat laitokset tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, niiden maturiteeteista riippumatta, paitsi jos nämä velat ovat tavallisia vakuudettomia velkoja huonommalla asemalla asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla säännellään päivänä, jona tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, sovellettavia tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä; tapauksissa, joihin tätä poikkeusta sovelletaan, asianomaisen tytäryrityksen, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava, onko 45 f artiklan 2 kohdan mukaisten erien määrä riittävä ensisijaisen kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon tukemiseen.”;

iii) korvataan viidennessä alakohdassa ilmaisu ”velkakirjojen arvon alaskirjaukseen hyväksyttävää velkoja” ilmaisulla ”alentamiskelpoisia velkoja”;

b) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kriisinratkaisuviranomaisten on huolellisesti arvioitava, olisiko velat, joiden edunsaajina ovat laitokset tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ja joita ei ole rajattu alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisen ulkopuolelle tämän artiklan 2 kohdan h alakohdan nojalla, rajattava tai osittain rajattava soveltamisalan ulkopuolelle tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdan nojalla kriisinratkaisustrategian tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Jos kriisinratkaisuviranomainen päättää rajata tai osittain rajata alentamiskelpoisen velan tai alentamiskelpoisten velkojen luokan soveltamisalan ulkopuolelle tämän kohdan nojalla, muihin alentamiskelpoihin velkoihin sovellettavaa alaskirjaus- tai muuntamistasoa voidaan korottaa kyseisten ulkopuolelle rajaamisen ottamiseksi huomioon edellyttäen, että muihin alentamiskelpoihin velkoihin sovellettava alaskirjaus- ja muuntamistaso on 34 artiklan 1 kohdan g alakohdassa esitetyn periaatteen mukainen.”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos kriisinratkaisuviranomainen päättää rajata tai osittain rajata alentamiskelpoisen velan tai alentamiskelpoisten velkojen luokan soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan nojalla ja tappioita, jotka olisivat langenneet näistä veloista, ei ole siirretty täysimääräisesti muille velkojille, kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä voidaan antaa kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle rahoitusta, jotta se voi toteuttaa toisen tai molemmat seuraavista toimenpiteistä:

a) kattaa tappiot, joita ei ole katettu alentamiskelpoisilla veloilla, ja palauttaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo nollassa 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

b) ostaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeita tai muita omistusinstrumentteja tai pääomainstrumentteja laitoksen pääomapolun vahvistamiseksi 46 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.”;

d) korvataan 5 kohdan a alakohdassa ilmaisu ”hyväksyttävien velkojen” ilmaisulla ”alentamiskelpoisten velkojen”.

16) Lisätään artikla seuraavasti:

”44 a artikla

Etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen myynti yksityisasiakkaille

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisten hyväksyttävien velkojen, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 a artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 72 b artiklan 3–5 kohtaa, tarkoitettujen vaatimukset, myyjä myy tällaisia velkoja direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 11 alakohdassa määritellylle yksityisasiakkaalle ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) myyjä on suorittanut soveltuvuustestin direktiivin 2014/65/EU 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

b) myyjä on a alakohdassa tarkoitettujen testien perusteella varmistunut siitä, että tällaiset hyväksyttävät velat soveltuvat kyseiselle yksityisasiakkaalle;

c) myyjä dokumentoi direktiivin 2014/65/EU 25 artiklan 6 kohdan mukaisen soveltuvuuden.

Sen estämättä mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä sovelletaan muiden instrumenttien, jotka luetaan omiksi varoiksi tai alentamiskelpoisiksi veloiksi, myyjiin.

2. Jos 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja kyseisen yksityisasiakkaan rahoitusvälinesalkun arvo on ostohetkellä enintään 500 000 euroa, myyjän on varmistettava yksityisasiakkaan 3 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella, että seuraavat kaksi edellytystä täyttyvät ostohetkellä:

a) yksityisasiakkaan 1 kohdassa tarkoitettuihin velkainstrumentteihin sijoittama kokonaismäärä ei ylitä kymmentä prosenttia kyseisen asiakkaan rahoitusvälinesalkun arvosta;

b) 1 kohdassa tarkoitettuun yhteen tai useampaan velkainstrumenttiin alun perin sijoitettujen varojen määrä on vähintään 10 000 euroa.

3. Yksityisasiakkaan on annettava myyjälle tarkat tiedot rahoitusvälinesalkustaan, mukaan lukien mahdolliset sijoitukset 1 kohdassa tarkoitettuihin velkoihin.

4. Edellä olevia 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa yksityisasiakkaan rahoitusvälinesalkkuun on sisällytettävä käteistalletukset ja rahoitusvälineet lukuun ottamatta mahdollisia vakuudeksi annettuja rahoitusvälineitä.

5. Tämän artiklan 1–4 kohdassa säädettyistä vaatimuksista poiketen jäsenvaltiot voivat asettaa 1 kohdassa tarkoitettujen velkojen vähimmäisnimellisarvoksi vähintään 50 000 euroa ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion markkinaolosuhteet ja -käytännöt sekä sen lainkäyttöalueen senhetkiset kuluttajansuojatoimenpiteet, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2014/65/EU 25 artiklan soveltamista.

6. Jos 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon ja joihin sovelletaan 45 e artiklassa tarkoitettua vaatimusta, kokonaisvarojen arvo on enintään 50 miljardia euroa, kyseinen jäsenvaltio voi tämän artiklan 1–5 kohdassa säädettyistä vaatimuksista poiketen soveltaa ainoastaan tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyä vaatimusta.

7. Jäsenvaltioiden ei edellytetä soveltavan tätä artiklaa 1 kohdassa tarkoitettuihin velkoihin, jotka on laskettu liikkeeseen ennen 28 päivää joulukuuta 2020.”

17) Korvataan 45 artikla seuraavilla artikloilla:

”45 artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen ja laskeminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt täyttävät jatkuvasti omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimukset tämän artiklan ja 45 a–45 i artiklan mukaisesti, jos näissä artikloissa sitä edellytetään.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus lasketaan tapauksen mukaan 45 c artiklan 3, 5 tai 7 kohdan mukaisesti omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määränä ja ilmaistaan prosenttiosuutena seuraavista:

a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asianomaisen yhteisön kokonaisriskin määrä laskettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti; ja

b) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asianomaisen yhteisön vastuiden kokonaismäärä laskettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklan mukaisesti.

45 a artikla

Vapautus omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta

1. Sen estämättä, mitä 45 artiklassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisten on vapautettava katetuilla joukkovelkakirjalainoilla rahoitetut kiinnitysluottolaitokset, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla eivät saa ottaa vastaan talletuksia, 45 artiklan 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) nämä laitokset likvidoidaan kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä tai muuntotyypissä näitä laitoksia varten säädettyissä ja 38, 40 tai 42 artiklan mukaisesti täytäntöön pantavissa menettelyissä; ja

b) edellä a alakohdassa tarkoitetut menettelyt varmistavat, että näiden laitosten velkojat, mukaan lukien tapauksen mukaan katettujen joukkovelkakirjalainojen haltijat, kantavat tappioita siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään.

2. Laitokset, jotka on vapautettu 45 artiklan 1 kohdassa vahvistetusta vaatimuksesta, eivät saa olla osa 45 e artiklan 1 kohdassa tarkoitettua konsolidointia.

45 b artikla

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen hyväksyttävät velat

1. Velat on sisällytettävä kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin ainoastaan, jos ne täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 seuraavissa artikloissa tarkoitetut edellytykset:

a) 72 a artikla;

b) 72 b artikla lukuun ottamatta 2 kohdan d alakohtaa; ja

c) 72 c artikla.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, silloin kun tässä direktiivissä viitataan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a tai 92 b artiklan vaatimuksiin, kyseisiä artikloita sovellettaessa hyväksyttävät velat koostuvat kyseisen asetuksen 72 k artiklassa määritellyistä ja kyseisen asetuksen toisen osan I osaston 5 a luvun mukaisesti määritetyistä hyväksyttävistä veloista.

2. Velat, jotka aiheutuvat velkainstrumenteista, jotka sisältävät kytkettyjä johdannaisia, kuten strukturoidut velkakirjat, ja jotka täyttävät 1 kohdan ensimmäisen alakohdan edellytykset, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklan 2 kohdan I alakohtaa, on sisällytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan, jos toinen seuraavista edellytyksistä täytyy:

a) velkainstrumentista aiheutuvasta velasta on liikkeeseen laskettaessa tiedossa pääoma, joka on kiinteä tai kasvava ja johon kytketyn johdannaisen piirteet eivät vaikuta, ja velkainstrumentista, mukaan lukien lukien kytketty johdannainen, aiheutuvan velan kokonaismäärä voidaan määrittää päivittäin suhteessa sellaisen samankaltaisen instrumentin, johon ei kohdistu luottoriskiä, aktiivisiin likvideihin kahdensuuntaisiin markkinoihin asetuksen (EU) N:o 575/2013 104 ja 105 artiklan mukaisesti; tai

b) velkainstrumentti sisältää sopimusehdon, jossa täsmennetään, että vaateen arvo liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyysmenettelyn ja kriisinratkaisun yhteydessä on kiinteä tai kasvava eikä se ylitä alun perin maksettua velan määrää.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin velkainstrumentteihin, mukaan lukien niiden kytkettyihin johdannaisiin, ei tule soveltaa nettoutussopimusta eikä tällaisten instrumenttien arvostamiseen tule soveltaa 49 artiklan 3 kohtaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut velat on sisällytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan siltä osin, kuin velka vastaa kyseisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua pääomaa tai kyseisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua kiinteää tai kasvavaa määrää.

3. Jos velat on laskenut liikkeeseen sellainen unioniin sijoittautunut tytäryritys jollekin sen nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, ja kun tämä tytäryritys kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, kyseiset velat sisällytetään kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) velat on laskettu liikkeeseen 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;

b) kyseisiin velkoihin liittyvien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttäminen 59 tai 62 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

c) kyseisten velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on laskettu vähentämällä:

i) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle liikkeeseen lasketut ja sen joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä ostamat velat sekä 45 f artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti liikkeeseen lasketut omat varat

ii) 45 f artiklan 1 kohdan mukaisesti vaaditusta määrästä.

4. Rajoittamatta 45 c artiklan 5 kohdan tai 45 d artiklan 1 kohdan a alakohdan vähimmäisvaatimuksen soveltamista kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasetmaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla 45 e artiklassa tarkoitettuna vaatimuksen osa, joka on yhtä kuin kahdeksan prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina. Kriisinratkaisuviranomainen voi sallia, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasetmaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, mutta enemmän kuin määrää, joka saadaan soveltamalla kaavaa $(1 - (X1/X2)) \times 8$ prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, edellyttäen, että kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, kun kyseisen asetuksen 72 b artiklan 3 kohdan nojalla mahdollinen vähennys huomioon ottaen:

$X1 = 3,5$ prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä; ja

$X2 =$ summa, joka on 18 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen määrä.

Jos tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltaminen johtaa niiden kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 kohtaa, vaatimukseen, joka on suurempi kuin 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, kriisinratkaisuviranomaisen on asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta rajattava 45 e artiklassa tarkoitettu vaatimuksen osa, joka on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasetmaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, määrään, joka on yhtä kuin 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos kriisinratkaisuviranomainen on arvioinut, että

- a) kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käyttöä ei pidetä kriisinratkaisusuunnitelmassa vaihtoehtona kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisemisessa, ja
- b) jos a alakohtaa ei sovelleta, 45 e artiklassa tarkoitettu vaatimus mahdollistaa sen, että kyseinen kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää tapauksen mukaan joko 44 artiklan 5 kohdassa tai 44 artiklan 8 kohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Suorittaessaan toisessa alakohdassa tarkoitettua arviointia kriisinratkaisuviranomaisen on otettava myös huomioon asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liiketoimintamalliin kohdistuvan suhteettoman vaikutuksen riski.

Tämän kohdan toista alakohtaa ei sovelleta niihin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, joihin sovelletaan 45 c artiklan 6 kohtaa.

5. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, jotka eivät ole G-SII-laitoksia eivätkä kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa, kriisinratkaisuviranomainen voi päättää, että 45 e artiklassa tarkoitettuna vaatimuksen osa, joka on enintään kahdeksan prosenttia yhteisön velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, tai 7 kohdassa tarkoitettua kaavaa soveltaen saatu määrä, sen mukaan kumpi on suurempi, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasetmaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on maksukyvyttömyyttä koskevassa kansallisessa ensisijaisuusjärjestyksessä sama asema kuin tietyillä veloilla, jotka on rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti;
- b) on olemassa riski, että alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien suunniteltu soveltaminen muihin kuin etuoikeudeltaan huonompiin velkoihin, joita ei ole rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti, aiheuttaa tällaisista veloista syntyvien saamisten velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiassa;
- c) omien varojen ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei b alakohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiassa.

Jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että velkaluokassa, johon kuuluu hyväksyttävii velkoja, sellaisten velkojen määrä, jotka rajataan tai kohtuullisen todennäköisesti rajataan alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti, on yli kymmenen prosenttia kyseisen luokan kokonaismäärästä, kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua riskiä.

6. Sovelletaessa 4, 5 ja 7 kohtaa johdannaisvelat on luettava mukaan velkojen kokonaismäärään siten, että vastapuolen nettoutusoikeudet tunnustetaan täysimääräisesti.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omat varat, joita käytetään yhteenlasketun puskurivaatimuksen noudattamiseksi, on hyväksyttävä 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamiseen.

7. Kriisinratkaisuviranomainen voi tämän artiklan 4 kohdasta poiketen päättää, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan tämän direktiivin 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa, on täytettävä tämän direktiivin 45 e artiklassa tarkoitettu vaatimus omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, siinä määrin kuin näiden omien varojen, instrumenttien ja velkojen, jotka johtuvat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön velvoitteesta noudattaa yhteenlaskettua puskurivaatimusta, asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän direktiivin 45 c artiklan 5 kohdassa ja 45 e artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, kyseisten omien varojen, instrumenttien ja velkojen summa ei ylitä korkeampaa seuraavista:

a) kahdeksan prosenttia yhteisön velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina; tai

b) kaavan $A \times 2 + B \times 2 + C$ soveltamisesta saatava määrä, kun A, B ja C ovat seuraavat:

A = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vaatimuksesta tuloksena oleva määrä;

B = direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettu vaatimuksesta tuloksena oleva määrä;

C = yhteenlasketusta puskurivaatimuksesta tuloksena oleva määrä.

8. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat käyttää tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa ja jotka täyttävät yhden tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetystä edellytyksestä, enintään 30 prosentille kaikista niistä kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen määrästä, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa ja joille kriisinratkaisuviranomainen määrittää 45 e artiklassa tarkoitettua vaatimuksen.

Kriisinratkaisuviranomaiset tarkastelevat edellytyksiä seuraavasti:

a) edeltävässä purkamismahdollisuuksien arvioinnissa on havaittu purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä ja joko

i) korjaavia toimia ei ole toteutettu 17 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisen jälkeen kriisinratkaisuviranomaisen asettamassa aikataulussa, tai

ii) havaittuihin olennaisiin esteisiin ei voida puuttua käyttämällä 17 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettu valtuuksien käyttäminen poistaisi osittain tai kokonaan purkamismahdollisuuksien olennaisista esteistä aiheutuvan kielteisen vaikutuksen;

b) kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteutettavuus ja uskottavuus on rajallinen, kun otetaan huomioon yhteisön koko, sen sidokset, sen toiminnan luonne, laajuus, riski ja monitahoisuus, sen oikeudellinen muoto ja sen osakkeenomistus rakenne; tai

c) direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettu vaatimuksesta ilmenee se seikka, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, joka on G-SII-laitos tai johon sovelletaan tämän direktiivin 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa, kuuluu riskien osalta ylimmän 20 prosentin joukkoon laitoksista, joille kriisinratkaisuviranomainen määrittää tämän direktiivin 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimuksen.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen prosenttilukujen soveltamiseksi kriisinratkaisuviranomaisen on pyörästettävä laskelman tulos lähimpään kokonaislukuun.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuuden tasolle, joka on korkeampi kuin 30 prosenttia, ottaen huomioon kansallisen pankkialansa erityispiirteet, mukaan lukien erityisesti sellaisten kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen määrän, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa ja joille kriisinratkaisuviranomainen määrittää 45 e artiklassa tarkoitettua vaatimuksen.

9. Kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä toimivaltaista viranomaista kuultuaan 5 tai 7 kohdassa tarkoitettuja päätökset.

Kyseisiä päätöksiä tehdessään kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon myös

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen instrumenttien ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien markkinoiden syvyys, tällaisten instrumenttien hinnoittelu, jos niitä on olemassa, ja se aika, joka on tarpeen sellaisten transaktioiden toteuttamiseksi, joita tarvitaan päätöksen noudattamiseksi;
- b) sellaisten hyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähemmän kuin vuosi alkaen siitä päivästä, jona päätös määrällisistä muutoksista tämän artiklan 5 ja 7 kohdassa tarkoitettuihin vaatimuksiin tehdään;
- c) sellaisten instrumenttien saatavuus ja määrä, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohdan edellytystä;
- d) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti ja joilla on tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin ensisijaisuusjärjestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin. Jos soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen määrä ei ylitä viittä prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä, ulkopuolelle rajattua määrää ei ole syytä pitää merkittävänä. Kyseisen kynnyksen ylityessä kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen merkittävyyttä;
- e) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili sekä sen vakaus ja sen kyky edistää taloutta; ja
- f) mahdollisten rakenneuudistuskustannusten vaikutus kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapoljan vahvistamiseen.

45 c artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan määritettävä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus seuraavien kriteerien perusteella:

- a) tarve varmistaa, että kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisi voidaan ratkaista soveltamalla kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kriisinratkaisuvälineitä, tarvittaessa myös velan arvon alentamista, siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään;
- b) tarve varmistaa, että kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä ja sen tytäryrityksillä, jotka ovat laitoksia tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on tarvittaessa riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja sen varmistamiseksi, että jos niihin sovellettaisiin velan arvon alentamista tai alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia, tappiot voitaisiin kattaa ja asiaankuuluvien yhteisöjen kokonaispääomaosuuden ja tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusasteen osalta voitaisiin palata tasolle, jolla ne kykenisivät edelleen täyttämään toimiluvulle asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla;
- c) tarve varmistaa, että jos kriisinratkaisusuunnitelmassa ennakoidaan mahdollisuutta jättää hyväksyttävien velkojen tiettyjä luokkia tämän direktiivin 44 artiklan 3 kohdan mukaisen velan arvon alentamisen ulkopuolelle tai siirtää ne vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi omia varoja ja muita hyväksyttäviä velkoja tappioiden kattamiseksi ja kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kokonaispääomaosuuden ja tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusasteen palauttamiseksi tasolle, jolla se kykenisi edelleen täyttämään toimiluvulle asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten sille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla;
- d) yhteisön koko, liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili;
- e) se, missä määrin yhteisön kaatuminen haittaisi rahoitusvakautta, mukaan lukien jos häiriöt leviäisivät muihin laitoksiin tai yhteisöihin sen vuoksi, että yhteisöllä on sidonnaisuuksia kyseisiin muihin laitoksiin tai yhteisöihin tai muuhun rahoitusjärjestelmään.

2. Jos kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että kriisinratkaisutoimia on toteutettava tai että asiaankuuluviin pääomainstrumentteihin ja hyväksyttäviin velkoihin kohdistuvia alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia on 59 artiklan mukaisesti käytettävä, 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen asianmukaisen kriisinratkaisuskenaarioiden mukaisesti 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten on vastattava määrää, joka on riittävä sen varmistamiseksi, että

- a) tappiot, joita yhteisölle odotetaan aiheutuvan, katetaan täysimääräisesti, jäljempänä 'tappioiden kattaminen';
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja sen tytäryritysten, jotka ovat laitoksia tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, pääomapohja vahvistetaan tasolle, joka on tarpeen, jotta ne kykenevät edelleen täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja jatkamaan toimintoja, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU, direktiivin 2014/65/EU tai muun vastaavan säädöksen nojalla, tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole pidempi kuin yksi vuosi, jäljempänä 'pääomapohjan vahvistaminen'.

Jos kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että yhteisö on likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai muissa vastaavissa kansallisissa menettelyissä, kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava, onko perusteltua rajoittaa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus kyseisen yhteisön osalta niin, että se ei ylitä määrää, joka on riittävä kattamaan tappiot ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

Kriisinratkaisuviranomaisen arvioinnissa on erityisesti arvioitava toisessa alakohdassa tarkoitettua rajoitusta sen suhteen, mikä on sen mahdollinen vaikutus rahoitusvakauteen ja rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden leviämisen riskiin.

3. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määrän on oltava seuraava:

- a) laskettaessa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
- i) kriisinratkaisussa katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettuja, kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevia vaatimuksia kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla; ja
- ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että kriisinratkaisun jälkeinen kriisinratkaisun kohteena ollut konserni voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen kokonaispääomaosuutta koskevan vaatimuksensa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettujen vaatimuksensa kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteuttamisen jälkeen; ja
- b) laskettaessa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
- i) kriisinratkaisussa katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla; ja
- ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että kriisinratkaisun jälkeinen kriisinratkaisun kohteena oleva konserni voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteuttamisen jälkeen.

Sovellettaessa 45 artiklan 2 kohdan a alakohtaa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä kokonaisriskin määrällä.

Sovellettaessa 45 artiklan 2 kohdan b alakohtaa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä vastuiden kokonaismäärällä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä yksittäistä vaatimusta määrittäessään kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon 37 artiklan 10 kohdassa sekä 44 artiklan 5 ja 8 kohdassa tarkoitettujen vaatimukset.

Edellisissä alakohdissa tarkoitettuja pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä määrittäessään kriisinratkaisuviranomaisen on:

- a) käytettävä asiaankuuluvan kokonaisriskin määrän tai vastuiden kokonaismäärän tuoreimpia ilmoitettuja arvoja, joita on tarkistettu kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetystä kriisinratkaisutoimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella, ja
- b) toimivaltaista viranomaista kuultuaan tarkistettava direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua nykyistä vaatimusta vastaava määrä alas- tai ylöspäin määrittääkseen vaatimuksen, jota kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovelletaan ensisijaisen kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon jälkeen.

Kriisinratkaisuviranomaisen on voitava korottaa ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa säädettyä vaatimusta asianmukaisella tarvittavalla määrällä sen varmistamiseksi, että yhteisö pystyy säilyttämään kriisinratkaisun jälkeen markkinoiden riittävän luottamuksen tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pidempi.

Tämän kohdan kuudetta alakohtaa sovellettaessa kyseisessä alakohdassa tarkoitettu määrä vahvistetaan samalle tasolle kuin kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen jälkeen sovellettava yhteenlaskettu puskurivaatimus, vähennettynä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla määrällä.

Tämän kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettua määrää on tarkistettava alaspäin, jos kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa olevan mahdollista ja uskottavaa, että pienempi määrä riittäisi säilyttämään markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä saataviin rahoitusosuuksiin 44 artiklan 5 ja 8 kohdan ja 101 artiklan 2 kohdan mukaisesti kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon jälkeen. Kyseistä määrää on tarkistettava ylöspäin, jos kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa, että korkeampi määrä on tarpeen markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä saataviin rahoitusosuuksiin 44 artiklan 5 ja 8 kohdan sekä 101 artiklan 2 kohdan mukaisesti tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pidempi.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menetelmät, joita kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä, kun ne arvioivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevaa direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimusta ja yhteenlaskettua puskurivaatimusta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, jos kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin ei sovelleta mainitun direktiivin nojalla kyseisiä vaatimuksia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. Niiden kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklaa ja jotka kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jonka kokonaisvarat ovat yli 100 miljardia euroa, tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettun vaatimustason on oltava vähintään:

- a) 13,5 prosenttia, kun se lasketaan 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti; ja
- b) 5 prosenttia, kun se lasketaan 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä 45 b artiklassa säädetään, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vaatimustaso, joka on yhtä kuin 13,5 prosenttia, kun se lasketaan 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja yhtä kuin 5 prosenttia, kun se lasketaan 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, omilla varoilla, etuoikeusasetmaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän direktiivin 45 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla.

6. Kriisinratkaisuviranomainen voi toimivaltaista viranomaista kuultuaan päättää soveltaa tämän artiklan 5 kohdassa säädettyjä vaatimuksia kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, johon ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklaa ja joka kuuluu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jonka kokonaisvarat ovat alle 100 miljardia euroa, ja jonka kriisinratkaisuviranomainen on arvioinut aiheuttavan kohtuullisen todennäköisesti järjestelmäriskin kaatuessaan.

Kriisinratkaisuviranomaisen on tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöstä tehdessään otettava huomioon

- a) talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista;
- b) missä määrin hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille on rajoittunut;
- c) missä määrin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö turvautuu ydinpääomaan (CET1) 45 e artiklassa tarkoitettun vaatimuksen täyttämiseksi.

Jos päätöstä ei tehdä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, se ei vaikuta mahdollisiin 45 b artiklan 5 kohdan nojalla tehtyihin päätöksiin.

7. Sellaisen yhteisöjen osalta, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun määrän on oltava seuraava:

a) laskettaessa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:

- i) yhteisön katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia; ja
- ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että yhteisö voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettun kokonaispääomaosuutta koskevan vaatimuksensa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettun vaatimuksensa sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän direktiivin 59 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu; ja

b) laskettaessa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:

- i) katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua yhteisön vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta; ja
- ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että yhteisö voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettun vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksensa sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän direktiivin 59 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu.

Sovellettaessa 45 artiklan 2 kohdan a alakohtaa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä kokonaisriskin määrällä.

Sovellettaessa 45 artiklan 2 kohdan b alakohtaa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä vastuiden kokonaismäärällä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä yksittäistä vaatimusta määrittäessään kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon 37 artiklan 10 kohdassa sekä 44 artiklan 5 ja 8 kohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Edellisissä alakohdissa tarkoitettuja pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä määrittäessään kriisinratkaisuviranomaisen on:

- a) käytettävä asiaankuuluvan kokonaisriskin määrän tai vastuiden kokonaismäärän tuoreimpia ilmoitettuja arvoja, joita on tarkistettu kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetystä toimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella, ja
- b) toimivaltaista viranomaista kuultuaan tarkistettava alas- tai ylöspäin direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua nykyistä vaatimusta vastaava määrä määrittääkseen vaatimuksen, jota asianomaiseen yhteisöön sovelletaan sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän direktiivin 59 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu.

Kriisinratkaisuviranomaisen on voitava korottaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ja alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua vaatimusta asianmukaisella tarvittavalla määrällä sen varmistamiseksi, että sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaluuttuuksia on käytetty 59 artiklan mukaisesti, yhteisö pystyy säilyttämään markkinoiden riittävän luottamuksen tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

Tämän kohdan kuudetta alakohtaa sovellettaessa kyseisessä alakohdassa tarkoitettu määrä vahvistetaan samalle tasolle kuin tämän direktiivin 59 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käyttämisen tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen sovellettava yhteenlaskettu puskurivaatimus, vähennettynä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla määrällä.

Tämän kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettua määrää on tarkistettava alaspäin, jos kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa olevan mahdollista ja uskottavaa, että pienempi määrä riittäisi säilyttämään markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä saataviin rahoitusosuuksiin 44 artiklan 5 ja 8 kohdan sekä 101 artiklan 2 kohdan mukaisesti 59 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käytön tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen. Kyseistä määrää on tarkistettava ylöspäin, jos kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa, että korkeampi määrä on tarpeen markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä saataviin rahoitusosuuksiin 44 artiklan 5 ja 8 kohdan sekä 101 artiklan 2 kohdan mukaisesti tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pidempi.

8. Jos kriisinratkaisuviranomainen arvioi, että hyväksyttävien velkojen tietyt luokat kohtuullisen todennäköisesti jätetään kokonaan tai osittain 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti velan arvон alentamisen ulkopuolelle tai ne saatetaan siirtää vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on täytettävä omilla varoilla tai muilla hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät

a) kattamaan 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän;

b) varmistamaan, että 2 kohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttyvät.

9. Kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen, jolla otetaan käyttöön omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus tämän artiklan mukaisesti, on sisällettävä perustelut, mukaan lukien tämän artiklan 2–8 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden kattava arviointi, ja kriisinratkaisuviranomaisen on tarkasteltava sitä uudelleen ilman aiheutonta viivytystä direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettujen vaatimuksen tason mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

10. Tämän artiklan 3 ja 7 kohtaa sovellettaessa pääomavaatimuksia on tulkittava siten kuin toimivaltainen viranomainen soveltaa siirtymäsäännöksiä, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kymmenennen osan I osaston 1, 2 ja 4 luvussa ja kansallisen lainsäädännön säännöksissä, joissa käytetään kyseisessä asetuksessa toimivaltaisille viranomaisille annettuja vaihtoehtoja.

45 d artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittäminen G-SII-laitosten kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille ja EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten unionissa sijaitseville olennaisille tytäryrityksille

1. Edellä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sellaista kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä, joka on G-SII-laitos tai osa G-SII-laitosta, koskeva vaatimus muodostuu seuraavista:

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 494 artiklassa tarkoitettujen vaatimukset; ja

b) kaikki omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimukset, jotka kriisinratkaisuviranomainen on määrittänyt erityisesti kyseiseen yhteisöön liittyen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee EU:n ulkopuolisen G-SII-laitoksen unionissa sijaitsevaa olennaista tytäryritystä, muodostuu seuraavista:

a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b ja 494 artiklassa tarkoitettujen vaatimukset; ja

- b) kaikki omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimukset, jotka kriisinratkaisuviranomaisen on määrittänyt erityisesti kyseiseen olennaiseen tytäryhtiöön liittyen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jotka on täytettävä 45 f artiklan ja 89 artiklan 2 kohdan edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla.
3. Kriisinratkaisuviranomaisen on otettava käyttöön 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimus ainoastaan
- a) siinä tapauksessa, että tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tai 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vaatimus ei riitä täyttämään 45 c artiklassa vahvistettuja edellytyksiä; ja
- b) siinä määrin, että varmistetaan 45 c artiklassa vahvistettujen edellytysten täytyminen.
4. Siinä tapauksessa, että 45 h artiklan 2 kohtaa sovellettaessa kriisinratkaisun kohteena on useampi kuin yksi samaan G-SII-laitokseen kuuluva G-SII-yhteisö, asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten on laskettava 3 kohdassa tarkoitettu määrä
- a) kullekin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle;
- b) unionissa toimivalle emoyhteisölle ikään kuin se olisi kyseisen G-SII-laitoksen ainoa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.
5. Kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen, jolla otetaan käyttöön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimus tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan tai tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, on sisällettävä perustelut, mukaan lukien tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden kattava arviointi, ja kriisinratkaisuviranomaisen on tarkasteltava sitä uudelleen ilman aiheutonta viivytystä direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua, kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin tai EU:n ulkopuolisen G-SII-laitoksen unionissa sijaitsevaan olennaiseen tytäryritykseen sovellettavan vaatimuksen tason mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

45 e artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin

1. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on noudatettava 45 b–45 d artiklan vaatimuksia konsolidoinnin perusteella kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tasolla.
2. Kriisinratkaisuviranomainen määrittää 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimuksen, joka koskee kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, 45 h artiklan mukaisesti 45 b–45 d artiklassa vahvistettujen vaatimusten perusteella sekä sen perusteella, onko konsernin kolmannessa maassa toimivat tytäryritykset purettava erikseen kriisinratkaisusuunnitelman nojalla.
3. Asiaankuuluva kriisinratkaisuviranomainen päättää 2 artiklan 1 kohdan 83 b alakohdan b alakohdan mukaisesti määriteltujen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden ja ensisijaisen kriisinratkaisustrategian perusteella, mitä kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvia yhteisöjä vaaditaan noudattamaan 45 c artiklan 3 ja 5 kohtaa ja 45 d artiklan 1 kohtaa sen varmistamiseksi, että koko kriisinratkaisun kohteena oleva konserni noudattaa tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa, ja kuinka tällaisten yhteisöjen on tehtävä se kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti.

45 f artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen yhteisöihin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

1. Laitosten, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai kolmannen maan yhteisön tytäryrityksiä mutta jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on noudatettava 45 c artiklassa säädettyjä vaatimuksia yksittäisenä laitoksena.

Kriisinratkaisuviranomainen voi toimivaltaista viranomaista kuultuaan päättää soveltaa tässä artiklassa säädettyä vaatimusta 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön, joka on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys mutta joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, unionissa emoyrityksenä toimivien yritysten, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä mutta jotka ovat kolmansien maiden yhteisöjen tytäryrityksiä, on noudatettava 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjä vaatimuksia konsolidoinnin perusteella.

Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan 83 b alakohdan b alakohdan mukaisesti määriteltyjen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvien luottolaitosten, mutta jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ja keskusyhteisön, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä kaikkien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, joihin ei sovelleta 45 e artiklan 3 kohdan mukaista vaatimusta, on noudatettava 45 c artiklan 7 kohtaa yksittäisenä laitoksena.

Edellä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee tässä kohdassa tarkoitettua yhteisöä, on määritettävä tapauksen mukaan 45 h ja 89 artiklan mukaisesti ja 45 c artiklassa säädettyjen vaatimusten perusteella.

2. Edellä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä, on täytettävä yhdellä tai useammalla seuraavista:

a) velat,

- i) jotka on laskettu liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja jotka ovat sen ostamia joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä, jotka ostivat velat tämän artiklan soveltamisalaan kuululta yhteisöltä, tai jotka on laskettu liikkeeseen muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvalla nykyiselle osakkeenomistajalle ja jotka ovat tämän ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttö 59–62 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
- ii) jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitettut hyväksyttävyyssuhteet, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k, l ja m alakohtaa ja 3–5 kohtaa;
- iii) jotka tulevat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä i alakohdassa tarkoitettua edellytystä ja joita ei voida hyväksyä omien varojen vaatimukseen;
- iv) joihin sovelletaan 59–62 artiklan mukaisesti alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia tavalla, joka on johdonmukainen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisustrategian kanssa etenkin siten, että se ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
- v) joiden omistusoikeuden hankintaa ei ole rahoittanut suoraan eikä välillisesti tämän artiklan soveltamisalaan kuuluva yhteisö;
- vi) joita koskevilla säännöksillä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että tämän artiklan soveltamisalaan kuuluva yhteisö tapauksen mukaan toteuttaisi velkojen osto-option, lunastuksen, takaisinoston tai varhaisen takaisinmaksun muuten kuin kyseisen yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä kyseinen yhteisö ilmaise tätä muulla tavoin;
- vii) joita koskevilla säännöksillä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;
- viii) joihin tapauksen mukaan liittyvien koron- tai osingonmaksujen määrää ei muuteta tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan yhteisön tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella;

b) omat varat seuraavasti:

i) ydinpääoma (CET1) ja

ii) muut omat varat, jotka

- on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia; tai
- on laskettu liikkeeseen muille kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö 59–62 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä.

3. Sellaisen tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomainen, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, voi luopua tämän artiklan soveltamisesta kyseiseen tytäryritykseen, jos

a) sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;

b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää 45 e artiklassa tarkoitettun vaatimuksen;

- c) ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä, jonka vuoksi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää tytäryritykselle, josta on tehty 59 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, omia varoja tai velkojen takaisinmaksua, varsinkin jos kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia;
- d) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä johdetaan vakaasti, ja on toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella esittänyt ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai että tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä;
- e) tytäryritys kuuluu kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin;
- f) kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä.
4. Sellaisen tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomainen, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, voi myös luopua tämän artiklan soveltamisesta kyseiseen tytäryritykseen, jos
- a) sekä tytäryritys että sen emoyritys ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- b) emoyritys täyttää konsolidoinnin perusteella 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen kyseisessä jäsenvaltiossa;
- c) ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä, jonka vuoksi emoyritys ei voisi nopeasti siirtää tytäryritykselle, josta on tehty 59 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, omia varoja tai suorittaa velkojen takaisinmaksua, varsinkin jos emoyritykseen kohdistuu kriisinratkaisutoimi tai 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtuuksien käyttö;
- d) emoyritys pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä johdetaan vakaasti, ja on toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella esittänyt ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai että tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä;
- e) tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin;
- f) emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä.
5. Jos 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomainen voi sallia, että 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) takaus annetaan vähintään sitä vaatimusta vastaavalle määrälle, jonka se korvaa;
- b) takaus lankeaa maksettavaksi, jos tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan tai muita vastuitaan eräpäivänä tai tytäryrityksen osalta on tehty 59 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, sen mukaan, kumpi on aiempi;
- c) vähintään 50 prosentille takauksen määrästä on vakuutena direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty rahoitusvakuusjärjestely;
- d) takauksen kattava vakuus täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 197 artiklan vaatimukset, ja se on sopivan varovaisten aliarvostusten jälkeen riittävä kattamaan c alakohdassa tarkoitetun vakuutena olevan määrän;
- e) takauksen kattava vakuus on kiinnittämätön eikä sitä varsinkaan käytetä muiden takausten vakuutena;
- f) vakuudella on efektiivinen maturiteetti, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettut maturiteettiedellytykset; ja
- g) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä asianomaiselle tytäryritykselle ei ole olemassa oikeudellisia, sääntelyyn liittyviä tai operatiivisia esteitä myöskään silloin, kun kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Ensimmäisen alakohdan g alakohdan soveltamiseksi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on toimitettava puolueeton, kirjallinen ja perusteltu oikeudellinen lausunto tai osoitettava muulla tyydyttävällä tavalla, että vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä asianomaiselle tytäryritykselle ei ole olemassa oikeudellisia, sääntelyyn liittyviä tai operatiivisia esteitä.

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menetelmät, joiden tarkoituksena on välttää se, että tämän artiklan tarkoituksia varten hyväksytyt instrumentit, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osittain tai kokonaan välillisesti merkitseviä, haittaisivat kriisinratkaisustrategian sujuvaa täytäntöönpanoa. Tällaisten menetelmien on erityisesti varmistettava tappioiden asianmukainen siirtäminen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja pääoman asianmukainen siirtäminen kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä yhteisöille, jotka kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ja tarjottava mekanismi, jolla vältetään tämän artiklan tarkoituksia varten hyväksytyjen hyväksyttävien instrumenttien kaksinkertainen laskenta. Tällaisten menetelmien on muodostuttava vähentämisyjärjestelystä tai yhtä lailla kattavasta lähestymistavasta ja niillä on varmistettava yhteisöille, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, tulos, joka vastaa kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön saamaa tulosta sen kokonaan suoraan merkitsemistä tämän artiklan tarkoituksia varten hyväksytyistä hyväksyttävistä instrumenteista.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2019.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

45 g artikla

Keskusyhteisöä ja keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia koskeva vapautus

Kriisinratkaisuviranomainen voi luopua kokonaan tai osittain 45 f artiklan soveltamisesta keskusyhteisöön tai keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvaan luottolaitokseen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) luottolaitos ja keskusyhteisö ovat saman toimivaltaisen viranomaisen valvomia, ne ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- b) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskusyhteisö takaa siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten sitoumukset kokonaan;
- c) keskusyhteisön ja kaikkien siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta, vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena näiden laitosten konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;
- d) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia koskevan vapautuksen osalta keskusyhteisön johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen pysyvästi kuuluvien laitosten johdolle;
- e) asiaankuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva konserni täyttää 45 e artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vaatimuksen; ja
- f) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä.

45 h artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittämistä koskeva menettely

1. Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen – jos eri kuin ensin mainittu – ja kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin 45 f artiklassa tarkoitettua vaatimuksen soveltamisalaan yksittäisinä laitoksina kuuluvista tytäryrityksistä vastaavien kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen aikaan saamiseksi seuraavista:

- a) vaatimuksen määrä, jota sovelletaan kuhunkin kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla; ja
- b) vaatimuksen määrä, jota sovelletaan yksittäisellä tasolla kuhunkin kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvaan yhteisöön, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Yhteisellä päätöksellä on varmistettava 45 e ja 45 f artiklan noudattaminen ja sen on oltava kaikilta osin perusteltu ja se on toimitettava seuraavasti:

- a) asianomaiselta kriisinratkaisuviranomaiselta kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, kriisinratkaisuviranomaisilta näille yhteisöille;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaiselta konsernin unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle, jos kyseinen unionissa emoyrityksenä toimiva yritys ei itse ole samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Tämän artiklan mukaisesti tehdyssä yhteisessä päätöksessä voidaan säätää, että jos se on johdonmukaista kriisinratkaisustrategian kanssa ja jos kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei ole ostanut suoraan tai välillisesti riittävästi 45 f artiklan 2 kohdan mukaisia instrumentteja, tytäryritys täyttää osittain 45 c artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja vaatimukset 45 f artiklan 2 kohdan mukaisesti instrumenteilla, jotka on laskettu liikkeeseen yhteisöille, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, ja jotka ovat niiden ostamia.

2. Jos kriisinratkaisun kohteena on useampi kuin yksi samaan G-SII-laitokseen kuuluva G-SII-yhteisö, 1 kohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuviranomaiset keskustelevat keskenään, ja jos se on tarpeen ja G-SII-laitoksen kriisinratkaisustrategian mukaista, sopivat asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e artiklan soveltamisesta ja mahdollisista mukautuksista, joilla voidaan minimoida tai poistaa ero 45 d artiklan 4 kohdan a alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 artiklassa tarkoitettujen, yksittäisiä kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevien määrien summan ja 45 d artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 artiklassa tarkoitettujen määrien summan välillä.

Tällainen mukautus voidaan tehdä seuraavin edellytyksin:

- a) mukautusta voidaan soveltaa asianomaisten jäsenvaltioiden välisiin eroihin kokonaisriskin määriä koskevissa laskelmissa mukauttamalla vaatimuksen taso;
- b) mukautusta ei saa soveltaa kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien välisistä vastuista johtuvien erojen poistamiseen.

Tämän direktiivin 45 d artiklan 4 kohdan a alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 artiklassa tarkoitettujen, yksittäisiä kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevien määrien summa ei saa olla pienempi kuin tämän direktiivin 45 d artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 artiklassa tarkoitettujen määrien summa.

3. Jollei tällaista yhteistä päätöstä saada aikaan neljän kuukauden kuluessa, päätös on tehtävä 4–6 kohdan mukaisesti.

4. Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty neljän kuukauden kuluessa, koska kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin 45 e artiklassa tarkoitettua konsolidoidusta vaatimuksesta ollaan eri mieltä, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä kyseistä vaatimusta koskeva päätös otettuaan asianmukaisesti huomioon seuraavat:

- a) asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten tekemä arviointi kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvista yhteisöistä, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä;
- b) konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen mielipide, jos se on eri kuin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen mielipide.

Jos jokin asianomaisista kriisinratkaisuviranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti mahdollisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti.

EPV:n päätöksessä on otettava huomioon ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta.

Neljän kuukauden määräaika pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuna sovitteluajana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa.

Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Jos EPV ei tee päätöstä yhden kuukauden kuluessa siitä, kun asia saatettiin sen käsiteltäväksi, sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

5. Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty neljän kuukauden kuluessa, koska kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvaan yhteisöön yksittäisellä tasolla sovellettavan 45 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen tasosta ollaan eri mieltä, kyseisen yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä päätös, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen kirjallisesti ilmaisemat näkemykset ja varaukset on otettu asianmukaisesti huomioon, ja
- b) kun konsernitason kriisinratkaisuviranomainen on eri kuin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomainen, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen kirjallisesti ilmaisemat näkemykset ja varaukset on otettu asianmukaisesti huomioon.

Jos kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomainen tai konsernitason kriisinratkaisuviranomainen on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, yksittäisistä tytäryrityksistä vastuussa olevien kriisinratkaisuviranomaisten on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti mahdollisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. EPV:n päätöksessä on otettava huomioon ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta.

Neljän kuukauden määräaika pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuna sovitteluaikana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa.

Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päätynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomainen tai konsernitason kriisinratkaisuviranomainen ei saa saattaa asiaa EPV:n käsiteltäväksi sitovaa sovittelua varten, jos tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisen vahvistama taso

- a) on kahden prosentin rajoissa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketuista 45 e artiklassa tarkoitetun vaatimuksen mukaisista riskipainotetuista varoista; ja
- b) noudattaa 45 c artiklan 7 kohtaa.

Jos EPV ei tee päätöstä yhden kuukauden kuluessa siitä, kun asia saatettiin sen käsiteltäväksi, sovelletaan tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten päätöksiä.

Yhteistä päätöstä ja yhteisen päätöksen puuttuessa tehtyjä päätöksiä on tarkistettava ja tarpeen mukaan päivitettävä säännöllisesti.

6. Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty neljän kuukauden kuluessa, koska kriisinratkaisun kohteena olevaa konsernia koskevan konsolidoidun vaatimuksen tasosta ja sen vaatimuksen tasosta, jota sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin yhteisiin yksittäisellä tasolla, ollaan eri mieltä, sovelletaan seuraavaa:

- a) päätös sen vaatimuksen tasosta, jota sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tytäryrityksiin yksittäisellä tasolla, on tehtävä 5 kohdan mukaisesti;
- b) päätös kriisinratkaisun kohteena olevaa konsernia koskevasta konsolidoidusta vaatimuksesta on tehtävä 4 kohdan mukaisesti.

7. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuviranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset sitovat asianomaisia kriisinratkaisuviranomaisia.

Yhteistä päätöstä ja yhteisen päätöksen puuttuessa tehtyjä päätöksiä on tarkistettava ja tarpeen mukaan päivitettävä säännöllisesti.

8. Kriisinratkaisuviranomaisten on koordinoitusti toimivaltaisten viranomaisten kanssa vaadittava ja tarkistettava, että yhteisöt täyttävät 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen, ja tehtävä tämän artiklan mukaiset päätökset samanaikaisesti kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen ja päivittämisen kanssa.

45 i artikla

Valvontaan liittyvä raportointi ja vaatimuksen julkistaminen

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen, joihin sovelletaan 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta, on raportoitava toimivaltaisille viranomaisilleen ja kriisinratkaisuviranomaisilleen seuraavista seikoista:

- a) sellaisten omien varojen määrät, jotka täyttävät tarvittaessa tämän direktiivin 45 f artiklan 2 kohdan b alakohdan edellytykset, ja hyväksyttävien velkojen määrät ja nämä määrät ilmaistuna tämän direktiivin 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti sen jälkeen, kun niihin on tehty asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e–72 j artiklan mukaiset sovellettavat mahdolliset vähennykset;
- b) muiden alentamiskelpoisten velkojen määrät;
- c) edellä a ja b alakohdassa tarkoitettujen erien osalta
 - i) niiden koostumus, mukaan lukien niiden maturiteettiprofiili;
 - ii) niiden ensisijaisuusjärjestys tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä; ja
 - iii) se, sovelletaanko niihin kolmannen maan lainsäädäntöä, ja jos sovelletaan, minkä kolmannen maan lainsäädännöstä on kyse, ja sisältävätkö ne tämän direktiivin 55 artiklan 1 kohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 52 artiklan 1 kohdan p ja q alakohdassa ja 63 artiklan n ja o alakohdassa tarkoitettut sopimusehdot.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua velvollisuutta raportoida muiden alentamiskelpoisten velkojen määrät ei sovelleta yhteisöihin, joilla on kyseisten tietojen ilmoittamispäivänä hallussaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettujen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrät, jotka ovat vähintään 150 prosenttia 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimuksesta.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on ilmoitettava

- a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot vähintään puolivuositain ja
- b) 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot vähintään vuosittain.

Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on kuitenkin ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettut tiedot useammin toimivaltaisen viranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on julkistettava seuraavat tiedot vähintään vuosittain:

- a) sellaisten omien varojen määrät, jotka täyttävät tarvittaessa 45 f artiklan 2 kohdan b alakohdan edellytykset, ja hyväksyttävien velkojen määrät;
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen erien koostumus, mukaan lukien niiden maturiteettiprofiili ja ensisijaisuusjärjestys tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä;
- c) 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettu sovellettava vaatimus ilmaistuna 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Tämän artiklan 1 ja 3 kohtaa ei sovelleta yhteisöihin, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että yhteisö likvidoidaan tavanomaisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä.

5. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään yhdenmukaiset raportointimallit, mallien käyttöä koskevat ohjeet ja menetelmät, raportointitiheys ja -ajankohdat, määritelmät sekä tietotekniset ratkaisut 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää raportointia varten.

Tällaisissa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa on määritettävä vakiomuotoinen tapa antaa tietoja 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen erien ensisijaisuusjärjestyksestä, jota sovelletaan kunkin jäsenvaltion kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä.

Sellaisten laitosten tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 92 b artiklaa, tällaiset luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi on tarvittaessa yhdenmukaistettava niiden teknisten täytäntöönpanostandardien kanssa, jotka on hyväksytty kyseisen asetuksen 430 artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä tekniset täytäntöönpanostandardit komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

6. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa täsmennetään yhtenäiset julkistamismuodot, julkistamistiheys ja asiaan liittyvät ohjeet ja joiden mukaisesti 3 kohdan nojalla vaaditut julkistamiset on tehtävä.

Tällaisilla yhtenäisillä julkistamismuodoilla on välitettävä riittävän kattavat ja vertailukelpoiset tiedot, jotta voidaan arvioida 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen riskiprofiileja ja sitä, kuinka hyvin yhteisöt noudattavat 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettua sovellettavaa vaatimusta. Julkistettavien tietojen on oltava tarvittaessa taulukkomuodossa.

Sellaisten laitosten tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 92 b artiklaa, tällaiset luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi on tarvittaessa yhdenmukaistettava niiden teknisten täytäntöönpanostandardien kanssa, jotka on hyväksytty kyseisen asetuksen 434 a artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä tekniset täytäntöönpanostandardit komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

7. Jos on toteutettu kriisintarkaisutoimia tai käytetty 59 artiklassa tarkoitettuja velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, 3 kohdassa tarkoitettuja julkistamisvaatimuksia on sovellettava siitä päivästä lähtien, joka on 45 m artiklassa tarkoitettu määräaika 45 e tai 45 f artiklan vaatimusten noudattamiselle.

45 j artikla

Raportointi EPV:lle

1. Kriisintarkaisuviranomaisten on ilmoitettava EPV:lle omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus, joka niiden lainkäyttöalueella on vahvistettu kullekin yhteisölle 45 e tai 45 f artiklan mukaisesti.

2. EPV laatii koordinoitusti toimivaltaisten viranomaisten kanssa luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritellään yhdenmukaiset raportointimallit, mallien käyttöä koskevat ohjeet ja menetelmät, raportointitiheys ja -ajankohdat, määritelmät sekä tietotekniset ratkaisut, joita käytetään kriisintarkaisuviranomaisten tietojen tunnistamisessa ja toimittamisessa EPV:lle 1 kohdan soveltamiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

45 k artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen rikkominen

1. Asianomaisten viranomaisten on puututtava kaikkiin 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettuihin omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen rikkomisiin ainakin yhdellä seuraavista keinoista:

- a) valtuudet puuttua purkamismahdollisuuksien esteisiin tai poistaa ne 17 ja 18 artiklan mukaisesti;
- b) 16 a artiklassa tarkoitetut valtuudet;
- c) direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet;
- d) varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet 27 artiklan mukaisesti;
- e) hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet 110 ja 111 artiklan mukaisesti.

Asianomaiset viranomaiset voivat myös soveltuvin osin arvioida 32, 32 a tai 33 artiklan mukaisesti sitä, onko laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu yhteisö lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti.

2. Kriisintarkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan, kun ne käyttävät 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksiaan.

45 l artikla

Kertomukset

1. EPV toimittaa vuosittain yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten ja kriisiratkaisuviranomaisten kanssa komissiolle kertomuksen, jossa arvioidaan ainakin seuraavia:

- a) miten 45 e tai 45 f artiklan mukaisesti asetettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus on pantu täytäntöön kansallisella tasolla ja erityisesti onko jäsenvaltioiden välillä ollut eroja toisiinsa verrattavissa oleville yhteisöille asetetuissa tasoissa;
- b) miten kriisiratkaisuviranomaiset ovat käyttäneet 45 b artiklan 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitettuja valtuuksiaan ja onko jäsenvaltioiden välillä ollut eroja näiden valtuuksien käytössä;
- c) laitosten ja yhteisöjen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen yhteenlaskettu määrä ja koostumus, kyseisellä ajanjaksolla liikkeeseen laskettujen instrumenttien määrät ja sovellettavien vaatimusten täyttämiseen tarvittavat lisämäärät.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn vuotuisen kertomuksen lisäksi EPV toimittaa komissiolle joka kolmas vuosi kertomuksen, jossa arvioidaan seuraavia:

- a) omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen ja kyseisen vähimmäisvaatimuksen mahdollisesti ehdotettujen yhdenmukaistettujen tasojen vaikutukset seuraaviin:
 - i) rahoitusmarkkinat yleensä, ja erityisesti vakuudettomien velkojen ja johdannaisten markkinat;
 - ii) laitosten liiketoimintamallit ja taseiden rakenteet, erityisesti laitosten rahoitusprofiili ja rahoitusstrategia, ja konsernien oikeudellinen ja toiminnallinen rakenne;
 - iii) laitosten kannattavuus, erityisesti niiden rahoituskustannukset;
 - iv) vastuiden siirtäminen yhteisöihin, joihin vakavaraisuusvalvontaa ei sovelleta;
 - v) rahoitusalan innovointi;
 - vi) sellaisten omien varojen instrumenttien ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien yleisyys ja niiden luonne ja markkinoitavuus;
 - vii) laitosten tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen riskinotokäyttätyminen;
 - viii) laitosten tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa yhteisöjen omaisuuden kiinnitysten taso;
 - ix) laitosten tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen toteuttamat toimet vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi ja erityisesti se, missä määrin vähimmäisvaatimus on täytetty velkaantumisen purkamisen, pitkäaikaisten velkojen liikkeeseen laskemisen ja pääoman hankinnan keinoin; ja
 - x) luottolaitosten antolainauksen taso, erityisesti antolainaus mikroyrityksille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille, paikallisviranomaisille, aluehallinnoille, julkisyhteisöille ja julkisoikeudellisille laitoksille sekä ulkomaankaupan rahoitukseen, virallisiin vientiluottovakuutusjärjestelmiin kuuluva luototus mukaan lukien;
- b) vähimmäisvaatimusten ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 sekä direktiivissä 2013/36/EU säädettyjen omia varoja koskevien vaatimusten, vähimmäisvakavaraisuusasteen ja maksuvalmiusvaatimusten vuorovaikutus;
- c) laitosten tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen kyky hankkia itsenäisesti pääomaa tai rahoitusta markkinoilta mahdollisesti ehdotettujen yhdenmukaistettujen vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kertomus on toimitettava komissiolle viimeistään kertomuksen kattaman viimeisen vuoden jälkeen tulevan kalenterivuoden 30 päivänä syyskuuta. Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle viimeistään tämän direktiivin soveltamispäivää seuraavan vuoden 30 päivänä syyskuuta.

Edellä 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on katettava kolme kalenterivuotta, ja se on toimitettava komissiolle viimeistään kertomuksen kattaman viimeisen vuoden jälkeen tulevan kalenterivuoden 31 päivänä joulukuuta. Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022.

45 m artikla

Siirtymäjärjestelyt ja kriisinratkaisun jälkeiset järjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 45 artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä laitoksille tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetuille yhteisöille asianmukaiset siirtymäkaudet tapauksen mukaan 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvien vaatimusten noudattamiseksi. Määräaika, jolloin laitosten ja yhteisöjen on noudatettava 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia on 1 päivä tammikuuta 2024.

Kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä tapauksen mukaan 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia varten välitavoitetasot, joita laitosten tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on noudatettava 1 päivänä tammikuuta 2022. Välitavoitetasoilla on pääsääntöisesti varmistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lineaarinen eteneminen kohti vaatimuksen täyttämistä.

Kriisinratkaisuviranomainen voi asettaa siirtymäkauden, joka päättyy 1 päivän tammikuuta 2024 jälkeen, kun se on asianmukaisesti perusteltua ja tarkoituksenmukaista 7 kohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella ja ottaen huomioon seuraavat seikat:

- a) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen;
- b) todennäköisyys, että yhteisö pystyy kohtuullisessa ajassa varmistamaan 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamisen; ja
- c) se, pystyykö yhteisö korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b ja 72 c artiklassa ja tämän direktiivin 45 b artiklassa tai 45 f artiklan 2 kohdassa säädettyjä hyväksyttävyyss- tai maturiteettikriteereitä, ja jos ei pysty, onko tämä kyvyttömyys luonteeltaan epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa.

2. Määräaika, jolloin kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 45 c artiklan 5 tai 6 kohdassa tarkoitettu vaatimusten vähimmäistaso on 1 päivä tammikuuta 2022.

3. Edellä 45 c artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten vähimmäistasoja ei sovelleta kahden vuoden ajan siitä päivästä, jona

- a) kriisinratkaisuviranomainen sovelsi velan arvon alentamista; tai
- b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö otti käyttöön 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoisen yksityisen sektorin toimenpiteen, jolla pääomainstrumentit ja muut velat on alaskirjattu tai muunnettu ydinpääoman instrumenteiksi (CET1) tai jona velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty 59 artiklan mukaisesti kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta, millä on pyritty vahvistamaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjaa kriisinratkaisuvälineitä käyttämättä.

4. Edellä 45 b artiklan 4 ja 7 kohdassa sekä tapauksen mukaan 45 c artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia ei sovelleta kolmen vuoden ajan siitä päivästä, jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai se konserni, johon kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluu, on yksilöity GSII-laitokseksi tai jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö joutui 45 c artiklan 5 tai 6 kohdassa tarkoitettuun tilanteeseen.

5. Poiketen siitä, mitä 45 artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä asianmukainen siirtymäkausi tapauksen mukaan 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamiseksi laitoksille tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetuille yhteisöille, joihin on sovellettu kriisinratkaisuvälineitä tai 59 artiklassa tarkoitettuja velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

6. Kriisinratkaisuviranomaisten on 1–5 kohdan soveltamiseksi ilmoitettava laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetuille yhteisöille siirtymäkauden ajan sovellettava suunniteltu omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskeva vähimmäisvaatimus kullekin 12 kuukauden jaksolle, jotta helpotetaan sen tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn asteittaista vahvistamista. Siirtymäkauden päättyessä omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen on oltava tapauksen mukaan sama kuin 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan, 45 c artiklan 5 tai 6 kohdan, 45 e artiklan tai 45 f artiklan nojalla määritetty määrä.

7. Kriisinratkaisuviranomaisten on siirtymäkausia määrittäessään otettava huomioon

- a) talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista;

- b) hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille;
- c) turvautuminen ydinpääomaan (CET1) 45 e artiklassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi.

8. Jollei 1 kohdan soveltamisesta muuta johdu, kriisinratkaisuviranomaisten on voitava tämän jälkeen tarkistaa joko siirtymäkauden pituutta tai suunniteltuja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevia vähimmäisvaatimuksia, jotka on ilmoitettu 6 kohdan nojalla.”

- 18) Korvataan 46 artiklassa ilmaisu ”hyväksyttävien velkojen” ilmaisulla ”alentamiskelpoisten velkojen” ja ilmaisu ”hyväksyttäviä velkoja” ilmaisulla ”alentamiskelpoisia velkoja”.
- 19) Korvataan 47 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa ilmaisu ”hyväksyttävät velat” ilmaisulla ”alentamiskelpoiset velat”.
- 20) Muutetaan 48 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) jos ja vain jos tämän kohdan a–d alakohdan mukaisesti tehty osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien, kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja alentamiskelpoisten velkojen kokonaisvähennys on vähemmän kuin 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä, viranomaiset vähentävät tarvittavalla määrällä 44 artiklan nojalla jäljellä olevien alentamiskelpoisten velkojen, mukaan lukien 108 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen velkainstrumenttien, pääomaa tai niiden maksamatta olevaa määrää tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisten ensisijaisuusjärjestyksen mukaisesti, mukaan lukien 108 artiklassa säädetty talletusten ensisijaisuus, yhdessä tämän kohdan a–d alakohdassa tarkoitetun alaskirjauksen kanssa, jotta tulokseksi saadaan 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä.”;

- b) korvataan 2 kohdassa ilmaisu ”hyväksyttävät velat” eri taivutusmuodoissaan ilmaisulla ”alentamiskelpoiset velat” asianmukaisissa taivutusmuodoissaan;
- c) lisätään kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta omien varojen eristä johtuvat saatavat ovat niiden tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevässä kansallisessa lainsäädännössä ensisijaisuusjärjestyksessä huonommalla sijalla kuin saatavat, jotka eivät johdu omien varojen eristä.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa siltä osin kuin instrumentti hyväksytään vain osittain omien varojen eriin, koko instrumenttia on kohdeltava omien varojen eristä johtuvana saatavana, ja sen on oltava ensisijaisuusjärjestyksessä huonommalla sijalla kuin saatavat, jotka eivät johdu omien varojen eristä.”

- 21) Korvataan 55 artikla seuraavasti:

”55 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen tunnustaminen sopimuksissa

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksia ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ottamaan käyttöön sopimusehto, jolla velkoja tai velkasopimuksen tai -instrumentin osapuoli tunnustaa, että kyseeseen velkaan voidaan soveltaa alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, sekä sitoutuu hyväksymään pääoman tai maksamatta olevan määrän mahdollisen vähentämisen, muuntamisen tai mitätöimisen sen seurauksena, että kriisinratkaisuviranomainen käyttää kyseisiä valtuuksia, sillä edellytyksellä, että velka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) velkaa ei 44 artiklan 2 kohdan nojalla ole rajattu soveltamisalan ulkopuolelle;
- b) velka ei ole 108 artiklan a alakohdassa tarkoitettu talletus;
- c) velkaan sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä;
- d) velka on laskettu liikkeeseen tai otettu sen päivän jälkeen, jona jäsenvaltio soveltaa tämän osan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä.

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat päättää, että tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista velvollisuutta ei sovelleta laitoksiin tai yhteisöihin, joiden osalta 45 artiklan 1 kohdan mukainen vaatimus vastaa 45 c artiklan 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä tappionkattamismäärää, edellyttäen, että velkoja, jotka täyttävät ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaatimukset ja jotka eivät sisällä kyseisen alakohdan mukaista sopimusehtoa, ei oteta huomioon kyseistä vaatimusta laskettaessa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomainen määrittää, että jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomainen voi käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin velkoihin tai instrumentteihin alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kolmannen maan lainsäädännön tai kyseisen kolmannen maan kanssa tehdyn sitovan sopimuksen perusteella.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö toteaa, että 1 kohdan mukaisesti edellytettyä ehtoa on oikeudellisesti tai muutoin mahdotonta sisällyttää asiaankuuluvaa velkaa koskeviin sopimusehtoihin, tällainen laitos tai yhteisö ilmoittaa tästä toteamuksesta, mukaan lukien velkojen luokat ja toteamuksen perustelut, kriisintarkaisuviranomaiselle. Laitoksen tai yhteisön on toimitettava kriisintarkaisuviranomaiselle kaikki tiedot, joita tämä pyytää kohtuullisen ajan kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta arvioidakseen tällaisen ilmoituksen vaikutuksen kyseisen laitoksen tai yhteisön purkamismahdollisuuksiin.

Jos tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ilmoitus annetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että velvollisuus sisällyttää sopimusehtoihin 1 kohdan mukaisesti edellytetty ehto keskeytetään automaattisesti siitä hetkestä, kun kriisintarkaisuviranomainen vastaanottaa ilmoituksen.

Jos kriisintarkaisuviranomainen toteaa, että 1 kohdan mukaisesti edellytettyä ehtoa ei ole oikeudellisesti tai muutoin mahdotonta sisällyttää sopimusehtoihin, kun otetaan huomioon tarve varmistaa laitoksen tai yhteisön purkamismahdollisuudet, sen on vaadittava tällaisen sopimusehdon sisällyttämistä kohtuullisen ajan kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua ilmoituksesta. Kriisintarkaisuviranomainen voi lisäksi vaatia laitosta tai yhteisöä muuttamaan käytäntöjään, jotka koskevat poikkeuksen soveltamista velan arvon alentamisen tunnustamiseen sopimuksissa.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut velat eivät saa sisältää ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja, toissijaisen pääoman instrumentteja eivätkä 2 artiklan 1 kohdan 48 alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja velkainstrumentteja, jos kyseiset instrumentit ovat vakuudettomia velkoja. Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen velkojen on lisäksi oltava etuoikeudeltaan parempia kuin 108 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa ja 108 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut velat.

Jos kriisintarkaisuviranomainen toteaa arvioidessaan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön purkamismahdollisuuksia 15 ja 16 artiklan mukaisesti tai milloin tahansa muulloin, että velkaluokassa, johon kuuluu hyväksyttäviä velkoja, sellaisten velkojen määrä, joihin tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ei sisälly 1 kohdassa tarkoitettua sopimusehtoa, yhdessä sellaisten velkojen määrän, jotka on rajattu 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti velan arvon alentamisen soveltamisen ulkopuolelle tai jotka todennäköisesti rajataan niiden käytön ulkopuolelle 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on yli kymmenen prosenttia kyseisestä luokasta, sen on välittömästi arvioitava tämän seikan vaikutus kyseisen laitoksen tai yhteisön purkamismahdollisuuksiin, mukaan luettuna purkamismahdollisuuksiin kohdistuva vaikutus, joka aiheutuu 73 artiklassa säädettyjen velkoihin kohdistuvien suojaomien rikkomisen riskistä, kun hyväksyttäviin velkoihin sovelletaan velkojen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia.

Jos kriisintarkaisuviranomainen toteaa tämän kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitettujen arvioinnin perusteella, että velat, joihin ensimmäisen alakohdan mukaisesti ei sisälly 1 kohdassa tarkoitettua sopimusehtoa, luovat olennaisen purkamismahdollisuuksien esteen, sen on käytettävä 17 artiklassa säädettyjä valtuuksia siinä määrin kuin se on tarpeen kyseisen purkamismahdollisuuksien esteen poistamiseksi.

Velkoja, joiden osalta laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ei sisällytä sopimusehtoihin tämän artiklan 1 kohdassa edellytettyä ehtoa tai joiden osalta tätä edellytystä ei sovelleta tämän kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen laskemisessa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaiset voivat vaatia laitoksia ja 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä toimittamaan viranomaisille oikeudellisen lausunnon tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusehdon oikeudellisesta täytäntöönpanokelpoisuudesta ja vaikuttavuudesta.

4. Jos laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ei sisällytä tämän artiklan 1 kohdassa edellytettyä ehtoa sopimusehtoihin, joita asiaankuuluvaan velkaan sovelletaan, se ei estä kriisintarkaisuviranomaista käyttämästä alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kyseiseen velkaan.

5. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään tarkemmin niiden velkojen luettelo, joihin 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle rajaamista sovelletaan, sekä kyseisessä kohdassa edellytetyn sopimusehdon sisältö laitosten erilaiset liiketoimintamallit huomioon ottaen.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään tarkemmin

- a) edellytykset, joiden perusteella laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön olisi oikeudellisesti tai muutoin mahdotonta sisällyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimusehto tiettyjen velkaluokkien osalta;
- b) edellytykset, joiden nojalla kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia 2 kohdan kolmannen alakohdan nojalla sopimusehdon sisällyttämistä;
- c) kohtuullinen aika, jonka kuluessa kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia 2 kohdan kolmannen alakohdan nojalla sopimusehdon sisällyttämistä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Kriisinratkaisuviranomaisen on tarpeelliseksi katsoessaan eriteltävä velkaluokat, joiden osalta laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö voi päättää, että on oikeudellisesti tai muutoin mahdotonta sisällyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimusehto niiden edellytysten perusteella, jotka täsmennetään tarkemmin 6 kohdan soveltamisen tuloksena.

8. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään kriisinratkaisuviranomaisille 2 kohtaa sovellettaessa toimitettavien ilmoitusten yhtenäinen muoto ja mallit.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”

22) Korvataan IV osaston V luvun otsikko seuraavasti:

”Pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus tai muuntaminen”

23) Muutetaan 59 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjausta tai muuntamista koskeva vaatimus”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia voidaan käyttää joko

a) erillään kriisinratkaisutoimesta; tai

b) yhdessä kriisinratkaisutoimen kanssa, jos 32, 32 a tai 33 artiklassa säädetyt kriisinratkaisuedellytykset täyttyvät.

Jos kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on ostanut kyseeseen tulevat pääomainstrumentit ja hyväksyttävät velat välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä, kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytettävä samalla, kun samoja valtuuksia käytetään asianomaisen yhteisön emoyrityksen tasolla tai muiden sellaisten emoyritysten tasolla, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, niin että tappiot siirretään tosiasiallisesti kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, joka vahvistaa asianomaisen yhteisön pääomapohjaa.

Sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainsinstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty erillään kriisinratkaisutoimesta, on tehtävä 74 artiklassa tarkoitettu arvostus ja sovellettava 75 artiklaa.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia voidaan käyttää erillään kriisinratkaisutoimesta ainoastaan sellaisten hyväksyttävien velkojen osalta, jotka täyttävät tämän direktiivin 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettut edellytykset, lukuun ottamatta velkojen jäljellä olevaa maturiteettia koskevaa edellytystä sellaisena kuin siitä säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 c artiklan 1 kohdassa.

Kun näitä valtuuksia käytetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että alaskirjaus tai muuntaminen tapahtuu 34 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettun periaatteen mukaisesti.

1 b. Jos kriisinratkaisutoimia kohdistuu kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi ja kriisinratkaisusuunnitelmasta poiketen yhteisöön, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena, tällaisen yhteisön tasolla 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti alennettu, alaskirjattu tai muunnettu määrä on otettava huomioon asianomaiseen yhteisöön sovellettavien, 37 artiklan 10 kohdassa ja 44 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tai 44 artiklan 8 kohdan a alakohdassa säädettyjen kynnyksarvojen laskemisessa.”;

d) korvataan 2 kohdassa ilmaisu ”pääomainsstrumentit” ilmaisulla ”pääomainsstrumentit ja 1 a kohdassa tarkoitettut hyväksyttävät velat”;

e) korvataan 3 kohdan johdanto-osan kappale sekä a ja b kohdat seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia 60 artiklan mukaisesti ja viipymättä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön liikkeeseen laskemiin kyseeseen tuleviin pääomainsstrumentteihin ja 1 a kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin velkoihin, jos kyseessä on yksi tai useampi seuraavista tapauksista:

a) 32, 32 a tai 33 artiklassa säädettyjen edellytysten on todettu täyttyneen ennen kuin mitään kriisinratkaisutoimea on toteutettu; tai

b) asiaankuuluva viranomainen toteaa, että jollei kyseeseen tuleviin pääomainsstrumentteihin ja 1 a kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin velkoihin käytetä kyseisiä valtuuksia, laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ei ole enää elinkelpoinen.”

f) korvataan 4 ja 10 kohdassa ilmaisu ”pääomainsstrumenttien” ilmaisulla ”pääomainsstrumenttien tai 1 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen” ja ilmaisu ”pääomainsstrumentteihin” ilmaisulla ”pääomainsstrumentteihin tai 1 a kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin velkoihin”.

24) Muutetaan 60 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Kyseeseen tulevien pääomainsinstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjausta tai muuntamista koskevat säännökset”;

b) lisätään 1 kohtaan d alakohta seuraavasti:

”d) 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen pääoma kirjataan alas tai muunnetaan ydinpääoman instrumenteiksi (CET1) tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin on tarpeen 31 artiklassa asetettujen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi tai enintään kyseeseen tulevien hyväksyttävien velkojen kapasiteettia vastaavasti sen mukaan, kumpi on alhaisempi.”

c) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos kyseeseen tulevan pääomainsinstrumentin tai 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettun hyväksyttävän velan pääoma kirjataan alas,

a) kyseisen pääoman vähennyksen on oltava pysyvä, jollei 46 artiklan 3 kohdan korvausmekanismin mukaisesta mahdollisesta uudelleenarvostuksesta muuta johdu;

- b) kyseeseen tulevan päämainstrumentin tai 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetun hyväksyttävän velan haltijalle ei jää velkoja kyseisen instrumentin alaskirjatun määrän nojalla tai sen yhteydessä lukuun ottamatta mahdollisia jo kertyneitä velkoja sekä mahdollista vahingonkorvausvastuuta, johon alaskirjausta koskevien valtuuksien käytön lainmukaisuuden riittävyyden muutos ei voi johtaa;
- c) kyseeseen tulevien päämainstrumenttien tai 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettujen velkojen haltijoille ei makseta korvausta muuten kuin tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.”;
- d) muutetaan 3 kohta seuraavasti:
- i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Kriisintarkkaisuviranomaiset voivat kyseeseen tulevien päämainstrumenttien ja 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen muuntamiseksi tämän artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan nojalla velvoittaa laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä laskemaan liikkeeseen ydinpääoman instrumentteja (CET1) kyseeseen tulevien päämainstrumenttien ja tällaisten hyväksyttävien velkojen haltijoille. Kyseeseen tulevat päämainstrumentit ja tällaiset velat voidaan muuntaa vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät.”;

- ii) korvataan d alakohdassa ilmaisu ”kutakin kyseeseen tulevaa päämainstrumenttia” ilmaisulla ”kutakin kyseeseen tulevaa päämainstrumenttia tai kutakin 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettua hyväksyttävää velkaa”.

25) Lisätään 61 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos kyseeseen tulevat päämainstrumentit tai tämän direktiivin 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetut hyväksyttävät velat hyväksytään tämän direktiivin 45 f artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi, tämän direktiivin 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun toteamuksen tekemisestä vastaava viranomainen on sen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen, jossa laitos tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö on saanut toimiluvan direktiivin 2013/36/EU III osaston mukaisesti.”

26) Muutetaan 62 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen 59 artiklan 3 kohdan b, c, d tai e alakohdassa tarkoitetun toteamuksen tekemistä tytäryrityksestä, joka laskee liikkeeseen kyseeseen tulevat päämainstrumentit tai 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetut hyväksyttävät velat 45 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi laitosten tai yhteisökohtaisella perusteella, tai kyseeseen tulevat päämainstrumentit, jotka hyväksytään omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi laitosten tai yhteisökohtaisella perusteella tai konsolidoinnin perusteella, asiaankuuluva viranomainen noudattaa seuraavia vaatimuksia:

- a) harkitessaan, onko tehtävä 59 artiklan 3 kohdan b, c, d tai e alakohdassa tarkoitettu toteamus, sen on asianomaisen kriisintarkkaisuun kohteena olevan yhteisön kriisintarkkaisuviranomaisesta kuultuaan ilmoitettava asiasta 24 tunnin kuluessa mainitusta kriisintarkkaisuviranomaisen kuulemisesta

- i) konsolidointiryhmän valvojalle ja sen jäsenvaltion asiaankuuluvalla viranomaisella, jossa konsolidointiryhmän valvoja sijaitsee, jos se on muu kuin ensin mainittu viranomainen;
- ii) sellaisten muiden samaan kriisintarkkaisuun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen kriisintarkkaisuviranomaisille, jotka suoraan tai välillisesti ovat ostaneet 45 f artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja velkoja yhteisöltä, johon sovelletaan 45 f artiklan 1 kohtaa;

- b) harkitessaan, onko tehtävä 59 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu toteamus, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä kustakin sellaisesta laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettusta yhteisöstä vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on laskenut liikkeeseen kyseeseen tulevat päämainstrumentit, joihin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on sovellettava siinä tapauksessa, että kyseinen toteamus tehdään, ja sen jäsenvaltion asiaankuuluville viranomaisille, jossa nuo toimivaltaiset viranomaiset ja konsolidointiryhmän valvoja sijaitsevat, jos ne ovat muuten kuin ensin mainittu viranomainen.”;

- b) korvataan 4 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Jos ilmoitus on tehty 1 kohdan nojalla, asiaankuuluvan viranomaisen on niitä viranomaisia kuultuaan, joille ilmoitus on annettu 1 kohdan a alakohdan i alakohdan tai 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, arvioitava seuraavat seikat.”.

27) Korvataan 63 artiklan 1 kohdan e, f ja j alakohdassa kohdassa ilmaisu ”hyväksyttävät velat” eri taivutusmuodoissaan ilmaisulla ”alentamiskelpoiset velat” asiaankuuluvassa taivutusmuodossa.

28) Korvataan 66 artiklan 4 kohdassa ilmaisu ”hyväksyttävät velat” ilmaisulla ”alentamiskelpoiset velat”.

29) Muutetaan 68 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan johdantolause seuraavasti:

”Edellyttäen, että aineelliset sopimusveloitteet, kuten maksu- ja toimitusveloitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen, pelkkä kriisinehkäisytoimi, veloitteen keskeyttäminen 33 a artiklan nojalla tai kriisinhallintatoimi, mukaan lukien mikä tahansa tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvän tapahtuman toteutuminen, ei saa antaa kenellekään mahdollisuutta.”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevan 33 a artiklan ja jäljempänä olevan 69 tai 70 artiklan mukainen keskeyttäminen tai rajoittaminen ei muodosta sopimusveloitteen täyttämättä jättämistä tämän artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 71 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa.”

30) Muutetaan 69 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevan 1 kohdan mukaista keskeyttämistä ei sovelleta maksu- ja toimitusveloitteisiin, joiden edunsaajina ovat

a) direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyt järjestelmät ja järjestelmien ylläpitäjät;

b) asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan nojalla unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet ja EAMV:n kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustamat kolmansien maiden keskusvastapuolet;

c) keskuspankit.”;

b) lisätään 5 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Kriisintarkaisuviranomaisten on määritettävä kyseisten valtuuksien soveltamisala kunkin tapauksen olosuhteiden perusteella. Kriisintarkaisuviranomaisten on erityisesti arvioitava huolellisesti, onko asianmukaista ulottaa keskeyttäminen direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa määriteltyihin suojakelpoisiin talletuksiin, erityisesti luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten hallussa oleviin suojattuihin talletuksiin.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että kun maksu- tai toimitusveloitteiden keskeyttämistä koskevia valtuuksia käytetään suojakelpoisiin talletuksiin, kriisintarkaisuviranomaisten on varmistettava, että tallettajilla on pääsy asianmukaiseen päivittäiseen summaan näistä talletuksista.”

31) Korvataan 70 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kriisintarkaisuviranomaiset eivät saa käyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia mihinkään seuraavista:

a) direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyjen järjestelmien tai järjestelmien ylläpitäjien vakuusoikeuksiin;

b) asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan nojalla unionissa toimiluvan saaneisiin keskusvastapuoliin ja EAMV:n kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustamiin kolmansien maiden keskusvastapuoliin; ja

c) keskuspankkeihin kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen marginaalina tai vakuutena asettamien tai tarjoamien varojen osalta.”

32) Korvataan 71 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevan 1 tai 2 kohdan mukaista keskeyttämistä ei sovelleta

a) direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyihin järjestelmiin tai järjestelmien ylläpitäjiin;

- b) asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan nojalla unionissa toimiluvan saaneisiin keskusvastapuoliin ja EAMV:n kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustamiin kolmansien maiden keskusvastapuoliin; tai
- c) keskuspankkeihin.”

33) Lisätään artikla seuraavasti:

”71 a artikla

Kriisinratkaisun lykkäämisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksia ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä sisällyttämään solmimiinsa kolmannen maan lainsäädännön alaisiin rahoitussopimuksiin ehdot, joissa osapuolet tunnustavat, että rahoitussopimukseen voidaan soveltaa kriisinratkaisuviranomaisen käyttämiä valtuuksia oikeuksien ja velvoitteiden keskeyttämiseksi tai rajoittamiseksi 33a, 69, 70 ja 71 artiklan nojalla ja että ne tunnustavat, että niitä sitovat 68 artiklan vaatimukset.

2. Jäsenvaltiot voivat myös vaatia, että unionissa toimivat emoyritykset varmistavat, että niiden kolmannessa maassa toimivat tytäryritykset sisällyttävät 1 kohdassa tarkoitettuihin rahoitussopimuksiin ehdot, joiden mukaan se, että kriisinratkaisuviranomainen käyttää 1 kohdan mukaisesti valtuuksiaan keskeyttää tai rajoittaa unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen oikeuksia ja velvoitteita, ei ole pätevä peruste näiden sopimusten ennaikaiselle purkamiselle, keskeyttämiseksi tai muuttamiselle, nettoutukselle, kuittausoikeuksien käytölle tai vakuusoikeuksien täytäntöönpanolle.

Ensimmäisen alakohdan vaatimusta voidaan soveltaa kolmannessa maassa toimiviin tytäryrityksiin, jotka ovat

- a) luottolaitoksia;
- b) sijoituspalveluyrityksiä (tai jotka olisivat sijoituspalveluyrityksiä, jos niillä olisi päätoimipaikka asiaankuuluvassa jäsenvaltiossa); tai
- c) rahoituslaitoksia.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan kaikkiin rahoitussopimuksiin, joilla

- a) luodaan uusi velvoite tai muutetaan olennaisesti olemassa olevaa velvoitetta sen jälkeen, kun tämän artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetut säädökset ovat tulleet voimaan;
- b) määrätään yhden tai useamman sopimuksen purkamisoikeuden käytöstä tai oikeuksista vakuusoikeuksien täytäntöönpanoon, minkä osalta sovellettaisiin 33 a, 68, 69, 70 tai 71 artiklaa, jos rahoitussopimukseen sovellettaisiin jonkin jäsenvaltion lainsäädäntöä.

4. Jos laitos tai yhteisö ei ota käyttöön tämän artiklan 1 kohdassa vaadittua sopimusehtoa, tämä ei saa estää kriisinratkaisuviranomaista soveltamasta 33a, 68, 69, 70 tai 71 artiklassa säädettyjä valtuuksia kyseisen rahoitussopimuksen suhteen.

5. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään tarkemmin 1 kohdassa edellytetyn ehdon sisältö laitosten ja yhteisöiden erilaiset liiketoimintamallit ottaen huomioon.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

34) Muutetaan 88 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jollei 89 artiklasta muuta johdu, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisten on perustettava kriisinratkaisukollegioita hoitamaan 12, 13, 16, 18, 45–45 h, 91 ja 92 artiklassa tarkoitettujen tehtävien sekä soveltuvin osin varmistamaan yhteistyö ja koordinaatio kolmansien maiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa.”;

- b) korvataan 1 kohdan toisen alakohdan i alakohdassa ilmaisu ”45 artiklan” ilmaisulla ”45–45 h artiklan”.

35) Korvataan 89 artikla seuraavasti:

”89 artikla

Eurooppalaiset kriisintarkaisukollegiot

1. Jos kolmannen maan laitoksella tai kolmannen maan emoyrityksellä on unioniin sijoittautuneita tytäryrityksiä tai unionissa emoyrityksenä toimivia yrityksiä, jotka ovat sijoittautuneet kahteen tai useampaan jäsenvaltioon, taikka vähintään kaksi kahden tai useamman jäsenvaltion merkittävänä pitämää unionissa toimivaa sivuliikettä, niiden jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaisten, joihin kyseiset yhteisöt ovat sijoittautuneet tai joissa merkittävänä pidettävät sivuliikkeet sijaitsevat, on perustettava yksi yhteinen eurooppalainen kriisintarkaisukollegio.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun eurooppalaisen kriisintarkaisukollegion on suoritettava 88 artiklassa mainitut toiminnot ja tehtävät tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja, siltä osin kuin kyseiset tehtävät ovat merkityksellisiä, niiden sivuliikkeiden osalta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tehtäviin kuuluu 45–45 h artiklassa tarkoitetun vaatimuksen määrittäminen.

Määrittäessään 45–45 h artiklassa tarkoitettua vaatimusta eurooppalaisen kriisintarkaisukollegion jäsenten on otettava huomioon kolmansien maiden viranomaisten laatima globaali kriisintarkaisustrategia, jos sellainen on olemassa.

Jos globaalin kriisintarkaisustrategian mukaan unioniin sijoittautuneet tytäryritykset tai unionissa emoyrityksenä toimiva yritys ja sen tytäryrityksinä toimivat laitokset eivät ole kriisintarkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja eurooppalaisen kriisintarkaisukollegion jäsenet hyväksyvät kyseisen strategian, unioniin sijoittautuneiden tytäryritysten tai konsolidoinnin perusteella unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen on täytettävä 45 f artiklan 1 kohdan vaatimus laskemalla liikkeeseen 45 f artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja instrumentteja sen perimmäiselle kolmanteen maahan sijoittautuneelle emoyritykselle tai tämän perimmäisen emoyrityksen samaan kolmanteen maahan sijoittautuneille tytäryrityksille tai muille yhteisöille 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja b alakohdan ii alakohdassa säädetyin edellytyksin.

3. Jos unionissa emoyrityksenä toimiva yritys pitää yksin hallussaan kolmannen maan laitoksen tai kolmannen maan emoyrityksen kaikkia unionissa toimivia tytäryrityksiä, eurooppalaisen kriisintarkaisukollegion puheenjohtajana toimii sen jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomainen, johon kyseinen unionissa emoyrityksenä toimiva yritys on sijoittunut.

Jos ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, eurooppalaisen kriisintarkaisukollegion puheenjohtajana toimii unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen kriisintarkaisuviranomainen tai sen unionissa toimivan tytäryrityksen kriisintarkaisuviranomainen, jonka hallussa on eniten kokonaistaseeseen sisältyviä varoja.

4. Jäsenvaltiot voivat kaikkien asianomaisten osapuolten keskinäisellä sopimuksella olla soveltamatta vaatimusta perustaa eurooppalainen kriisintarkaisukollegio, jos muu ryhmä tai kollegio jo suorittaa tässä artiklassa mainitut toiminnot ja tehtävät ja noudattaa kaikkia tässä artiklassa ja 90 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä ja menettelyjä, mukaan lukien eurooppalaisten kriisintarkaisukollegioiden jäsenyyttä ja niihin osallistumista koskevat edellytykset ja menettelyt. Tällöin kaikki tämän direktiivin viittaukset eurooppalaisiin kriisintarkaisukollegioihin katsotaan myös viittauksiksi kyseisiin muihin ryhmiin tai kollegioihin.

5. Eurooppalainen kriisintarkaisukollegio toimii muilta osin 88 artiklan mukaisesti, jollei tämän artiklan 3 ja 4 kohdasta muuta johdu.”

36) Korvataan liitteessä B jakson 6 kohdassa ilmaisu ”hyväksyttäväksi veloiksi” ilmaisulla ”alentamiskelpoisiksi veloiksi” ja C jakson 17 kohdassa ilmaisu ”hyväksyttävien velkojen” ilmaisulla ”alentamiskelpoisten velkojen”.

2 artikla

Direktiivin 98/26/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 98/26/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) ”keskuksena toimiva vastapuoli” tarkoittaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;”

b) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) ”osallistuja” tarkoittaa laitosta, keskuksena toimivaa vastapuolta, selvitysosapuolta, selvitysyhteisöä, järjestelmän ylläpitäjää tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 17 artiklan nojalla toimiluvan saaneen keskuksena toimivan vastapuolen määritysosaapuolta;”.

2) Lisätään artikla seuraavasti:

”12 a artikla

Viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021 komissio tarkastelee sitä, miten jäsenvaltiot soveltavat tämän direktiivin säännöksiä sekä kansallisiin laitoksiinsa, jotka osallistuvat suoraan järjestelmiin, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, että vakuuksiin, jotka annetaan kyseisiin järjestelmiin osallistuttaessa. Komissio arvioi erityisesti, onko tätä direktiiviä vielä tarpeen muuttaa niiden järjestelmien osalta, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle asiasta kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin tarkistamiseksi.”

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2020. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä päivästä, jona ne tulevat voimaan kansallisessa lainsäädännössä, mikä ei saa olla myöhempi kuin 28 päivä joulukuuta 2020.

Jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin 1 artiklan 17 alakohtaa direktiivin 2014/59/EU 45 i artiklan 3 kohdan osalta 1 päivästä tammikuuta 2024. Jos kriisinratkaisuviranomainen on asettanut direktiivin 2014/59/EU 45 m artiklan 1 kohdan mukaisesti vaatimusten täyttämiseksi määräajan, joka päättyy 1 päivän tammikuuta 2024 jälkeen, tämän direktiivin 1 artiklan 17 alakohdan soveltamispäivä on direktiivin 2014/59/EU 45 i artiklan 3 kohdan osalta sama kuin tuo vaatimusten täyttämisen määräaika.

2. Jäsenvaltioiden antamissa 1 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle ja EPV:lle.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI